

ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ
ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

Strategies for Developing Prince of Songkla University into a Health Promotion
University with an Emphasis on Exercise Promotion

นพดล นิมสุวรรณ

Nopadol Nimsuwan

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Doctor of Education in Educational Administration

Prince of Songkla University

2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย
สร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

ผู้เขียน นายนพดล นิมสุวรรณ

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก**คณะกรรมการสอบ**

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)

.....ประธานกรรมการ
(ดร.เรชา ชูสุวรรณ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)

.....
(ดร.ธีร หฤทัยธนาสันต์)

.....กรรมการ
(ดร.ธีร หฤทัยธนาสันต์)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เก็ดถวา บุญปรากฏ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เก็ดถวา บุญปรากฏ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สีบพงศ์ จินดาพล)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มี
ส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ.....

(นายนพดล นิมสุวรรณ)

นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ

(นายพดล นิมสุวรรณ)

นักศึกษา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ชื่อวิทยานิพนธ์	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย
ผู้เขียน	นายนพดล นิมสุวรรณ
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบริบทและทิศทางการพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย และ 2) กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย โดยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-Methods Research) ซึ่งประยุกต์ใช้เทคนิควิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และเทคนิควิธีการวิจัยเชิงคุณภาพผสมผสานกันหลาย ขั้นตอน (Multi phases) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ 3 ระยะ คือระยะที่ 1 การกำหนดทิศทางร่าง ยุทธศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาและ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) รวมถึงอาจารย์ บุคลากร นักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 5 วิทยาเขต จำนวน 30 คน โดยยึดหลักการวิเคราะห์สภาวะองค์กร (SWOT Analysis) เพื่อศึกษา บริบท และทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกาย และนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ระยะที่ 2 การพัฒนายุทธศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เพื่อ รวบรวมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการออกกำลังกายและการดำเนินการด้านกีฬานับจำนวน 23 คน เกี่ยวกับร่างยุทธศาสตร์ของการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในอนาคต และเพื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิ และระยะที่ 3 การยืนยันความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ โดยผู้มีอำนาจในการกำหนด นโยบายมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 8 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย ตำแหน่งอธิการบดี และรองอธิการบดี ทั้ง 5 วิทยาเขตได้ตรวจสอบความชัดเจน และยืนยันความเป็นไป

ได้ของร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ
ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

ผลของการวิจัยมีดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาวะองค์กร พบว่ามีจุดแข็งคือ มหาวิทยาลัยมีสถานที่เพื่อการ
ออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่ทันสมัย และมีงบประมาณเพื่อการส่งเสริมการออกกำลังกาย การที่
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศทำให้
มีโอกาที่จะได้รับความเชื่อมั่น ไว้วางใจ และการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกด้านการกีฬา และ
การส่งเสริมการออกกำลังกายสูง แต่มหาวิทยาลัยก็มีจุดอ่อน อุปสรรค และปัญหาหลายประการที่
ส่งผลต่อการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ส่วนใหญ่
เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล (ทั้งนักศึกษา บุคลากร อาจารย์ และผู้บริหาร) การใช้สถานที่ และอุปกรณ์
สำหรับการออกกำลังกาย การจัดสรรงบประมาณ การประชาสัมพันธ์ การกำหนดนโยบาย แผน และ
ทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ และการบริหารจัดการ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้าง
เสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายมีดังนี้

วิสัยทัศน์ : เป็นองค์กรทางการศึกษาในภาคใต้ที่มุ่งพัฒนาการออกกำลังกายเพื่อ
สุขภาพให้บุคลากรทุกภาคส่วนบนรากฐานของความสำเร็จอย่างยั่งยืน

พันธกิจ ประกอบด้วย

1) พัฒนาการบริหารจัดการด้านการกีฬาและการออกกำลังกายอย่างเป็นระบบ
โดยการมีส่วนร่วมของนักศึกษา บุคลากรฝ่ายวิชาการ ฝ่ายสนับสนุนและเจ้าหน้าที่ ทุกภาคส่วน

2) สร้างความตระหนักถึงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของบุคลากร
ทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3) ดำเนินการพัฒนาประชากรของมหาวิทยาลัยสร้างองค์ความรู้วัฒนธรรม และ
เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของประชากรในมหาวิทยาลัย

4) พัฒนาสุขภาพดีชีวิที่มีสุขให้กับบุคลากรมหาวิทยาลัยและชุมชนในสังคมส่งเสริม
และพัฒนาการออกกำลังกายให้เป็นวัฒนธรรมและวิถีชีวิตสำหรับประชากรของมหาวิทยาลัย

5) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผู้นำทางการกีฬาและการออกกำลังกายให้มีขีด
ความสามารถ และความรู้สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

- 1) ยุทธศาสตร์ด้านคน ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพด้านกีฬาและการออกกำลังกาย 13 กลยุทธ์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพสาขาวิชาการและสายสนับสนุน 10 กลยุทธ์ ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา 7 กลยุทธ์
- 2) ยุทธศาสตร์ด้านการจัดสรรงบประมาณ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ 8 กลยุทธ์ และยุทธศาสตร์การหาแหล่งทุน 6 กลยุทธ์
- 3) ยุทธศาสตร์ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ประกอบด้วย 16 กลยุทธ์
- 4) ยุทธศาสตร์ด้านการประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วย 11 กลยุทธ์
- 5) ยุทธศาสตร์ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ ประกอบด้วย 13 กลยุทธ์
- 6) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารและการจัดการ ประกอบด้วย 17 กลยุทธ์

คำสำคัญ: ยุทธศาสตร์ การสร้างเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Thesis Title Strategies for Developing Prince of Songkla University into a Health Promotion University with an Emphasis on Exercise Promotion

Author Mr.Nopadol Nimsuwan

Major Program Educational Administration

Academic Year 2015

ABSTRACT

This research was aimed to 1) examine the context and direction of the development of Prince of Songkla University to become a university which promotes health and exercise and 2) determine the strategies for developing the Prince of Songkla University into a university which promotes health with an emphasis on exercise promotion. To conduct this research, the researcher used the mixed-methods research, which applied quantitative research methods and qualitative research in three phases.

The first phase was to determine the direction of draft strategies. The researcher conducted this phase by using the in-depth interviews with 30 sports practitioners and stakeholders including faculty staffs and students from five campuses of Prince of Songkla University. The SWOT Analysis was used to examine the context and the directions of Prince of Songkla University to develop health promotion by promoting exercise and to take this data collected as a guideline for planning strategies to achieve the goal.

The second phase was to develop the strategies. The Delphi Technique was used as research methodology in order to gather the opinions of experts in exercise for health and sports and to analyze the consistency of experts' opinions. The research questionnaire was sent to 23 experts who had to answer if they accepted the items of draft strategies.

The third phase was to confirm the feasibility of the strategies from the administrators of Prince of Songkla University including 8 vice presidents and the president of five campuses of Prince of Songkla University.

The results of the research are as follows:

1. The SWOT analysis of organization found that the strengths of Prince of Songkla University vary. The university has modern places for exercise and sports and budget for the promoting exercise. As a well-known university, both regionally and nationally, the university has a chance to gain confidence, trust and support from outside agencies in sports and exercise promoting. The university also has several weaknesses, obstacles and problems affecting the development to be a health promotion university in exercise promotion. These are mostly related to personnel (students, staffs and administrators), to places and equipment for exercise, budget allocation, public relations, policy determination, planning and direction for health promotion and management.

2. Strategies for developing Prince of Songkla University into a university which promotes health with an emphasis on exercise promotion are as follows.

Vision: To be an educational organization in the South who aimed at developing exercises for health for personnel in all sectors on the basis of sustainable success.

The mission consists to:

1) develop systematically sport and exercise management by the participation of students, academic personnel, supporting staff and all personnel sectors.

2) raise the health promotion awareness in exercise to all personnel of the university.

3) develop the university population in all campuses by creating cultural knowledge and changing exercise behavior.

4) develop a good health and happy life paradigm for university personnel and community around the university, promote and develop an exercise to become an organization culture and a way of life for the university population and community.

5) promote and support the sport and exercise leader development to have higher a level of capability and knowledge.

Strategies for developing Prince of Songkla University into a university with an emphasis on exercise promotion include 6 main domains:

1) People strategies, including 13 strategies related to the sports and exercise staffs, 10 strategies related to the academic and supporting staffs and 7 strategies related to students.

2) Budgeting strategies, including 8 budget allocation strategies and 6 finding budget sources strategies.

3) 16 strategies related to location and equipment

4) 11 strategies related to public relations

5) 13 strategies related to policies, plans and direction for health promotion.

6) 17 strategies related to management and administration.

Keywords: Strategy, Health Promotion, Exercise, Prince of Songkla University

กิตติกรรมประกาศ

ดุชนีนิพนธ์ฉบับนี้เป็นตัวอย่างที่ล้ำค่า และมีคุณค่ายิ่งต่อผู้วิจัย กิตติกรรมประกาศนี้ ผู้วิจัยเขียนขึ้นจากความรู้สึกซาบซึ้ง สำนึกในความกรุณาของทุกท่านที่เอื้ออำนวยต่อความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ในการทำดุชนีนิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ดร.ธีร ฤทธิยธนาสันต์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เก็ตลภา บุญปรากฏ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เป็นอย่างสูง ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความละเอียด ถี่ถ้วน และเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.เรชา ชูสุวรรณ ประธานกรรมการสอบป้องกันดุชนีนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สีบพงศ์ จินดาพล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นอย่างสูง ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ถ่ายทอดความรู้ ความคิด หลักวิชาการต่างๆ รวมถึงท่านผู้รู้ทุกท่านที่ผู้วิจัยนำแนวคิดของท่านผ่านทางตำรา เอกสารวิชาการ อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง มาประยุกต์ใช้ในการทำดุชนีนิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และแก้ไขเครื่องมือวิจัย รวมทั้งให้ข้อมูล เพื่อประกอบการวิจัยครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอกราบขอบพระคุณอธิการบดี และรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทุกท่าน ที่สละเวลายืนยันทุทธศาสตร์ จนทำให้ดุชนีนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณะศิลปศาสตร์ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่สนับสนุนทุนพัฒนาอาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ประจำปี 2553 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่สนับสนุนทุนการค้นคว้าวิจัย และสถานวิจัยพัฒนาธรรมศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (สพย.) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่สนับสนุนทุนวิจัยทำให้ผู้วิจัยมีความพร้อม และความคล่องตัวในการทำวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครอบครัวนิ่มสุวรรณ และทุกท่านที่ผู้วิจัยไม่ได้เอ่ยนามในที่นี้ ที่ให้ความรัก ความเข้าใจ ส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมาโดยตลอดในระหว่างศึกษา จนทำให้ดุชนีนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยตระหนัก และซาบซึ้งใน

บุญคุณของท่านเป็นอย่างยิ่ง คุณค่า และประโยชน์อันพึงมีจากคุณูปการอันนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็น
กตัญญูตเวทิตา แต่บุพการี บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ผู้วิจัย
เป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาตราบเท่าทุกวันนี้

ท้ายสุดนี้ขอน้อมรำลึกถึงคุณบิดา มารดา ผู้ล่วงลับที่ให้กำเนิดชีวิต สนับสนุนโอกาสทาง
การศึกษา ปรารถนา และรอความสำเร็จ แม้ท่านไม่ได้อยู่ร่วมยินดีกับลูกท่านก็ตาม

นพดล นิมสุวรรณ

Prince of Songkla University
Pattani Campus

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(5)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(8)
กิตติกรรมประกาศ	(11)
สารบัญ	(13)
สารบัญตาราง	(18)
สารบัญภาพ	(19)
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	8
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย	11
นิยามศัพท์เฉพาะ	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย	15
การออกกำลังกาย และพฤติกรรมการออกกำลังกาย	15
ประโยชน์ของการออกกำลังกาย	15
ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกาย	19
แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ	20
ความหมายของการสร้างเสริมสุขภาพ	20
ปัจจัยการสร้างเสริมสุขภาพ	20
สำนักงานกองทุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และการสนับสนุน	
และการส่งเสริมการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	
ในสถานศึกษา	24
มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพในประเทศไทย	33
โครงการมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	
ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2	แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์	50
	ความหมายของยุทธศาสตร์	50
	การจัดการเชิงยุทธศาสตร์	50
	การวางแผนยุทธศาสตร์	52
	การวิเคราะห์ SWOT	56
	การจัดการคุณภาพโดยรวม	64
	องค์กรแห่งการเรียนรู้	67
	แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยอนาคตและเทคนิคเดลฟาย	72
	การวิจัยอนาคต	72
	เทคนิคเดลฟาย	75
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	84
3	วิธีดำเนินการวิจัย	95
	พื้นที่ในการวิจัย	95
	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	96
	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	97
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	101
	การสร้างเครื่องมือและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ	102
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	103
	การวิเคราะห์ข้อมูล	103
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	108
	ตอนที่ 1 บริบทและทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัย	
	สงขลานครินทร์	109
	แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการส่งเสริม	
	การออกกำลังกาย	109
	บริบทและทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายใน	
	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	113
	ตอนที่ 2 การพัฒนายุทธศาสตร์	131
	ตอนที่ 3 การยืนยันความเป็นไปได้ของร่างยุทธศาสตร์	133

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย	134
	ด้านบุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกาย	
	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย	137
	ด้านบุคลากรบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน	
	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านนักศึกษา	140
	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านการจัดสรรงบประมาณ	142
	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านการหาแหล่งทุน	145
	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านสถานที่และอุปกรณ์	148
	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านการประชาสัมพันธ์	151
	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ	154
	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านการบริหาร การจัดการ	159
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	164
	สรุป และอภิปรายผลการวิจัย	
	ตอนที่ 1 บริบทและทิศทางการส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	164
	ตอนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย	171

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้านคน	172
	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้านงบประมาณ	190
	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้านสถานที่และอุปกรณ์	198
	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้านการประชาสัมพันธ์	205
	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ	210
	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้านการบริหารและการจัดการ	216
	บทสรุปยุทธศาสตร์	235
	ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	236
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	236
	บรรณานุกรม	237
	ภาคผนวก	268
	ภาคผนวก ก	269
	ภาคผนวก ข	273
	ภาคผนวก ค	277
	ภาคผนวก ง	282
	ภาคผนวก จ	285
	ภาคผนวก ฉ	338

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ช	347
ภาคผนวก ซ	365
ภาคผนวก ฉ	377
ภาคผนวก ฅ	386
ประวัติย่อของผู้วิจัย	387

Prince of Songkla University
Pattani Campus

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แผนการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)	28
2	คำถามสำหรับใช้การวางแผนในกระบวนการจัดการเชิงยุทธศาสตร์องค์กร	62
3	การลดลงของความคลาดเคลื่อนและจำนวนผู้เชี่ยวชาญ	78
4	การพิจารณาความสอดคล้องของความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ	124
5	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านบุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกาย	134
6	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านบุคลากรบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน	137
7	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านนักศึกษา	140
8	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านการจัดสรรงบประมาณ	142
9	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านการหาแหล่งทุน	145
10	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านสถานที่และอุปกรณ์	148
11	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านการประชาสัมพันธ์	153
12	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ	154
13	ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย ด้านการบริหาร การจัดการ	159

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1	กรอบแนวคิดการวิจัย	11
ภาพที่ 2	แบบจำลองการส่งเสริมสุขภาพฉบับปรับปรุง (Health Promotion Model Revised)	23
ภาพที่ 3	กรอบแนวคิดยุทธศาสตร์ของแผนของสำนักงานกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)	32
ภาพที่ 4	กระบวนการ และขั้นตอนการจัดการเชิงกลยุทธ์	51
ภาพที่ 5	ขั้นตอนของกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์	55
ภาพที่ 6	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และภายนอกองค์กร	60
ภาพที่ 7	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	100

Prince of Songkla University
Pattani Campus

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

สุขภาพเป็นภาวะแห่งความสมบูรณ์ของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ ที่บุคคลรับรู้ได้ว่าตนมีความสุข ปราศจากความเครียด หรือแรงกดดันใดๆ (ประเวศ วะสี, 2543) ไม่ใช่เพียงการปราศจากโรคเท่านั้น (พัชรียา ไชยลังกา และปิยะนุช จิตตานุท, 2551) สุขภาวะที่สมบูรณ์จะต้องสะท้อนถึงความเป็นองค์รวมอย่างแท้จริงของสุขภาพที่เกื้อหนุน และเชื่อมโยงกัน ทั้ง 4 มิติ คือ 1) สุขภาวะทางกาย หมายถึง การมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีเศรษฐกิจพอเพียง มีสิ่งแวดล้อมดี ไม่มีอุบัติเหตุ เป็นต้น 2) สุขภาวะทางจิต หมายถึง จิตใจที่เป็นสุข ผ่อนคลาย ไม่เครียด คล่องแคล่ว มีความเมตตา กรุณา มีสติ มีสมาธิ เป็นต้น 3) สุขภาวะทางสังคม หมายถึง การอยู่ร่วมกัน ด้วยดีในครอบครัว ในชุมชน ในที่ทำงาน ในสังคม ในโลก ซึ่งรวมถึงการมีบริการทางสังคมที่ดี และมีสันติภาพ เป็นต้น และ 4) สุขภาวะทางปัญญาหรือจิตวิญญาณ หมายถึง ความสุขอันประเสริฐที่เกิดจากมีจิตใจสูง เข้าถึงความจริงทั้งหมด ลดละความเห็นแก่ตัว มุ่งเข้าถึงสิ่งสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิด “สุขภาพในมิติใหม่” ขององค์การอนามัยโลก ที่กล่าวว่า สุขภาพมิได้มีความหมายจำกัดอยู่เพียงการไม่เจ็บป่วย หรือพิการเท่านั้น หากยังครอบคลุมถึงการดำเนินชีวิตที่ยืนยาวของทุกคน โดยพิจารณาถึงปัจจัยทางร่างกาย จิตใจ สังคมสิ่งแวดล้อม และจิตวิญญาณเป็นสำคัญ (พัชรียา ไชยลังกา และปิยะนุช จิตตานุท, 2551) อย่างไรก็ตามภาวะสุขภาพเป็นกระบวนการพลวัตไม่หยุดนิ่ง มีการเปลี่ยนแปลง อย่างสลับซับซ้อนอยู่ตลอดเวลา และอย่างต่อเนื่อง บุคคลจึงต้องพยายามหาวิธีการที่จะปกป้องสุขภาพ เพื่อไม่ให้เกิดภาวะเจ็บป่วย หรือถึงแม้ว่าจะเกิดภาวะเจ็บป่วยขึ้น บุคคลจะต้องพยายามดูแลรักษาเพื่อให้ร่างกายกลับสู่สภาวะปกติให้เร็วที่สุด วิธีการสำคัญที่บุคคลใช้ปกป้องสุขภาพนั้น คือ การมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ถูกต้อง และสม่ำเสมอ

การสร้างเสริมสุขภาพคือ การกระทำใด ๆ ก็ตามที่มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคลมุ่งที่จะเรียนรู้ เข้าใจปัญหาสุขภาพ และสามารถดูแลสุขภาพของตนเอง ให้มีสุขภาวะทางกาย จิต และสังคมที่ดี โดยการสนับสนุนพฤติกรรมของบุคคล สภาพสังคม และสภาพแวดล้อมที่จะนำไปสู่การมีร่างกายที่แข็งแรง สภาพจิตที่สมบูรณ์ มีอายุยืนยาว และมีคุณภาพชีวิตที่ดี การสร้างเสริมสุขภาพจึงเป็นการส่งเสริมให้บุคคลเพิ่มความสามารถในการควบคุม และสร้างสุขภาพของตนเอง ให้ดีขึ้น (องค์การอนามัยโลก, อ้างถึงใน สมจิต หนูเจริญกุล, วัลลา ตันตโยทัย และรวมพร คงกำเนิด, 2543)

การสร้างเสริมสุขภาพของบุคลากรในองค์กรจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ต้ององค์กรทุกองค์กร และทุกระดับจะต้องให้ความสำคัญ และพิจารณาให้เป็นองค์ประกอบหลักที่จำเป็นสำหรับการบริหารจัดการจัดการเพื่อการขับเคลื่อนองค์กร ดังจะเห็นได้จากการที่ปัจจุบันองค์การอนามัยโลกได้ให้ความสำคัญ และมุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาพในสถานที่ทำงานเป็นอย่างมาก เพราะถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการส่งเสริมสุขภาพ (Chau, 2009) ถ้าบุคลากรในองค์กรสามารถปฏิบัติกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพได้ ก็จะทำให้เกิดสุขภาวะที่ดี และเมื่อบุคคลากรนั้นกระทำพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพจนเป็นแบบแผน ในการดำรงชีวิตก็จะทำให้มีสุขภาวะที่ดีตลอดชีวิต ซึ่งการมีสุขภาวะที่ดีนั้นจะทำให้บุคคลากรนั้นมีชีวิตที่มีคุณภาพ มีศักยภาพในการทำงานมากขึ้น มีความรู้สึกที่ดีต่อที่ทำงาน มีกำลังใจที่ดี ช่วยลดสภาวะการขาดงาน พัฒนาความร่วมมือในองค์กรให้ดีขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ของพนักงาน และทีมงานดีขึ้น ลดอุบัติเหตุ และการเจ็บป่วย ลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลขององค์กร และช่วยเพิ่มผลกำไรให้นายจ้าง และแก่รัฐบาลเป็นอย่างมาก (Batt, 2008: 10-12; Anderson, Glanz, Ramirez, ...Katz, 2009: 11)

การส่งเสริมการออกกำลังกายในองค์กรหรือในที่ทำงาน จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับองค์กรทุกองค์กร เพราะจะส่งผลที่ดีให้กับองค์กรในทุกระดับ ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การบริหารจัดการ ความสามารถในการผลิต และประสิทธิภาพของผลผลิตที่จะได้รับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Conn, Hafdahl, Cooper, Brown and Lusk (2009) ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์ สุขภาพ และผลของกิจกรรมการออกกำลังกายของพนักงานที่ร่วมโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพในที่ทำงาน โดยการสังเคราะห์ค่าเฉลี่ยความแตกต่างของข้อมูลเกี่ยวกับ effect size ของกลุ่มตัวอย่าง 38,231 คน พบว่าการออกกำลังกายมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อสุขภาพ ทั้งทางด้านพฤติกรรมการออกกำลังกาย สมรรถภาพทางกาย ระดับเปอร์เซ็นต์ไขมันในร่างกาย สัดส่วนของร่างกาย ความตั้งใจในการทำงาน ความเครียดจากการทำงาน และผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยยืนยันว่าการทำกิจกรรมการออกกำลังกายในที่ทำงานสามารถส่งเสริมให้สุขภาพแข็งแรง และส่งผลในทางบวกต่อการทำงาน และสอดคล้องกับ รายงานขององค์การอนามัยโลก และที่ประชุมเศรษฐกิจทางด้านการทำงาน (Chau, 2009) ที่ยืนยันว่า การส่งเสริมสุขภาพในที่ทำงานโดยเน้นการออกกำลังกาย และการลดน้ำหนักมีผลอย่างมากต่อการส่งเสริมพฤติกรรมการใช้ชีวิตของพนักงานด้วย เช่น จำนวนการออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น มีการเลือกบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพที่ถูกหลักโภชนาการมากขึ้น ปัจจัยเสี่ยงสำหรับการเป็นโรคไม่ติดต่อเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เช่น ช่วยลดดัชนีมวลกาย (BMI) ลดความดันโลหิต ทั้งยังส่งผลดีต่อองค์กร คือ ช่วยลดสภาวะการขาดงานของพนักงานลง นอกจากนี้ยังยืนยันด้วยว่า โปรแกรมการส่งเสริมสุขภาพในที่ทำงานโดยเน้นการออกกำลังกายมีส่วนช่วยให้เปอร์เซ็นต์ไขมันในร่างกายลดลง ลดการทำงานผิดปกติของกล้ามเนื้อ และระบบการทำงานของกล้ามเนื้อหัวใจแข็งแรงมากขึ้น

การออกกำลังกายเป็นกิจกรรมสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิต และการสร้างเสริมสุขภาพของคนเราทุกคน ดังที่ ฌูบัตร์โตรอนโตเพื่อกิจกรรมทางกาย (Global Advocacy Council for Physical Activity, 2010: 1; วิลลาซีนี ออคูลยานนท์, 2553: 1) ได้กล่าวไว้ว่า “กิจกรรมทางกายส่งเสริมการอยู่ดีมีสุข สุขภาพกาย สุขภาพจิต การป้องกันโรค การพัฒนาความเชื่อมโยงทางสังคม และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เอื้ออำนวยประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และมีคุณูปการต่อความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม” การออกกำลังกายมีผลดีต่อสุขภาพของคนเราเป็นอย่างมาก การออกกำลังกายช่วยให้การเผาผลาญสารอาหารภายในเซลล์ต่าง ๆ ของร่างกายดีขึ้น ช่วยทำให้ระบบขับถ่ายมีการทำงานดี ทำให้ร่างกายมีอำนาจต้านทานโรคมามากขึ้น ช่วยลดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคต่างๆ ได้ทั้งในเด็ก และผู้ใหญ่ เช่น โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคหลอดเลือดหัวใจ โรคอ้วน โรคเกี่ยวกับระบบกล้ามเนื้อ และกระดูก โรคเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร โรคเกี่ยวกับระบบประสาท เป็นต้น นอกจากนี้ การออกกำลังกายยังช่วยป้องกันหรือชะลอโรคความดันโลหิตสูง และลดความดันโลหิตในเด็กที่มีโรคความดันโลหิตสูงอยู่แล้ว ทั้งยังช่วยลดอัตราความเสี่ยงของโรคมะเร็ง เพิ่มความเข้มแข็งของมวลกระดูก ช่วยสร้างกล้ามเนื้อ และทำให้ระบบกล้ามเนื้อ กระดูก และข้อมีความแข็งแรง และคงทน ยืดหยุ่นได้ดี ช่วยทำให้หัวใจแข็งแรง ระบบการทำงานของหัวใจ และปอดมีประสิทธิภาพผ่อนคลาย ความตึงเครียด ทำให้มีอาการมึนเมาแจ่มใส ช่วยชะลอความเสื่อมสภาพของร่างกาย และส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย ทำให้ที่รูปร่างงดงาม ผิวพรรณเปล่งปลั่ง แก่ช้า และอายุยืน ซึ่งสามารถจะกล่าวสั้นๆ ได้ว่าการออกกำลังกายทำให้มีสุขภาพที่ดี และมีประโยชน์ครอบคลุมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม (สุพิตร สมานิติ, 2525: 173; วุฒิพงษ์ ปรมัตถการ, 2537: 5-7; สมชาย ลีทองอิน, 2550: 5; สุขชาติ โสมประยูร และคณะ, 2542: 45-46; ประสาน พิทักษ์โกศล, 2546: 12; Ronda, Van Assema and Brug, 2001: 313)

มหาวิทยาลัย เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภารกิจหลักที่สำคัญคือ การพัฒนาองค์ความรู้ และการจัดการศึกษาในระดับสูงเพื่อพัฒนาเยาวชนไทยให้เป็นบัณฑิตที่มีความรู้ คุณุณธรรม มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสติปัญญาซึ่งจะเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า และเป็นต้นทุนมนุษย์ (Human Capital) ที่ดี เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ต่อไป อย่างยั่งยืน ดังที่ทวิศักดิ์ สว่างเมฆ (2558: 93) ได้กล่าวไว้ว่า “การสร้างเสริมสุขภาพมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาที่มีจำนวนมาก ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ” อย่างไรก็ตามปัจจุบันพบว่า มีปัจจัยเสี่ยงต่างๆ มากมายทั้งจากภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัยที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของนักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัย อาทิ ความเครียด ภาวะซึมเศร้า การพนัน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยาเสพติดชนิดต่าง ๆ เพศสัมพันธ์ ปัญหา

สิ่งแวดล้อม และมลภาวะต่าง ๆ การขาดการออกกำลังกาย ปัญหาด้านโภชนาการ เป็นต้น ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจของนักศึกษา และบุคลากร ซึ่งจะมีผลต่อการเรียน และการทำงานรวมถึงการพัฒนางานองค์กรต่อไปตามลำดับ เพราะหากบุคคลเหล่านี้มีความอ่อนแอทางร่างกายย่อมส่งผลให้กระบวนการทางความคิด และสติปัญญาในการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ลดลง (ฉัตรฤดี สุบรรณ ณ อยุธยา, 2533; คำรณ ธนาธร, 2537; ฉลองชัย ม่านโคกสูง, 2537; มานพ สมาลัย, 2543; พงศ์มิตร โพธิ์กลาง, 2543; ไชยา อังศุสุนทรกุล, 2543; ปริญญา ดาสา, 2544; สุพิตร สมานิต, อภิลักษณ์ เทียนทอง, วลัยภัทร ภัทรโรภาส, บรรจบ ภิรมย์คำ และอำพร ศรียาภัย, 2547; ชายฉลาด ธารากร และอำนาจ สุขแจ่ม, 2550)

การพัฒนางานองค์กรให้มีความพร้อมที่จะเอื้ออำนวยต่อการมีสุขภาพที่ดี ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม และคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา และบุคลากรให้ยั่งยืน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง และมหาวิทยาลัยต้องเข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถของมหาวิทยาลัยในด้านการบริหารจัดการในงานสร้างเสริมสุขภาพกายให้แก่บุคลากรในองค์กรอย่างสมบูรณ์ โดยการกำหนดนโยบาย และมาตรการต่าง ๆ ที่จะปกป้อง และเสริมสร้างสุขภาพของบุคลากร และนักศึกษาให้มีสุขภาพกาย สุขภาพใจที่แข็งแรง และให้คณาจารย์ ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง ตลอดจนนักศึกษา ได้ดำเนินกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพร่วมกัน อันจะนำไปสู่สุขภาพที่ดี และทำให้สังคมมหาวิทยาลัยเป็นสังคมที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืนต่อไป

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในภาคใต้ที่จัดตั้งขึ้นตามนโยบายของรัฐ และเจตนารมณ์ของประชาชนในพื้นที่ให้เป็นศูนย์กลางทางวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ท้องถิ่น และประเทศชาติโดยส่วนรวม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้มีการพัฒนาด้านต่าง ๆ มาอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลากว่า 40 ปี เพื่อสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นแหล่งค้นคว้า วิจัย เผยแพร่ และถ่ายทอดความรู้ให้แก่สังคม โดยยึดมั่นในปณิธานของสมเด็จพระบิดาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง” และเพื่อให้การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยได้เดินหน้าต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ตระหนักถึงปัจจัยต่างๆ ทั้งจากภายใน และภายนอกที่สามารถส่งผลกระทบต่อการศึกษาเรียนรู้ของนักศึกษา และการทำงานของบุคลากรมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยทางด้านสุขภาพ เพราะการมีสุขภาพที่ดีของบุคลากรในองค์กรถือว่าเป็นกลไกหลักที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อการขับเคลื่อนสังคมสงขลานครินทร์ต่อไป

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้จัดโครงการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ตลอดปีการศึกษา 2553 ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ขับเคลื่อนกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งครอบคลุม 9 ด้านคือ ส่งเสริมความรัก และเพศศึกษา ส่งเสริมการออกกำลังกาย การมีโภชนาการที่ดี

รับประทานอาหารปลอดภัยมีประโยชน์ ส่งเสริมจิตตปัญญาศึกษา รมรงค์การไม่เสพสุรา สิ่งเสพติด รมรงค์เพื่อการละเลิกการพนัน การป้องกันอุบัติเหตุทางจราจร การเล่นเกมส์คอมพิวเตอร์เกินควร และการรักษาสิ่งแวดล้อม ให้แก่นักศึกษา และบุคลากรทั้ง 5 วิทยาเขตซึ่งประกอบด้วย วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 44,690 คน (นักศึกษาจำนวน 35,663 คน บุคลากรจำนวน 9,027 คน) (กองแผนงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์) เพื่อเป็นแบบอย่างในการพัฒนาสุขภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม คุณธรรม จริยธรรม สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพอย่างสมบูรณ์ โดยบูรณาการทั้งด้านความรู้ ความสามารถ เข้าไปใน กิจกรรมด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และมุ่งเน้นให้เกิดความร่วมมือจากทุกหน่วยงานใน มหาวิทยาลัย เพื่อให้ นักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีสุขภาพดีทั่วหน้า อย่างยั่งยืน (Health for All and Sustainability)

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการโครงการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพเกิดความสำเร็จในทุกด้าน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้กำหนดมาตรการ และนโยบาย รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ มากมายอย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น การปรับปรุงมหาวิทยาลัยให้เอื้อต่อสุขภาพ ให้มีหลักสูตรการเรียนการสอน และกิจกรรมที่จะเป็นที่พึงของสังคมเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านสุขภาพ ปรับปรุงบริการสุขภาพเพื่อให้นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรทุกคน ได้รับบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ การทำให้ร้านอาหารในมหาวิทยาลัยทุกร้านผ่านมาตรฐานอาหารสะอาด Clean Food Good Taste ของกระทรวงสาธารณสุข ส่งเสริมให้นักศึกษา และอาจารย์ทุกคนออกกำลังกายอย่างน้อย อาทิตย์ละ 3 วัน ครั้งละ 30 นาที มีคลินิกให้คำปรึกษาเรื่องความเครียด รวมถึงการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อ สุขภาพ และสถานที่ออกกำลังกายต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น การจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักศึกษา และ บุคลากรในวิทยาเขตต่างๆ และระหว่างวิทยาเขต เป็นต้น นอกจากนี้จากการที่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทยให้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 39 ระหว่างวันที่ 1- 9 พฤษภาคม 2555 ที่ผ่านมา ทำให้มหาวิทยาลัยได้มีโอกาสปรับปรุง และสร้าง อาคารกีฬา และสนามกีฬาประเภทต่างๆ ที่ได้มาตรฐานระดับสากลเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังมีการจัดการประชุม วิชาการเรื่อง "มหาวิทยาลัย: สรวงสวรรค์แห่งการกีฬา" (Universities : Sports Heaven) เพื่อเป็นเวที ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์ด้านการกีฬา การสร้างเสริมสุขภาพ และเผยแพร่ผลงาน วิชาการ งานวิจัยด้านการกีฬา การจัดกิจกรรมดังกล่าวนี้ นอกจากส่งผลให้สังคม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีความตื่นตัวทางด้านการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬามากขึ้นแล้ว ยังส่งผลให้มีบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาข้อมูล และการดำเนินการของโครงการในเชิงลึก พบว่าการดำเนินงานของโครงการพัฒนาความสามารถสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านส่งเสริมการออกกำลังกายยังไม่เป็นรูปธรรม และไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากนักศึกษา และบุคลากรในหลายๆ ระดับมากนัก อีกทั้งยังประสบปัญหาต่างๆ อีกมาก นอกจากนี้ยังพบว่ามหาวิทยาลัยไม่ได้มีการกำหนดแผนกลยุทธ์หรือแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Planning) เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านส่งเสริมการออกกำลังกายที่ชัดเจน อีกทั้งจากการศึกษาแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา (กองแผนงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2555) นับตั้งแต่แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ระยะที่ 9 (2545-2549) ระยะที่ 10 (2550-2554) และระยะที่ 11 (2555-2558) พบว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไม่เคยมีการกำหนดกลยุทธ์ด้านการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรอย่างเป็นรูปธรรมไว้ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนับตั้งแต่มหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะกำหนดทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระยะที่ 11 (2555-2559) ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์หลัก 4 ด้าน คือ 1) เป็นสากล/เปิดสู่นานาชาติ 2) เป็นมหาวิทยาลัยวิจัย 3) เป็นที่พึ่งของชุมชน และ 4) มีระบบนิเวศน์อุดมศึกษาที่ยั่งยืน โดยมุ่งเน้นประเด็นการพัฒนา 5 ด้านคือ 1) สร้างศักยภาพการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่เข้มแข็ง 2) เสริมศักยภาพ และความพร้อมขององค์ความรู้ในศาสตร์ทุกสาขาที่เชื่อมโยงกับระบบบัณฑิตศึกษา 3) สร้างบัณฑิตให้เป็นพลเมืองโลกที่มีสมรรถนะสากลบนพื้นฐานความเป็นไทย 4) บริการวิชาการที่เปิดกว้างออกสู่ชุมชน และมีการเข้าถึงได้อย่างหลากหลาย และ 5) พัฒนาสู่องค์กรสมรรถนะสูงในรูปแบบของ “ระบบมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต”

จากแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวพบว่ามีกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลสายวิชาการ ซึ่งเน้นการพัฒนาทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา และการพัฒนาบุคลากรที่มีศักยภาพพร้อมต่อการพัฒนางานวิจัย บัณฑิตศึกษา และนานาชาติ นอกจากนี้จะเห็นได้ว่ากลยุทธ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัยไม่ได้กล่าวถึงนโยบายการสนับสนุน และสร้างเสริมสุขภาพอยู่เลย ซึ่งส่งผลให้แผนกลยุทธ์ในระดับคณะก็ไปในทิศทางเดียวกัน คณะจึงให้ความสำคัญกับการสนับสนุน และสร้างเสริมสุขภาพน้อยเพราะไม่ได้มีการกำหนดเป็นแนวทางให้คณะต้องดำเนินการ อีกทั้งเมื่อพิจารณาแผนกลยุทธ์ของกองกิจการนักศึกษาที่ดูแลกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาด้านต่างๆ และนโยบายต่างๆ ของสโมสรอาจารย์ และข้าราชการก็จะพบว่าโครงการทางด้านการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายมีน้อยมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการจัดการแข่งขันกีฬาของนักศึกษา และบุคลากรภายในคณะ และระหว่างคณะเท่านั้น

เมื่อบุคลากรทุกระดับของมหาวิทยาลัยไม่ได้รับการสนับสนุนด้านการสร้างเสริมสุขภาพ และด้านการออกกำลังกายเท่าที่ควร ก็ส่งผลให้สุขภาพ และสมรรถภาพทางกายลดลง ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ พัชรียา ไชยลังกา และปิยะนุช จิตตบุญท์ (2551) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะสุขภาพพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของบุคลากรคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะสุขภาพกายภาวะสุขภาพจิตกับพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลการศึกษาพบว่าบุคลากรบางส่วนมีภาวะน้ำหนักเกิน และอ้วน ระดับความดันโลหิตค่อนข้างสูง และมีสมรรถภาพทางกายอยู่ในระดับปานกลาง และต่ำ และกลุ่มตัวอย่างบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพโดยรวม และรายด้านเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยจึงได้เสนอแนะให้ผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมในเรื่องการออกกำลังกายเพื่อยกระดับสมรรถภาพทางกาย และได้เสนอแนะให้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุน และส่งเสริมให้บุคลากรมีการปฏิบัติพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพที่เหมาะสมมากขึ้นโดยเฉพาะพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย และด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ

แผนยุทธศาสตร์เป็นตัวกำหนดทิศทางขององค์กรที่จะเดินไปสู่เป้าหมายที่เหมาะสม การวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Planning) จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญสำหรับการพัฒนาองค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชน ทั้งนี้เพราะการวางแผนยุทธศาสตร์เป็นกระบวนการพัฒนา และออกแบบแผนการปฏิบัติการในภาพรวมระยะยาวขององค์กรเพื่อนำองค์กรไปสู่สภาพลักษณะใหม่ ก้าวสู่วิสัยทัศน์ที่ต้องการในอนาคต การวางแผนยุทธศาสตร์เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา และการจัดการทำแผนงานอนาคตขององค์กรที่ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) นโยบาย และเป้าหมายขององค์กร (Corporate Goal) วัตถุประสงค์ (Objective) ยุทธวิธีหรือกลยุทธ์ (Tactics) แผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่างๆ สู่การปฏิบัติในระดับต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์กร (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, กฤษณา สุวรรณภักดี, พรพรรณ ปริญญาธนกุล, วลีพร ธนาธิคม และพรทิพย์ นุกุลวุฒิโอภาส, 2548; ชวงโชติ พันธเวช, 2552; สุमितร์ สุวรรณ, 2554) สำหรับการบริหารงานของหน่วยงานภาครัฐซึ่งเป็นหน่วยงานหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นมิใช่เพื่อจุดประสงค์ในการแสวงหาผลกำไรนั้น แผนยุทธศาสตร์จึงเป็นกระบวนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด รวมถึงการกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อบรรลุเป้าประสงค์ที่ได้กำหนดไว้อันเป็นผลประโยชน์ของส่วนรวม หรือประโยชน์สาธารณะ (Public Interest) ทั้งยังเป็นการสนองตอบต่อปัญหา และความต้องการของประชาชนอีกด้วย (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, กฤษณา สุวรรณภักดี, พรพรรณ ปริญญาธนกุล, วลีพร ธนาธิคม, และพรทิพย์ นุกุลวุฒิโอภาส, 2548)

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ใช้การวางแผนยุทธศาสตร์ มาเป็นกรอบแนวทางในการบริหาร และการจัดการเชิงคุณภาพขององค์กร โดยให้หน่วยงานภายในทุกระดับเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์ ทั้งนี้เพราะแผนยุทธศาสตร์ที่ดีจะต้องกำหนดขึ้นตามวิสัยทัศน์ขององค์กร อันเป็นผลผลิตทางความคิดร่วมกันของสมาชิกในองค์กรที่ได้ทำงานร่วมกันหรือจะทำงานร่วมกัน โดยวิสัยทัศน์นี้เป็นความเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นจุดหมายปลายทางที่องค์กรประสงค์จะไปให้ถึง

จากปรากฏการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเกิดคำถามว่ายุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2559-2562 เป็นอย่างไร และมีอะไรบ้าง โดยหวังว่าจะสามารถนำผลการวิจัยมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการโครงการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในอนาคตต่อไป

คำถามการวิจัย

1. บริบท และทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นอย่างไร
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2559-2562 ควรเป็นอย่างไร และมีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบท และทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2559-2562

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทราบบริบท และทิศทางการด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นองค์ความรู้ แนวทางในการพัฒนา ด้านการบริหารในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2559-2562

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ครอบคลุมคิด ทฤษฎี โดยเน้นศึกษาบริบทและทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายเท่านั้น

2. ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ Multiphase โดยแบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ผู้วิจัยจึงไม่ได้กำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย แต่ผู้วิจัยได้กำหนดให้บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นผู้ให้ข้อมูล โดยขอบเขตของผู้ให้ข้อมูลสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

2.1. ผู้ให้ข้อมูลสำหรับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของผู้ให้ข้อมูลสำหรับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกไว้ 4 กลุ่มดังนี้

2.1.1 ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ต

2.1.2 ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ต

2.1.3 นายกองค้การนักศึกษา/ นายกสภานักศึกษา/ นักศึกษาที่เกี่ยวข้อง ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ต

2.1.4 นายกสโมสรอาจารย์ ข้าราชการ บุคลากร/ นายกสภาอาจารย์/ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ต

2.2. ผู้ให้ข้อมูลสำหรับเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi Technique) ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของผู้ให้ข้อมูลไว้ดังนี้คือ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ประสบการณ์ ในการเป็นผู้บริหาร หรือรับผิดชอบด้านกีฬา การส่งเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย จากหน่วยงานการศึกษา ทั้งภาครัฐ และเอกชน จำนวน 23 คน ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

2.2.1 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหาร หรือรับผิดชอบด้านกีฬา การส่งเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย ไม่น้อยกว่า 3 ปี

2.2.2 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหาร หรือรับผิดชอบด้านกีฬา การส่งเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย ไม่น้อยกว่า 6 ปี

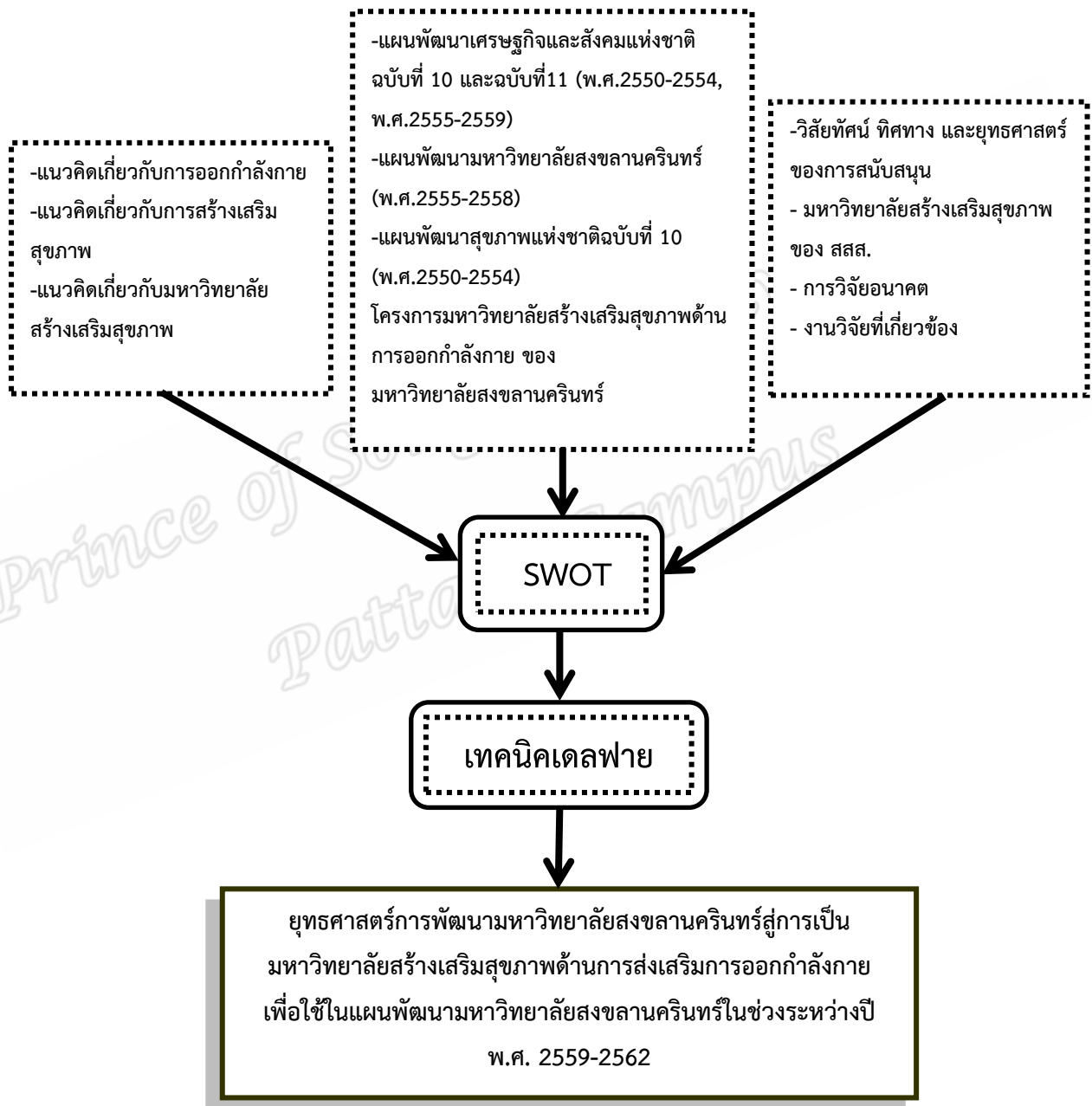
2.2.3 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหาร หรือรับผิดชอบด้านกีฬา การส่งเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย ไม่น้อยกว่า 9 ปี

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยศึกษาบริบท และทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ระยะที่ 10 (2550-2554) และระยะที่ 11 (2555-2558) และยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายที่จะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะนำไปประยุกต์ใช้ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ระยะที่ 12 (2559-2562)

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ แนวคิด แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นกรอบแนวคิด สรุปรูปดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีความเข้าใจถูกต้องตรงกัน ผู้วิจัยจึงขอกำหนดยานิตยศัพท์ที่ศึกษา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ หมายถึง แผนระยะยาวขององค์กรที่บอกถึงทิศทาง การดำเนินงาน หรือแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนขององค์กร ซึ่งองค์กรได้กำหนดขึ้นเพื่อขึ้นำการปฏิบัติงานในอนาคต ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และจ้งหะเวลาที่สอดคล้องกัน เพื่อให้สามารถประสาน ติดตาม กำกับ ดูแลองค์กรไปสู่ภารกิจ และเป้าหมายที่วางไว้ แผนดังกล่าวจะต้องประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ต่าง ๆ ในการดำเนินงานขององค์กร สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ยุทธศาสตร์ที่จะกำหนดขึ้นเป็นแผนระยะยาวของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งมีระยะเวลา 4 ปี (2559-2562)

มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ หมายถึง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ซึ่งเป็น องค์กรหรือสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่จะขับเคลื่อนนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพอย่าง มีประสิทธิภาพให้แก่นักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากร โดยบูรณาการความรู้ความสามารถเข้าไปใน กิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ทุกคนในองค์กรได้เรียนรู้ เข้าใจปัญหาสุขภาพ ตระหนักใน การดูแลสุขภาพ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของตนเอง เพื่อให้มีสุขภาพกาย จิต และสังคมที่ดี และมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั่วหน้า อันจะส่งผลให้สามารถพัฒนาศักยภาพในการทำงานของตนเองได้ อย่างยั่งยืน และเพื่อเป็นองค์กรแบบอย่างที่ดี สามารถขึ้นำสังคมในการพัฒนาสุขภาพะทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ สังคม คุณธรรม จริยธรรม ทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติต่อไป

การส่งเสริมการออกกำลังกาย หมายถึง การรณรงค์ ส่งเสริม และขับเคลื่อนให้สมาชิก ในองค์กรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากร ทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ได้ทำกิจกรรมเคลื่อนไหวทางร่างกายในชีวิตประจำวัน กิจกรรมการออกกำลังกาย และ การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพเป็นวิถีชีวิต และการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่สุขภาพะที่เอื้อต่อกิจกรรม เคลื่อนไหวทางร่างกายในชีวิตประจำวัน กิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของ สมาชิกในองค์กรอย่างเพียงพอ รวมทั้งการส่งเสริมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อเสริมสร้างวิถีชีวิต เชิงบวกที่เอื้อต่อการเอื้อต่อการทำกิจกรรมเคลื่อนไหวทางร่างกายในชีวิตประจำวัน กิจกรรม การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

บริบทของมหาวิทยาลัย หมายถึง ปัจจัยแวดล้อมด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกั บมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่ ด้านสภาพปัจจุบันของการพัฒนากีฬาใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้านกระบวนการในการการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้านการสำรวจความต้องการ ด้านการวางแผนการพัฒนา

สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย และด้านการดำเนินการพัฒนาสู่
การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และมีอธิการบดีเป็นผู้บริหารสูงสุด
ซึ่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ประกอบด้วย 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ต

แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หมายถึง ทิศทางการพัฒนา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งกำหนดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้สอดคล้อง
กับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยที่จะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาคเอเชีย ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต
บริการวิชาการ และทำนุบำรุงวัฒนธรรม โดยมีการวิจัยเป็นฐาน

ผู้บริหารมหาวิทยาลัย หมายถึง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งในระดับอธิการบดี
รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่
วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ต

ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬาสังกัดกองกิจการนักศึกษาของ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขต
สุราษฎร์ธานี วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ต ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกมาเพื่อให้ข้อมูลสำหรับการ
สัมภาษณ์แบบเจาะลึก

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาทั่วไป หรือนักศึกษาที่ดำรงตำแหน่งนายกองค์การ
นักศึกษา หรือนายกสภานักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทั้ง 5 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขต
หาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ต ซึ่งผู้วิจัย
คัดเลือกมาเพื่อให้ข้อมูลสำหรับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

บุคลากรมหาวิทยาลัย หมายถึง นายกสโมสรอาจารย์ ข้าราชการ บุคลากร หรือ
นายกสภาอาจารย์ หรือบุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทั้ง 5 วิทยาเขต
ได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตตรัง และวิทยาเขตภูเก็ต
ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกมาเพื่อให้ข้อมูลสำหรับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบท และทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และเพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่ การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย เพื่อใช้ในแผนพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2559-2562 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิด และตั้งคำถามในการวิจัย การตรวจเอกสารครั้งนี้จึงมุ่งเน้นประเด็นสำคัญดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย
 - 1.1. การออกกำลังกาย
 - 1.2. ประโยชน์ของการออกกำลังกาย
 - 1.3. ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกาย
2. แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ
 - 2.1. ความหมายของการสร้างเสริมสุขภาพ
 - 2.2. ปัจจัยการส่งเสริมพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ
 - 2.3. สำนักงานกองทุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และ การส่งเสริมการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายในสถานศึกษา
 - 2.4. มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพในประเทศไทย
 - 2.5. โครงการมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์
 - 3.1. ความหมายของยุทธศาสตร์
 - 3.2. การจัดการเชิงยุทธศาสตร์
 - 3.3. การวางแผนยุทธศาสตร์
 - 3.4. การวิเคราะห์ SWOT
 - 3.5. การจัดการคุณภาพโดยรวม
 - 3.6. องค์กรแห่งการเรียนรู้
4. แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยอนาคต และเทคนิคเดลฟาย
 - 4.1. การวิจัยอนาคต
 - 4.2. เทคนิคเดลฟาย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย

1.1. การออกกำลังกาย และพฤติกรรม การออกกำลังกาย

มีผู้ให้นิยามความหมายของการออกกำลังกาย และพฤติกรรม การออกกำลังกายไว้หลากหลาย ในที่นี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงโดยสังเขปดังนี้

การออกกำลังกาย หมายถึง การกระทำใดๆ ที่มีการใช้แรงกล้ามเนื้อลายเพื่อให้ส่วนต่างๆ ของร่างกายเกิดการเคลื่อนไหวอย่างมีระบบแบบแผน และได้แรงงาน ซึ่งสามารถทำให้ร่างกายสูญเสียพลังงาน และทำให้กล้ามเนื้อทุกส่วนของร่างกายได้มีการยืดหด และคลายตัว กระตุก และข้อต่อต่าง ๆ มีความอ่อนตัวมากขึ้น ทำให้การเต้นของหัวใจเร็ว และแรงขึ้นกว่าปกติ ช่วยกระตุ้นให้ระบบการไหลเวียนของเลือดได้มีการสูบฉีดเพิ่มมากขึ้น ปอด และต่อมเหงื่อในร่างกายทำงานมากขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดกล้ามเนื้อเจริญเติบโต และเกิดการเสริมสร้างสมรรถภาพ และส่งเสริมการมีสุขภาพดี ซึ่งผลของการออกกำลังกายที่ได้ต่อสุขภาพนี้จะแตกต่างกันไปตามกิจกรรมที่บุคคลได้เลือกกระทำ (จรรยาลักษณ์ สุขแจ่ม, 2541: 12; เรื่องศักดิ์ ศิริผล, 2542: 72-91; จิตอารี ศรีอาคะ, 2543: 22-25; คชนอง ธรรมจันดา, 2543: 6; ลักขณา สิริรัตนพลกุล, 2548; กัญญา บวรโชคชัย และ อีรารัตน์ อธิธิฤทธิ์, 2549: 14)

ในทางการแพทย์ การออกกำลังกาย หมายถึงการใช้กิจกรรมทางร่างกายทั้งหลายที่ทำให้อัตราการเต้นของหัวใจเป็นปกติ 78 ครั้งต่อนาทีขึ้นไปถึงประมาณ 150-160 ครั้งต่อนาที ความหมายทางการแพทย์นี้ได้เน้นประเด็นการทำงานของหัวใจเป็นหลักสำคัญ ซึ่งหมายถึงการสูบฉีดโลหิตไปเลี้ยงร่างกายของหัวใจ เพราะการออกกำลังกายทำให้หัวใจสูบฉีดโลหิตไปเลี้ยงร่างกาย และมีจำนวนปริมาณโลหิต (Blood-volume) มากกว่าปกติ เป็นผลทำให้ร่างกายแข็งแรง และชีวิตยืนยาวได้ (จรินทร์ ธานีรัตน์, 2527: 65)

1.2. ประโยชน์ของการออกกำลังกาย

การออกกำลังกายที่ถูกวิธีอย่างสม่ำเสมอ และเหมาะสมกับเพศ วัย สภาพร่างกายของแต่ละคนจะเกิดประโยชน์ต่อสุขภาพ และสุขภาวะของบุคคลได้เป็นอย่างมากทั้งทางตรง และทางอ้อมสรุปได้โดยสังเขปดังนี้

นักวิจัย นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาจำนวนมากได้ศึกษา และกล่าวถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายที่มีต่อสุขภาพร่างกายของคนเราในหลาย ๆ ด้านสรุปได้ดังนี้ (อวย เกตุสิงห์, 2525; สุพิตร สมานิต, 2532: 173; วุฒิพงษ์ ปรมัตถากร,

2537: 5-7; การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2540: 6-9; สุขชาติ โสมประยูร, 2542: 45-46; ประสาน พิทักษ์โกศล, 2546: 12; สมชาย ลีทองอิน, 2550: 5; Ronda, Van Assema & Brug, 2001: 305)

1. ประโยชน์ต่อระบบกระดูก และกล้ามเนื้อ การออกกำลังกายทำให้ร่างกายใช้ไขมันเป็นพลังงานมาก มีการเผาผลาญพลังงานแบบออกซิเจนเพิ่มขึ้น จะทำให้เยื่อหุ้มกล้ามเนื้อมีความเหนียว และหนาขึ้น กล้ามเนื้อที่มีขนาดใหญ่ขึ้น เพราะมีการเพิ่มขนาด และจำนวนของใยกล้ามเนื้อ และการกระจายของหลอดเลือดฝอยในกล้ามเนื้อมากขึ้น ความสามารถในการรับออกซิเจน และสารอาหารที่มาเลี้ยงกล้ามเนื้อดีขึ้น มีการสะสมอาหารที่เป็นแหล่งพลังงาน และสารเร่งปฏิกิริยา การเผาผลาญสารอาหาร ทำให้เกิดพลังงานมากขึ้น อันส่งผลทำให้ร่างกายมีความแข็งแรง มีพลังดี มีความว่องไว และความต้านทานมากขึ้น ช่วยให้มีการเคลื่อนไหวดี ป้องกันการหกล้ม และชะลอการเสื่อมของกระดูกของอวัยวะต่างๆ ได้ดี ทั้งยังช่วยป้องกันการบาดเจ็บที่เกี่ยวกับกล้ามเนื้ออีกด้วย สำหรับเด็กที่มีการออกกำลังกายถูกต้อง และสม่ำเสมอจะทำให้ร่างกายผลิตฮอร์โมนที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตอย่างถูกต้อง จึงกระตุ้นให้อวัยวะต่าง ๆ เจริญขึ้นพร้อมกันทั้งขนาด รูปร่าง และหน้าที่การทำงาน และเมื่อประกอบกับผลของการออกกำลังกายที่ช่วยให้เจริญอาหาร การย่อย และการขับถ่ายดี เด็กจึงเจริญเติบโตเร็วขึ้น และมีการเจริญเติบโตได้ดีกว่าเด็กที่ขาดการออกกำลังกาย นอกจากนี้ในสตรีวัยหมดประจำเดือน และสตรีวัยสูงอายุ การออกกำลังกายนอกจากจะสามารถเพิ่มความแข็งแรง และความทนทานของระบบกล้ามเนื้อของสตรี แล้วยังจะช่วยเพิ่มความหนาแน่นของมวลกระดูกในสตรีวัยดังกล่าวอีกด้วย ซึ่งจะช่วยลดโรคกระดูกเปราะ และโรคกระดูกพรุน

2. ประโยชน์ต่อระบบการไหลเวียนโลหิต การออกกำลังกายที่สม่ำเสมอมีผลต่อการทำงานของระบบไหลเวียนโลหิต ทำให้ระบบไหลเวียนโลหิตดีขึ้น และปริมาณของเลือดเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะร่างกายมีความจำเป็นต้องใช้เลือดรักษาระดับอุณหภูมิ และใช้ออกซิเจนเพื่อการสันดาป ปริมาณเลือดที่เพิ่มขึ้น ทำให้เลือดดำไหลกลับสู่หัวใจเพิ่มขึ้นหลังจากส่งไปฟอกที่ปอดแล้ว ทำให้ปริมาณเลือดแดงที่ออกจากหัวใจแต่ละครั้ง (Stroke volume) เพิ่มขึ้น สามารถส่งไปเลี้ยงกล้ามเนื้อได้อย่างเพียงพอตามที่ต้องการ และยังทำให้เส้นเลือดฝอยที่เปิดเป็นทางเป็ยงสำหรับให้เลือดไหลเวียนในโอกาสที่มีความจำเป็นในกล้ามเนื้อยิ่งเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้การออกกำลังกายยังทำให้เส้นเลือดแข็งแรงขึ้น ปรกติเส้นเลือดมีกล้ามเนื้อเรียบช่วยในการลำเลียงเลือด เมื่อมีปริมาณเลือดเพิ่มขึ้น เส้นเลือดจำเป็นจะต้องขยายตัว และหดตัวบ่อยขึ้น การยืดหยุ่นตัวของเส้นเลือดจึงดีขึ้น เท่ากับเป็นการช่วยป้องกันไม่ให้เส้นเลือดแข็งตัวหรือเปราะ อีกทั้งเมื่อการออกกำลังกายทำให้ระบบการไหลเวียนโลหิตดี ก็ส่งผลให้กล้ามเนื้อหัวใจสูบฉีดเลือดไปยังส่วนต่างๆ ของร่างกายได้ดี และทันตามความต้องการ เพราะหัวใจแข็งแรง และมีสมรรถภาพในการทำงานดีขึ้น จึงสามารถป้องกันโรคหัวใจเสื่อมสภาพ หรือโรคหัวใจวายได้ดี

3. ประโยชน์ต่อระบบการหายใจ และการทำงานปอด การออกกำลังกายที่มากพอจะทำให้กล้ามเนื้อหัวใจทำหน้าที่ได้เข้มแข็ง และเป็นผลช่วยให้หัวใจเต้นแรง ระบบการไหลเวียนของโลหิตมีประสิทธิภาพดีขึ้น กล่าวคือ การออกกำลังกายทำให้อัตราการหายใจ (Pulmonary ventilation rate) เพิ่มขึ้นจากปอด 18-20 ครั้งต่อ 1 นาที เป็น 30-40 ครั้งต่อนาที เพื่อให้การขนส่งออกซิเจน และคาร์บอนไดออกไซด์เพียงพอกับความต้องการของเซลล์ (Pulmonary diffusion) อีกทั้งการออกกำลังกายทำให้ทรวงอกขยายใหญ่ขึ้น กล้ามเนื้อในการหายใจมีความแข็งแรง โดยเฉพาะกระบังลม (Elastic recoil) และกล้ามเนื้อระหว่างซี่โครงเพิ่มปริมาตรอากาศที่หายใจ เข้าออกเต็มที่ถึงร้อยละ 20 ทำให้อัตราการหายใจช้าลง ความถี่การหายใจเพิ่มขึ้น ช่วยให้ถุงลมหด และขยายตัวได้ดี ทำให้การแลกเปลี่ยนก๊าซ และการระบายอากาศของปอดมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถหายใจอากาศเข้าไปในปอดได้มากขึ้น และสามารถใช้ออกซิเจนซึ่งมีอยู่ในอากาศที่หายใจเข้าไป ได้ดียิ่งขึ้น อันเป็นผลทำให้การเผาผลาญอาหารภายในเซลล์ต่างๆ ของร่างกายเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว

4. ประโยชน์ต่อระบบประสาท การออกกำลังกายมีผลต่อเซลล์ประสาทส่วนปลาย (Anterior horn cell) กล่าวคือ การออกกำลังกายสามารถทำให้เซลล์ประสาทส่วนปลายเปลี่ยนแปลงขนาดได้ นอกจากนี้การออกกำลังกายยังมีผลต่อระบบประสาทอัตโนมัติ (Sympathetic and parasympathetic nervous system) ทำงานได้สมดุลกัน โดยจะกระตุ้นต่อมหมวกไตหรืออะดรีนัล (Adrenal) นอร์อะดรีนาลีน (Nor-adrenalin) หรือ อะดรีนาลีน (Adrenalin) ซึ่งสารเหล่านี้จะไปกระตุ้นระบบประสาทอัตโนมัติอีกทีหนึ่ง ส่งผลให้เหงื่อออกมาก อุณหภูมิร่างกายลดลง เลือดไปเลี้ยงไตลดลง เลือดไปยังอวัยวะภายในลดลง เพิ่มเลือดที่ออกจากหัวใจ เพิ่มออกซิเจนในที่ต่างๆ การเผาผลาญเพิ่มขึ้น การทำงานของสมองเพิ่มขึ้น ทำให้มีความสดชื่น กระปรี้กระเปร่า รู้สึกกระฉับกระเฉง สมองปลอดโปร่ง เป็นต้น

5. ประโยชน์ต่อระบบทางเดินอาหาร การออกกำลังกายทำให้ระบบการย่อยอาหารดีขึ้น ช่วยลดปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ได้หลายประการ ได้แก่ ป้องกันโรคท้องอืดท้องเฟ้อ ลดปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดโรคแผลในกระเพาะอาหาร เพราะในขณะที่ออกกำลังกายยังไม่เต็มที่นั้นจะช่วยลดการหลั่งกรดของกระเพาะอาหาร โดยเฉพาะผู้ที่ดื่มสุรา และสูบบุหรี่ จะมีการดื่มสุรา และบุหรี่น้อยลง ช่วยลดการเป็นนิ่วโดยเฉพาะนิ่วในถุงน้ำดีที่เกิดจากโคเลสเตอรอล

6. ประโยชน์ต่อระบบต่อมไร้ท่อ และการเผาผลาญ การออกกำลังกายจะช่วยกระตุ้นต่อมหมวกไตให้หลั่งกลูโคคอร์ติคอยด์ และมีคอร์ติซอล มีผลต่อการสร้างกลูโคสขึ้นใหม่ จากการทำงานของต่อมไทรอยด์ที่เพิ่มขึ้น อัตราเผาผลาญเพิ่มการนำกลูโคสไปใช้เพิ่มขึ้น ร่วมกับมีการหลั่งอินซูลินจากเบต้าเซลล์ของตับอ่อน กระตุ้นให้เก็บกลูโคสในรูปของไกลโคเจน และมีการนำกลูโคสผ่านเข้า สู่เซลล์ต่างๆ ระดับน้ำตาลในเลือดจึงลดลงมีผลช่วยลดภาวะเสี่ยงต่อโรคเบาหวาน ดังนั้น

การออกกำลังกายจึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยป้องกันโรคเบาหวานได้ โดยเฉพาะเบาหวานที่ไม่ต้องพึ่งอินซูลิน

7. ประโยชน์ต่อด้านจิตใจ และอารมณ์ การออกกำลังกายสม่ำเสมออย่างพอเพียง ติดต่อกันประมาณ 15-20 นาทีมีผลทำให้มีการหลั่งสารลดภาวะเครียด หรือ เอ็นดอร์ฟินส์ (Endorphins) ซึ่งมีคุณสมบัติทำให้จิตใจสบาย มีออกซิเจนไปเลี้ยงทุกส่วนของร่างกาย ช่วยลดความตึงเครียดทางอารมณ์ อาการโกรธ และภาวะซึมเศร้า ทำให้หลับสนิท และหลับนาน นอกจากนี้การออกกำลังกายยังมีผลต่อสภาพจิตใจหรือความรู้สึกที่มีต่อภาพลักษณ์ของตนเอง โดยเฉพาะสตรี การออกกำลังกายที่ถูกต้อง และเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอช่วยให้ร่างกายมีการใช้พลังงานที่ได้รับจากสารอาหารต่างๆ โดยไม่มีการสะสมไว้เกินความจำเป็น ช่วยป้องกันโรคอ้วน และยังช่วยลดน้ำหนัก ทำให้รูปร่างดีขึ้น และช่วยควบคุมน้ำหนักตัวให้คงที่ได้ดีที่สุด ทำให้เกิดความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น และมีความภูมิใจในรูปร่างของตนเอง

8. ประโยชน์ต่อด้านสังคม การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาร่วมกันเป็นหมู่มาๆ จะทำให้เกิดความเข้าใจ และการเรียนรู้พฤติกรรม มีบุคลิกภาพที่ดี มีความเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การออกกำลังกายจะทำให้ได้รู้จักเพื่อนใหม่ ได้สร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี แลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลซึ่งกัน และกันขณะออกกำลังกาย นอกจากนี้การออกกำลังกายยังช่วยส่งเสริมสัมพันธ์ภาพภายในครอบครัว โดยครอบครัวที่มีสมาชิกส่วนใหญ่ ออกกำลังกาย โดยเฉพาะการออกกำลังกายที่ปฏิบัติร่วมกัน เช่น การวิ่ง เป็นต้น

9. ประโยชน์ต่อท่าทาง การทรงตัว และบุคลิกภาพ การออกกำลังกายจะช่วยควบคุมน้ำหนัก ช่วยทำให้น้ำหนักตัวอยู่ในลักษณะที่เหมาะสมไม่อ้วนหรือผอมจนเกินไป อีกทั้งยังช่วยให้รูปร่างสมส่วน มีท่าทางหรือการทรงตัวดีขึ้น มีความว่องไวมากขึ้น เพราะร่างกายได้ซ้อมการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ และการทำงานของอวัยวะต่างๆ มีความสัมพันธ์กันดี ซึ่งส่งผลให้มีบุคลิกภาพที่ดี และเสริมความมั่นใจให้กับตนเองมากขึ้น

10. ประโยชน์ต่อการป้องกันโรค รักษาโรคบางชนิด และการฟื้นฟูสภาพโรคต่าง ๆ การออกกำลังกายสม่ำเสมอ และถูกต้องตามหลักวิชาการจะสามารถช่วยให้อาการของโรคหลายอย่างดีขึ้น เช่น โรคหลอดเลือดหัวใจอุดตัน โรคความดันโลหิต โรคท้องผูกเรื้อรัง โรคนอนไม่หลับ ทั้งยังช่วยลดความเสี่ยงจากการเป็นโรคต่างๆ หรือป้องกันโรคต่างๆ ได้หลายชนิด โดยเฉพาะโรคที่เกิดจากความเสื่อมของอวัยวะอันเนื่องมาจากการมีอายุมากขึ้น และโรคที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยอื่นในชีวิตประจำวัน เช่น การรับประทานอาหารมาก ความเครียด การสูบบุหรี่หรือกรรมพันธุ์ อาทิ โรคเบาหวาน โรคมะเร็งลำไส้ โรคหลอดเลือดหัวใจเสื่อมสภาพ โรคความดันโลหิตสูง โรคอ้วน โรคเกี่ยวกับระบบกล้ามเนื้อ และกระดูก ซึ่งโรคต่างๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นโรคที่เป็นสาเหตุหลักของการตายก่อนวัยอันควร

1.3. ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกาย

จากการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการออกกำลังกายเห็นได้ว่า พฤติกรรม การออกกำลังกายเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งเป็นการดูแลตนเองให้มีสุขภาพแข็งแรง และหลีกเลี่ยงอันตรายต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อสุขภาพ ได้มีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การออกกำลังกายมีจำนวนมาก และหลากหลาย สรุปได้ดังนี้

- 1) ปัจจัยนำ (Predisposing factors) ปัจจัยนำประกอบด้วยความรู้ ทศนคติ และการรับรู้ ซึ่งจะมีผลต่อแรงจูงใจของบุคคลให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
- 2) ปัจจัยเอื้อ (Enabling factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับทรัพยากรที่มีอยู่ การเข้าถึงทรัพยากร ซึ่งทำให้เกิดข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากร และ ทรัพยากรที่เพียงพอ เป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีความสามารถ และมีการปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่มี ผลต่อสุขภาพของตนเอง หรือสุขภาพของบุคคลอื่น
- 3) ปัจจัยสนับสนุน (Reinforcing factors) เป็นปัจจัยที่เกิดจากแรงกระตุ้นจาก สังคม สิ่งแวดล้อม เช่น ครอบครัว เพื่อน ครู พ่อ แม่ นายจ้าง หรือ บุคคลที่ยอมรับหรืออ้างอิง ได้ตลอดจนกระแสสังคมในเรื่องที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปการออกกำลังกายเป็นกิจกรรมที่สามารถทำได้หลายวิธี และต้องใช้ พลังงานมากน้อยแตกต่างกันไปตามลักษณะกิจกรรม ความหนักเบา ความแรง และระยะเวลาใน การทำกิจกรรมนั้น ๆ ทั้งนี้ผู้ออกกำลังกายอาจมีวัตถุประสงค์แตกต่างกันไป อาทิเช่น เพื่อเสริมสร้าง สุขภาพ เพื่อความสนุกสนาน เพื่อสังคม เป็นต้น อย่างไรก็ตามการออกกำลังที่จะช่วยให้ระบบต่าง ๆ ในร่างกายทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีสุขภาพที่ดีได้นั้นจะต้องมีการปฏิบัติอย่างมีระบบแบบ แผน กล่าวคือผู้ออกกำลังกายต้องมีพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้องเหมาะสม การออกกำลังกาย ที่ถูกต้อง และเหมาะสมนั้นมีประโยชน์ต่อสุขภาพร่างกายของคนเราเป็นอย่างมาก ซึ่งสามารถจะ กล่าวสั้นๆ ได้ว่าประโยชน์ของการออกกำลังกายครอบคลุมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และ สังคม

2. แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ

2.1. ความหมายของการสร้างเสริมสุขภาพ

“การสร้างเสริมสุขภาพ” หมายถึง กระบวนการส่งเสริมที่มุ่งกระทำให้บุคคล หรือ กลุ่มบุคคลได้เรียนรู้ เข้าใจปัญหาสุขภาพของตนเอง สามารถปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่ เปลี่ยนแปลงได้ และเพิ่มความสามารถในการควบคุมปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดสุขภาพ และเสริมสร้าง

สุขภาพของตนเอง เพื่อให้มีร่างกายที่แข็งแรง มีสุขภาวะทางกาย จิต และสังคมที่ดี มีอายุยืนยาว และมีคุณภาพชีวิตที่ดี อันจะนำไปสู่ความผาสุกโดยรวม (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2542; สมจิต หนูเจริญกุล, วัลลา ตันตโยทัย และรวมพร คงกำเนิด, 2543; นันทา อ่วมกุล, 2546; อำนาจ ศรีรัตนบัลล์, 2547)

2.2. ปัจจัยการส่งเสริมพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ได้รับความนิยม และมีการยึดถือเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยทางการส่งเสริมสุขภาพมากที่สุดคือ แนวคิดของ เพนเดอร์ (Pender) ซึ่งเป็นรูปแบบการส่งเสริมสุขภาพที่พัฒนามาตั้งแต่ ค.ศ.1982 และได้รับการปรับปรุงมาเรื่อยๆ ร่วมกับนักวิจัยคนอื่น ๆ จนถึงฉบับล่าสุดคือ ปี ค.ศ. 2006 (Pender, Murdaugh & Parsons, 2006) กรอบแนวคิดการส่งเสริมสุขภาพดังกล่าวนี้ได้รับการบูรณาการจากทฤษฎีความคาดหวัง และการให้คุณค่ากับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมจนได้รูปแบบใหม่ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคล บุคคลแต่ละคนจะมีปัจจัยส่วนบุคคล และประสบการณ์เฉพาะของตน ซึ่งมีผลกระทบต่อการปฏิบัติพฤติกรรมในครั้งต่อ ๆ ไป ความสำคัญของผลกระทบนี้ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมเป้าหมาย โดยตัวแปรที่ได้รับการเลือกสรรว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพ ได้แก่ อายุ เพศ ความสามารถในการออกกำลังกาย ความแข็งแรง การศึกษา สภาพเศรษฐกิจ และสังคม ปัจจัยส่วนบุคคลเหล่านี้มีอิทธิพลโดยตรงต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ

2) พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องในอดีต ความถี่ในการปฏิบัติพฤติกรรมที่เหมือน ๆ กัน หรือคล้ายคลึงกับการปฏิบัติพฤติกรรมที่ผ่านมาในอดีต มีผลโดยตรง และโดยอ้อม ผลโดยตรงอาจเกิดจากการสร้างนิสัย ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพโดยอัตโนมัติหรือเป็นไปด้วยความตั้งใจ สนใจ ผลโดยอ้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพในปัจจุบัน โดยผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเอง การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้อุปสรรค และความรู้สึกที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่ปฏิบัติในอดีต ทำให้บุคคลมีโอกาสที่จะแสดงพฤติกรรมนั้นซ้ำได้มากขึ้น

3) ความคิด และความรู้สึกต่อพฤติกรรมเฉพาะ ตัวแปรกลุ่มนี้ได้รับการพิจารณาว่าเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญในการจูงใจมากที่สุด และเป็นแกนสำคัญที่จะนำไปใช้ปฏิบัติเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพของบุคคล ตัวแปรเหล่านี้ประกอบด้วย

3.1) การรับรู้ประโยชน์ของการกระทำ การวางแผนของบุคคลที่จะกระทำพฤติกรรมใด ๆ ขึ้นอยู่กับประโยชน์ที่เคยได้รับ หรือขึ้นกับผลของการปฏิบัติพฤติกรรมนั้น ๆ ประโยชน์ที่เคยได้รับจากการกระทำ จะแสดงออกทางจิตใจโดยคำนึงถึงผลทางบวก หรือการเสริมแรงของการกระทำพฤติกรรมนั้น การคาดการณ์ถึงประโยชน์เป็นสิ่งสำคัญของการจูงใจ ในการปฏิบัติ

พฤติกรรมในช่วงแรกประโยชน์ภายนอกจะเป็นแรงจูงใจสำคัญในการเข้าสู่พฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งต่อมาประโยชน์ภายในอาจเป็นแรงจูงใจให้มีพฤติกรรมสุขภาพอย่างต่อเนื่องมากกว่า การรับรู้ประโยชน์จะเป็นแรงจูงใจต่อพฤติกรรมทั้งโดยตรง และโดยอ้อม

3.2) การรับรู้อุปสรรคต่อการกระทำ เป็นการรับรู้อุปสรรคที่ขัดขวางต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ อาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงหรือสิ่งที่คาดคะเน ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับความไม่เป็นที่พอใจ ความไม่สะดวกสบาย ค่าใช้จ่าย ความยากลำบาก หรือระยะเวลาที่ใช้ในการกระทำนั้นๆ อุปสรรคเปรียบเสมือนสิ่งขัดขวางไม่ให้คุณคนปฏิบัติพฤติกรรม หรือจูงใจให้คุณคนหลีกเลี่ยงที่จะปฏิบัติพฤติกรรม การรับรู้อุปสรรคมีผลกระทบต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพโดยตรงโดยเป็นตัวขัดขวางการกระทำ และมีผลในทางอ้อมต่อการลดความตั้งใจในการวางแผนที่จะกระทำพฤติกรรม

3.3) การรับรู้ความสามารถของตนเอง เป็นการตัดสินใจความสามารถของคุณคนว่าจะสามารถปฏิบัติพฤติกรรมได้ในระดับใด และบุคคลนั้นสามารถที่จะทำอะไรได้บ้างโดยมีทักษะหรือไม่มีทักษะก็ได้ การรับรู้เกี่ยวกับทักษะ และความสามารถของตนเอง เป็นแรงจูงใจสำคัญของบุคคลที่จะกระทำพฤติกรรมที่ดี และถูกต้องเหมาะสม ความรู้สึกเกี่ยวกับความสามารถ และทักษะในการกระทำของคุณคนเป็นสิ่งเสริมให้คุณคนบรรลุถึงพฤติกรรมเป้าหมายได้มากกว่าบุคคลที่มีความรู้สึกว่าคุณคนเองไม่มีความสามารถ และไม่มีทักษะ

3.4) ความรู้สึกที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่ปฏิบัติ เป็นความคิดหรือความรู้สึกของคุณคนที่เกิดขึ้นก่อนปฏิบัติพฤติกรรม ขณะปฏิบัติพฤติกรรม และภายหลังปฏิบัติพฤติกรรม การตอบสนองของอารมณ์ความรู้สึกเหล่านี้อาจเป็นระดับน้อย ปานกลาง หรือรุนแรง และถูกตัดสินใจความคิดทำให้เกิดการเรียนรู้เก็บไว้ในความทรงจำ แล้วนำมาเป็นกระบวนการคิดต่อการกระทำพฤติกรรมในเวลาต่อมา ผลของความรู้สึกที่เกิดขึ้นจะมีอิทธิพลต่อคุณคนในการเลือกปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก หรือคงพฤติกรรมนั้นไว้ให้ยาวนานขึ้น

3.5) อิทธิพลระหว่างบุคคล เป็นการเรียนรู้ของคุณคนเกี่ยวกับพฤติกรรม ความเชื่อหรือทัศนคติของคุณคนอื่น อิทธิพลระหว่างบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ได้แก่ 1) บรรทัดฐานของสังคม 2) การสนับสนุนทางสังคม เป็นการช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์ และกำลังใจที่คุณคนได้รับจากผู้อื่น ซึ่งจะเป็นสิ่งเสริมให้คุณคนมีการปฏิบัติพฤติกรรม และ 3) การเป็นแบบอย่าง เป็นการเรียนรู้พฤติกรรมของคุณคนจากบุคคลอื่น โดยผ่านการสังเกต และประสบการณ์การกระทำพฤติกรรมเฉพาะนั้นๆ แล้วนำมาประกอบขึ้นเป็นพฤติกรรมสุขภาพของตนเอง ซึ่งกระบวนการของอิทธิพลระหว่างบุคคลทั้ง 3 นี้ จะเป็นสิ่งโน้มน้าวให้คุณคนปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ หรือเป็นสิ่งกระตุ้นให้คุณคนมีการปฏิบัติพฤติกรรมตามแผนที่กำหนดไว้

3.6) อิทธิพลด้านสถานการณ์ คือ การรับรู้ และการเรียนรู้ของบุคคลต่อสถานการณ์ หรือบริบทใดๆ ที่อำนวยความสะดวกหรือขัดขวางต่อการแสดงพฤติกรรม อิทธิพลด้านสถานการณ์ที่มีผลต่อการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ได้แก่ การรับรู้ทางเลือกที่เหมาะสม คุณลักษณะต่างๆ ที่ต้องการ และลักษณะของสิ่งแวดล้อมที่สวຍงามที่จะทำให้พฤติกรรมนั้นๆ เกิดขึ้น

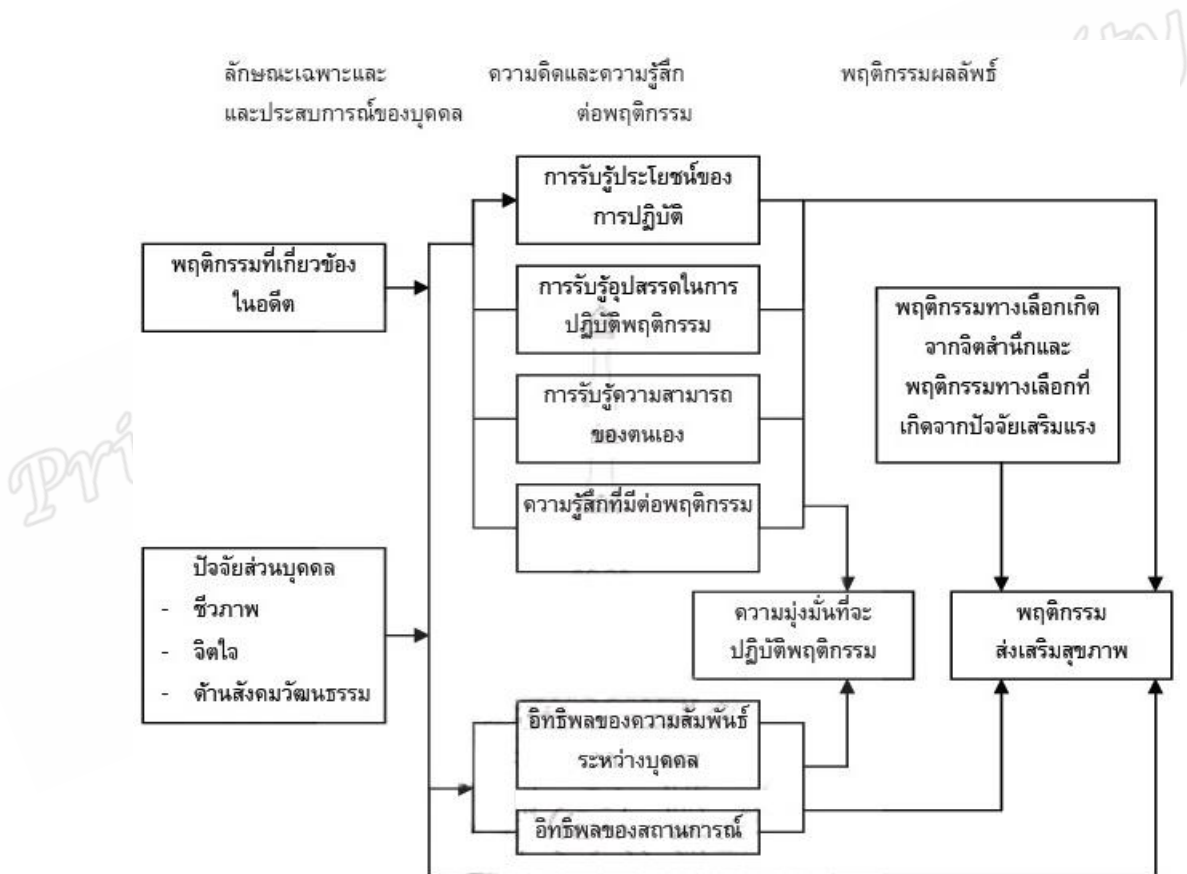
4) ผลลัพธ์ด้านพฤติกรรม การกำหนดความตั้งใจเพื่อวางแผนการกระทำเป็นจุดเริ่มของการเกิดพฤติกรรม ความตั้งใจนี้จะทำให้บุคคลปฏิบัติพฤติกรรมได้สำเร็จ นอกจากนี้จะมีความต้องการอื่นเข้ามาแทรก ซึ่งบุคคลไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้หรือมีความพึงพอใจในสิ่งที่เข้ามาแทรกมากกว่า ทำให้บุคคลนั้นไม่ได้ปฏิบัติพฤติกรรมที่ได้ตั้งใจไว้ตั้งแต่ต้น การที่บุคคลจะปฏิบัติพฤติกรรมได้สำเร็จนั้นประกอบด้วย

4.1) การตกลงที่จะปฏิบัติพฤติกรรมตามแผนที่กำหนด ซึ่งในรูปแบบการส่งเสริมสุขภาพนี้สามารถอธิบายได้จากกระบวนการทางด้านความรู้ความเข้าใจ คือ 1) ความตั้งใจที่มีต่อการปฏิบัติพฤติกรรมนั้น ในเวลา และสถานที่ที่กำหนดกับบุคคลที่ระบุไว้หรือทำโดยลำพังโดยไม่คำนึงถึงว่าจะมีสิ่งใดๆ เข้ามาแทรก และ 2) การวิเคราะห์หาวิธีการที่จะทำให้เกิดแรงเสริมในการปฏิบัติพฤติกรรมนั้น เป็นการหาวิธีการที่เฉพาะในการปฏิบัติที่จะใช้กับพฤติกรรมที่มีความแตกต่างกัน เพื่อให้กลายเป็นความตั้งใจที่จะวางแผนการปฏิบัติพฤติกรรมนั้นๆ

4.2) ปัจจัยความต้องการ และความเข้าใจที่แทรกแซงในทันทีทันใด หมายถึงพฤติกรรมทางเลือกอื่นที่แทรกเข้ามาในความคิดก่อนเกิดพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพตามที่ได้วางแผนไว้ ความต้องการที่แทรกแซงเข้ามานั้นถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมทางเลือกอื่นๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งบุคคลสามารถควบคุมได้ในระดับต่ำ เนื่องจากเงื่อนไขของสังคม และสิ่งแวดล้อม เช่น ความรับผิดชอบในการทำงาน และการดูแลครอบครัว ถ้าไม่ตอบสนองต่อความต้องการนั้นจะส่งผลร้ายต่อตนเองหรือบุคคลสำคัญในชีวิตได้ ส่วนความพอใจที่แทรกแซงเข้ามานั้นถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมทางเลือกที่ให้ผลตอบแทนที่มากกว่าหรือเหนือกว่า ซึ่งบุคคลสามารถควบคุมได้ในระดับสูง สามารถทำให้ล้มเลิกพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ตั้งใจไว้แต่แรกได้ ความสามารถที่จะเอาชนะความพอใจที่แทรกแซงเข้ามานั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลที่จะควบคุมตนเอง ตัวอย่างของการเกิดความพอใจที่เข้ามาแทรกแซงมากกว่า ได้แก่ การขับรถผ่านศูนย์การค้าแล้วเกิดเปลี่ยนใจเข้าศูนย์การค้า แทนที่จะขับรถไปสนามกีฬาเพื่อออกกำลังกายตามที่ตั้งใจ และวางแผนไว้แต่แรก เพราะพอใจที่จะได้ไปซื้อของมากกว่า เป็นต้น

4.3) พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ เป็นจุดสุดท้ายหรือเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในรูปแบบการส่งเสริมสุขภาพ อย่างไรก็ตามควรระลึกไว้ว่าพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ จะใช้เพื่อคงไว้ซึ่งผลที่เกิดขึ้นต่อสุขภาพในทางบวกของผู้รับบริการโดยตรง และสามารถผสมผสานเข้าไปในวิถีการดำเนินชีวิตทางสุขภาพโดยครอบคลุมในทุกช่วงชีวิต ส่งผลให้มีสุขภาพความสามารถในการทำหน้าที่และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

จะเห็นได้ว่า การที่บุคคลมีการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ทั้งจากภายในตัวบุคคล และสิ่งแวดล้อมรอบข้างของตัวบุคคล ซึ่งมีผลโดยตรงและโดยอ้อมต่อการปฏิบัติพฤติกรรมของบุคคลดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพ 2 แบบจำลองการส่งเสริมสุขภาพฉบับปรับปรุง (Health Promotion Model Revised) ที่มา : Pender, Murdaugh & Parsons, (2002).

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยที่สามารถส่งผลต่อพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายของคนเรานั้นมีหลายด้าน คือ ลักษณะเฉพาะ และประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคลทั้งทางด้านชีวภาพ จิตใจ และสังคมวัฒนธรรมเช่น อายุ วัย อาชีพ เพศ การศึกษา ฐานะ/สภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมของตนเอง และครอบครัว ประสบการณ์ ด้านการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายในอดีตของตนเอง และบุคคลในครอบครัว สภาพจิตใจ อารมณ์ ความคิด และความรู้สึกรวมถึงบุคคลที่มีต่อพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกาย เช่น ความมั่นใจในตัวเอง ความกลัว ความวิตกกังวล ความเครียด ความรู้สึกสนุกสนาน ทักษะ ทักษะส่วนบุคคล ความเชื่อ ค่านิยม ความรู้สึกพึงพอใจที่มีต่อพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกาย การรับรู้ประโยชน์ และอุปสรรคของพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกาย การรับรู้ ความสามารถของตนเอง และความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติพฤติกรรม การสร้างเสริมสุขภาพให้แก่ตนเอง การมีปฏิสัมพันธ์ และความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม การให้การยอมรับบุคคลอื่น การปรับตัวให้เข้ากับสังคม และสภาพแวดล้อม กำลังใจจากตนเอง และบุคคลรอบข้างหรือคนในครอบครัว นอกจากนี้ยังมี ปัจจัยทางด้านสังคม สภาพแวดล้อม และสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อพฤติกรรม การส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกาย เช่น สถานที่ที่เหมาะสม สะอาด ถูกหลักอนามัย อากาศถ่ายเทสะดวก มีอุปกรณ์ และ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ครบครัน และอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ การให้การสนับสนุน และการให้ความร่วมมือกับการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายของสมาชิกในสังคม การให้การสนับสนุน ขององค์กรหรือหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบการสร้างเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกาย เป็นต้น

2.3. สำนักงานกองทุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และการส่งเสริมการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในสถานศึกษา

2.3.1. สำนักงานกองทุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เป็นหน่วยงานของรัฐ ที่มีใช้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ.2544 อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรี มีรายได้จากภาษีสรรพสามิตยาสูบ และสุราในอัตราร้อยละ 2 ต่อปี ทำหน้าที่จุดประกาย กระตุ้น สนับสนุน และประสานความร่วมมือกับกลุ่มบุคคล องค์กร และชุมชนทั่วไป (ภาคีสร้างเสริมสุขภาพ) โดยมุ่งหวังให้คนไทยมีสุขภาพดีครบสี่ด้าน กาย จิต ปัญญา สังคม เพื่อร่วมสร้าง ประเทศไทยให้หน้าอยู่ โดยไม่จำกัดกรอบวิธีการ และ ยินดีเปิดรับแนวทางปฏิบัติการใหม่ๆ ที่เป็นความคิดสร้างสรรค์สามารถนำไปสู่การขยายค่านิยม และการสร้างพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพแก่ประชาชนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และกว้างขวาง ซึ่งนับเป็น องค์กรด้านสุขภาพรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับมติของสมัชชาสุขภาพโลก ด้านการสนับสนุนการสร้าง

เสริมสุขภาพ (World Health Assembly Resolution 12.8: Health Promotion and Health Life-Style) (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2554)

1. วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ของ สสส.คือ “คนไทยมีสุขภาวะยั่งยืน” ซึ่งหมายถึง คนไทยมีสุขภาพดีครบในสี่มิติ ได้แก่ กาย จิต ปัญญา และสังคม ทั้งนี้ “ระบบสุขภาพ” ที่มีคุณลักษณะเหมาะสมย่อมจะเป็นหลักประกันความยั่งยืน

2. พันธกิจ

พันธกิจหลักของ สสส.ประกอบด้วย

2.1. สสส. เป็นหน่วยหนึ่งของระบบสุขภาพไทย มีบทบาทหน้าที่ในการจัดประกายกระตุ้น และสนับสนุนการพัฒนาของระบบสุขภาพให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ตามวิสัยทัศน์ข้างต้น

2.2. สสส. ไม่มีบทบาทหน้าที่ในการเป็นผู้รับผิดชอบปฏิบัติการประจำ หรือปฏิบัติการซ้ำซ้อนกับส่วนราชการหรือองค์กรเอกชนใด แต่ สสส. จะดำเนินงานด้วยการส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานต่างๆที่รวมเรียกว่า “ภาคี”

2.3. สสส. เน้นบทบาทการพัฒนาความเข้มแข็งของระบบสุขภาพในส่วนที่เป็นภาคสังคม ท้องถิ่น และภาคนโยบายสาธารณะ สสส. ไม่มีภารกิจโดยตรงในการให้บริการสุขภาพแต่อาจสนับสนุนให้การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพสอดคล้องกับพัฒนาการของภาคสังคม ท้องถิ่น และนโยบายสาธารณะ

3. เป้าประสงค์

เพื่อให้คนไทยทั้งชาติได้สามารถเข้าถึงสุขภาวะยั่งยืน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพได้ให้ความสำคัญกับเป้าประสงค์หลักต่อไปนี้

3.1. สสส. จะจัดการทรัพยากรระดับเข้มข้นเพื่อให้บรรลุผลในการลดปัจจัยเสี่ยงด้านการสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อุบัติเหตุจราจร และการขาดการออกกำลังกาย โดยสนับสนุนหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง และภาคีเครือข่าย

3.2. พัฒนากลไกที่จำเป็นสำหรับการลดปัจจัยเสี่ยงนอกเหนือจากเป้าประสงค์ที่ 1 โดย สสส. ลงทุนแต่น้อยในส่วนที่จำเป็น และก่อให้เกิดผลกระทบสูง ได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับอาหาร เพศ จิตใจ สารเสพติดรวมถึงปัจจัยเสี่ยงที่มักเกิดกับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะเฉพาะในระดับต่างๆ

3.3. พัฒนาระบบการ ต้นแบบ และกลไกขยายผล สำหรับการพัฒนาสุขภาวะองค์กรรวมในองค์กร พื้นที่ และกลุ่มเยาวชน เพื่อมุ่งพัฒนาสังคมสุขภาวะในระยะยาว

- 3.4. เพิ่มนวัตกรรม และโอกาสในการสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาวะ
- 3.5. สร้างค่านิยมการสร้างเสริมสุขภาวะให้เกิดขึ้นในสังคมไทย สังคมให้ความสำคัญร่วมมือกับการรณรงค์เพื่อบรรลุเป้าประสงค์อื่นๆ
- 3.6. เป้าประสงค์ 6 เพิ่มขีดความสามารถของระบบสุขภาพ และระบบบริการสร้างสุขภาวะในรูปแบบชุดความรู้ สมรรถนะบุคลากร และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น

4. ภาครัฐเครือข่าย

เพื่อให้ระบบสุขภาพสามารถขับเคลื่อนได้อย่างครบถ้วน และมีประสิทธิภาพตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ สสส. ต้องอาศัยความร่วมมือจากองค์กรต่างๆ หลายองค์กรที่จะเข้ามาทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ องค์กร และหน่วยงานที่จะเข้ามามีบทบาท และมีส่วนร่วมประกอบด้วย

- 4.1. องค์กรของรัฐตามรัฐธรรมนูญ (เช่น รัฐสภา รัฐบาล ศาล) ให้ความสำคัญแก่การสร้างสุขภาวะผ่านการตรากฎหมาย กำหนดนโยบาย ตัดสินหรือคลี่คลายข้อขัดแย้ง ฯลฯ โดยยึดถือเกณฑ์พิจารณาที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาวะ
- 4.2. กระทรวงสาธารณสุขบูรณาการนโยบายร่วมกับกระทรวงต่างๆ เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะแก่กลุ่มประชาชนอย่างทั่วถึง โดยดำเนินมาตรการของแต่ละกระทรวงอย่างสอดคล้องกัน ตามแนวทางของแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ
- 4.3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดแผน และงบประมาณในการสร้างเสริมสุขภาวะ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 4.4. องค์กรสาธารณประโยชน์มีบทบาทพัฒนาสุขภาวะร่วมกับภาคราชการอย่างสอดคล้องประสานเกื้อกูลซึ่งกัน และกัน
- 4.5. หน่วยบริการสุขภาพ หน่วยกำหนดนโยบาย และหน่วยจัดสรรงบประมาณจัดให้ประชาชนเข้าถึงบริการด้านส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค ตามความจำเป็นโดยทั่วถึง เป็นธรรม และมีคุณภาพ
- 4.6. สถาบันทางวิชาการร่วมเรียนรู้กับภาคอื่นข้างต้น โดยมีบทบาทสร้างความรู้ เชื่อมโยงสู่การปฏิบัติ และการกำหนดนโยบาย/มาตรการสร้างเสริมสุขภาวะ
- 4.7. องค์กรธุรกิจเอกชนมีความรับผิดชอบต่อสังคมในการผลิต และบริการสินค้าที่ไม่ทำลายสุขภาพ
- 4.8. สื่อมวลชนให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในการดูแลสุขภาพ และไม่ตกเป็นเหยื่อของการโฆษณาชวนเชื่อ

4.9. องค์การระหว่างประเทศสนับสนุนให้มีนโยบาย และมาตรการสร้างเสริมสุขภาพ และส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างประเทศ

5. ช่องทางในการดำเนินงาน

เพื่อให้การขับเคลื่อนการสร้างเสริมสุขภาพให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ที่กำหนด และเพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าร่วม และโอกาสในการดำเนินกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพร่วมกันของภาคีเครือข่ายที่มีความหลากหลาย สสส. ได้สร้างช่องทางในการดำเนินงาน ดังนี้

5.1. ช่องทางตาม “ประเด็น” (Issue approach) หรือ เรื่องต่างๆ ได้แก่ สุรา ยาสูบ การออกกำลังกาย อาหาร สุขภาพจิต การคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น

5.2. ช่องทางตาม “หน่วยภารกิจ” (Setting approach) ลักษณะต่างๆ ได้แก่ สถานที่ทำงาน สถานศึกษา ศาสนสถาน เป็นต้น

5.3. ช่องทางตาม “พื้นที่” (Area approach) ได้แก่ ตำบล อำเภอ จังหวัด กลุ่มจังหวัด กลุ่มน้ำ เป็นต้น

5.4. ช่องทางตาม “กลุ่มเป้าหมาย” (Target group approach) ต่างๆ ได้แก่ เด็ก เยาวชน และครอบครัว ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส แรงงาน กลุ่มผู้เผชิญภาวะความรุนแรง เป็นต้น

นอกจาก 4 ช่องทางแล้ว สสส. ยังดำเนินการผ่าน “นโยบาย” (Policy approach) ได้แก่ โอกาสที่เกิดขึ้นจากกระบวนการนโยบายของรัฐหรือนโยบายทางการเมืองที่มุ่งถึงการสร้างเสริมสุขภาพ และจาก “แนวทางจากความสำเร็จ” (Success approach) ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพสนับสนุนการเสาะหาความสำเร็จในการดำเนินการสร้างเสริมสุขภาพที่เห็นผล นำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อการขับเคลื่อนขบวนการสร้างเสริมสุขภาพ

6. บทบาทหน้าที่ของ สสส.

เพื่อให้การดำเนินการเกิดความสำเร็จเป็นไปตามวิสัยทัศน์ และทิศทางที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น ในปี 2554 สสส. จะดำเนินบทบาทดังนี้

6.1 จุดประกาย กระตุ้น และสนับสนุนหรือสมทบงบประมาณ แก่ภาคีผู้รับผิดชอบนโยบายสาธารณะ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ตระหนักถึงปัญหาโทษภัยของ สุรา ยาสูบ และปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ต่อสุขภาพ เพื่อให้ภาคีเหล่านี้ร่วมดำเนินมาตรการลดปัจจัยเสี่ยงดังกล่าวโดยกำหนดมาตรการการบังคับใช้กฎหมาย และมาตรการสร้างเสริมสุขภาพอย่างจริงจัง

6.2 กระตุ้น และสนับสนุนภาคีวิชาการ ภาคินโยบาย ภาคีปฏิบัติการ ให้ทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

6.3 สนับสนุนงบประมาณสมทบเพื่อพัฒนาขีดความสามารถบุคลากร และการบริหารจัดการเพื่อสร้างเสริมสุขภาพในองค์กรทุกระดับ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน

6.4 กระตุ้น และสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมบทบาทของสื่อสาธารณะ สื่อมวลชน และเทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อประโยชน์ในการปรับเปลี่ยนความคิด ค่านิยม ความเชื่อ พฤติกรรมของประชาชน ให้ไปสู่การลดปัจจัยเสี่ยง และเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ

6.5 เสริมพลังแก่องค์กรของรัฐในการแก้ปัญหาวิกฤตทางสุขภาพ ที่เกิดขึ้นฉับพลัน ให้ขับเคลื่อนได้อย่างคล่องตัว และทันเหตุการณ์

7. แผนการดำเนินงาน

จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และช่องทาง ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น สสส. ได้กำหนดให้มีแผนการดำเนินงานของกองทุน จำนวน 13 แผน ดังนี้

ตาราง 1 แผนการดำเนินงาน

๑	แผนควบคุมการบริโภคยาสูบ	เป้าประสงค์ ๑
๒	แผนควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	
๓	แผนสนับสนุนการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนและอุบัติเหตุภัย	
๔	แผนส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพ	
๕	แผนควบคุมปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพ	เป้าประสงค์ ๒
๕	แผนสุขภาวะประชากรกลุ่มเฉพาะ	
๖	แผนสุขภาวะชุมชน	เป้าประสงค์ ๓
๗	แผนสุขภาวะเด็ก เยาวชน และครอบครัว	
๘	แผนสร้างเสริมสุขภาพในองค์กร	
๑๐	แผนสื่อสารการตลาดเพื่อสังคม	เป้าประสงค์ ๕
๑๑	แผนสนับสนุนโครงการเปิดรับทั่วไปและนวัตกรรม	เป้าประสงค์ ๔
๑๒	แผนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพผ่านระบบบริการสุขภาพ	เป้าประสงค์ ๖
๑๓	แผนพัฒนาระบบและกลไกสนับสนุนเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพ	

หมายเหตุ งานของ สสส. ในแต่ละแผนมีลักษณะที่ตอบสนองไม่เพียงต่อเป้าประสงค์ใดเป้าประสงค์หนึ่ง หากแต่มีที่ตอบสนองได้หลายเป้าประสงค์ ตารางข้างบนแสดงถึงจุดเน้น และความเชื่อมโยงแต่ละแผนที่ตอบสนองเป้าประสงค์ใดเป้าประสงค์หนึ่งเป็นหลักเท่านั้น

ในงานวิจัยนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับประเด็นหลักของการวิจัย ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงทิศทางของแผน 9 แผนส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพเท่านั้น โดยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญๆ ตามลำดับดังนี้

2.3.2. แผนส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพ

1. แนวคิดหลัก

แผนส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพนี้ได้นำองค์ความรู้ด้านการส่งเสริมกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวันเป็นแนวคิดหลัก จึงให้ความสำคัญกับปัจจัยทางสภาพแวดล้อม สังคม และครอบครัว ที่มีผลต่อการมีกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการจัดการให้มีพื้นที่สุขภาพ (Healthy space/ Healthy park) ที่ชุมชนมีส่วนร่วมใช้ แนวทางการส่งเสริมตลอดช่วงชีวิต (Life cycle approach) เพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการ และความต้องการของทุกกลุ่มวัย ตลอดจนใช้การสื่อสารรณรงค์เพื่อทำให้การมีกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน เป็นพฤติกรรมที่ทุกคนปฏิบัติได้ง่าย กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตประชากรในประเทศไทย เพื่อสร้างสังคมไทยที่แข็งแรง และน่าอยู่สำหรับทุกคน

โดยในแนวคิดหลักนี้ ให้ความสำคัญกับคำหลัก 2 คำคือ

- กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวัน (Physical activity) : หมายถึง กิจกรรมทางกาย และการเคลื่อนไหวร่างกายที่ไม่มีรูปแบบเฉพาะ รวมถึงการออกกำลังกาย กิจกรรมนันทนาการ และกีฬา กิจกรรมทางวัฒนธรรม และวิถีชีวิต
- พื้นที่สุขภาพ (Healthy space/ healthy park, built environment) : หมายถึง พื้นที่กายภาพที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกาย การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และนันทนาการเป็นพื้นที่ที่มีมิติของสิ่งแวดล้อม สุนทรียภาพ การเรียนรู้ ความสัมพันธ์ทางสังคม ตลอดจนอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และความเป็นธรรมทางสังคม

2. เป้าประสงค์

เป้าประสงค์ของแผนส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพ คือ การรณรงค์ และขับเคลื่อนให้ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย มีกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน (Physical activity) การออกกำลังกาย (Physical exercise) และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพเป็นวิถีชีวิต และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่สุขภาวะที่เอื้อต่อกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน กิจกรรมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชนอย่างเพียงพอ รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งระดับชาติ และระดับท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างวิถีชีวิตเชิงบวกที่เอื้อต่อสุขภาวะ

ในปี 2554 แผนจะมุ่งดำเนินการให้เกิดผลลัพธ์ที่สำคัญ คือ เพิ่มจำนวนผู้ออกกำลังกายที่เข้าร่วมกิจกรรมที่ สสส. สนับสนุน ปีละไม่ต่ำกว่า 500,000 คน เพิ่มสัดส่วนผู้ออกกำลังกายทั่วประเทศ การเพิ่มจำนวนผู้มีพฤติกรรมเคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวัน และการออกกำลังกายประจำ ที่ส่งผลต่อสุขภาพ สนับสนุนโครงการที่ส่งเสริมกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันของประชากรกลุ่มเป้าหมายตามช่วงวัย เกิดพื้นที่สุขภาวะเพื่อรองรับกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพ ให้ครบทั้ง 75 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร

3. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของแผนส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพมีดังนี้

- 1) เพื่อเพิ่มจำนวนผู้มีกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันที่เพียงพอ ในประชากรกลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้น
- 2) เพื่อเพิ่มพื้นที่สุขภาวะ ที่รองรับกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันของประชาชน
- 3) เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพของประชาชน ด้วยการส่งเสริมกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยเฉพาะในกลุ่มที่ขาดโอกาส
- 4) เพื่อสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ทั้งในระดับพื้นที่ และองค์กร ได้มีมาตรการส่งเสริมกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอย่างต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนกำหนดเป้าหมาย และแนวทางในการดำเนินการ
- 5) เพื่อพัฒนา และเผยแพร่องค์ความรู้ และนวัตกรรมที่ส่งเสริมกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของแต่ละกลุ่มวัย
- 6) เพื่อสนับสนุน และสร้างความร่วมมือกับองค์กรกีฬาภาครัฐ ภาคเอกชน สมาคมกีฬา และสื่อมวลชน ให้ดำเนินกิจกรรมกีฬาในแนวทางของกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ที่ปลอดภัย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และบุหรี่

7) เพื่อบูรณาการให้เกิดนวัตกรรมการสร้างพื้นที่สุขภาวะแบบองค์รวมที่เป็นรูปธรรมในพื้นที่รอบศูนย์การเรียนรู้สุขภาวะ

4. ยุทธศาสตร์ และกรอบแนวคิดยุทธศาสตร์ของแผน

ยุทธศาสตร์ของแผนส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพประกอบด้วย

1) ผนวกรวม และขับเคลื่อนการปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรม เพื่อให้มีกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันเป็นวิถีชีวิต ในประชากรกลุ่มเป้าหมายตามช่วงวัย และกลุ่มที่ขาดโอกาสทางสุขภาพ

2) ผนวกรวมส่งเสริมกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน และกิจกรรมออกกำลังกาย เพื่อเน้นผลดีของการลดปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพในกลุ่มเป้าหมาย

3) เพิ่มโอกาสการเข้าถึงกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ในกลุ่มที่ขาดโอกาสทางสุขภาพ

4) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่สุขภาวะ และปัจจัยแวดล้อมที่รองรับกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวันของกลุ่มเป้าหมาย

5) ส่งเสริมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อสร้างวิถีชีวิตเชิงบวกที่เอื้อต่อสุขภาวะ (Active living)

6) วิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และเครื่องมือชี้วัด เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ของแผน

7) สนับสนุนทุนอุปถัมภ์กิจกรรมกีฬา ให้เป็นกีฬาปลอดภัยเต็มแอลกอฮอล์ และบุรี

8) บูรณาการทุกแผน และเครือข่าย และหน่วยงานภายนอก ให้เกิดนวัตกรรมการสร้างพื้นที่สุขภาวะแบบองค์รวมที่เป็นรูปธรรมในพื้นที่รอบศูนย์การเรียนรู้สุขภาวะ

โดยกรอบแนวคิดยุทธศาสตร์ของแผนมีลักษณะดังนี้

ภาพ 3 กรอบแนวคิดยุทธศาสตร์ของแผน

ที่มา สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2554

5. ภาคิหลัก

ภาคิหลักของ สสส. ที่จะขับเคลื่อนการดำเนินการของแผนส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพประกอบด้วย

1) หน่วยงานภาครัฐระดับชาติ และท้องถิ่น ที่มีนโยบายส่งเสริมกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน การออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพ อาทิ กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร ฯลฯ

2) องค์การกีฬาภาครัฐ และเอกชนที่ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพ อาทิ สมาคมกีฬาระดับชาติ และระดับจังหวัด หน่วยงานกีฬาภาครัฐ สมาพันธ์ และชมรมกีฬาเพื่อสุขภาพ สมาคมสื่อมวลชนกีฬา ฯลฯ

3) สถาบันวิชาการ หน่วยงานวิจัย และภาคประชาสังคม ที่ส่งเสริมกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน การออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพ อาทิ สถาบันการพลศึกษา สถาบันวิชาการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เครือข่ายการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ สื่อมวลชนด้านสุขภาพ และกีฬา กลุ่มวิชาชีพทางการแพทย์ กลุ่มวิชาชีพด้านการออกแบบ และพัฒนาผังเมือง ฯลฯ

4) เครือข่ายสากลด้านกิจกรรมเคลื่อนไหวทางกายในชีวิตประจำวัน เช่น International Society for Physical Activity and Health - ISPAH, Global Advocacy for Physical Activity -GAPA ฯลฯ

จากแผนการดำเนินงานของ สสส. ซึ่งมีทั้งหมด 13 แผน แผนดำเนินการที่ถือว่าสำคัญมากประการหนึ่งคือ แผน 9 แผนส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพ ซึ่งจะเป็นแผนหนึ่งที่จะสามารถช่วยให้ “คนไทยมีสุขภาวะอย่างยั่งยืน” ได้ แผนดังกล่าวมีแนวคิดหลักคือการส่งเสริมกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายในชีวิตประจำวัน โดยเป้าประสงค์คือ การรณรงค์ และขับเคลื่อนให้ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย มีกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน (Physical activity) การออกกำลังกาย (Physical exercise) และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพเป็นวิถีชีวิต และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพื้นที่สุขภาวะที่เอื้อต่อกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน แผนส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพนี้มีกลไกในการขับเคลื่อน 3 กลุ่มแผนงานคือ กลุ่มแผนงานส่งเสริมกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน และการออกกำลังกาย กลุ่มแผนงานส่งเสริมพื้นที่ และปัจจัยแวดล้อมสุขภาวะที่เอื้อต่อกิจกรรมเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน และการออกกำลังกาย และกลุ่มแผนงานทุนอุปถัมภ์กีฬา ในการขับเคลื่อนกลไกต่างๆ เพื่อให้ตอบสนองเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์ของแผนส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพ กลุ่มแผนงานดังกล่าวทั้ง 3 กลุ่มนี้จะต้องทำงานร่วมกับภาคีหลักหลายๆ องค์กรจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ และเอกชน และทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น ทั้งที่เป็นหน่วยงานระดับกระทรวง องค์กรส่วนท้องถิ่น องค์กร และสถาบันทางการกีฬา สถาบันวิชาการ หน่วยงานวิจัย และภาคประชาสังคม เป็นต้น

2.4. มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพในประเทศไทย

ปัจจุบัน สสส. มีภาคีหลักที่จะช่วยกันขับเคลื่อนการดำเนินการของแผนสร้างเสริมสุขภาพซึ่งเป็นหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษาจำนวนมาก ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะเป็นองค์กรหนึ่งที่สำคัญ และมีบทบาทเป็นอย่างมากในการสร้างองค์ความรู้ และการให้ความรู้ รวมทั้งช่วยส่งเสริม และดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ ของ สสส. โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัย ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานที่สำคัญหนึ่งในการผลิตบัณฑิตให้มีความพร้อม ด้านสติปัญญา รวมถึงการมีสุขภาวะที่ดีทั้งทางด้านกาย จิต สังคม และจิตวิญญาณ (ปัญญา) ก่อนที่จะออกไปเผชิญกับชีวิตการทำงาน ที่ต้องมีความรับผิดชอบสูงต่อหน้าที่การงาน ครอบครัวท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจ และสังคม ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อันอาจนำมาซึ่งความเครียด และโรคร้ายต่างๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงานที่ลดลง เสียค่ารักษาพยาบาล เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ สสส. จึงได้จัดโครงการ "มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ" ขึ้นโดยมีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนำร่องเป็นต้นแบบ และได้ขยายผลต่อไปยังมหาวิทยาลัยอื่นๆ ตามมา

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 จนถึงปัจจุบันมีสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยที่ได้เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพแล้ว 53 แห่ง แบ่งเป็น มหาวิทยาลัยรัฐ 8 แห่ง มหาวิทยาลัยเอกชน 12 แห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง และ มหาวิทยาลัยราชภัฏ 24 แห่ง เช่น มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ เป็นต้น

สำหรับการดำเนินงานของโครงการมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพนั้นก็ให้ขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละมหาวิทยาลัย และให้ทำอย่างเป็นระบบอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทุกกลุ่ม เช่น

- การบูรณาการด้านสุขภาพเข้ากับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย
- การดำเนินงานโดยการเน้นที่การร่วมมือของหน่วยงาน ชุมชน และกลุ่มบุคคล

เพื่อสร้างความเข้มแข็งสุขภาพชุมชนโดยรอบ โดยมีการลงพื้นที่จัดกิจกรรมในด้านต่างๆ อาทิ การสร้างเสริมสุขภาพเพื่อผู้สูงอายุ, การสร้างเสริมสุขภาพด้านต่างๆ การจัดการสิ่งแวดล้อม และการดูแลอาหารให้สะอาด การจัดโปรแกรมด้านการยุทธศาสตร์สำหรับโรคต่างๆ ให้แก่ชาวบ้านในชุมชน การเพิ่มความสุขให้ชุมชนด้วยการคืนความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลอย่างยั่งยืน เป็นต้น

- การเข้าร่วมโครงการกับเครือข่ายมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพในประเทศไทย เพื่อให้บุคลากรจากหน่วยงานต่างๆ ได้มีโอกาสพบปะ ร่วมรับฟังความคิดเห็น หรือการดำเนินงานด้านสุขภาพ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในงานของตนกับมหาวิทยาลัยต่างๆ เพื่อนำไปพัฒนาต่อไป

- การจัดอบรมหรือประชุมวิชาการ การจัดนิทรรศการด้านการสร้างเสริมสุขภาพ
- การบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนโดยการจัดรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับ

การสร้างเสริมสุขภาพให้แก่นักศึกษาเป็นรายวิชาเลือกหรือรายวิชาศึกษาทั่วไป เป็นต้น

2.5. โครงการมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2.5.1. ประวัติ และการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา สู่ดินแดนภาคใต้เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาของท้องถิ่น และเพื่อการสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาค เป็นมหาวิทยาลัยที่มีเจตนาแต่เริ่มก่อตั้งที่จะให้เป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต โดยมุ่งมั่นที่จะให้สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการระดับสูงเพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคใต้ และเป็นสถาบันที่รับใช้ชุมชนได้อย่างแท้จริง

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ก่อตั้งขึ้นเมื่อพุทธศักราช 2509 ที่ตำบลรูสมิแล อำเภอมือ จังหวัดปัตตานี ในขณะนั้นได้ใช้ชื่อว่า "มหาวิทยาลัยภาคใต้" ต่อมาได้รับพระราชทานชื่อว่า "มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์" ตามพระนามฐานันดรศักดิ์ของสมเด็จพระบรมราชชนก กรมหลวงสงขลานครินทร์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2510

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้น้อมนำพระราโชวาทของเจ้าฟ้ามหิดลอดุลยเดช กรมหลวงสงขลานครินทร์ที่ว่า “ขอให้ถือผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลาภ ทรัพย์ และเกียรติยศ จะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพไว้ให้บริสุทธิ์” มาเป็นปณิธานในการดำเนินงาน เพื่อเป็นศูนย์รวมจารีตที่พึงยึดมั่น ที่ฝังลึกในสำนึกของจิตและความนึกคิดของบุคลากร และนักศึกษา ทุก ๆ คน และขยายผลสู่การทำกิจกรรม การทำคุณประโยชน์ต่อสังคม และปฏิบัติพันธกิจด้วยความรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อองค์กรแห่งนี้ตลอดไป

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีวิทยาเขตการศึกษาทั้งหมด 5 วิทยาเขต ประกอบด้วย 2 วิทยาลัยชุมชน และ 5 โครงการจัดตั้ง ดังนี้

- วิทยาเขตหาดใหญ่ประกอบด้วย บัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาศาสตร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ คณะอุตสาหกรรมเกษตร คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะศิลปศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ โครงการจัดตั้งวิทยาลัยนานาชาติ โครงการจัดตั้งคณะเทคนิคการแพทย์ โครงการจัดตั้งคณะการแพทย์แผนไทย โครงการจัดตั้งคณะสัตวแพทยศาสตร์

- วิทยาเขตปัตตานี ประกอบด้วยคณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะวิทยาการสื่อสาร คณะรัฐศาสตร์ วิทยาลัยอิสลามศึกษา โครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์
- วิทยาเขตภูเก็ต ประกอบด้วยคณะกรรมการบริการ และการท่องเที่ยว คณะเทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต
- วิทยาเขตสุราษฎร์ธานีประกอบด้วย คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะศิลปศาสตร์ และวิทยาการจัดการ วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี
- วิทยาเขตการศึกษาตรังประกอบด้วยคณะพาณิชยศาสตร์ และการจัดการ

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 135 หลักสูตร และระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 134 หลักสูตร แยกเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตร 5 สาขาวิชา หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง 2 สาขาวิชา หลักสูตรระดับปริญญาโท 93 สาขาวิชา และหลักสูตรระดับปริญญาเอก 34 สาขา มีนักศึกษาทั้งสิ้นจำนวน 39,723 ระดับปริญญาตรี จำนวน 33,844 คน ระดับปริญญาโทจำนวน 4,625 คน ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงจำนวน 251 คน และระดับปริญญาเอกจำนวน 884 คน (กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2555)

2.5.2. แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ. 2555 –2558)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้กำหนดแผนพัฒนามหาวิทยาลัยระหว่างปี พ.ศ. 2555- 2558 โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ดังนี้

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับภูมิภาคเอเชีย ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต บริการวิชาการ และทำนุบำรุงวัฒนธรรม โดยมีการวิจัยเป็นฐาน

พันธกิจ

1. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นสังคมฐานความรู้ บนพื้นฐานพหุวัฒนธรรม และหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยให้ผู้ใฝ่รู้ได้มีโอกาสเข้าถึงความรู้ในหลากหลายรูปแบบ
2. สร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการ ในสาขาที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของภาคใต้ และเชื่อมโยงสู่เครือข่ายสากล
3. ผสมผสาน และประยุกต์ความรู้บนพื้นฐานประสบการณ์การปฏิบัติสู่การสอน เพื่อสร้างปัญญา คุณธรรม สมรรถนะ และโลกทัศน์สากลให้แก่บัณฑิต

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ฐานมหาวิทยาลัยที่มั่นคง

1.1 การเงิน และสินทรัพย์

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : จัดระบบการบริหารงบประมาณ และการจัดหารายได้ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้มีเสถียรภาพทางการเงินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เชิงรุกในการพัฒนามหาวิทยาลัย

กลยุทธ์

1. วางระบบการบริหารกองทุนในภาพรวม (ทุกกองทุน) และสร้างมูลค่าเพิ่มในสินทรัพย์/ที่ดิน/ และพื้นที่ว่างของให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด
2. สร้างรายได้จากทรัพย์สินทางปัญญา นวัตกรรมการวิจัย การบริการวิชาการ และการให้คำปรึกษาที่ทำงานเชิงรุก และบริหารรายได้อย่างเป็นระบบ
3. สร้างกลไกการจัดหางบประมาณเพิ่มจากแหล่งอื่น และกลไกการใช้จ่ายงบประมาณที่มีประสิทธิภาพภายใน โดยเน้นการจัดงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์กลาง และแผนพัฒนาวิทยาเขต
4. ระดมทุนเพื่อการศึกษา และการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยจากผู้ที่ต้องการให้การสนับสนุน และศิษย์เก่า โดยใช้ช่องทางสัมพันธ์เป็นตัวนำ
5. ปรับระบบงานการเงินให้รวดเร็ว และทันสมัย ตอบสนองต่อการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. จัดทำแผนงบประมาณ และการเงินระยะยาว เพื่อเป็นกรอบเป้าหมายความเป็นไปได้ในการดำเนินงานในภาพรวม

1.2 ทรัพยากรบุคคล

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : พัฒนาทรัพยากรบุคคล และกำกับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะบุคคลสายวิชาการทั้งมิติแผนอัตรากำลัง และแผนพัฒนาบุคลากรให้เน้นการมีศักยภาพพร้อมต่อการพัฒนางานวิจัย บัณฑิตศึกษา และนานาชาติ

กลยุทธ์

1. จัดการเชิงระบบเพื่อให้ได้มาซึ่งบุคลากรที่มีสมรรถนะสูง ดูแลรักษาบุคลากร และสามารถขับเคลื่อนให้มีอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกเพิ่มมากขึ้น

2. บริหารอัตรากำลังคนให้เหมาะสม/ เป็นระบบ เพียงพอกับภารกิจ ภายใต้การปรับสมดุลของภาระงานทุกมิติ และกำหนดความเชี่ยวชาญบุคคล (สอนหรือวิจัย) เพื่อผลักดันการสร้างงานตามบทบาทของหน่วยงานให้บรรลุผล
3. สร้างระบบบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัย ที่ทุกสายงานมีเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพที่ชัดเจน มีขวัญกำลังใจ และคุณภาพชีวิตให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพ
4. พัฒนาบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนให้มีความรอบรู้ คุณธรรม และทักษะในการทำงานอย่างมืออาชีพ ควบคู่กับการทำงานร่วมกับชุมชน และองค์กรภายในด้วยความภาคภูมิใจต่อมหาวิทยาลัย
5. สนับสนุนให้มีการพัฒนานักวิจัยทุกรูปแบบทั้งบุคลากร สายวิชาการ และสายสนับสนุน และระบบช่วยวิจัยให้เอื้ออำนวยต่อการเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ
6. ปรับปรุงระบบงานบุคคลสายวิชาการ ให้สามารถมีการปรับสมดุลของภาระงานทุกมิติที่นำไปสู่ความเชี่ยวชาญตัวบุคคล (สอนหรือวิจัย) และเน้นทำงานเป็นทีมที่มีเป้าหมายชัดเจน เชื่อมโยง และบูรณาการระหว่างองค์กรอย่างประสิทธิภาพ
7. สร้างเสริมเจตคติค่านิยมผู้บริหารระดับคณะ/ ภาควิชาต่าง ๆ ให้มีความเป็นหนึ่งเดียวกันที่ร่วมขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยแบบเกื้อกูลไม่แยกส่วน ไปในเป้าหมายหลักทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย

1.3 ระบบคุณภาพ

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : ยกระดับคุณภาพงาน และการพัฒนาในทุกมิติให้มีมาตรฐานเหนือการกำกับด้วยระบบเกณฑ์คุณภาพ และการประเมินองค์กรในรูปแบบต่างๆ

กลยุทธ์

1. บูรณาการระบบ KPI เข้ากับระบบคุณภาพต่าง ๆ ให้เป็นระบบคุณภาพ ม.อ. ที่เป็นหนึ่ง โดยใช้ระบบสารสนเทศกลาง ลดการทำงานซ้ำซ้อน รวมทั้งการใช้เวลาที่ไม่มีประสิทธิภาพในงานเอกสาร
2. บ่มเพาะจิตสำนึกแห่งการเรียนรู้ และการแสวงหาปัญญาที่ถูกต้อง ชัดเจน ให้เกิดการสานต่อ การปฏิบัติงานที่มีคุณค่า และพัฒนาสู่การสร้าง team learning เพื่อให้เกิดการสร้างสมความรู้อยู่กับองค์กร
3. สานสร้างระบบ Knowledge management และการสร้างสม/จัดเก็บองค์ความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดเป็นขุมความรู้ของมหาวิทยาลัย

4. กำหนดให้ระบบ TQF ของหลักสูตรเป็นกรอบในการดำเนินการจัดการเรียนให้มีคุณภาพ และให้หลักสูตรมีอิสระในการเสนอวิธีการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ โดยไม่จำกัดกรอบความคิด

5. ใช้ระบบคุณภาพที่เหมาะสมกับแต่ละกองในสำนักงานอธิการบดี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การทำงาน และเป็นต้นแบบเพื่อการขยายผลไปยังหน่วยงานต่าง ๆ

6. ปรับโครงสร้างการทำงาน และระบบการทำงานของกองต่าง ๆ ในสำนักงานอธิการบดี รวมทั้งการเพิ่มสมรรถนะการทำงานของสายสนับสนุน เพื่อให้ตอบสนองต่อภารกิจทั้ง 4 ด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ภารกิจที่เชื่อมโยงเป็นระบบที่ทรงประสิทธิภาพ

2.1 การวิจัย และบัณฑิตศึกษา

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ :เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่เชื่อมโยงกับระบบบัณฑิตศึกษาที่เข้มแข็ง เพื่อพัฒนางานวิจัยสร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรมในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ ในระดับนานาชาติ การตอบโจทย์เชิงบูรณาการที่หลากหลายของประเทศ และยกระดับศักยภาพของชุมชน

กลยุทธ์

1. จัดการระบบเครือข่ายวิจัยหรือกลุ่มวิจัยภายในที่เป็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ให้มุ่งสู่ความเป็นเลิศระดับชาติ และนานาชาติโดยปรับทิศทางการวิจัยให้เน้นหนักเชิงบูรณาการ และให้การสนับสนุนงบประมาณแบบหวังผล

2. มุ่งการสร้างรายได้จากงานวิจัย และนวัตกรรมโดยการขับเคลื่อนอุทยานวิทยาศาสตร์ รวมทั้งจัดทำระบบ และกลไกในการสังเคราะห์งานวิจัย และการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทุกมิติ

3. ใช้องค์กรสัมพันธ์เป็นเครื่องมือในการแสวงหาแหล่งงบประมาณวิจัย เผยแพร่ชื่อเสียง และผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการสร้างความร่วมมือด้านการวิจัยกับหน่วยงานภายนอก

4. ขับเคลื่อนเครือข่ายวิจัยทางด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และสร้างระบบสนับสนุนให้มีการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในระดับนานาชาติมากขึ้น รวมทั้งการใช้ประโยชน์

5. สร้างกลยุทธ์ในการเพิ่มบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และการเพิ่มหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่เน้นจุดเด่นของมหาวิทยาลัย และความเป็นเลิศ รวมทั้งระบบเคลื่อนย้ายนักศึกษา และหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

6. สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถของนักวิจัยทุกระดับให้มีศักยภาพสูงรองรับการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย และสร้างระบบเคลื่อนย้ายอาจารย์ข้ามวิทยาเขตรวมทั้งการไปทำงานในภาคอุตสาหกรรม

7. พัฒนาระบบงาน และองค์ประกอบสนับสนุนงานวิจัย ให้รองรับ และขับเคลื่อนการทำวิจัยของบุคลากรได้อย่างต่อเนื่อง

2.2 การจัดการศึกษา

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : เพื่อสร้างบัณฑิตคุณภาพ ที่มีศักยภาพสูง มีสมรรถนะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ในการเข้าสู่ตลาดงานสากล บนพื้นฐานแห่งคุณธรรม สำนักสาธารณะ และภูมิใจกับความเป็นสงขลานครินทร์ และความเป็นไทย

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน และระบบการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 เพื่อเติมเต็มในการสื่อสาร การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และดำรงอยู่ได้ในสถานการณ์โลกอนาคต
2. จัดการระบบมาตรฐาน และกำกับคุณภาพการจัดการศึกษาในทุกหลักสูตร ให้อยู่เหนือเกณฑ์มาตรฐาน และเป็นไปตามกรอบมาตรฐาน TQF และมาตรฐานสภาวิชาชีพต่าง ๆ
3. ปฏิรูปการเปิดหลักสูตรใหม่ให้สอดคล้องกับศาสตร์ในอนาคตที่ทิศทางเน้นการบูรณาการข้ามศาสตร์ หรือผนึกกำลังร่วมกันระหว่างศาสตร์
4. พัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็น Education – hub ภายใต้ภาวะการณเปิดเสรีของอาเซียน
5. เพิ่มการเปิดหลักสูตรนานาชาติ และรับนักศึกษาต่างชาติมากขึ้นโดยเฉพาะบัณฑิตศึกษา โดยจัดให้มีหลักสูตรร่วมระหว่างคณะตามเป้าหมายการใช้ความรู้ และการพัฒนากำลังคนสู่ AEC
6. ปรับระบบการจัดการหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้มีความยืดหยุ่นหลากหลายได้ตามความต้องการของผู้เรียน และสามารถพัฒนาสู่มาตรฐานที่เป็นหนึ่งเดียว และหรือสามารถเทียบเคียงร่วมกันได้ในทุกวิทยาเขต
7. บริหารประสิทธิภาพในการรับนักศึกษา ทั้งในระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา ให้ได้จำนวนตามเป้าหมายแผนการรับนักศึกษาที่กำหนดไว้
8. จัดการการบ่มเพาะนักศึกษาอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาการ และพัฒนาระบบกิจกรรมนักศึกษาให้นักศึกษาสามารถสะท้อนภาวะผู้นำทักษะชีวิต ตามคุณลักษณะบัณฑิต และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี

9. พัฒนาระบบสหกิจศึกษาให้เข้มแข็ง และเชื่อมโยงกับงานวิจัย และเพิ่มช่องทางการมีงานทำของนักศึกษา

2.3 การบริการวิชาการ

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : สร้างศักยภาพการบริการวิชาการที่เปิดกว้าง เพื่อยกระดับความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาระบบการเผยแพร่วิชาการออกสู่ชุมชนอย่างทั่วถึง และหรือชุมชนเข้าถึงแหล่งความรู้ได้อย่างหลากหลาย

กลยุทธ์

1. สร้างระบบ และกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ (Knowledge bank) ส่งการใช้ประโยชน์ และเพิ่มช่องทางการสื่อสารเผยแพร่ในวงกว้าง
2. เน้นการกระจายโอกาสทางวิชาการอุดมศึกษา และการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เปิดให้ทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเข้าสู่กระบวนการ/ กิจกรรมของมหาวิทยาลัยได้อย่างสะดวก
3. จัดระบบข้อมูล และระบบจัดการทรัพยากรองค์ความรู้ เพื่อการถ่ายทอดวิชาการทั้งด้านทรัพยากรบุคคล/ทักษะชำนาญการ/ สื่อ ให้สามารถสนองตอบตามความต้องการได้ตามเฉพาะกรณี
4. พัฒนาระบบการตลาดการบริการวิชาการ ทั้งลักษณะการเปิดหลักสูตรรูปแบบพิเศษ และการอบรม/ สัมมนา เพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างคุ้มค่า และยกระดับมาตรฐานการศึกษาของชุมชน/ สังคม
5. สร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับชุมชน ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำโครงการบริการวิชาการ รวมทั้งหน่วยงานระดับท้องถิ่นให้ร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาร่วมกัน
6. พัฒนาระบบเครือข่ายร่วมในการให้บริการวิชาการทั้ง 5 วิทยาเขต ให้เกิดเป็นเวทีวิชาการ และศูนย์ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่เพื่อให้ประชาชนตระหนัก และเห็นคุณค่ามหาวิทยาลัยที่อยู่ควบคู่ชุมชนอย่างใกล้ชิด
7. กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือแบบยั่งยืนระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานองค์กรท้องถิ่น หรือมูลนิธิ และเสาะแสวงหาโจทย์วิจัยจากชุมชน
8. จัดระบบการบริการวิชาการที่มีประสิทธิภาพ และดำเนินการเชิงรุกที่เป็นศูนย์บริการวิชาการกลางในการประสานการทำงานกับเครือข่ายภายนอก และภายใน

2.4 การทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ :ธำรงรักษา และเสริมสร้างคุณค่าแห่งวัฒนธรรมเพื่ออนุชนรุ่นหลัง และขยายผลสู่การปลูกฝังสำนึกด้านการอนุรักษ์ และทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรมให้แก่ นักศึกษา และประชาชน

กลยุทธ์

1. กำหนดให้มีการบูรณาการระหว่างการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับการเรียน การสอน และกิจกรรมนักศึกษา เช่น การกำหนดหัวข้อวิทยานิพนธ์ และโครงการที่เกี่ยวข้องกับ ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น
2. จัดทำแผนการวิจัย และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมร่วมกับชุมชนในพื้นที่ และส่งเสริม ให้มีงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมมากขึ้น
3. บูรณาการร่วมกับงานวิจัยเพื่อการพัฒนา และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมสู่ AEC
4. สร้างกระบวนการเรียนรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และเครือข่าย พหุวัฒนธรรมในการส่งเสริมความเข้าใจ ศาสนา ประเพณี ความเชื่อที่แตกต่าง
5. สร้างแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรม และการจัดกิจกรรมส่งเสริมเผยแพร่องค์ความรู้ และการเผยแพร่ผลงานที่เป็นศิลปวัฒนธรรมสู่สังคมภายนอกทั้งใน และต่างประเทศ
6. สร้างเอกลักษณ์ ความผูกพัน และความภาคภูมิใจในความเป็นสงขลานครินทร์ ตามปณิธาน “ประโยชน์เพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง”
7. สร้าง และส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนสู่ความยั่งยืนโดยใช้ฐานองค์ความรู้ ด้านวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารมหาวิทยาลัย และระบบวิทยาเขต

3.1 การบริหารมหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ :เพื่อพัฒนาสู่องค์กรสมรรถนะสูงในรูปแบบของ “ระบบมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต” มีการบริหารจัดการเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพ และปรับตัวได้ทัน ต่อการเปลี่ยนแปลง ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์

1. สร้างระบบการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย และการจัดการเชิงรุก ให้สามารถปรับกลยุทธ์การพัฒนาเฉพาะด้านได้อย่างทันเหตุการณ์

2. กำหนดแผน และทิศทางการพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์ให้มีความเป็นเอกลักษณ์ จุดเน้นที่ชัดเจนในแต่ละวิทยาเขตเพื่อให้มีความเป็นเลิศเฉพาะเรื่อง (Flagships)

3. สร้างระบบการบริหารวิทยาเขตที่มีความอิสระภายใต้กรอบนโยบายของ มหาวิทยาลัย มีผู้บริหารที่รับผิดชอบวิทยาเขตในภาพรวม และผู้บริหารที่รับผิดชอบด้านการเรียน การสอน และการวิจัย

4. สนับสนุนการบริหารจัดการในการใช้ทรัพยากรของทุกวิทยาเขตอย่างมีประสิทธิภาพ และผลักดัน PSU system เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ทรัพยากร และโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ในแต่ละวิทยาเขตอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ขับเคลื่อนการพัฒนาให้เกิดความเป็น University life ให้วิทยาเขตใหม่

6. วางระบบการพัฒนาระบบสนับสนุนส่วนกลางให้เข้มแข็งในลักษณะศูนย์บริหาร การสนับสนุนกลาง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และสนองความพอใจการให้บริการภายในได้อย่างดี

7. แปลงระบบบริหารจัดการ และการเงิน ตามหลักการบริหารงานสมัยใหม่ และ หลักธรรมาภิบาลให้เข้าสู่วิถีการปฏิบัติงานประจำในทุกกระบวนการ/ระบบงาน

3.2 โครงสร้างพื้นฐาน และระบบสนับสนุน

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : เพื่อสร้างระบบนิเวศน์แวดล้อมในมิตมหาวิทยาลัยสีเขียว/ วิทยาเขตสีเขียว และระบบนิเวศน์ความเป็นอุดมศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้มหาวิทยาลัย ดำเนินบทบาทอุดมศึกษาบรรลุสัมฤทธิ์ผลได้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

1. การปรับภูมิทัศน์ของมหาวิทยาลัยให้มีความน่าอยู่เสมือนบ้าน เน้นความเป็น Green campus

2. สนับสนุนห้องปฏิบัติการวิจัยที่เป็นเลิศ รวมทั้งการจัดหาครุภัณฑ์ให้เพียงพอ และ รวมศูนย์ การจัดการครุภัณฑ์วิจัยราคาแพงให้มีการใช้งานที่คุ้มค่าที่สุด

3.3 ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : พัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็น e-university เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินภารกิจเป็นไปอย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และเข้าถึงได้อย่างไม่จำกัด รวมถึง การขยายให้รองรับระบบนิเวศน์ทางปัญญา และการเรียนรู้ การตัดสินใจทางการบริหารเชิงรุก

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบข้อมูลกลางทางการบริหารขนาดใหญ่เพื่อช่วยให้การสกัดข้อมูลใน war room สู่การสังเคราะห์การตัดสินใจของฝ่ายบริหารมีความชัดเจน และตอบโจทย์การกำกับตรวจสอบตามหลักธรรมาภิบาลได้อย่างสมบูรณ์
2. สร้างระบบข้อมูลคลังความรู้ และระบบจัดการทรัพยากรองค์ความรู้ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่นักศึกษา บุคลากร และผู้สนใจทั่วไป
3. สร้างระบบข้อมูลบุคลากร ทั้งจำนวนทรัพยากรบุคคล/ทักษะชำนาญการเพื่อการบริหารทรัพยากรบุคคล และสื่อเพื่อการถ่ายทอดวิชาการ ให้สามารถสนองตอบตามความต้องการได้ตามเฉพาะกรณี
4. วางมาตรการการใช้ระบบสารสนเทศเดียวกันหรือมีการเชื่อมโยงข้อมูลกันได้ ตั้งแต่ระดับคณะถึงวิทยาเขต เพื่อส่งเสริมการทำงาน “ระบบวิทยาเขต” ร่วมกันในทุกภารกิจ
5. สร้างมาตรฐานการเข้าถึง การเชื่อมโยง และพัฒนาคุณภาพของระบบเครือข่ายของมหาวิทยาลัยฯ ให้ครอบคลุมการติดต่อระหว่างวิทยาเขต และภายในพื้นที่
6. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ รวมถึงสื่อการเรียนรู้สำเร็จรูปที่หลากหลายเพื่อรองรับอย่างก้าวทันต่อรูปแบบ วิถีชีวิตสังคมอนาคต
7. สร้างความเข้มแข็งของระบบคอมพิวเตอร์ที่รองรับการพัฒนาสู่การเป็น e-university ที่สมบูรณ์ ปลอดภัยภายใต้การจัดการ และบริหารความเสี่ยงที่ดี

3.4 สร้างองค์กรสัมพันธ์ และเครือข่ายภายนอก

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ :รักษาระดับความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับเครือข่ายภายนอก องค์กรหน่วยงานท้องถิ่น หรือมูลนิธิ เพื่อร่วมกันทำงานอย่างเกื้อกูล และพร้อมต่อการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์

1. เพิ่มกิจกรรมการดำเนินงาน ที่เป็นการเชื่อมโยง/รักษาระดับความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับบัณฑิต และศิษย์เก่า และวางบทบาทให้มีความภูมิใจกับความเป็นสงขลานครินทร์ และให้การสนับสนุนกิจกรรมมหาวิทยาลัย
2. กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือแบบยั่งยืนระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานองค์กรท้องถิ่น หรือมูลนิธิ และเสาะแสวงหาโจทย์วิจัยจากชุมชน

3. ให้มีระบบชุมชนสัมพันธ์ การตลาดเชิงรุก และประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ในระดับมหาวิทยาลัย วิทยาเขต และคณะ/ หน่วยงานเพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นทางเลือกแรกของสังคมและชุมชน
4. ประสานหน่วยงานที่มีภารกิจด้านองค์กรสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์ภายในให้ทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ก้าวสู่ความเป็นสากล/ นานาชาติ

วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ : พัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็น Education – hub ภายใต้ภาพการณ์เปิดเสรีของอาเซียน และเตรียมความพร้อมของระบบสนับสนุนการศึกษาให้เป็นสากล
กลยุทธ์

1. ส่งเสริม และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ และการสื่อสารภาษาต่างประเทศสำหรับ อาจารย์ให้มีศักยภาพในการผลิตผลงานทางวิชาการ ระดับนานาชาติอย่างมีคุณภาพ
2. สร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจัดให้มีระบบการทดสอบภาษาอังกฤษ (Exit test)
3. เพิ่มการเปิดหลักสูตรนานาชาติระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา และให้มีการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในแต่ละหลักสูตรตามความเหมาะสมของศาสตร์
4. พัฒนาหลักเกณฑ์ และระบบการรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ และการจัดหา/จ้างบุคลากรชาวต่างประเทศ
5. มุ่งสร้างพันธมิตรในการพัฒนาร่วมกัน ในระดับภูมิภาคเอเชียเพื่อการเป็นผู้นำใน AEC
6. ปรับระบบสนับสนุนทางการศึกษา และโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพให้เป็นสากลรองรับอย่างเหมาะสมต่อการเข้าศึกษาของนักศึกษาต่างชาติ
7. เชื่อมโยงระบบวิเทศน์สัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์ในทุกกรอบภารกิจเพื่อเสริมกลยุทธ์การเชื่อมโยงกับต่างประเทศ

จากการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ และกลยุทธ์ต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในรายละเอียดแล้ว พบว่าไม่มียุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ที่กล่าวถึงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายของบุคลากร และนักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนอยู่เลย แม้ในยุทธศาสตร์ที่ 1.2 ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรบุคคล เช่นเดียวกับยุทธศาสตร์ที่ 2.2 ด้านการจัดการศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์: “เพื่อสร้างบัณฑิต

คุณภาพที่มีศักยภาพสูง มีสมรรถนะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ในการเข้าสู่ตลาดงานสากล บนพื้นฐานแห่งคุณธรรม สำนึกสาธารณะ และภูมิใจกับความเป็นสงขลานครินทร์ และความเป็นไทย” นั้นพบว่ามีกรกล่าวถึงประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องกับทักษะชีวิตของนักศึกษาอยู่บ้างในกลยุทธ์ที่ 8: “จัดการการป่มเพาะนักศึกษาอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาการ และพัฒนาระบบกิจกรรมนักศึกษาให้นักศึกษาสามารถสะท้อนภาวะผู้นำ ทักษะชีวิต ตามคุณลักษณะบัณฑิต และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี” แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษาแผนปฏิบัติการ 4 ปี (พ.ศ. 2555-พ.ศ. 2558) ของมหาวิทยาลัยก็พบที่มีการจัดทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสุขภาพ และโครงการที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย และกีฬาอยู่บ้าง

2.5.3. โครงการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาอีกแห่งหนึ่งที่ทำให้ความร่วมมือกับ สสส. และได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ ที่สนับสนุนการดำเนินการแผนงานต่างๆ ทั้ง 13 แผนงานของ สสส. โดยมหาวิทยาลัยได้เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ โดยการประกาศให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ (PSU Healthy University) ในปี พ.ศ. 2553 ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เพื่อขับเคลื่อนกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพให้แก่นักศึกษา และบุคลากร ทั้ง 5 วิทยาเขต จำนวน 44,690 คน (นักศึกษาจำนวน 35,663 คน บุคลากรจำนวน 9,027 คน) ตลอดปี 2553

(กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2555) เพื่อเป็นแบบอย่างในการพัฒนาสุขภาพะ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม คุณธรรม จริยธรรม สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพอย่างสมบูรณ์

โครงการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. พัฒนาศักยภาพในการกำหนดนโยบาย และแผน เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ
2. พัฒนาศักยภาพในการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ
3. พัฒนาโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการสร้างเสริมสุขภาพจนสามารถเป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการด้านการสร้างเสริมสุขภาพของมหาวิทยาลัย
4. เพิ่มศักยภาพในการจัดการองค์ความรู้ที่ได้จากการดำเนินงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเครือข่าย

5. เพิ่มศักยภาพในการติดตามประเมินผลการสร้างเสริมสุขภาพ ทั้งในระดับนโยบาย และการปฏิบัติ
6. เพิ่มศักยภาพในการจัดการกระบวนการเสริมสร้างให้ตระหนักถึงความสำคัญ และวิธีการสร้างเสริมสุขภาพจนเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม
7. สนับสนุนให้บุคลากรมีศักยภาพในการจัดทำแผนการสร้างเสริมสุขภาพในปีต่อ ๆ ไปได้

การดำเนินการโครงการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ยึดหลักกระบวนการ "การสร้างเสริมสุขภาพในแนวใหม่" ซึ่งจะเน้นการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ เพื่อให้เกิดความตระหนักในการดูแลสุขภาพ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งจะเป็นการสร้างความเข้มแข็ง และพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นสถาบันสร้างเสริมสุขภาพ เพื่อขึ้นาสังคมให้ตระหนักถึงการสร้างเสริมสุขภาพ ทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ โดยบูรณาการทั้งด้านความรู้ ความสามารถ เข้าไปในกิจกรรมด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อให้นักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีสุขภาพดีถ้วนหน้าอย่างยั่งยืน (Health for All and Sustainability) โดยมุ่งเน้นให้เกิดความร่วมมือจากทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยให้มีการดำเนินงาน และขับเคลื่อนกิจกรรมสร้างเสริม 9 ด้านต่อไปนี้

1. ด้านส่งเสริมความรัก และเพศศึกษา
2. ด้านส่งเสริมการออกกำลังกาย
3. ด้านการมีโภชนาการที่ดี รับประทานอาหารปลอดภัย มีประโยชน์
4. ด้านส่งเสริมจิตตปัญญาศึกษา
5. ด้านรณรงค์การไม่เสพสุรา สิ่งเสพติด
6. ด้านรณรงค์เพื่อการละเลิกการพนัน
7. ด้านการป้องกันอุบัติเหตุทางจราจร
8. ด้านการเล่นเกมส์คอมพิวเตอร์เกินควร
9. ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

เพื่อขับเคลื่อนโครงการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ดำเนินการจัดโครงการย่อยต่างๆ มากมาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- โครงการ PSU รู้ทันเกมส์ ดำเนินการโดยกองกิจการนักศึกษา โดยทำการสำรวจข้อมูล และสถิติการเล่นเกมส์คอมพิวเตอร์เกินควร รณรงค์ให้นักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากร

เข้าใจผลกระทบที่เกิดจากการเล่นเกมคอมพิวเตอร์เกินควร รู้ถึงผลเสียของการเล่นเกมส์ หรือเลือกเล่นเกมส์เพื่อการพักผ่อน และนันทนาการ

- การรณรงค์การไม่เสพสุรา และสิ่งเสพติด โดยจัดเจ้าหน้าที่ตรวจตรา ไม่ให้ นำเข้าไปในหอพัก และประกาศห้ามสูบบุหรี่
 - โครงการส่งเสริมด้านความรัก และเพศศึกษา จัดทำโดยวิทยาเขตตรัง เนื่องจาก เล็งเห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ได้แก่ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การทอดทิ้งเด็ก และการแพร่ ระบาดของโรคเอดส์ โดยได้จัดฝึกอบรมแกนนำเยาวชนป้องกันเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น เพื่อปลูกฝัง ความรู้ และค่านิยมที่ถูกต้องในรูปละครเวที มุมให้คำปรึกษา รวมทั้งโครงการปฏิบัติธรรมนำชีวิต
 - โครงการจัดทำเว็บไซต์สุขภาพ ให้ข้อมูล และแลกเปลี่ยนความรู้ด้านสุขภาพ เช่น วิธีเลี่ยงหายนะจากพนันบอล และสุขภาพน่ารู้มากมาย (<http://healthy.pn.psu.ac.th>) จัดทำโดย คณะวิทยาการสื่อสาร ม.อ.วิทยาเขตปัตตานี และคณะวิทยาการจัดการ (<http://healthy.in.th/>)
- สำหรับกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายนั้น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้แบ่งนโยบายการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพออกเป็น 3 กลุ่มหลักคือ

1. กลุ่มนักศึกษา จะส่งเสริมการทำกิจกรรมด้านกีฬาโดยเน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ โดยใช้ชมรมด้านกีฬาเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมในหมู่ นักศึกษา
 2. กลุ่มบุคลากร จะส่งเสริมให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ โดยทางหน่วยกีฬาจะเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับบุคลากร
 3. กลุ่มประชาชน จะส่งเสริมให้ประชาชนที่เข้ามาออกกำลังกายได้เข้าร่วมกิจกรรม ต่าง ๆ ที่งานพัฒนากีฬาจัดขึ้น เช่น วิ่งสะสมระยะทาง การจัดงานวิ่งหาดีใหญ่สู่ธรรมชาติ เป็นต้น
- ภายใต้โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายดังกล่าว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้จัดกิจกรรมต่างๆ ไว้มากมาย อาทิเช่น
1. ทางด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยได้สนับสนุนให้ปรับปรุง และติดตั้งอุปกรณ์ใหม่ๆ สำหรับการออกกำลังกาย และก่อสร้างสถานที่ออกกำลังกายให้แก่วิทยาเขตต่างๆ ดังนี้
 - การสร้างศูนย์กีฬานาโตใหญ่ เพื่อใช้ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่เป็นเจ้าภาพในเดือนมีนาคม 2555 ทั้ง 27 ประเภท ให้เป็นทางเลือกของนักศึกษาอย่างหลากหลาย เช่น สระว่ายน้ำเดิมขนาด 25 เมตร และสระว่ายน้ำใหม่ มาตรฐาน 50 เมตร ลู่วิ่งมาตรฐานทำด้วยยางสังเคราะห์ เป็นต้น

- วิทยาเขตปัตตานีได้ปรับสนามฟุตบอล เปตอง วอลเลย์บอลชายหาด และศูนย์กีฬา
- วิทยาเขตตรัง มีการสร้างศูนย์กีฬา และสระว่ายน้ำขนาดมาตรฐาน 50 เมตร
- วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มีการสร้างศูนย์กีฬา และสระว่ายน้ำขนาดมาตรฐาน 50 เมตร

2. การดำเนินการด้านกีฬาเพื่อมวลชน

สำหรับการดำเนินการด้านกีฬาเพื่อมวลชนนั้น งานพัฒนากีฬาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และการทดสอบสมรรถภาพทางกายแก่นักศึกษา บุคลากร วิทยาเขตหาดใหญ่ เพื่อให้สามารถได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาอย่างน้อย 1 วัน/สัปดาห์ มีความเข้าใจหลักการออกกำลังกายที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพของร่างกายตนเอง และเลือกชนิดกีฬาที่ออกกำลังกายได้เหมาะสม รวมทั้งการจัดบอร์ดเผยแพร่ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

- 1) จัดโครงการอบรมกีฬาเพื่อสุขภาพ เช่น โครงการอบรมแอโรบิก โครงการอบรมโยคะ
- 2) จัดโครงการทดสอบสมรรถภาพ
- 3) จัดอบรมกีฬาขั้นพื้นฐานให้กับนักศึกษา บุคลากร และผู้สนใจทั่วไป
- 4) จัดโครงการกีฬาเพื่อสุขภาพ เช่น โครงการวิ่งสะสมระยะทาง
- 5) จัดอบรมเทคนิคการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา และอบรมกติกากการแข่งขันที่มีการเปลี่ยนแปลง
- 6) ประสานงานกับการกีฬาแห่งประเทศไทย และหน่วยงานด้านกีฬาเพื่อนำข้อมูลเกี่ยวกับกีฬาเพื่อสุขภาพมาเผยแพร่

จะเห็นได้ว่าเพื่อสนับสนุน และส่งเสริมโครงการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้จัดกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย ทั้งที่เป็นกิจกรรมรณรงค์ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย เพื่อให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การจัดโครงการอบรมการเล่นกีฬา และหลักการออกกำลังกายที่ถูกต้อง และการเลือกชนิดกีฬาที่ออกกำลังกายให้เหมาะสมกับสภาพร่างกายของแต่ละคน การจัดโครงการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ อีกทั้งได้มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามก็เห็นว่าในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยก็ไม่ได้กำหนดให้การสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายของบุคลากร และนักศึกษาเป็นแผนกลยุทธ์ที่จะต้องขับเคลื่อนไปพร้อมกับแผนกลยุทธ์อื่นๆ ทางด้านการจัดการเรียนสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ

3. แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์

3.1 ความหมายของยุทธศาสตร์ (Strategy)

คำ “ยุทธศาสตร์” (Strategy) ใช้เป็นครั้งแรกในวงการทหาร และการทำสงคราม ที่เกี่ยวข้องกับ การรบ หมายถึง วิชาว่าด้วยการพัฒนา และการใช้อำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจ จิตวิทยา และกำลังรบทางทหารตามความจำเป็นทั้งในยามสงบ และยามสงคราม ต่อมาได้มีการนำ คำว่า “ยุทธศาสตร์” มาใช้ทางด้านอื่นๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น โดยเฉพาะทางด้าน การบริหาร องค์กร ซึ่งหมายถึง วิธีการดำเนินงาน หรือแนวทางปฏิบัติในการใช้ทรัพยากรขององค์กร และ มาตรการขององค์กร เพื่อสร้างโอกาส และป้องกันภัยอันตรายต่างๆ ขององค์กร อันจะนำไปสู่ ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร (Certo & Peter, 1991: 17; Coulter, 2005: 5) โดย แผนการปฏิบัติการณ์นั้นจะต้องมีความเชื่อมโยงกับ วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของ องค์กร เพื่อใช้ในการดำเนินงานขององค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์

3.2 การจัดการเชิงยุทธศาสตร์

การจัดการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic management) เป็นกระบวนการทำงาน อย่างต่อเนื่องที่มีจุดหมายเพื่อให้องค์กรสามารถเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เหมาะสม มีวัตถุประสงค์ เพื่อจัดตั้งยุทธศาสตร์ในการปรับปรุงคุณภาพทั่วทั้งองค์กร และการนำแผนยุทธศาสตร์ลงสู่การปฏิบัติ ที่เกิดจากความร่วมมือของทุกคน และทุกฝ่าย (Certo & Peter, 1991)

เซอร์โต และ ปีเตอร์ (Certo & Peter, 1991) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการ ยุทธศาสตร์ไว้ 5 ขั้นตอนคือ

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environment analysis) โดยพิจารณา “จุดแข็ง – จุดอ่อน” ภายในองค์กร และ “โอกาส – อุปสรรค” จากภายนอกองค์กร ซึ่งเป็นปัจจัย เงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ทั้งที่เป็นปัจจัยเงื่อนไขใน ระยะเวลาที่ผ่านมา และที่จะเป็นเงื่อนไขในอนาคต

2. การจัดวางทิศทางขององค์กร (Establishing organization direction) โดยพิจารณาภารกิจขององค์กร (Organizational mission) ซึ่งเน้นเหตุผลในการมีองค์กร และ เป้าประสงค์ขององค์กร (Organizational objectives) ซึ่งเน้นประโยชน์ที่ได้รับจากการมีองค์กร

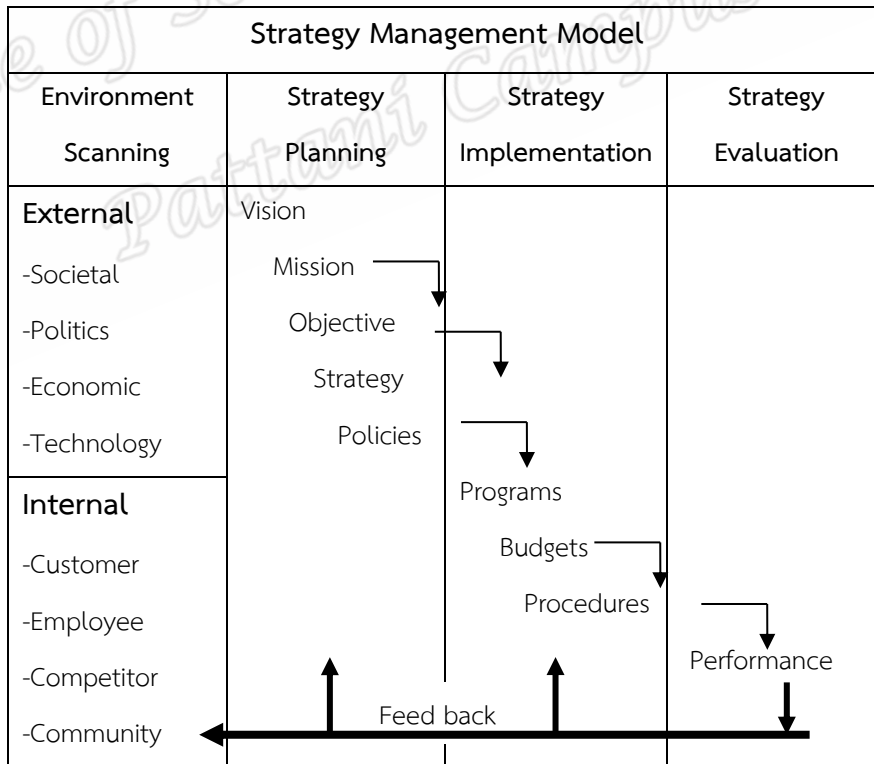
3. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategic formulation) โดยพิจารณาออกแบบ และ เลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจากการวิเคราะห์ทางเลือกด้วยเทคนิคต่าง ๆ

4. การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ (Strategy implementation) โดยดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ให้เป็นไปอย่างราบรื่น โดยคำนึงถึงโครงสร้างขององค์กร (Organization structure) และวัฒนธรรมขององค์กร (Organizational culture) เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามที่พึงประสงค์

5. การควบคุมเชิงกลยุทธ์ (Strategic control) โดยทำการติดตามผลการปฏิบัติงาน และทำการประเมินผลกระบวนการ และประเมินผลสำเร็จขององค์กร

ช่วงโชติ พันธุเวช (2552: 108) กล่าวว่า การจัดการเชิงยุทธศาสตร์มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดตั้งยุทธศาสตร์ในการปรับปรุงคุณภาพทั่วทั้งองค์กร และการนำแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติที่เกิดจากความร่วมมือของทุกคน และทุกฝ่าย กระบวนการจัดการยุทธศาสตร์ (Strategy management model) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังภาพที่ 4 นี้

- 1) การวิเคราะห์สภาพ และปัจจัยแวดล้อม (Environment scanning)
- 2) การวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategy planning)
- 3) การแปลงแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ (Strategy implementation)
- 4) การควบคุม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงาน (Strategy evaluation)

ภาพที่ 4 กระบวนการ และขั้นตอนการจัดการเชิงกลยุทธ์

ที่มา ช่วงโชติ พันธุเวช, 2552: 108

ในการกำหนดวิธีปฏิบัติงานของการจัดการเชิงยุทธศาสตร์จะต้องมีการวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic planning) ซึ่งการจัดทำแผนยุทธศาสตร์อาจจะแบ่งออกเป็น 3 ระยะ (ช่วงโชติ พันธุเวช, 2552) คือ

1. แผนยุทธศาสตร์ระยะยาว (ประมาณ 10 ปีขึ้นไป) เป็นนโยบายที่กำหนดหลักการพื้นฐานของการบริหารนโยบาย อาจจะประกอบด้วย วิสัยทัศน์ ปณิธาน และพันธกิจขององค์กร ที่ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้ริเริ่ม และกำหนด

2. แผนยุทธศาสตร์ระยะกลาง (ประมาณ 5-7 ปี) เป็นนโยบายที่กำหนดการจัดการทรัพยากรสนับสนุน การพยากรณ์ และคาดการณ์การเปลี่ยนแปลง และสิ่งที่จะเกิดขึ้น การประยุกต์การจัดการเชิงยุทธศาสตร์สู่การเปลี่ยนแปลง และตั้งเป้าหมายที่ทำให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแผน

3. แผนยุทธศาสตร์ระยะสั้น (ประมาณ 1-4 ปี) เป็นนโยบายที่ต้องระบุวัตถุประสงค์ โครงการ และกิจกรรมที่จะปฏิบัติ ระบุผลลัพธ์ที่จะได้จากวัตถุประสงค์ และดำเนินการประจำปี พัฒนาแผนปฏิบัติงาน และจำแนกตามวัตถุประสงค์ของแผนงาน และโครงการต่าง ๆ ถ่ายทอด และนำลงสู่การปฏิบัติในทุกฝ่าย รวมทั้งการใช้การบริหารข้ามสายงาน การติดตามผลแผนการปฏิบัติงาน การใช้หลักสถิติวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุ และการแก้ไข และการประเมินผลประกอบการในรอบปีขององค์กร เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

3.3 การวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic planning)

การวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic planning) หมายถึง กระบวนการวางแผนรวมขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา และการจัดทำแผนงานอนาคตขององค์กร ซึ่งเป็นกระบวนการที่จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมภายนอก (Kotler & Murpley, 1981)

แผนยุทธศาสตร์ (Strategic plan) เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นจากการวิเคราะห์สภาพการณ์ภายนอก และภายในองค์กรเพื่อคาดคะเนแนวโน้มของสถานการณ์ และกำหนดแนวทางการดำเนินการขององค์กรให้สอดคล้องเหมาะสมกับแนวโน้มของสถานการณ์ดังกล่าว โดยจะต้องเป็นแผนระยะยาวที่บอกถึงทิศทางดำเนินงานขององค์กร สำหรับใช้เป็นเครื่องมือในการประสาน และกำกับติดตามการดำเนินงานในส่วนงานต่าง ๆ ขององค์กรให้เป็นไปในทิศทาง และจังหวะเวลาที่สอดคล้องกัน และจะต้องเป็นเอกสารที่ระบุวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) และกลยุทธ์ (Strategies) ต่าง ๆ ในการดำเนินงานขององค์กร

สำหรับหน่วยงานราชการหรือสถานศึกษานั้น การวางแผนยุทธศาสตร์เป็นกระบวนการซึ่งหน่วยงาน และสถานศึกษาสร้างอนาคตภาพ และพัฒนาแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนวิธีปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539; สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั๊บ และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548) การวางแผนยุทธศาสตร์มีองค์ประกอบ และลักษณะที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. การมุ่งเน้นอนาคต โดยการสร้างวิสัยทัศน์เกี่ยวกับทิศทางของหน่วยงาน และสถานศึกษาที่จะดำเนินต่อไป และการระดมสรรพกำลัง รวมทั้งทรัพยากรเพื่อดำเนินการตามทิศทางดังกล่าว ซึ่งการวางแผนเชิงกลยุทธ์นี้ไม่ใช่เป็นเพียงแต่การวางแผนระยะยาวเพื่อคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต และเตรียมแผนงานรองรับเท่านั้น แต่จะเป็นความพยายามในการกำหนดสภาพการณ์ที่พึงประสงค์ไว้ล่วงหน้า และเปลี่ยนแปลงปัจจัยต่างๆ ให้สอดคล้องกัน

2. การมุ่งเน้นจุดมุ่งหมายรวมของหน่วยงาน และสถานศึกษา โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติให้บังเกิดผลได้ตามช่วงระยะเวลา เพื่อให้บรรลุตามทิศทางที่ต้องการ

3. การมุ่งเน้นกระบวนการ โดยจะต้องมีการดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเป็นวงจรไม่มีที่สิ้นสุดเริ่มต้นจากการกำหนดภารกิจหลัก การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และภายใน การวิเคราะห์ และจัดการวางแผนยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนงาน และโครงการ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติการ ทบทวน และจัดวางยุทธศาสตร์

4. การมุ่งเน้นภาพรวม โดยเน้นระดับของการวิเคราะห์หน่วยงาน และสถานศึกษา มากกว่าพิจารณาเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งหรือเฉพาะ ดังนั้น อิทธิพลผลกระทบของการวางแผนยุทธศาสตร์จึงมีค่อนข้างสูง และครอบคลุมทั่วทั้งองค์กร และการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่เกิดขึ้นมักจะมีผลต่อเนื่องไปอีกเป็นเวลาหลายปี

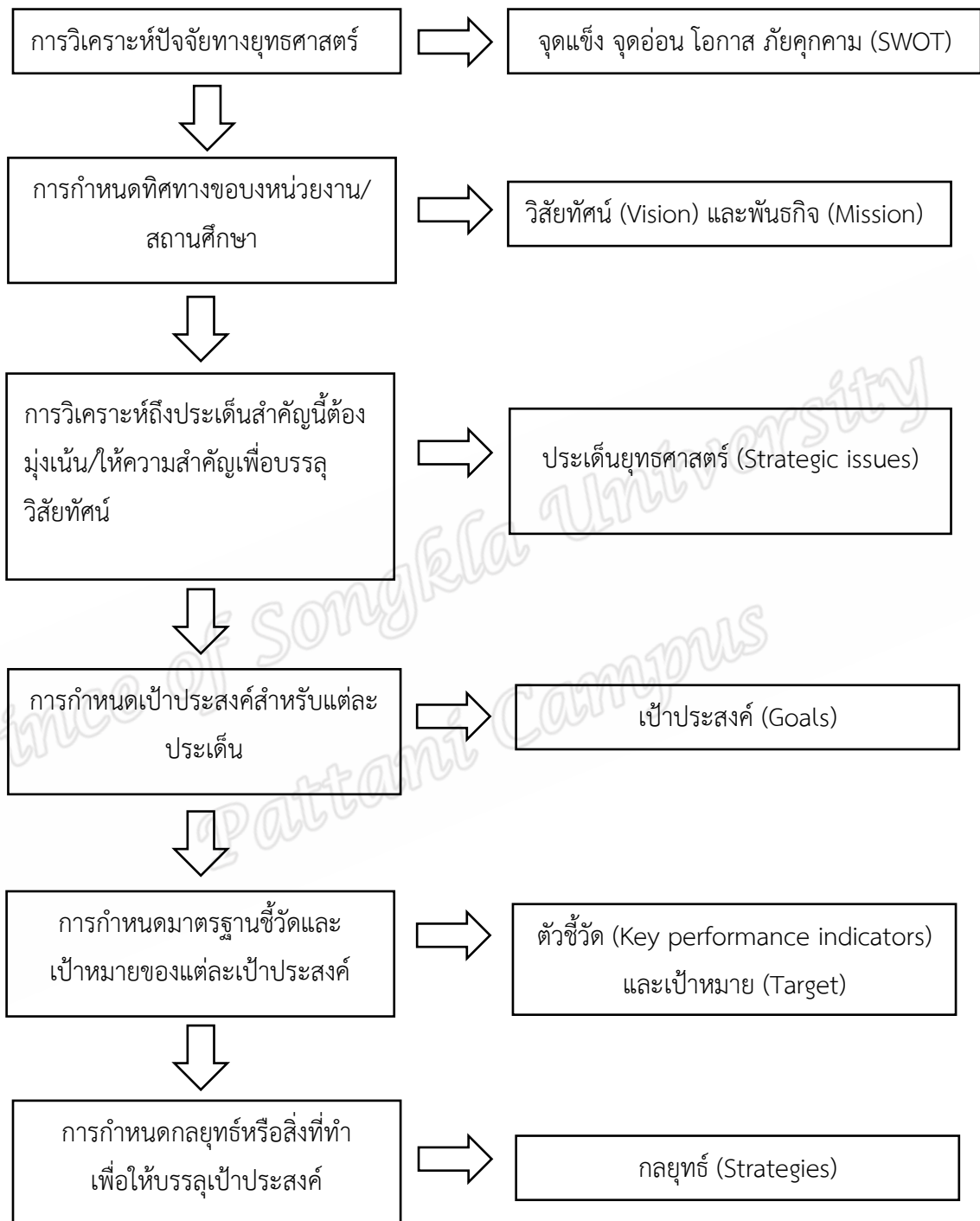
การวางแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานหรือสถานศึกษาตามแนวทางการพัฒนาระบบราชการ มีขั้นตอนพื้นฐานดังนี้ (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539; สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั๊บ และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548)

- ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สถานการณ์ และศักยภาพ (SWOT analysis)
 - 1) ปัจจัยภายใน จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness)
 - 2) ปัจจัยภายนอก โอกาส (Opportunity) ภัยคุกคาม (Threat)
 - 3) รับฟังสอบถามความคาดหวังจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders)
- ขั้นตอนที่ 2 การจัดทำวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ และประเด็นยุทธศาสตร์ (Vision, goals and strategic issues)

- 1) หน่วยงาน/สถานศึกษาต้องการเป็นอะไร
 - 2) มีเป้าประสงค์ และเป้าหมายอย่างไร
 - 3) มีประเด็นทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญอะไรที่ต้องได้รับการพัฒนา
- ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ในการพัฒนา (Strategies)
- 1) หน่วยงาน/สถานศึกษาต้องทำสิ่งใดบ้างเพื่อให้ผลการปฏิบัติงานบรรลุตามวิสัยทัศน์ และเป้าประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนด
 - 2) กำหนดมาตรฐานตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายสอดคล้องกับมิติตัวชี้วัดของการพัฒนาระบบราชการ
- ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดแผนปฏิบัติการ (Action plans) การนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติในรูปแบบแผนงาน/โครงการ

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ซึ่งสามารถสรุปขั้นตอนดังกล่าวได้ตามแผนผังในภาพที่ 5 นี้

ภาพที่ 5 แสดงขั้นตอนของกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์

ที่มา สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั บ และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548

กล่าวโดยสรุปการจัดการเชิงยุทธศาสตร์เป็นการบริหารจัดการองค์กรที่มีกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ในการปรับปรุงคุณภาพทั่วไปทั้งองค์กร กระบวนการจัดการเชิงรุกยุทธศาสตร์ประกอบด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกขององค์กร การกำหนดยุทธศาสตร์ การนำยุทธศาสตร์ลงสู่การปฏิบัติงาน และการตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงาน ในการจัดการเชิงยุทธศาสตร์ องค์ประกอบสำคัญที่องค์กรต้องดำเนินการคือ การวางแผนยุทธศาสตร์ เพราะเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการพัฒนา และการจัดทำแผนงานอนาคตขององค์กรในระยะยาว ที่มุ่งถึงการตัดสินใจกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กร จากการประเมินปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งหลาย และเลือกกลยุทธ์ในการดำเนินงานโดยเชื่อมโยงทรัพยากรต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง แผนยุทธศาสตร์ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย และเป้าหมาย วัตถุประสงค์ ยุทธวิธีหรือกลยุทธ์ แผนงาน โครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ สู่การปฏิบัติในระดับต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์กร

ความล้มเหลว และความสำเร็จขององค์กร อาจจะได้จากการวางแผนยุทธศาสตร์ขององค์กร และการเริ่มต้นที่ดีของการทำยุทธศาสตร์ ต้องเริ่มจากการมีเป้าหมายที่ถูกต้องจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร โดยกระบวนการที่ใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กรทั้งภายใน และภายนอกคือ การวิเคราะห์ SWOT ทั้งนี้เพราะผลจากการวิเคราะห์สถานภาพ หรือสถานะขององค์กรของตนจะทำให้องค์กรสามารถกำหนดกลยุทธ์ที่จำเป็นในการทำงานสำหรับองค์กร เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

3.4 การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)

3.4.1. ความหมายของการวิเคราะห์ SWOT

การวิเคราะห์ SWOT เป็นการประเมินวิเคราะห์สภาวะ และสถานการณ์ขององค์กร เพื่อประเมินจุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) เพื่อนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการดำเนินการวางแผนกลยุทธ์ให้องค์กรต่อไป (สมยศ นาวีการ, 2537) SWOT จึงเป็นคำย่อที่มาจากตัวอักษรนำของคำเต็มทั้ง 4 คำดังกล่าว (Strength, Weakness, Opportunity, Threat) ซึ่งมีความหมายดังนี้

1. Strengths (จุดแข็ง) หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงาน และสถานการณ์ภายในองค์กรที่เป็นบวก หรือที่องค์กรทำได้ดี ซึ่งองค์กรสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงาน และการพัฒนาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

2. Weakness (จุดอ่อน) หมายถึง สถานการณ์ภายในองค์กรที่เป็นลบ หรือ การดำเนินงานภายในที่องค์กรทำได้ไม่ดี และไม่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อให้ บรรลุวัตถุประสงค์

3. Opportunities (โอกาส) หมายถึง ปัจจัย และสภาพแวดล้อมภายนอกหรือ สถานการณ์ภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการขององค์กร และเอื้ออำนวยให้การทำงานของ องค์กรบรรลุประสงค์ หรือหมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอก

4. Threats (อุปสรรค) หมายถึง ปัจจัย และสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อม ภายนอกที่เป็นปัญหาต่อองค์กร และขัดขวางการทำงานขององค์กรไม่ให้บรรลุวัตถุประสงค์

การประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ขององค์กร หรือการวิเคราะห์ SWOT เป็นขั้นตอนแรกของการวางแผนกลยุทธ์ ผู้บริหารองค์กรสามารถนำข้อมูลเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่ได้จากการประเมินองค์กร และสภาพแวดล้อมมาใช้ประโยชน์ใน การพิจารณาตัดสินใจหาทางเลือกเชิงกลยุทธ์ได้ โดยจะนำจุดแข็ง จุดอ่อน ของสภาพแวดล้อมภายใน มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับโอกาส และอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อดูว่าองค์กรกำลัง เผชิญกับสถานการณ์เช่นใด และภายใต้สถานการณ์เช่นนั้นองค์กรควรจะทำอย่างไรในเชิงกลยุทธ์ โดยทั่วไป

3.4.2. ประโยชน์ของการวิเคราะห์ SWOT

สมยศ นาวิการ (2537) กล่าวว่า การวิเคราะห์ SWOT จากจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคขององค์กรจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนกลยุทธ์ 3 ประการคือ

1. การวิเคราะห์ SWOT จะให้ขอบเขตที่มีเหตุผลเพื่อการประเมินฐานะปัจจุบัน และอนาคตขององค์กรแก่ผู้บริหาร
2. ผู้บริหารสามารถกำหนดกลยุทธ์ทางเลือกขององค์กรที่เหมาะสมกับสถานการณ์ บนรากฐานของการวิเคราะห์ SWOT ได้เป็นอย่างดี
3. การวิเคราะห์ SWOT เป็นระยะจะช่วยให้ผู้บริหารรู้การเปลี่ยนแปลงของ สภาพแวดล้อมภายนอก และสภาพแวดล้อมภายในขององค์กรอยู่ตลอดเวลา

การวิเคราะห์ SWOT จะทำให้การวิเคราะห์ครอบคลุมขอบเขตของปัจจัยที่กว้าง ด้วยการระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคขององค์กร ทำให้มีข้อมูลในการกำหนดทิศทางหรือ เป้าหมายที่จะถูกสร้างขึ้นมาจากจุดแข็งขององค์กร และแสวงหาประโยชน์จากโอกาสทาง สภาพแวดล้อม และสามารถกำหนดกลยุทธ์ที่มุ่งเอาชนะอุปสรรคทางสภาพแวดล้อม หรือลดจุดอ่อน ขององค์กรให้มัน้อยที่สุดได้

3.4.3. กระบวนการวิเคราะห์ SWOT

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และภายนอกองค์กรเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญของการจัดการเชิงยุทธศาสตร์ ในการวิเคราะห์ SWOT การกำหนดเรื่อง หัวข้อ หรือประเด็นเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึง โดยเฉพาะการกำหนดประเด็นหลัก (Key area) ซึ่งจะทำให้การวิเคราะห์ถูกต้องยิ่งขึ้น และการกำหนดกรอบการวิเคราะห์ SWOT ขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจการ และธรรมชาติขององค์กรนั้น ๆ

กระบวนการวิเคราะห์ SWOT (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539) ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กร เป็นการวิเคราะห์ และพิจารณาทรัพยากร และความสามารถภายในองค์กรทุก ๆ ด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็ง (Strength) และจุดอ่อน (Weakness) ขององค์กร ซึ่งเป็นแหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูล เพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรนั้น ๆ เองว่าปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นขององค์กรที่องค์กรควรนำมาในการพัฒนาองค์กรได้ และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร และปัจจัยภายในองค์กรใดที่เป็นจุดด้อย หรือข้อเสียเปรียบขององค์กรที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้น หรือขจัดให้หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรนี้จึงเกี่ยวข้องกับระบบข้อมูลเพื่อการบริหารที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้าง ระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงาน และทรัพยากรในการบริหาร (คน เงิน วัสดุ การจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาขององค์กร เพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์ และผลกลยุทธ์ก่อนหน้านี้ด้วย

2) การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก เป็นการวิเคราะห์ พิจารณา และประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เพื่อค้นหาโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ทางกรดำเนินงานขององค์กร ว่าปัจจัยภายนอกใดที่สามารถส่งผลกระทบต่อประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการขององค์กรในระดับมหภาค และองค์กรสามารถฉกฉวยข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างให้หน่วยงานเข้มแข็งขึ้นได้ ปัจจัยภายนอกใดที่สามารถส่งผลกระทบต่อประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งองค์กรจำต้องหลีกเลี่ยงหรือปรับสภาพองค์กรให้มีความแข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญแรงกระทบดังกล่าวได้ เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบาย การเงิน การงบประมาณ สภาพแวดล้อมทางสังคม เช่น ระดับการศึกษา และอัตรารู้หนังสือของประชาชน การตั้งถิ่นฐาน และการอพยพของประชาชน ลักษณะชุมชนชนบทชนนิยมประเพณี ค่านิยม ความเชื่อ และวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางการเมือง เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา มติคณะรัฐมนตรี และสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี หมายถึงกรรมวิธีใหม่ ๆ และพัฒนาการทางด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต และให้บริการ

3) ระบุสถานการณ์จากการประเมินสภาพแวดล้อม

เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกแล้ว ให้นำจุดแข็ง จุดอ่อนภายในมาเปรียบเทียบกับโอกาส อุปสรรคจากภายนอกเพื่อดูว่าองค์กรกำลังเผชิญสถานการณ์เช่นใด และภายใต้สถานการณ์เช่นนั้นองค์กรควรจะทำอย่างไร โดยทั่วไปจากการวิเคราะห์ SWOT ดังกล่าวนี้ ทำให้รู้ว่าองค์กรมีโอกาสดกอยู่ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งใน 4 รูปแบบดังนี้

- 3.1) สถานการณ์ที่ 1 (จุดแข็ง-โอกาส) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่พึงปรารถนาที่สุด เนื่องจากองค์กรค่อนข้างจะมีจุดแข็งภายในหลายอย่าง
- 3.2) สถานการณ์ที่ 2 (จุดอ่อน-ภัยอุปสรรค) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด เนื่องจากองค์กรกำลังเผชิญอยู่กับอุปสรรคจากภายนอก และมีปัญหาจุดอ่อนภายในหลายประการ
- 3.3) สถานการณ์ที่ 3 (จุดอ่อน-โอกาส) ในสถานการณ์นี้ องค์กรมีโอกาสเป็นข้อได้เปรียบด้านการแข่งขันอยู่หลายประการ แต่ติดขัดอยู่ตรงที่มีปัญหาอุปสรรคภายในที่เป็นจุดอ่อนอยู่หลายอย่างเช่นกัน
- 3.4) สถานการณ์ที่ 4 (จุดแข็ง-อุปสรรค) สถานการณ์นี้เกิดขึ้นจากการที่สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงาน แต่ตัวองค์กรมีข้อได้เปรียบที่เป็นจุดแข็งหลายประการ ดังนั้น แทนที่จะรอนจนกระทั่งสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป

การวิเคราะห์ SWOT ดังกล่าวนี้อาจต้องอาศัยความสามารถของผู้บริหารขององค์กรที่จะประเมินว่าองค์กรของตนตกอยู่สถานการณ์แบบใด ทั้งนี้เนื่องจากการวิเคราะห์ SWOT จะมีลักษณะในเชิงสัมพัทธ์ เพราะแต่ละองค์กรนั้นมักจะมีจุดแข็ง-จุดอ่อน และโอกาส-ภัยคุกคามที่ผสมผสานกันไปไม่ชัดเจนหรือโดดเด่นออกมา ซึ่งในทางปฏิบัติอาจจะใช้การให้น้ำหนักเพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ยออกมาว่าองค์กรตกอยู่สถานการณ์ใด โดยวิธีการลงความเห็นของผู้บริหารระดับต่าง ๆ ขององค์กร หลังจากนั้นผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องพิจารณาทางเลือกกลยุทธ์ที่จะนำมาใช้ต่อไป

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2539) เสนอให้ผู้บริหารพิจารณาทางเลือกกลยุทธ์จาก 4 สถานการณ์ดังนี้

- 1) สถานการณ์ที่ 1 (จุดแข็ง-โอกาส) ผู้บริหารขององค์กรควรกำหนดกลยุทธ์ในเชิงรุก (Aggressive strategy) เพื่อดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาเสริมสร้าง และปรับใช้ และฉกฉวยโอกาสต่าง ๆ ที่เปิดมาหาประโยชน์อย่างเต็มที่

2) สถานการณ์ที่ 2 (จุดอ่อน-ภัยอุปสรรค) ผู้บริหารขององค์กรควรใช้กลยุทธ์การตั้งรับหรือป้องกันตัว (Defensive strategy) เพื่อพยายามลดหรือหลบหลีกภัยอุปสรรคต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดจนหามาตรการที่จะทำให้องค์กรเกิดความสูญเสียน้อยที่สุด

3) สถานการณ์ที่ 3 (จุดอ่อน-โอกาส) ผู้บริหารขององค์กรควรใช้กลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround-oriented strategy) เพื่อขจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนภายในต่าง ๆ ให้พร้อมที่ฉกฉวยโอกาสต่าง ๆ ที่เปิดให้

4) สถานการณ์ที่ 4 (จุดแข็ง-อุปสรรค) ผู้บริหารขององค์กรควรเลือกกลยุทธ์การแตกตัว หรือขยายขอบข่ายกิจการ (Diversification strategy) เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีสร้างโอกาสในระยะยาวด้านอื่น ๆ แทน

การพิจารณาทางเลือกกลยุทธ์จากสถานการณ์ทั้ง 4 สามารถสรุปได้จากแผนผังดังกล่าวนี้

ภาพ 6 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และภายนอกองค์กร
ที่มา ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539

นอกจากนี้ในการพิจารณาทางเลือกกลยุทธ์นั้นผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถทำได้ในหลายระดับ (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, 2542) ดังนี้

1. การพิจารณาทางเลือกกลยุทธ์ในระดับองค์กร เช่น

1.1. กลยุทธ์การรักษาเสถียรภาพ (Stability strategy) โดยดำเนินงานเฉพาะแผนงานที่มีความรู้ความชำนาญเพียงชนิดเดียว และจะไม่ขยายไปทำแผนงานอื่น

1.2. กลยุทธ์การสร้างเติบโต (Growth strategies) โดยขยายงานด้วยการทำแผนงานอื่น ๆ เพิ่มเติมนอกเหนือไปจากแผนงานเดิม หรือเพิ่มงาน / โครงการเดิมมีความสมบูรณ์มากขึ้น หรือส่งเสริมโครงการที่สนับสนุนให้ภาคธุรกิจเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยการจ้างเหมา

1.3. กลยุทธ์การตัดทอน (Retrenchment strategies) โดยยกเลิกแผนงานที่หมดความจำเป็นออกไป หรือยกเลิกงาน / โครงการประเภทที่มีหน่วยงานอื่นที่ได้ดีกว่าหรือลดกิจกรรมบางประเภทในงาน / โครงการที่ยังคงต้องทำอยู่ หรือโอนงานให้เอกชนไปทำในลักษณะ Privatization

2. การพิจารณาทางเลือกกลยุทธ์ในระดับของแผนงาน เช่น

2.1. เพิ่มประสิทธิผล และประสิทธิภาพในการผลิต และการให้บริการ

2.2. ปรับปรุงระบบการวางแผน การติดตาม ผลการปฏิบัติงาน และการประเมิน ผลงาน / โครงการ

2.3. ส่งเสริมการประสานงาน / โครงการภายใต้แผนงานเดียวกัน

2.4. สลับสับเปลี่ยนผู้บริหารระดับกอง และระดับฝ่าย เพื่อให้มีประสบการณ์ในงานขององค์กรอย่างกว้างขวาง

2.5. สร้างแรงจูงใจของบุคลากรในการดำเนินงาน / โครงการ

2.6. สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินกิจกรรมของงาน / โครงการ

2.7. ศึกษาทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับบริการ

2.8. ค้นคว้าหาวิธีลดต้นทุนในการดำเนินงาน / โครงการ

2.9. ระดมเงินทุนจากเงินนอกงบประมาณแผ่นดิน

3. การพิจารณาทางเลือกกลยุทธ์ในระดับของกิจกรรมภายใต้งาน / โครงการ เช่น

3.1. ปรับปรุงรูปแบบของการผลิต และการให้บริการ

3.2. ส่งเสริมการประสานกิจกรรมภายใต้งาน / โครงการเดียวกัน

3.3. ศึกษาความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรม

3.4. พัฒนาบุคลากรทั้งในด้านความรู้ และทักษะในการทำงาน และ

3.5. ส่งเสริมความรู้แก่ประชาชนผ่านการฝึกอบรม

3.4.4. ข้อควรพิจารณาในการวิเคราะห์ SWOT และการเลือกกลยุทธ์
ช่วงโชติ พันธุ์เวช (2552) เสนอว่าในการวิเคราะห์สถานภาพขององค์กรนั้น
คำถามที่องค์กรต้องใช้เพื่อค้นหาข้อมูล และคำตอบควรเป็นคำถามในตารางข้างล่างนี้
ตารางที่ 2 คำถามสำหรับการวางแผนในกระบวนการจัดการเชิงยุทธศาสตร์องค์กร

วิเคราะห์ สภาพแวดล้อม	กำหนดทิศทาง องค์กร	กำหนดแผน ยุทธศาสตร์	นำแผน ยุทธศาสตร์ สู่การปฏิบัติ	การติดตาม ประเมินผล
<ul style="list-style-type: none"> - สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก - ผลดำเนินงานองค์กร - ประเมินคู่แข่ง/ลูกค้า - จุดดี และจุดอ่อนองค์กร 	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างวิสัยทัศน์ - กำหนดพันธกิจ - เป้าหมาย - วัตถุประสงค์ขององค์กร 	<ul style="list-style-type: none"> - ยุทธศาสตร์ - แผนงาน - โครงการ 	<ul style="list-style-type: none"> - การมอบหมาย - งานลงสู่ฝ่าย/แผนก 	<ul style="list-style-type: none"> - ติดตาม - ประเมินผล - การดำเนินงานในรอบปีที่ผ่านมา
1. ปัจจุบันผลการดำเนินงานองค์กรเป็นอย่างไร	2. อนาคตองค์กรต้องการไปที่ใด?	3. ทำอย่างไรจะไปให้ถึงเป้าหมาย	4. ใครทำหน้าที่อะไร	5. ทำได้ตามนโยบายและเป้าหมายหรือไม่?

← วางแผน → ← ปฏิบัติ → ← ติดตาม →

นอกจากนี้เพื่อให้กระบวนการวิเคราะห์ SWOT และการเลือกกลยุทธ์มี
ประสิทธิภาพ ควรคำนึงถึงองค์ประกอบ 7 ประการต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมของทุกระดับทั้งที่เป็นผู้นำหลัก ผู้นำรอง และสมาชิกขององค์กร
ถึงแม้ว่าผู้นำหลักขององค์กรจะเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในการพัฒนากลยุทธ์ และการนำกลยุทธ์ไป
ปฏิบัติ เป็นผู้ที่มียุทธวิสัย และมีส่วนร่วมสูงสุดในการกำหนดกลยุทธ์ของกลุ่ม เพราะต้องเป็นผู้คิดริเริ่ม
ค้นหาปัจจัย ตัดสินใจ ตลอดจนสามารถเสนอกลยุทธ์ทางเลือกได้ แต่ในการวิเคราะห์ SWOT และ
การเลือกกลยุทธ์นั้น ผู้นำหลักต้องให้สมาชิกขององค์กรทุกระดับได้มีส่วนร่วมได้ซักถาม เสนอแนะ
และมีส่วนร่วมตัดสินใจกำหนดทิศทาง และกลยุทธ์ของกลุ่ม

2. กระบวนการเรียนรู้ กระบวนการวิเคราะห์ SWOT ต้องเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ จากการทำที่ผู้เข้าร่วมต้องคิดอย่างจริงจัง ต้องเสนอความคิดของคนต่อกลุ่ม ต้องอภิปรายโต้แย้ง และเปลี่ยนความคิดเห็น และที่สำคัญต้องตัดสินใจเลือกทิศทาง และกลยุทธ์ของกลุ่ม และเกิดการเรียนรู้การวางแผนแบบทีม และเป็นระบบจากการเข้าร่วมการปฏิบัติจริง
3. การใช้เหตุผล กระบวนการวิเคราะห์ SWOT ต้องเอื้อให้เกิดการใช้ความคิด และอภิปรายโต้แย้งถึงเหตุผลต่าง ๆ ในการตัดสินใจ ซึ่งทำให้เกิดความรอบคอบในการกำหนดกลยุทธ์
4. การใช้ข้อมูล การใช้ข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในกระบวนการวิเคราะห์ SWOT กล่าวคือผู้เข้าร่วมจะต้องใช้ข้อมูลมาจากแหล่งที่สำคัญ 3 แหล่ง คือ จากประสบการณ์การทำงานของผู้เข้าร่วม จากผลการศึกษาวเคราะห์องค์กร และจากแหล่งข้อมูลภายนอก เช่น วิทยากรที่เชิญมาให้ความรู้ และเพิ่มเติมข้อมูล เป็นต้น มาเป็นองค์ประกอบในกระบวนการวิเคราะห์ SWOT และการวางแผนกลยุทธ์ นอกจากนี้ข้อมูลที่นำมาใช้ในกระบวนการวิเคราะห์ SWOT นั้นต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง และเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญต่อกลุ่มทั้งทางบวก และลบ เพราะจะสามารถเอื้อให้เกิดการมองเห็นโอกาสได้ดี ทำให้การกำหนดภารกิจ และวัตถุประสงค์สอดคล้องกับสถานการณ์ และสามารถระบุจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค ได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง
5. การกระตุ้นให้คิด และเปิดเผยประเด็นที่ซ่อนเร้น กระบวนการวิเคราะห์ SWOT ต้องเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เข้าร่วมได้ใช้ความคิด การวิเคราะห์ และการอภิปรายโต้เถียงเพื่อบรรลุถึงการตัดสินใจร่วมกัน การใช้ความคิด และการโต้แย้งดังกล่าวนี้อาจจะนำไปสู่ความเข้าใจแง่มุมใหม่ หรือประเด็นบางอย่างที่ซ่อนเร้นอยู่ หรือทำให้คลี่คลายสถานการณ์ที่ซับซ้อนบางสถานการณ์มากขึ้น ความชัดเจนดังกล่าวมีผลต่อการกำหนดกลยุทธ์ที่ถูกต้องยิ่งขึ้น
6. การเป็นเจ้าของ และพันธสัญญา กระบวนการวิเคราะห์ SWOT ควรช่วยสร้างให้ผู้เข้าร่วมเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของแผนงาน และเกิดความผูกพันต่อการนำแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ จากการทำที่เข้าร่วมเป็นผู้คิด วิเคราะห์ ใช้เหตุผล อภิปรายแลกเปลี่ยน และนำไปสู่การตัดสินใจในการกำหนดภารกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ของกลุ่ม
7. การปฏิบัติทันที ผู้เข้าร่วมกระบวนการวิเคราะห์ SWOT ต้องร่วมลงมือปฏิบัติแก้ไขปัญหาที่ทันที เมื่อรับรู้ว่ามีปัญหาใดเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องแก้ไข บางครั้งอาจจะไม่รอจนสิ้นสุดกระบวนการ
8. การระบุจุดอ่อนต้องกระทำอย่างซื่อสัตย์ และบางครั้งจุดอ่อนเฉพาะอย่างหนึ่งของเฉพาะบุคคล
9. การจัดการกับกลไกการป้องกันตนเองต้องกระทำอย่างรอบคอบ
10. ต้องระบุการกำหนดบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน
11. ไม่ขยายจุดแข็งให้เกินความเป็นจริง

กล่าวโดยสรุปการวิเคราะห์ SWOT เป็นวิธีการ และเทคนิคในการวิเคราะห์สภาวะขององค์กร และกระบวนการกำหนดกลยุทธ์ที่รู้จัก และใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุดในปัจจุบัน การวิเคราะห์ SWOT เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งภายนอก และภายในองค์กร ซึ่งปัจจัยเหล่านี้แต่ละอย่างจะช่วยให้เข้าใจได้ว่า มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างไร จุดแข็งขององค์กรจะเป็นความสามารถภายในที่ถูกต้องใช้ประโยชน์เพื่อการบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่จุดอ่อนขององค์กรจะเป็นคุณลักษณะภายในที่อาจจะทำลายผลการดำเนินงาน โอกาสทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ให้โอกาสเพื่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ในทางกลับกันอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมจะเป็นสถานการณ์ที่ขัดขวางการบรรลุเป้าหมายขององค์กร ผลจากการวิเคราะห์ SWOT นี้ จะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์ เพื่อให้องค์กรเกิดการพัฒนาไปในทางที่เหมาะสมต่อไป

3.5 การจัดการคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management)

3.5.1 ความหมายของการจัดการคุณภาพโดยรวม

การจัดการคุณภาพโดยรวม หรือที่นักวิชาการบางท่านใช้คำว่า การจัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กร การบริหารเพื่อคุณภาพโดยรวม การบริหารคุณภาพแบบเบ็ดเสร็จ การบริหารคุณภาพโดยรวม การบริหารคุณภาพทั้งองค์กร การบริหารคุณภาพที่ทุกคนมีส่วนร่วม ตรงกับภาษาอังกฤษคือ Total Quality Management หรือที่คนไทยใช้คำย่อ TQM กันอย่างแพร่หลายมากที่สุดนั้น เป็นแนวคิดการบริหารเพื่อควบคุมคุณภาพขององค์กรที่มีวิวัฒนาการมายาวนาน และนักวิชาการได้ให้คำจำกัดความไว้มากมายดังนี้

อาร์มันด์ ฟาย์เกนบวาม (Feigenbaum, 1951 อ้างถึงใน ช่วงโชติ พันธุเวช, 2552: 37) ได้ให้นิยามว่า Total Quality Management หรือ TQM ไว้ว่าเป็นการบูรณาการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพ การธำรงรักษาคุณภาพ และการปรับปรุงคุณภาพที่มีประสิทธิภาพ ที่เกิดจากความพยายามของทุกๆ ฝ่ายในองค์กรเพื่อให้เกิดการผลิต และการบริการที่ประหยัดมากที่สุด แต่ยังคงรักษาความพึงพอใจของลูกค้าได้

กิตติศักดิ์ พลอยพานิชเจริญ (2557: 126) ให้นิยามว่า TQM คือ ระบบการบริหารธุรกิจที่ดำเนินการด้วยความร่วมมือจากบุคลากรในทุกฝ่ายงาน และทุกลำดับชั้นอย่างมีระบบ โดยตัดสินใจด้วยเหตุและผล เพื่อจุดมุ่งหมายคือ การประกันคุณภาพโดยรวมให้แก่ลูกค้า

กระทรวงกลาโหมของสหรัฐอเมริกา (อ้างถึงใน ช่วงโชติ พันธุเวช, 2552: 55) ได้ให้คำจำกัดความของการจัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ว่าเป็นการปรับปรุงกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรทุกคนในองค์กร ตั้งแต่ผู้บริหารไปจนถึงพนักงานทุกคน เป็นความพยายามขององค์กรทุก

ระดับ และทุกฝ่ายที่ทำงานร่วมกัน โดยมุ่งการปรับปรุงกระบวนการของการปฏิบัติงานทั้งด้าน คุณภาพ การลดต้นทุน และได้ตามข้อกำหนดของผู้รับบริการ TQM ได้รวมเอาเทคนิคต่างๆ ของการ จัดการ และความพยายามในการแก้ปัญหาทางาน และการปรับปรุงคุณภาพ โดยเน้นเรื่องกระบวนการ ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป้าหมายหลัก และภารกิจหลักคือ ให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ

กล่าวโดยสรุปการบริหารคุณภาพโดยรวม หมายถึง ระบบการทำงานขององค์กรที่ ทุกคนยึดถือกันเป็นวัฒนธรรมขององค์กร และทุกคนให้ความสำคัญ โดยเข้ามามีส่วนร่วมในการ ปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงานขององค์กรให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะตอบสนองความ ต้องการ และสร้างความพอใจให้แก่ลูกค้า

3.5.2 องค์ประกอบของการจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM)

ช่วงโชติ พันธุ์เวช (2552: 69) ได้เสนอแนวคิดและองค์ประกอบที่สำคัญของการ จัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) มี 8 ประการ ดังนี้

- 1) การนำองค์กร
- 2) การจัดการเชิงกลยุทธ์
- 3) การให้ความสำคัญกับลูกค้า และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- 4) การจัดการสารสนเทศ ความรู้และนวัตกรรม
- 5) การให้ความสำคัญทรัพยากรมนุษย์
- 6) การบริหารกระบวนการ
- 7) การมีส่วนร่วมและทีมงาน
- 8) การปรับปรุงคุณภาพองค์กรอย่างต่อเนื่อง

กิตติศักดิ์ พลอยพานิชเจริญ (2557: 126) เสนอว่าการบริหารจัดการคุณภาพโดยรวม แบบ TQM ต้องดำเนินการภายใต้หลักการ 4 ประการ ดังนี้

1) ลูกค้านิยม (Customer focus) การจัดการคุณภาพโดยรวม หรือ TQM มี จุดประสงค์หลักคือการดำเนินธุรกิจเพื่อให้มีผลตอบสนองอย่างคุ้มค่า โดยสร้างความพอใจสูงสุดให้แก่ ลูกค้า ดังนั้นต้องดำเนินการโดยให้ลูกค้าเป็นศูนย์กลางเสมอ

2) ความเป็นเลิศของทรัพยากรบุคคล (Human resource excellence) การ จัดการคุณภาพโดยรวม หรือ TQM ต้องยึดหลักของการพัฒนาความสามารถด้านการแข่งขันของ บุคลากรทุกระดับ และทุกฝ่ายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง

3) ความเป็นผู้นำด้านผลิตภัณฑ์ (Product leadership) ในการบริหารธุรกิจให้ ยั่งยืนได้ ก็ต้องมีการผลิตให้ผลิตภัณฑ์ขององค์กรมีคุณภาพ เป็นตัวเลือกแรกเสมอของลูกค้า ดังนั้นจึง จำเป็นต้องมีการเทียบเคียง (Benchmarking) ผลิตภัณฑ์ขององค์กรกับคู่แข่งเสมอ เพื่อจะได้เป็นผู้นำ ด้านผลิตภัณฑ์

4) ความเป็นเลิศด้านการจัดการ (Management excellence) เพื่อให้สามารถ ดำเนินการให้ผลิตภัณฑ์ขององค์กรมีคุณภาพดี ราคาถูก และสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ องค์กรก็ จะต้องมีการจัดการที่เป็นเลิศ โดยต้องอาศัยกระบวนการ PDCA (Plan, Do, Check, Act) เข้ามา ดำเนินการเพื่อช่วยให้กิจกรรมของกระบวนการทางธุรกิจเดินหน้าไปได้ในแนวทางเดียวกัน และต้อง อาศัยความร่วมมือของบุคลากรทั้งองค์กรในการทำหน้าที่ด้านการจัดการด้วยข้อเท็จจริงได้อย่าง ครบถ้วน

3.5.3 การจัดการคุณภาพโดยรวมด้วยวงจร PDCA

การจัดการคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management) ยึดหลักการที่สำคัญ 3 ประการคือ การมุ่งเน้นที่คุณภาพ การปรับปรุงกระบวนการ และทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วม ซึ่ง คุณภาพเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงาน ดังนั้นในการสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นกับองค์กร Deming ได้นำเสนอ วงจร PDCA (Plan, Do, Check, Act) เพื่อเป็นหลักในการเริ่มต้นการปรับปรุง คุณภาพอย่างต่อเนื่อง (ธงชัย สมบูรณ์, 2549; กิติศักดิ์ พลอยพานิชเจริญ, 2557; ช่วงโชติ พันธุเวช, 2552) หากองค์กรดำเนินกิจกรรม PDCA อย่างเป็นระบบให้ครบวงจรอย่างต่อเนื่อง หมุนเวียนไป เรื่อยๆ ย่อมส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพเพิ่มขึ้นโดยตลอด ขั้นตอนของวงจร PDCA แต่ละขั้นมีรายละเอียดดังนี้

1) Plan (วางแผน) หมายความว่ารวมถึงการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการ ดำเนินงาน วิธีการ และขั้นตอนที่จำเป็น เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย ในการวางแผนจะต้อง ทำความเข้าใจกับเป้าหมายวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน เป้าหมายที่กำหนดต้องเป็นไปตามนโยบาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจขององค์กรเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร การวางแผนในบางด้านอาจจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานของวิธีการทำงานหรือเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ไปพร้อมกันด้วย ข้อกำหนดที่เป็นมาตรฐานนี้จะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะใช้ เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้ระบุไว้ในแผนหรือไม่

2) Do (ปฏิบัติ) หมายถึง การปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งก่อนที่จะ ปฏิบัติงานใดๆ จำเป็นต้องศึกษาข้อมูล และเงื่อนไขต่างๆ ของสภาพงานที่เกี่ยวข้องเสียก่อน ในกรณีที่ เป็นงานประจำที่เคยปฏิบัติหรือเป็นงานเล็กๆอาจใช้วิธีการเรียนรู้ ศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง แต่ถ้าเป็น งานใหม่หรืองานใหญ่ที่ต้องใช้บุคลากรจำนวนมาก อาจต้องจัดให้มีการฝึกอบรมก่อนที่จะปฏิบัติจริง

การปฏิบัติจะต้องดำเนินการไปตามแผน วิธีการ และขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้ และจะต้องเก็บรวบรวม และบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานไว้ด้วย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป

3) Check (ตรวจสอบ) เป็นกิจกรรมที่มีขึ้นเพื่อประเมินผลว่ามีการปฏิบัติงานตามแผนหรือไม่ มีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างการทำงานหรือไม่ ขั้นตอนนี้มีความสำคัญ เนื่องจากในการดำเนินงานใดๆ มักจะเกิดปัญหาแทรกซ้อนที่ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนอยู่เสมอ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพ และคุณภาพของการทำงาน การติดตามการตรวจสอบ และการประเมินปัญหาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำควบคู่ไปกับการดำเนินงานเพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพของการทำงานต่อไปในการตรวจสอบและการประเมินการปฏิบัติงาน จะต้องตรวจสอบด้วยการปฏิบัตินั้น เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของงาน

4) Act (การปรับปรุง) เป็นกิจกรรมที่มีขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากได้ทำการตรวจสอบแล้ว การปรับปรุงอาจเป็นการแก้ไขแบบเร่งด่วนเฉพาะหน้า หรือการคำหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำรอยเดิม การปรับปรุงอาจนำไปสู่การกำหนดมาตรฐานของวิธีการทำงานที่ต่างจากเดิม เมื่อมีการดำเนินงานตามวงจร PDCA ในรอบใหม่ ข้อมูลที่ได้จากการปรับปรุงจะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์ และมีคุณภาพเพิ่มขึ้นได้ด้วย

จะเห็นได้ว่าแนวคิด และระบบบริหารคุณภาพโดยรวม หรือ TQM นี้ให้ความสำคัญกับการทรัพยากรบุคคลขององค์กรเป็นอย่างมาก กระบวนการหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในองค์กรก็คือ การพัฒนาหน่วยงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างเป็นระบบทั่วทั้งองค์กร

3.6 องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning organization)

จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้มีการเชื่อมโยงทาง เศรษฐกิจ การค้า และการเงินของแต่ละประเทศมากขึ้น จึงทำให้เกิดการแข่งขันทางธุรกิจที่นับวันจะมีความ รุนแรงมากขึ้น ในโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง และการแข่งขันในปัจจุบัน ทุกคนจึงจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ และความสามารถของตนเองให้เป็นบุคคลที่เรียนรู้ตลอดเวลา ดังนั้นเพื่อที่จะได้ทำให้องค์กรสามารถอยู่ในตลาด ที่มีการแข่งขันสูงได้ และสามารถแข่งขันกับองค์กรอื่นๆ ได้ องค์กรก็ต้องส่งเสริม หรือทำให้องค์กรเป็น องค์กรแห่งการเรียนรู้ (สมิต สัชฌุกร, 2542; เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว, 2549; ธงชัย สมบูรณ์, 2549)

3.6.1 ความหมายขององค์กรแห่งการเรียนรู้

สมิต สัจฉกร (2542) ให้คำจำกัดความขององค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning organization) หมายถึง องค์กรที่สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ และสร้างความรู้เพิ่มพูนสมรรถนะที่จะก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนินกิจการไปสู่เป้าหมายรวมขององค์กร

ธงชัย สมบูรณ์ (2549) ให้ความหมายว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นองค์กรที่บุคลากรในทุกระดับ ทั้งปัจเจกบุคคล และส่วนรวม มีความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะผลิตผลงานที่ปรารถนา องค์กรแห่งการเรียนรู้จึงเป็นองค์กรที่มุ่งมั่น และจูงใจให้สมาชิกทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนา และขยายขีดความสามารถของตนเองอยู่ตลอดเวลา เพื่อศักยภาพของตนเอง และขององค์กร

3.6.2 ลักษณะขององค์กรแห่งการเรียนรู้

(Peter Senge ,1994 อ้างถึงใน ธงชัย สมบูรณ์, 2549) ได้สรุปคุณลักษณะสำคัญ 5 ประการขององค์กรแห่งการเรียนรู้ไว้ดังนี้

- 1) ทุกคนเห็นด้วย และยึดมั่นต่อวิสัยทัศน์ร่วมกัน
- 2) แต่ละคนจะละทิ้งวิธีการคิดแบบเก่าตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่เคยใช้ในการแก้ปัญหาอยู่ประจำหรือวิธีการที่เคยใช้ทำงานในอดีต
- 3) สมาชิกทุกคนต้องคิดถึงกระบวนการขององค์กรในเชิงภาพรวม โดยที่กิจกรรมภารกิจ หน้าที่ ตลอดจนการดำเนินงานทั้งหลายจะเกี่ยวข้อง และเป็นสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน
- 4) สมาชิกใช้วิธีสื่อสารต่อกันอย่างเปิดเผยทุกทิศทาง ทั้งในแนวตั้ง และแนวนอน โดยปราศจากความรู้สึกไม่ดีต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือการลงโทษแต่อย่างใด
- 5) สมาชิกจะลดละต่อสิ่งที่เป็นผลประโยชน์ส่วนตนของแผนก หรือของกลุ่มตนให้น้อยลง แต่จะหันมาทำงานร่วมกันเพื่อให้สามารถบรรลุวิสัยทัศน์ร่วมกับองค์กร

เกียรตินันต์ ล้วนแก้ว (2549) ได้กำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ไว้ 5 ประการดังนี้

- 1) ต้องมีประเด็นของการเรียนรู้ที่ชัดเจน ประเด็นการเรียนรู้ที่ชัดเจนช่วยให้ผู้บริหารและบุคลากรทราบว่าควรจะมีจุดสนใจไปในเรื่องใด โดยมีหลักสำคัญคือ ประเด็นที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ได้วางไว้ และควรมีการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นเหล่านี้ไว้ด้วย เพื่อให้สามารถจัดสรรทรัพยากร และบุคลากรได้อย่างเหมาะสม แต่ละประเด็นที่กำหนดขึ้นมานั้นไม่จำเป็นจะต้องมีขอบเขตของการเรียนรู้ที่เหมือนกัน บางประเด็นอาจมีขอบเขตในการเรียนรู้ที่กว้างขวาง เช่น การทำวิจัย และพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้มีคุณสมบัติตามที่ต้องการ การศึกษาแนวโน้ม

ของการตลาดใหม่ๆ ในต่างประเทศ หรืออาจเป็นประเด็นที่เฉพาะเจาะจง เช่น วิธีการจัดเก็บสินค้า โดยใช้เนื้อที่น้อยที่สุด การจัดทีมงานเพื่อแก้ไขปัญหาในการผลิตสินค้าตัวใดตัวหนึ่ง

2) สามารถยอมรับข้อมูลที่ขัดแย้งกันได้ โดยธรรมชาติแล้วการตีความข้อมูลที่ได้รับมานั้นถูกกำหนดโดยโลกทัศน์ของผู้รับข้อมูล และเนื่องจากโลกทัศน์ของแต่ละคนนั้นย่อมแตกต่างกันไปตามภูมิหลัง ความรู้ และประสบการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมาในชีวิต การตีความข้อมูลชุดเดียวกันของแต่ละคนจึงแตกต่างกันตามไปด้วย หลายต่อหลายครั้งที่ความขัดแย้งเกิดขึ้นก็เป็นเพราะคุณลักษณะที่ยอมรับมุมมองที่แตกต่างไปจากมุมมองของตนเอง การยอมรับข้อมูลที่ขัดแย้งกันนี้ทำให้บุคลากรของบริษัทกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป เป็นการสร้างภายใต้บรรยากาศที่เปิดกว้างทางความคิด ซึ่งจะมีส่วนส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นต่อไป

3) สามารถที่จะหลีกเลี่ยงที่จะทำผิดในเรื่องเดิมซ้ำๆ กันได้ หัวใจของการเรียนรู้ก็คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และระบบความคิดของผู้เรียน และในขั้นตอนการเรียนรู้นั้นย่อมมีการกระทำผิดพลาดเกิดขึ้นได้ สิ่งสำคัญก็คือ เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงสาเหตุของความผิดพลาดเหล่านั้นแล้ว ควรจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และวิถีคิดของตนเองเสียใหม่เพื่อมิให้ความผิดพลาดเช่นเดิมเกิดขึ้นได้อีก บริษัทก็เช่นเดียวกัน หากยังมีความผิดพลาดในเรื่องเดิมเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าโดยไม่ได้รับการแก้ไข ก็แสดงว่าบุคลากรของบริษัทมิได้มีการเรียนรู้จากความผิดพลาดนั้น

4) สามารถรักษาความรู้ของบุคลากรคนนั้นไว้ได้ ถึงแม้บุคลากรจะลาออกไปแล้ว นอกจากการเรียนรู้เพื่อมิให้ผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า การเรียนรู้อีกประเภทหนึ่งคือการเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงาน ที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน ความรู้ที่เดิมเคยเป็นของบุคลากรคนใดคนหนึ่งก็จะกระจายไปอยู่กับบุคลากรคนอื่นๆ ของบริษัท ดังนั้น เมื่อผู้เป็นเจ้าของความรู้ลาออกไป ก็สามารถหาผู้อื่นที่มีความรู้ในเรื่องดังกล่าวเข้ามารับผิดชอบแทนได้ อย่างไรก็ตามการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันนั้น มิได้หมายความว่าบุคลากรที่เข้ามาแทนที่จะสามารถทำงานได้เทียบเท่ากับที่ลาออกไปได้ในทันที ในช่วงแรกๆ ย่อมมีปัญหา และความผิดพลาดเกิดขึ้นบ้าง แต่อย่างน้อยก็เป็นการบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการลาออกของบุคลากรได้ และต่อไปเมื่อผู้ที่มารับตำแหน่งมีความรู้ความชำนาญเพียงพอแล้ว ปัญหา และความผิดพลาดก็จะค่อยๆ ลดลงไปเอง

5) สามารถตอบสนองต่อสิ่งที่รับรู้ได้อย่างเหมาะสม และทันท่วงที คุณสมบัติประการสุดท้ายนี้ เป็นผลลัพธ์จากการผสมผสานคุณสมบัติ 4 ข้อข้างต้นเข้าด้วยกัน ทำให้บริษัทมีความสามารถในการมองปัญหาอย่างรอบด้านมากขึ้น และสามารถนำเอาประสบการณ์จากการลองผิดลองถูกในอดีตมาใช้ประกอบการตัดสินใจว่าจะตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เผชิญอยู่อย่างไร นอกจากนี้แล้วความรู้ความชำนาญที่เพิ่มพูนขึ้นยังช่วยให้บริษัทมีความรวดเร็วในการตัดสินใจเพิ่มขึ้นตามไปด้วย หากมีคุณสมบัติทั้ง 4 ข้อ แต่พอเจอปัญหาขึ้นมาจริงๆ กลับทำอะไรไม่ได้เลย ก็ไม่สามารถบอกได้อย่างเต็มปากว่าบริษัทของเราเป็นบริษัทที่มีองค์กรแห่งการเรียนรู้

จะเห็นได้ว่าคุณสมบัติทั้ง 5 ประการที่ได้กล่าวมาเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ “คน” เป็นหลัก ดังนั้นหัวใจของการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ก็คือ กระตุ้นให้บุคลากรเกิดการพัฒนาเสาะหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ และแลกเปลี่ยนกับสมาชิกคนอื่นๆ อยู่เสมอ และส่งเสริมให้บุคลากรของเรานำเอาความรู้ที่มีอยู่ในตัวออกมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อบริษัทและตัวเขาเองให้มากที่สุด

3.6.3 กระบวนการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้

สมิต สัจฉกร (2542) ได้เสนอขั้นตอนสำหรับการปรับเปลี่ยนองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ไว้ดังนี้

- 1) กำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กร องค์กรควรกำหนดวิสัยทัศน์อันหมายถึงสิ่งที่องค์กรต้องการบรรลุสูงสุด โดยวิสัยทัศน์นี้ควรได้รับการยอมรับร่วมกันจากบุคคลภายในองค์กร
- 2) ศึกษาว่าองค์กรของเรามีอะไรดี ในขณะที่เดียวกันต้องพิจารณาด้วยว่าองค์กรอื่นมีอะไรดีด้วยเช่นกัน เช่น การมีบุคลากรที่มีระดับความรู้ความสามารถสูง และมีความหลากหลายด้านวิชาการ บุคลากรมีจิตใจในการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันสูง สภาพอาคาร และสถานที่เอื้ออำนวยต่อการขยายงาน
- 3) พิจารณาถึงสภาพปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติงานภายในองค์กร เช่น ขาดแคลนบุคลากรในบางสาขา งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ สถานที่ห่างไกลจากสถานที่ของรัฐอื่นๆ
- 4) เสริมสร้างความสามารถขององค์กรโดยการทำให้องค์กรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ในประเด็นนี้ควรทำความเข้าใจว่า การบริหารโดยการทำให้องค์กรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ นั้นเป็นหนึ่งในหลายวิธีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ และการดำเนินการอาจจำเป็นต้องใช้เวลาช้าหรือเร็วก็ได้ วิธีการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้มีด้วยกันหลายวิธี อาทิ วิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Action learning) วิธีการทบทวนภายหลังการปฏิบัติ (After action review) หรือการใช้แฟ้มสะสมงาน (Portfolio) เป็นต้น การพิจารณาเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่ง ควรเลือกวิธีที่มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ในองค์กร เช่น ในหน่วยงานทางการศึกษาอาจใช้แฟ้มสะสมงาน
- 5) พิจารณาปัจจัยที่เอื้อสู่การตัดสินใจ ปัจจัยดังกล่าวจะมีผลต่อความเป็นไปได้ในการนำแผนปฏิบัติไปใช้ อาทิ การสนับสนุนของผู้บังคับบัญชา ผู้นำขาดความเข้าใจในการบริหารงานแบบใหม่ ความอิสระในการตัดสินใจ ระบบการบริหารจัดการองค์ความรู้ ระบบการให้รางวัลตอบแทน
- 6) แผนปฏิบัติการ นำข้อมูลต่างๆ ที่ได้พิจารณาประกอบเป็นแผนปฏิบัติการเพื่อใช้ในองค์กรต่อไป

เพื่อให้องค์กรได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ สมิต สัจฉกร (2542) ได้เสนอกระบวนการซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการปฏิบัติที่สอดคล้อง และดำเนินไปได้ อย่างต่อเนื่องกันดังต่อไปนี้

1) ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพการณ์ในปัจจุบัน ขั้นตอนที่เริ่มแรกนี้มีความสำคัญ ที่เป็นพื้นฐานให้การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ตั้งต้นอย่างมั่นคง และดำเนินต่อไปอย่างถูกต้อง การวิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจุบัน (Status quo) จะต้องใช้วิธีการเชิงระบบให้ได้ข้อมูลอันถูกต้อง และ นำมาเข้ากระบวนการให้เป็นสารสนเทศ (Information) สามารถใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ในการสร้าง องค์กรแห่งการเรียนรู้

2) ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดกลยุทธ์ในการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ การแสวงหา วิธีการอันพลิกแพลงหรือกลยุทธ์ มาใช้สร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ อาจพิจารณาเลือกใช้โดยคำนึงถึง สภาพการณ์ปัจจุบันประกอบกับวิสัยทัศน์ขององค์กร และยุทธศาสตร์ในการสร้างองค์กรแห่งการ เรียนรู้ ซึ่งอาจเน้นแนวทางกว้างๆ 3 ประการได้แก่

- การสร้างนิสัยให้บุคลากรใฝ่รู้ไม่อยู่นิ่ง โดยส่งเสริมให้มีกิจกรรมที่สร้างนิสัยรัก การอ่าน เช่น ลักษณะงานอาจมีการจัดทำส่งเขปสาระจากหนังสือ และงานต่างๆ ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ ก็จะต้องมีการอ่านทั้งเพื่อความเข้าใจ อ่านเพื่อวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปจัดทำรายงานเสนอ ผู้บังคับบัญชา

- การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการใฝ่รู้ใฝ่เรียน เช่น กรณีที่เป็น หน่วยงานที่เป็นแหล่งสรรพวิชาการ และเป็นคลังแห่งสื่อการเรียนรู้หลายรูปแบบ บรรยากาศภายใน นอกจากจะอุดมไปด้วยหนังสือแล้ว อาจจะมีวัสดุการอ่านชนิดอื่นๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นการ บรรยากาศของศูนย์แห่งการเรียนรู้ (Learning center) ที่มีผู้ใช้บริการเข้ามาเสริมสภาพความเป็น ชุมชนของผู้ใฝ่หาความรู้อีกด้วย อีกทั้งการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสารได้เสริมสร้างบรรยากาศ ให้ผู้ใช้บริการกับบุคลากรขององค์กรให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นการเกื้อกูลกันทำให้บุคลากรได้ พัฒนาตนเอง ใฝ่รู้ใฝ่เรียนเพิ่มมากยิ่งขึ้น

- การจัดกิจกรรมสร้างเสริมองค์กรแห่งการเรียนรู้ทั่วทั้งหน่วยงาน หลักการอัน สำคัญที่ผูกการทำงาน และการพัฒนาบุคลากรเป็นเรื่องเดียวกัน กล่าวคือ วางระบบการทำงานให้ ได้รับการเรียนรู้ในลักษณะการฝึกอบรมในงาน (On-the Job Training : O-J-T) ด้วยการจัดให้มี ประสบการณ์ตรง (Direct experience) และได้รับการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง (Learning by doing) เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญที่จะทำให้หน่วยงานเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

3) ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการตามกลยุทธ์ ผู้บริหารระดับสูงจะต้องเป็นผู้มีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลในลักษณะมุ่งผลสำเร็จ (Result oriented) มิใช่จัดให้มีกิจกรรมเพียงเพื่อให้เห็นว่าการลงมือทำอะไรไปหลายๆ รูปแบบ ซึ่งเป็นลักษณะมุ่งถึงการทำกิจกรรม (Activity oriented) นอกจากนี้การแต่งตั้งคณะทำงานส่งเสริมการดำเนินงานให้เป็นหน่วยวางแผน และปฏิบัติตามแผน มีการติดตาม และประเมินผล เพื่อให้มีการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ และมีความต่อเนื่องจะทำให้มีผลประกันถึงผลในการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้

4) ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผล การประเมินผลเป็นการกระทำเพื่อให้รู้ว่าเมื่อได้ดำเนินกลยุทธ์ไปแล้ว เป็นผลให้หน่วยงานมีความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้หรือไม่มากนักเพียงใด การประเมินผลจะต้องจัดวางระบบ และมีเกณฑ์พิจารณาที่ใช้ได้กับหน่วยงาน เพื่อให้ผลของการประเมินสามารถบ่งชี้ว่าหน่วยงานมีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด

กล่าวโดยสรุปแนวคิดขององค์กรแห่งการเรียนรู้ถือเป็นกระบวนการจัดการคุณภาพองค์กรโดยรวมอย่างหนึ่งที่มีมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในองค์กร และส่งเสริมให้บุคลากรขององค์กรมีความตื่นตัว และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และศักยภาพของตนเองตลอดเวลา และอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์ตัวเอง และต่อองค์กรมากที่สุด

4. แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยอนาคต (Future research) และเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique)

4.1. การวิจัยอนาคต (Future research)

4.1.1. ความหมายของการวิจัยอนาคต

การวิจัยอนาคต (Future research) เป็นระเบียบวิธีการวิจัยด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific approach) ที่ใช้เป็นเครื่องมือหลักสำหรับการศึกษาค้นคว้าวิทยาการด้านอนาคตศาสตร์ (Futurism) ซึ่งเป็นวิทยาการที่มุ่งศึกษา และวิเคราะห์อนาคตด้วยเทคนิควิธีการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้มีความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับอนาคตได้ดียิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การควบคุม และผลักดันในอนาคตให้เป็นไปทางที่มนุษย์ต้องการได้ ปัจจุบันการวิจัยอนาคตเข้ามามีบทบาทอย่างสำคัญต่อการตัดสินใจ กำหนดนโยบาย และวางแผนการดำเนินงานในอนาคตขององค์การธุรกิจต่าง ๆ และเป็นที่น่าสนใจกันอย่างแพร่หลายทั้งในองค์กรภาครัฐ และภาคเอกชน (กฤษดา กรุดทอง, 2530)

การวิจัยเชิงอนาคต หมายถึง วิธีศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทำนาย คาดการณ์ คาดคะเน หรือพยากรณ์แนวโน้มเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคตของประชากรหรือสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยจะต้องอิงพื้นฐานข้อมูล และข้อค้นพบที่จะได้จากการวิจัยในอดีต หรือ

ปัจจุบัน เพื่อที่จะสามารถวาดภาพหรือพิจารณาถึงแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (จุมพล พูลภัทรชีวิน, 2529; เทียนฉาย กิระนันท์, 2537; พนารัตน์ วิศวเทพนิมิตร, 2539)

4.1.2. วัตถุประสงค์ของการวิจัยอนาคต

นักวิชาการด้านอนาคตศาสตร์ (Futurism) (นาตยา ปิลันธานนท์, 2526; ดิลก บุญเรืองรอด, 2530) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการวิจัยเชิงอนาคตไว้หลากหลาย สรุปดังนี้

1. เพื่อบรรยายทางเลือกในอนาคต (Alternative futures) ที่เป็นไปได้หรือน่าจะ เป็นของกลุ่มประชากรที่ศึกษา
2. เพื่อประเมินสถานการณ์ในปัจจุบัน เกี่ยวกับความรู้ต่างๆที่ผู้ให้สัมภาษณ์มีอยู่ เกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้แต่ละทาง
3. เพื่อบ่งชี้ผลกระทบ และผลต่อเนื่องที่อาจเกิดขึ้นจากอนาคตที่เป็นไปได้ใน แต่ละอนาคต
4. เพื่อเตือนให้ทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ที่อาจเกิดขึ้นได้
5. เพื่อเข้าใจเบื้องหลังของกระบวนการเปลี่ยนแปลงต่างๆ
6. เพื่อเป็นช่องทางที่จะทำให้สามารถกำหนดนโยบายที่มีประสิทธิภาพ จนเป็น ผลทำให้สามารถวางเงื่อนไขเพื่อให้เกิดอนาคตที่พึงประสงค์ได้

4.1.3. วิธีวิทยาการวิจัยอนาคต

รูปแบบ และวิธีวิทยาการวิจัยอนาคตที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีหลายวิธี แต่ละวิธีก็มีเทคนิค และกระบวนการที่แตกต่างกันออกไป (นาตยา ปิลันธานนท์, 2526; ฟ้ามุ่ย เรื่องเลิศบุญ, 2538) ดังนี้

1. การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend analysis) หรือการสำรวจแนวโน้ม (Trend extrapolation) โดยจะต้องอาศัยข้อมูลเชิงประวัติศาสตร์ (Historical data) หรือข้อมูลจากอดีตที่ เพิ่งผ่านมา ซึ่งอาจให้ร่องรอยที่จะศึกษาปัจจุบัน และนำไปสู่สิ่งที่เราค้นหาในอนาคตได้ การวิเคราะห์ แนวโน้มนี้ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตย่อมเคยเกิดขึ้นแล้วในอดีต อดีตจึงเป็น เครื่องทำนายอนาคตที่มีประสิทธิภาพ และแนวโน้มของการวิเคราะห์นี้จะเห็นได้ชัดเจนขึ้น เมื่อนำมา แสดงในรูปของกราฟ

2. การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือการใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi forecasting) วิธีนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของเรื่องอนาคตจากบุคคล ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการศึกษาอนาคตที่เป็นอิสระ ผลที่ได้จากการใช้วิธีการศึกษานี้คือ ช่วยให้ง่ายต่อการตัดสินใจมากขึ้น เพราะสามารถนำไปทดแทน การตัดสินใจทางเลือกอื่นๆได้

3. Matrix forecasting เป็นเทคนิคที่แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มหรือเหตุการณ์ต่างๆ อาจมีผลกระทบต่อกัน และกันได้อย่างไร วิธีการนี้เป็นการแยกแยะอนาคตที่มีความซับซ้อนเป็นองค์ประกอบย่อย โดยแต่ละองค์ประกอบมีอิสระออกจากกัน และให้นำเอาองค์ประกอบแต่ละอย่างหรือทางเลือกอนาคตแต่ละอย่างมาเปรียบเทียบกับกัน และกันในลักษณะต่างๆ กัน ซึ่งจะช่วยให้เห็นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งกัน และกันของ 2 เหตุการณ์นั้น

4. กงล้ออนาคต (Futures wheel) เป็นเทคนิคการประเมินความคงที่ภายในของการพยากรณ์แนวโน้ม โดยเริ่มปัญหาที่ศูนย์กลาง แล้วจากปัญหานี้จะนำไปเกิดสิ่งต่าง ๆ เชื่อมโยงต่อไป

5. เทคนิคการสร้างอนาคตจำลอง (Simulation technique) เพื่อพยากรณ์ความเป็นไปได้ของอนาคต โดยปกติมักใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เข้ามาประกอบในการพยากรณ์

6. การเขียนภาพอนาคต (Scenario writing) หมายถึงความพยายามในการจินตนาการความเป็นไปได้ในอนาคตบนพื้นฐานของข้อมูลที่มีอยู่จริง และประโยชน์ของภาพอนาคตช่วยให้เข้าใจว่าอะไรเกิดขึ้นในลักษณะของผลจากการตัดสินใจที่เกิดขึ้นนั้น ๆ กล่าวคือ เป็นการสำรวจความเป็นไปได้ของอนาคตจากจินตนาการว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น จะมีอะไรดี อะไรเสีย จะมีผลกระทบอะไร อย่างไร เกิดขึ้นกับใคร และหน่วยงานใด เป็นต้น

7. Ethnographic futures research คือ อนาคตภาพที่ได้จากการปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อช่วยทำให้เกิดภาพที่มีความเข้าใจ และสามารถตัดสินใจดีขึ้น โดยการสัมภาษณ์เพียงรอบเดียว และเลือกเอาแนวโน้มที่มีฉันทามติ (Consensus) ระหว่างผู้ให้สัมภาษณ์ จุดอ่อนของวิธีนี้ คือ การขาดระบบที่น่าเชื่อถือในการพิจารณาแนวโน้มที่ไม่มีฉันทามติ

8. Ethnographic delphi futures research คือ ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้การสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิรอบแรก แล้วตามด้วยเทคนิคเดลฟายในรอบที่ 2 และรอบที่ 3

กล่าวโดยสรุปการวิจัยอนาคต มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อสำรวจ และศึกษาแนวโน้มที่เป็นไปได้ หรือน่าจะเป็นของเรื่องที่ศึกษาให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ทั้งที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ เพื่อจะหาทางทำให้แนวโน้มที่พึงประสงค์นั้นเกิดขึ้น และป้องกันหรือขจัดแนวโน้มที่ไม่พึงประสงค์ให้หมดไป หรือหาทางที่จะเผชิญกับแนวโน้มที่ไม่พึงประสงค์นั้นอย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยอนาคตเป็นการศึกษาวิจัยเพื่อศึกษาเพียงความเป็นไปได้หรือความน่าจะเป็นมากกว่าความถูกต้องแน่นอน แต่ก็เป็นหลักเกณฑ์ที่ช่วยในการวางแผน และกำหนดกรอบนโยบายด้านต่าง ๆ รวมทั้งช่วยในการตัดสินใจเพื่อหาทางป้องกันปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ก่อนจะกลายเป็นปัญหาวิกฤติช่วยในการตัดสินใจเลือกวิธีการป้องกันปัญหาจากวิธีต่าง ๆ ที่มีการเสนอทางเลือกไว้ให้ และช่วยเพิ่มโอกาสในการคัดเลือกทางเลือกหลาย ๆ ทาง ดังนั้นข้อมูลที่ได้จากการวิจัยอนาคต จะมีประโยชน์

โดยตรง ต่อการวางแผน การกำหนดนโยบาย การตัดสินใจ ตลอดจนถึงการกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategies) ให้แก่องค์กร เพื่อนำไปสู่การสร้างอนาคตที่พึงประสงค์ และป้องกันหรือขจัดอนาคตที่ไม่พึงประสงค์ได้ เครื่องมือ และวิธีการวิจัยที่ใช้ในการวิจัยอนาคตมีหลากหลาย และเทคนิคที่นิยมใช้ และได้รับการยอมรับในหมู่นักวิชาการทางการศึกษาอย่างมากในปัจจุบัน คือเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi technique)

4.2. เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique)

4.2.1. ความเป็นมา และความหมายของเทคนิคเดลฟาย

เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi technique) ถูกค้นพบ และพัฒนาโดย โอลาฟ เฮลเมอร์ (Olaf Helmer) และ นอร์แมน ดาลกี (Norman Dalkey) นักวิจัยของบริษัท แรนด์ (Rand Cooperation) ในประเทศอเมริกา เมื่อต้นปี ค.ศ. 1960 เพื่อใช้ในการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการพยากรณ์ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (นิยม จันท์แนม, 2547)

เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) หมายถึง กระบวนการในการรวบรวมความคิดเห็นหรือการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับอนาคตจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อมูลสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีความถูกต้องน่าเชื่อถือมากที่สุด โดยให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคนแสดงความคิดเห็น หรือตัดสินใจปัญหาในรูปแบบของการตอบแบบสอบถามแทนการประชุม วิธีการนี้ถือเป็นการนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาใช้ประโยชน์อย่างมีระบบแบบแผน และเป็นเทคนิคที่จะช่วยลดผลกระทบทางด้านความคิดระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้านเดียวกัน หรืออิทธิพลของบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพียงผู้เดียวในกรณีที่ต้องมีการเผชิญหน้ากัน และยังเป็นการขัดเกลาการตัดสินใจของกลุ่มที่เอาชนะจุดอ่อนของการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญคนใดคนหนึ่ง (ประยูร ศรีประสาธน์, 2523: 49; สุวรรณ เชื้อรัตนพงศ์, 2523: 24; ดิลก บุญเรืองรอด, 2530: 23; ประเทือง เพ็ชรรัตน์, 2530: 38; ชนิดา รักษ์พลเมือง, 2535: 59; นิยม จันท์แนม, 2547) ด้วยเหตุนี้เทคนิคเดลฟายจึงเป็นเทคนิคในการทำนายเหตุการณ์หรือความเป็นไปได้ในอนาคตโดยอาศัยฉันทามติ (Consensus) ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปที่จะนำไปเป็นแนวคิดหรือเป็นการทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งข้อสรุปจากฉันทามติของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญนี้จะสามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจด้านต่าง ๆ ได้ทั้งในเชิงวิชาการ และบริการ

4.2.2. ความสำคัญของเทคนิคเดลฟาย

เทคนิคเดลฟายเหมาะสมกับงานวิจัยที่มีลักษณะดังนี้ (ประยูร ศรีประสาธน์, 2523)

1. เป็นการวิจัยเพื่อคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
2. เป็นการวิจัยที่ต้องการตรวจสอบกลวิธีในการปฏิบัติ โดยแบบสอบถามต้องเป็นแบบที่มีข้อเสนอให้เลือกหลาย ๆ ทางตลอดจนแนวทางที่จะทำให้โครงการนั้นประสบผลสำเร็จได้ โดยพิจารณาจากประสิทธิภาพของโครงการ ค่าใช้จ่าย และความเป็นไปได้ แบบสอบถามประเภทนี้จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงเหตุผลในการตอบ
3. เป็นการวิจัยที่ต้องการตรวจสอบความนิยม (Preference probe) ซึ่งกรณีนี้ผู้วิจัยจะต้องพยายามตั้งคำถามเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตอบในสิ่งที่เห็นว่าควรจะเป็นมากกว่าสิ่งที่เป็นจริง
4. เป็นการวิจัยที่ต้องการยอมรับสภาพที่เป็นอยู่ (Perception of a current situation)
5. โจทย์วิจัยหรือปัญหาที่จะศึกษาไม่เอื้อต่อการแก้ไขโดยใช้เทคนิควิเคราะห์อื่นๆ แต่เอื้อต่อการแก้ไขโดยการพิจารณาจากการตัดสินใจเฉพาะบุคคล (Subjective judgement)
6. ขอบเขตของผู้เกี่ยวข้องในการร่วมแก้ปัญหาวิจัยนั้นกว้าง และซับซ้อนเกินไป ไม่มีระบบสื่อสารระหว่างกันที่ดีพอ และแต่ละท่านมีความชำนาญแตกต่างกัน
7. จำนวนผู้เกี่ยวข้องต่อการแก้ปัญหาวิจัยมากเกินกว่าที่จะใช้วิธีการประชุมได้ อย่างมีประสิทธิภาพ หรือมีเวลาไม่ตรงกันไม่สามารถนัดมาประชุมพร้อมกันได้
8. เป็นการวิจัยที่ต้องการความสมบูรณ์ และความเที่ยงตรงของคำตอบจากผู้เชี่ยวชาญโดยหลีกเลี่ยงการครอบงำทางความคิดจากผู้เชี่ยวชาญที่มีบุคลิก และการแสดงออกที่เหนือกว่าผู้อื่น
9. เป็นการวิจัยที่ต้องการสำรวจหรือแสวงหาสาระที่สำคัญซึ่งต้องใช้ข้อตกลงร่วมกัน
10. เมื่อปัญหาที่จะศึกษาไม่มีข้อมูลมากพอหรือไม่อาจหาข้อมูลได้จากแหล่งข้อมูลอื่นๆ ได้
11. เมื่อปัญหาที่จะศึกษาเป็นรูปแบบจำลองของการประเมินผลที่ต้องการได้รับความคิดเห็นจากบุคคลหลาย ๆ กลุ่มจำนวนมาก
12. เป็นการวิจัยที่ต้องการคำตอบของคนกลุ่มใหญ่ซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่ต่างกันแต่มีลักษณะเกี่ยวพันกัน

4.2.3. กระบวนการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย

การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญ 4 ขั้นตอน

(เกษม บุญอ่อน, 2522: 27; ประยูร ศรีประสาธน์, 2523; สุวรรณา เข็อรตันพงศ์, 2528: 26; ดิลก บุญเรืองรอด, 2530: 24; ประเทือง เพชรรัตน์, 2530; สมพร ใหม่แก้ว, 2537; วัฒน บุญกอบ, 2552) ดังนี้

1. กำหนดประเด็นปัญหาของการวิจัย

ประเด็นปัญหาของการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายควรเป็นการศึกษาประเด็นที่ไม่มีคำตอบถูกต้อง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อนำผลจากการวิจัยไปใช้ในการวางแผนการตัดสินใจ หรือวางแผนการดำเนินการ ดังนั้นปัญหาที่จะศึกษาด้วยเทคนิคเดลฟายควรจะเป็นประเด็นปัญหาอันจะนำไปสู่การวางแผนนโยบาย หรือคาดการณ์อนาคต รวมทั้งการกำหนดทางเลือกต่าง ๆ หรือเป็นประเด็นปัญหาที่มุ่งหาความเห็นสอดคล้องกันเพื่อแก้ปัญหาที่สลับซับซ้อนทั้งในเชิงโครงสร้าง และการปฏิบัติงาน หรือเพื่อสรุปเป็นหลักการ และแนวคิดร่วมกัน ปัญหาที่ศึกษาในการวิจัยแบบเดลฟายจึงเป็นปัญหาในเชิงคุณลักษณะซึ่งไม่อาจได้คำตอบโดยอาศัยวิธีการเชิงสถิติ

2. การเลือกจำนวนผู้เชี่ยวชาญ และคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนนี้มีความสำคัญมาก เนื่องจากคุณลักษณะเฉพาะของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายคือ การอาศัยข้อคิดเห็นจากการตอบของผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้นผลการวิจัยจะน่าเชื่อถือหรือไม่จึงขึ้นอยู่กับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เลือกสรรมานั้นว่าสามารถให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้มากเพียงใด ผู้เชี่ยวชาญ (Experts) หรือผู้มีประสบการณ์สูง หมายถึง ผู้มีทักษะ หรือผู้ที่เคยลงมือปฏิบัติงานใด ๆ จนได้ผลดีเป็นที่ประจักษ์ชัด หรือผู้ที่มีทักษะเชิงวิทยาศาสตร์ในวิชาชีพที่มีพยานประจักษ์ชัดว่าได้ปฏิบัติการในวิชาชีพจนได้รับผลสำเร็จดี หรือเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนจนมีความรู้ความชำนาญเป็นเลิศในสาขาวิชานั้น ๆ หรือเป็นผู้ที่มีความรู้เป็นพิเศษในสาขาที่เขาสนใจ ความสำคัญของเทคนิคนี้จึงอยู่ที่การเลือกผู้เชี่ยวชาญที่เชื่อถือได้ นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญจะต้องเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญต่อการวิจัย โดยการอุทิศตัวต่อการตอบอย่างแท้จริง จะทำให้ข้อมูลที่ได้รับมีความน่าเชื่อถือเป็นอย่างยิ่ง

การเลือกสรรผู้เชี่ยวชาญควรคำนึงถึงองค์ประกอบดังนี้

1) ความสามารถของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ควรเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถเป็นเลิศในสาขานั้น ๆ อย่างแท้จริง ควรเป็นผู้รอบรู้ และรู้สึกในประเด็นที่ศึกษาอย่างจริงจัง อาจเป็นผู้ที่ศึกษาเรื่องดังกล่าวมาเป็นเวลานาน เป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบหรือมีประสบการณ์โดยตรงกับประเด็นปัญหาที่ศึกษา ไม่ควรเลือกโดยอาศัยความคุ้นเคยหรือการติดต่อได้ง่าย

2) ควรกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อจัดสรรกลุ่มคนที่เข้าร่วมในการวิจัย หรืออาจอาศัยการสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิในวงการนั้น ๆ ให้เสนอรายชื่อบุคคลซึ่งควรได้รับ

การคัดเลือกให้เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ การคัดเลือกนี้จำเป็นต้องพิจารณากันอย่างละเอียด รอบคอบ เพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ที่เหมาะสมจริง ๆ และเมื่อคัดเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้แล้ว ผู้วิจัยควรติดต่อขอความร่วมมือในการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญนั้นด้วยตนเอง และส่งจดหมายแจ้งให้ผู้เชี่ยวชาญทราบ รายละเอียดของโครงการวิจัย และเหตุผลที่เลือกท่านผู้นั้นเป็นผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งขอความร่วมมือไว้ล่วงหน้า

3) ความร่วมมือของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ควรเลือกผู้ที่มีความเต็มใจ ตั้งใจ ยินยอมสละเวลา และมั่นใจในการให้ความร่วมมือกับงานวิจัยโดยตลอด รวมทั้งให้ความสำคัญแก่การวิจัย จะเป็นตัวแปรคำตอบที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นของข้อมูลที่ได้รับ

4) จำนวนผู้เชี่ยวชาญ ควรเลือกให้มีจำนวนมากเพียงพอ เพื่อจะได้ความคิดเห็นใหม่ ๆ และได้คำตอบที่มีน้ำหนักความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น โดยทั่วไปไม่มีข้อกำหนดตายตัวว่าควรมีจำนวนผู้เชี่ยวชาญกี่คน แต่จะขึ้นอยู่กับลักษณะของกลุ่ม และประเด็นปัญหาที่ศึกษาเป็นสำคัญ หากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะเป็นเอกพันธ์ (Homogeneous group) อาจจำเป็นต้องใช้เพียง 10 – 15 คน แต่ถ้ากลุ่มมีความแตกต่างกันมีลักษณะเป็นเฮเทอโรจีนัส (Heterogeneous group) อาจต้องใช้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ศึกษาเป็นจำนวนมากกว่านั้น Macmillan (1971 อ้างถึงใน เกษม บุญอ่อน, 2522) เสนอว่าจำนวนผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายที่เหมาะสมคือ ตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป เพราะอัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อนจะมีน้อยมาก (ดังแสดงในตารางที่ 3) ตาราง 3 การลดลงของความคลาดเคลื่อน และจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ (panel size)	การลดลงของความคลาดเคลื่อน (error reduction)	ความคลาดเคลื่อนลดลง (net change)
1 – 5	1.20 – 0.70	0.50
5 – 9	0.70 – 0.58	0.12
9 – 13	0.58 – 0.54	0.04
13 – 17	0.54 – 0.50	0.04
17 – 21	0.50 – 0.48	0.02
21 – 25	0.48 – 0.46	0.02
25 – 29	0.46 – 0.44	0.02

ที่มา : Macmillan (1971 อ้างถึงใน เกษม บุญอ่อน, 2522)

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายก็คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยจะสร้างขึ้นจากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญซ้ำๆ หลายครั้ง เนื่องจากต้องใช้ความคิดเห็นที่มั่นใจแน่นอนของผู้เชี่ยวชาญ โดยทั่วไปจะแบ่งการเก็บข้อมูลออกเป็น 3-4 รอบ ขึ้นอยู่กับผลการวิจัยในแต่ละรอบที่ได้รับ โดยทั่วไปจะใช้เวลาในการส่ง และตอบกลับแบบสอบถามแต่ละรอบไม่เกิน 2 สัปดาห์ การเว้นระยะในการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละรอบไม่ควรให้ห่างนานเกินไป เพราะอาจมีผลให้ผู้ตอบลืมหัดผลที่เลือกหรือตอบในรอบที่ผ่านมาได้ ส่งผลให้เกิดความไม่แน่นอนในคำตอบแต่ละครั้ง นอกจากนี้ข้อความในแบบสอบถามควรเขียนให้ชัดเจน สละสลวย ง่ายแก่การอ่าน และเข้าใจ เพื่อให้ผู้ตอบแต่ละคนเข้าใจตรงกันในคำถามหรือข้อความเดียวกัน

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลแต่ละรอบควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1) แบบสอบถามรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Opened end questionnaire) ซึ่งเป็นการถามอย่างกว้าง ๆ ให้ครอบคลุมประเด็นปัญหาของการวิจัย เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยได้แสดงความคิดเห็นกว้างๆ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะต้องกำหนดกรอบของการวิจัย เนื่องจากประเด็นปัญหาที่ศึกษาเป็นเชิงคุณลักษณะซึ่งมีขอบข่ายกว้างขวาง การกำหนดกรอบของการวิจัยจะทำให้เห็นภาพของการวิจัยได้ชัดเจนขึ้น กรอบของการวิจัยอาจได้มาจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง หรือจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญบางท่าน เมื่อได้กรอบของการวิจัยแล้ว จึงนำมาสร้างแบบสอบถามรอบแรก โดยจะเลือกใช้วิธีการตอบโต้โดยลักษณะสัมภาษณ์ หรือส่งทางไปรษณีย์ก็ได้ การตอบของผู้เชี่ยวชาญอาจจะประกอบด้วยความคิดเห็น ข้อวิจารณ์ ข้อโต้แย้ง เป็นต้น ซึ่งข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในรอบแรกนี้ ผู้วิจัยจะต้องรวบรวมความคิดเห็น และวิเคราะห์คำตอบโดยละเอียด แล้วนำมาสังเคราะห์เป็นประเด็นต่าง ๆ เพื่อกำหนดกรอบของปัญหาในรอบต่อไป

2) แบบสอบถามรอบที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญ และยากที่สุดของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย แบบสอบถามรอบที่ 2 นี้ผู้วิจัยจะต้องพัฒนาจากคำตอบของแบบสอบถามในรอบที่ 1 โดยการนำข้อมูลที่รับจากผู้เชี่ยวชาญทุกคนในแบบสอบถามปลายเปิดในรอบแรกมารวมเข้าด้วยกัน ตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนหรือตัดส่วนที่เกินไปจากกรอบของการวิจัยที่กำหนดไว้ออกไป ในการรวบรวมข้อความเข้าด้วยกันนี้ ผู้วิจัยอาจหาถ้อยคำที่ครอบคลุมข้อความทั้งหมดได้ แต่ทั้งนี้ต้องคงความหมายเดิมของผู้เชี่ยวชาญไว้ ข้อความที่รวบรวมมานี้จะถูกนำมาให้ค่าในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งอาจเป็นสัดส่วนตั้งแต่ 1 – 5 หรือ 1 – 6 หรือ 1 – 7 แล้วแต่ความเหมาะสม การประเมินค่าในแบบสอบถามรอบนี้จะเน้นการจัดลำดับความสำคัญ หรือความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ นอกจากนี้ข้อความที่กำหนดขึ้นในบางครั้งอาจให้กำหนดเวลาที่เหตุการณ์นั้น ๆ จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย ข้อความในแบบสอบถาม

รอบนี้จะต้องชัดเจน ซึ่งจะทำให้ผู้ตอบแต่ละท่านเข้าใจตรงกันในคำถามหรือข้อความเดียวกัน แบบสอบถามรอบที่ 2 นี้ ผู้วิจัยต้องส่งกลับไปยังผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิมอีกครั้งเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ ออกความเห็นในลักษณะของการจัดระดับความสำคัญในคำถามแต่ละข้อ รวมทั้งระบุเหตุผลที่เห็น ด้วยหรือไม่เห็นด้วยลงในช่องว่างท้ายข้อความ นอกจากนี้ยังสามารถเขียนคำแนะนำเพิ่มเติมได้อีก ด้วย สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามรอบนี้จะใช้การหาค่ามัธยฐาน และฐานนิยม หรือ พิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range)

3) แบบสอบถามรอบที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า เป็นการพัฒนาคำตอบจากแบบสอบถามรอบที่ 2 โดยการนำผลสำรวจครั้งที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) ถ้าพบว่าค่า IR มีค่าน้อย แสดงว่า ความคิดเห็นที่ได้จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญค่อนข้างสอดคล้องกัน สามารถสรุปความได้ แต่ถ้าค่า IR มีค่ามาก แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดค่อนข้างจัดกระจาย ยังไม่สามารถสรุป ความใด ๆ ได้ จะต้องสร้างแบบสอบถามฉบับใหม่เป็นรอบที่ 3 แบบสอบถามรอบที่ 3 นี้จะ ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่เหมือนกับแบบสอบถามรอบที่ 2 แต่มีการเพิ่มเติมการรายงานให้ ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยได้ทราบความคิดเห็นของกลุ่มโดยแสดงตำแหน่งของฐานนิยม (Mode) หรือมัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) ของแต่ละข้อความ รวมทั้งตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญท่านนั้น ๆ ตอบในแบบสอบถามรอบที่ 2 แล้วส่งกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญคน เดิมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่ ทั้งนี้เปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญ ได้ทราบความคิดเห็นว่าเหมือนหรือแตกต่างไปจากคำตอบของตนเมื่อเทียบกับคำตอบของกลุ่ม เพื่อจะได้ทบทวนคำตอบของตนในรอบที่ 3 ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงคำตอบของตนเพื่อให้เข้ามาอยู่ใน ช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์หรืออาจยืนยันคำตอบเดิมของตน หากคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญอยู่นอก พิสัยระหว่างควอไทล์ ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำตอบนั้นต้องแสดงเหตุผลประกอบด้วย การเก็บข้อมูลรอบที่ 3 นี้จึงมีความสำคัญมาก เนื่องจากการยืนยันคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในประเด็นคำถามเดิม ผู้วิจัยจะต้องมีความรอบคอบ และไม่มีอคติใด ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการระบุเครื่องหมาย แสดงตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 17 คนได้ตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 ผ่านมาแล้ว

4) แบบสอบถามรอบที่ 4 มีลักษณะเช่นเดียวกับแบบสอบถามรอบที่ 3 เป็น แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยแบบสอบถามรอบที่ 4 ทำตามขั้นตอนเดียวกันกับ รอบที่ 3 ซึ่งถ้าผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ในรอบนี้ได้คำตอบที่สอดคล้องกัน ไม่มีการเปลี่ยนแปลง หรือมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก กล่าวคือ ถ้าได้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ หรือค่า IR น้อย แสดงว่า ความคิดเห็นที่ได้จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ก็สามารถยุติกระบวนการวิจัย และ สรุปผลการวิจัยได้ โดยทั่วไปในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายนั้น การตอบแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ 2 – 3 รอบเพียงพอที่จะหาความเห็นที่สอดคล้องกันที่จะนำมาพยากรณ์ได้ เพราะพบว่าความคิดเห็น

ของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 และรอบที่ 4 จะมีความแตกต่างกันน้อยมาก นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้เพิ่มเติมก็ไม่คุ้มค่ากับความพยายามในการดำเนินการ จึงอาจสรุปผลการวิจัยได้ตั้งแต่แบบสอบถามรอบที่ 3 ถ้าพบว่าค่า IR ที่ได้แต่ละข้อคำถามมีค่าน้อย ๆ แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในวงแคบๆ ก็ไม่จำเป็นต้องเก็บข้อมูลในรอบที่ 4

จะเห็นได้ว่าในการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายนั้น การรวบรวมข้อมูลเริ่มตั้งแต่การติดต่อขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญให้เข้าร่วมการวิจัยโดยขอความร่วมมือให้ตอบแบบสอบถามทุกรอบ เนื่องจากการวิจัยแบบเดลฟายต้องอาศัยการตอบแบบสอบถามซ้ำหลายรอบ จึงมักเกิดปัญหาในการรวบรวมข้อมูลในแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบต่อไป ในบางครั้งจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละรอบมีจำนวนลดลงตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีข้อพึงระวังอีกประการหนึ่งสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ การเว้นช่วงระยะเวลาการตอบแบบสอบถามแต่ละรอบ ซึ่งการเว้นระยะเวลาแต่ละรอบนานเกินไปก็มีความสำคัญมาก เพราะอาจทำให้ขาดความต่อเนื่องในความคิด ผู้ตอบอาจลืมเหตุผลในการตอบแบบสอบถามรอบก่อนหน้านั้น หรืออาจเกิดเหตุการณ์บางอย่างที่ทำให้เกิดความไม่แน่นอนในคำตอบ หรืออาจทำให้ขาดความสนใจในการตอบแบบสอบถาม ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องพยายามหาวิธีการที่จะรับความร่วมมือ และความสนใจที่จะตอบแบบสอบถามให้ครบทุกรอบ การที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีจำนวนลดลงในการตอบแบบสอบถามแต่ละรอบ และการเว้นระยะเวลาในการตอบนานเกินไปจนเกิดความไม่แน่นอนในคำตอบแต่ละครั้ง อาจส่งผลกระทบต่อผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ทั้งนี้เนื่องจากสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำตอบรอบที่ 2 และรอบที่ 3 คือสถิติเกี่ยวกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (Central tendency) ได้แก่ มัชยฐาน และฐานนิยม เพื่อแสดงตำแหน่งของความเห็น หากจำนวนผู้ตอบในแต่ละรอบลดลงเป็นจำนวนมาก อาจทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนไปได้

สำหรับการกำหนดสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ผู้วิจัยจะต้องเลือกให้เหมาะสม หากเป็นกรณีที่เป็นการแสดงความคิดเห็นในเรื่องเวลาหรือปริมาณควรใช้ค่ามัชยฐาน (Median) สำหรับกรณีที่ทำนายเวลา ปริมาณ หรือสถานการณ์ในอนาคตมักใช้ค่าฐานนิยม (Mode) นอกจากนี้สถิติเกี่ยวกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางดังกล่าวแล้ว การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายยังใช้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) เพื่อพิจารณาการกระจายของความคิดเห็น หากข้อความใดที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์กว้าง แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่างกันอย่างมาก ข้อความใดที่มีค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์แคบ แสดงถึงความสอดคล้องกันของความคิดเห็น ซึ่งอาจนำข้อความนั้นมาเป็นข้อสรุปของการวิจัยได้ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยควรพิจารณา และให้ความสำคัญแก่ข้อความที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์กว้าง บางกรณีอาจเป็นข้อความที่เป็นประโยชน์ หรือเป็นการเตือนล่วงหน้าถึงประเด็นความคิดเห็นที่ไม่สอดคล้องกัน ซึ่งการวิเคราะห์จะต้องพิจารณา

ถึงเหตุผลของคำตอบที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้เหตุผลประกอบกันด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลจึงควรแยก การวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นความเห็นที่สอดคล้อง และไม่สอดคล้องกัน

4. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากได้คำตอบจากผู้เชี่ยวชาญที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จากแบบสอบถามรอบที่ 3 หรือรอบที่ 4 โดยพิจารณาจากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เป็นหลักแล้ว ผู้วิจัยก็จะสามารถสรุปคำตอบที่ได้ที่ละประเด็น ๆ จากแบบสอบถาม เพื่อสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล และรายงานข้อค้นพบในขนาดของปัญหาการวิจัย เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

4.2.4. จุดแข็ง และข้อควรระวังของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย

จุดแข็ง และข้อดีของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายมีหลายประการคือ

1. การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวนมากได้โดยไม่ต้องเสียเวลาจัดประชุม ไม่มีข้อจำกัดเรื่องสภาพภูมิศาสตร์ สถานที่ การเดินทาง เวลา และกลไกในการใช้เทคนิคเนื่องจากเป็นเทคนิคที่ง่ายแก่การดำเนินงาน ผู้วิจัยจึงสามารถรวบรวมหาความสอดคล้องของแนวคิดได้อย่างกว้างขวาง และรวดเร็ว

2. ลักษณะของเทคนิคเดลฟายเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญให้คำตอบได้อย่างอิสระ ไม่ถูกครอบงำความคิดเห็นหรือไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความคิดของกลุ่ม นอกจากนี้ยังเป็นเทคนิคที่ป้องกันมิให้เกิดความขัดแย้งหากเผชิญหน้ากัน เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญไม่ทราบว่าใครเข้าร่วมในการวิจัยบ้าง และผู้ใดให้คำตอบอย่างไร ผู้ตอบจะทราบแต่เพียงคำตอบของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดจากการแสดงค่าสถิติต่าง ๆ เท่านั้น

3. ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการวิจัยมีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งนี้เพราะทุกคนจะตอบแบบสอบถามฉบับเดียวกันทุกขั้นตอน นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญทุกคนก็มีโอกาสได้รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเท่า ๆ กัน ทำให้มีโอกาสปรับเปลี่ยนหรือยืนยันความคิดเห็นของตนจนเกิดความมั่นใจ และช่วยให้มีการพิจารณาประเด็นปัญหาได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

4. ผลที่ได้จากการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายผ่านการพิจารณาใคร่ครวญหลายขั้นตอนหรือหลายรอบ จากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความชำนาญพิเศษในสาขาวิชานั้น ๆ อย่างแท้จริง ความสอดคล้องกันของความคิดเห็นที่ได้มาจากการพิจารณาร่วมกันผ่านการกลั่นกรองอย่างรอบคอบ ส่งผลให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือสูง

5. เป็นวิธีวิจัยที่มีขั้นตอนการดำเนินการไม่ซับซ้อน รวมทั้งผู้วิจัยสามารถทราบลำดับความสำคัญของข้อมูล และเหตุผลในการตอบ รวมทั้งความสอดคล้องของความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ

6. วิเคราะห์ข้อมูลง่าย เนื่องจากใช้สถิติพื้นฐานเพียงค่าเฉลี่ย มัชฌิม และ พิสัยระหว่างควอไทล์เท่านั้น

อย่างไรก็ตามการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายก็มีข้อเสีย และมีข้อพึงระวัง ดังนี้

1. การคัดเลือก และเกณฑ์การพิจารณาเลือกผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ที่มีความรอบรู้ ความเต็มใจ และเห็นความสำคัญของการวิจัยที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม หากไม่ใช่เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาอย่างแท้จริง จะทำให้ผลการวิจัยเกิดความคลาดเคลื่อนไปจากภาพในอนาคตที่จะเป็นจริง
2. ผู้เชี่ยวชาญบางท่านแม้เป็นผู้รอบรู้ในปัญหาที่ศึกษา แต่อาจไม่มีเวลาตอบแบบสอบถามทั้งสามรอบ หรือไม่เห็นความสำคัญของการวิจัยก็สามารถอาจทำให้ผลการวิจัยขาดความน่าเชื่อถือไปได้
3. ผู้เชี่ยวชาญไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามโดยตลอด รวมทั้งเกิดความเบื่อหน่ายในการตอบแบบสอบถามหลายรอบ อันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น เป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจ มีภารกิจมาก หรือปัญหาอื่น ๆ ส่งผลให้กระบวนการวิจัยล่าช้า
4. ขาดการวางแผนยุทธวิธีในการติดตามแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ หรือเกิดการสูญหาย เนื่องจากมีการส่งแบบสอบถามหลายรอบ ทำให้ได้รับคำตอบกลับคืนมาไม่ครบหรือได้คำตอบกลับคืนมาด้วยความยากลำบาก นอกจากนี้ยังพบอยู่เสมอว่าผู้เชี่ยวชาญซึ่งปกติจะมีภารกิจมากมักจะเดินทางไปต่างประเทศบ่อยครั้ง ทำให้ระยะเวลาการวิจัยล่าช้าไปจากกำหนดเดิม
5. ผู้เชี่ยวชาญขาดความรอบคอบหรือมีอคติในการวิเคราะห์คำตอบที่ได้รับในแต่ละรอบ ทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อน และขาดความเชื่อถือ
6. ถึงแม้ว่าการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟายจะสรุปผลจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นหลักก็ตาม แต่ผู้วิจัยจะต้องศึกษาข้อมูลในประเด็นที่จะทำการวิจัยอย่างรอบคอบ และมีข้อมูลสนับสนุนเพียงพอโดยเฉพาะรอบแรก ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดประเด็นต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญออกความคิดเห็น จะต้องครอบคลุมประเด็นปัญหาของการวิจัยทั้งหมด
7. ผู้วิจัยจะต้องแสวงหากลยุทธ์เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกันในประเด็นปัญหาที่ต้องการจะศึกษาโดยส่วนรวม และข้อความในแบบถามแต่ละข้อต้องเป็นที่เข้าใจตรงกัน มิฉะนั้นผลของการวิจัยอาจไม่น่าเชื่อถือ นอกจากนี้หากลักษณะของการวิจัยแบบเทคนิคเดลฟายนั้นมุ่งทำนายเหตุการณ์อนาคต ผู้วิจัยจะต้องพึงระวังมิให้คำตอบของผู้เชี่ยวชาญเป็นการแสดงความหวังหรืออุดมคติของผู้ตอบเกี่ยวกับประเด็นนั้น ๆ มากกว่าเป็นการทำนายความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ในอนาคต

กล่าวโดยสรุปวิธีการวิจัยแบบเดลฟายเป็นการศึกษาอย่างมีระบบเพื่อให้ได้ข้อมูล จากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่ต้องการวิจัย โดยผู้วิจัยจะต้องพิจารณาองค์ประกอบ และ ปัจจัยต่างๆ ที่สำคัญหลายประการ คือ ประเด็นที่ต้องการศึกษาคืออะไร ระยะเวลาในการดำเนินการ วิจัยเท่าไร ผู้เชี่ยวชาญที่จะร่วมวิจัยเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาใด มีจำนวนเท่าไรจึงจะเหมาะสม ในการ สร้างแบบสอบถามจะต้องใช้คำถามใดบ้างเพื่อให้ได้คำตอบที่กว้าง ๆ ในรอบแรก จำนวนคำถามเท่าไร จึงจะเหมาะสม หรือครอบคลุมประเด็นที่จะศึกษา และจำนวนรอบของการตอบแบบสอบถามที่จะใช้ ในการวิจัย การเว้นระยะในการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มผู้เชี่ยวชาญแต่ละรอบไม่ควรให้ห่างนาน เกินไป คำตอบที่ได้จากแบบสอบถามรอบแรก จะนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 ได้อย่างไร และรอบต่อไปอย่างไร สถิติที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นจากคำตอบที่ได้รับ ข้อมูลที่ได้รับมีลำดับความสำคัญมีความสอดคล้องกันอย่างไร และสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลใน การพิจารณาตัดสินใจได้อย่างไร เป็นต้น นอกจากนี้การกำหนดให้ผู้เชี่ยวชาญตัดสินใจ และให้ค่า น้ำหนักนั้นถือเป็นการหาค่าความตรงตามเนื้อเรื่อง หรือเป็นความตรงตามโครงสร้างจากการพิจารณา ของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้ความเห็นที่แน่นอนยิ่งขึ้น จึงต้องมีการนำเครื่องมือที่ใช้ในส่วนนี้ไปให้ ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ ตอบซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เกิดความมั่นใจ และได้ทราบว่าความเห็นของตน เป็นอย่างไร แตกต่างจากผู้เชี่ยวชาญคนอื่น ๆ หรือไม่ โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐาน และตำแหน่งที่ ผู้เชี่ยวชาญให้ค่าน้ำหนัก การวิจัยแบบเดลฟายนี้มีข้อดีคือ ไม่มีข้อจำกัดเรื่องการเดินทาง เวลา และ สถานที่ ผู้เชี่ยวชาญไม่ต้องเผชิญหน้ากัน มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเท่าเทียมกัน และสามารถ ให้คำตอบได้อย่างอิสระ ไม่ถูกครอบงำความคิด และคำตอบที่ได้รับมีความเชื่อมั่นสูง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าม้งงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรม การออกกำลังกาย ปัจจัยที่มีต่อการออกกำลังกาย ปัญหา และความต้องการในการออกกำลังกายของ ประชาชน นักเรียน นักศึกษา แต่ม้งงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องยุทธศาสตร์การสร้างเสริมสุขภาพด้าน การออกกำลังกายอยู่น้อยมาก ในที่นี้ผู้วิจัยจะขอแบ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ 1) พฤติกรรมการออกกำลังกาย 2) ปัญหา และความต้องการในการออกกำลังกาย 3) ปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการออกกำลังกาย และ 4) ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ดังต่อไปนี้

1) งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออกกำลังกาย

ปีพามา รอดทั้ง (2540) ได้ศึกษา การใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬา และ

การออกกำลังกายของประชาชน ในเขตภาคเหนือตอนล่าง พบว่า 1) ประชาชนส่วนมากที่ใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ และยังไม่มียารได้ ซึ่งส่วนมากได้รับข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายทางโทรทัศน์ เล่นกีฬาโดยออกกำลังกายในวันหยุดมากที่สุด ใช้เวลา 1-2 วัน/สัปดาห์ และใช้เวลาในแต่ละครั้ง 15-30 นาที ในช่วงเวลา 16.00-19.00 น. ใช้สนามกีฬาของโรงเรียนหรือของหมู่บ้านเป็น ที่เล่นกีฬา และออกกำลังกายมากที่สุด กิจกรรมกลางแจ้งที่นิยมมากที่สุดคือ วิ่งเหยาะ แต่กีฬาที่สนใจมากที่สุดคือ ฟุตบอล และประชาชนเหล่านี้เล่นกีฬา และออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพดีมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **นำสุข บำเพ็ญแพทย์ (2547)** ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ปัญหา และความต้องการการออกกำลังกายของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ชอบออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอสัปดาห์ละ 3-4 วัน ในช่วงเวลา 17.00-18.00 น. และใช้เวลานานประมาณ 30-45 นาที โดยการวิ่งเพื่อสุขภาพให้มีสุขภาพดี และออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยเพราะว่ามีบรรยากาศดี และมีความปลอดภัย และงานวิจัยของ **วัลลภ รุจิรากร (2546)** ได้วิจัย เรื่อง ปัญหา และความต้องการในการออกกำลังกายของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตร้อยละ 73.0 ได้รับความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายจากทางโทรทัศน์ ร้อยละ 55.1 เลือกการออกกำลังกายในวันที่มีการเรียนการสอน และวันหยุดราชการ นิสิตร้อยละ 45.7 ออกกำลังกายระหว่างเวลา 17.00-18.00 น. นิสิตร้อยละ 37.4 เลือกออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยคือ ลานอเนกประสงค์ ร้อยละ 59.1 ออกกำลังกายที่บ้าน นิสิตร้อยละ 50.5 ออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยโดยการวิ่งเหยาะ นิสิตร้อยละ 82.4 เลือกที่จะออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยเพราะมีเพื่อนร่วมออกกำลังกายด้วย นิสิตร้อยละ 85.6 เลือกออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพดี นอกจากนี้งานวิจัยของ **ถนนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร (2544)** ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และคูกีฬาของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 50 เขต จำนวน 1,750 คน ก็พบด้วยว่า กิจกรรมการออกกำลังกายที่ประชาชนในกรุงเทพมหานครนิยมมากที่สุดคือ การวิ่งเหยาะ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ **วรินทรา ดวงดารา (2549)** เรื่อง การส่งเสริมการออกกำลังกายของบุคลากรพยาบาลโรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่าบุคลากรพยาบาลร้อยละ 62.3 ออกกำลังกาย วิธีการออกกำลังกายที่นิยมมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ การวิ่ง การเดินแอโรบิก และการเดิน ส่วนบุคลากรพยาบาลร้อยละ 37.7 ไม่ออกกำลังกาย เนื่องจากไม่มีอุปกรณ์ ไม่มีสถานที่ ไม่มีเพื่อน ไม่มีผู้นำ ไม่รู้วิธี ไม่มีเวลา ปัจจัยส่งเสริมทำให้ออกกำลังกาย คือ เพื่อสุขภาพดี รูปร่างสวยงาม ความสนุกสนาน ส่วน **ปริญญา ดาสา (2544)** ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกาย และการรับรู้อุปสรรคต่อการออกกำลังกายของอาจารย์สตรีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าอาจารย์สตรีในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ร้อยละ 83.45 ออกกำลังกาย แต่มีเพียงร้อยละ 4.55 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมการออกกำลังกายที่มี

ประสิทธิภาพตามหลักการออกกำลังกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องระยะเวลาอบอุ่นร่างกาย และความถี่ของการออกกำลังกาย และพบว่า การรับรู้อุปสรรคต่อการออกกำลังกายด้านต่างๆ ได้แก่ การใช้เวลาในการออกกำลังกาย สภาพแวดล้อมของการออกกำลังกาย การขาดการสนับสนุนจากครอบครัวหรือสังคม และความพร้อมของร่างกายอยู่ในระดับต่ำทุกด้าน

2) งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหา และความต้องการในการออกกำลังกาย และปัจจัยที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย

ปัทมา รอดทั้ง (2540) ได้ศึกษา การใช้เวลาวางด้วยการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายของประชาชน ในเขตภาคเหนือตอนล่าง พบว่าปัญหาในการเล่นกีฬา และออกกำลังกายส่วนใหญ่คือสถานที่ และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ และพบว่าปัญหาส่วนตัวที่มีมากที่สุดคือ เวลาวางไม่เพียงพอสำหรับการเล่นกีฬา และออกกำลังกาย ประชาชนเหล่านี้มีความต้องการรับบริการด้านสถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และต้องการให้มีผู้ให้บริการอยู่ในระดับมาก และประชาชนหญิงต้องการให้มีบุคลากรคอยให้คำแนะนำในการเล่นกีฬา และออกกำลังกาย และให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในบริเวณสนามกีฬา และสถานที่ออกกำลังกายมากกว่าประชาชนชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ **วัลลภ รุจิรากร (2546)** ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหา และความต้องการในการออกกำลังกายของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ พบว่านิสิตร้อยละ 61.8 ไม่มีการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยเพราะมีเวลาวางไม่เพียงพอ เช่นเดียวกับนิสิตร้อยละ 63.6 ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายที่ทางมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบ ปัญหาของนิสิตเกี่ยวกับการรับบริการในการออกกำลังกายด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาด้านบุคลากรผู้ให้บริการที่นิสิตพบมากที่สุด คือการมีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสถานที่ออกกำลังกายไม่เพียงพอ งานวิจัยของ **ชายฉลาด ธาราวาร และ อำนาจ สุขแจ่ม (2550)** ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา พบว่านักศึกษาต้องการให้มีสถานที่ออกกำลังกายที่ปลอดภัยมาก ต้องการให้มีจุดบริการน้ำดื่ม มีสถานที่ออกกำลังกายในร่มที่มีแสงสว่างเพียงพอ มีอุปกรณ์เพียงพอ และทันสมัย นักศึกษาต้องการวิ่งเพื่อสุขภาพ การบริหารสุขภาพ ต้องการเล่นฟุตบอล การเต้นแอโรบิค แบดมินตัน เทควันโด ยูโด โบว์ลิ่ง บาสเกตบอล วายน้ำ วอลเลย์บอล และลีลาอยู่ในระดับมาก โดยต้องการออกกำลังกายในช่วงเวลา 18.00-19.00 น. ของทุกวัน ต้องการได้รับความรู้ และคำแนะนำเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และการเลือกใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการได้รับความรู้ด้านการเล่นอย่างปลอดภัย และงานวิจัยของ **วัลลภ รุจิรากร (2546)** ที่พบว่าระดับความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการรับบริการในการออกกำลังกาย ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดได้แก่ เรื่อง การมีน้ำดื่มที่สะอาดไว้บริการ

ในสถานที่ออกกำลังกาย รองลงมานิสัยต้องการให้มีเจ้าหน้าที่ในการเบิก-จ่ายอุปกรณ์ให้เพียงพอกับผู้ใช้บริการ

นอกจากนี้ **สมศักดิ์ เผือกพันธ์ (2535)** ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการรับบริการ ทางด้านการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพของข้าราชการ และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่าข้าราชการ และนักศึกษาจำนวนมากที่สุดต้องการให้สถานที่ออกกำลังกายอยู่ภายใน บริเวณมหาวิทยาลัย รองลงมาคือ สถานที่ออกกำลังกายควรมีอุปกรณ์ให้บริการแก่สมาชิกอย่างเพียงพอ และควรมีที่สำหรับให้สมาชิกเก็บสิ่งของเสื้อผ้า ส่วนความต้องการด้านสนามนั้น ข้าราชการ และนักศึกษาจำนวนมากที่สุดต้องการสระว่ายน้ำ รองลงมาคือ สนามแบดมินตัน และ โต้ะเทเบิลเทนนิส ตามลำดับ ส่วนความต้องการทางด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ข้าราชการ และนักศึกษาต้องการให้มีบุคลากรที่จะคอยให้คำแนะนำในการออกกำลังกายควรเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญใน แต่ละด้านมากที่สุด รองลงมาคือควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยในบริเวณสถานที่ออกกำลังกาย และเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำในช่วงบริการ นอกจากนี้ข้าราชการต้องการให้ มหาวิทยาลัยสนับสนุนงบประมาณทั้งหมดมากที่สุด แต่นักศึกษาต้องการให้มหาวิทยาลัย และข้าราชการสนับสนุนงบประมาณร่วมกันมากที่สุด ทั้งข้าราชการ และนักศึกษาต้องการได้รับบริการ ทางวิชาการด้านเทคนิค และทักษะการออกกำลังกายมากที่สุด รองลงมาข้าราชการต้องการเนื้อหา วิชาการเกี่ยวกับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ แต่นักศึกษาต้องการข่าวสารกีฬา สำหรับประเภทของ กิจกรรมที่ต้องการรับบริการนั้น ข้าราชการต้องการ ว่ายน้ำ และ แอโรบิคด้านซ์ รองลงมาคือ การบริหารร่างกาย แบดมินตัน และฟุตบอล ส่วนนักศึกษาต้องการว่ายน้ำ บาสเกตบอล และฟุตบอล มากที่สุดรองลงมาคือ แบดมินตัน วอลเลย์บอล และแอโรบิคด้านซ์ และช่วงเวลาที่ข้าราชการ และ นักศึกษาต้องการรับบริการในวันจันทร์-วันศุกร์มากที่สุดคือ ช่วงเวลา 16.30 – 18.30 น. สอดคล้อง กับงานวิจัยของ **มานพ สมาลัย (2548)** เรื่อง การศึกษาให้บริการเพื่อการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ข้าราชการ นักศึกษา และประชาชนที่มาใช้บริการ สนามกีฬา เพื่อการออกกำลังกายในสนามกีฬา 7 แห่งของมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการด้านสถานที่ออกกำลังกายเหมาะสมกับสัดส่วนผู้มาออกกำลังกาย สถานที่ออกกำลังกาย ตั้งอยู่ที่เหมาะสมใกล้ที่พักไปมาสะดวกปลอดภัย สะอาดถูกสุขลักษณะ จัดสภาพแวดล้อมไว้สวยงาม ร่มรื่น สถานที่ออกกำลังกายอากาศถ่ายเทได้ดี และมีแสงสว่างเพียงพอสถานที่ออกกำลังกาย มีจำนวนกิจกรรมเหมาะสม และมีประเภทของกิจกรรมเหมาะสม ออกกำลังกายอยู่ในระดับมาก ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ ได้แก่ ห้องน้ำ ห้องส้วมที่สะอาดถูกสุขอนามัย เพียงพอ ที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจจัดไว้เป็นสัดส่วนสวยงามร่มรื่น มีจุดบริการอาหาร และเครื่องดื่ม ตลอดเวลาที่เปิดบริการ มีที่สำหรับจอดยานพาหนะอย่างเพียงพอ และเป็นสัดส่วน มีตู้โทรศัพท์ สาธารณะไว้บริการอย่างเพียงพอ มีตู้สำหรับเก็บสิ่งของ และอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ

มีกฎระเบียบข้อบังคับการใช้สถานที่ออกกำลังกายไว้ชัดเจน มีอุปกรณ์ให้บริการในการออกกำลังกายที่ทันสมัย และได้มาตรฐาน สภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ อยู่ในระดับมาก และความต้องการด้านบุคลากรให้บริการ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีบุคลากรให้คำแนะนำในช่วงเวลาการออกกำลังกาย บุคลากรมีความรับผิดชอบตรงต่อเวลา บุคลากรในการออกกำลังกายมีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง บุคลากรอำนวยความสะดวกในสถานที่ออกกำลังกายอย่างเพียงพอบุคลากรเป็นผู้สุภาพเรียบร้อย และมีมนุษยสัมพันธ์ดี บุคลากรแนะนำเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย บุคลากรสามารถให้คำแนะนำวิธีสอนที่เข้าใจง่าย บุคลากรให้คำแนะนำในการออกกำลังกายมีทั้ง เพศชาย และเพศหญิงในระดับปานกลาง

3) งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย
อุบลรัตน์ รุ่งเรืองศิลป์ (2540) ได้ศึกษาพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา

อาชีวศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน พบว่าปัจจัยร่วมด้านรายได้ของครอบครัว และการมีแหล่งบริการสุขภาพ ปัจจัยด้านสังคมจิตวิทยา ได้แก่ ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ และการรับรู้อุปสรรคเกี่ยวกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ และสิ่งชักนำให้ปฏิบัติ ได้แก่ การได้รับคำแนะนำ และการสนับสนุนจากบุคคล การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสิ่งต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับ

เฉลิมพล สุทธจรรยา (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาปริญญาตรีสถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน พบว่าตัวแปร เพศ ระดับชั้น ปีที่ศึกษา คณะที่สังกัด ความรู้ในเรื่องการออกกำลังกาย ทักษะคติที่มีต่อการออกกำลังกาย ระบบสนับสนุนขององค์กรในการออกกำลังกาย และการสนับสนุนทางสังคมในการออกกำลังกาย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการออกกำลังกายของนักศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ประศักดิ์ สันติภาพ (2546) เรื่อง พฤติกรรมการออกกำลังกาย และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในกลุ่มนักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติ สถาบันราชภัฏจันทรเกษมกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาที่มีพฤติกรรมการออกกำลังกายต่างกันมีความแตกต่างกันในเรื่องทัศนคติการรับรู้สมรรถนะตนเอง ทักษะคติการรับรู้อุปสรรคตนเอง แรงสนับสนุนทางสังคม สายการเรียน เพศ ผลการเรียน ดัชนีมวลกาย การมีเพื่อนออกกำลังกาย การร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย การมีสถานที่ออกกำลังกาย ระยะเวลาดำเนินการไปออกกำลังกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) แต่โรคประจำตัว ภูมิแพ้ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับความเพียงพอในการใช้จ่าย ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และงานวิจัยของ

วิฑูรย์ ต้นสุวรรณรัตน์ (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออกกำลังกายกับ

พฤติกรรมกรเรียนของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา จำนวน 371 คน โดยการสุ่มแบบหลาย ขั้นตอน แบบสอบถามเป็นมาตรวัดประมาณค่า 4 ระดับ ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมกรออกกำลังกายของ นักศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวกกับพฤติกรรมกรเรียนในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 ($r = 459$)

นอกจากนี้ **ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ (2549)** ซึ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า เพศของนิสิต คณะที่ศึกษา และสถานที่ศึกษาต่างกัันมีผลทำให้พฤติกรรมกรออกกำลังกายแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบด้วยว่า การรับรู้ ประโยชน์ของการออกกำลังกาย การรับรู้ภาวะสุขภาพ การรับรู้ความสามารถแห่งตน แรงสนับสนุน ทางสังคม และการได้รับข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมกรออกกำลังกายของ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่การรับรู้ อุปสรรคของการออกกำลังกาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมกรออกกำลังกายของนิสิตอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 อย่างไรก็ตามความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมกรออกกำลังกายของนิสิต และการรับรู้ความสามารถแห่งตน เพศ การได้รับข้อมูลข่าวสาร แรงสนับสนุนทางสังคม และการรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกาย สามารถร่วมกันทำนาย พฤติกรรมกรออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ร้อยละ 23.40 สอดคล้องกับงานวิจัยของ **คำณ ธนาธร (2537)** เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการออกกำลังกายของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านการรับรู้ถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเจ็บป่วย จากการขาดออกกำลังกาย การรับรู้ถึงความรุนแรงของการเจ็บป่วยจากการขาดการออกกำลังกาย และการรับรู้ ถึงประโยชน์ของการออกกำลังกาย อยู่ในระดับสูง เช่นเดียวกับปัจจัยด้านเจตคติต่อ การออกกำลังกาย ส่วนการรับรู้ถึงอุปสรรคของการออกกำลังกาย ปัจจัยสนับสนุนด้านขององค์กร ในการออกกำลังกาย และปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนทางสังคมในการออกกำลังกายอยู่ระดับ ปานกลาง อีกทั้งยังพบว่าปัจจัยหลักด้านการรับรู้ในเรื่องการออกกำลังกาย ด้านเจตคติต่อ การออกกำลังกาย และปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนทางสังคมในการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์ กับการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 แต่ปัจจัยสนับสนุนด้านระบบสนับสนุนขององค์กรในการออกกำลังกายไม่มีความสัมพันธ์กับ การออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และงานวิจัยของ **สุริรัตน์ รงเรือง และ สมเกียรติ สุขนันตพงศ์ (2554)** ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เก็บข้อมูลจากนักศึกษาตัวอย่างจำนวน 420 คน

โดยใช้แบบสอบถาม และหาความเชื่อมั่นโดยวิธีของครอนบาค ผลการศึกษาพบว่าระดับพฤติกรรมส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยนำที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ อายุ คณะ ชั้นปี ความรู้ เจตคติ ค่านิยม และการรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ปัจจัยเอื้อที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดา มารดา รายได้รวมของครอบครัว การมี และการเข้าถึงแหล่งบริการสุขภาพ การรับรู้นโยบายการส่งเสริมสุขภาพ และปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆ และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลต่างๆ

เช่นเดียวกับงานวิจัยของ **ชิน ศิริรักษ์ (2547)** ซึ่งศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลในภาคกลาง สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข พบว่านักศึกษาพยาบาลมีพฤติกรรมการออกกำลังกายระดับดี มีเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายระดับดี มีการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายระดับมาก มีการรับรู้อุปสรรคของการออกกำลังกายระดับมาก ได้รับแรงจูงใจเกี่ยวกับการออกกำลังกายระดับดี ได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ระดับมาก ได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสารระดับมาก และได้รับการสนับสนุนทางสังคมด้านสิ่งของระดับมาก และเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกาย การสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านสิ่งของมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และของ **พัลลภ คำลือ (2543)** ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 852 คน พบว่าปัจจัยด้านการเรียนรู้ในเรื่องการออกกำลังกายโดยรวม และปัจจัยด้านทัศนคติต่อการออกกำลังกายโดยรวมมีผลต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพอยู่ในระดับสูง แต่ปัจจัยเอื้อด้านการสนับสนุนขององค์กรในมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการออกกำลังกาย ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนทางสังคมในการออกกำลังกายมีผลต่อ การออกกำลังกายของนักศึกษาในระดับปานกลาง และงานวิจัยของ **ลดาวัลย์ ประทีปชัยกูร, พัชรียา ไชยลังกา และปิยะนุช จิตตุนนท์ (2551)** วิจัยเรื่องภาวะสุขภาพ และพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของบุคลากร: กรณีศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 146 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์ ได้แก่ เครื่องชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง วัดความดันโลหิต อุปกรณ์ในการวัดสมรรถภาพทางกาย และแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทย และแบบสอบถามพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ผลการศึกษาพบว่าภาวะสุขภาพกาย ได้แก่ ดัชนีมวลกาย ความดันโลหิต สมรรถภาพทางกายไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ

พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ แต่พบว่าภาวะสุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพ ($r = 0.493, p < .01$) อย่างไรก็ตามผลการวิจัยของ **ปริยาภรณ์ โกมุต** (2548) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาล พระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรทางการแพทย์ จำนวน 210 คน พบว่าปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคมเกี่ยวกับการออกกำลังกายและค่านิยมเกี่ยวกับการออกกำลังกายไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายอย่างมีนัยสำคัญ แต่ปัจจัยด้านอายุ และรายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 41-50 ปี และมีอายุมากกว่า 50 ปี มีการออกกำลังกายมากกว่าบุคลากรทางการแพทย์ที่มีอายุ 21-30 ปี และบุคลากรทางการแพทย์ที่มีรายได้มากมีการออกกำลังกายมากกว่าบุคลากรที่มีรายได้ได้น้อย

4) งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการออกกำลังกาย และยุทธศาสตร์การสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย

จากการศึกษาเอกสารพบว่างานวิจัยทางการส่งเสริมการออกกำลังกาย และยุทธศาสตร์การสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในประเทศไทยมีน้อยมาก **วรินทร์า ดวงดารา** (2549) ได้วิจัยเรื่อง การส่งเสริมการออกกำลังกายของบุคลากรพยาบาลโรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการออกกำลังกายของบุคลากรพยาบาลโรงพยาบาลศิริราชทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาให้การสนับสนุนด้านเวลาในการออกกำลังกายอยู่ในระดับน้อย และพบว่าผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายอยู่ในระดับน้อยมาก ส่วนแนวทางการส่งเสริมการออกกำลังกายของบุคลากรพยาบาลโรงพยาบาลศิริราช มีขั้นตอนตามลำดับดังนี้คือ การระดมความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมส่งเสริมออกกำลังกายของบุคลากรพยาบาลทุกระดับโดยผู้บังคับบัญชามีส่วนร่วม การจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของบุคลากรพยาบาล กำหนดแผนดำเนินกิจกรรมของแต่ละแผนก ดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกายของแต่ละแผนก ประเมินผลกิจกรรมและพฤติกรรมการออกกำลังกายของบุคลากรพยาบาล และ **นิกร สีแล** (2555) วิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา: การพัฒนาเกณฑ์ และประเมินโดยใช้ทฤษฎีโปรแกรมการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง เหมาะสมระหว่างเกณฑ์การประเมินการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาที่พัฒนาขึ้นกับบริบทสถาบัน และ เพื่อประเมินการดำเนินงานการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษาที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า เกณฑ์การประเมินการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา ที่พัฒนาขึ้นในระดับแผนงานประกอบด้วย 6 รูปแบบการประเมิน 21 มิติ 71 ตัวชี้วัด

เกณฑ์การประเมินรวมทั้งสิ้น 192 ข้อ และในระดับโครงการประกอบด้วย 6 รูปแบบการประเมิน 21 มิติ 71 ตัวชี้วัด เกณฑ์การประเมินรวมทั้งสิ้น 173 ข้อ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นเกณฑ์การประเมินทุกข้อทุกตัวชี้วัดในทุกมิติทั้งในระดับแผน และระดับโครงการ ส่วนผลการประเมินการดำเนินงานในระดับแผนงานทั้ง 6 รูปแบบการประเมิน พบว่ามีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมิน 65 ตัวชี้วัด (รวมเกณฑ์การประเมิน 159 ข้อ) คิดเป็นร้อยละ 91.55 และมีคุณภาพไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 6 ตัวชี้วัด (รวมเกณฑ์การประเมิน 33 ข้อ) คิดเป็นร้อยละ 8.45 และผลการประเมินการดำเนินงานในระดับโครงการทั้ง 6 รูปแบบการประเมิน พบว่ามีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินคิดเป็นร้อยละ 79.09 และมีคุณภาพไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคิดเป็นร้อยละ 20.91 ซึ่งเกณฑ์ และผลการประเมินจะเป็นสารสนเทศที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประกอบการจัดทำแผนงาน โครงการ การกำหนดนโยบาย แนวปฏิบัติ หรือการติดตามประเมินผลการดำเนินงานให้มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมสอดคล้องกับบริบท และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำเนินงานต่อไป

5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องพบว่า มีดังนี้

Jones และ Nies (1996) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการออกกำลังกาย ผลการศึกษาพบว่า ความสะดวกในการออกกำลังกายเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อการออกกำลังกายของสตรี ได้แก่ สถานที่ อุปกรณ์ในการออกกำลังกาย ค่าใช้จ่ายในการออกกำลังกาย เสื้อผ้าที่สวมใส่ขณะออกกำลังกาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้หากไม่มีความเหมาะสมหรือเอื้ออำนวยต่อความสะดวกในการออกกำลังกายจะก่อให้เกิดความยุ่งยาก และขาดความมั่นใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **Brownson, Baker, Housemann, Brennan, และ Bacak (2001)** เรื่องปัจจัยทางด้านนโยบาย และสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายในสหรัฐอเมริกา ซึ่งดำเนินการศึกษาในช่วงระยะเวลา 1 ปี ระหว่างปี ค.ศ. 1999 – 2000 กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ใหญ่ชาวอเมริกาที่มีระดับรายได้ต่ำ ผลการวิจัยพบว่าความพร้อมของพื้นที่สำหรับการทำกิจกรรมการออกกำลังกายในกลุ่มผู้ชายสูงกว่าในกลุ่มผู้หญิง อุปสรรคส่วนตัวที่มีผลต่อการทำกิจกรรมการออกกำลังกายมี 4 อย่างคือ การไม่มีเวลาหรือมีเวลาไม่เพียงพอ ความรู้สึกเหนื่อย คิดว่าได้มีการเคลื่อนไหวร่างกายแล้วในระหว่างการทำงาน และการขาดแรงจูงใจในการออกกำลังกาย ลักษณะเฉพาะของบริเวณใกล้เคียง รวมถึงการมีทางเท้า มีทัศนียภาพที่น่าพึงพอใจ มีการจราจรที่หนาแน่น และมีเนินเขาเล็กๆ มีความสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับการออกกำลังกาย ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยที่สามารถสนับสนุนมาตรการที่สัมพันธ์กับนโยบายด้านสุขภาพในระดับสูง กลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 3 ยอมรับว่าปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยที่สามารถส่งเสริมการเพิ่มปริมาณการออกกำลังกายของตน งานวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ

Loughlan และ Mutrie (1997) เรื่องการประเมินผลประสิทธิภาพของการดำเนินการ 3 โครงการ เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายของกลุ่มประชากรที่ต้องนั่งทำงานอยู่กับที่มากเกินไป การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับส่งเสริม การออกกำลังกาย 3 ประการคือ การประเมินค่าของสมรรถภาพทางกาย การให้คำปรึกษาทางด้านการออกกำลังกาย และการขอข้อมูลเพียงอย่างเดียว กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้คือคนที่ต้องนั่งทำงานอยู่กับที่นานๆ ผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการออกกำลังกายของคนส่วนใหญ่คือต้องเป็นกิจกรรม การออกกำลังกายที่ไม่ต้องใช้งบประมาณมากเกินไป การให้คำปรึกษาการออกกำลังกายประสบผลสำเร็จ และมีประสิทธิภาพต่อการรักษาระดับของการออกกำลังกายที่เพิ่มสูงขึ้นในระยะเบื้องต้น อย่างไรก็ตาม การที่จะให้กลุ่มตัวอย่างรักษาระดับของการออกกำลังกายที่ตนเลือกมาตั้งแต่ต้นก็ต้องการส่งเสริม และให้กำลังใจอย่างต่อเนื่อง และของ Pullen Davis (2003) เรื่องบทบาทของการวางแผน และการสนับสนุนด้านสังคมในการส่งเสริมการออกกำลังกายระหว่างผู้หญิงชาวอเมริกันผิวดำที่เป็น โรคเบาหวานประเภท 2 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุขอบเขตของการกำหนดเป้าหมาย การค้นหา การสนับสนุนการส่งเสริมการออกกำลังกาย และข้อจำกัดของการออกกำลังกายที่สามารถทำนาย การออกกำลังกายในระยะเวลา 6 เดือน ของผู้หญิงชาวอเมริกัน ผิวดำที่เป็นโรคเบาหวานประเภทที่ 2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลจากการศึกษาที่มีชื่อว่า A New Leaf (ANL) จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณมีทั้งสิ้น 152 คน และข้อมูลเชิงคุณภาพ มีทั้งสิ้น 43 คน ซึ่งเป็นข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ขั้นที่ 2 ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การวางแผน และการหาการสนับสนุนเป็นสิ่งสำคัญในการทำความเข้าใจ และการปรับปรุงการเข้าร่วม กิจกรรมการออกกำลังกาย เช่นเดียวกับ การฝึกการจัดการกับโรคเบาหวานด้วยตัวเองของผู้หญิงชาว อเมริกันผิวดำที่เป็นโรคเบาหวานประเภท 2

นอกจากนี้ Chodzko-Zaiko (2006) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแผนกลยุทธ์สำหรับการส่งเสริมการออกกำลังกายในกลุ่มประชากรวัยกลางคน และวัยสูงอายุของสหรัฐอเมริกา ซึ่งมี วัตถุประสงค์เพื่อการจัดทำแผนหลักเพื่อพัฒนากลยุทธ์ในการส่งเสริมการดำรงชีวิตที่ต้องมีการ เคลื่อนไหวร่างกายมากๆ ในกลุ่มประชากรวัยกลางคน และวัยชรา การสร้างพิมพ์เขียวหรือร่าง แผนงานอย่างละเอียดระดับชาติเพื่อเพิ่มการออกกำลังกายในกลุ่มประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป นี้จัดทำโดยความร่วมมือขององค์กรต่างๆ 40 แห่งที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านสุขภาพ การแพทย์ วิทยาศาสตร์สังคม พฤติกรรมศาสตร์ ระบาดวิทยา การศึกษาด้านผู้สูงอายุ วิทยาศาสตร์คลินิก นโยบายสาธารณะ การตลาด วิทยาศาสตร์การแพทย์ องค์กรชุมชน และองค์กรทางด้านสิ่งแวดล้อม แผนหลักดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่ามีหลักฐานให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการออกกำลังกายมี ประโยชน์มากสำหรับคนวัยกลางคน และวัยสูงอายุ แต่ก็ยังประสบความสำเร็จน้อยมากในการชักจูง ให้คนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีเลือกวิถีชีวิตที่ต้องทำกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องเคลื่อนไหวร่างกายมากๆ

อย่างไรก็ตามแผนหลักนี้ก็ได้รับรู้ให้เห็นถึงอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านการวิจัย ทางด้านโปรแกรมของบ้าน และชุมชน ทางด้านระบบการแพทย์ ทางด้านนโยบายสาธารณะ และการสนับสนุน และทางด้านการตลาด และการสื่อสาร นอกเหนือจากการระบุอุปสรรคต่างๆ แล้วแผนหลักเพื่อการส่งเสริม การออกกำลังกายฉบับนี้ยังได้เสนอกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมที่สามารถนำมาแก้ปัญหา และอุปสรรคที่มีต่อการออกกำลังกายในภาพรวม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศพบว่างานวิจัยที่ศึกษาทางด้านยุทธศาสตร์การสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายมีอยู่น้อยมาก แต่มีการศึกษาทางด้านพฤติกรรมการออกกำลังกาย ปัจจัยที่มีต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย ปัญหา และความต้องการในการออกกำลังกายของประชาชน นักเรียน นักศึกษา อยู่จำนวนมาก ซึ่งสรุปได้ว่าปัญหาหลักของการเล่นกีฬา และออกกำลังกายส่วนใหญ่คือ มีเวลาว่างไม่เพียงพอ สถานที่ และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ การให้บริการของบุคลากรทางด้านการออกกำลังกายไม่เพียงพอ เป็นต้น และพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายมีหลายด้านดังนี้ ปัจจัยส่วนบุคคล เช่น อายุ เพศ สายการเรียน ผลการเรียน ระดับชั้นปีที่ศึกษา ระดับการศึกษา คณะที่สังกัด ดัชนีมวลกาย สภาพร่างกาย อาชีพ อารมณ์ แรงจูงใจ ทศนคติหรือเจตคติที่มีต่อการออกกำลังกาย ความรู้ในเรื่องการออกกำลังกาย รายได้ การรับรู้สมรรถนะ และอุปสรรคของตนเอง การรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย เป็นต้น ปัจจัยทางด้านสถานที่ และอุปกรณ์สำหรับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย ปัจจัยทางด้านการให้บริการของบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านการออกกำลังกาย ปัจจัยทางด้านสังคม เช่นการมีเพื่อนออกกำลังกาย ด้านข้อมูลข่าวสารทางด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆ หน่วยงานหรือองค์กรที่ทำงาน ผู้บริหาร และเพื่อนร่วมงาน เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบท และทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย และเพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods research) ซึ่งประยุกต์ใช้เทคนิควิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และเทคนิควิธีการวิจัยเชิงคุณภาพมาผสมผสานกันหลายขั้นตอน (Multi phases) เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยดังนี้

- 3.1 พื้นที่ในการวิจัย
- 3.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
- 3.3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การสร้างเครื่องมือ การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 พื้นที่ในการวิจัย

พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีระบบการเรียนการสอน การบริหาร เป็นระบบวิทยาเขตกระจายอยู่ภาคใต้ 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดตรัง จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงมีความต่างทั้งภูมิประเทศ ที่ตั้ง วัฒนธรรมแต่ละท้องถิ่น ทำให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีความหลากหลายในสาขาวิชาที่เปิดสอนทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก เพื่อตอบสนองชุมชน สังคมตามแต่ละวิทยาเขตตั้งอยู่ ทั้งทางวิทยาศาสตร์ ทางมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ทั้งยังเป็นสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาที่มีความเข้มแข็งทางด้านวิชาการ และการวิจัยที่มีชื่อเสียง ซึ่งทำให้มีจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยทั้งอาจารย์ นักวิจัย และบุคลากรสายสนับสนุนจำนวนมากตามไปด้วย บุคลากรแต่ละฝ่ายต่างมีภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบที่แตกต่างกันไป เพื่อช่วยกันขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยมีการพัฒนา และเจริญก้าวหน้าสู่ระดับสากล และเพื่อตอบสนองภารกิจ และนโยบายของมหาวิทยาลัย ด้วยเหตุนี้บุคลากรต้องทำงานหนัก เกิดความเครียดในการทำงาน ต้องนั่งทำงานอยู่กับที่มากเกินไป ไม่มีเวลาออกกำลังกาย

ขณะที่นักศึกษาก็ต้องใช้เวลาเรียนอย่างมาก ดังนั้นมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงควรหันมาดูแลจริงจัง ต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรมมากกว่าที่ปรากฏ เอาใจใส่นักศึกษา และบุคลากรทุกคนอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านสุขภาพ เพื่อให้นักศึกษา และบุคลากรได้มีสุขภาพที่แข็งแรง สมบูรณ์ ทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ ประกอบกับในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และเป็นผู้ที่ดูแล รับผิดชอบทางด้าน การเรียนการสอน และการบริการวิชาการทางด้านสุขภาพ จึงสนใจ และเลือกที่จะทำ การวิจัยเพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย เพื่อมหาวิทยาลัยจะได้กำหนดเป็นทิศทางพัฒนาศักยภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกาย และด้านกีฬา และได้เป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบสำหรับสถาบันการศึกษา และ องค์กรอื่นๆ ในภาคใต้ต่อไป

3.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant)

ระยะที่ 1

ระยะนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 30 คน เพื่อให้ร่วมแสดงความคิดเห็น ต่อบริบท และทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย โดยผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญมีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1.หัวหน้างานกีฬา ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬากองกิจการนักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 5 วิทยาเขตฯ ละ 2 คน จำนวน 10 คน
- 2.นายกองค์การนักศึกษา นายกสภานักศึกษา และนักศึกษาที่เกี่ยวข้องของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 5 วิทยาเขตฯ ละ 2 คน จำนวน 10 คน
- 3.นายกสโมสรอาจารย์ ข้าราชการ บุคลากร ประธานสภาอาจารย์ และบุคลากรที่ เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 5 วิทยาเขตฯ ละ 2 คน จำนวน 10 คน

ระยะที่ 2

ระยะนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 23 คน โดยเลือกจากผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหาร หรือผู้รับผิดชอบด้านกีฬา การส่งเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย จากหน่วยงานการศึกษาทั้งภาครัฐ และเอกชนที่สำคัญ จากภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อ ร่วมแสดงความคิดเห็น พิจารณาความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ จำนวน 3 รอบ ก่อนที่จะสรุป เป็นร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ไว้ดังนี้

1. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหาร หรือรับผิดชอบด้านกีฬา การส่งเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย ไม่น้อยกว่า 3 ปี
2. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหาร หรือรับผิดชอบด้านกีฬา การส่งเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย ไม่น้อยกว่า 6 ปี
3. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหาร หรือรับผิดชอบด้านกีฬา การส่งเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย ไม่น้อยกว่า 9 ปี
4. ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านต้องมีความเต็มใจ และเป็นผู้ที่สามารถสละเวลาในการตอบ แบบสอบถามได้ตลอดระยะเวลาดำเนินการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยของ Thomas T. Macmillan (อ้างถึงใน กาสัก เตชะชั้นหมาก, 2531 : 65) ซึ่งได้ทำการศึกษา และเสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยตามเทคนิค การวิจัยแบบเดลฟาย พบว่าหากผู้เชี่ยวชาญมีจำนวนตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของความ คลาดเคลื่อน (Error) จะม่น้อยมาก และจะเริ่มคงที่คือ 0.02 ด้วยเหตุนี้ในระยะที่ 2 ของการวิจัยครั้ง นี้ ผู้วิจัยจึงใช้ผลการศึกษาของ Thomas T. Macmillan เป็นแนวทางในการกำหนดจำนวน ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยกำหนดจำนวน 23 คน เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงในการออกจากกระบวนการของ ผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างการเก็บข้อมูลวิจัย

ระยะที่ 3

ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้ยืนยันร่างยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการกำหนด นโยบายของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 8 คน ประกอบด้วย ทั้งผู้บริหารระดับสูง อธิการบดี และรองอธิการบดี ทั้ง 5 วิทยาเขต

3.3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การกำหนดทิศทางร่างยุทธศาสตร์ ระยะที่ 2 การพัฒนายุทธศาสตร์ และระยะ ที่ 3 ยืนยันความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์

ระยะที่ 1 การกำหนดทิศทางร่างยุทธศาสตร์

ในระยะการกำหนดทิศทางร่างยุทธศาสตร์นี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.1 การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary/ Content analysis)

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา วารสาร รวมทั้งงานวิจัยภายใน และต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคัดเลือกเอกสาร และวิเคราะห์องค์ประกอบของยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ข้อเสนอแนะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) และฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) แผนพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ.2555 –2558) แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติฉบับที่ 10 และแผนการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เพื่อทำแผนแนวทาง กำหนดข้อคำถาม

1.2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth interview)

ผู้วิจัยนำแนวทางข้อคำถามที่ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา วารสาร รวมทั้งงานวิจัยภายใน และต่างประเทศที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth interview) ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) อาจารย์ บุคลากร นักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 5 วิทยาเขตจำนวน 30 คน

ระยะที่ 2 การพัฒนายุทธศาสตร์

ระยะนี้ผู้วิจัยได้นำทิศทางข้อคำถามที่เหมาะสมจากการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) ในระยะที่ 1 มาดำเนินการพัฒนายุทธศาสตร์ ตามกระบวนการเก็บข้อมูลเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi technique) ซึ่งกำหนดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 23 คน ร่วมแสดงความคิดเห็นที่มีต่อร่างยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 3 รอบตามรายละเอียด และขั้นตอนดังนี้

รอบที่ 1 ผู้วิจัยนำข้อมูลรายละเอียดที่ได้ในระยะที่ 1 จากผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) อาจารย์ บุคลากร นักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มาสร้างแบบสอบถามปลายเปิด (Opened end questionnaire) แล้วส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

รอบที่ 2 ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามในรอบที่ 1 มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์แยกเป็นประเด็นเนื้อหาต่าง ๆ โดยพยายามที่จะคงสำนวนเดิมของผู้ทรงคุณวุฒิ และตัดทอนข้อความที่ซ้ำซ้อน หรือส่วนที่อยู่เหนือขอบเขตของการวิจัยออก แล้วนำมาสร้างเป็น

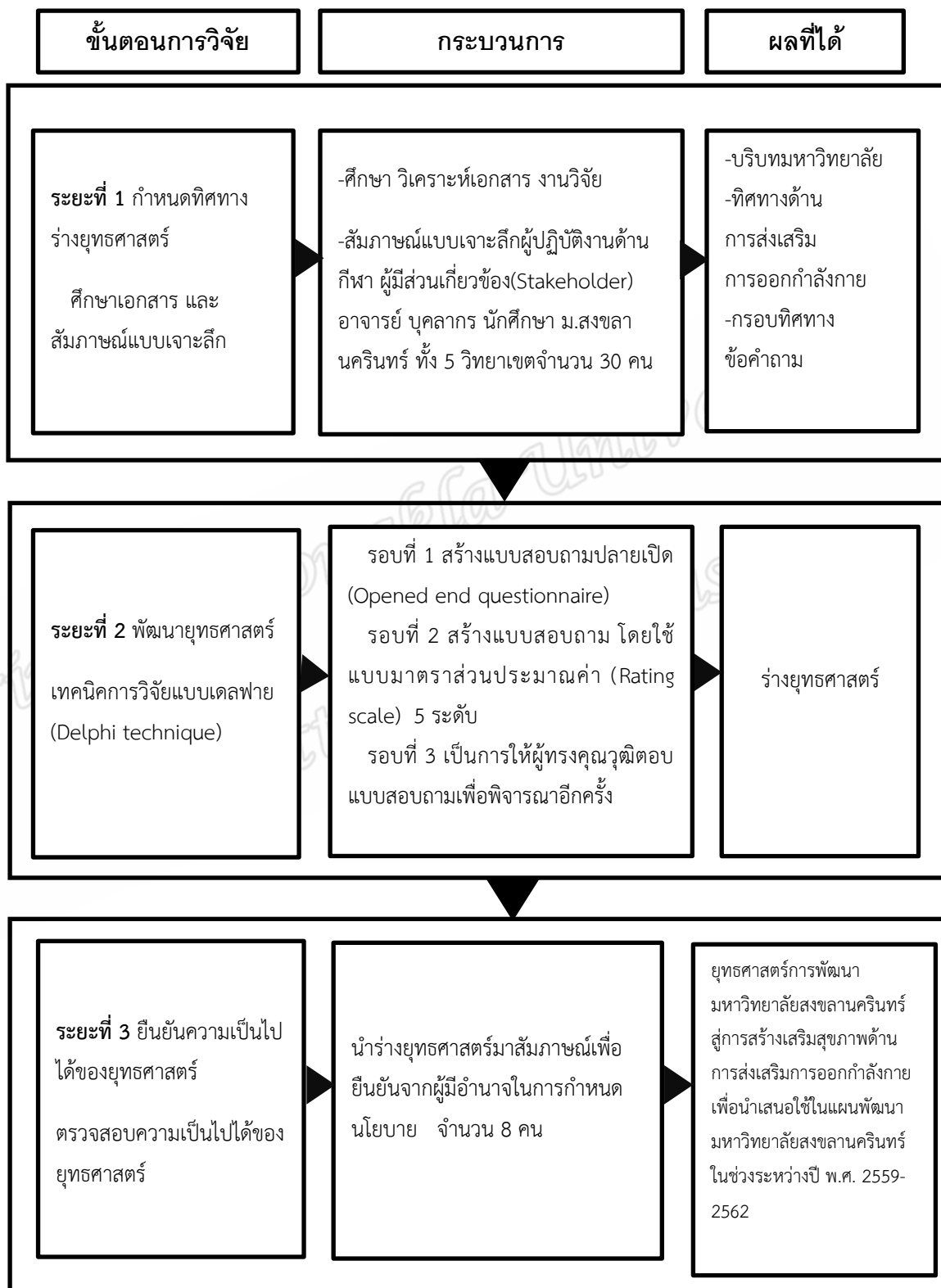
แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแนวทางการสร้างมาตรวัด เจตคติแบบลิเคิร์ต (Likert scale) ซึ่งกำหนดค่าตัวเลขให้กับความรู้สึกแต่ละระดับ คือ ถ้าเห็นด้วยอย่างยิ่งให้น้ำหนัก 5 เห็นด้วยให้น้ำหนัก 4 ไม่แน่ใจให้น้ำหนัก 3 ไม่เห็นด้วยให้น้ำหนัก 2 และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้น้ำหนัก 1 หลังจากนั้นผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มเดิมตอบอีกครั้งโดยการให้น้ำหนักความสำคัญของความเป็นไปได้ตามระดับคะแนนดังกล่าวข้างต้น ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามในรอบที่ 2 นี้ ผู้วิจัยนำไปคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range)

รอบที่ 3 เป็นการให้ผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเหมือนข้อคำถามของแบบสอบถามในรอบที่ 2 แต่จะเพิ่มค่ามัธยฐานของน้ำหนักคะแนน และช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์ของคำตอบของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และน้ำหนักคะแนนของคำตอบเดิมของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่ตอบในรอบที่ 2 เพื่อให้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านได้ทราบว่าตนมีความคิดเห็นแตกต่าง หรือไม่แตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดเพียงใด และได้ทบทวนพิจารณาก่อนที่จะตอบกลับมาอีกครั้งว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิอาจจะยังคงยืนยันคำตอบเดิม หรือเปลี่ยนคำตอบใหม่ก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องแสดงเหตุผลประกอบด้วย ในรอบนี้ผู้วิจัยจะนำข้อความที่กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้งค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมมาสรุปเป็นร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในกรณีที่พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ผู้วิจัยจะนำมาอภิปรายผลด้วยหากเป็นประเด็นสำคัญ และมีประโยชน์

ระยะที่ 3 ยืนยันความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์

ระยะนี้ผู้วิจัยจะนำร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในระยะที่ 2 ซึ่งได้มาจากการเก็บข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (Delphi technique) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 23 คน ให้ผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 8 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย ตำแหน่งอธิการบดี และรองอธิการบดี ทั้ง 5 วิทยาเขต เพื่อตรวจสอบความชัดเจน และยืนยันความเป็นไปได้ของร่างยุทธศาสตร์

ขั้นตอนการวิจัยทั้ง 3 ระยะ สรุปได้ด้วยภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 7 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัยในระยะที่ 1 คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structure interview) ชนิดปลายเปิด และสำหรับการวิจัยในระยะที่ 2 คือ แบบสอบถามปลายเปิด (Opened end questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

สำหรับการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structure interview) ชนิดปลายเปิดนั้น ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์เอกสาร อาทิเช่น แผนพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ.2555 –2558) แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติฉบับที่ 10 แผนการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) โดยเฉพาะแผนที่ 9 แผนส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพ ซึ่งสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพได้ร่วมลงนามในกฎบัตรทรอนโตเพื่อกำหนดทิศทางของแผนส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพ แนวคิดทางด้านมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ (Health promoting universities) รายงานผลการประเมินคุณภาพภายในประจำปีการศึกษา 2555 และ 2556 ของกองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งจากในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อเป็นกรอบข้อคำถามในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth interview)

สำหรับการสร้างแบบสอบถามปลายเปิด (Opened end questionnaire) ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยยึดแนวความคิดของการวิเคราะห์ห้วงค์กร (SWOT analysis) ตามขอบเขตเนื้อหาการวิจัยที่กำหนดไว้ ดังนี้

1. ประเด็นกระบวนการสร้างยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านสภาพปัจจุบัน ด้านเป้าหมาย หรือจุดประสงค์ ด้านกระบวนการพัฒนา ด้านการสำรวจความต้องการ ด้านการวางแผน และด้านอื่นๆ ต่อการดำเนินการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย
2. ประเด็นปัญหาของการพัฒนา และแนวทางแก้ไขการพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านนโยบาย และแผนพัฒนา ด้านการรับรู้ข่าวสาร ด้านการสนับสนุนของหน่วยงาน ด้านการให้ความร่วมมือของบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบุคลากร และนักศึกษา และด้านอื่นๆ ต่อการดำเนินการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย
3. ประเด็นทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์การพัฒนา ด้านภาพลักษณ์ของบุคลากรทางการกีฬา และการออกกำลังกายที่พึงประสงค์ในอนาคต ด้านวิธีการพัฒนากีฬา และการออกกำลังกาย ด้านเนื้อหา ด้านอื่นๆ ต่อการดำเนินการพัฒนา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

4. ประเด็นแนวทาง หรือวิธีการในการแสวงหางบประมาณ และแหล่งงบประมาณ
5. ประเด็นปัจจัย หรือเงื่อนไขที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จ
6. ประเด็นแนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ได้แก่ การเสนอแนะยุทธศาสตร์ แผนกำหนดทิศทาง หรือกลยุทธ์

3.5 การสร้างเครื่องมือ และการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในระยะที่ 1 ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือขึ้นเองโดยศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบข้อคำถามในการสร้างยุทธศาสตร์ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความสอดคล้องกับงานวิจัย แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อความกับนิยามที่ต้องการวัด (Index of consistency หรือ IC) เพื่อความตรงทางเนื้อหา นำข้อเสนอแนะที่มีมาปรับแก้ไข และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง แล้วนำเครื่องมือที่ได้ไปสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth interview) กับผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยใช้กระบวนการเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) โดยในรอบที่ 1 นำข้อมูลที่ได้จากระยะที่ 1 มาสร้างแบบสอบถามปลายเปิด (Opened end questionnaire) นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบดัชนี (Index of consistency หรือ IC) เพื่อความตรงทางเนื้อหา ปรับแก้ตามนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง แล้วส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 23 คนร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ หลังจากนั้น ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด (Opened end questionnaire) ในรอบที่ 1 ข้างต้นมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์แยกเป็นประเด็นเนื้อหาต่าง ๆ โดยพยายามที่จะคงสำนวนเดิมของผู้ทรงคุณวุฒิ และตัดทอนข้อความที่ซ้ำซ้อนหรือส่วนที่อยู่เหนือขอบเขตของการวิจัยออก แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามในรอบที่ 2 โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแนวทางการสร้างมาตราวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต (Likert scale) ในรอบที่ 3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามในรอบที่ 2 มาเพิ่มค่ามัธยฐานของน้ำหนักคะแนนจากคำตอบของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ช่วงพิสัยระหว่าง ควอไทล์ของคำตอบของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และน้ำหนักคะแนนของคำตอบเดิมของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านได้ทราบคำตอบ และทบทวนก่อนที่จะตอบกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

ในระยะที่ 3 ผู้วิจัยจะนำร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วน แล้วนำไปให้ผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 8 คนยืนยัน

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม ดังนี้
 - 1.1. ส่งหนังสือ และติดต่อประสานงานนัดหมายกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา นักศึกษา บุคลากร ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 30 คน เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ และความชัดเจนทิศทางของข้อคำถามในระยะที่ 1
 - 1.2. ส่งหนังสือ และติดต่อประสานงานนัดหมายกับกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 23 คน สำหรับร่วมแสดงความคิดเห็น รวบรวมข้อมูล จำนวน 3 รอบ เพื่อหาฉันทมติ ในระยะที่ 2
 - 1.3. ส่งหนังสือ และติดต่อประสานงานนัดหมายกับกลุ่มผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย จำนวน 8 คน เพื่อยืนยันความชัดเจน ความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ ในระยะที่ 3
2. ผู้วิจัยรับ และส่งข้อมูลรายละเอียดหัวข้อการสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มด้วยตนเองล่วงหน้าอย่างน้อย 7 วัน ก่อนวันนัดสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลได้มีเวลาเตรียมข้อมูลของคำตอบของข้อคำถาม เพื่อแสดงทัศนะ และความคิดเห็นในการสัมภาษณ์ได้อย่างถูกต้องเต็มที่

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สาระ (Content analysis) เพื่อให้ได้ข้อสรุป และทิศทางข้อคำถามที่เหมาะสมมากขึ้น ส่วนในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth interview) นั้น เนื่องจากข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative data) การวิเคราะห์ข้อมูลจึงเป็นการจับประเด็นที่เป็นข้อเสนอที่สำคัญไว้เป็นความเรียง

ด้านอื่นๆ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. ค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ
2. ค่ามัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) ผลต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน (Differences between median and mode) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique)

ค่ามัธยฐาน (Median)

คำนวณหาค่ามัธยฐานของแต่ละข้อความโดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2536: 58)

$$\text{Mdn} = L + \left\{ \frac{\frac{N}{2} - f_c}{f_w} \right\} i$$

เมื่อ

Mdn แทน มัธยฐาน

L แทน ขอบเขตคะแนนขั้นต่ำของชั้นคะแนนที่มีมัธยฐานตกอยู่

N แทน จำนวนคะแนน หรือจำนวนข้อมูลทั้งหมด

f_c แทน ความถี่สะสมชั้นคะแนนก่อนที่มีมัธยฐานตกอยู่

f_w แทน ความถี่ของชั้นคะแนนที่มีมัธยฐานตกอยู่

i แทน อัตรากว้างชั้นคะแนน

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

คำนวณหาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์จากค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับควอไทล์ที่ 1 โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2532: 68)

สูตรการคำนวณหาค่าควอไทล์ที่ 3 (Q_3)

$$Q_3 = L + \left\{ \frac{\left[\frac{3}{4} \right] N - f_c}{f_w} \right\} i$$

เมื่อ Q3 แทน ค่าควอไทล์ที่ 3 (Q3)

L แทน ขอบเขตคะแนนขั้นต่ำของชั้นคะแนนที่มีควอไทล์ที่ 3 (Q3) ตกอยู่

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

fc แทน ความถี่สะสมชั้นคะแนนก่อนที่มีควอไทล์ที่ 3 (Q3) ตกอยู่

fw แทน ความถี่ของชั้นคะแนนที่มีควอไทล์ที่ 3 (Q3) ตกอยู่

i แทน อัตรากวาคชั้นคะแนน

สูตรการคำนวณหาค่าควอไทล์ที่ 1 (Q1)

$$Q1 = L + \left\{ \frac{\left[\frac{1}{4} N - fc \right]}{fw} \right\} i$$

เมื่อ Q1 แทน ค่าควอไทล์ที่ 1 (Q1)

L แทน ขอบเขตคะแนนขั้นต่ำของชั้นคะแนนที่มีควอไทล์ที่ 1 (Q1) ตกอยู่

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

fc แทน ความถี่สะสมชั้นคะแนนก่อนที่มีควอไทล์ที่ 1 (Q1) ตกอยู่

fw แทน ความถี่ของชั้นคะแนนที่มีควอไทล์ที่ 1 (Q1) ตกอยู่

i แทน อัตรากวาคชั้นคะแนน

ค่าฐานนิยม (Mode)

คำนวณหาค่าฐานนิยมโดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{Mod} = L + \left\{ \frac{Z_1}{Z_1 + Z_2} \right\} i$$

- เมื่อ Mod แทน ฐานนิยม
- L แทน ขอบเขตคะแนนขั้นต่ำของชั้นคะแนนที่ฐานนิยมตกอยู่
 - Z₁ แทน ผลต่างของจำนวนความถี่ของชั้นคะแนนก่อนฐานนิยมตกอยู่กับจำนวนความถี่ของชั้นคะแนนที่ฐานนิยมตกอยู่
 - Z₂ แทน ผลต่างจำนวนความถี่ของชั้นคะแนนที่ฐานนิยมตกอยู่กับจำนวนความถี่ของชั้นคะแนนที่อยู่ถัดจากที่มีฐานนิยมตกอยู่
 - i แทน อันตรภาคชั้นคะแนน

3. ใช้ Wilcoxon matched-pairs signed-ranks test หาค่าความแตกต่างความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) ในรอบที่ 1 รอบที่ 2 และรอบที่ 3

การแปลความหมายค่ามัธยฐาน (เพ็ญพร ไชยนาพงษ์, 2536: 57-58) ดังนี้
ค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 4-50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับข้อความนั้น

มากที่สุด

ค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 3.50-4.49 หมายถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับข้อความนั้น

มาก

ค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 2.50-3.49 หมายถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ปานกลาง

ค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 1.50-2.49 หมายถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับข้อความนั้น

น้อย

ค่ามัธยฐาน น้อยกว่า 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับข้อความนั้น

น้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (ปราณี ทองคำ, 2529: 33) ดังนี้
ในการคำนวณค่าความแตกต่างกันระหว่างควอไทล์ที่ 3 และควอไทล์ที่ 1 หากผลของค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ที่มีค่าไม่เกิน 1.50 แสดงว่า แนวคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิสอดคล้องกัน (Consensus) และหากค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่า แนวความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการพัฒนาร่างยุทธศาสตร์ดังกล่าวไม่สอดคล้องกัน

การแปลความหมายความแตกต่างระหว่างมัธยฐาน และฐานนิยม ดังนี้
(ปราณี ทองคำ, 2529: 33)

ในการคำนวณหาค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยมของแต่ละข้อความเพื่อนำไปหาค่าของความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม หากผลที่ได้มีค่าไม่เกิน 1.00 ถือว่าแนวความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในการพัฒนาร่างยุทธศาสตร์ดังกล่าวสอดคล้องกัน

การพิจารณาความสอดคล้องกันของความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยนำค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมทั้งสองกรณีมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความสอดคล้องของแต่ละข้อความ ซึ่งแยกเป็น 4 ประเด็นตามรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 แสดงการพิจารณาความสอดคล้องกันของความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

ค่าสถิติ กรณี	ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์	ค่าความแตกต่างระหว่าง มัธยฐาน กับฐานนิยม	การพิจารณา ความสอดคล้องกัน
1	ไม่เกิน 1.50	ไม่เกิน 1.00	สอดคล้อง
2	ไม่เกิน 1.50	เกิน 1.00	ไม่สอดคล้อง
3	เกิน 1.50	ไม่เกิน 1.00	ไม่สอดคล้อง
4	เกิน 1.50	เกิน 1.00	ไม่สอดคล้อง

ที่มา : จตุพงษ์ แก้วใส, 2540 : 50

จากตารางดังกล่าว หากข้อความที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 และค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมที่ไม่เกิน 1.00 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน ขณะที่หากข้อความที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 แต่ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมที่เกิน 1.00 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้อง ในทางตรงข้ามหากข้อความที่มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เกิน 1.50 แม้ค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมที่ไม่เกิน 1.00 ก็แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้อง และหากทั้งข้อความมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์เกิน 1.50 และมีค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมที่เกิน 1.00 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้อง

ผู้วิจัยจะนำข้อความจากประเด็นแนวความคิดของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่สอดคล้องกันจากการวิเคราะห์ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยม มาสรุปอีกครั้งหนึ่ง ส่วนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่สอดคล้องกัน หากเป็นประโยชน์ หรือเป็นประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำมาอภิปรายผลด้วย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย” นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทและทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย และเพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย โดยผลการวิจัยนี้จะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์ด้านการออกกำลังกาย และการดำเนินการด้านกีฬาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods research) ซึ่งประยุกต์ใช้เทคนิควิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และเทคนิควิธีการวิจัยเชิงคุณภาพมาผสมผสานกันหลายขั้นตอน (Multi phases) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เป็นการกำหนดทิศทางร่างยุทธศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth interview) โดยยึดหลักการวิเคราะห์สภาวะองค์กร (SWOT analysis) ตามแนวคิดกระบวนการสร้างยุทธศาสตร์เพื่อศึกษาบริบท และทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย และเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ระยะที่ 2 การพัฒนายุทธศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) เพื่อรวบรวมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกกำลังกาย และการดำเนินการด้านกีฬาเกี่ยวกับร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในอนาคต และเพื่อวิเคราะห์ผลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิว่าสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกัน และระยะที่ 3 การยืนยันความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ โดยให้ผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ตรวจสอบความชัดเจน และยืนยันความเป็นไปได้ของร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ผลของการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

1. บริบท และทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. การพัฒนายุทธศาสตร์
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

ตอนที่ 1 บริบท และทิศทางการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ในตอนต้นที่ 1 นี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลของการวิจัยระยะที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจากการวิเคราะห์เอกสาร (Content analysis) และการวิเคราะห์สภาวะองค์กร (SWOT analysis) ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็นดังนี้

- 1.1 แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย
- 1.2 บริบท และทิศทางการส่งเสริมการออกกำลังกายใน

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1.1 แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555–2558) ประกอบด้วยยุทธศาสตร์หลัก 4 ด้านคือ ฐานมหาวิทยาลัยที่มั่นคงภารกิจที่เชื่อมโยงเป็นระบบที่ทรงประสิทธิภาพการบริหารมหาวิทยาลัย และระบบวิทยาเขตและก้าวสู่ความเป็นสากล/นานาชาติ แต่ละยุทธศาสตร์หลักดังกล่าวมียุทธศาสตร์ย่อยหลายๆ ด้าน ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ฐานมหาวิทยาลัยที่มั่นคง เป็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบการบริหารงบประมาณ และการจัดหารายได้ และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้มีเสถียรภาพทางการเงินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เชิงรุกในการพัฒนามหาวิทยาลัย การพัฒนาทรัพยากรบุคคล และกำกับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะบุคคลสายวิชาการทั้งมิติแผน อัตรากำลัง และแผนพัฒนาบุคลากรให้เน้นการมีศักยภาพพร้อมต่อการพัฒนางานวิจัย บัณฑิตศึกษา และนานาชาติ และการยกระดับคุณภาพงาน และการพัฒนาในทุกมิติให้มีมาตรฐานเหนือการกำกับด้วยระบบเกณฑ์คุณภาพ และการประเมินองค์กรในรูปแบบต่างๆ
2. ยุทธศาสตร์ภารกิจที่เชื่อมโยงเป็นระบบที่ทรงประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่เชื่อมโยงกับระบบบัณฑิตศึกษาที่เข้มแข็งเพื่อพัฒนางานวิจัย งานสร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรมในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศในระดับนานาชาติการตอบ โจทย์เชิงบูรณาการที่หลากหลายของประเทศ และยกระดับศักยภาพของชุมชน การจัดการศึกษา เพื่อสร้างบัณฑิตคุณภาพที่มีศักยภาพสูง มีสมรรถนะในการเข้าสู่ตลาดงานสากล บนพื้นฐานแห่ง คุณธรรม สำนึกสาธารณะ และภูมิใจกับความเป็นสงขลานครินทร์ และความเป็นไทย การบริการ วิชาการ สร้างศักยภาพการบริการวิชาการที่เปิดกว้าง เพื่อยกระดับความเข้มแข็งของชุมชน และ พัฒนาระบบ การเผยแพร่วิชาการออกสู่ชุมชนอย่างทั่วถึง และหรือชุมชนเข้าถึงแหล่งความรู้ ได้อย่างหลากหลาย และการทำนุบำรุงวัฒนธรรม อนุรักษ์ และเสริมสร้างคุณค่าแห่งวัฒนธรรม เพื่ออนุชนรุ่นหลัง และขยายผลสู่การปลูกฝังสำนึกด้านการอนุรักษ์ และทำนุบำรุงวัฒนธรรมให้แก่ นักศึกษา และประชาชน

3. ยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัย และระบบวิทยาเขต ประกอบด้วย การพัฒนาสู่องค์กรสมรรถนะสูงในรูปแบบของ “ระบบมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต” มีการบริหารจัดการเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพ และปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง การโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสนับสนุน เพื่อสร้างระบบนิเวศน์แวดล้อมในมิติมหาวิทยาลัยสีขาว/วิทยาเขตสีเขียว และระบบนิเวศน์ความเป็นอุดมศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานให้มหาวิทยาลัยดำเนินบทบาท อุดมศึกษาบรรลุสัมฤทธิ์ผลได้อย่างยั่งยืน การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็น e-university เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินภารกิจเป็นไปอย่างรวดเร็วถูกต้อง และเข้าถึงได้อย่างไม่จำกัดรวมถึง การขยายให้รองรับระบบนิเวศน์ทางปัญญา และการเรียนรู้ การตัดสินใจทางการบริหารเชิงรุก และการสร้างองค์กรสัมพันธ์ และเครือข่ายภายนอก รักษาระดับความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับเครือข่าย ภายนอก องค์กรหน่วยงานท้องถิ่นหรือมูลนิธิ เพื่อร่วมกันทำงานอย่างเกื้อกูล และพร้อมต่อการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

4. ยุทธศาสตร์ก้าวสู่ความเป็นสากล/นานาชาติ ประกอบด้วยการพัฒนา มหาวิทยาลัยสู่การเป็น Education – hub ภายใต้ภาวะการณ์เปิดเสรีของอาเซียน และเตรียมความพร้อมของระบบสนับสนุนการศึกษาให้เป็นสากล

แผนยุทธศาสตร์หลัก 4 ด้านดังกล่าวมุ่งเน้นประเด็นการพัฒนา 5 ด้านคือ

1) สร้างศักยภาพการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่เข้มแข็ง 2) เสริมศักยภาพ และความพร้อมของ องค์กรความรู้ในศาสตร์ทุกสาขาที่เชื่อมโยงกับระบบบัณฑิตศึกษา 3) สร้างบัณฑิตให้เป็นพลเมืองโลก ที่มีสมรรถนะสากลบนพื้นฐานความเป็นไทย 4) บริการวิชาการที่เปิดกว้างออกสู่ชุมชน และ มีการเข้าถึงได้อย่างหลากหลาย 5) พัฒนาสู่องค์กรสมรรถนะสูงในรูปแบบของ “ระบบมหาวิทยาลัย หลายวิทยาเขต”

จะเห็นได้ว่าในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยฉบับดังกล่าวนี้ ถึงแม้ว่าในบางยุทธศาสตร์ จะมีการกำหนดแผนกลยุทธ์ด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคลอยู่ก็ตาม เมื่อพิจารณากลยุทธ์ที่เกี่ยวข้อง แล้วก็พบว่ามุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยเฉพาะบุคคลากรสายวิชาการให้มีศักยภาพ พร้อมต่อการพัฒนางานวิจัย บัณฑิตศึกษา และนานาชาติ เช่นเดียวกับยุทธศาสตร์ภารกิจที่เกี่ยวข้อง กับนักศึกษา มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสร้างบัณฑิตคุณภาพที่มีศักยภาพสูง มีสมรรถนะในการเข้าสู่ตลาดงานสากลบนพื้นฐานแห่งคุณธรรม สำนึกสาธารณะ และภูมิใจกับ ความเป็นสงขลานครินทร์ และความเป็นไทยแต่ไม่ได้มุ่งเน้นประเด็นการส่งเสริม และพัฒนา ทรัพยากรบุคคลให้อยู่ดีมีสุข มีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีอย่างเป็นรูปธรรมเลย อย่างไรก็ตาม ก็ดี จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยก็ได้มุ่งเน้นประเด็นยุทธศาสตร์การสร้างระบบนิเวศน์อุดมศึกษาที่ยั่งยืน ซึ่งถือได้ว่ายุทธศาสตร์นี้สอดคล้องกับหลักการสำคัญหลักการหนึ่งของการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม

สุขภาพ คือ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน การศึกษาเรียนรู้ และการอยู่อาศัยของนักศึกษา และบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา (Dooris, 2001)

ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จะไม่ได้กำหนดให้การสร้างเสริมสุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการออกกำลังกายเป็นยุทธศาสตร์หลักในแผนพัฒนามหาวิทยาลัย แต่มหาวิทยาลัยก็ได้ตระหนักถึงปัจจัยต่างๆ ทั้งจากภายใน และภายนอกที่สามารถส่งผลกระทบต่อการศึกษาเรียนรู้ของนักศึกษา และการทำงานของบุคลากรมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยทางด้านสุขภาพ เพราะการมีสุขภาพที่ดีของบุคลากรในองค์กรถือว่าเป็นกลไกหลักที่สำคัญอย่างหนึ่งต่อการขับเคลื่อนสังคมสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงได้เข้าร่วมเป็นภาคีหลักของโครงการ “มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ” ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ภายใต้โครงการที่ชื่อว่า “โครงการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพนักศึกษา และบุคลากร” มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เพื่อขับเคลื่อนกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพให้แก่ นักศึกษา และบุคลากร ทั้ง 5 วิทยาเขตซึ่งประกอบด้วย วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี วิทยาเขตภูเก็ต และวิทยาเขตตรัง จำนวน 44,690 คน (นักศึกษาจำนวน 35,663 คน บุคลากรจำนวน 9,027 คน) (กองแผนงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2555) โดยยึดหลักกระบวนการ "การสร้างเสริมสุขภาพในแนวใหม่" ซึ่งเน้นการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ เพื่อให้เกิดความตระหนักในการดูแลสุขภาพ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรม อันจะเป็นการสร้าง ความเข้มแข็ง และพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้าอย่างยั่งยืน (Health for all and sustainability) และเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาสุขภาพะ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม คุณธรรม จริยธรรม สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพอย่างสมบูรณ์ เพื่อชั้นนำสังคมให้ตระหนักถึงการสร้างเสริมสุขภาพทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. พัฒนาศักยภาพในการกำหนดนโยบาย และแผน เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ
2. พัฒนาศักยภาพในการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้เพื่อเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ
3. พัฒนาโครงสร้างการบริหารจัดการด้านการสร้างเสริมสุขภาพจนสามารถเป็น ศูนย์กลางในการบริหารจัดการด้านการสร้างเสริมสุขภาพของมหาวิทยาลัย
4. เพิ่มศักยภาพในการจัดการองค์ความรู้ที่ได้จากการดำเนินงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยเครือข่าย
5. เพิ่มศักยภาพในการติดตามประเมินผลการสร้างเสริมสุขภาพ ทั้งในระดับนโยบาย และการปฏิบัติ

6. เพิ่มศักยภาพในการจัดการกระบวนการเสริมสร้างให้ตระหนักถึงความสำคัญ และวิธีการสร้างเสริมสุขภาพจนเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านสิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม

7. สนับสนุนให้บุคลากรมีศักยภาพในการจัดทำแผนการสร้างเสริมสุขภาพในปีต่อไปได้

สำหรับกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายนั้น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้แบ่งนโยบายการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพออกเป็น 3 กลุ่มหลักคือ นักศึกษา บุคลากร และประชาชนทั่วไป โดยมหาวิทยาลัยได้จัดกิจกรรมต่างๆ ไว้หลายประการ อาทิเช่น

1. ทางด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยได้สนับสนุนให้ปรับปรุง และติดตั้งอุปกรณ์ใหม่ๆ สำหรับการออกกำลังกาย และก่อสร้างสถานที่ออกกำลังกายให้แก่วิทยาเขตต่างๆ

2. การดำเนินการด้านกีฬาเพื่อมวลชน โดยงานพัฒนากีฬาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และการทดสอบสมรรถภาพทางกายแก่นักศึกษา บุคลากร วิทยาเขตหาดใหญ่ เพื่อให้สามารถได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาอย่างน้อย 1 วัน/ สัปดาห์ มีความเข้าใจหลักการออกกำลังกายที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพของร่างกายตนเอง และเลือกชนิดกีฬาที่ออกกำลังกายได้เหมาะสม รวมทั้งการจัดบอร์ดเผยแพร่ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ เป็นต้น

จากข้อมูลของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ.2555–2558) ดังกล่าวข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าโครงการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพนั้นเป็นโครงการย่อยโครงการหนึ่งที่อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนารัพยากรบุคคลเท่านั้น และการดำเนินงานโครงการดังกล่าวยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยนั้นได้มุ่งเน้นนโยบายการพัฒนาด้านสมรรถนะวิชาการ และการวิจัยเป็นหลัก มหาวิทยาลัยไม่ได้มีการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานโครงการนี้อย่างต่อเนื่องยั่งยืน (รายงานผลการประเมินคุณภาพภายในประจำปีการศึกษา 2555 และ 2556 ของกองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์) อีกทั้งมหาวิทยาลัยไม่เคยผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการร่างยุทธศาสตร์การพัฒนารัพยากรเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน (รายงานการประเมินคุณภาพภายในประจำปีการศึกษา 2555 และ 2556, กองพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์) ตามแนวคิดกระบวนการสร้างยุทธศาสตร์ ในการร่างยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กรนั้น จะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายๆ ด้าน ด้วยเหตุนี้ในการพัฒนา “ยุทธศาสตร์การพัฒนา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย” นั้น นอกเหนือจากแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ. 2555–2558) ซึ่งเป็นแผนหลักของการบริหารองค์กรแล้ว ผู้วิจัยยังต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นๆ อีกด้วย ผู้วิจัยจึงดำเนินการวิเคราะห์สถานะ และสถานการณ์ขององค์กร (SWOT analysis) เพื่อประเมินจุดแข็ง (Strength) จุดด้อย (Weakness) โอกาส (Opportunity) และอุปสรรค (Threat) เพราะการวิเคราะห์องค์กร ถือว่าเป็นขั้นตอนแรก และเป็นขั้นตอนที่สำคัญสำหรับการจัดการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic management) และมีประโยชน์ต่อการบริหารจัดการ และการพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก ช่วยทำให้ได้ทราบถึงบริบทด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกของมหาวิทยาลัยที่อาจจะเข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย ได้ใช้ประโยชน์จากจุดแข็งต่างๆ อย่างไร และช่วยให้สามารถดำเนินการวางแผนเพื่อขจัดจุดอ่อน และอุปสรรค ต่างๆ เพื่อขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมายต่อไป

1.2 บริบท และทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth interview) สำหรับการวิเคราะห์สถานะองค์กร (SWOT Analysis) เพื่อศึกษาบริบท และทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์จากผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder) อาจารย์ บุคลากร นักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 5 วิทยาเขตจำนวน 30 คนโดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นเนื้อหาหลัก 6 ด้านดังต่อไปนี้

- 1) ด้านสภาพปัจจุบันของการพัฒนากีฬาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 2) ด้านเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 3) ด้านกระบวนการในการการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 4) ด้านการสำรวจความต้องการ
- 5) ด้านการวางแผนการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และ
- 6) ด้านการดำเนินการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นคำถามอื่นๆ ประกอบด้วย คือ ปัญหาการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย แนวทางแก้ปัญหาการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ทิศทางเกี่ยวกับการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย แนวทางหรือวิธีการในการแสวงหางบประมาณ และแหล่งงบประมาณในการพัฒนากีฬาในมหาวิทยาลัย และปัจจัยหรือเงื่อนไขที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จของการพัฒนากีฬาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รวมทั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์

และยุทธศาสตร์ที่สำคัญสำหรับการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย และการวางแผนกำหนดทิศทางหรือกลยุทธ์เพื่อการนำยุทธศาสตร์ที่ได้เสนอแนะไว้ไปสู่การปฏิบัติผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.2.1 บริบทด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1) บริบทด้านสภาพปัจจุบันของการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บริบทด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีจุดเด่น (Strengths) จุดด้อย (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ดังนี้

จุดเด่น

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีจุดเด่นคือ เป็นสถาบันการศึกษาชั้นนำที่มีคุณภาพ ได้รับความเชื่อมั่น และเป็นที่ยอมรับของภาคใต้ และของประเทศ มีวิทยาเขตครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของภาคใต้ จำนวน 5 วิทยาเขต ทั้งทางฝั่งอ่าวไทย ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ตอนกลาง และภาคใต้ตอนล่างทำให้สามารถเข้าถึงนักศึกษาในหลายๆ พื้นที่ได้อย่างทั่วถึง มีเครือข่ายการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ในระดับท้องถิ่น และระดับภูมิภาคมากมาย มีการเปิดสอนสาขาวิชาที่หลากหลายสำหรับทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายนั้น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีจุดเด่นคือ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมทั้งทางด้านทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรทางด้านวัสดุ และถือว่ามีความพร้อมมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่นๆ ในภาคใต้ มหาวิทยาลัยมีผู้ที่มีความสามารถด้านกีฬาจำนวนมากทั้งที่เป็นนักกีฬาหรือผู้ฝึกสอน มีพื้นที่ และสถานที่สำหรับการออกกำลังกายที่เหมาะสมอยู่มากมาย อีกทั้งมหาวิทยาลัยยังมีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมการออกกำลังกาย มีความตระหนัก และให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย และการแข่งขันกีฬามากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา

จุดด้อย

ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญทางด้านวิชาการ และการวิจัยมากกว่าทำให้ไม่มีการจัดการหรือการจัดระบบในเรื่องของการกำหนดนโยบายหรือยุทธศาสตร์ในการพัฒนาด้านกีฬา และการออกกำลังกายอย่างเป็นทางการ หรืออย่างเป็นทางการมากนัก โครงการ และกิจกรรมทางด้านกีฬา และการออกกำลังกายต่างๆ ของนักศึกษาไม่ได้รับการสนับสนุน และผลักดันจากมหาวิทยาลัยเท่าที่ควร บุคลากรด้านส่งเสริมการออกกำลังกายยังมีจำนวนน้อย อุปกรณ์การออกกำลังกายจำนวนมากชำรุด และสถานที่ในการออกกำลังกายไม่ได้รับการพัฒนา และปรับปรุงเท่าที่ควร ขาดการปรับปรุงภูมิทัศน์ที่เหมาะสมกับการออกกำลังกาย อีกทั้งปัจจุบันได้มีการขยายตัวของสาขาวิชา และคณะวิชาต่างๆ

มากขึ้นทำให้มีจำนวนนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงจำเป็นต้องใช้พื้นที่ในการก่อสร้างอาคารต่างๆ มากขึ้นตามไปด้วย ส่งผลให้พื้นที่ในการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ลดน้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิทยาเขตหาดใหญ่ อัตราส่วนความเพียงพอของอุปกรณ์ การออกกำลังกาย หรือสถานที่ออกกำลังกายกับจำนวนบุคลากร และนักศึกษาไม่สมดุล นอกจากนี้ การจัดสรรงบประมาณ และอุปกรณ์กีฬา และการออกกำลังกายให้กับแต่ละวิทยาเขตยังไม่ทั่วถึง และเพียงพอ

โอกาส

จากการที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของภาคใต้ จึงทำให้มีโอกาสได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานหรือองค์กรภายนอกต่างๆ ได้ง่าย และสะดวกมากขึ้น เพื่อการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาหรือการส่งเสริมการออกกำลังกาย อาทิเช่น ในการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยเมื่อปี 2555 ที่ผ่านมา อีกทั้งปัจจุบันประชาคมมหาวิทยาลัย เริ่มต้นตัวกับสุขภาพมากขึ้น นักศึกษา บุคลากร อาจารย์ หรือผู้บริหารต่างๆ ให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายมากขึ้น ซึ่งสิ่งนี้จะเป็นโอกาสที่สามารถนำไปสู่การกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายที่เป็นรูปธรรมมากขึ้นในอนาคตได้ และจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถปรับปรุงพื้นที่ที่เหมาะสมกับการออกกำลังกาย และประเภทกีฬา และสร้างให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นได้ อีกทั้งการที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ จึงอาจจะทำให้โครงการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้านสุขภาพ การกีฬา และการออกกำลังกายได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายต่อไปในอนาคต นอกจากนี้การที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ที่มีหลายวิทยาเขต จึงอาจจะทำให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการต่อรองทางด้านงบประมาณสนับสนุนกับส่วนกลางได้มากขึ้น และสำหรับบางวิทยาเขตที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่มีความไม่สงบ จะมีโอกาสได้รับการสนับสนุนงบประมาณ เพื่อการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง และความสามัคคีให้แก่ชุมชนได้ง่ายกว่า

อุปสรรค

จากการที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีหลายวิทยาเขต ทำให้การจัดสรรงบประมาณ และอุปกรณ์กีฬาในแต่ละวิทยาเขตไม่เท่าเทียมกัน บางวิทยาเขตมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกหรือสาธารณูปโภคสำหรับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาอย่างไม่ดีเท่าที่ควร บางวิทยาเขตมีการสร้างศูนย์กีฬาเพิ่มเติมตามแผนเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของวิทยาเขต แต่บางวิทยาเขตจำนวนนักศึกษามีเพิ่มขึ้นอย่างมาก ทำให้มีการใช้พื้นที่เพื่อการสร้างอาคารเรียน

เพิ่มขึ้น ในขณะที่ความต้องการที่จะใช้บริการทางด้านการออกกำลังกายก็เพิ่มสูงขึ้นแต่พื้นที่สำหรับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้เกิดความแออัดอย่างมาก ซึ่งจะสามารถส่งผลทำให้สถานที่ในการออกกำลังกาย และสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการออกกำลังกาย และเป็นการบั่นทอนจิตใจของผู้เล่นกีฬา และผู้ออกกำลังกายได้ นอกจากนี้การจัดสรรงบประมาณทางด้านการพัฒนากีฬายังมีน้อยมาก ไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการออกกำลังกาย และการขาดแคลนบุคลากรในการดำเนินงานพัฒนากีฬาก็เป็นอุปสรรคที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของการพัฒนาการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายต่อไปในอนาคตของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2) บริบทด้านจุดประสงค์ในการพัฒนาของการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บริบทด้านจุดประสงค์ในการพัฒนาของการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีจุดเด่น (Strengths) จุดด้อย (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ดังนี้

จุดเด่น

มหาวิทยาลัยมีความตั้งใจ และมีแนวคิดที่จะสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเพื่อที่จะพัฒนาองค์กร และบุคลากรของมหาวิทยาลัยอยู่แล้วทั้งนี้โอกาสที่จะผลักดันทำให้งานนโยบายด้านดังกล่าวเกิดขึ้นได้จริง และเป็นรูปธรรมมากขึ้นเป็นไปได้ง่าย เพราะมหาวิทยาลัยมีความพร้อมหลายๆ ด้านอยู่แล้ว มีนโยบายทางด้านการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากร มีโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม มีหน่วยงานหรือบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพหรือกีฬามีการพัฒนาด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ อยู่ตลอดเวลา

จุดด้อย

ขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาทางด้านการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ขาดการส่งเสริม และการทำเป็นแบบอย่างเพื่อให้เห็นเป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง อีกทั้งมหาวิทยาลัยยังขาดแคลนผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย หน่วยงานหรือบุคลากรที่รับผิดชอบ และดูแลด้านนี้ยังขาดความชำนาญ และยังไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยตามแผนงานที่วางไว้ ขาดการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในบางส่วนบางวิทยาเขตไม่มีงบประมาณในการพัฒนา และปรับปรุงสถานที่สำหรับการออกกำลังกายให้สามารถใช้ได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ระบบการให้บริการสถานที่ และอุปกรณ์สำหรับการออกกำลังกายยังไม่

สมบูรณ์แบบ นอกจากนี้ นักศึกษา และบุคลากรส่วนหนึ่งขาดการตระหนักถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายไม่ชอบการออกกำลังกายจึงทำให้โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายไม่ได้รับความสนใจจากนักศึกษา และบุคลากรมากเท่าที่ควร

โอกาส

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีโครงการที่สอดคล้องกับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายมากมาย แต่ยังไม่ได้รับความสนใจจากนักศึกษา และบุคลากรมากเท่าที่ควร มหาวิทยาลัยควรส่งเสริม และสนับสนุนให้นักศึกษา และบุคลากรได้มีการออกกำลังกายให้มากขึ้น

อุปสรรค

มหาวิทยาลัยยังไม่เข้าใจบริบทที่แท้จริงของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย และให้ความสำคัญกับการวิจัยเพียงอย่างเดียว แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับกีฬา และการออกกำลังกายไม่สนใจในความเป็นอยู่ และสุขภาพของสมาชิกในองค์กรอย่างแท้จริง จึงทำให้ได้รับงบประมาณสนับสนุนเพื่อการพัฒนาส่งเสริมสุขภาพในด้านการออกกำลังกายไม่เพียงพอ อีกทั้งยังขาดบุคลากรผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ชำนาญการในการให้ความรู้ที่ถูกต้องทางด้านการออกกำลังกายไม่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรับผิดชอบโดยตรงทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายของนักศึกษา และบุคลากร สัดส่วนของบุคลากรที่รับผิดชอบทางด้านนี้ต่อจำนวนนักศึกษาไม่สอดคล้องกัน สถานที่สำหรับการออกกำลังกายมีไม่เพียงพอ และสถานที่ที่มีอยู่แล้วก็อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ไม่สมบูรณ์ อุปสรรคสำหรับการออกกำลังกายชำรุดเสียหาย ไม่ได้รับการซ่อมแซมหรือปรับปรุง

3) บริบทด้านกระบวนการพัฒนาของการส่งเสริมการออกกำลังกายใน

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บริบทด้านกระบวนการพัฒนาของการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีจุดเด่น (Strengths) จุดด้อย (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ดังนี้

จุดเด่น

มหาวิทยาลัยมีการกำหนดแผน และนโยบายการจัดการทางด้านการส่งเสริมสุขภาพในลักษณะของแผนประจำปีอยู่แล้ว และมีการจัดสรรงบประมาณตามแผนเพื่อการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย และการกีฬาตามที่กำหนดไว้แล้วทุกปี อีกทั้งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ยังสามารถระดมการมีส่วนร่วมจากหน่วยงานภายใน และองค์กรภายนอกทุกภาคส่วนที่มีความรู้ในด้านต่างๆ

เพื่อนำมากำหนดยุทธศาสตร์ที่จะทำงานร่วมกันได้ในอนาคต นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีอาคารสถานที่สำหรับการออกกำลังกายอยู่หลายแห่ง และสำหรับกีฬาหลายประเภท และได้มีการพัฒนาพื้นที่บางส่วนเพื่อสร้างสถานที่ออกกำลังกายเพิ่มขึ้น ให้สามารถรองรับการใช้บริการของบุคลากร และนักศึกษาได้อย่างเต็มที่

จุดด้อย

การสนับสนุน และการผลักดันให้แผน และนโยบายทางด้านการส่งเสริมสุขภาพ เกิดเป็นรูปธรรมยังมีน้อยมาก จึงทำให้การปฏิบัติงานตามแผนงบประมาณหรือแผนประจำปีทำได้ไม่สมบูรณ์ และครบถ้วน ตั้งแต่การเริ่มจัดกิจกรรม และการเข้าร่วมกิจกรรมจนถึงการประมวลผล การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาทางด้านการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายไม่เท่าเทียมกันในแต่ละวิทยาเขต ขาดการมีส่วนร่วมของนักศึกษา และบุคลากรจากทุกๆ หน่วยงาน อีกทั้งยังขาดความต่อเนื่องในการที่จะพัฒนาต่อยอดแผน และนโยบายทางด้านการส่งเสริมสุขภาพที่ดำเนินการมาแล้ว ขาดแคลนบุคลากรที่รับผิดชอบการจัดโครงการต่างๆ และที่จะดูแล และซ่อมบำรุงอุปกรณ์การออกกำลังกายต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ

โอกาส

มหาวิทยาลัยมีการสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการออกกำลังกายโดยให้เข้าร่วมการฝึกอบรมในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย เพื่อให้มีความรู้ความสามารถมากยิ่งขึ้น และมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เพียงพอต่อการให้บริการของนักศึกษา

อุปสรรค

การที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีวิทยาเขต 5 วิทยาเขตทำให้มีความแตกต่างในหลายด้าน การพัฒนาทางด้านการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในแต่ละวิทยาเขตจึงค่อนข้างแตกต่างกัน งบประมาณที่แต่ละวิทยาเขตได้รับอาจจะไม่เท่าเทียมกัน และไม่เพียงพอในการปฏิบัติงานหรือการทำกิจกรรมที่หลากหลาย ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ และความเชี่ยวชาญทางด้านนี้ และบุคลากรไม่ได้รับโอกาสในการพัฒนาตนเองอย่างเท่าเทียมกัน และอย่างต่อเนื่อง ไม่มีการผลักดันโครงการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อให้นักศึกษาได้รับรู้ถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายอย่างจริงจัง

4) บริบทด้านการสำรวจความต้องการของการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บริบทด้านการสำรวจความต้องการของการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีจุดเด่น (Strengths) จุดด้อย (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ดังนี้

จุดเด่น

มหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมทางด้านกีฬา และชมรมกีฬาต่างๆ ให้กับนักศึกษาที่มีความสนใจ และความต้องการที่แตกต่างกัน

จุดด้อย

ไม่มีการรณรงค์ และประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษา เจ้าหน้าที่ และบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้เห็นถึงคุณค่าของการออกกำลังกายอย่างจริงจัง มีการสำรวจอย่างเป็นทางการเพื่อสอบถามความต้องการจากกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ใช้บริการน้อยมาก เนื่องจากมีข้อจำกัดในหลายด้านเช่น งบประมาณจะได้รับจากส่วนกลางค่อนข้างจำกัด การสนับสนุนจากฝ่ายบริหารมีน้อย และการให้ความร่วมมือของนักศึกษา เจ้าหน้าที่ และบุคลากรยังไม่เต็มที่ อีกทั้งปัจจุบันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ยังขาดการมีส่วนร่วม หรือเวทีแลกเปลี่ยนหรือแสดงความคิดเห็นทางด้านการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายสำหรับนักศึกษา เจ้าหน้าที่ และบุคลากร และที่สำคัญที่สุดคือ มหาวิทยาลัยไม่ได้นำผลการสำรวจไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

โอกาส

มหาวิทยาลัยมีความพร้อมทางด้านบุคลากร และงบประมาณสำหรับการทำวิจัยเพื่อสำรวจความต้องการในการพัฒนาด้านการออกกำลังกายของนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร

อุปสรรค

ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจความต้องการในการส่งเสริมสุขภาพ และการพัฒนาด้านการออกกำลังกายน้อยเกินไป และมีการสำรวจความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเพียงบางกลุ่มเท่านั้น ยังขาดความหลากหลายของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสำรวจ อีกทั้งคนที่มาออกกำลังกายไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการสำรวจวิจัย นอกจากนี้บุคลากรทางด้านกีฬาไม่มีอำนาจในการตัดสินใจในการปฏิบัติกิจกรรมบางอย่างได้อย่างเต็มที่

5) บริบทด้านการวางแผนของการส่งเสริมการออกกำลังภายใน

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บริบทด้านการวางแผนของการส่งเสริมการออกกำลังภายใน

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีจุดเด่น (Strengths) จุดด้อย (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ดังนี้

จุดเด่น

มหาวิทยาลัยมีการประชุมวางแผน และการจัดทำแผนจัดโครงการสุขภาพตลอดปีได้ มีการวางแผน และกำหนดนโยบายการพัฒนาทางด้านการกีฬา และเน้นการส่งเสริมการออกกำลังภายในเพื่อสุขภาพทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา และบุคลากรในทุกๆ หน่วยงาน เช่น การกำหนด ชั่วโมงกิจกรรมของนักศึกษาว่าการจะจบหลักสูตรได้นั้นก็ต้องมีจำนวนชั่วโมงกิจกรรมทางด้านกีฬาให้ครบตามที่กำหนด และการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยภายใน การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน กีฬามหาวิทยาลัยเป็นต้น ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาให้ความสำคัญกับการวางแผนการส่งเสริมสุขภาพ และการพัฒนาด้านการออกกำลังภายใน และมีความตระหนักที่จะให้โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้เกิดขึ้นจริงอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

จุดด้อย

การปฏิบัติงาน และการจัดกิจกรรมบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังภายใน ไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่วางไว้ เนื่องจากงบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ เมื่อปฏิบัติงานจริง บุคลากร ผู้เข้าร่วมโครงการน้อยมากเพราะมีการจัดกิจกรรมอื่นซ้ำซ้อนในเวลาเดียวกัน บางครั้ง ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบโครงการแต่ละฝ่ายมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน นอกจากนี้ นักศึกษา และบุคลากรจำนวนน้อยมากที่ให้ความสำคัญกับการออกกำลังภายใน มีมินิสัยรักการออกกำลังภายในอย่างจริงจัง และทำเป็นนิสัย

โอกาส

การประชุม หรือการวางแผนจัดการการส่งเสริมสุขภาพน่าจะเป็นโอกาสที่ทำให้ การดำเนินการต่างๆ เป็นไปตามแผน หรือตามที่มหาวิทยาลัยอยากจะทำให้เกิดขึ้นได้

อุปสรรค

ผู้บริหาร บุคลากร และนักศึกษายังเห็นคุณค่าของการส่งเสริมการออกกำลังภายใน น้อย เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทีมบริหารแนวทางในการดำเนินการของแผนต่างๆ ที่กำหนดไว้จะ

เปลี่ยนแปลงไปด้วย ทำให้การดำเนินการโครงการต่างๆ อาจจะต้องหยุดชะงักได้ ไม่มีการวางแผน การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในระยะยาวระยะเวลา 10-15 ปีของแต่ละวิทยาเขตที่ชัดเจน จำนวนบุคลากรด้านการกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายมีน้อย ทำให้การปฏิบัติการบางอย่าง ไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างสมบูรณ์

1.2.2 ปัญหาของการพัฒนา และแนวทางแก้ไขของการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จากการสัมภาษณ์ประเด็นปัญหาการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้านนโยบาย และแผนพัฒนา ด้านการรับรู้ข่าวสารด้านการสนับสนุนของหน่วยงาน ด้านการให้ความร่วมมือของบุคลากรด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบุคลากร และนักศึกษา และแนวทางแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ ผลการวิจัยสรุป ได้ดังนี้

1) ปัญหาด้านนโยบาย และแผนพัฒนาของการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

ปัญหาด้านนโยบาย และแผนพัฒนาเพื่อการส่งเสริมการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยมีดังนี้ ไม่มีการประชาสัมพันธ์แผน และนโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้แก่นักศึกษา และบุคลากรได้รับทราบอย่างทั่วถึง ขาดความต่อเนื่องของโครงการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกาย ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยมีนโยบายพัฒนานักศึกษาในเรื่องของการส่งเสริมสุขภาพที่เป็นรูปธรรม แต่ขาดความต่อเนื่องของโครงการ บางโครงการดำเนินการไปได้เพียงช่วงเดียวแล้วก็หายไป กระบวนการดำเนินงานเพื่อการส่งเสริมการออกกำลังกายยังขาดแรงจูงใจในการที่จะให้นักศึกษาหันมาออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการออกกำลังกายมากเท่าที่ควร เพราะมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นการพัฒนางานวิจัยมากกว่า จะเห็นได้จากทุกวิทยาเขตมีการประชาสัมพันธ์ตลอดเวลาถึงนโยบาย “เราจะมุ่งสู่มหาวิทยาลัยที่มีงานวิจัยที่เป็นเลิศ” แต่ไม่เคยเห็นการประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพของบุคลากร และนักศึกษามากนัก

2) ปัญหาด้านการรับรู้ข่าวสารของการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปัญหาของการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการรับรู้ข่าวสารที่มีคือ การขาดการประชาสัมพันธ์แผนการส่งเสริมสุขภาพอย่างเป็นทางการ นักศึกษา และบุคลากรส่วนใหญ่ไม่ทราบนโยบาย และแผนงานด้านการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย เพราะหน่วยงานที่รับผิดชอบรวมทั้งองค์การนักศึกษาไม่ได้ทำการประชาสัมพันธ์การจัดโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้นักศึกษา และบุคลากรได้ทราบอย่างทั่วถึง ช่องทางในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารยังมี

น้อยเกินไป และไม่หลากหลาย ขาดความทั่วถึง หลายๆ โครงการที่มีการประชาสัมพันธ์แล้วก็ยังคงขาดความชัดเจน วิทยาเขตต่างๆ ก็ได้รับข่าวสารประชาสัมพันธ์การจัดโครงการต่างๆ จากส่วนกลางหรือวิทยาเขตขาดใหญ่่น้อยมาก ส่วนนักศึกษา และบุคลากรเองก็ยังให้ความสำคัญกับการรับรู้ข่าวสารต่างๆ ของมหาวิทยาลัยไม่มากเท่าที่ควร

3) ปัญหาด้านการสนับสนุนของหน่วยงานในการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

ปัญหาของการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการสนับสนุนของหน่วยงานคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่รับผิดชอบทางด้านการจัดกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยยังขาดความเข้าใจในความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษา จึงทำให้การสนับสนุนด้านต่างๆ ไม่ตรงจุด และไม่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษา การส่งเสริม และสนับสนุนให้นักศึกษาไปเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาต่างๆ มีน้อย และไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา บางโครงการที่จัดขึ้นไม่สอดคล้องกับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายที่แท้จริง และหน่วยงานที่รับผิดชอบขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถ และเชี่ยวชาญทางด้านการจัดกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายโดยตรง อีกทั้งหน่วยงาน หรือผู้ปฏิบัติงานต่างๆ ของแต่ละวิทยาเขตปฏิบัติงานไม่เป็นหนึ่งเดียว และไม่สอดคล้องกับภาพรวมของมหาวิทยาลัย การสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพด้านการออกกำลังกายยังไม่เพียงพอหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้บุคลากรเข้ามาร่วมกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพมากนักนอกจากนี้ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยไม่สนใจ และไม่เข้าใจแนวทางในการพัฒนากีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายมากเท่าที่ควร และมุ่งเน้น หรือให้ความสำคัญในการสนับสนุนแผนงานหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย หรือการเรียนการสอนมากกว่าการพัฒนากีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายของนักศึกษา และบุคลากร

4) ปัญหาด้านการให้ความร่วมมือของบุคลากรในการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

ปัญหาของการส่งเสริมการออกกำลังกายทางด้านการให้ความร่วมมือของบุคลากรมีดังนี้ บุคลากรของมหาวิทยาลัยให้ความร่วมมือกับการจัดโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายของศึกษาน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรที่ไม่ได้อยู่ในฝ่ายกีฬา เช่น ฝ่ายอาคารสถานที่ เป็นต้น นอกจากนี้ไม่ได้รับความร่วมมือกับการจัดกิจกรรมต่างๆ แล้ว เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรฝ่ายสนับสนุนบางคนไม่พยายามสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับความต้องการของนักศึกษา และขาดความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่อีกด้วย การจัดโครงการต่างๆ มีผู้เข้าร่วมน้อย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะบุคลากรส่วนใหญ่ยังไม่เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย ไม่มีการสำรวจความต้องการที่แท้จริงของบุคลากร การจัดกิจกรรมตรงกับเวลาการทำงาน

กิจกรรม ไม่น่าสนใจ ไม่มีโอกาสได้เลือกกิจกรรมในการปฏิบัติด้วยตัวเอง หรือไม่มีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ชัดเจน และต่อเนื่อง

5) ปัญหาด้านงบประมาณในการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

ปัญหาการส่งเสริมการออกกำลังกายทางด้านงบประมาณของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีดังนี้ มหาวิทยาลัยมีงบประมาณสำหรับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายค่อนข้างน้อย เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นในด้านวิชาการมากกว่าการจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย และให้แก่ชมรมต่างๆ เพื่อจัดโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกาย หรือเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬายังมีค่อนข้างจำกัด และไม่เพียงพอ อีกทั้งการจัดสรรงบประมาณไม่เท่าเทียมกันในแต่ละวิทยาเขต การสนับสนุนด้านงบประมาณของหน่วยงานหรือองค์กรภายนอกยังมีน้อย

6) ปัญหาด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบุคลากร/นักศึกษาในการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

ปัญหาของการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคลากร และนักศึกษามีดังนี้ วัฒนธรรมขององค์กรที่ยังขาดการให้ความสำคัญแก่การสร้างเสริมสุขภาพ บุคลากร และนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย และไม่มีความรู้สึกตระหนักหรือผูกพันกับคำว่าส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายมากนัก คนเหล่านี้จึงไม่นิยมออกกำลังกาย และค่อนข้างยากที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดังกล่าวได้ ยกเว้นคนที่เป็นนักกีฬาเท่านั้น เพราะว่าคนกลุ่มนี้ต้องออกกำลังกายทุกวัน จนรู้สึกว่าการออกกำลังกายทุกวัน นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยยังขาดผู้นำที่มีคุณภาพในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคลากร และนักศึกษาให้หันมาออกกำลังกาย

ในส่วนของแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth interview) เพื่อการวิเคราะห์สภาวะองค์กร (SWOT analysis) ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 5 วิทยาเขตได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาด้านต่างๆ สรุปได้ดังนี้

1) ควรมีการประชาสัมพันธ์แผน และโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการออกกำลังกายให้แก่นักศึกษา และบุคลากรให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประชาสัมพันธ์ และการสื่อสารผ่านทางช่องทางต่างๆ ที่หลากหลายทั้งทางตรง และทางอ้อม เช่น การกระจายเสียงผ่านเสียงตามสายของมหาวิทยาลัย บนเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย ทางเฟสบุ๊ก

(Facebook) หรือทางเครือข่ายสังคม (Social media) อื่นๆ ที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้ง่าย และควรใช้สโลแกนที่จำง่าย เช่น สโลแกนของ สสส. ที่ว่า “แค่ขยับ ก็เท่ากับการออกกำลังกาย”

2) ควรเพิ่มการรณรงค์เรื่องความสำคัญของการออกกำลังกายให้นักศึกษา และบุคลากรได้รับทราบ และตระหนักถึงประโยชน์ และข้อดีของการออกกำลังกายที่มีต่อสุขภาพให้มากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้คนกลุ่มนี้รู้สึกอยากจะทำออกกำลังกาย เพราะในบางครั้งปัญหาเรื่องการออกกำลังกายนั้นเกิดจากการที่นักศึกษา และบุคลากรเมินเฉยหรือไม่ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายมากเท่าที่ควรมากกว่า หรือบางคนอาจจะคิดว่าเรื่องของสุขภาพเป็นเรื่องไกลตัว ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรเพิ่มการโฆษณาประชาสัมพันธ์ และรณรงค์เพื่อให้ทุกคนในองค์กรได้หันมาออกกำลังกายให้มากขึ้น โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การจัดกิจกรรมต่างๆ โดยให้นักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นดาวเดือนของมหาวิทยาลัยมาช่วยสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาทั่วไป จากการประชาสัมพันธ์ผ่านแผ่นป้ายโปสเตอร์ ที่มีภาพ และข้อความเชิญชวนให้ออกกำลังกายตามอาคารเรียน และอาคารปฏิบัติการต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย บนเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยให้ทั่วถึง เป็นต้น

3) ฝ่ายบริหารของมหาวิทยาลัยควรมีแผนกลยุทธ์ และนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนโครงการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกาย เพื่อให้บุคลากรได้ให้ความร่วมมือมากขึ้น

4) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยที่ต้องดูแลรับผิดชอบงานทางด้าน การส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายควรให้ความสนใจ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางด้านนี้ให้มากขึ้น และควรจะเป็นบุคคลที่มีความสามารถทางด้านกีฬา ซึ่งอาจจะช่วยให้มีความเข้าใจ และมีมุมมองที่ดีต่อการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกาย เพราะการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรจะเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศ ถ้าคนในประเทศเรามีสุขภาพดี งบประมาณที่จะนำไปใช้ในการรักษาพยาบาลประชาชนก็ลดลง และสามารถช่วยแก้ปัญหาระยะยาวให้แก่ประเทศได้อีกด้วย เพราะการมีสุขภาพดี และการออกกำลังกายเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อกระบวนการทำงาน ถ้าวางกาย และจิตใจคนเรามีความสมบูรณ์ ก็จะส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5) ฝ่ายบริหารหรือผู้ที่มีอำนาจในการสั่งการควรเรียกประชุมคณะกรรมการการจัดงาน และผู้ที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดก่อนการจัดกิจกรรม เพื่อชี้แจงให้บุคลากร และนักศึกษาทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ และเข้าใจนโยบาย และให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งด้วย

6) ควรเพิ่มงบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายให้มากขึ้น และควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นตามลำดับก่อนหลัง

- 7) ควรเพิ่มบุคลากรฝ่ายสนับสนุนของหน่วยงานที่รับผิดชอบทางด้านการจัดกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกาย
- 8) ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาหรือตัวแทนนักศึกษาที่รับผิดชอบโครงการที่เกี่ยวข้องส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายได้พูดคุย ปรึกษาหารือ และอภิปรายกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจงให้ได้ทราบถึงนโยบายของมหาวิทยาลัยในการสนับสนุนโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการออกกำลังกาย เพื่อว่านักศึกษาจะได้จัดโครงการต่างๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย และเพื่อปรับความเข้าใจหรือหาแนวทางในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสม และแนวทางในการแก้ปัญหาต่างๆ ร่วมกัน
- 9) หน่วยงานที่รับผิดชอบในการพิจารณาโครงการที่เกี่ยวข้องส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายควรให้การช่วยเหลือ และความร่วมมือกับนักศึกษาในการเขียนโครงการเพื่อของบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น เพราะ นักศึกษายังขาดประสบการณ์ในการเขียนโครงการที่ถูกต้อง
- 10) มหาวิทยาลัยควรมีการสนับสนุนแผนการพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศทางด้านกีฬาให้มากขึ้น
- 11) ขอกการสนับสนุนด้านงบประมาณจากหน่วยงานภายนอก
- 12) ให้นักศึกษาหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายจัดหาทุนเพิ่มเติมโดยการทำกิจกรรมอื่นๆ เช่น การขายสินค้าของที่ระลึก การเล่นดนตรีเปิดหมวก เป็นต้น
- 13) มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้คนนอกมาร่วมด้วยได้ เพราะอาจจะได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณจากองค์กรหรือหน่วยงานภายนอกมากขึ้น
- 14) มหาวิทยาลัยต้องพยายามส่งเสริมให้บุคลากร และนักศึกษาได้เข้าร่วมการทำกิจกรรมต่างๆ ที่แฝงด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพ หรือการออกกำลังกาย อาทิเช่น ทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการปลูกต้นไม้ที่ช่วยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เคลื่อนไหวร่างกายไปด้วย เป็นต้น

1.2.3 ทิศทางการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้าน

การออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จากการสัมภาษณ์ถึงทิศทางเกี่ยวกับการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้านต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย ด้านภาพลักษณ์ของบุคลากรทางการกีฬาที่พึงประสงค์ในอนาคต ด้านวิสัยทัศน์ในการพัฒนากีฬาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านวิธีการพัฒนากีฬาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และด้านเนื้อหาในการพัฒนากีฬาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) ทิศทางการพัฒนาด้านวิสัยทัศน์ในการพัฒนา

มหาวิทยาลัยต้องกำหนดแนวทางในการพัฒนาให้เป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ผู้บริหารควรทำเป็นแบบอย่างก่อนโดยให้ความสำคัญกับการออกกำลังกาย และปรับเปลี่ยนทัศนคติโดยมองการส่งเสริมการออกกำลังกายว่าเป็นความจำเป็นของมนุษย์ที่พึงปฏิบัติ กำหนดยุทธศาสตร์ แผนกลยุทธ์ และงบประมาณที่ชัดเจนเพื่อการขับเคลื่อนนโยบายการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย สนับสนุนการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ

2) ทิศทางการพัฒนาด้านภาพลักษณ์ของบุคลากรทางการกีฬา/ การออกกำลังกายที่พึงประสงค์ในอนาคต

ต้องมีการสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬา และการออกกำลังกายเพิ่มขึ้น โดยการเปิดโอกาสให้ได้เพิ่มพูนความรู้ในรูปแบบต่างๆ ตามความเหมาะสม และเป็นผู้ปฏิบัติงานที่พร้อมจะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งบุคลากรต้องมีสุขภาพกายที่ดี แข็งแรง มีบุคลิกภาพที่ดี ตระหนักถึงหน้าที่ของตนเอง และเห็นถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีความขยัน และสามารถประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม และสามารถดำเนินการได้ตามกรอบของเวลา ควรมีการเชิดชูหรือให้รางวัลแก่ผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านกีฬาที่ช่วยสร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย ควรมีการรณรงค์ให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยมาออกกำลังกายกันให้มากขึ้น เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับนักศึกษา ควรมีการทบทวนนโยบายที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง และมุ่งเห็นความสำคัญอย่างจริงจัง และจริงจัง

3) ทิศทางการพัฒนาด้านวิธีการพัฒนากีฬา และการออกกำลังกาย

ควรมีการวางนโยบายเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาโดยเริ่มจากกลุ่มย่อยแล้วค่อยขยายไปกลุ่มใหญ่ แบ่งเป็นการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ การพัฒนากีฬา/การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ควรจัดให้มีข้อตกลงร่วมกันภายในองค์กรในการกำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนา การติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ควรมีหน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบเรื่องการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย อีกทั้งควรจัดหาผู้ฝึกสอน หรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง และมีความเชี่ยวชาญ เพื่อให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเหมาะสม เพื่อรองรับการทำงาน หรือการจัดกิจกรรมสู่การส่งเสริมสุขภาพที่ดีของนักศึกษา อาจารย์ หรือบุคลากร และต้องพัฒนาบุคลากรของงานกีฬาให้ตระหนัก และรู้ถึงหน้าที่ที่กระบวนกรที่มีความเหมาะสมในการพัฒนา สามารถสร้างความเชื่อมั่นในการออกกำลังกาย และการสร้างวัฒนธรรมการออกกำลังกายภายในองค์กร ควรส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายตามความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคล และหลากหลาย นอกจากนี้ควรมีการจัดประชุมระหว่าง

ผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบ และผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับวิธีการพัฒนากีฬาอย่างเป็นระบบ มหาวิทยาลัยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องของการออกกำลังกาย เพราะ เมื่อสถานที่พร้อมเอื้อต่อการออกกำลังกาย ก็อาจจะสามารถสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากรได้ทางหนึ่ง

4) ทิศทางการพัฒนาด้านเนื้อหาในการพัฒนา

ต้องมีการสอบถามความต้องการของประชาคมในมหาวิทยาลัยก่อนว่า ต้องการให้มีการพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพทางด้านการออกกำลังกายในรูปแบบใด เพื่อให้การพัฒนา เป็นไปอย่างตรงจุด และตรงเป้าหมาย และตรงตามความต้องการอย่างแท้จริงสร้าง Model ที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ และจัดกิจกรรมที่เหมาะสม ตรงตามความต้องการของบุคลากร ควรมีสื่อที่สามารถทำให้เข้าถึงบุคลากรได้ทุกคนเพื่อให้บุคลากรได้เข้ามาร่วมโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการออกกำลังกาย หรือเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ได้ตระหนักถึงความสำคัญ และประโยชน์ของการออกกำลังกายมากยิ่งขึ้น จัดทำเอกสารวารสารด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย หรือเผยแพร่ ทางระบบสารสนเทศต่างๆ ให้มากขึ้น

1.2.4 แนวทางหรือวิธีแสวงหางบประมาณ และแหล่งงบประมาณในการพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริม การออกกำลังกาย

มหาวิทยาลัยควรของบประมาณจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพ หรือด้านกีฬาทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนมาเพิ่มเติม หาเครือข่ายความร่วมมือจาก หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนที่เกี่ยวข้อง และที่พร้อมให้การสนับสนุน หรือหาพันธมิตรจากหน่วยงาน ในท้องถิ่นเช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เทศบาล หรือ ส่วนราชการอื่นๆ มาช่วยสนับสนุนด้านงบประมาณ หรือจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาเพื่อหารายได้ เป็นต้น

1.2.5 ปัจจัยหรือเงื่อนไขที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จในการพัฒนาสู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1) ด้านบุคลากร บุคลากรต้องมีความรู้ความสามารถทางด้านการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายที่แท้จริง บุคลากร และนักศึกษาต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อการออกกำลังกาย เห็นความสำคัญ และประโยชน์ของการออกกำลังกาย และปรับพฤติกรรมไปสู่ การออกกำลังกายที่สนใจ บุคลากร และนักศึกษาสนใจการออกกำลังกายมากขึ้น มีสุขภาพกายที่

แข็งแรงขึ้น และมีสุขภาพจิตที่แจ่มใสเบิกบาน สถิติการเจ็บป่วยของบุคลากรนักศึกษาบุคคลภายนอก ลดน้อยลง

2) ด้านการบริหารจัดการ ต้องมีการประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสม มีความต่อเนื่อง และเป็นรูปธรรม ควรมีการวางแผนนโยบาย และกลยุทธ์ต่างๆ และมีระบบการจัดการที่ดี

3) ด้านงบประมาณ ควรเพิ่มงบประมาณในการสนับสนุนกิจกรรมโครงการต่างๆ ให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

1.2.6 แนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

สำหรับแนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์นั้น ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นคำถาม ซึ่งประกอบด้วย แนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์ และยุทธศาสตร์ที่สำคัญสำหรับการพัฒนาสู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย และการวางแผนกำหนดทิศทางหรือ กลยุทธ์เพื่อนำยุทธศาสตร์ที่ได้เสนอแนะไว้ไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้การทำยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ประสบความสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) แนวทางการกำหนดยุทธศาสตร์ และยุทธศาสตร์ที่สำคัญสำหรับการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยควรมีการตั้งเป้าหมายในภาพรวมของมหาวิทยาลัยทางด้านการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างชัดเจน เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องกับด้านการกีฬา และการออกกำลังกาย นักศึกษา และบุคลากรจากทุกวิทยาเขตมาร่วมกันทำยุทธศาสตร์ และแผนกลยุทธ์การส่งเสริมกิจกรรมสุขภาพทั้งในระยะสั้น และในระยะยาว เช่น การจัดทำแผนงานการสนับสนุนการจัดกิจกรรมสุขภาพประจำปี และต่อเนื่องเป็นระยะยาวร่วมกัน สร้างวัฒนธรรมการออกกำลังกายจากคณะฯ สู่วิทยาเขต และมหาวิทยาลัย และสนับสนุนการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และ นันทนาการ โดยการกำหนดวัน และเวลาที่ชัดเจนที่จะให้บุคลากร และนักศึกษาได้มีโอกาสมา ออกกำลังกาย อีกทั้งควรเพิ่มจำนวนบุคลากรทางด้านการกีฬา และการออกกำลังกายสถานที่ และ อุปกรณ์การออกกำลังกายให้มากขึ้นเพื่อให้รองรับกับจำนวนนักศึกษา และบุคลากรได้เพียงพอ ปรับปรุงพื้นที่ อาคารสถานที่ และอุปกรณ์ให้พร้อมใช้เสมอ สามารถใช้งานได้อย่างสมบูรณ์ตลอดเวลา เพิ่มงบประมาณเพื่อการสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายให้มากขึ้น บูรณาการ การออกกำลังกายสู่การเรียนการสอน โดยการใช้กิจกรรมต่างๆ ไปสู่บริบทในชีวิตประจำวัน จัดให้มีรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายให้เป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษา ทุกหลักสูตร เพิ่มชมรมกีฬา และนันทนาการให้มากขึ้น เพิ่มการประชาสัมพันธ์การจัดโครงการต่างๆ

ที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น และทั่วถึง นอกจากนี้ควรมีการส่งเสริม และผลักดันนักกีฬามหาวิทยาลัยให้พัฒนาสู่ความเป็นเลิศในแต่ละชนิดกีฬา โดยการสนับสนุนทั้งงบประมาณ อุปกรณ์ในการฝึกซ้อม และจัดหาผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์ และมีความเชี่ยวชาญ

2) การวางแผนกำหนดทิศทางหรือกลยุทธ์ เพื่อการนำยุทธศาสตร์ที่ได้เสนอไว้ข้างต้นไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้การทำยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายประสบความสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

มหาวิทยาลัยควรปรับเปลี่ยนทัศนคติของบุคลากร และนักศึกษาให้หันมาออกกำลังกายมากขึ้น จัดสรรงบประมาณ และให้แต่ละหน่วยงานจัดโครงการส่งเสริมสุขภาพทั้งในระยะสั้น และระยะยาวให้แก่นักศึกษา และบุคลากรได้เข้าร่วมให้มากขึ้น กระตุ้นบุคลากรให้เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา จัดกิจกรรมการออกกำลังกายที่หลากหลายรูปแบบ ทันสมัย น่าสนใจ และสอดคล้องกับความต้องการของบุคลากร และนักศึกษา และเหมาะสมกับองค์กร และจะต้องจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดด้านความแข็งแรง และความมีสุขภาพที่ดีของบุคลากรในหน่วยงาน มีการประชาสัมพันธ์โครงการต่างๆ ที่คิดว่ามีประโยชน์ต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ควรสร้างโครงสร้างพื้นฐานให้เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาให้มากขึ้น จัดสถานที่สำหรับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาอย่างเหมาะสม ปรับปรุงสถานที่ และอุปกรณ์ให้สามารถใช้งานได้อย่างสมบูรณ์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ที่มาออกกำลังกายมีความรู้สึกอยากออกกำลังกายในสถานที่ที่ได้มาตรฐาน และเพียงพอ อีกทั้งจะต้องติดตาม และประเมินผลโครงการที่จัดทำขึ้น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรมีการสนับสนุนนักกีฬาส่งเข้าร่วมการแข่งขันในระดับประเทศ และมีสิ่งจูงใจให้นักกีฬาตามความเหมาะสม ควรจะมีการจัดสรรรางวัลโดยการเชิดชูเกียรติให้นักกีฬาที่ได้รับรางวัล หรือสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย

3) ความคิดเห็นอื่นๆ ในการดำเนินการสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

มหาวิทยาลัยควรมีทำให้แผนการออกกำลังกายเป็นรูปธรรมให้ได้ โดยเริ่มจากคณะสุวีทยาเขตต่างๆ และมหาวิทยาลัยควรกำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเป็น “วาระแห่งชาติของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” ในปีใดปีหนึ่ง เช่น “ปี 2020 มอ. สุขภาพดี ถ้วนหน้า” เป็นต้น ควรจัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านสุขภาพเพื่อตอบสนองต่อผู้สนใจในแต่ละกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย และเพียงพอต่อความต้องการ จัดประชาสัมพันธ์รณรงค์ให้ทุกคน และหน่วยงานส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมที่เน้นการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพให้มากยิ่งขึ้น เป็นต้น

จากการวิเคราะห์องค์การ (SWOT Analysis) โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกข้างต้น ทำให้ได้ทราบว่าบริบทด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีจุดอ่อน (Weaknesses) และอุปสรรค (Threats) หลายด้านดังนี้ สถานที่ และอุปกรณ์เพื่อการออกกำลังกาย ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา และบุคลากร สถานที่ และอุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่สามารถเปิดให้บริการแก่บุคลากรได้อย่างเต็มรูปแบบ และใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพขาดแคลนผู้ทรงคุณวุฒิ หรือบุคลากรที่มีความรู้ในการกีฬา และการออกกำลังกายที่สามารถแนะนำ และให้ความรู้แก่ผู้ที่เข้ามาใช้บริการศูนย์กีฬาหรือประจำสถานที่ออกกำลังกายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งจุดอ่อน และอุปสรรคดังกล่าวต่างๆ นี้มีสาเหตุหลักมาจากมหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณจากส่วนกลางน้อยลง ทำให้ขาดแคลนงบประมาณสำหรับการสร้างสถานที่ออกกำลังกายเพิ่มเติม สำหรับซ่อมบำรุงอุปกรณ์ และสถานที่ให้อยู่ในสภาพที่ดี และสำหรับการจ้างบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่เพื่อมาดูแลสถานที่ และให้ความรู้หรือคำแนะนำแก่ผู้ที่เข้ามาใช้บริการได้ จากการที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มี 5 วิทยาเขต ทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาทางด้านกีฬา และการออกกำลังกายในแต่ละวิทยาเขต ไม่เท่าเทียมกัน งบประมาณสำหรับการจัดโครงการกิจกรรมต่างๆ ในบางวิทยาเขตไม่เพียงพอ รวมทั้งการกระจายการวางแผนงานในแต่ละวิทยาเขตก็ไม่เท่าเทียมกันด้วย ทั้งนี้เพราะการจัดสรรงบประมาณดำเนินการตามจำนวนนักศึกษา และแผนงานโครงการของแต่ละวิทยาเขตมีไม่เท่ากัน นักศึกษา และบุคลากรให้ความสนใจ และเข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกาย น้อยมาก นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการของมหาวิทยาลัย น้อยมากด้วย การประชาสัมพันธ์การจัดโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้แก่นักศึกษา และบุคลากรทราบ ยังไม่ทั่วถึง และขาดการรณรงค์อย่างจริงจัง และกว้างขวาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ยังไม่มีหน่วยงานหรือองค์กรที่รับผิดชอบ และดูแลด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายโดยตรงที่ชัดเจน ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย และการส่งเสริมการออกกำลังกายภายในองค์กร มากเท่าที่ควร เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าจุดอ่อน และอุปสรรค รวมถึงปัญหา และปัจจัยที่สามารถส่งผลต่อการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย และที่สามารถกำหนดความสำเร็จของการพัฒนากีฬาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ซึ่งได้รับการยืนยันจาก ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้ง 5 วิทยาเขตจำนวน 30 คนส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล (ทั้งนักศึกษา บุคลากร อาจารย์ และผู้บริหาร) สถานที่ และอุปกรณ์สำหรับการออกกำลังกาย งบประมาณ การประชาสัมพันธ์ การกำหนดนโยบายแผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ และการบริหารจัดการ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้นำเอาข้อมูลดังกล่าวทั้ง 6 ด้านนี้มาเป็นประเด็นหลักใน

การกำหนดข้อความของร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในระยะที่ 2

ตอนที่ 2 การพัฒนายุทธศาสตร์

ผลการวิจัยตอนที่ 2 การพัฒนายุทธศาสตร์นี้ เป็นผลของการวิจัยในระยะที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการโดยการนำทิศทางข้อความที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 มาดำเนินการพัฒนา ยุทธศาสตร์ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) เพื่อรวบรวมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกกำลังกาย และการดำเนินการด้านกีฬาเกี่ยวกับร่างยุทธศาสตร์ของการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในอนาคต และเพื่อวิเคราะห์ผลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิว่า สอดคล้องหรือไม่ และได้แบ่งการวิจัยในระยะที่ 2 นี้ออกเป็น 3 รอบ ผู้วิจัยจะรายงานผลการวิจัย ของการวิจัยในระยะที่ 2 นี้โดยสังเขปเพื่อให้เห็นความเชื่อมโยงของขั้นตอนการวิจัยในแต่ละรอบของ การวิจัยระยะที่ 2 นี้เท่านั้น ส่วนรายละเอียดของผลการวิจัยทั้งหมดผู้วิจัยจะนำเสนอไว้ในภาคผนวก ผลการวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนายุทธศาสตร์ มีดังนี้

- รอบที่ 1 ผู้วิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 23 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์การเป็นผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบด้านกีฬา การส่งเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย จากภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย และจากหน่วยงานการศึกษาทั้งภาครัฐ และเอกชนได้ ร่วมแสดงความคิดเห็นที่มีต่อร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในอนาคตควรมีองค์ประกอบด้านต่างๆ อย่างไรบ้าง โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Opened end questionnaire) เป็นเครื่องมือวิจัย ประเด็นคำถามในแบบสอบถามชุดนี้ ผู้วิจัยได้ยึดแนวคิดจากผลการวิจัยในระยะที่ 1 ที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัย 6 ด้าน คือ ปัจจัยด้านคน ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ และด้านการบริหารจัดการ ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยหลักที่สามารถส่งผลต่อการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริม การออกกำลังกาย และที่สามารถกำหนดความสำเร็จของการพัฒนากีฬาใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ภาคผนวก จ) ผลการวิจัยของรอบที่ 1 นี้ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิโดยส่วนใหญ่มีความเห็นที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และคล้ายคลึงกันในประเด็นต่างๆ ดังนี้ ยุทธศาสตร์ การพัฒนาบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกาย ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาสายวิชาการ และ สายสนับสนุน ยุทธศาสตร์ การพัฒนานักศึกษา ยุทธศาสตร์ด้านการจัดสรรงบประมาณ ยุทธศาสตร์ด้านการหาแหล่งทุน ยุทธศาสตร์ด้านการแก้ไขปัญหาการแคลนสถานที่ และอุปกรณ์

สำหรับการเล่นกีฬา และออกกำลังกาย ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการด้านการจัดทำแผน และนโยบาย ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์แผน และนโยบายการส่งเสริมสุขภาพ และโครงการต่างๆ ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการด้านการรณรงค์ให้ผู้บริหาร บุคลากร และนักศึกษาได้เห็นคุณค่าของการส่งเสริม การออกกำลังกาย ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการด้านการสนับสนุนการจัดโครงการต่างๆ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ ด้านการสร้างความร่วมมือของบุคลากร และนักศึกษา เป็นต้น (ภาคผนวก ฉ)

- รอบที่ 2 ผู้วิจัยนำข้อมูลรายละเอียดที่ได้จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์แยกเป็นประเด็นเนื้อหาต่าง ๆ โดยพยายามที่จะคงสำนวนเดิมของผู้ทรงคุณวุฒิ และตัดทอนข้อความที่ซ้ำซ้อน หรือส่วนที่อยู่เหนือขอบเขตของการวิจัยออก แล้วนำมาสร้างเป็นร่างยุทธศาสตร์ในรูปแบบของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มเดิมตอบแบบสอบถามโดยการให้น้ำหนักความสำคัญ และความเป็นไปได้ของร่างยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่กำหนดขึ้น และเมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ผู้วิจัยก็นำข้อมูลจากแบบสอบถามนั้นมาวิเคราะห์ค่าน้ำหนัก โดยการคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range) ของยุทธศาสตร์แต่ละข้อ ผลการวิจัยของรอบที่ 2 นี้ ผู้วิจัยนำเสนอไว้ในภาคผนวก ข

-รอบที่ 3 ผู้วิจัยสร้างร่างยุทธศาสตร์ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถามเหมือนข้อคำถามในแบบสอบถามในรอบที่ผ่านมา แต่เพิ่มเติมค่ามัธยฐานของน้ำหนักคะแนนจากคำตอบของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ช่วงพิสัยระหว่างควอไทล์ของคำตอบของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และน้ำหนักคะแนนของคำตอบเดิมของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่ตอบในรอบที่ผ่านมาไปให้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านได้ทราบว่าคุณคิดเห็นของตนเองนั้นแตกต่าง หรือไม่แตกต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด และเพื่อให้ได้บทวนความคิดเห็นของตนเอง และพิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวก่อนที่จะตอบยืนยันคำตอบกลับมาอีกครั้ง ซึ่งกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิอาจจะเปลี่ยนคำตอบใหม่ หรือจะยังคงยืนยันคำตอบเดิมก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องแสดงเหตุผลประกอบด้วยหลังจากที่ได้แบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยก็นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลอีกครั้ง โดยการหาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานกับฐานนิยมของยุทธศาสตร์แต่ละข้อ ผลการวิจัยพบว่าผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 23 คนมีความเห็นต่อร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในด้านต่างๆ สอดคล้องกันทั้งสิ้น และถือว่าร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้านคน ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ และ

ด้านการบริหารจัดการ ที่ได้กำหนดขึ้นนั้นจะสามารถนำไปใช้ได้ โดยทุกยุทธศาสตร์มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (IR) ระหว่าง 0.00 -1.00 (ภาคผนวก ซ)

ตอนที่ 3 การยืนยันความเป็นไปได้ของร่างยุทธศาสตร์

ในการวิจัยระยะที่ 3 การยืนยันความเป็นไปได้ของร่างยุทธศาสตร์นี้ ผู้วิจัยนำร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายที่ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 23 คนลงความเห็นว่าจะสามารถนำไปใช้ได้ไปให้ผู้ที่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 8 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูง อธิการบดี และรองอธิการบดีของทั้ง 5 วิทยาเขต ได้ตรวจสอบความชัดเจนและยืนยันความเป็นไปได้ของร่างยุทธศาสตร์นี้ โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์พิจารณายอมรับที่ร้อยละ 75 หรือ 0.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์การพิจารณายอมรับที่ร้อยละ 50 หรือ 0.50 ของโรวินเนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli & Hambleton, 1977 อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538: 124) เพื่อให้ร่างยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้มีค่าความเชื่อมั่น และเกิดการยอมรับมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้หมายความว่า หากผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จำนวน 6 ใน 8 คนมีความเห็นเหมือนหรือสอดคล้องกัน (IC= 0.75 ขึ้นไป) แสดงว่าร่างยุทธศาสตร์นี้มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาดำเนินการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ผลการวิจัยมีดังนี้

ตารางที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกาย

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้าง เสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
1. ด้านคน										
1.1 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกาย”										
1.1.1 มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดยตรงเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬา และการออก กำลังกาย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
1.1.2 บุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬา และการ ออกกำลังกายมีคุณวุฒิทางด้านวิทยาศาสตร์การ กีฬา การออกกำลังกาย การส่งเสริม และการ ดูแลสุขภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
1.1.3 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออก กำลังกายมีความรู้ความสามารถด้านการกีฬา และการออกกำลังกายเป็นอย่างดี ถูกต้อง แม่นยำ และมีความรู้ที่ทันสมัย	0	+1	+1	+0	+1	0	+1	+1	.62	ไม่ยอมรับ
1.1.4 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออก กำลังกายมีประสบการณ์ทางด้านการกีฬา และ การออกกำลังกาย	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ
1.1.7 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออก กำลังกายเป็นผู้ฝึกซ้อม(โค้ช) หรือเป็นผู้ที่เป็น นักกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติมาก่อน	-1	-1	-1	-1	0	+1	-1	0	0	ไม่ยอมรับ
1.1.8 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออก กำลังกายมีความคิดสร้างสรรค์ ในการจัดทำ โครงการต่างๆ และการประชาสัมพันธ์	+1	0	0	+1	+1	+1	+1	+1	.75	ยอมรับ
1.1.9 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออก กำลังกายมีภาวะผู้นำที่ดีหรือมีความสามารถในการ เป็นผู้นำที่ดี	+1	0	+1	0	+1	+1	0	+1	.62	ไม่ยอมรับ

ตารางที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกาย (ต่อ)

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
1. ด้านคน										
1.1 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์กีฬา และการออกกำลังกาย”										
1.1.10 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออก กำลังกายเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และขอข่วยการ ทำงานของตนเอง	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	.87	ยอมรับ
1.1.11 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออก กำลังกายมีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
1.1.12 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และ การออกกำลังกายนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และ วิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการส่งเสริม การออกกำลังกาย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
1.1.13 จำนวนบุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการ ออกกำลังกายมีเพียงพอกับสัดส่วนของนักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัย	-1	+1	0	0	+1	0	+1	0	0	ไม่ยอมรับ
1.1.14 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออก กำลังกายได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนให้เพิ่มพูน ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์อย่าง ต่อเนื่องเช่นการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
1.1.15 มีโครงสร้างการบริหารของบุคลากรด้านการ ส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย และมีการแบ่ง หน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
1.1.16 บุคลากรด้านการกีฬา และการออกกำลังกาย ทำงานเป็นทีม และใช้กระบวนการทำงานแบบมี ส่วนร่วม	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	+1	.87	ยอมรับ
1.1.17 บุคลากรด้านการกีฬา และการออกกำลังกาย มีความทุ่มเทในการทำงาน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าสำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกายนั้น มียุทธศาสตร์ที่ถือว่ายอมรับได้คือ 1.1.1) มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย (IC= 1) 1.1.2) บุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายมีคุณวุฒิทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การออกกำลังกาย การส่งเสริม และการดูแลสุขภาพ (IC= 1) 1.1.5) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายเป็นผู้ที่มีใจรักในการออกกำลังกาย และตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการออกกำลังกาย (IC= 1) 1.1.11) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายมีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์ (IC= 1) 1.1.12) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการส่งเสริมการออกกำลังกาย (IC= 1) 1.1.14) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนให้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์อย่างต่อเนื่องเช่น การอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เป็นต้น (IC= 1) 1.1.15) มีโครงสร้างการบริหารของบุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย และมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคน (IC= 1) 1.1.17) บุคลากรด้านการกีฬา และการออกกำลังกายมีความทุ่มเทในการทำงาน (IC= 1) 1.1.4) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และ การออกกำลังกายมีประสบการณ์ทางด้านกีฬา และการออกกำลังกาย (IC= 0.87) 1.1.6) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายเป็นผู้ที่เข้าใจหลักการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ (IC= 0.87) 1.1.10) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และขอบข่ายการทำงานของตนเอง (IC= 0.87) 1.1.16) บุคลากรด้านการกีฬา และการออกกำลังกายทำงานเป็นทีม และใช้กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม (IC= .87) และ 1.1.8) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายมีความคิดสร้างสรรค์ ในการจัดทำโครงการต่างๆ และการประชาสัมพันธ์ (IC= 0.75)

ส่วนยุทธศาสตร์ที่ถือว่ายอมรับไม่ได้นั้นประกอบด้วย 1.1.3) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายมีความรู้ความสามารถด้านการกีฬา และการออกกำลังกายเป็นอย่างดี ถูกต้องแม่นยำ และมีความรู้ที่ทันสมัย (IC= 0.62) 1.1.7) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายเป็นผู้ฝึกซ้อม (โค้ช) หรือเป็นผู้ที่เป็นนักกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติมาก่อน (IC= 0) 1.1.9) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายมีภาวะผู้นำที่ดีหรือมีความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี (IC= 0.62) และ 1.1.13) จำนวนบุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายมีเพียงพอกับสัดส่วนของนักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัย (IC= 0)

ตารางที่ 6 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านบุคลากรบุคลากรสายวิชาการ และสาย
 สนับสนุน

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้าง เสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
1. ด้านคน										
1.2 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์บุคลากรสาย วิชาการ และสายสนับสนุน”										
1.2.1 กำหนดให้บุคลากรตรวจสุขภาพทุกๆ 6 เดือน	0	0	0	-1	+1	-1	+1	-1	0	ไม่ ยอมรับ
1.2.2 เปิดโอกาสหรือสนับสนุนให้บุคลากรเข้า ร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา และการส่งเสริม การออกกำลังกายในสถานบันเครือข่ายทั้งใน และต่างประเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	0	0	+1	.75	ยอมรับ
1.2.3 จัดอบรม สัมมนา เพื่อให้ความรู้ด้าน ส่งเสริม และพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพ และการ ออกกำลังกาย เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องตลอดปี การศึกษา	+1	0	+1	0	+1	+1	+1	+1	.75	ยอมรับ
1.2.4 จัดทำโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ที่ หลากหลาย น่าสนใจ และสามารถปฏิบัติได้ อย่างเป็นรูปธรรม และสามารถกระทำได้อย่าง ต่อเนื่อง โดยบุคลากรทุกภาคส่วนสามารถเข้ามา มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้สะดวก และสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ
1.2.5 สำรวจความต้องการ ความจำเป็นเกี่ยวกับ ปัญหาด้านสุขภาพ เพื่อเป็นข้อมูลในการปลูก กระแสความสนใจด้านการออกกำลังกายของ บุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน	+1	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.87	ยอมรับ
1.2.6 สร้างความตระหนักด้านการออกกำลังกาย และสุขภาพ ให้กับบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนทุกฝ่ายได้รับรู้อย่างต่อเนื่อง และจริงจังว่า “หากอยากมีสุขภาพดี..ก็ต้องทำ เอง” หรือ “สุขภาพที่ดีไม่มีขาย”	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ

ตารางที่ 6 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านบุคลากรบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน (ต่อ)

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้าง เสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
1. ด้านคน										
1.2 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์บุคลากรสาย วิชาการ และสายสนับสนุน”										
1.2.7 มีการยกย่อง ชมเชย บุคลากรที่ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลอื่น	+1	+1	+1	0	+1	+1	0	+1	.75	ยอมรับ
1.2.8 จัดให้มีผู้นำทางการเล่นกีฬา และออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนอย่างเพียงพอ	+1	+1	-1	0	+1	+1	0	0	.37	ไม่ ยอมรับ
1.2.9 ให้บุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุนที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายมาร่วมวางแผน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
1.2.10 จัดโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายโดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัย	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ
1.2.11 จัดระบบ และกลไกในการสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย	+1	+1	+1	+1	+1	-1	+1	+1	.87	ยอมรับ
1.2.12 มีการรายงานผลสำเร็จหรือปัญหาอุปสรรคของการจัดทำโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ให้บุคลากรทราบ เพื่อให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และจำนวนมากขึ้น	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	0	.75	ยอมรับ

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่ายุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านบุคลากรบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนที่สามารถยอมรับได้มีดังนี้ 1.2.6) สร้างความตระหนักด้านการออกกำลังกายและสุขภาพ ให้กับบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนทุกฝ่ายได้รับรู้อย่างต่อเนื่อง และจริงจังว่า “หากอยากมีสุขภาพดี..ก็ต้องทำเอง” หรือ “สุขภาพที่ดีไม่มีขาย” (IC= 1) 1.2.9) ให้บุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุนที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายมาร่วมวางแผน (IC= 1) 1.2.4) จัดทำโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย น่าสนใจ และสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และสามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่อง โดยบุคลากรทุกภาคส่วนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมได้สะดวก และสม่ำเสมอ (IC= 0.87) 1.2.5) สำรวจความต้องการ ความจำเป็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพ เพื่อเป็นข้อมูลในการปลูกกระแสความสนใจด้านการออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน (IC= 0.87) 1.2.10) จัดโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายโดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัย (IC= 0.87) 1.2.11) จัดระบบ และกลไกในการสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย (IC= 0.87) 1.2.2) เปิดโอกาสหรือสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายในสถานบันเครือข่ายทั้งใน และต่างประเทศ (IC= 0.75) 1.2.3) จัดอบรม สัมมนา เพื่อให้ความรู้ด้านส่งเสริม และพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกาย เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา (IC= 0.75) 1.2.7) มีการยกย่อง ชมเชย บุคลากรที่ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลอื่น (IC= 0.75) 1.2.12) มีการรายงานผลสำเร็จหรือปัญหาอุปสรรคของการจัดทำโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ให้บุคลากรทราบเพื่อให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และจำนวนมากขึ้น (IC= 0.75)

และยุทธศาสตร์ที่ยอมรับไม่ได้มี 2 ยุทธศาสตร์คือ 1.2.1) จัดให้มีผู้นำทางการเล่นกีฬา และออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนอย่างเพียงพอ (IC= 0.37) และ 1.2.8) กำหนดให้บุคลากรตรวจสุขภาพทุกๆ 6 เดือน (IC= 0)

ตารางที่ 7 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านนักศึกษา

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้าง เสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผล การ พิจารณา	
	1	2	3	4	5	6	7	8			
1. <u>ด้านคน</u>											
1.3 “ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา”											
1.3.1 มีการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้ นักศึกษาหันมาสนใจกีฬา และการออกกำลังกาย ด้วยวิธีที่หลากหลาย เช่น ผ่านเว็บไซต์ ของคณะฯ และมหาวิทยาลัย แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ กิจกรรมรณรงค์ โดยสโมสรนักศึกษาหรือองค์กรนักศึกษาหรือ สถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1		ยอมรับ
1.3.2 จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และ ส่งเสริมการออกกำลังกายให้นักศึกษาอย่าง ทั่วถึง และอย่างต่อเนื่องตลอดปี	+1	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	.87		ยอมรับ
1.3.3 กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้านการ ออกกำลังกายเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพ ของนักศึกษา ที่นักศึกษาจะต้องปฏิบัติ และ ต้องบันทึกเป็นกิจกรรมบังคับในใบรายงาน กิจกรรมนักศึกษา ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผลต่อการสำเร็จหรือไม่สำเร็จหรือผ่าน หรือไม่ผ่านการศึกษา	0	+1	+1	+1	0	-1	0	+1	.37		ไม่ ยอมรับ
1.3.4 ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนด นโยบาย และวางแผนปฏิบัติโครงการส่งเสริม สุขภาพด้านการออกกำลังกาย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1		ยอมรับ
1.3.5 จัดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการ และความสนใจของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1		ยอมรับ
1.3.6 จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และ ส่งเสริมการออกกำลังกายที่เน้นการมีส่วนร่วม ของนักศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87		ยอมรับ

ตารางที่ 7 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านนักศึกษา (ต่อ)

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้าง เสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผลการ พิจารณา	
	1	2	3	4	5	6	7	8			
1. <u>ด้านคน</u>											
1.3 “ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา”											
1.3.7 กำหนดโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการ ออกกำลังกายของนักศึกษาให้อยู่ในแผนงานของ คณะ และมหาวิทยาลัย	+1	+1	+1	0	+1	-1	+1	+1	.87	ยอมรับ	
1.3.8 จัดให้มีการวัด และ ประเมินผล กิจกรรม หรือโครงการ การพัฒนานักศึกษาเพื่อสุขภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ	
1.3.9 เพิ่มจำนวนโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพ กีฬา และการออกกำลังกายให้มีความ หลากหลาย ทันสมัย และมีจำนวนมากขึ้น	+1	0	+1	0	+1	0	+1	0	.50	ไม่ ยอมรับ	

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่
 การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการพัฒนานักศึกษาที่ยอมรับ
 ได้มีดังนี้ 1.3.1) มีการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้นักศึกษาหันมาสนใจกีฬา และการออกกำลังกาย
 ด้วยวิธีที่หลากหลาย เช่น ผ่านเว็บไซต์ของคณะฯ และมหาวิทยาลัย แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ วิทยุ
 โทรทัศน์ กิจกรรมรณรงค์ โดยสโมสรนักศึกษาหรือองค์กรนักศึกษาหรือสภานักศึกษา (ค่า IC= 1)
 1.3.4) ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และวางแผนปฏิบัติโครงการส่งเสริมสุขภาพ
 ด้านการออกกำลังกาย (ค่า IC= 1) 1.3.5) จัดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการ และความสนใจของ
 นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง (ค่า IC= 1) 1.3.8) จัดให้มีการวัด และประเมินผลกิจกรรม หรือโครงการ
 การพัฒนานักศึกษาเพื่อสุขภาพ (ค่า IC= 1) 1.3.2) จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริม
 การออกกำลังกายให้แก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง และอย่างต่อเนื่องตลอดปี (ค่า IC= 0.87) 1.3.6) จัดให้มี
 โครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา (ค่า IC= 0.87)
 และ 1.3.7) กำหนดโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาให้อยู่ในแผนงานของ
 คณะและมหาวิทยาลัย (ค่า IC= 0.87)

และร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย
สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการพัฒนานักศึกษาที่ไม่สามารถยอมรับได้มี
ดังนี้ 1.3.9) เพิ่มจำนวนโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพ กีฬา และการออกกำลังกายให้มีความ
หลากหลาย ทันสมัย และมีจำนวนมากขึ้น (ค่า IC= 0.50) และ 1.3.3) กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพ
ด้านการออกกำลังกายเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพของนักศึกษา ที่นักศึกษาจะต้องปฏิบัติ และ
ต้องบันทึกเป็นกิจกรรมบังคับในใบรายงานกิจกรรมนักศึกษาตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
ซึ่งมีผลต่อการสำเร็จหรือไม่สำเร็จหรือผ่าน หรือไม่ผ่านการศึกษา (ค่า IC= 0.37)

ตารางที่ 8 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการจัดสรรงบประมาณ

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้าง เสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผลการ พิจารณา	
	1	2	3	4	5	6	7	8			
2.1 “ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ”											
2.1.1 จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม โดยใช้ แผนงานโครงการ และแผนปฏิบัติการที่ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ ประกอบการพิจารณา	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	.87	ยอมรับ	
2.1.2 กำหนดสัดส่วนของงบประมาณให้ชัดเจน (เงินรายได้หรือจากค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา)	+1	0	+1	0	0	+1	+1	+1	.75	ยอมรับ	
2.1.3 มีระบบ และกลไกในการจัดสรร และการ สนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์กรภายในอย่าง ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ	
2.1.4 มีการจัดทำแผนด้านการเงินอย่างเป็น ระบบ	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	+1	.87	ยอมรับ	
2.1.5 จัดสรรงบประมาณให้คณะทำงาน องค์กรนักศึกษา เพื่อการจัดโครงการต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออก กำลังกายอย่างเพียงพอ และทั่วถึง	0	+1	0	+1	+1	0	0	+1	.50	ไม่ ยอมรับ	
2.1.6 มีการจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตาม สัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนบุคลากรทุกภาค ส่วน	0	+1	0	0	+1	0	+1	0	.37	ไม่ ยอมรับ	
2.1.7 มีการจัดสรรงบประมาณตามขนาดของ วิทยาเขต	0	+1	+1	0	+1	+1	+1	+1	.75	ยอมรับ	

ตารางที่ 8 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการจัดสรรงบประมาณ (ต่อ)

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้าง เสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
2.1 “ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ”										
2.1.8 มีการจัดสรรงบประมาณตามความสำเร็จ ด้านการกีฬา และผลสัมฤทธิ์ด้านการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพของแต่ละวิทยาเขต	-1	0	0	0	0	0	+1	0	0	ไม่ยอมรับ
2.1.9 มีการจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนา ของวิทยาเขต และวิธีการในการดำเนินงานของ แต่ละวิทยาเขตอย่างเหมาะสม	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	.87	ยอมรับ
2.1.10 มีการกำหนดเป็นนโยบายในการจัดสรร งบประมาณเงินรายได้ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้แต่ละ หน่วยงานได้มีงบประมาณเพื่อการส่งเสริม สุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย และกีฬา	0	0	+1	0	+1	0	+1	+1	.50	ไม่ยอมรับ
2.1.11 จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ และ สอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน โครงการ เพื่อ ลดความซ้ำซ้อน และการใช้งบประมาณไม่ตรง ตามวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	.87	ยอมรับ
2.1.12 จัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงการจัดสรร และการใช้งบประมาณ	+1	0	0	-1	+1	0	+1	0	.25	ไม่ยอมรับ
2.1.13 สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรม แข่งขันกีฬาด้านต่างๆ ของบุคลากร	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ
2.1.14 จัดให้มีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล แผนงานหรือโครงการทุกโครงการ อย่างจริงจังเพื่อจะได้สนับสนุนงบประมาณ เพิ่มเติมต่อไป	+1	+1	0	0	+1	-1	+1	+1	.50	ไม่ยอมรับ
2.1.15 มีหน่วยงาน และบุคลากรตรวจสอบการ จัดสรรงบประมาณเพื่อความถูกต้อง และเป็น ธรรม	+1	0	+1	+1	0	-1	+1	+1	.50	ไม่ยอมรับ
2.1.16 จัดหมวดหมู่กิจกรรมในการสนับสนุน งบประมาณโดยเพิ่มสัดส่วนของงบประมาณด้าน สุขภาพมากขึ้น	0	+1	0	0	+1	0	+1	0	.37	ไม่ยอมรับ

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการจัดสรรงบประมาณที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมรับได้มีดังนี้ 2.1.3) มีระบบ และกลไกในการจัดสรร และการสนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์กรภายในอย่างชัดเจน (ค่า IC= 1) 2.1.1) จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมโดยใช้แผนงานโครงการ และแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ประกอบการพิจารณา (ค่า IC= 0.87) 2.1.4) มีการจัดทำแผนด้านการเงินอย่างเป็นระบบ (ค่า IC= 0.87) 2.1.9) มีการจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาของวิทยาเขต และวิธีการในการดำเนินงานของแต่ละวิทยาเขตอย่างเหมาะสม (ค่า IC= 0.87) 2.1.11) จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ และสอดคล้องกับนโยบาย แผนงานโครงการ เพื่อลดความซ้ำซ้อน และการใช้งบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ (ค่า IC= 0.87) 2.1.13) สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาด้านต่างๆ ของบุคลากร (ค่า IC= 0.87) 2.1.2) กำหนดสัดส่วนของงบประมาณให้ชัดเจน (เงินรายได้หรือจากค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา (ค่า IC= 0.75) 2.1.7) มีการจัดสรรงบประมาณตามขนาดของวิทยาเขต (ค่า IC= 0.75)

ส่วนร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการจัดสรรงบประมาณที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยไม่ยอมรับ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้ 2.1.5) จัดสรรงบประมาณให้คณะหน่วยงาน องค์กรนักศึกษา เพื่อการจัดโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเพียงพอ และทั่วถึง(ค่า IC= 0.50) 2.1.10) มีการกำหนดเป็นนโยบายในการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้แต่ละหน่วยงานได้มีงบประมาณเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย และกีฬา (ค่า IC= 0.50) 2.1.14) จัดให้มีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล แผนงานหรือโครงการทุกโครงการอย่างจริงจังเพื่อจะได้สนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมต่อไป (ค่า IC= 0.50) 2.1.15) มีหน่วยงาน และบุคลากรตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อความถูกต้อง และเป็นธรรม (ค่า IC= 0.50) 2.1.6) มีการจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนบุคลากรทุกภาคส่วน (ค่า IC= 0.37) 2.1.16) จัดหมวดหมู่กิจกรรมในการสนับสนุนงบประมาณโดยเพิ่มสัดส่วนของงบประมาณด้านสุขภาพมากขึ้น (ค่า IC= 0.37) 2.1.12) จัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงการจัดสรร และการใช้งบประมาณ (ค่า IC= 0.25) และ 2.1.18) มีการจัดสรรงบประมาณตามความสำเร็จด้านการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของแต่ละวิทยาเขต (ค่า IC= 0)

ตารางที่ 9 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการหาแหล่งทุน

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้าง เสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
2.2 “ยุทธศาสตร์การหาแหล่งทุน”										
2.2.1 มีการจัดทำยุทธศาสตร์ และแผนการ ปฏิบัติงานที่จะใช้สำหรับการขอสนับสนุน จากองค์กรภายนอก	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	-1	.62	ไม่ ยอมรับ
2.2.2 มีการจัดเตรียมข้อมูล และแผนการ ดำเนินการในแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนเป็น รูปธรรมเพื่อนำเสนอต่อองค์กรภายนอก	+1	+1	+1	0	0	+1	+1	-1	.50	ไม่ ยอมรับ
2.2.3 มีระบบ และกลไกในการขอการ สนับสนุนงบประมาณจากองค์กรภายนอกที่ ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	-1	.62	ไม่ ยอมรับ
2.2.4 ประสานขอความร่วมมือจากแหล่งทุน จากภายนอก (บริษัท ห้างร้าน หรือองค์กร ต่างๆ) ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ของมหาวิทยาลัย เช่น ส.ส.ส.	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
2.2.5 มีกองทุนพัฒนากีฬา และ สวัสดิการนักกีฬา	+1	0	+1	0	+1	0	0	0	.37	ไม่ ยอมรับ
2.2.6 ทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัยควรให้ความ ร่วมมือในการหาแหล่งทุนจากภายนอก	0	+1	0	-1	+1	0	0	0	.12	ไม่ ยอมรับ
2.2.7 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดกิจกรรมเพื่อ หาทุน มีหน้าที่ในการพิจารณาจัดกิจกรรม หลากหลายรูปแบบ	+1	0	+1	0	+1	0	0	+1	.50	ไม่ ยอมรับ
2.2.8 จัดให้มีการแข่งขัน หรือมหกรรมกีฬา เป็นระยะๆ พร้อมกับการจัดทำของที่ระลึก เพื่อหาทุน	+1	+1	+1	0	+1	-1	+1	+1	.62	ไม่ ยอมรับ
2.2.9 กิจกรรมที่จะจัดเพื่อหาทุนต้องเน้นการ มีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายของ มหาวิทยาลัย รวมทั้งศิษย์เก่า และศิษย์ ปัจจุบัน	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	+1	.87	ยอมรับ

ตารางที่ 9 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการหาแหล่งทุน (ต่อ)

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้าง เสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
2.2 “ยุทธศาสตร์การหาแหล่งทุน”										
2.2.10 เปิดโอกาสให้เจ้าของแหล่งทุนหรือผู้ให้ การสนับสนุนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิด สำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองจะ สนับสนุน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
2.2.11 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากองค์กร หรือหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนทุน หรือให้งบประมาณมาเป็นส่วนหนึ่งของ กรรมการดำเนินโครงการส่งเสริมสุขภาพด้าน การออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย	+1	0	+1	+1	0	+1	+1	+1	.75	ยอมรับ
2.2.12 จัดตั้งกองทุนศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุน และ จัดสรรงบประมาณบางส่วนมาใช้ในการ ดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการ ออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย	0	0	+1	-1	+1	-1	+1	+1	.25	ไม่ ยอมรับ
2.2.13 ยกย่อง เชิดชูหรือส่งเสริมให้มอบ “ปริญญากิตติมศักดิ์” แก่ผู้ที่มีอุปการคุณหรือผู้ที่ สนับสนุนโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออก กำลังกายของมหาวิทยาลัย	+1	0	+1	-1	+1	0	0	0	.25	ไม่ ยอมรับ
2.2.14 จัดตั้งมูลนิธิด้านการกีฬา และการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	+1	0	+1	-1	0	-1	0	0	0	ไม่ ยอมรับ
2.2.15 ชี้แจง และประชาสัมพันธ์ให้องค์กร ภายนอกได้รับรู้ถึงความจำเป็นของการให้ความ อนุเคราะห์ และความสำคัญของการเป็น ผู้สนับสนุนงบประมาณสำหรับการดำเนิน โครงการต่างๆ รวมทั้งได้ทราบถึงผลตอบแทนที่ องค์กรภายนอกจะได้รับ	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	0	.75	ยอมรับ
2.2.16 ขอกการสนับสนุนจากองค์กรหลัก ระดับประเทศเช่นการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาประเภทต่างๆ กระทรวงการ ท่องเที่ยว และการกีฬา ฯลฯ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	.87	ยอมรับ

จากตารางที่ 9 พบว่าร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการจัดหาแหล่งทุนที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมรับได้มีดังนี้ 2.2.4) ประสานขอความร่วมมือจากแหล่งทุนจากภายนอก (บริษัท ห้างร้าน หรือองค์กรต่างๆ) ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย เช่น ส.ส.ส. (ค่า IC= 1) 2.2.10) เปิดโอกาสให้เจ้าของแหล่งทุนหรือผู้ให้การสนับสนุนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองจะสนับสนุน (ค่า IC= 1) 2.2.9) กิจกรรมที่จะจัดเพื่อหาทุนต้องเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายของมหาวิทยาลัย รวมทั้งศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน (ค่า IC= 0.87) 2.2.16) ขอการสนับสนุนจากองค์กรหลักระดับประเทศ เช่นการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาประเภทต่างๆ กระทรวงการท่องเที่ยว และการกีฬา ฯลฯ (ค่า IC= 0.87) 2.2.11) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากองค์กรหรือหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนทุนหรือให้งบประมาณมาเป็นส่วนหนึ่งของกรรมการดำเนินโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย (ค่า IC= 0.75) และ 2.2.15) ชี้แจง และประชาสัมพันธ์ให้องค์กรภายนอกได้รับรู้ถึงความจำเป็นของการให้ความอนุเคราะห์และความสำคัญของการเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณสำหรับการดำเนินโครงการต่างๆรวมทั้งได้ทราบถึงผลตอบแทนที่องค์กรภายนอกจะได้รับ (ค่า IC= 0.75)

และพบว่าร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการจัดหาแหล่งทุน ที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยไม่ยอมรับมีหลายยุทธศาสตร์ดังนี้ 2.2.1) มีการจัดทำยุทธศาสตร์ และแผนการปฏิบัติงานที่จะใช้สำหรับการขอสนับสนุนจากองค์กรภายนอก (ค่า IC= 0.62) 2.2.3) มีระบบ และกลไกในการขอการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรภายนอกที่ชัดเจน (ค่า IC= 0.62) 2.2.8) จัดให้มีการแข่งขัน หรือมหกรรมกีฬาเป็นระยะๆ พร้อมกับการจัดทำของที่ระลึกเพื่อหาทุน (ค่า IC= 0.62) 2.2.2) มีการจัดเตรียมข้อมูล และแผนการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อนำเสนอต่อองค์กรภายนอก (ค่า IC= 0.50) 2.2.7) แต่งตั้งคณะกรรมการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุน มีหน้าที่ในการพิจารณาจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ (ค่า IC= 0.50) 2.2.5) มีกองทุนพัฒนา การกีฬา และสวัสดิการนักกีฬา (ค่า IC= 0.37) 2.2.12) จัดตั้งกองทุนศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุน และจัดสรรงบประมาณบางส่วนมาใช้สำหรับการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย (ค่า IC= 0.25) 2.2.13) ยกย่อง เชิดชูหรือส่งเสริมให้มอบ “ปริญญากิตติมศักดิ์” แก่ผู้ที่มีอุปการคุณหรือผู้ที่สนับสนุนโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย (ค่า IC= 0.25) 2.2.6) ทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัยควรให้ความร่วมมือในการหาแหล่งทุนจากภายนอก (ค่า IC= 0.12) และ 2.2.14) จัดตั้งมูลนิธิด้านการกีฬา และการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย (ค่า IC= 0)

ตารางที่10 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านสถานที่ และอุปกรณ์

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
3.“ด้านสถานที่ และอุปกรณ์”										
3.1 กำหนดระเบียบการใช้สถานที่ด้านการศึกษา และการออกกำลังกาย รวมถึงอุปกรณ์การกีฬา ที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
3.2 กำหนดกรอบ และแผนปฏิบัติการการสร้าง เสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ให้ครอบคลุมทั้ง งบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
3.3 จัดให้มีสถานที่ให้พร้อมใช้ และเพียงพอต่อ ความต้องการของบุคลากร	-1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
3.4 ตรวจสอบความต้องการ และตั้งงบประมาณใน การจัดซื้ออุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก สะดวกสำหรับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย ให้มากขึ้น และมีเพียงพอ	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	.87	ยอมรับ
3.5 ปรับสถานที่ พัฒนาสถานที่หรือประยุกต์ สถานที่ให้สามารถใช้ออกกำลังกายได้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
3.6 ขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์การออกกำลังกาย จากภาคส่วนเอกชนหรือเชิญเข้ามามีส่วน ร่วม และให้ผลตอบแทนในรูปแบบอื่น	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	0	.75	ยอมรับ
3.7 ตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการบริหาร จัดการที่ชัดเจนในการดูแลพื้นที่ และอุปกรณ์ ออกกำลังกาย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
3.8 จัดทำนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกายขององค์กรที่เป็น รูปธรรม และมีการบูรณาการทุกภาคส่วน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	.87	ยอมรับ
3.9 มีการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องกับกีฬา และการออกกำลังกาย ภายในองค์กรทุกๆ ด้านให้ทันสมัยอยู่เสมอ	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	0	.75	ยอมรับ

ตารางที่10 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านสถานที่ และอุปกรณ์ (ต่อ)

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
3.“ด้านสถานที่ และอุปกรณ์”										
3.10 กำหนดกรอบ และแผนปฏิบัติการการ สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออก กำลังกายในแต่ละช่วงเวลาอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	.87	ยอมรับ
3.11 มีการวิจัย และพัฒนาการสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	0	.75	ยอมรับ
3.12 ส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักการบริหารที่ ยุติธรรม โปร่งใส	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
3.13 กำหนดพันธกิจของการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	.87	ยอมรับ
3.14 มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน การสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออก กำลังกายอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	.87	ยอมรับ
3.15 จัดทำกรอบ และแผนปฏิบัติการในการ สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออก กำลังกายที่สอดคล้องกันในทุกระดับ	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	0	.75	ยอมรับ
3.16 บริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ให้เอื้อ และเสริมสร้างบรรยากาศให้บุคลากร และ นักศึกษาอยากออกกำลังกาย อยากรักษาสุขภาพ และสร้างความมั่นใจ และปลอดภัยให้แก่ผู้ที่มา ใช้บริการ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมนับยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริม การออกกำลังกายด้านสถานที่ และอุปกรณ์ต่างๆ ยุทธศาสตร์ดังนี้ 3.1) กำหนดระเบียบการใช้สถานที่ ด้านการกีฬา และการออกกำลังกาย รวมถึงอุปกรณ์การกีฬาที่เหมาะสม (ค่า IC= 1) 3.2) กำหนด กรอบ และแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ครอบคลุม ทั้งงบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์ (ค่า IC= 1) 3.3) จัดให้มีสถานที่ให้พร้อมใช้ และเพียงพอต่อความ ต้องการของบุคลากร (ค่า IC= 1) 3.5) ปรับสถานที่ พัฒนาสถานที่หรือประยุกต์สถานที่ให้สามารถให้ ออกกำลังกายได้ (ค่า IC= 1) 3.7) ตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการบริหารจัดการที่ชัดเจนใน การดูแลพื้นที่ และอุปกรณ์ออกกำลังกาย (ค่า IC= 1) 3.12) ส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักการบริหารที่ ยุติธรรม โปร่งใส (ค่า IC= 1) 3.16) บริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ให้อุ่น และเสริมสร้าง บรรยากาศให้บุคลากร และนักศึกษาอยากออกกำลังกาย อยากดูแลสุขภาพ และสร้างความมั่นใจ และปลอดภัยให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการ (ค่า IC= 1)

นอกจากนี้งานวิจัยครั้งนี้ยังพบว่าผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมนับยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริม การออกกำลังกายด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ยุทธศาสตร์ต่อไปนี้ในระดับรองลงมาคือ 3.4) สำรวจ ความต้องการ และตั้งงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการ เล่นกีฬา และการออกกำลังกายให้มากขึ้น และมีเพียงพอ (ค่า IC= 0.87) 3.8) จัดทำนโยบายการ สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายขององค์กรที่เป็นรูปธรรม และมีการบูรณาการ ทุกภาคส่วน (ค่า IC= 0.87) 3.10) กำหนดกรอบ และแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกายในแต่ละช่วงเวลาอย่างชัดเจน (ค่า IC= 0.87) 3.13) กำหนดพันธกิจ ของการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ชัดเจน (ค่า IC= 0.87) 3.14) มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย อย่างต่อเนื่อง (ค่า IC= 0.87) 3.6) ขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์การออกกำลังกายจากภาคส่วนเอกชน หรือเชิญเข้ามามีส่วนร่วม และให้ผลตอบแทนในรูปแบบอื่น (ค่า IC= 0.75) 3.9) มีการปรับปรุง กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และการออกกำลังกายภายในองค์กรทุกๆ ด้านให้ ทันสมัยอยู่เสมอ (ค่า IC= 0.75) 3.11) มีการวิจัย และพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริม การออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง (ค่า IC= 0.75) และ 3.15) จัดทำกรอบ และแผนปฏิบัติการใน การสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายที่สอดคล้องกันในทุกระดับ (ค่า IC= 0.75)

ตารางที่ 11 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการประชาสัมพันธ์

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
4. ด้านการประชาสัมพันธ์										
4.1 มหาวิทยาลัยควรแต่งตั้งคณะกรรมการ ประชาสัมพันธ์ระดับมหาวิทยาลัยเพื่อ รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์โครงการสร้าง เสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย	+1	0	+1	0	+1	-1	+1	0	.37	ไม่ ยอมรับ
4.2 มหาวิทยาลัยควรเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ มาตรการ แผนดำเนินการ ของ โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออก กำลังกายให้ประชาคมมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่าง ทั่วถึงครอบคลุมผู้ใช้บริการทุกกลุ่ม และตรง กลุ่มเป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ
4.3 มหาวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์ โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการ ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ
4.4 มหาวิทยาลัยควรใช้วิธีการ และช่องทาง การประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย โดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัย และ สามารถเข้าถึงได้ง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ
4.5 มหาวิทยาลัยควรมีระบบการ ประชาสัมพันธ์ที่ดี ต้องประชาสัมพันธ์โครงการ สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออก กำลังกาย ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และอย่าง ต่อเนื่องเพื่อสื่อสารให้บุคลากรของมหาวิทยาลัย ได้รับรู้อย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ
4.6 เพิ่มประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานที่ สามารถพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มี คุณภาพยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงรูปแบบที่ทันสมัย อยู่เสมอ	+1	0	+1	+1	+1	0	+1	+1	.75	ยอมรับ

ตารางที่ 11 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการประชาสัมพันธ์ (ต่อ)

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผลการ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
4. ด้านการประชาสัมพันธ์										
4.7 มีการโฆษณา และประชาสัมพันธ์เพื่อแสดง ความขอบคุณในการสนับสนุนด้านงบประมาณ ของหน่วยงานภายนอกอย่างชัดเจน และ ต่อเนื่อง	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	.87	ยอมรับ
4.8 จัดทำสื่อนวัตกรรมทุกรูปแบบเพื่อเผยแพร่ ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย ที่เหมาะสมกับเพศวัย และสภาพร่างกาย เพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย เป็นพฤติกรรมที่เป็นนิสัยต่อไป	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
4.9 แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบด้านการ ประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์โครงการ	0	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	.75	ยอมรับ
4.10 ให้สโมสรนักศึกษามีส่วนร่วมใน ประชาสัมพันธ์ และรณรงค์โครงการดังกล่าว	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
4.11 มีการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติ การ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลาย อย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	.87	ยอมรับ
4.12 เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริม สุขภาพด้านการออกกำลังกายให้สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมาย เช่น กับนักศึกษาใช้ Facebook, Line, social media อื่นๆ เป็นต้น	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	.87	ยอมรับ

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการประชาสัมพันธ์ที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมรับประกอบด้วยยุทธศาสตร์ต่อไปนี้ 4.8) จัดทำสื่อนวัตกรรมทุกรูปแบบเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศวัย และสภาพร่างกายเพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬา และการออกกำลังกายเป็นพฤติกรรมที่เป็นนิสัยต่อไป (ค่า IC= 1) 4.10) ให้สโมสรนักศึกษามีส่วนร่วมในประชาสัมพันธ์ และณรงค์โครงการดังกล่าว (ค่า IC= 1) 4.2) มหาวิทยาลัยควรเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์วิสัยทัศน์ พันธกิจ มาตรการแผนดำเนินการ ของโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ประชาคมมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึงครอบคลุมผู้ใช้บริการทุกกลุ่ม และตรงกลุ่มเป้าหมาย (ค่า IC= 0.87) 4.3) มหาวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง (ค่า IC= 0.87) 4.4) มหาวิทยาลัยควรใช้วิธีการ และช่องทางการประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลายโดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัย และสามารถเข้าถึงได้ง่าย (ค่า IC= 0.87) 4.5) มหาวิทยาลัยควรมีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดี ต้องประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และอย่างต่อเนื่องเพื่อสื่อสารให้บุคลากร ของมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึง (ค่า IC= 0.87) 4.7) มีการโฆษณา และประชาสัมพันธ์เพื่อแสดงความขอบคุณในการสนับสนุนด้านงบประมาณของหน่วยงานภายนอกอย่างชัดเจน และต่อเนื่อง (ค่า IC= 0.87) 4.11) มีการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง (ค่า IC= 0.87) 4.12) เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้าน การออกกำลังกายให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น กับนักศึกษาใช้ Facebook, Line, social media อื่นๆ เป็นต้น (ค่า IC= 0.87) 4.6) เพิ่มประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานที่สามารถพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงรูปแบบที่ทันสมัยอยู่เสมอ (ค่า IC= 0.75) 4.9) แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบด้านการประชาสัมพันธ์ และการณรงค์โครงการ (ค่า IC= 0.75)

แต่พบว่าไม่มีเพียงยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการประชาสัมพันธ์เพียงยุทธศาสตร์เดียวเท่านั้นที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยไม่ยอมรับคือ 4.1) มหาวิทยาลัยควรแต่งตั้งคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ระดับมหาวิทยาลัยเพื่อรับผิดชอบการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย (ค่า IC= 0.37)

ตารางที่ 12 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการกำหนดนโยบายแผน และทิศทาง
 การส่งเสริมสุขภาพ

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
5. ด้านการกำหนดนโยบายแผน และ ทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ										
5.1 กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ให้มีความชัดเจน	-1	+1	+1	0	+1	0	+1	+1	.50	ไม่ ยอมรับ
5.2 กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการ บริหารทรัพยากรมนุษย์ควบคู่กับแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย	+1	0	+1	0	+1	0	+1	+1	.62	ไม่ ยอมรับ
5.3 กำหนดนโยบาย และแผนปฏิบัติการสร้าง เสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายที่ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนได้ ตื่นตัวในการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว	+1	+1	+1	0	+1	0	+1	+1	.75	ยอมรับ
5.4 กำหนดนโยบายรณรงค์ให้บุคลากร และ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เห็นคุณค่าของการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย และผ่านสื่อหลายช่องทาง เช่น แผ่นพับ เสียงตามสาย วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ทีวีหนังสือวิง เว็บไซต์ e-mail, social media ต่างๆ (Facebook, line) เป็นต้น	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
5.5 รวบรวมวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส ปัญหาอุปสรรคต่างๆของโครงการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	+1	.87	ยอมรับ

ตารางที่ 12 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการกำหนดนโยบายแผน และทิศทาง
 การส่งเสริมสุขภาพ (ต่อ)

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผล การ พิจารณา	
	1	2	3	4	5	6	7	8			
5. ด้านการกำหนดนโยบายแผน และ ทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ											
5.6 กำหนดให้บุคลากรทุกฝ่าย และนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยได้เข้าร่วมกิจกรรมนี้อย่างทั่วถึง และ อย่างสม่ำเสมอ โดยใช้มาตรการต่างๆ ทั้งที่เป็น มาตรการเสริมแรงทางบวก และทางลบ	0	+1	0	0	0	0	+1	+1	.37	ไม่ ยอมรับ	
5.7 ให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย และ แผนยุทธศาสตร์ของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้าน การออกกำลังกาย	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ	
5.8 จัดมหกรรมการส่งเสริมสุขภาพที่เน้นด้านการ ออกกำลังกายอย่างจริงจังในทุกภาคการศึกษา	+1	0	+1	-1	+1	0	0	+1	.50	ไม่ ยอมรับ	
5.9 กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้านการออก กำลังกายเป็นนโยบายในแผนการดำเนินงานของ มหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา และองค์การนิสิต นักศึกษา เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ปฏิบัติอย่างจริงจัง	0	+1	+1	0	+1	0	0	+1	.50	ไม่ ยอมรับ	
5.10 กำหนดวันเวลาสถานที่ในการออกกำลังกาย ไว้ในแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจน	+1	0	+1	0	+1	+1	+1	+1	.75	ยอมรับ	
5.11 ให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการจัดทำ แผนดำเนินการ และนโยบายการสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย	-1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.75	ยอมรับ	
5.12 กำหนดให้ “การมีสุขภาพดี” เป็นวัฒนธรรม องค์กรอีกวัฒนธรรมหนึ่งควบคู่กับวัฒนธรรม คุณภาพของมหาวิทยาลัย	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0	.75	ยอมรับ	
5.13 กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะต้องส่ง บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อ สุขภาพ ให้กับบุคลากรของคณะ	+1	+1	0	0	+1	0	+1	0	.50	ไม่ ยอมรับ	

ตารางที่ 12 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการกำหนดนโยบายแผน และทิศทาง
 การส่งเสริมสุขภาพ (ต่อ)

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
5. ด้านการกำหนดนโยบายแผน และ ทิศทางส่งเสริมสุขภาพ										
5.14 กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะมีพื้นที่ สถานที่ การออกกำลังกาย ให้กับบุคลากรของคณะ	-1	+1	+1	-1	+1	-1	+1	0	.50	ไม่ ยอมรับ
5.15 กำหนดเป้าหมาย และตัวชี้วัดให้ชัดเจนใน โครงการกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	0	.75	ยอมรับ
5.16 ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ไม่มีผลประโยชน์ แอบแฝงหรือทับซ้อน โครงการต้องมุ่งเน้นไปยัง กลุ่มเป้าหมายที่องค์กรดูแลอย่างชัดเจน โดยเน้นที่ นักศึกษา และบุคลากรภายในก่อน	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ
5.17 โครงการต่างๆ ด้านส่งเสริมสุขภาพควรปฏิบัติ ได้จริง และเห็นผล	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
5.18 มีการบันทึกข้อตกลงระหว่างบุคลากร และ นักศึกษาในการส่งเสริม และปฏิบัติการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย และนำผลมาประเมินความ ดีความชอบ ในแต่ละกลุ่มต่อไป เช่น การทำวิจัย การนำเสนอผลงานทางวิชาการ เป็นต้น	0	0	0	0	+1	0	+1	0	.25	ไม่ ยอมรับ
5.19 จัดให้มีวันสุขภาพของมหาวิทยาลัยให้ บุคลากร และนักศึกษาร่วมกันออกกำลังกาย	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	0	.75	ยอมรับ
5.20 อนุญาตให้คนในครอบครัวของบุคลากร และ นักศึกษาใช้บริการสถานที่ และอุปกรณ์กีฬา และ การออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยด้วยเพื่อเป็นการ สร้างแรงจูงใจให้ออกกำลังกายเป็นครอบครัวอย่าง สม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ
5.21 ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี	+1	+1	+1	+1	+1	-1	+1	+1	.87	ยอมรับ

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าร่างยุทธศาสตร์การพัฒนา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมรับ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ต่อไปนี้ 5.4) โครงการต่างๆ ด้านส่งเสริมสุขภาพควรปฏิบัติได้จริง และเห็นผล (ค่า IC= 1) 5.11) กำหนดนโยบายรณรงค์ให้บุคลากร และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เห็นคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลาย และผ่านสื่อหลายช่องทาง เช่น แผ่นพับ เสียงตามสาย วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตัวหนังสือวิ่ง เว็บไซต์ e-mail social media ต่างๆ (Facebook, line) เป็นต้น (ค่า IC= 1) 5.5) รวบรวมวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน โอกาสปัญหาอุปสรรคต่างๆ ของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน (ค่า IC= 0.87) 5.7) ให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย (ค่า IC= 0.87) 5.16) ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงหรือทับซ้อน โครงการต้องมุ่งเน้นไปยังกลุ่มเป้าหมายที่องค์กรดูแลอย่างชัดเจน โดยเน้นที่นักศึกษา และบุคลากรภายในก่อน (ค่า IC= 0.87) 5.20) อนุญาตให้คนในครอบครัวของบุคลากร และนักศึกษาใช้บริการสถานที่ และอุปกรณ์กีฬา และการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยด้วยเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ออกกำลังกาย เป็นครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ (ค่า IC= 0.87) 5.21) ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี (ค่า IC= 0.87)

อีกทั้งยังพบว่าร่างยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการกำหนดนโยบายแผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมรับ รองลงมาคือ ยุทธศาสตร์ต่อไปนี้ 5.3) กำหนดนโยบาย และแผนปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายที่ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนได้ตื่นตัวในการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว (ค่า IC= 0.75) 5.10) กำหนดวันเวลาสถานที่ในการออกกำลังกายไว้ในแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจน (ค่า IC= 0.75) 5.11) ให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนดำเนินการ และนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย (ค่า IC= 0.75) 5.12) กำหนดให้ “การมีสุขภาพดี” เป็นวัฒนธรรมองค์กรอีก วัฒนธรรมหนึ่งควบคู่กับวัฒนธรรมคุณภาพของมหาวิทยาลัย (ค่า IC= 0.75) 5.15) กำหนดเป้าหมาย และตัวชี้วัดให้ชัดเจนในโครงการกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ (ค่า IC= 0.75) 5.19) จัดให้มีวันสุขภาพของมหาวิทยาลัยให้บุคลากร และนักศึกษาร่วมกันออกกำลังกาย (ค่า IC= 0.75)

ส่วนร่างยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการกำหนดนโยบายแผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยไม่ยอมรับประกอบด้วยยุทธศาสตร์ต่อไปนี้ 5.2) กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ควบคู่กับแผนยุทธศาสตร์

การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย (ค่า IC= 0.62)

5.1) กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ให้มีความชัดเจน (ค่า IC= 0.50) 5.8) จัดมหรกรรมการส่งเสริมสุขภาพที่เน้นด้านการออกกำลังกาย อย่างจริงจังในทุกภาคการศึกษา (ค่า IC= 0.50) 5.9) กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้าน การออกกำลังกายเป็นนโยบายในแผนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา และองค์การ นิสิตนักศึกษา เพื่อให้ ทุกภาคส่วนได้ปฏิบัติอย่างจริงจัง (ค่า IC= 0.50) 5.13) กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ ทุกคณะต้องส่งบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ให้กับบุคลากรของคณะ (ค่า IC= 0.50) 5.14) กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะมีพื้นที่ สถานที่ออกกำลังกาย ให้กับบุคลากรของ คณะ (ค่า IC= 0.50) 5.6) กำหนดให้บุคลากรทุกฝ่าย และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เข้าร่วมกิจกรรม นี้อย่างทั่วถึง และอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้มาตรการต่างๆ ทั้งที่เป็นมาตรการเสริมแรงทางบวก และ ทางลบ (ค่า IC= 0.37) และ 5.18) มีการบันทึกข้อตกลงระหว่างบุคลากร และนักศึกษาในการส่งเสริม และปฏิบัติการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย และนำผลมาประเมินความดีความชอบ ในแต่ละกลุ่ม ต่อไป เช่น การทำวิจัยการนำเสนอผลงานทางวิชาการ เป็นต้น (ค่า IC= 0.25)

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ตารางที่ 13 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการบริหาร การจัดการ

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผล การ พิจารณา
	1	2	3	4	5	6	7	8		
6.ด้านการบริหาร การจัดการ										
6.1 ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยเป็นแบบอย่าง ที่ดีของการรณรงค์การออกกำลังกาย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
6.2 จัดการแข่งขันหรือการประกวดผลการดำเนินงาน โครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายใน ระดับวิทยาเขต คณะหรือวิทยาลัย ภาควิชาหรือ สำนัก เพื่อกระตุ้นให้แต่ละหน่วยงานได้เข้าร่วม โครงการ	+1	+1	+1	+1	+1	-1	0	+1	.75	ยอมรับ
6.3 มหาวิทยาลัย และผู้บริหารระดับสูงของ หน่วยงานทุกระดับต้องให้ความสำคัญ และประกาศ เป็นนโยบายสำคัญของทุกๆ หน่วยงาน	0	0	+1	+1	+1	0	+1	+1	.62	ไม่ ยอมรับ
6.4 มีระบบการติดตามกำกับ และดูแลการ บริหารงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายทุกระดับ	+1	+1	+1	0	+1	0	+1	+1	.75	ยอมรับ
6.5 มีหน่วยงาน และบุคลากรที่จะรับผิดชอบการ ดำเนินโครงการอย่างชัดเจน และเพียงพอ	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	.87	ยอมรับ
6.6 ขอความร่วมมือจากสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพื่อส่ง บุคลากร และนักศึกษาไปร่วมฝึกทักษะด้านการกีฬา และการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เพื่อจะได้สามารถนำ ความรู้มาถ่ายทอดให้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัย หรือ มาช่วยการดำเนินการโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป	+1	0	+1	0	+1	+1	+1	+1	.75	ยอมรับ
6.7 สร้างภาคีเครือข่ายร่วมกับองค์กรส่งเสริมสุขภาพ ทั้งภาครัฐ และเอกชน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ
6.8 นำวิธีการเชิงธุรกิจมาใช้เพื่อขับเคลื่อนให้ กิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	0	0	0	+1	+1	0	+1	+1	.50	ไม่ ยอมรับ
6.9 มีการติดตามผลการดำเนินการของโครงการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายต่างๆ ทั้งระยะ สั้น และระยะยาว	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ

ตารางที่ 13 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการบริหาร การจัดการ (ต่อ)

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผล การ พิจารณา	
	1	2	3	4	5	6	7	8			
6.ด้านการบริหาร การจัดการ											
6.10 มีระบบการติดตามความก้าวหน้า และ ประเมินผลในการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ	
6.11 มีระบบ และกลไกในการสร้างความร่วมมือของ ของนักศึกษา และบุคลากรที่เป็นรูปธรรม และชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ	
6.12 ส่งเสริมให้มีการบูรณาการให้นักศึกษา และ บุคลากรจากทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในระดับ นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการ และการติดตามประเมินผลการส่งเสริมสุขภาพด้าน การออกกำลังกาย	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ	
6.13 ส่งเสริมความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายกับ หน่วยงานต่างๆ จากภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำโครงการ และกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการ และสนับสนุนให้มี การใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตามเป้าหมายที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ	
6.14 ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายของนักศึกษา และบุคลากรในการดำเนินการโครงการส่งเสริม สุขภาพด้านการออกกำลังกาย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ	
6.15 รมรงคิให้นักศึกษา และบุคลากรได้เห็น ประโยชน์ และคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการ ออกกำลังกายอย่างเป็นรูปธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ	
6.16 รมรงคิให้นักศึกษา และบุคลากรได้เห็น ความ จำเป็นในการต้องเข้าร่วมการส่งเสริมสุขภาพด้านการ ออกกำลังกาย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1	ยอมรับ	
6.17 เชื่อมโยงประวัติสุขภาพหรือการตรวจสุขภาพ ประจำปีของนักศึกษา และบุคลากรเข้ากับ ยุทธศาสตร์นี้	+1	+1	0	+1	+1	0	+1	0	.62	ไม่ ยอมรับ	

ตารางที่ 13 ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
 สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการบริหาร การจัดการ (ต่อ)

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย”	ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารคนที่								IC	ผลการ พิจารณา	
	1	2	3	4	5	6	7	8			
6.ด้านการบริหาร การจัดการ											
6.18 ให้ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง และครอบครัวของ นักศึกษา และบุคลากรได้มีส่วนร่วมในการดำเนิน แผนกลยุทธ์การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งสุขภาพ	-1	+1	+1	0	+1	-1	+1	+1	.62	ไม่ ยอมรับ	
6.19 ควรมีการศึกษาดูงานจากหน่วยงานภายนอก ที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาปรับใช้	+1	+1	+1	0	+1	-1	+1	+1	.75	ยอมรับ	
6.20 ส่งเสริมให้นักศึกษา และบุคลากรได้เข้าร่วม อบรม สัมมนาเพื่อให้เห็นถึงประโยชน์ และคุณค่า ของการออกกำลังกาย และโทษของการไม่ออก กำลังกาย	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ	
6.21 สนับสนุนการใช้ข้อมูลจากการติดตาม และ ประเมินผลในการพัฒนา และการปรับปรุงการ บริหารงาน	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ	
6.22 ควรส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของ นักศึกษา และบุคลากรอย่างจริงจัง	+1	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	.87	ยอมรับ	

จากตารางที่ 13 พบว่าร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่
 การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการบริหาร การจัดการ
 ที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมรับมีดังนี้ 6.1) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยเป็นแบบอย่างที่ดี
 ของการรณรงค์การออกกำลังกาย (ค่า IC= 1) 6.7) สร้างภาคีเครือข่ายร่วมกับองค์กรส่งเสริมสุขภาพ
 ทั้งภาครัฐ และเอกชน (ค่า IC= 1) 6.9) มีการติดตามผลการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพ
 ด้านการออกกำลังกายต่างๆ ทั้งระยะสั้น และระยะยาว (ค่า IC= 1) 6.11) มีระบบ และกลไกใน
 การสร้างความร่วมมือของของนักศึกษา และบุคลากรที่เป็นรูปธรรม และชัดเจน (ค่า IC= 1)
 6.14) ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายของนักศึกษา และบุคลากรในการดำเนินการโครงการส่งเสริม
 สุขภาพด้านการออกกำลังกาย (ค่า IC= 1) 6.15) รมรงค์ให้นักศึกษา และบุคลากรได้เห็นประโยชน์
 และคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเป็นรูปธรรม (ค่า IC= 1)
 6.16) รมรงค์ให้นักศึกษา และบุคลากรได้เห็นความจำเป็นในการต้องเข้าร่วมการส่งเสริมสุขภาพ
 ด้านการออกกำลังกาย (ค่า IC= 1)

และพบว่าร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการบริหาร การจัดการที่ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมรับรองลงมา มีดังนี้ 6.5) มีหน่วยงาน และบุคลากรที่จะรับผิดชอบ การดำเนินโครงการอย่างชัดเจน และเพียงพอ (ค่า IC= 0.87) 6.10) มีระบบการติดตาม ความก้าวหน้า และประเมินผลในการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ (ค่า IC= 0.87) 6.12) ส่งเสริมให้มี การบูรณาการให้นักศึกษา และบุคลากรจากทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในระดับนโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการ และการติดตามประเมินผลการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย (ค่า IC= 0.87) 6.13) ส่งเสริมความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ จากภายนอกทั้ง ภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำโครงการ และกิจกรรมตาม แผนปฏิบัติการ และสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่ กำหนด (ค่า IC= 0.87) 6.20) ส่งเสริมให้นักศึกษา และบุคลากรได้เข้าร่วมอบรม สัมมนาเพื่อให้เห็น ถึงประโยชน์ และคุณค่าของการออกกำลังกาย และโทษของการไม่ออกกำลังกาย (ค่า IC= 0.87) 6.21) สนับสนุนการใช้ข้อมูลจากการติดตาม และประเมินผลในการพัฒนา และการปรับปรุงการ บริหารงาน (ค่า IC= 0.87) 6.22) ควรส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของของนักศึกษา และ บุคลากรอย่างจริงจัง(ค่า IC= 0.87) 6.2) จัดการแข่งขันหรือการประกวดผลการดำเนินงานโครงการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในระดับวิทยาเขต คณะหรือวิทยาลัย ภาควิชาหรือสำนัก เพื่อ กระตุ้นให้แต่ละหน่วยงานได้เข้าร่วมโครงการ (ค่า IC= 0.75) 6.4) มีระบบการติดตามกำกับ และดูแล การบริหารงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายทุกระดับ (ค่า IC= 0.75) 6.6) ขอความร่วมมือจากสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพื่อส่งบุคลากร และนักศึกษาไปร่วมฝึก ทักษะด้านการกีฬา และการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เพื่อจะได้สามารถนำความรู้มาถ่ายทอดให้แก่ ประชาคมมหาวิทยาลัย หรือมาช่วยการดำเนินการโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป (ค่า IC= 0.75) และ 6.19) ควรมีการศึกษาดูงานจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาปรับใช้ (ค่า IC= 0.75)

แต่พบว่าร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการบริหาร การจัดการที่ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยไม่ยอมรับมีดังนี้ 6.3) มหาวิทยาลัย และผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงาน ทุกระดับต้องให้ความสำคัญ และประกาศเป็นนโยบายสำคัญของทุกๆ หน่วยงาน (ค่า IC= 0.62) 6.8) นำวิธีการเชิงธุรกิจมาปรับใช้เพื่อขับเคลื่อนให้กิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างมี ประสิทธิภาพ (ค่า IC= 0.50) 6.17) เชื่อมโยงประวัติสุขภาพหรือการตรวจสุขภาพประจำปีของ นักศึกษา และบุคลากรเข้ากับยุทธศาสตร์นี้ (ค่า IC= 0.62) 6.18) ให้ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง และ ครอบครัวของนักศึกษา และบุคลากรได้มีส่วนร่วมในการดำเนินแผนกลยุทธ์การเป็นมหาวิทยาลัย แห่งสุขภาพ (ค่า IC= 0.62)

ผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าร่างยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริม การออกกำลังกายด้านคน ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการกำหนดนโยบายแผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ และด้านการบริหารจัดการ โดยส่วนใหญ่ได้รับการยอมรับจากผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งประกอบด้วย บริหารระดับสูง อธิการบดี และรองอธิการบดี ทั้ง 5 วิทยาเขต ซึ่งแสดงว่ายุทธศาสตร์ ต่างๆ เหล่านี้มีความเป็นไปได้ที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่ การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายต่อไป

Prince of Songkla University
Pattani Campus

บทที่ 5

อภิปราย และสรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย” นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบท และทิศทางการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods research) ซึ่งประยุกต์ใช้เทคนิควิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และเทคนิควิธีการวิจัยเชิงคุณภาพผสมผสานกันหลายขั้นตอน (Multi phases) โดยขั้นตอนการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะเวลาคือ ระยะเวลาที่ 1 การกำหนดทิศทางการพัฒนายุทธศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth interview) เพื่อศึกษาบริบทและทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย และเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ระยะเวลาที่ 2 การพัฒนายุทธศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) เพื่อรวบรวมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆ เพื่อการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายว่าสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกัน และระยะเวลาที่ 3 ยืนยันความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยให้ผู้บริหารที่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ตรวจสอบความชัดเจน และยืนยันความเป็นไปได้ของร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย เพื่อจะได้นำผลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์ด้านการออกกำลังกาย และการดำเนินการด้านกีฬาในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2559-2562 ต่อไป

1. บริบท และทิศทางการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จากการดำเนินการวิจัยในระยะเวลาที่ 1 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบท และทิศทางการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In depth interview) เพื่อวิเคราะห์ห้วงศ์กร (SWOT Analysis) ด้านสภาพปัจจุบันของการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รวมถึงศึกษาปัญหาการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านต่างๆ พบว่ามีจุดเด่น

(Strengths) จุดด้อย (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) แตกต่างกันออกไปดังนี้

จุดเด่น (Strengths) พบว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทั้งในระดับภูมิภาค และระดับประเทศ บุคคลภายนอกให้ความเชื่อถือในความเป็นมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพทางการศึกษาชั้นนำของภาคใต้ มหาวิทยาลัยมีการวางแผนงานหรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกาย มีการกำหนดนโยบาย และการจัดสรรงบประมาณไว้ล่วงหน้า เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมทางด้านกีฬา และการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่องทุกๆ ปี มหาวิทยาลัยมีความพร้อมทางด้านทรัพยากรบุคคล และทางด้านอุปกรณ์กีฬามากกว่ามหาวิทยาลัยอื่นๆ ในภาคใต้ มีโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม มีสถานที่ออกกำลังกาย มีหน่วยงานที่จะมาดูแลกิจกรรมด้านกีฬา และการออกกำลังกาย มีการพัฒนาอุปกรณ์เครื่องมือ และสถานที่อย่างสม่ำเสมอ มีการให้โควตานักกีฬาในทุกวิทยาเขต มีการประสานงานที่ดี และมีความร่วมมือกันอย่างเหนียวแน่นระหว่างวิทยาเขตต่างๆ ทั้ง 5 วิทยาเขต ในการจัดกีฬาหรือกิจกรรมต่างๆ ระหว่างวิทยาเขต และมีการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกให้มาบริการทางด้านกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัย เป็นต้น จุดเด่นหรือจุดแข็งต่างๆ ดังกล่าวนี้อันแล้ว แต่เป็นปัจจัยที่สำคัญ และสามารถมีผลต่อออกกำลังกายของบุคลากร และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น ดังงานวิจัยของ ภูซังค์ แพรขาว (2551) ที่พบว่านโยบายที่ส่งเสริมการออกกำลังกายภายในมหาวิทยาลัย และสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระจอมเกล้าธนบุรีเป็นอย่างมาก เช่นเดียวกับงานวิจัยของสุดารัตน์ พุทธอด ฉัตรนภา จันทระเสนา และ สุพัทธรา อเนกพร (2553) ที่พบว่านโยบายของมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกายของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารจัดการโรงพยาบาล คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอย่างมีนัยสำคัญ และงานวิจัยของ Jones และ Nies (1996) ที่พบว่าความสะดวกในการออกกำลังกายเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ ส่งผลต่อการออกกำลังกายของสตรี ได้แก่ สถานที่ อุปกรณ์ในการออกกำลังกาย เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้หากไม่มีความเหมาะสม หรือไม่เอื้ออำนวยต่อความสะดวกในการออกกำลังกายก็จะก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้ออกกำลังกาย และทำให้ผู้ออกกำลังกายขาดความมั่นใจในขณะออกกำลังกายได้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของประศักดิ์ สันติภาพ (2546) ที่พบว่าสถานที่ออกกำลังกาย และระยะเวลาเดินทางไปออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นมหาวิทยาลัยก็จำเป็นต้องรักษาสภาพการณ์ซึ่งเป็นจุดเด่นต่างๆ เหล่านี้ไว้ให้คงอยู่ตลอดไป หรือต้องปรับปรุง และพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นเพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กร และนำมาใช้เป็นองค์ประกอบในการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ต่อไป

ส่วนจุดด้อย (Weaknesses) นั้น งานวิจัยครั้งนี้พบว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีจุดด้อยในหลายด้านดังนี้ บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการออกกำลังกาย ขาดการปรับปรุงภูมิทัศน์ที่เหมาะสมกับการออกกำลังกาย พื้นที่ในการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ลดน้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิทยาเขตหาดใหญ่ เพราะปัจจุบันได้มีการขยายตัวของสาขาวิชา และ คณะวิชาต่างๆ มากขึ้น ทำให้มีจำนวนนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จึงจำเป็นต้องใช้พื้นที่ในการก่อสร้างอาคารสถานที่สำหรับคณะที่เพิ่งเปิดใหม่เพิ่มเติม รวมถึง อาคารเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ มากขึ้นตามมาด้วย สถานที่เพื่อการออกกำลังกายจึงไม่เพียงพอต่อ ความต้องการของนักศึกษา และบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่ออกกำลังกายในร่ม เช่น ฟิตเนส (Fitness) ยังไม่สามารถเปิดให้บริการแก่บุคลากรได้อย่างเต็มรูปแบบ และไม่สามารถใช้งานได้อย่าง เต็มประสิทธิภาพ และปลอดภัยมากพอ สัดส่วนของอุปกรณ์ และสถานที่ออกกำลังกายไม่เหมาะสมกับ จำนวนของบุคลากร สถานที่สำหรับการออกกำลังกายที่มีอยู่แล้วขาดการบำรุงซ่อมแซม ไม่อยู่ในสภาพที่ ใช้งานได้อย่างสมบูรณ์เต็มรูปแบบ และไม่สามารถใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และปลอดภัยมากพอ รวมทั้งไม่ได้รับการพัฒนา และปรับปรุงเท่าที่ควร อุปกรณ์เพื่อการออกกำลังกายมีไม่เพียงพอ และ จำนวนมากชำรุดเสียหายไม่ได้รับการซ่อมแซมหรือปรับปรุง ระบบการให้บริการสถานที่ และอุปกรณ์ สำหรับการออกกำลังกายยังไม่สมบูรณ์แบบ บางวิทยาเขตมีอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกหรือ สาธารณูปโภคสำหรับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬายังไม่เท่าที่ควร ในขณะที่ บางวิทยาเขตมี การสร้างศูนย์กีฬาเพิ่มเติมตามแผนเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของวิทยาเขต เป็นต้น สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ (2558) ซึ่งวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการจัดการกีฬา เพื่อสร้างเสริม สุขภาพของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาพบว่ามีจุดอ่อนด้านหนึ่งคือ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการจัดกิจกรรมทางด้านกีฬาไม่เพียงพอทุกชนิดกีฬาและการให้บริการ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอต่อจำนวนนิสิต จะเห็นได้ว่าจุดด้อย ต่างๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยหลักที่สามารถส่งผลต่อการออกกำลังกายของบุคลากร และนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยที่เห็นได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมา รอดทั้ง (2540) ที่พบว่า ปัญหาในการเล่นกีฬา และออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่างส่วนใหญ่คือ สถานที่ และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ งานวิจัยของ วัลลภ รุจิรากร (2546) ที่พบว่าปัญหาในการออกกำลังกายของ นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ เกี่ยวข้องกับการรับบริการด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และบุคลากรผู้ให้บริการประจำสถานที่ออกกำลังกายไม่เพียงพอ และงานวิจัยของ วรินทรา ดวงดารา (2549) ที่พบว่าบุคลากรพยาบาลโรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 37.7 ไม่ออกกำลังกายเนื่องจากไม่มีอุปกรณ์ และไม่มีสถานที่ จากผลการวิจัย นี้ทำให้เห็นได้ว่าองค์ประกอบทางด้านสถานที่สำหรับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่ผู้มา ออกกำลังกายต้องการเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ เผือกพันธ์ (2535) ที่พบว่า

ข้าราชการ และนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ขอนแก่นต้องการให้สถานที่ออกกำลังกายอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัย สถานที่ออกกำลังกายควรมีอุปกรณ์ให้บริการแก่สมาชิกอย่างเพียงพอ และงานวิจัยของ มานพ สมาลัย (2548) ที่พบว่าข้าราชการ นักศึกษา และประชาชนที่มาใช้บริการสนามกีฬาเพื่อการออกกำลังกายในสนามกีฬา 7 แห่งของมหาวิทยาลัยขอนแก่นต้องการให้มีสถานที่ออกกำลังกายที่เหมาะสมกับสัดส่วนผู้มาออกกำลังกาย ตั้งอยู่ที่เหมาะสมใกล้ที่พักไปมาสะดวกปลอดภัย สะอาดถูกสุขลักษณะ มีการจัดสภาพแวดล้อมไว้สวยงามร่มรื่น อากาศถ่ายเทได้ดี และมีแสงสว่างเพียงพอ ต้องการให้มีอุปกรณ์ให้บริการในการออกกำลังกายที่ทันสมัย และได้มาตรฐาน มีสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ ได้แก่ ห้องน้ำ ห้องส้วมที่สะอาดถูกสุขอนามัยเพียงพอ ที่นั่งพักผ่อนหย่อนใจจัดไว้เป็นสัดส่วนสวยงามร่มรื่น มีจุดบริการอาหาร และเครื่องดื่มตลอดเวลาที่เปิดบริการ มีที่สำหรับจอดยานพาหนะอย่างเพียงพอ และเป็นสัดส่วน มีตู้โทรศัพท์สาธารณะไว้บริการอย่างเพียงพอ มีตู้สำหรับเก็บสิ่งของ และอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ

นอกจากนี้ยังพบว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีจุดด้อย (Weaknesses)

ด้านบุคลากร เช่น ขาดผู้ทรงคุณวุฒิหรือบุคลากรทางด้านกีฬาที่มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญทางการส่งเสริมสุขภาพ การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาอย่างแท้จริงในการให้บริการแนะนำการใช้งาน และให้ความรู้แก่ผู้ที่เข้ามาใช้อุปกรณ์เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดประจำศูนย์กีฬา หรือประจำสถานที่ออกกำลังกาย ขาดแคลนบุคลากรที่คอยดูแล และซ่อมบำรุงอุปกรณ์การออกกำลังกาย เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ (2558) ซึ่งวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาพบว่า มีจำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ และบุคลากรขาดความรู้ในการใช้ และดูแลวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬา จะเห็นได้ว่าบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่คอยให้บริการทางการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬานั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความจำเป็น และมีผลต่อการออกกำลังกายของคนเรา สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลลภ รุจิรากร (2546) ที่พบว่าปัญหาในการออกกำลังกายของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ เกี่ยวข้องกับบุคลากรผู้ให้บริการประจำสถานที่ออกกำลังกายไม่เพียงพอ และงานวิจัยของ วรินทร์า ดวงดารา (2549) ที่พบว่าบุคลากรพยาบาลโรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพมหานคร ร้อยละ 37.7 ไม่ออกกำลังกายเนื่องจากไม่มีผู้นำในการออกกำลังกาย จากผลการวิจัยนี้ทำให้เห็นได้ว่าองค์ประกอบทางด้านบุคลากรทางการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬานั้นเป็นสิ่งที่ต้องการของผู้มาออกกำลังกายเป็นอย่างมาก ดังงานวิจัยของ สมศักดิ์ เผือกพันธ์ (2535) ที่พบว่าข้าราชการ และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่นต้องการให้มีบุคลากรที่จะคอยให้คำแนะนำในการออกกำลังกายควรเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในแต่ละด้าน ต้องการได้รับบริการทางวิชาการด้านเทคนิค และทักษะการออกกำลังกาย และต้องการเนื้อหาวิชาการเกี่ยวกับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ งานวิจัยของ วัลลภ รุจิรากร (2546) ที่พบว่า

นิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่ในการเบิกจ่าย อุปกรณ์ให้เพียงพอกับผู้ใช้บริการ และงานวิจัยของ มานพ สมาลัย (2548) ที่พบว่าข้าราชการ นักศึกษา และประชาชนที่มาใช้บริการสนามกีฬา เพื่อการออกกำลังกายในสนามกีฬา 7 แห่งของ มหาวิทยาลัยขอนแก่นต้องการให้มีบุคลากรบริการให้คำแนะนำในช่วงเวลาการออกกำลังกาย บุคลากรมีความรับผิดชอบตรงต่อเวลา มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง สุขภาพเรียบร้อย และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย และมีจำนวนบุคลากรในการให้บริการ อย่างเพียงพอ

การวิจัยครั้งนี้พบว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีจุดด้อย (Weaknesses) ทางด้านงบประมาณ เช่น จากการศึกษาที่มีมหาวิทยาลัยมี 5 วิทยาเขตทำให้การจัดสรรอุปกรณ์กีฬา และ งบประมาณเพื่อการพัฒนาทางด้านกีฬา และการออกกำลังกายในแต่ละวิทยาเขตไม่เท่าเทียมกัน รวมทั้งการกระจายการวางแผนงานก็ไม่เท่าเทียมกัน งบประมาณไม่เพียงพอสำหรับการซ่อมบำรุง สถานที่ออกกำลังกายให้สามารถใช้งานได้จริงอย่างเพียงพอกับจำนวนบุคลากร การจัดสรร งบประมาณให้แก่ชมรมต่างๆ เพื่อจัดโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพ และ การออกกำลังกายยังมีค่อนข้างจำกัด และไม่เพียงพอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ (2558) ซึ่งวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนิสิตนักศึกษาใน สถาบันอุดมศึกษาพบว่าบุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณการจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริม สุขภาพน้อย การใช้งบประมาณยังไม่เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ งบประมาณที่ใช้ยังไม่สอดคล้องกับ จำนวนนิสิตทั้งหมด ขาดการประเมินการใช้จ่ายงบประมาณในการจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ งบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนิสิต นักศึกษา ขาดการกำกับ และติดตาม และประเมินผลการใช้งบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ ค่าเช่า อีกทั้งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ยังมีจุดด้อย (Weaknesses) ด้านการประชาสัมพันธ์ และ ด้านการบริหารจัดการ เช่น ขาดการประชาสัมพันธ์แผน และนโยบาย และโครงการต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการออกกำลังกายให้แก่ นักศึกษา และบุคลากรได้รับทราบอย่างทั่วถึง มหาวิทยาลัยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายเท่าที่ควร ไม่มีการวางแผนการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในระยะยาวระยะเวลา 10-15 ปีของแต่ละวิทยาเขตที่ ชัดเจน แนวทางในการดำเนินการของแผนต่างๆ ที่กำหนดไว้จะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง ทีมบริหาร ขาดความต่อเนื่องในการที่จะพัฒนาต่อยอดแผน และนโยบายทางการส่งเสริมสุขภาพ ที่ดำเนินการมาแล้ว มหาวิทยาลัยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรม สร้างเสริมสุขภาพมากนัก ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยไม่สนใจ และไม่เข้าใจแนวทางใน การพัฒนากีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายมากเท่าที่ควร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือ ที่รับผิดชอบทางด้านการจัดการกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยยังขาด

ความเข้าใจในความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษา จึงทำให้การสนับสนุนด้านต่างๆ ไม่ตรงจุด และ ไม่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษา เป็นต้น

จะเห็นได้ว่างบประมาณ การประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการนั้นเป็น องค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบ ทางด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยเสริมที่สามารถส่งผลต่อการออกกำลังกายของเราได้ เพราะการประชาสัมพันธ์จะสามารถทำให้ผู้ออกกำลังกายได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อ การออกกำลังกาย สามารถจูงใจให้คนหันมาออกกำลังกายได้มากขึ้น เป็นต้น จะเห็นได้จากงานวิจัย ของ อุบลรัตน์ รุ่งเรืองศิลป์ (2540) ที่พบว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสิ่งต่างๆ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษาอาชีวศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ งานวิจัยของไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ (2549) ที่พบว่าการได้รับข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ สุรรัตน์ รุ่งเรือง และสมเกียรติ สุขนันทพงศ์ (2554) ที่พบว่าปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างหนึ่งคือ การได้รับ ข้อมูลข่าวสารทางด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆ

ผลการวิจัยนี้ทำให้เห็นได้ว่าจุดด้อย (Weaknesses) ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีหลายประการ อาทิเช่น ด้านบุคลากร ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการวางแผน และการบริหารจัดการ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงจำเป็นต้องแก้ไข และขจัดจุดด้อยต่างๆ เหล่านี้ให้หมดไป เพื่อที่จะได้ทำ ให้การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการ ออกกำลังกายขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

สำหรับโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) นั้น ถึงแม้ว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จะมีจุดด้อยในการพัฒนาการส่งเสริมการออกกำลังกายอยู่หลายด้าน แต่มหาวิทยาลัยก็ยังมีโอกาสในการพัฒนาด้านการกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายอยู่ หลายด้านเช่นกัน อาทิเช่น การที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของภาคใต้ มหาวิทยาลัยจึงมีโอกาที่จะได้รับการสนับสนุนด้านการกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายจาก หน่วยงานภายนอกสูงขึ้น การที่มหาวิทยาลัยพยายามผลักดันนโยบายการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย แห่งชาติ จึงทำให้มีโอกาในการทำโครงการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา และ การส่งเสริมการออกกำลังกายมากยิ่งขึ้น อีกทั้งมหาวิทยาลัยได้รับงบประมาณสนับสนุนเพื่อการจัด กิจกรรมต่างๆ ทางด้านกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายจากทางรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ (2558) ซึ่งวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการจัดการกีฬาเพื่อ

สร้างเสริมสุขภาพของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาพบว่า มีหน่วยงานในท้องถิ่นให้การสนับสนุนงบประมาณ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เพื่อจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีทางการศึกษาให้แก่มหาวิทยาลัย การสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสุขภาพให้กับนิสิตนักศึกษา มีการสนับสนุนงบประมาณจาก สกอ. เพื่อให้มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสุขภาพให้กับนิสิตนักศึกษา การจัดซื้ออุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพ ร่วมกันหน่วยงานท้องถิ่น รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพดีถ้วนหน้าตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (2554 - 2559) อีกทั้งมีการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายของมหาวิทยาลัยในการสร้างเสริมสุขภาพ มีการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารของการจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพผ่านสังคมออนไลน์มากขึ้น เช่น เฟสบุ๊ก และเว็บไซต์ เป็นต้น กระจายความนิยมด้านกีฬา และการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เช่น การเล่นโยคะของดารานักแสดง และการรณรงค์การสร้างเสริมสุขภาพจากหน่วยงานภายนอก ตามสื่อต่างๆ เช่น สสส. เป็นต้น โอกาสต่างๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยเสริมที่มหาวิทยาลัยต้องฉกฉวยมาเสริมสร้างให้การส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ขับเคลื่อนไปได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

และการวิจัยครั้งนี้พบว่าการพัฒนา และการส่งเสริมการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีอุปสรรค (Threats) หลายด้านดังนี้ อุปสรรคด้านการบริหารจัดการ กล่าวคือ ในการจัดงานกีฬาหรือกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมการออกกำลังกายบางครั้ง ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบโครงการไม่ยอมรับฟัง และไม่เห็นความสำคัญของความคิดเห็นของกรรมการคนอื่นๆ จึงทำให้ผู้มีส่วนร่วมในการจัดโครงการบางคนไม่ให้ความร่วมมือมากเท่าที่ควร อุปสรรคด้านบุคลากร คือ บุคลากรทางด้านกีฬาที่ให้บริการ และให้ความรู้แก่ผู้ที่เข้ามาใช้อุปกรณ์เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ประจำศูนย์กีฬา หรือประจำสถานที่ออกกำลังกายไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่ หรือบุคลากรที่ดูแลเรื่องกีฬาที่มีอยู่ในปัจจุบันก็ดูแลเพียงแค่นักกีฬาของมหาวิทยาลัยที่จะต้องเข้าร่วมการแข่งขันต่างๆ ในนามของมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่นักศึกษาโดยทั่วไปไม่ได้รับการดูแลหรือไม่ได้รับการบริการทางด้านความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายอย่างเต็มที่ และจริงจัง และอุปสรรคด้านงบประมาณ กล่าวคือ งบประมาณที่ได้รับเพื่อให้จัดกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการออกกำลังกายกระจุกอยู่ที่กลุ่มนักศึกษาเพียงบางกลุ่มเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ (2558) ซึ่งวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาพบว่าขาดความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรกับหน่วยงานภายนอก ภาระงานอาจารย์ และบุคลากรที่ สกอ. กำหนดมีมาก แนวทางการพัฒนาบุคลากรของ สกอ. ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี งบประมาณจาก สกอ. ในการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรยังไม่เพียงพอ

งบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานในท้องถิ่นมีน้อย การของบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกที่มีความยุ่งยาก งบประมาณสนับสนุนจาก สกอ. ในการพัฒนาสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสุขภาพไม่เพียงพอ งบประมาณลดลงเนื่องจากจำนวนนิสิตนักศึกษาที่มีจำนวนน้อยลง การสนับสนุนงบประมาณจาก สกอ. ให้มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมสุขภาพให้กับนิสิตนักศึกษายังไม่ทั่วถึง วัสดุอุปกรณ์กีฬาบางอย่างมีราคาแพง เป็นต้น และอุปสรรค (Threats) ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนา และการส่งเสริมการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์คือ ยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมการออกกำลังกายของนักศึกษา และบุคลากรโดยตรง จริงๆ แล้วปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพขึ้นที่วิทยาเขตหาดใหญ่ เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมกิจกรรมด้านการพัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพดูแลอาคารสนามกีฬาของศูนย์กีฬาของมหาวิทยาลัยทั้งระบบ และจัดการด้านการกีฬา เพื่อการแข่งขันนำไปสู่ความเป็นเลิศ ตลอดจนทำหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาทั้งในวิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขต อื่นๆ ทั้ง 4 วิทยาเขตให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพดังกล่าวนี้มีโครงสร้างการบริหารของบุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย และมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามประเด็นดังกล่าวนี้ยังจัดว่าเป็นอุปสรรคที่สำคัญอยู่ คงเป็นเพราะว่าศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพนี้เพิ่งเริ่มก่อตั้งเมื่อปี 2556 และตั้งอยู่ที่วิทยาเขตหาดใหญ่ บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้ง 5 วิทยาเขต โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาเขตอื่นๆ อาจจะไม่ทราบข้อมูลอย่างทั่วถึง ด้วยเหตุนี้หากมหาวิทยาลัยดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้รู้จักศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพแห่งนี้ ก็จะสามารถจัดอุปสรรคดังกล่าวนี้ออกไปได้

ผลการวิจัยด้านบริบท และทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบทางด้านคน ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ และด้านการบริหาร และการจัดการ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญเป็นอย่างมากที่จะต้องนำมาพิจารณาในการร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่ายุทธศาสตร์โดยส่วนใหญ่ในร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายนี้ได้รับการยอมรับจากผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และถือว่า

ร่างยุทธศาสตร์นี้จะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์ด้านการออกกำลังกาย และการดำเนินการด้านกีฬาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ต่อไป ในที่นี้ผู้วิจัยจะอภิปรายผลการวิจัย ในภาพรวมตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย 6 ด้านหลักคือ ด้านคน ด้านการจัดสรร งบประมาณ ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และ ทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ และด้านการบริหาร และการจัดการ ซึ่งได้รับการยืนยันจากผู้มีอำนาจ ในการกำหนดนโยบายมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีค่าดัชนี IC (Index of consistency) ตั้งแต่ 0.75 ขึ้นไป ซึ่งถือเป็นค่าที่สูงกว่าค่าที่สามารถยอมรับได้ในทางสถิติ

2.1. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านคน

การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human resource management) เป็น กระบวนการที่สำคัญในการวางแผนการกำหนดยุทธศาสตร์ขององค์กร (ช่วงโชติ พันธุเวช, 2552) ดังนั้นในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายนี้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดปัจจัยด้าน “คน” (Men) เป็นปัจจัยหลัก โดยได้แบ่งปัจจัยการบริหารด้านคนออกเป็น 3 กลุ่มคือ บุคลากรด้านกีฬา และ การออกกำลังกาย บุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน และนักศึกษา

สำหรับร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านคน ที่เกี่ยวกับบุคลากร ด้านกีฬา และการออกกำลังกายนั้น การวิจัยครั้งนี้พบว่ายุทธศาสตร์ที่ยอมรับได้มีดังนี้ ผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยทุกคนยอมรับยุทธศาสตร์ ให้มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการ ส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย (IC= 1) ทั้งนี้คงเป็นเพราะว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยได้ ดำเนินการมาแล้ว กล่าวคือมหาวิทยาลัยได้อนุมัติให้ดำเนินการโครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนากีฬา และ สุขภาพวิทยาเขตหาดใหญ่ขึ้นเมื่อปี 2556 โดยให้เป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับของมหาวิทยาลัยที่มี รูปแบบการบริหารงานจัดการแบบเบ็ดเสร็จ ที่ไม่มุ่งเน้นผลกำไร ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน อธิการบดี เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมกิจกรรมด้านการพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ ดูแลอาคารสนามกีฬา ของศูนย์กีฬาของมหาวิทยาลัยทั้งระบบ และจัดการด้านการกีฬาเพื่อการแข่งขันนำไปสู่ความเป็นเลิศ ตลอดจนทำหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาทั้งในวิทยาเขตหาดใหญ่ และ วิทยาเขต อื่นๆ ทั้ง 4 วิทยาเขตให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพ วิทยาเขตหาดใหญ่นี้จะดำเนินงานภายใต้วิสัยทัศน์ “เป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนากิจกรรมกีฬา

และให้บริการด้านกีฬาสำหรับนักศึกษา บุคลากร และประชาชนในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมสุขภาพ และมุ่งพัฒนากีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ” และพันธกิจ “ส่งเสริม และพัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬา เพื่อมวลชนให้กับนักศึกษา บุคลากรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และประชาชนทั่วไป และพัฒนานักกีฬาในบางชนิดกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศในระดับชาติ นานาชาติ เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับ มหาวิทยาลัย” จะเห็นได้ว่ายุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีองค์กรแนวใหม่ (Organization theory) เพื่อก่อให้เกิดการกระทำอันนำไปสู่เป้าหมายขององค์กร การออกแบบขององค์กร (Organization design) เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อจัดโครงสร้างขององค์กร กิจกรรม และกระบวนการของการทำงานในแต่ละหน้าที่ และการจัดความสำคัญระหว่างบุคคล อำนาจ หน้าที่ และใช้ทรัพยากรทางการบริหาร (วิเชียร วิทยอุดม, 2554) และแนวคิดการบริหารคุณภาพองค์กร TQM (Total quality management) (ช่วงโชติ พันธุ์เวช, 2552; กิตติศักดิ์ พลอยพาณิชย์เจริญ, 2557) ที่ให้องค์กรต้องจัดให้มีหน่วยงานย่อยฝ่ายต่างๆ รับผิดชอบการบริหารจัดการกระบวนการทำงานตามสายงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคนยอมรับด้วยว่า ศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพนี้จะต้องมีโครงสร้าง การบริหารของบุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย และมีการแบ่งหน้าที่ความ รับผิดชอบในแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคน (IC= 1) ทั้งนี้ในการบริหารจัดการองค์กร โครงสร้างองค์กร (Organization structure) เป็นองค์ประกอบ หลักที่สำคัญอย่างหนึ่ง (Certo & Peter, 1991) ในการออกแบบโครงสร้างองค์กรที่ดีนั้น จะต้อง จัดแบ่งหน้าที่ และความรับผิดชอบของแต่ละแผนกงานให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับโครงสร้าง ของงานในแต่ละหน้าที่ได้อย่างลงตัว (วิเชียร วิทยอุดม, 2554) จะต้องแบ่งหน้าที่กันด้วยความเสมอ ภาค (Equity) ของทุกฝ่ายทุกคน มีการวางแผนงานการจัดการให้ตรงตามความถนัด และ ทักษะเฉพาะทาง มอบอำนาจอย่างมีระบบ แบบแผน และมีประสิทธิภาพ (ช่วงโชติ พันธุ์เวช, 2552) และให้อิสระแก่บุคลากรในการทำงาน (Devolution and autonomy) อย่างเต็มที่ (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548) ให้มีการร่วมมือกัน ทำงานอย่างบูรณาการในทุกๆ สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (Interdiscipline collaboration) มีการร่วมใจ และมีข้อผูกพันร่วมกันทุกฝ่าย (Consensus) (Dooris, 2001) กระบวนการดังกล่าวจัดเป็นการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์ที่จะส่งผลให้การบริหารองค์กรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถส่งผลต่อ ความสำเร็จขององค์กร สามารถนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามที่พึงประสงค์ได้ ดังนั้นการที่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้จัดตั้งศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพวิทยาเขตหาดใหญ่ขึ้น และ ได้มีการแบ่งหน่วยงานหรือฝ่ายต่างๆ ที่ดูแลรับผิดชอบ และประสานงานแต่ละด้านที่สอดคล้องกับ ลักษณะของภาระงาน มีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของบุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย และแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน และสอดคล้อง

กับความสามารถของบุคลากรแต่ละคนตามที่ได้ทำอยู่แล้วในปัจจุบันนี้ก็ น่าจะสามารถช่วยให้ การดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างดี และเป็นรูปธรรมมากที่สุด

เพื่อให้การดำเนินงานของศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพดังกล่าวสามารถเดินหน้าไป ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล ภายใต้ปรัชญาในการดำเนินงาน “พัฒนา และส่งเสริม การกีฬาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ให้สามารถพัฒนาศักยภาพของ นักศึกษา บุคลากร และ ประชาชนในท้องถิ่น ให้มีสุขภาพที่ดี ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคม ตลอดจนส่งเสริม นักศึกษาที่มีความสามารถทางการกีฬาของมหาวิทยาลัยได้พัฒนาฝีมือให้ทัดเทียมกับนักกีฬา ระดับชาติ และระดับนานาชาติในบางชนิดกีฬา” นั้น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงต้องคำนึงถึง การพัฒนาบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกายให้มีความรู้ ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญ ในงานที่ต้องรับผิดชอบ เพราะ “คน” ถือเป็นทรัพยากรในการบริหารจัดการที่สำคัญขององค์กร (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539) ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยทุกคนจึงยอมรับยุทธศาสตร์ การพัฒนาบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกายต่อไปนี้คือ บุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬา และ การออกกำลังกายมีคุณวุฒิทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การออกกำลังกาย การส่งเสริม และ การดูแลสุขภาพ (IC= 1) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายเป็นผู้ที่มีใจรักใน การออกกำลังกาย และตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการออกกำลังกาย (IC= 1) และ บุคลากรด้านการกีฬา และการออกกำลังกายมีความทุ่มเทในการทำงาน (IC= 1) ทั้งนี้เมื่อบุคลากร ที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบงานต่างๆ ภายในศูนย์กีฬามีความรู้ ความสามารถในสาขาที่สอดคล้องหรือ เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานที่รับผิดชอบ รวมทั้งเป็นผู้ที่รักในการออกกำลังกาย เข้าใจ และตระหนักถึง ประโยชน์ของการออกกำลังกายอย่างแท้จริง ก็จะช่วยให้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถ ให้ข้อมูลความรู้ ให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมดูแลสุขภาพ และการออกกำลังกายให้แก่ ผู้มารับบริการได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ และสามารถเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่บุคลากรหรือ ผู้มารับบริการคนอื่นๆ ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อบุคลากรนั้นทำงานอย่างจริงจัง ทุ่มเทในการทำงาน ก็จะทำให้มีผลการทำงานที่ดี และมีศักยภาพ อันจะส่งผลให้บุคลากรนั้นประสบความสำเร็จใน การปฏิบัติหน้าที่มากยิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่าคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นนี้เป็นคุณสมบัติที่บุคลากรด้านกีฬา และ การออกกำลังกายจะต้องมี เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่สามารถส่งผลต่อการให้บริการทาง ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายในองค์กรได้อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของการจัดการคุณภาพ (Total quality management) (ช่วงโชติ พันธุเวช, 2552; กิตติศักดิ์ พลอยพาณิชย์เจริญ, 2557) ที่เสนอว่าองค์กรควรจะเน้น การคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมมีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ และมีประสบการณ์ตรงกับ

สายงาน มีศักยภาพในการพัฒนา ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และมีทัศนคติที่ดีต่องาน ดังที่มีงานวิจัยจำนวนมากยืนยันว่าการบริการของบุคลากรทางด้านการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกายของคนเรา เช่น งานวิจัยของคำธณ ธนาธร (2537) ที่พบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับการออกกำลังกายของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ งานวิจัยของอุบลรัตน์ รุ่งเรืองศิลป์ (2540) ที่พบว่า การได้รับคำแนะนำ และการสนับสนุนจากบุคลากรทางด้านการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ งานวิจัยของวัลลภ รุจิรากร (2546) ที่พบว่า นิสิตรระดับปริญญาตรีของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร้อยละ 63.6 ไม่เข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายที่ทางมหาวิทยาลัย เป็นผู้รับผิดชอบ เพราะบุคลากรผู้ให้บริการในสถานที่ออกกำลังกายที่คอยให้คำปรึกษา ด้านการออกกำลังกายไม่เพียงพอ และงานวิจัยของวรินทร์า ดวงดารา (2549) ที่พบว่า บุคลากร พยาบาลของโรงพยาบาลศิริราชไม่ออกกำลังกายเนื่องจากไม่มีผู้นำในการออกกำลังกาย และ ไม่รู้วิธีการในการออกกำลังกายที่ถูกต้อง อีกทั้งยังสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ Corbin & McKenzie (2008: 49) ที่กล่าวว่า เพื่อให้การทำงานด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรที่เกี่ยวข้องต้องมีความรู้ ความสามารถ และทักษะการออกกำลังกายหลายๆ ชนิด รู้ถึงข้อดี และ ประโยชน์ของการออกกำลังกายชนิดต่างๆ ต้องเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย และออกกำลังกาย อย่างสม่ำเสมอ มีสุขภาพแข็งแรง และเห็นคุณค่า และความสำคัญของการออกกำลังกายที่มีต่อ การดำรงชีวิต นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าคุณสมบัติของบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกายดังกล่าว ข้างต้นนี้เป็นที่ต้องการของผู้ที่มารับบริการทางด้านการออกกำลังกาย หรือผู้ที่มาออกกำลังกายเป็น อย่างมาก ซึ่งได้รับการยืนยันจากงานวิจัยจำนวน มาก อาทิเช่น งานวิจัยของสมศักดิ์ เผือกพันธ์ (2535) ที่พบว่าข้าราชการ และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่นต้องการให้มีบุคลากรที่จะคอยให้คำแนะนำ ในการออกกำลังกายควรเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในแต่ละด้านมากที่สุด งานวิจัยของปัทมา รอดทั้ง (2540) ที่พบว่าประชาชนในเขตภาคเหนือตอนล่างที่มาออกกำลังกายต้องการให้มีผู้ให้คำแนะนำ และ บริการทางด้านการออกกำลังกายในระดับมาก งานวิจัยของมานพ สมาลัย (2548) ที่พบว่าข้าราชการ นักศึกษา และประชาชนที่มาใช้บริการสนามกีฬาเพื่อการออกกำลังกายในสนามกีฬา 7 แห่งของ มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีความต้องการด้านบุคลากร ให้บริการด้านต่อไปในระดับมาก ได้แก่ มีบุคลากร ให้คำแนะนำในช่วงเวลาการออกกำลังกาย บุคลากรมี ความรับผิดชอบตรงต่อเวลา บุคลากรใน การออกกำลังกายมีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ แข็งแรง บุคลากรอำนวยความสะดวกในสถานที่ ออกกำลังกายอย่างเพียงพอ บุคลากรเป็นผู้สุภาพเรียบร้อย และมีมนุษยสัมพันธ์ดี บุคลากร แนะนำเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย บุคลากรสามารถให้คำแนะนำวิธีสอนที่เข้าใจง่าย และงานวิจัยของชายฉลาด ธาราวร และ อำนาจ สุขแจ่ม (2550) ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา ต้องการได้รับความรู้ และคำแนะนำ

เกี่ยวกับการออกกำลังกาย และการเลือกใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการได้รับความรู้ ด้านการเล่น อย่างปลอดภัย เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ยุทธศาสตร์ที่กำหนดให้บุคลากรด้านกีฬา และ การออกกำลังกายต้องมีคุณวุฒิทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การออกกำลังกาย การส่งเสริม และ การดูแลสุขภาพ หรือมีความรู้ ความสามารถในการสาขาที่สอดคล้องหรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับ งานที่รับผิดชอบ เป็นผู้ที่มีใจรักในการออกกำลังกาย และตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับจาก การออกกำลังกายอย่างแท้จริง และมีความทุ่มเทในการทำงานดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นยุทธศาสตร์ที่ น่าจะสามารถช่วยแก้ จุดด้อยของมหาวิทยาลัย และมีความสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริม การออกกำลังกายให้สำเร็จลุล่วง อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปได้

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จะต้องดำเนินการยุทธศาสตร์ให้บุคลากร ด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายมีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์ (IC= 1) สอดคล้อง กับการบริหารแบบ TQM ที่ให้ความสำคัญกับบุคลากร เน้นการมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม (ช่วงโชติ พันธุ์เวช, 2552; กิตติศักดิ์ พลอยพาณิชย์เจริญ, 2557) และกับการบริหารราชการแบบ มีส่วนร่วมตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการ ซึ่งผู้นำหลักขององค์กรต้องเปิดโอกาส ให้ผู้รับบริการ หรือผู้เกี่ยวข้องในองค์กรทุกคนได้มีส่วนร่วม (Participation) ในการบริหารราชการใน ทุกๆ ระดับ ทั้งระดับการให้ข้อมูลข่าวสาร ระดับการปรึกษาหารือ ระดับการเข้าไปเกี่ยวข้อง ระดับ การร่วมคิดร่วมตัดสินใจ ระดับการมอบอำนาจการตัดสินใจ ทั้งทางตรง และทางอ้อม และส่งเสริมให้ บุคลากรทุกฝ่ายทุกคนมีการร่วมมือ และมีข้อผูกพันร่วมกัน (Consensus) (สมยศ นาวิการ, 2537; ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2538; วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, 2542; สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั และ ประสิทธิ์ สาหร่ายสุวรรณ, 2548; Dooris, 2001; วิเชียร วิทย์อุดม, 2554) ดังนั้นหาก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ให้บุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกายได้ร่วมคิดวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยขององค์กร ได้ร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยน เพื่อร่วมกันตัดสินใจเลือก และกำหนดวัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์ และทิศทางการดำเนินงาน และร่วมวางแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยก็จะสามารถ ทำให้บุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกายรวมถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของศูนย์พัฒนากีฬา และ สุขภาพของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เหล่านี้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของแผนงานนั้นๆ เกิดความผูกพันต่อการนำแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ ให้การสนับสนุน ร่วมรับผิดชอบ และ เกิดความมุ่งมั่นในการทำงาน อันจะทำให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ และดำเนินการโครงการต่างๆ ตามแผนปฏิบัติการที่ได้กำหนดไว้บรรลุตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และ นโยบายหลักของมหาวิทยาลัย อันจะนำไปสู่การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างยั่งยืน และต่อเนื่อง (Sustainability) ต่อไป

ในขณะที่เดียวกันมหาวิทยาลัยต้องให้บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย ได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนให้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง เช่น การอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เป็นต้น (IC= 1) สอดคล้องกับหลักการของการบริหารเพื่อจัดการคุณภาพโดยรวม (TQM) ที่ให้ความสำคัญกับสร้างความเป็นเลิศของทรัพยากรบุคคลในองค์กร (กิตติศักดิ์ พลอยพานิชเจริญ, 2557) ดังนั้นองค์กรจะต้องลงทุนด้านการพัฒนาบุคลากร สนับสนุนให้การศึกษา การฝึกอบรม และพัฒนาความรู้ ทักษะ และความสามารถในการทำงานอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากความรู้ ทักษะ ความชำนาญการ และจิตสำนึกของบุคลากร คือ กุญแจที่จะนำไปสู่การพัฒนาในทุกๆ ด้าน (Schermerhorn, 2002 อ้างถึงใน ช่วงโชติ พันธุ์เวช, 2552) อีกทั้งสอดคล้องกับหลักการบริหารราชการตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ ซึ่งถือว่าการบริหารงานจะประสบผลสำเร็จต้องอาศัยปัจจัยสำคัญหลายประการหนึ่งในปัจจัยนั้นก็คือ ต้องมีการพัฒนาบุคลากร และองค์กรเพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning organization) ที่สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ และสร้างความรู้เพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะที่จะก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนินการไปสู่เป้าหมายรวมขององค์กร (สมิต สัจฉกร, 2542) ทั้งนี้หัวใจของการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างหนึ่งคือ กระตุ้นให้บุคลากรเกิดการพัฒนาเสาะหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้แลกเปลี่ยนกับสมาชิกคนอื่นๆ อยู่เสมอ (ธเนศ ขำดี, 2541; เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว, 2549) โดยองค์กรจะต้องบริหารทรัพยากรบุคคลบนพื้นฐานสมรรถนะ (Competencies based development) หรือระดับของความสามารถในการปรับใช้กระบวนทัศน์ (Paradigm) ทัศนคติ พฤติกรรม ความรู้ และทักษะเพื่อการปฏิบัติงานให้เกิดคุณภาพ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลนั้นประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 ประการคือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และพฤติกรรมนิสัยที่พึงปรารถนา (Attributes) ที่จำเป็นต่อการทำงานของบุคคล ดังนั้นผู้บริหารองค์กรจะต้องยึดถือปรัชญาของสมรรถนะที่มีความเชื่อว่าคน และความสามารถของคนจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เกิดผลลัพธ์สูงสุดขององค์กร ได้สมรรถนะในงานหรือสมรรถนะที่เกี่ยวกับงาน (Functional competency) ของบุคลากร ซึ่งเป็นสมรรถนะหรือขีดความสามารถของบุคคลที่ปฏิบัติงานด้านนั้น ๆ พึงมี เพื่อให้การปฏิบัติงานสำเร็จ และได้ผลผลิตตามที่องค์กรต้องการ ทั้งที่เป็นสมรรถนะที่เกี่ยวกับงานทั่วไป (Common functional competency) และสมรรถนะเฉพาะตำแหน่งงาน (Specific functional competency) จะเป็นทิศทางที่เชื่อมโยงไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินงาน ด้วยการบูรณาการศักยภาพของสมรรถนะทั้งปวงก่อให้เกิดเป็นความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ของงาน (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลับ และประสิทธิ์ สาหร่ายสุวรรณ, 2548) ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงต้องคำนึงถึงการพัฒนาบุคลากรทั้งในด้านความรู้ และทักษะในการทำงานด้วยเสมอ ซึ่งกระบวนการในการพัฒนาบุคลากรมีหลายรูปแบบ อาทิเช่น การฝึกอบรม สัมมนา การประชุมเชิงปฏิบัติการ

การศึกษาต่อ การศึกษาดูงาน เป็นต้น สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ นัทธี บุญจันทร์ (2557: 155) ที่เสนอให้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ควรเพิ่มศักยภาพหรือสร้างขีดความสามารถให้บุคลากรที่รับผิดชอบใน การจัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการอย่างต่อเนื่อง ด้วยกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีทักษะพื้นฐานในการจัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดจนต่อยอดองค์ความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมไปเผยแพร่ แลกเปลี่ยนกับองค์กรอื่นๆ ต่อไปในอนาคต ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้จะเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ และมีประโยชน์ทั้งต่อตัวบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกายเอง ต่อเพื่อนร่วมงาน และต่อองค์กรด้วย ทั้งนี้เพราะการพัฒนาคุณภาพของคนในองค์กรเป็นการสร้างรากฐานขององค์กรให้มีความเข้มแข็ง (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั และประสิทธิ์ สาหร่ายสุวรรณ, 2548) ในส่วนของตัวบุคลากรเองนั้น การพัฒนาตนเองด้วยวิธีการต่างๆ ดังกล่าวจะสามารถช่วยให้บุคลากร สามารถเพิ่มพูนความรู้ และพัฒนาความสามารถ และทักษะในการทำงานให้ดีขึ้น และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทำให้บุคลากรเหล่านี้มีแรงจูงใจที่ดี รับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของตนเองได้มากยิ่งขึ้น มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ และสามารถทำให้มีความมั่นใจที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้มากขึ้น เกิดความร่วมมือร่วมใจ และสามารถคิดในหมู่คณะ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรต่อไป

อีกทั้งมหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการยุทธศาสตร์ส่งเสริม และสนับสนุนให้บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการส่งเสริมการออกกำลังกาย (IC = 1) พร้อมกันไปด้วย ก็จะทำให้ทำบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกายได้นำความรู้ใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบ และส่งเสริมแก่บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ตระหนักถึงความสำคัญของออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา และได้ลงมือปฏิบัติจริงมากยิ่งขึ้น ทั้งยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการ และการพัฒนาศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอีกด้วย เพราะในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทต่อระบบการทำงานในองค์กรเป็นอย่างมาก ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคล เอกสาร เทคโนโลยี และขั้นตอนในการทำงาน ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่ได้ช่วยทำให้งานในองค์กรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เทคโนโลยีสารสนเทศจัดเป็นทรัพยากรที่สำคัญอย่างหนึ่งขององค์กรที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรไม่น้อยไปกว่าทรัพยากรด้านอื่นๆ ขององค์กร เพราะ เทคโนโลยีสารสนเทศถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการควบคุมโครงสร้างขององค์กร โดยสามารถกระจายอำนาจในการตัดสินใจภายในองค์กร และเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถลดลำดับขั้นในการทำงาน และกิจกรรมในการประสานงาน ทำให้องค์กรสามารถให้บริการได้รวดเร็ว เป็นระบบ และครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายได้กว้างขวางมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นสิ่งจำเป็นต่อการวางแผน กำหนดนโยบาย ตลอดจนการบริหารจัดการในองค์กร ทำให้สามารถวางแผนงาน และรวบรวมข้อมูลด้านต่างๆ ได้อย่างเป็นระบบ ประหยัดเวลา แรงงาน และค่าใช้จ่าย ทำให้องค์กรได้รับข้อมูลที่

ทันสมัย มีความน่าเชื่อถือ และนำมาใช้ในการประกอบการได้รวดเร็ว ทันท่วงทีต่อการดำเนินการ
การเปลี่ยนแปลงขององค์กร และสภาวะแวดล้อมอยู่ตลอดเวลา อันจะทำให้การบริหารจัดการใน
องค์กรมีประสิทธิภาพมากขึ้น (ครรชิต มาลัยวงศ์, 2543; สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลับ และ
ประสิทธิ์ สาทรายสุวรรณ, 2548; วิเชียร วิทย์อุดม, 2554)

เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้บริหารระดับสูงไม่ทุกคนยอมรับยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับ
การพัฒนาบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกายบางยุทธศาสตร์ต่อไปนี้ คือ บุคลากรด้านส่งเสริม
กีฬา และการออกกำลังกายมีประสบการณ์ทางด้านการศึกษา และการออกกำลังกาย (IC= 0.87)
บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายเป็นผู้ที่เข้าใจหลักการสร้างเสริมสุขภาพด้าน
การออกกำลังกาย และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ (IC= 0.87) และบุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และ
การออกกำลังกายเข้าใจในบทบาท หน้าที่ และขอบข่ายการทำงานของตนเอง (IC= 0.87) อย่างไรก็ตาม
ถึงแม้ว่ายุทธศาสตร์เหล่านี้จะไม่ได้ได้รับการยืนยันจากผู้บริหารทุกคน แต่ก็ถือว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่เป็นที่
ยอมรับได้ทางสถิติ และมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย
ต่อไป เพราะจริงๆ แล้วหากในศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพของมหาวิทยาลัยไม่มีบุคลากรด้านส่งเสริม
กีฬา และการออกกำลังกายที่มีประสบการณ์ทางด้านการศึกษา การออกกำลังกายที่มีความเข้าใจ
หลักการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ และที่เข้าใจใน
บทบาทหน้าที่ และขอบข่ายการทำงานของตนเองก็อาจจะส่งผลให้การขับเคลื่อนการพัฒนา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย
ไม่ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งจะเห็นได้จากงานวิจัยของ มานพ สมาลัย (2548) ที่พบว่าข้าราชการ
นักศึกษา และประชาชนที่มาใช้บริการสนามกีฬาเพื่อการออกกำลังกายในสนามกีฬา 7 แห่งของ
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ต้องการให้มีบุคลากรให้คำแนะนำในช่วงเวลาการออกกำลังกายมาก โดยที่
บุคลากรเหล่านี้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ และตรงต่อเวลา เป็นผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์
เกี่ยวกับการออกกำลังกาย สามารถให้คำแนะนำ และมีวิธีการสอนที่เข้าใจง่าย และงานวิจัยของ
ปริญญา ดาสา (2544) ที่พบว่าอาจารย์สตรีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จำนวนมากออกกำลังกาย แต่มีเพียง
ร้อยละ 4.55 เท่านั้นที่มีพฤติกรรมการออกกำลังกายที่มีประสิทธิภาพตามหลักการออกกำลังกาย
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องระยะเวลาอบอุ่นร่างกาย และความถี่ของการออกกำลังกาย ซึ่งงานวิจัยดังกล่าว
นี้สามารถยืนยันได้ว่าการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายนั้น หากมีบุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา
และการออกกำลังกายที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำ และถ่ายทอดความรู้ การออกกำลังกายที่ถูกต้อง
ในขณะที่ออกกำลังกายให้ก็จะทำให้การออกกำลังกายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และอาจจะเป็นแนวทางหนึ่ง
ที่จะสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เข้าร่วมโครงการหันมาให้ความสนใจกับการออกกำลังกายกันมากขึ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยจะต้องให้บุคลากรด้านการกีฬา และการออกกำลังกาย ทำงานเป็นทีม และใช้กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม (IC = 0.87) ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้สอดคล้องกับ แนวคิดการบริหารเพื่อคุณภาพโดยรวมหรือ TQM ที่ให้ความสำคัญกับบุคลากร เน้นการมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม (ช่วงโชติ พันธุ์เวช, 2552) และการบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนา ระบบราชการที่เน้นการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ที่ผู้บริหารทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ประสานงาน และ จูงใจให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการโครงการต่างๆ เพื่อสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ การให้เกียรติ และเห็นความสำคัญขององค์กร ทำให้ เกิดความร่วมมือร่วมใจ (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลับ และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548; ถวิล มาตรเยี่ยม, 2545; กมล ฉิมวงศ์, 2547; นุกูล แข่งดี, 2551) ซึ่งเป็นหลักการบริหารจัดการที่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ยึดถือเป็นแนวทาง การดำเนินการยุทธศาสตร์นี้จะสามารถทำให้ การขับเคลื่อนการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายเดินหน้าต่อไปได้อย่างดียิ่งขึ้น เพราะในการทำงานเป็นทีม นั้น สมาชิกในทีมได้แบ่งหน้าที่กันตามความสามารถ และความชำนาญของแต่ละคน ได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ได้มีส่วนร่วมในการรับรู้ และเสนอความคิดเห็นต่างๆ ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ ให้การสนับสนุน และร่วมมือ ร่วมแรงช่วยเหลือกัน รับผิดชอบต่อการทำงาน ทุกคนมีความเข้าใจ และยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง ก่อให้เกิดบรรยากาศการทำงานที่ดี สมาชิกร่วมทีมงานจะมีความสามัคคี รู้สึกสบายใจ และเพลิดเพลินกับการทำงาน จึงก่อให้เกิดขวัญ และกำลังใจที่ดีใน การทำงานทำให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบาย และเป้าหมายที่องค์กรได้วางไว้ ได้ ความสำเร็จ รวดเร็ว ถูกต้อง แม่นยำ มีคุณภาพ และผลของงานมีประสิทธิภาพสูง ก่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดแก่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ต่อไป

เช่นเดียวกับยุทธศาสตร์ บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายมีความคิดสร้างสรรค์ในการจัดทำโครงการต่างๆ และการประชาสัมพันธ์ (IC = 0.75) ซึ่งได้รับการยืนยันว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่สามารถยอมรับได้ในทางสถิติ ถึงแม้ว่าจะได้รับการยืนยันจากจาก ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยบางท่านเท่านั้นก็ตาม การมีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน เป็นอีกคุณสมบัติหนึ่งที่สำคัญสำหรับการทำงานในทุกๆ สาขาอาชีพ เพราะการที่บุคลากร ด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายเหล่านี้เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการจัดทำโครงการ ต่างๆ และการประชาสัมพันธ์จะทำให้สามารถคิด ออกแบบ และสร้างสรรค์โครงการต่างๆ ที่ดีๆ มีประโยชน์ และน่าสนใจ ที่สามารถดึงดูดใจกลุ่มเป้าหมายได้ดี อีกทั้งจะสามารถหาวิธีการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ที่ดี และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และวัยของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้ตระหนัก และเห็นประโยชน์ และ ความจำเป็นของการออกกำลังกาย โดยการเข้าร่วมโครงการต่างๆ ที่จัดขึ้นได้มากยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้เพื่อทำให้การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายสามารถขับเคลื่อนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ต่อไป มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการตามยุทธศาสตร์ การพัฒนาบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกายต่างๆ ข้างต้นนี้ เพราะมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จะต้อง สรรหา คัดเลือก และแต่งตั้งบุคลากร และเจ้าหน้าที่ด้านกีฬา และการออกกำลังกายที่ต้อง เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับภาระงานที่ดูแลรับผิดชอบ มีคุณวุฒิทางด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬา การออกกำลังกาย การส่งเสริม และการดูแลสุขภาพ เป็นผู้ที่มีใจรักในการออกกำลังกาย และตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการออกกำลังกาย สามารถทำงานเป็นทีม และใช้กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วมได้ และทุ่มเทในการทำงานได้อย่างเต็มที่ที่มีประสบการณ์ทางด้านการกีฬา และการออกกำลังกาย เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องหลักการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ และเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และขอข่วยการทำงานของตนเองให้มาดูแล และ รับผิดชอบการบริหารจัดการ และการดำเนินการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย ต่อไป

นอกเหนือจากยุทธศาสตร์ทางด้าน “คน” ที่เกี่ยวกับบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกายแล้ว ทรรศนะ “คน” อีกอย่างหนึ่งที่สำคัญสำหรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ การพัฒนาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริม การออกกำลังกายคือ บุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน งานวิจัยนี้พบว่าผู้บริหารของ มหาวิทยาลัยทุกคนยอมรับยุทธศาสตร์ต่อไปนี้เป็นคือ สร้างความตระหนักด้านการออกกำลังกาย และ สุขภาพ ให้กับบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนทุกฝ่ายได้รับรู้อย่างต่อเนื่อง และจริงจังว่า “หากอยากมีสุขภาพดี..ก็ต้องทำเอง” หรือ “สุขภาพที่ดีไม่มีขาย” (IC= 1) ยุทธศาสตร์ดังกล่าว เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และจำเป็นเป็นอย่างมากสำหรับการรณรงค์ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้เห็น ความสำคัญของการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ทั้งนี้เพราะถือได้ว่าบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนเหล่านี้เป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญกลุ่มหนึ่งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดังที่ Ronda, Van Assema และ Brug (2001) เสนอแนะว่าการที่จะทำให้สมาชิกขององค์กรออกกำลังกาย มากขึ้นได้นั้น จะต้องทำให้ทุกคนรับรู้ และมีความรู้สึกระหนักในระดับการออกกำลังกายของตนเอง และรู้ว่าการออกกำลังกายมีความสำคัญกับตนเองอย่างไรก่อน โดยเฉพาะประโยชน์ของ การออกกำลังกายที่มีต่อตนเองในระยะสั้นที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน และรวดเร็ว การคำนึงถึง การออกกำลังกายที่เหมาะสมกับตนเองนี้จะมีผลสำคัญต่อการสร้างแรงจูงใจในการออกกำลังกาย เพิ่มมากขึ้น ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกายของตนเอง และมีความคาดหวังในความสามารถ ในการออกกำลังกายของตนเองได้มากขึ้น ดังนั้นนอกจากการประชาสัมพันธ์ประโยชน์ของ การออกกำลังกายแล้ว องค์กรควรสื่อสาร และประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนได้เห็นผลของการออกกำลังกาย

ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องรณรงค์ให้สมาชิกในองค์กรได้รู้ว่าการออกกำลังกายยังเป็นโอกาสให้ได้พบปะกับบุคคลอื่น และเป็นวิธีที่จะช่วยลดความเครียดจากการทำงาน อีกทั้งต้องพยายามทำให้รู้สึกว่าการออกกำลังกายไม่จำเป็นต้องทำอย่างหนักหรือหักโหม และเพื่อให้ทุกคนคิดว่าตัวเองสามารถออกกำลังกายได้ ก็ให้ประชาสัมพันธ์เพื่อรณรงค์ให้ให้ทราบว่าการออกกำลังกายที่เหมาะสมสามารถทำได้หลายวิธี ทำที่ใดก็ได้ คนเราสามารถเลือกวิธีที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตประจำวันของแต่ละคน และไม่ต้องใช้ทักษะพิเศษมากมายในการออกกำลังกาย

ดังนั้นเมื่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สามารถทำให้ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกคนตระหนักถึงความสำคัญ และประโยชน์ของการออกกำลังกายแล้ว ก็จะเป็นแรงจูงใจที่ดีที่จะทำให้ทุกคนได้ลงมือออกกำลังกายอย่างจริงจังมากขึ้น จะเห็นได้จากงานวิจัยจำนวนมากที่ยืนยันว่าผู้ที่มาออกกำลังกายโดยส่วนใหญ่ได้ตระหนักถึงความสำคัญ และประโยชน์ของการออกกำลังกายที่มีต่อสุขภาพ จึงมาออกกำลังกาย เพราะต้องการให้มีสุขภาพดี (ปีทมา รอดทั้ง, 2540; ฌนอมวงค์ กฤษณ์เพ็ชร, 2544; นำสุข บำเพ็ญแพทย์, 2547; วัลลภ รุจิรากร, 2546; วรินทร์า ดวงดารา, 2549; ชายฉลาด ธาราวร และ อำนาจ สุขแจ่ม, 2550) เมื่อบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนทุกคนออกกำลังกายกันอย่างจริงจัง ส่งผลให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกาย และใจ ไม่ต้องมีปัญหาสุขภาพหรือกังวลกับการเป็นโรคร้ายต่างๆ ที่อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการทำงานได้ อีกทั้งยังจะเป็นตัวอย่างให้ที่ดีให้กับเพื่อนร่วมงานคนอื่น ๆ และขยายผลต่อไปสู่นักศึกษาได้อีกด้วย ก็จะสามารถส่งผลให้บุคลากร และนักศึกษาทุกคนในมหาวิทยาลัยสามารถทำงานหรือเรียนได้ดี และมีประสิทธิภาพมากขึ้น มหาวิทยาลัยก็สามารถลดงบประมาณด้านการดูแลสุขภาพพยาบาลของบุคลากรได้มากขึ้น อีกทั้งหากมหาวิทยาลัยต้องการให้การขับเคลื่อนองค์กรทั้งระบบดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ก็จะต้องดำเนินการยุทธศาสตร์ ให้บุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุนที่มีความรู้ หรือเชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายมาร่วมวางแผนด้วย (IC= 1) การที่มหาวิทยาลัยให้บุคลากรกลุ่มนี้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้นนี้ ถือว่าเป็นการบริหารองค์กรที่สอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการแบบมีส่วนร่วมซึ่งยึดแนวความคิดการมีส่วนร่วม และการร่วมคิดร่วมทำ (Participation and collaboration) เพื่อให้ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่บุคลากรทุกคนในองค์กร และแก่องค์กรเอง (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, 2542; สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพันธ์ สอนสลับ และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548; Dooris, 2001) เมื่อผู้นำขององค์กรเปิดโอกาสให้สมาชิกขององค์กรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุนทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่ได้ปฏิบัติตนออกกำลังกายอย่างเคร่งครัด และสม่ำเสมอ ได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะ และมีส่วนร่วมตัดสินใจวางแผน กำหนดทิศทาง และกลยุทธ์ของการร่างยุทธศาสตร์นี้แล้ว ถือได้ว่ามหาวิทยาลัยก็ได้บริหารจัดการโดยยึดหลักความคุ้มค่า ซึ่งเป็นหลักของการบริหารราชการที่ดีอีกอย่างหนึ่งด้วย กล่าวคือ การให้ผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ตรงทางด้านส่งเสริมสุขภาพ และ

การออกกำลังกายได้เข้ามามีส่วนร่วมหลักโดยตรงในการทำงาน เพื่อช่วยกันขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยให้พัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายครั้งนี้ ถือว่าเป็นการใช้ทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่อย่างประหยัด คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยไม่ต้องสูญเสียงบประมาณเพื่อจ้างผู้เชี่ยวชาญมาจากภายนอก อีกทั้งยังทำให้ผู้เข้าร่วมเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของแผนงาน และเกิดความผูกพันกับแผนงานที่ได้กำหนดขึ้นเอง จึงให้การสนับสนุน และรับผิดชอบต่อการนำแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ ซึ่งจะสามารถทำให้การดำเนินงานของโครงการต่างๆ ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้นได้

อีกทั้งผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมรับยุทธศาสตร์ต่อไปนี้ในระดับรองลงมาถึงแม้ว่าผู้บริหารไม่ทุกคนที่ยอมรับยุทธศาสตร์นี้ แต่ก็ถือเป็นยุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการด้วย คือ จัดโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกาย โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัย (IC = 0.87) จัดทำโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย น่าสนใจ และสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และสามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่อง โดยบุคลากรทุกภาคส่วนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมได้สะดวก และสม่ำเสมอ (IC = 0.87) และจัดระบบ และกลไกในการสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย (IC = 0.87) ทั้งนี้เพราะวัตถุประสงค์หลักของการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายนั้นคือ ต้องการให้บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญ และประโยชน์ของการออกกำลังกาย และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทางด้านการออกกำลังกายได้อย่างสะดวกมากที่สุด และได้ออกกำลังกายอย่างจริงจัง และอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นมหาวิทยาลัยก็จะต้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง และให้บุคลากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้ร่วมกันเสนอโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย โดยที่กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ต้องหลากหลาย น่าสนใจ เป็นกิจกรรมที่สามารถทำได้ง่ายอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ อีกทั้งยังต้องเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความต้องการที่หลากหลายของแต่ละคน วิธีการต่างๆ ดังกล่าวเหล่านี้นอกจากจะทำให้บุคลากรทุกคนของมหาวิทยาลัยรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ และให้การสนับสนุน พุ่มเทรับผิดชอบกับการเข้าร่วมโครงการได้มากขึ้นแล้ว ยังถือว่าเป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถช่วยเสริมแรงหรือสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายให้แก่บุคลากรทุกคนได้มากขึ้น เพราะทุกคนได้ตระหนัก และเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายมากขึ้น ดังงานวิจัยของ Ronda, Van Assema และ Brug (2001) ที่ยืนยันว่าการเพิ่มความตระหนักในกิจกรรมการออกกำลังกายเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญของการลงมือปฏิบัติการออกกำลังกายของคนเรา เมื่อทุกคนตระหนักถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายก็จะมีแรงจูงใจในการออกกำลังกายมากขึ้น

ดังนั้นเพื่อให้การจัดโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของประชาคมในมหาวิทยาลัย และเพื่อให้มีระบบกลไกในการสร้าง แรงจูงใจที่ดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ก็จะต้องดำเนินการยุทธศาสตร์ สำนวจความต้องการ ความจำเป็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพเพื่อเป็นข้อมูลในการปลูกกระแสความสนใจด้าน การออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน (IC= 0.87) เพราะจากการสำรวจนี้ นอกจากจะทำให้บุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนได้รับรู้ถึงภาวะสุขภาพของตนเองแล้ว ยังจะทำให้มหาวิทยาลัยได้รับทราบถึงปัญหาสุขภาพ ความต้องการ และความสนใจที่แท้จริงของ บุคลากรที่มีต่อการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ซึ่งจะเป็นแนวทางให้บุคลากร เหล่านี้ให้ความสนใจ และดูแลสุขภาพของตนเองเพิ่มมากขึ้น ดังผลการวิจัยของ อุบลรัตน์ สารวิโรจน์ และกานดา จันทร์แย้ม (2557) ชลลดา ไชยกุลวัฒนา (2549) และ Green และ Krueter (1991) ที่พบว่า การรับรู้ภาวะสุขภาพของตนเองมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของบุคคลใน ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ เพราะเมื่อคนเรารับรู้ภาวะสุขภาพของตนเองว่าเป็นอย่างไรก็จะลงมือ ปฏิบัติพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้ตัวเองคงไว้ซึ่งความมีสุขภาพที่ดี อีกทั้งยังเป็น แนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยสามารถจัดโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้อง กับความต้องการ และความสนใจของแต่ละกลุ่มบุคลากรได้ อีกทั้งยังทำให้มหาวิทยาลัยสามารถ ช่วยแก้ไขปัญหาสุขภาพของบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนได้ตรงจุดมากขึ้นอีกด้วย เพราะการออกกำลังกายสม่ำเสมอ และถูกต้องตามหลักวิชาการสามารถช่วยให้อาการของโรค หลายอย่างดีขึ้น เช่น โรคหลอดเลือดหัวใจอุดตัน โรคความดันโลหิต โรคท้องผูกเรื้อรัง โรคนอนไม่หลับ อีกทั้งสำหรับผู้ป่วยบางประเภท การจัดการออกกำลังกายที่เหมาะสมก็จัดเป็นวิธีการรักษา และ ฟื้นฟูสุขภาพที่สำคัญให้แก่ผู้ป่วยได้อีกทางหนึ่ง โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของ นอกจากนี้ยังช่วย ลดความเสี่ยงจากการเป็นโรคต่างๆ ได้หลายชนิด โดยเฉพาะโรคที่เกิดจากความเสื่อมของอวัยวะ อันเนื่องมาจากการมีอายุมากขึ้น อาทิเช่น โรคเบาหวาน โรคมะเร็งลำไส้ โรคหลอดเลือดหัวใจ เสื่อมสภาพ โรคความดันโลหิตสูง โรคอ้วน โรคเกี่ยวกับระบบกล้ามเนื้อ และกระดูก (อวย เกตุสิงห์, 2525; สุพิตร สมานีโต, 2532: 173; วุฒิพงษ์ ปรมัตถการ, 2537: 5-7; สุภาภรณ์ ชัยสกุล, 2547: 16-19; การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2540: 6-9; สุชาติ โสมประยูร, 2542ก: 45-46; ประสาน พิทักษ์โกศล, 2546: 12; สมชาย ลีทองอิน, 2550: 5; Ronda, Van Assema & Brug, 2001: 305)

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยก็ต้องกำหนดให้มียุทธศาสตร์ เปิดโอกาสหรือสนับสนุน ให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายในสถาบันเครือข่าย ทั้งใน และต่างประเทศ (IC= 0.75) ถึงแม้ว่ายุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้อาจจะต้องใช้งบประมาณค่อนข้าง สูง แต่ปัจจุบันมหาวิทยาลัยก็ได้สนับสนุนให้บุคลากรได้เข้าร่วมโครงการกิจกรรมการแข่งขันกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายร่วมกับสถาบันเครือข่ายทั้งใน และต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง

เป็นประจำทุกปี อาทิเช่น การแข่งขันกีฬาบุคลากร 5 วิทยาเขต การแข่งขันกีฬาบุคลากร มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย การแข่งขันกีฬาบุคลากรกับ มหาวิทยาลัยเครือข่ายในประเทศ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย เป็นต้น การเปิดโอกาสให้บุคลากรได้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ ทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อมหาวิทยาลัย กล่าวคือนอกจากจะเป็นการพัฒนาบุคลากรรูปแบบหนึ่ง (ถวิล มาตรการเยี่ยม, 2545; กมล ฉิมวงศ์, 2547; นกุล แข่งดี, 2551) แล้วยังเป็นการส่งเสริม การออกกำลังกายให้แก่บุคลากรในมหาวิทยาลัย ยังจะทำให้มหาวิทยาลัยได้เพิ่มความสัมพันธ์ และ ขยายเครือข่าย ความร่วมมือด้านอื่นๆ กับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศตามมาอีกด้วย ถือได้ว่า ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์หลักของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ. 2555 –2558) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารมหาวิทยาลัย และระบบวิทยาเขต กลยุทธ์ การสร้างองค์กรสัมพันธ์ และเครือข่ายภายนอก ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เชิงกลยุทธ์เพื่อรักษาระดับ ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับเครือข่ายภายนอก องค์กรหน่วยงานท้องถิ่น หรือมูลนิธิ เพื่อร่วมกัน ทำงานอย่างเกื้อกูล และพร้อมต่อการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ก้าวสู่ความเป็นสากล/นานาชาติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยสู่การเป็น Education – hub ภายใต้ภาวะการเปิดเสรีของอาเซียน และเตรียมความพร้อมของระบบสนับสนุน การศึกษาให้เป็นสากล โดยมุ่งสร้างพันธมิตรในการพัฒนาร่วมกันในระดับภูมิภาคเอเชียเพื่อการเป็น ผู้นำใน AEC และเชื่อมโยงระบบวิเทศสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์ในทุกกรอบภารกิจเพื่อเสริม กลยุทธ์การเชื่อมโยงกับต่างประเทศ (แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2555 –2558)

อีกทั้งมหาวิทยาลัยต้องกำหนดให้มียุทธศาสตร์จัดอบรม สัมมนาเพื่อให้ความรู้ ด้านส่งเสริม และพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องตลอดปี การศึกษา (IC= 0.75) การจัดอบรมสัมมนาให้แก่บุคลากรในองค์กรจัดเป็นการพัฒนาบุคลากรรูปแบบ หนึ่ง ที่ได้รับความนิยม และปฏิบัติกันมาอย่างยาวนาน (ถวิล มาตรการเยี่ยม, 2545; กมล ฉิมวงศ์, 2547; นกุล แข่งดี, 2551) ในส่วนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นั้น จะเห็นได้ว่าโดยปกติแล้ว ศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบโดยตรงทางด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย รวมทั้งคณะต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยได้จัดโครงการต่างๆ จำนวนมาก เพื่อให้ความรู้ด้านการส่งเสริม และพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายแก่บุคลากร และนักศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษาอยู่แล้ว แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ายุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้ กลับไม่ได้รับการยืนยันจากผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้บริหาร บางคนคิดว่าการจัดอบรมสัมมนาประเด็นดังกล่าวไม่ได้สอดคล้องกับพันธกิจหลักในการพัฒนา ทางด้านวิชาการ และการวิจัย และการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นได้ว่า ผู้บริหารส่วนหนึ่งไม่ได้เห็นด้วยหรือสนับสนุนโครงการที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่

การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างจริงจัง จึงไม่เห็นว่าจำเป็นต้องจัดอบรมสัมมนาด้านนี้อย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา เช่นเดียวกับยุทธศาสตร์ ยกย่อง ชมเชยบุคลากรที่ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลอื่น (IC= 0.75) ทั้งๆ ที่จริงๆ แล้ว การยกย่อง และชมเชยบุคลากรที่ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งที่สามารถสร้างแบบอย่างที่ดี และสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจให้กับแก่นักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้เห็นถึงประโยชน์ของการออกกำลังกาย และให้หันมาออกกำลังกายได้ทางหนึ่ง

เมื่อมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายแล้ว มหาวิทยาลัยก็ต้องดำเนินการประเมินผลการดำเนินการ โครงการ และรายงานผลสำเร็จ หรือปัญหาอุปสรรคของการจัดทำโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ให้บุคลากรทราบเพื่อให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และจำนวนมากขึ้น (IC= 0.75) ในการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์นั้น การควบคุมเชิงกลยุทธ์ (Strategic control) โดยการติดตามผลการปฏิบัติงาน และการประเมินผลกระบวนการ และความสำเร็จขององค์กร (Strategy evaluation) เป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญมาก (Certo & Peter, 1991; ช่วงโชติ พันธุ์เวช, 2554) เพราะจะทำให้องค์กรได้ทราบถึงความสำเร็จของการจัดโครงการ ปัญหา และสาเหตุของปัญหาในการจัดโครงการต่างๆ อีกทั้งองค์กรจะต้องเผยแพร่ผลการประเมินโครงการนั้นให้ประชาคมในองค์กรได้รับทราบด้วย เพราะจะได้เปิดโอกาสให้สมาชิกในองค์กรนั้นได้รับทราบกระบวนการทำงานที่ดี และมีประสิทธิผล และนำไปเป็นแบบอย่างในการจัดโครงการอื่นๆ ต่อไป รวมทั้งได้มีส่วนร่วมในการหาแนวทางแก้ไขปัญหา และอุปสรรคต่างๆ และร่วมมือกันปรับปรุงการดำเนินการโครงการในคราวต่อไป ให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่ายุทธศาสตร์เหล่านี้ได้รับการยอมรับจากผู้บริหารของมหาวิทยาลัยไม่ทุกคน แต่ยุทธศาสตร์เหล่านี้เป็นที่ยอมรับได้ในทางสถิติ มหาวิทยาลัยก็ต้องดำเนินการยุทธศาสตร์ทางด้าน “คน” เหล่านี้เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายต่อไป

องค์ประกอบของการบริหารด้าน “คน” อีกอย่างหนึ่งที่สำคัญสำหรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายคือ นักศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่จะได้รับผลประโยชน์ หรือมีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) โดยตรงจากการบริหารงานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพราะมหาวิทยาลัยต้องพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามความต้องการของสังคม ดังนั้นร่างยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายก็ต้องคำนึงถึงด้านการพัฒนา นักศึกษาด้วย

ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคนยืนยันให้ดำเนินการยุทธศาสตร์ให้มีการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้นักศึกษาหันมาสนใจกีฬา และการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการหลากหลาย เช่น ผ่านเว็บไซต์ของคณะฯ และมหาวิทยาลัย แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ กิจกรรมรณรงค์โดย สโมสรนักศึกษา หรือองค์กรนักศึกษา หรือสถานศึกษา เป็นต้น (ค่า IC= 1) เป็นที่ทราบกันดีว่าการประชาสัมพันธ์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานในองค์กรในทุกๆ ด้าน เพราะ การประชาสัมพันธ์นอกจากจะเป็นเครื่องมือสำหรับการแจ้งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่สำคัญของ มหาวิทยาลัย ทั้งด้านนโยบาย ภารกิจ และการดำเนินงานของโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ให้แก่นักศึกษาได้ทราบ และชักชวนให้กลุ่มนักศึกษาเข้าร่วมกับกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายได้อย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของแต่ละคนแล้ว ยังเป็นวิธีการหนึ่งสำหรับการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ และข้อดีของการออกกำลังกายให้แก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยอีกด้วย ทั้งนี้งานวิจัยของคาร์ณ ธนาธร (2537) ได้ยืนยันว่าการรับรู้ถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายนี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการออกกำลังกายของพวกเราในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริรัตน์ รุ่งเรือง และสมเกียรติ สุขนันตพงศ์ (2554) ที่พบว่าการรับรู้นโยบายการส่งเสริมสุขภาพ การได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆ เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ งานวิจัยของ ดวงพร กตัญญูตานนท์ (2554) ที่พบว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพจากวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และอินเทอร์เน็ตมีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษาสาขา วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ งานวิจัยของ ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ (2549) ที่พบว่าการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย และการได้รับข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ งานวิจัยของ ชื่น ศิริรักษ์ (2547) ที่พบว่าการรับรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมออกกำลังกายของนักศึกษาพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ อุบลรัตน์ สารวิโรจน์ และกานดา จันทร์แย้ม (2557) ที่พบว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ นิตยสารสุขภาพ ใบปลิว เป็นปัจจัยที่อิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตหาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางที่นักศึกษาเหล่านี้ได้รับข้อมูลมากที่สุด ดังนั้นยุทธศาสตร์การประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้นักศึกษาหันมาสนใจกีฬา และการออกกำลังกายซึ่งปัจจุบันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีช่องทางในการสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์มากมายหลากหลายรูปแบบ ก็น่าจะเป็นยุทธศาสตร์ที่จะสามารถช่วยให้การพัฒนา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายประสบความสำเร็จได้

เช่นเดียวกันนี้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคนยืนยันทฤษฎีศาสตร์ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และวางแผนปฏิบัติโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย (ค่า IC= 1) ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้สอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539; Certo & Peter, 1991) การบริหารจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Results based management) และการมีส่วนร่วม (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั บ และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548) และแนวคิด และหลักการของการพัฒนามหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพที่เน้นระบบคุณค่าทางสังคม และวัฒนธรรมองค์กร (Dooris, 2001) ที่เน้นให้ผู้นำขององค์กรเปิดโอกาสให้สมาชิกขององค์กรทุกระดับได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางด้านการบริหาร และการดำเนินงานขององค์กรทั้งทางตรง และทางอ้อม ร่วมมือร่วมใจ มีข้อผูกพันร่วมกันทุกฝ่าย (Consensus) เพื่อทำงานอย่างบูรณาการให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับบุคลากรทุกคนในองค์กร และกับองค์กรเอง (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539; Certo & Peter, 1991; สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั บ และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548) สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันตี บุญจันทร์ (2557) ที่พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก ดังได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ทั้งนี้นักศึกษาถือเป็นสมาชิกขององค์กรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่จะได้รับผลประโยชน์ (Stakeholders) โดยตรงจากการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ดังนั้นมหาวิทยาลัยก็ต้องเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอแนะ และร่วมตัดสินใจกำหนดทิศทางนโยบาย และแผนปฏิบัติการของโครงการต่างๆ ทางด้านการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันจะเห็นได้ว่านักศึกษาจำนวนมากมีความคิดสร้างสรรค์ที่ดี นักศึกษาก็สามารถเสนอโครงการ และกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของนักศึกษาเอง ซึ่งจะทำให้มหาวิทยาลัยได้เข้าใจถึงความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษามากขึ้น อีกทั้งการดำเนินการตามยุทธศาสตร์นี้ยังเป็นการช่วยส่งเสริม และพัฒนาความกล้าหาญในการแสดงออก และการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาอีกด้วย เมื่อนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะ และกำหนดนโยบาย โครงการ และกิจกรรมต่างๆ ด้วยตัวเอง ก็จะทำให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกตระหนักในสิทธิ และหน้าที่ของตนเองมากขึ้น สำนึกในความรับผิดชอบต่อองค์กร รู้สึกเป็นเจ้าของแผนงาน และเกิดความผูกพัน ให้การสนับสนุน และร่วมรับผิดชอบต่อการนำแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ อันจะทำให้การดำเนินงานของโครงการต่างๆ มีประสิทธิภาพ ประสบผลสำเร็จ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างคุ้มค่ามากยิ่งขึ้น (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, 2542) อีกทั้งยังจะช่วยให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการยุทธศาสตร์ จัดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการ และความสนใจ

ของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง (ค่า $IC = 1$) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับประสิทธิผล เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักศึกษาอีกด้วย ทั้งนี้เพราะโครงการ และกิจกรรมต่างๆ เหล่านั้นเป็นข้อเสนอของนักศึกษาเอง เมื่อโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยเห็นชอบให้ดำเนินการนำเสนอใจ และสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ก็จะสามารถดึงดูดให้นักศึกษาหันมาเข้าร่วมโครงการต่างๆ เพิ่มมากขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับที่ นัทธิ บุญจันทร์ (2557: 147) ได้กล่าวไว้ว่า “หากกิจกรรมกีฬา และนันทนาการไม่เป็นไปตามความต้องการหรือไม่นำเสนอใจ โอกาสที่นิสิตนักศึกษาจะเข้าร่วมจึงมีความเป็นไปได้น้อยมาก” เมื่อนักศึกษาได้เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของตนเอง ก็จะช่วยให้มีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย และได้ตระหนักถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายมากขึ้น อันจะนำไปสู่การเริ่มออกกำลังกายอย่างจริงจังมากขึ้นได้ ดังนั้นการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายก็จะสามารถทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษาเองคือ นักศึกษามีสุขภาพกายที่ดี และแข็งแรงมากขึ้น ซึ่งก็ถือว่ายุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้มีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น สอดคล้องตามหลักการบริหารราชการที่ดีที่มุ่งเน้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สมาชิกขององค์กร เกิดความคุ้มค่า และเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อองค์กร (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั๊บ และประสิทธิ์ สาหร่ายสุวรรณ, 2548)

เมื่อมหาวิทยาลัยได้จัดโครงการกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามความสนใจ และความต้องการของนักศึกษาเสร็จสิ้นแล้ว มหาวิทยาลัยควรดำเนินการยุทธศาสตร์ จัดให้มีการวัดและประเมินผล กิจกรรม หรือโครงการการพัฒนานักศึกษาเพื่อสุขภาพ (ค่า $IC = 1$) ด้วยทุกๆ โครงการ ยุทธศาสตร์ ดังกล่าวนี้อาจเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นยิ่งในการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ (Certo & Peter, 1991; ช่วงโชติ พันธุเวช, 2554) เพราะนอกจากจะช่วยสามารถสะท้อนให้มหาวิทยาลัย และนักศึกษาได้ทราบร่วมกันว่าโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จัดไปแล้วนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่ อย่างไร ได้รับความสนใจจากนักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัยมากน้อย เพียงใด ประสบปัญหาใดบ้าง อะไรคือสาเหตุของปัญหา ผลกระทบที่มีต่อการจัดโครงการแล้ว ยังเป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยได้วางแผนจัดการป้องกัน และแก้ปัญหาต่างๆ ต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการวัด และประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมด้วยตัวเอง ตามผลการวิจัยของ นัทธิ บุญจันทร์ (2557) ที่พบว่านักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีต้องการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดกิจกรรมกีฬา และนันทนาการระดับมาก ก็จะช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อีกด้วย

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรดำเนินการยุทธศาสตร์ จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายให้แก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง และอย่างต่อเนื่องตลอดปี (ค่า IC= 0.87) และจัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา (ค่า IC= 0.87) ดังได้กล่าวมาแล้วว่า นักศึกษาเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญอีกกลุ่มหนึ่งของการบริหารจัดการ ร่องรอยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพราะนักศึกษาคือผู้รับบริการหลักของการจัดการศึกษา ดังนั้นในการจัดโครงการต่างๆ มหาวิทยาลัยก็ควรเน้นที่การมีส่วนร่วมของนักศึกษาให้มากที่สุด ทั้งในฐานะผู้ร่วมจัดกิจกรรม และผู้เข้าร่วมกิจกรรม และโครงการ และกิจกรรมที่จัดนั้น นอกจากจะให้สอดคล้องกับความต้องการ และสนใจของนักศึกษาแล้ว ก็จะต้องมีการกระจายให้แก่ศึกษา อย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง เพราะนักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีจำนวนมาก แต่ละคนมีเวลาเรียน และ เวลาว่างที่ไม่ตรงกัน หากการจัดโครงการ และกิจกรรมสามารถกระจายออกไปได้ตลอดทั้งปีการศึกษา ก็จะทำให้ศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น ดังนั้นเมื่อมหาวิทยาลัยต้องการให้ นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างทั่วถึง และ ต่อเนื่องตลอดทั้งปี มหาวิทยาลัยก็ควรจะดำเนินการยุทธศาสตร์ กำหนดโครงการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาให้อยู่ในแผนงานของคณะ และมหาวิทยาลัย (ค่า IC= 0.87) จะเห็นได้ว่าโดยปกติแล้วคณะต่างๆ ได้กำหนดโครงการส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษาไว้ในแผน ระดับคณะอยู่บ้าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบาย และวิสัยทัศน์ของแต่ละคณะ เช่นเดียวกับระดับมหาวิทยาลัย ที่ได้กำหนดโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาให้อยู่ในแผนงานของ มหาวิทยาลัยอยู่บ้างเช่นกัน เมื่อโครงการต่างๆ ได้กำหนดไว้ในแผนงาน ก็จะทำให้ได้รับงบประมาณ สนับสนุนการจัดโครงการจากคณะหรือมหาวิทยาลัย และมีการกำหนดระยะเวลาของ การจัดโครงการ ที่ชัดเจน ทำให้นักศึกษาสามารถวางแผน และจัดตารางเวลาการเข้าร่วมโครงการต่างๆ ได้ล่วงหน้า อย่างสะดวกมากขึ้น ซึ่งอาจจะส่งผลให้จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการต่างๆ มีมากขึ้นได้ อย่างไร ก็ตามถึงแม้ว่ายุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้นนี้บางยุทธศาสตร์ได้รับการยอมรับจากผู้บริหารทุกคน ส่วนบางยุทธศาสตร์ได้รับการยืนยันจากผู้บริหารเพียงบางคน แต่ยุทธศาสตร์เหล่านี้ก็เป็นยุทธศาสตร์ที่ มหาวิทยาลัยสามารถนำมาดำเนินการทั้งหมด เพื่อให้การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายเดินหน้าต่อไปอย่างสำเร็จลุล่วง

2.2. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านงบประมาณ

นอกจากองค์ประกอบด้าน “คน” เป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญของการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ในองค์กรแล้ว ยังมีองค์ประกอบอีกอย่างหนึ่งที่สำคัญคือ “เงิน” (Money) ซึ่งเป็นปัจจัยที่

ครอบคลุมการจัดทำงบประมาณการเงิน (Budgeting) และการจัดสรรทรัพยากรอย่างรอบคอบ และรัดกุม ซึ่งจะต้องยึดแนวคิดความประหยัด (Economy) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และความคุ้มค่าของเงิน (Effectiveness) เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร รวมถึงการจัดหาแหล่งทุน การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามแผนงบประมาณที่กำหนดไว้ เป็นต้น (Certo & Peter, 1991; ช่วงโชติ พันธุ์เวช, 2554) ดังนั้นร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายจึงต้องประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ด้านงบประมาณด้วย โดยแบ่งออกเป็นด้านการจัดสรรงบประมาณ และด้านการหาแหล่งทุน

สำหรับร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้านการจัดสรรงบประมาณนั้น งานวิจัยครั้งนี้พบว่ายุทธศาสตร์ที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคนยืนยันความเป็นไปได้มีเพียงยุทธศาสตร์เดียว คือ ให้มีระบบ และกลไกในการจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรอย่างชัดเจน (ค่า IC= 1) ทั้งนี้ในการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ขององค์กรนั้น องค์ประกอบทางด้านงบประมาณถือเป็นทรัพยากรหลักที่สำคัญ และเป็นปัจจัยที่องค์กรต้องบริหารอย่างเป็นระบบ (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539) ดังนั้นองค์กรจะต้องมีการจัดทำแผนด้านการเงินอย่างเป็นระบบ (ค่า IC= 0.87) โดยมีระบบ และกลไกในการจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กรที่มีคุณภาพมีความชัดเจน และโปร่งใส อีกทั้งมหาวิทยาลัยต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ และสอดคล้องกับ นโยบาย แผนงาน โครงการเพื่อลดความซ้ำซ้อน และการใช้งบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ (ค่า IC= 0.87) จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมโดยใช้แผนงานโครงการ และแผนปฏิบัติการที่ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ประกอบการพิจารณา (ค่า IC= 0.87) และจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนา ของวิทยาเขต และวิธีการในการดำเนินงานของแต่ละวิทยาเขตอย่างเหมาะสม (ค่า IC= 0.87) จะเห็นได้ว่ายุทธศาสตร์นี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ปี 2555- 2558 ยุทธศาสตร์ที่ 1 ฐานมหาวิทยาลัยที่มั่นคงทางด้านการเงิน และสินทรัพย์ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีกลยุทธ์สร้างกลไกการใช้จ่ายงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการจัดงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์กลาง และแผนพัฒนา วิทยาเขต และกลยุทธ์จัดทำแผนงบประมาณ และการเงินระยะยาวเพื่อเป็นกรอบเป้าหมาย ความเป็นไปได้ในการดำเนินงานในภาพรวม และยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารมหาวิทยาลัย และระบบวิทยาเขต ทางด้านการบริหารมหาวิทยาลัย โดยกำหนดกลยุทธ์กำหนดแผน และทิศทางการพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์ให้มีความเป็นเอกลักษณ์จุดเน้นที่ชัดเจนในแต่ละวิทยาเขตเพื่อให้มีความเป็นเลิศเฉพาะ เรื่อง (Flagships) สร้างระบบการบริหารวิทยาเขตที่มีความอิสระภายใต้กรอบนโยบายของมหาวิทยาลัย และแปลงระบบบริหารจัดการ และการเงิน ตามหลักการบริหารงานสมัยใหม่ และสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลให้เข้าสู่วิถีการปฏิบัติงานประจำในทุกกระบวนการ/ระบบงาน (กองแผนงาน มหาวิทยาลัย

สงขลานครินทร์, 2555) ทั้งนี้เมื่อมหาวิทยาลัยกำหนดให้มีระบบ และกลไกในการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจน มีการจัดทำแผนด้านการเงินอย่างเป็นระบบและมีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ และเหมาะสมสอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน โครงการ เพื่อลดความซ้ำซ้อน และการใช้งบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ด้วย และจัดสรรงบประมาณ ตามแผนพัฒนาของวิทยาเขต และวิธีการในการดำเนินงานของแต่ละวิทยาเขตอย่างเหมาะสม เพื่อสนับสนุนโครงการพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬา ด้านต่างๆ ของบุคลากร (ค่า IC = 0.87) ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการหนึ่ง ที่จะสามารถสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากรทุกคนได้หันมาออกกำลังกายมากขึ้น ก็จะช่วยทำให้การขับเคลื่อนโครงการดังกล่าวสามารถเดินหน้าต่อไปได้อย่างมีคุณภาพ

เป็นที่น่าสังเกตว่าการที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีระบบการบริหารจัดการเป็นวิทยาเขต 5 วิทยาเขตกระจายอยู่ในภาคใต้ ภายใต้การบริหารสูงสุดของอธิการบดี โดยมีรองอธิการบดี แต่ละวิทยาเขตเป็นผู้บริหารสูงสุดของแต่ละวิทยาเขต การบริหารจัดการทางด้านต่างๆ อยู่ภายใต้พันธกิจหลัก วิสัยทัศน์ และกลยุทธ์การดำเนินการร่วมกัน จึงอาจจะทำให้การบริหารจัดการบางด้านประสบปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านงบประมาณ และการเงิน ซึ่งงบประมาณ ส่วนหนึ่งต้องขึ้นอยู่กับรายได้ของแต่ละวิทยาเขต ดังนั้นสำหรับบางวิทยาเขตที่เป็นวิทยาเขตเล็กหรือ มีจำนวนนักศึกษาน้อย รวมทั้งมีข้อจำกัดทางด้านค่าธรรมเนียมการศึกษาอาจจะต้องประสบปัญหาทางการเงิน และงบประมาณมากกว่าวิทยาเขตกลาง ซึ่งเป็นศูนย์กลางของการบริหารงานทั้งหมดของมหาวิทยาลัย และมีนักศึกษามากกว่าหรือมีรายได้จากค่าธรรมเนียมการศึกษามากกว่า ปัจจัยดังกล่าวนี้อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้บริหารบางคนไม่ยืนยันยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาของวิทยาเขต และวิธีการในการดำเนินงานของแต่ละวิทยาเขตอย่างเหมาะสมข้างต้น เช่นเดียวกับยุทธศาสตร์ มีการจัดสรรงบประมาณตามวิทยาเขต (IC = 0.75) และกำหนดสัดส่วนของงบประมาณให้ชัดเจน (เงินรายได้หรือจากค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา) (IC = 0.75) อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่ายุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้นไม่ได้รับการยืนยันจากผู้บริหารทั้งหมด แต่ มหาวิทยาลัยก็ต้องดำเนินการยุทธศาสตร์เหล่านี้ เพื่อให้การพัฒนาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายเดินหน้าไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกเหนือจากนี้จะเห็นได้ว่าร่างยุทธศาสตร์ทางด้านการจัดสรรงบประมาณหลายยุทธศาสตร์ที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอให้ดำเนินการแต่ไม่ได้รับการยืนยันจากผู้บริหารของมหาวิทยาลัย อาทิ เช่น จัดสรรงบประมาณให้คณะ หน่วยงาน องค์กรนักศึกษา เพื่อการจัดโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย อย่างเพียงพอ และทั่วถึง (IC = 0.50) มีการกำหนดเป็นนโยบายในการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้แต่ละหน่วยงาน

ได้มีงบประมาณเพื่อการส่งเสริม สุขภาพด้านการออกกำลังกาย และกีฬา (IC= 0.50) จัดให้มี คณะกรรมการติดตาม ประเมินผล แผนงานหรือโครงการทุกโครงการอย่างจริงจังเพื่อจะได้สนับสนุน งบประมาณเพิ่มเติมต่อไป (IC= 0.50) มีหน่วยงาน และบุคลากรตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อ ความถูกต้อง และเป็นธรรม (IC= 0.50) มีการจัดสรร งบประมาณให้เป็นไปตามสัดส่วนที่เหมาะสมกับ จำนวนบุคลากรทุกภาคส่วน (IC= 0.37) จัดหมวดหมู่กิจกรรมในการสนับสนุนงบประมาณโดยเพิ่ม สัดส่วนของงบประมาณด้านสุขภาพมากขึ้น (IC= 0.37) จัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงการจัดสรร และ การใช้งบประมาณ (IC= 0.25) และมีการจัดสรรงบประมาณตามความสำเร็จด้านการกีฬา และ ผลสัมฤทธิ์ด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของแต่ละวิทยาเขต (IC= 0) ผลการวิจัยนี้ทำให้คิดได้ว่า ผู้บริหารมหาวิทยาลัยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างแท้จริง จึงไม่สนับสนุนให้ ดำเนินการยุทธศาสตร์ทางด้านงบประมาณเหล่านี้ ทั้งๆ ที่หลายๆ ยุทธศาสตร์ข้างต้นนี้เป็น ยุทธศาสตร์ที่จะต้องดำเนินการในการจัดโครงการอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย เช่น ให้มีคณะกรรมการ ติดตาม ประเมินผล แผนงานหรือโครงการทุกโครงการ ให้มีหน่วยงาน และบุคลากรตรวจสอบ การจัดสรรงบประมาณเพื่อความถูกต้อง และเป็นธรรม และให้จัดทำแผนป้องกันความเสี่ยง การจัดสรร และการใช้งบประมาณ เป็นต้น แต่กลับไม่ได้รับการยืนยันให้ดำเนินการในโครงการนี้ อีกทั้งการจัดสรรงบประมาณเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งสำหรับการบริหารจัดการโครงการต่างๆ ให้ดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ หากไม่มีการจัดสรรงบประมาณ หรือได้รับการจัดสรรไม่ เพียงพอก็ทำให้การจัดโครงการ และกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายเดินหน้าไปได้ยาก

ทั้งนี้ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ห้วงค์กร (SWOT Analysis) ด้านบริบท และทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ผ่านมา ซึ่งพบว่าปัญหาด้านงบประมาณในการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีหลากหลายมาก เช่น มหาวิทยาลัยมี งบประมาณสำหรับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายค่อนข้างน้อย เนื่องจากเป็น มหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นในด้านวิชาการมากกว่า การจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานที่รับผิดชอบ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย และให้แก่ชมรมต่างๆ เพื่อจัดโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายหรือเพื่อสนับสนุนการ ใช้จ่ายในการเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬายังมีค่อนข้างจำกัด และไม่เพียงพอ อีกทั้งการจัดสรรงบประมาณไม่เท่าเทียมกันในแต่ละ วิทยาเขต การสนับสนุนด้านงบประมาณของหน่วยงานหรือองค์กรภายนอกยังมีน้อย เป็นต้น ผู้วิจัยเข้าใจดีว่าการบริหารงบประมาณเป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อนมาก ซึ่งจะต้องบริหารจัดการ อย่างเป็นระบบ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล เพื่อสนับสนุนให้การปฏิบัติงานต่างๆ เกิดคุณค่าแก่

ผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสูงสุด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยคิดว่ามหาวิทยาลัย และผู้ที่เกี่ยวข้องคงจะต้องกลับมาพิจารณาถึงประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงบประมาณใหม่อีกครั้ง หากมหาวิทยาลัยต้องการให้ การขับเคลื่อนโครงการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เดินหน้าไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้านการหาแหล่งทุนนั้น พบว่าผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคนยืนยันยุทธศาสตร์ ประสานขอความร่วมมือจากแหล่งทุนจากภายนอก (บริษัท ห้างร้าน หรือองค์กรต่างๆ) ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย เช่น ส.ส.ส. (ค่า IC= 1) ทั้งนี้การพิจารณาทางเลือกกลยุทธ์ในระดับของแผนงาน การระดมเงินทุนจากเงินนอกงบประมาณแผ่นดินเป็นองค์ประกอบที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องคำนึงถึงด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสวงหาทรัพยากร และการสนับสนุนด้านการเงินจากภายนอกโดยผ่านกระบวนการความร่วมมือระหว่างสถาบัน (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, 2542) เมื่อพิจารณายุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้แล้ว ก็พบว่าสอดคล้องกับแนวคิดของการพัฒนามหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพที่มุ่งเน้นการพัฒนาความเชื่อมโยงกับบริษัทอื่นๆ และชุมชน โดยให้มหาวิทยาลัยค้ำหน้าภาคีร่วมทำงานจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งใน และนอกมหาวิทยาลัย (Dooris, 2001; พนัส พุกษ์สุนันท์, 2550) อีกทั้งยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ. 2555-2558) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ฐานมหาวิทยาลัยที่มั่นคงด้านการเงิน และสินทรัพย์ กลยุทธ์ การระดมทุน เพื่อการศึกษา และการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยจากผู้ที่ต้องการให้การสนับสนุนและศิษย์เก่าโดยใช้องค์กรสัมพันธ์เป็นตัวนำ และยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารมหาวิทยาลัย และระบบวิทยาเขต ด้านการสร้างองค์กรสัมพันธ์ และเครือข่ายภายนอก กลยุทธ์กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือแบบยั่งยืนระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานองค์กรท้องถิ่นหรือมูลนิธิ และให้มีระบบชุมชนสัมพันธ์ การตลาดเชิงรุก และประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ในระดับมหาวิทยาลัย วิทยาเขต และคณะหรือหน่วยงานเพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นทางเลือกแรกของสังคม และชุมชน จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้ นอกเหนือจากงบประมาณที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดิน และจากรายได้ของมหาวิทยาลัยในแต่ละปี เพื่อใช้สำหรับการบริหารจัดการแล้ว มหาวิทยาลัยก็ได้ดำเนินการหาทุนเพื่อสนับสนุน และส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่างๆ จากองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐ และเอกชนอย่างต่อเนื่อง เพราะบางครั้งงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการจัดโครงการหรือกิจการบางอย่างไม่เพียงพอ ด้วยเหตุนี้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทั้งหมดจึงเห็นด้วยที่จะให้ประสาน ขอความร่วมมือจากแหล่งทุนจากภายนอก ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย อาทิ เช่น จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ หรือ ส.ส.ส. ซึ่งเป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลักในการส่งเสริม และสนับสนุนให้คนไทยได้ตระหนักถึงการสร้างเสริมสุขภาพ โดยได้ให้การสนับสนุน

งบประมาณแก่มหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมเป็นภาคีเครือข่ายมาอย่างต่อเนื่องรวมถึง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อจัด “โครงการมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ” ในปี พ.ศ. 2553 โดยยึดหลักกระบวนการ "การสร้างเสริมสุขภาพในแนวทางใหม่" ที่เน้นการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน เพื่อให้เกิดความตระหนักในการดูแลสุขภาพ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และเพื่อให้เกิดความร่วมมือ จากทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย อันจะเป็นแบบอย่างที่ดี ในการเป็นสถาบันสร้างเสริมสุขภาพ และ ชี้นำสังคมให้ตระหนักถึงการสร้างเสริมสุขภาพ ทั้งในระดับท้องถิ่น และระดับชาติ และการบูรณาการ ความรู้ความสามารถเข้าไปในกิจกรรมด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อให้นักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีสุขภาพดี ทั่วหน้าอย่างยั่งยืน (Health for all and sustainability) โครงการดังกล่าวดำเนินการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพที่ครอบคลุม 9 ด้านคือ ด้านส่งเสริมความรัก และเพศศึกษา ด้านส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้านการมีโภชนาการที่ดี รับประทานอาหารปลอดภัย มีประโยชน์ ด้านส่งเสริมจิตตปัญญาศึกษา ด้านรณรงค์การไม่เสพยา สิ่งเสพติด ด้านรณรงค์เพื่อการละเลิกการพนัน ด้านการป้องกันอุบัติเหตุทางจราจร ด้านการเล่นเกมส์ คอมพิวเตอร์เกินควร และด้านการรักษาสีฟัน ซึ่งการดำเนินการโครงการดังกล่าวก็ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง

อีกทั้งผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคนยืนยันยุทธศาสตร์ เปิดโอกาสให้เจ้าของแหล่งทุนหรือผู้ให้การสนับสนุนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองจะสนับสนุน (ค่า IC= 1) ยุทธศาสตร์ดังกล่าวสอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการองค์กรที่เน้นการมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, 2542; สนธิรักษ์ เทพธนะ, อรพินธ์ สอนสลั และประสิทธิ์ สาหร่ายสุวรรณ, 2548; Certo & Peter, 1991; Dooris, 2001) กล่าวคือเมื่อมหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณจากองค์กรภายนอกแล้ว มหาวิทยาลัยก็ต้องยอมรับที่จะเปิดโอกาสให้เจ้าของแหล่งทุนหรือผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่ จะได้รับผลประโยชน์หรือมีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองจะสนับสนุนด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ การดำเนินการจัดโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริม การออกกำลังกายที่มหาวิทยาลัยสอดคล้องกับพันธกิจ และเป้าประสงค์หลักของเจ้าของแหล่งทุนนั้น ด้วย

อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่าในขณะที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคนยืนยัน ยุทธศาสตร์ให้ประสานขอความร่วมมือจากแหล่งทุนจากภายนอก (บริษัท ห้างร้าน หรือองค์กรต่างๆ) ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย เช่น ส.ส. ในข้างต้น แต่ร่างยุทธศาสตร์ด้านการจัดหาแหล่งทุนที่ให้ขอการสนับสนุนจากองค์กรหลัก ระดับประเทศ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาประเภทต่างๆ กระทรวงการท่องเที่ยว

และการกีฬา ฯลฯ (ค่า IC= 0.87) กลับไม่ได้รับการยืนยันจากผู้บริหารบางคน ทั้งๆ ที่องค์กรดังกล่าวนี้ก็เป็นองค์กรจาก ภายนอกที่ส่งเสริมการพัฒนาทางด้านการสร้างเสริมสุขภาพทางด้านการออกกำลังกาย และกีฬาโดยตรง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารบางคนคิดว่าหน่วยงานเหล่านี้ดูแลรับผิดชอบ และให้การส่งเสริมสนับสนุนเฉพาะการพัฒนาด้านการกีฬาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นได้ว่ามีผู้บริหารบางคนไม่ได้ สนับสนุนการพัฒนาทางด้านการออกกำลังกาย และการกีฬาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อย่างแท้จริง ทั้งนี้ และทั้งนี้ นักวิทยาศาสตร์ให้ขอการสนับสนุนจากองค์กรหลักระดับประเทศ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาประเภทต่างๆ กระทรวงการท่องเที่ยว และการกีฬา ฯลฯ นี้ก็ได้รับการยืนยันจากผู้บริหารให้ ดำเนินการได้ และเป็นยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับแนวคิดของการพัฒนามหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพที่มุ่งเน้นการพัฒนาความเชื่อมโยงกับบริบทอื่นๆ และชุมชน โดยให้มหาวิทยาลัยค้นหาภาคีร่วมทำงานจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งใน และนอกมหาวิทยาลัย แสวงหาทรัพยากร และการสนับสนุนจากภายนอกผ่านกระบวนการความร่วมมือระหว่างสถาบัน (Dooris, 2001; พันธ์ พฤษัยสุนันท์, 2550) อีกทั้งยังพบว่ายุทธศาสตร์ดังกล่าวสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ปี พ.ศ. 2555-2558) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารมหาวิทยาลัย และระบบวิทยาเขต ด้านการสร้างองค์กรสัมพันธ์ และเครือข่ายภายนอก กลยุทธ์กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือแบบยั่งยืนระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานองค์กรท้องถิ่นหรือมูลนิธิ และให้มีระบบชุมชนสัมพันธ์ การตลาดเชิงรุก และประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ในระดับมหาวิทยาลัย วิทยาเขต และคณะ/หน่วยงานเพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นทางเลือกแรกของสังคม และชุมชน ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันการขอสนับสนุนทางด้านงบประมาณจากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกนั้น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ก็ได้ดำเนินการมาแล้วอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ทางด้านการส่งเสริมกีฬาที่มีอยู่ไม่เพียงพอ และมหาวิทยาลัยก็ได้รับการสนับสนุนมาเป็นอย่างดี ซึ่งจะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 39 ระหว่างวันที่ 1- 9 พฤษภาคม 2555 ที่ผ่านมา ซึ่งมหาวิทยาลัยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยให้เป็นเจ้าภาพ การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยในครั้งนั้นมหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณจากสมาคมศิษย์เก่า นักรักกิจ และผู้ประกอบการซึ่งเป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสงขลา และจังหวัดใกล้เคียงเป็นอย่างมาก และได้ส่งผลให้สังคมนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีความตื่นตัวทางด้านการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬามากขึ้น และส่งผลให้มีบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอย่างเห็นได้ชัดมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

นอกเหนือจากการขอสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรต่างๆ จากภายนอกแล้ว มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการหาทุนด้วยตัวเองด้วย โดยผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยืนยันยุทธศาสตร์

กิจกรรมที่จะจัดเพื่อหาทุนต้องเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายของมหาวิทยาลัย รวมทั้งศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน (ค่า IC= 0.87) ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ. 2555-2558) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ฐานมหาวิทยาลัยที่มั่นคงด้านการเงิน และสินทรัพย์ กลยุทธ์การระดมทุนเพื่อการศึกษา และการพัฒนาในส่วนต่างๆ ของมหาวิทยาลัยจากผู้ที่ต้องการให้การสนับสนุน และศิษย์เก่าโดยใช้ช่องทางสัมพันธ์ส่วนตัว ซึ่งเชื่อว่าน่าจะเป็นร่างยุทธศาสตร์ที่สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อระดมทุนโดยความร่วมมือจากบุคลากรของทุกฝ่าย และจากศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยเพื่อจัดตั้งเป็นกองทุนสำหรับบริหารงานในมหาวิทยาลัยอยู่แล้วอย่างต่อเนื่อง และมหาวิทยาลัยสามารถนำงบประมาณจากกองทุนนั้นมาใช้ เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายได้ ซึ่งยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้ จะเป็นกระบวนการหนึ่ง ที่ช่วยให้โครงการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างยั่งยืนต่อไป

นอกจากนี้ยังมีร่างยุทธศาสตร์ด้านการหาแหล่งทุนที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยไม่ทุกคนยืนยัน แต่ถือว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่สามารถยอมรับได้คือ เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากองค์กรหรือหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนทุนหรือให้งบประมาณมาเป็นส่วนหนึ่งของกรรมการดำเนินโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย (ค่า IC= 0.75) จะเห็นได้ว่าจริงๆ แล้วยุทธศาสตร์นี้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์เปิดโอกาสให้เจ้าของแหล่งทุนหรือผู้ให้การสนับสนุนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองจะสนับสนุน (ค่า IC= 1) แต่ไม่ได้รับการยืนยันจากผู้บริหารบางคน และยุทธศาสตร์นี้สอดคล้องกับแนวคิดของหลักการบริหารจัดการองค์กรที่เน้นการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร (วิวัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, 2542; สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548; Certo & Peter, 1991; Dooris, 2001) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ในยุทธศาสตร์นี้ได้เสนอให้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากองค์กร หรือหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนทุนหรือให้งบประมาณมาเป็นส่วนหนึ่งของกรรมการดำเนินโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ซึ่งการให้บุคลากรจากภายนอกเข้ามาร่วมเป็นกรรมการดำเนินการโครงการต่างๆ นี้ อาจจะทำให้เกิดอุปสรรคหรือปัญหาบางประการได้ อาทิเช่น อาจจะทำให้การประสานงานไม่ราบรื่น และล่าช้า เพราะบุคลากรขาดความคุ้นเคยซึ่งกัน และกัน เป็นต้น อย่างไรก็ตามเจ้าของแหล่งทุนหรือผู้ให้การสนับสนุนถือว่าเป็นผู้ที่จะได้รับผลประโยชน์หรือมีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยก็ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ที่ให้การสนับสนุนด้านทุนหรืองบประมาณได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกรรมการดำเนินโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย ซึ่งยุทธศาสตร์นี้

อาจจะสามารถส่งผลดีให้กับมหาวิทยาลัยได้ทางหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้สนับสนุนเป็นองค์กรของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ด้านการสร้างเสริมสุขภาพในระดับชาติ อาทิ เช่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยว และการกีฬา เป็นต้น เพราะจะช่วยให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการกิจกรรมต่างๆ ได้สอดคล้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับแผน และนโยบายหลักของการพัฒนาประเทศ

อีกทั้งมหาวิทยาลัยก็ต้องดำเนินการยุทธศาสตร์ ชี้แจง และประชาสัมพันธ์ให้องค์กรภายนอกได้รับรู้ถึงความจำเป็นของการให้ความอนุเคราะห์ และความสำคัญของการเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณสำหรับการดำเนินโครงการต่างๆ รวมทั้งได้ทราบถึงผลตอบแทนที่องค์กรภายนอกจะได้รับ (ค่า IC = 0.75) เพราะสำหรับหลายๆ องค์กร โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรภาคเอกชนที่มักจะถือว่าการให้การสนับสนุนดังกล่าวเป็นการประชาสัมพันธ์องค์กรของตนรูปแบบหนึ่ง ที่จะช่วยให้องค์กรของตนมีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักมากขึ้นในสังคม และสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น เพราะมหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานขนาดใหญ่ ที่มีบุคลากร และนักศึกษาจำนวนมาก อีกทั้งยังมีบุคคลจากภายนอกที่เข้ามาใช้บริการทางวิชาการอย่างต่อเนื่องจำนวนมาก ดังนั้นเมื่อองค์กรต่างๆ ให้การสนับสนุนทางด้านงบประมาณแก่มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยก็ควรจะให้การตอบแทนแก่องค์กรนั้นด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การช่วยประชาสัมพันธ์ให้แก่องค์กรผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการตามจุดหรือสถานที่ที่เหมาะสม การมอบโล่เกียรตินิยม เหรียญเชิดชูเกียรติ หรือประกาศนียบัตร หารให้สิทธิพิเศษในการเข้ารับบริการจากหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัย เป็นต้น

นอกเหนือจากปัจจัยด้านงบประมาณ ที่รวมถึงการจัดสรรงบประมาณ และด้านการหาแหล่งทุน ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสำหรับการบริหารจัดการองค์กร และเป็นปัจจัยที่สามารถส่งผลต่อการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกาย ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์แล้ว ปัจจัยด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ก็ถือเป็นปัจจัยพื้นฐานของการบริหาร และเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สามารถส่งผลต่อการออกกำลังกาย และการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายได้

2.3. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านสถานที่ และอุปกรณ์

งานวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคนยอมรับที่จะให้มีร่างยุทธศาสตร์ต่อไป นี้ จัดให้มีสถานที่ให้พร้อมใช้ และเพียงพอต่อความต้องการของบุคลากร (ค่า IC = 1)

และปรับสถานที่ พัฒนาสถานที่หรือ ประยุกต์สถานที่ให้สามารถใช้ออกกำลังกายได้ (ค่า IC= 1) วัตถุประสงค์ และสถานที่จัดเป็นทรัพยากรของการบริหารจัดการองค์กรที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่สามารถช่วยให้การขับเคลื่อนโครงการต่างๆ เดินหน้าสำเร็จลงได้ สถานที่ และอุปกรณ์สำหรับการออกกำลังกายก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่สามารถส่งผลต่อการส่งเสริมการออกกำลังกายของบุคลากรในมหาวิทยาลัย

งานวิจัยของประศักดิ์ สันติภาพ (2546) ที่พบว่าพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาปริญญาตรี ภาคปกติ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับสถานที่ออกกำลังกายอย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยของอุบลรัตน์ สารวิโรจน์ และกานดา จันทรแย้ม (2557) ที่พบว่าแหล่งทรัพยากรทางสุขภาพมีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ งานวิจัยของ Brownson, Baker, Housemann, Brennan และ Bacak (2001) ซึ่งศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยทางด้านนโยบาย และสิ่งแวดล้อมของกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายของผู้ใหญ่ชาวอเมริกาที่มีระดับรายได้ต่ำพบว่าปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยที่สามารถส่งเสริมการเพิ่มปริมาณ การออกกำลังกายของคนกลุ่มนี้มาก และงานวิจัยของ Jones และ Nies (1996) ที่พบว่าความสะดวกในการออกกำลังกายเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อการออกกำลังกายของสตรี ได้แก่ สถานที่ อุปกรณ์ในการออกกำลังกาย เสื้อผ้าที่สวมใส่ขณะออกกำลังกาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้หากไม่มีความเหมาะสมหรือเอื้ออำนวยต่อความสะดวกในการออกกำลังกายจะก่อให้เกิดความยุ่งยาก และขาดความมั่นใจ ด้วยเหตุนี้หากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีสนามกีฬา และอุปกรณ์ไม่เพียงพอหรือไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานได้อย่างสมบูรณ์ ก็จะทำให้ความต้องการ และแรงจูงใจในการออกกำลังกายของผู้ออกกำลังกายบางคนลดลง ดังที่งานวิจัยจำนวนมากยืนยันว่าสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสภาพแวดล้อมในการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการออกกำลังกาย และการที่สนามกีฬา และอุปกรณ์การกีฬามีไม่เพียงพอ และอยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมใช้งานเป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถส่งผลต่อการออกกำลังกายของคนเราได้ เช่น งานวิจัยของสมศักดิ์ เผือกพันธ์ (2535) ที่พบว่าข้าราชการ และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่นจำนวนมากที่สุดต้องการให้สถานที่ออกกำลังกายมีอุปกรณ์ให้บริการแก่สมาชิกอย่างเพียงพอ งานวิจัยของวัลลภ รุจิรากร (2546) ที่พบว่านิสิตต้องการรับบริการในการออกกำลังกาย ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกมากที่สุด งานวิจัยของมานพ สมาลัย (2548) ที่พบว่าข้าราชการ นักศึกษา และประชาชนที่มาใช้บริการสนามกีฬาเพื่อการออกกำลังกายในสนามกีฬา 7 แห่งของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ ได้แก่ ห้องน้ำ ห้อง ส้วมที่สะอาดถูกสุขอนามัยเพียงพอ มีตู้สำหรับเก็บสิ่งของ และอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างเพียงพอ มีกฎระเบียบข้อบังคับการใช้สถานที่ออกกำลังกายไว้ชัดเจน มีอุปกรณ์ให้บริการในการออกกำลังกายที่ทันสมัย และได้มาตรฐาน งานวิจัยของวรินทร์า ดวงดารา (2549) ที่พบว่าบุคลากรพยาบาลโรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพมหานคร ไม่ออกกำลังกายเนื่องจากไม่มีอุปกรณ์ และไม่มีสถานที่ งานวิจัยของชายฉลาด ธาราวรร และอำนาจ สุขแจ่ม (2550) ที่พบว่า

นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยาต้องการให้มีสถานที่ ออกกำลังกายที่ปลอดภัยมาก ต้องการให้มีจุดบริการ น้ำดื่ม มีสถานที่ออกกำลังกายในร่มที่มีแสงสว่าง เพียงพอ มีอุปกรณ์เพียงพอ และทันสมัย และงานวิจัยของนันทิ บุญจันทร์ (2557) ที่พบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีต้องการให้มีสถานที่ และอุปกรณ์ที่มีความพร้อมสำหรับ กิจกรรมกีฬา และนันทนาการ ดังนั้นมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ก็ควรจะต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อม และสถานที่สำหรับการออกกำลังกายที่เหมาะสม และเอื้อกับการออกกำลังกายให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ และเพียงพอต่อความต้องการของบุคลากร รวมทั้งต้องปรับปรุง และพัฒนาสถานที่หรือประยุกต์ สถานที่ให้สามารถใช้ออกกำลังกายได้อย่างสมบูรณ์ จัดหาอุปกรณ์การกีฬาที่ทันสมัย และเหมาะสม ดังข้อเสนอแนะของสมใจ ศิระกมล (2555) ที่ได้เสนอว่าการสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริม สุขภาพเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้สามารถพัฒนากิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพได้เป็นอย่างดี และของนันทิ บุญจันทร์ (2557) ที่เสนอว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ควรเร่งพัฒนาสถานที่ให้พร้อม สำหรับการจัดการกิจกรรมกีฬา และนันทนาการของนักศึกษาเพื่อส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา และ นันทนาการในเชิงรุก

งานวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคนยอมรับที่จะให้มีร่าง ยุทธศาสตร์ กำหนดระเบียบการใช้สถานที่ด้านการกีฬา และการออกกำลังกาย รวมถึงอุปกรณ์ การกีฬาที่เหมาะสม (ค่า IC= 1) เพื่อให้การใช้สถานที่แต่ละแห่งได้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทุกคนใน องค์กร จะเห็นได้ว่านับตั้งแต่ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยให้เป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทยครั้งที่ 39 ระหว่างวันที่ 1- 9 พฤษภาคม 2555 ที่ผ่านมานั้น ทำให้มหาวิทยาลัย ได้รับการจัดสรรงบประมาณมีโอกาสปรับปรุงสนามกีฬาเดิม และสร้างอาคารศูนย์กีฬา และ สนามกีฬาประเภทต่างๆ ที่ได้มาตรฐานระดับสากลเพิ่มเติม และการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาใหม่ๆ เป็น จำนวนมาก จึงทำให้ปัจจุบันบุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความตื่นตัวในการออกกำลังกาย และสามารถออกกำลังกายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น หากมหาวิทยาลัยดำเนินการยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังกล่าวนี้ไปอย่างต่อเนื่องก็จะสามารถทำให้การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายสามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ

เช่นเดียวกับยุทธศาสตร์ กำหนดกรอบ และแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ครอบคลุมทั้งงบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์ (ค่า IC= 1) ทั้งนี้จาก การพิจารณาจากผลการวิเคราะห์สถานะ และสถานการณ์ขององค์กร (SWOT Analysis) ด้านบริบท และทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่พบว่ามีจุดด้อย (Weaknesses) ด้านการจัดสรรงบประมาณ และอุปกรณ์กีฬา และการออกกำลังกายให้กับแต่ละ วิทยาเขตที่ยังไม่ทั่วถึง และเพียงพอ และมหาวิทยาลัยไม่มีงบประมาณในการพัฒนา และปรับปรุง

สถานที่สำหรับการออกกำลังกายให้สามารถใช้ได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หากมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการกำหนดกรอบ และแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ครอบคลุมทั้งงบประมาณ และวัสดุครุภัณฑ์ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้มหาวิทยาลัยสามารถแก้ไขจุดด้อยดังกล่าวได้ โดยที่มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการ ยุทธศาสตร์ แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการบริหารจัดการที่ชัดเจนในการดูแลพื้นที่ และอุปกรณ์ออกกำลังกาย (ค่า IC= 1) ส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักการบริหารที่ยุติธรรมโปร่งใส (ค่า IC= 1) และบริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ให้เอื้อ และเสริมสร้างบรรยากาศให้บุคลากร และนักศึกษา อายากออกกำลังกาย อายากดูแลสุขภาพ และสร้างความมั่นใจ และความปลอดภัยให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการ (ค่า IC= 1) ควบคู่กันไป จะเห็นได้ว่าปัจจุบันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานพัฒนา กีฬา กองกิจการนักศึกษา โดยคณะกรรมการบริหารการกีฬาวิทยาเขตขนาดใหญ่ มีมติเห็นชอบให้มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพขึ้นมาแทน โดยให้เป็นหน่วยงานภายใต้ การกำกับของมหาวิทยาลัย เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมกิจกรรมด้านการพัฒนากีฬา และส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ และดูแลอาคารสนามกีฬาของศูนย์กีฬาของมหาวิทยาลัยทั้งระบบ ตลอดจนทำหน้าที่ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาทั้งในวิทยาเขต และต่างวิทยาเขตให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร และบุคลากรของศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพ ซึ่งแบ่งหน้าที่รับผิดชอบกันอย่างชัดเจน ดังนั้นร่างยุทธศาสตร์ดังกล่าวข้างต้นนี้ น่าจะสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น เพราะจะทำให้มีผู้บริหารที่บริหารราชการด้วย ความยุติธรรม โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล มีผู้ดูแลรับผิดชอบในเรื่องการกำหนดกรอบ และ แผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ครอบคลุมทั้งงบประมาณ วัสดุ ครุภัณฑ์ มีผู้ดูแลทางการกำหนดระเบียบการใช้สถานที่ และ การใช้อุปกรณ์การกีฬาที่เหมาะสม มีผู้ดูแล และซ่อมบำรุงพื้นที่ และอุปกรณ์ออกกำลังกายเพื่อทำให้อาคาร และนักศึกษาที่มาออกกำลังกายรู้สึกมั่นใจในความปลอดภัย และมีผู้ที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับแผนที่กำหนดไว้ เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศ และสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากร และนักศึกษา อายากออกกำลังกายมากขึ้น เมื่อยุทธศาสตร์เหล่านี้สามารถดำเนินการได้จริง และเป็นรูปธรรมก็จะ ทำให้การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายประสบผลสำเร็จได้อย่างดี

อีกทั้งในการบริหารจัดการด้านสถานที่ และอุปกรณ์นั้น นอกเหนือจากยุทธศาสตร์ข้างต้นที่ ผู้บริหารทุกคนยอมรับแล้ว มหาวิทยาลัยก็ต้องดำเนินการยุทธศาสตร์ต่อไปนี้ควบคู่กันไปด้วยคือ สำรวจความต้องการที่แท้จริงของบุคลากรของมหาวิทยาลัยก่อน เพื่อจะเป็นแนวทางในการตั้งงบประมาณในการ จัดซื้ออุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายให้มากขึ้น และมีเพียงพอตามความต้องการของบุคลากรของมหาวิทยาลัย (ค่า IC= 0.87) กำหนดพันธกิจของการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ชัดเจน

(ค่า IC= 0.87) จัดทำนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ขององค์กร ที่เป็นรูปธรรม และมีการบูรณาการทุกภาคส่วน (ค่า IC= 0.87) และกำหนดกรอบ และแผนปฏิบัติการ การสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในแต่ละช่วงเวลาอย่างชัดเจน (ค่า IC= 0.87) ทั้งนี้ยุทธศาสตร์เหล่านี้ถือว่าเป็นร่างยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องตามกระบวนการกำหนด แผนกลยุทธ์ (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539) เมื่อมหาวิทยาลัยได้สำรวจความต้องการของบุคลากร ก็จะทำให้ทราบได้ว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องการให้มีการปรับปรุงสถานที่หรือจัดหาอุปกรณ์เครื่อง อำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬาชนิดใด ซึ่งข้อมูลจากการสำรวจนี้ก็จะเป็แนวทางในการวางแผนหรือตั้งงบประมาณในการจัดซื้อสิ่งต่างๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากร อย่างแท้จริง ทั้งยังเป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดพันธกิจ นโยบาย กลยุทธ์ กรอบ และแผนปฏิบัติการของโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายต่างๆ ได้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม และได้ตรงกับความสนใจ และความต้องการของบุคลากร เพื่อที่จะสามารถกระตุ้น ส่งเสริม และ สนับสนุนให้บุคลากรได้เข้าร่วมโครงการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้มากยิ่งขึ้น และหลังจากที่มี การดำเนินการโครงการต่างๆ แล้วก็จะต้องให้มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง (ค่า IC= 0.87) เพื่อจะได้ทราบว่าโครงการใด ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว และปัญหาใดที่ส่งผลกระทบต่อการจัดโครงการ และจะได้หา แนวทางแก้ไขให้ตรงจุดอย่างชัดเจนต่อไป จะเห็นได้ว่าร่างยุทธศาสตร์ต่างๆ ข้างต้นนี้เป็นการร่าง ยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับหลักการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในองค์กรของ รัฐ และเอกชนในปัจจุบัน (วิวัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, 2542) ถึงแม้ว่าจะได้รับการยอมรับจากผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยไม่ทุกคนก็ตาม แต่ก็เป็ร่างยุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการ

นอกจากนี้งานวิจัยครั้งนี้ยังพบว่าผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมรับร่างยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริม การออกกำลังกาย ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ต่อไปนี้ในระดับรองลงมาคือ ขอรับการสนับสนุน อุปกรณ์การออกกำลังกายจากภาคส่วนเอกชน หรือเชิญเข้ามามีส่วนร่วม และให้ผลตอบแทนใน รูปแบบอื่น (ค่า IC= 0.75) ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้สอดคล้องรับการกลยุทธ์ด้านการเงิน และสินทรัพย์ ของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ.2555 –2558) ที่กำหนดให้สร้างกลไกการจัดหา งบประมาณเพิ่มจากแหล่งอื่น และระดมทุนเพื่อการศึกษา และการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ของ มหาวิทยาลัยจากผู้ที่ต้องการให้การสนับสนุน และศิษย์เก่าโดยใช้องค์กรสัมพันธ์เป็นตัวนำ (กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2555) จริงๆ แล้วที่ผ่านมานั้นมหาวิทยาลัยก็ได้ ดำเนินการ ขอรับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณจากองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน สำหรับการจัดกิจกรรมทางด้านกีฬา และการออกกำลังกาย โดยเฉพาะในช่วงการแข่งขันกีฬา

มหาวิทยาลัยดังได้กล่าวแล้วข้างต้นรวมทั้งได้รับการสนับสนุนทางด้านอุปกรณ์สำหรับการออกกำลังกายจากองค์กรเอกชนอยู่บ้าง โดยมหาวิทยาลัยได้จัดทำแผ่นป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ หรือมอบโล่รางวัล และของที่ระลึกเพื่อเป็นการตอบแทนแก่ผู้สนับสนุน แต่มหาวิทยาลัยก็ไม่ได้ให้ผลตอบแทนในรูปแบบอื่นๆ และไม่ได้เชิญให้องค์กรเอกชนเหล่านั้นมามีส่วนร่วมในการจัดโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมากนัก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยบางคนจึงไม่ยอมรับว่ายุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์ การออกกำลังกายจากภาคส่วนเอกชน หรือเชิญเข้ามามีส่วนร่วม และให้ผลตอบแทนในรูปแบบอื่น

เช่นเดียวกันนี้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยบางคนไม่ยอมรับว่ายุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ที่จะทำให้มีการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และการออกกำลังกายภายในองค์กรทุกๆ ด้านให้ทันสมัยอยู่เสมอ (ค่า IC = 0.75) ในการบริหารจัดการองค์กรนั้น กฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ขององค์กรเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อที่จะให้สมาชิกในองค์กรได้ดำเนินการต่างๆ ให้อยู่ภายใต้กฎระเบียบเดียวกัน อย่างไรก็ตามกฎระเบียบบางข้อก็ต้องได้รับการปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และทางสังคมขององค์กรนั้นๆ จากประเด็นดังกล่าวนี้ทำให้คิดได้เป็น 2 ประเด็นคือ การที่ผู้บริหารบางท่านไม่ยอมรับที่จะให้ปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และการออกกำลังกายภายในองค์กรทุกๆ ด้านให้ทันสมัยอยู่เสมอ เพราะกฎระเบียบที่เกี่ยวกับเรื่องนี้เหมาะสมดีแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องปรับปรุงใดๆ หรือไม่ก็เป็นเพราะผู้บริหารไม่ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายเท่าที่ควร จึงไม่สนใจเรื่องกฎระเบียบข้อบังคับของการใช้อาคารสถานที่ และอุปกรณ์การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาอย่างจริงจังมากนัก

งานวิจัยครั้งนี้ยังพบว่าผู้บริหารของมหาวิทยาลัยไม่ทุกคนที่ยอมรับว่ายุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ที่ให้มีการวิจัย และพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง (ค่า IC = 0.75) เป็นที่น่าสังเกตว่าทั้ง ๆ ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาด้านการวิจัยเพื่อผลักดันนโยบายการเป็นมหาวิทยาลัยเน้นวิจัยที่มุ่งเน้นการสร้างระบบเพื่อเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรให้มุ่งสู่วิจัย และบัณฑิตศึกษาให้มากขึ้น โดยได้กำหนด วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของยุทธศาสตร์ที่ 2 ภารกิจที่เชื่อมโยงเป็นระบบที่ทรง

ประสิทธิภาพ ด้านการวิจัย และบัณฑิตศึกษาของแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ในช่วงปี พ.ศ. 2555 – 2558 ว่า “เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่เชื่อมโยงกับระบบบัณฑิตศึกษาที่เข้มแข็ง เพื่อพัฒนางานวิจัยสร้างสรรค์ และผลงานนวัตกรรมในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ ในระดับนานาชาติ การตอบ โจทย์เชิงบูรณาการที่หลากหลายของประเทศ และยกระดับศักยภาพของชุมชน” แต่มีผู้บริหารบางท่าน ไม่ยอมรับที่จะให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่าประเด็นดังกล่าวนี้ไม่ได้อยู่ในสาขาที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้เป็นสาขาหลัก ซึ่งประกอบด้วยเรื่องยารักษา ปาล์มน้ำมัน อาหารทะเล ทะเลสาบสงขลา และอิสลามศึกษาที่ มหาวิทยาลัยต้องการจะผลักดัน และส่งเสริมให้เป็นสาขาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งเป็นความหวังที่จะสร้าง ชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยต่อไป ประเด็นดังกล่าวนี้อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้บริหารบางคนของ มหาวิทยาลัยไม่ยอมรับร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านสถานที่ และอุปกรณ์ที่จะให้มีการวิจัย และ พัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับยุทธศาสตร์ จัดทำกรอบ และแผนปฏิบัติการในการสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายที่สอดคล้อง กันในทุกระดับ (ค่า IC= 0.75) โดยปรกติแล้วทุกหน่วยงานภายในองค์กรเดียวกันจะต้องจัดทำกรอบ และแผนการปฏิบัติงานต่างๆ ให้สอดคล้องกันในทุกระดับ เพื่อจะทำให้การบริหารจัดการขององค์กร ในภาพรวมดำเนินการไปอย่างสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นหากมหาวิทยาลัย ต้องการที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยอย่างจริงจังก็ควรจะให้หน่วยงาน ต่างๆ ในมหาวิทยาลัยทุกระดับที่เกี่ยวข้องจัดทำกรอบ และแผนปฏิบัติการในการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายที่สอดคล้องกัน อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่ายุทธศาสตร์ด้านสถานที่ และ อุปกรณ์ดังกล่าวไม่ได้รับการยืนยันจากผู้บริหารบางคนก็ตาม เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ให้ประสบผลสำเร็จ มหาวิทยาลัยก็ควรจะดำเนินการยุทธศาสตร์ให้มีการวิจัย และพัฒนาการสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง และจัดทำกรอบ และแผนปฏิบัติการใน การสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายที่สอดคล้องกันในทุกระดับด้วย

นอกเหนือจากยุทธศาสตร์ด้านสถานที่ และอุปกรณ์แล้ว ยุทธศาสตร์ด้าน การประชาสัมพันธ์ ก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของการบริหารจัดการในองค์กร เพราะ การประชาสัมพันธ์จัดเป็นกระบวนการในการสื่อสารภายในองค์กรประเภทหนึ่ง ซึ่งการสื่อสารเป็น กระบวนการขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นสำหรับการดำเนินงานขององค์กร หากการสื่อสารล้มเหลว หรือมีอุปสรรคสกัดกั้น การสื่อสารก็ย่อมส่งผลให้ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลขององค์กรลดลงได้ (ณัฐชุกดา วิจิตรจามรี, 2553) ดังนั้นการประชาสัมพันธ์จึงจัดว่าเป็นเครื่องมือ และกลไกหลักอย่างหนึ่ง

สำหรับการให้ความรู้ทางด้านการออกกำลังกาย และการเชิญชวน รมรงค์ ส่งเสริม ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้ออกกำลังกายมากขึ้น และถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถส่งผลต่อการออกกำลังกายของคนเราได้ ดังที่งานวิจัยของอุบลรัตน์ รุ่งเรืองศิลป์ (2540) ยืนยันว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษาอาชีวศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ (2549) ที่พบว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ งานวิจัยของ สุรรัตน์ รุ่งเรือง และสมเกียรติ สุขนันตพงศ์ (2554) ที่พบว่าการรับรู้นโยบายการส่งเสริมสุขภาพ และการได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้าน สุขภาพจากสื่อต่างๆ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของอุบลรัตน์ สารวิโรจน์ และ กานดา จันทรแยม (2557) ที่พบว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพจากสื่อต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ นิตยสารสุขภาพ ใบปลิว มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งงานวิจัยของ Ronda, Van Assema และ Brug (2001) ก็ได้ยืนยันด้วยว่าการสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์ถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายสามารถช่วยให้ผู้ที่ออกกำลังกายหรือผู้ที่กำลังจะเริ่มออกกำลังกายมีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกายมากขึ้น และสามารถช่วยทำให้การคาดหวังในความสามารถในการออกกำลังกายของตนเองเพิ่มสูงขึ้น ทำให้มีความมั่นใจ และมีแรงจูงใจในการออกกำลังกายมากขึ้นตามลำดับ ดังนั้นการร่างยุทธศาสตร์ด้านการประชาสัมพันธ์ก็เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

2.4. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการประชาสัมพันธ์

ในส่วนของร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้านการประชาสัมพันธ์ที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคนยอมรับประกอบด้วยยุทธศาสตร์ต่อไปนี้ จัดทำสื่อนวัตกรรมทุกรูปแบบ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศวัย และ สภาพร่างกายเพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬา และการออกกำลังกายเป็นพฤติกรรมที่เป็นนิสัยต่อไป (ค่า IC = 1) และให้สโมสรนักศึกษามีส่วนร่วมในประชาสัมพันธ์ และรณรงค์โครงการดังกล่าว (ค่า IC = 1) ถือได้ว่าร่างยุทธศาสตร์ทางการประชาสัมพันธ์ดังกล่าวมีความสำคัญมาก เพราะในการที่จะเชิญชวน รมรงค์ ส่งเสริมให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬานั้น บุคลากรเหล่านี้จะต้องเข้าใจ และตระหนักถึงประโยชน์

ของการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาต้องมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเสียก่อน ดังที่ สมใจ ศิริกรมล (2555) เสนอแนะว่าการส่งเสริมให้ประชาคมมีความรู้ในการสร้างเสริมสุขภาพของตนเอง เป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนามหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพได้ครอบคลุมทุกมิติเป็นอย่างดี ดังนั้นมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ก็ต้องเริ่มดำเนินการจากการจัดทำสื่อนวัตกรรมทุกรูปแบบ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศ วัย และสภาพร่างกายของบุคลากรแต่ละคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีสารสนเทศรูปแบบต่าง ๆ เมื่อบุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้รับรู้ และตระหนักถึงข้อดีของการออกกำลังกาย จนเกิดแรงจูงใจที่จะลงมือปฏิบัติกรออกกำลังกายอย่าง เมื่อได้ออกกำลังกายไปนานๆ จนได้เห็นถึงประโยชน์อย่างแท้จริงของการออกกำลังกายด้วยตัวเอง ก็จะไม่ค่อยๆ พัฒนาไปสู่การเล่นกีฬา และการออกกำลังกายที่เป็นนิสัยต่อไป และแน่นอนว่าหากมหาวิทยาลัยให้สโมสรนักศึกษามีส่วนร่วมในประชาสัมพันธ์ และรณรงค์โครงการดังกล่าว ก็จะสามารถทำให้การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย และการจัดกิจกรรมโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงนักศึกษา ซึ่งถือเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักอีกกลุ่มหนึ่งได้มากที่สุด

นอกจากนี้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยก็ยอมรับร่างยุทธศาสตร์ด้านการประชาสัมพันธ์ต่อไปในระดับรองลงมาคือ มหาวิทยาลัยก็ควรเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์วิสัยทัศน์ พันธกิจ มาตรการ แผนดำเนินการของโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ประชาคมมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึง ครอบคลุมผู้ใช้บริการทุกกลุ่ม และตรงกลุ่มเป้าหมาย (ค่า IC= 0.87) มีการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง (ค่า IC= 0.87) และมีการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง (ค่า IC= 0.87) จะเห็นได้ว่าปัจจุบันการประชาสัมพันธ์เป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งสำหรับการบริหารจัดการองค์กร และถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีผลอย่างมากต่อองค์กร เพราะการประชาสัมพันธ์เป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารในองค์กรที่มีหน้าที่สำคัญหลายๆ ด้าน อาทิเช่น ทำให้เกิดการแบ่งปันข้อมูลกับสมาชิกคนอื่นๆ ในองค์กร ช่วยให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ในองค์กร ช่วยจูงใจให้สมาชิกในองค์กรได้เข้ามาทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร เป็นต้น (ศิริพงษ์ เสาภายน, 2547; ญัฐชุตดา วิจิตรจามรี, 2553) ดังนั้นการเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์จึงเป็นวิธีการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่ช่วยแบ่งปันข้อมูลทางด้านการออกกำลังกายให้แก่สมาชิกในองค์กร ทำให้สมาชิกขององค์กรได้รับรู้วิสัยทัศน์ พันธกิจ มาตรการ นโยบาย แผนปฏิบัติการ และการดำเนินการของโครงการต่างๆ ขององค์กรอย่างต่อเนื่อง และทำให้สมาชิกในองค์กรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นปัจจัยเสริมสำหรับการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่องค์กรได้อีกด้วย ดังที่ ดร. พิรภักดิ์ รุ่งสัทธรรม ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายองค์กร

สัมพันธ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้กล่าวไว้ว่า “เป็นที่รับรู้ของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะการสื่อสารภายในองค์กรสร้างการรับรู้ให้เกิดขึ้นกับบุคลากรภายในองค์กรเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เมื่อคนภายในองค์กรรับทราบข้อมูลต่างๆของมหาวิทยาลัย ก็มีส่วนช่วยให้การประชาสัมพันธ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ...นอกจากนี้งานสื่อสารมวลชนสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ช่วยประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยให้เกิดการสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยได้อีกทางหนึ่ง”

(ที่มา <http://www.psu.ac.th/th/node/6401>) ด้วยเหตุนี้ยุทธศาสตร์เหล่านี้เป็นวิธีการหนึ่งที่มหาวิทยาลัยสามารถทำให้บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้รับทราบถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ มาตรการ นโยบาย แผนปฏิบัติการของการดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยได้อย่าง ชัดเจน ทัวถึง และต่อเนื่อง และเมื่อบุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ และตระหนักถึงความสำคัญของโครงการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจะดำเนินการ ก็จะช่วยให้จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการเหล่านั้นเพิ่มมากขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง

เช่นเดียวกันเมื่อมหาวิทยาลัยต้องการเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์การดำเนินการของโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ประชาคมมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึง ครอบคลุมผู้ใช้บริการทุกกลุ่ม และตรงกลุ่มเป้าหมาย ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยก็ยอมรับให้มีร่างยุทธศาสตร์ต่อไปนี้ มหาวิทยาลัยควมมีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดี ต้องประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลาย และอย่างต่อเนื่อง เพื่อสื่อสารให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึง (ค่า IC= 0.87) ใช้วิธีการ และช่องทางการประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลายโดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัย และสามารถเข้าถึงได้ง่าย (ค่า IC= 0.87) และเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายให้ สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น กับนักศึกษาใช้ Facebook, Line, social media อื่นๆ เป็นต้น (ค่า IC= 0.87) ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้จะสามารถช่วยลดจุดด้อย และช่วยแก้ปัญหาช่องว่างในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของมหาวิทยาลัยที่มีน้อยเกินไป และไม่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศได้สร้างสรรค์วิธีการสื่อสารรูปแบบใหม่ที่สะดวกรวดเร็วให้แก่องค์กร ทำให้การถ่ายทอดข้อมูลในองค์กรมีความรวดเร็ว และส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนในองค์กรมากขึ้น เอื้ออำนวยให้สมาชิกในองค์กรเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และหลายช่องทางจากทุกที่ และทุกเวลา ส่งผลให้การดำเนินงานในองค์กรมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากขึ้น (ณัฐชุตตา วิจิตรจามรี, 2553) ด้วยเหตุนี้ นอกเหนือจากการประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อวิทยุ หรือเสียงตามสายของมหาวิทยาลัยแล้ว การประชาสัมพันธ์บนเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย ของคณะ หรือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการใช้สื่อสังคมออนไลน์ก็ถือว่าเป็นสื่อที่สามารถทำให้การโฆษณาประชาสัมพันธ์สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มอายุได้อย่างรวดเร็วมากที่สุด และได้รับความนิยม

อย่างสูงสุดในปัจจุบัน ดังงานวิจัยของอุบลรัตน์ สารวิโรจน์ และกานดา จันทน์แย้ม (2557: 232) ที่เสนอแนะว่า “นักศึกษา (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่) ได้รับข้อมูลข่าวสาร ด้านสุขภาพจากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด ดังนั้นมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญ และใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ข้อมูลที่ทำให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรม ส่งเสริมสุขภาพ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเข้าถึงนักศึกษาได้มากที่สุด” วิธีการเหล่านี้จะสามารถทำให้นักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น และสามารถจูงใจให้นักศึกษา และบุคลากรได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายมากขึ้นด้วย ซึ่งก็จะทำให้การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ขับเคลื่อนเดินหน้าไปอย่างสมบูรณ์

นอกจากนี้ในส่วนของหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณให้แก่มหาวิทยาลัย ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยได้ยืนยันร่างยุทธศาสตร์ ให้มีการโฆษณา และประชาสัมพันธ์ เพื่อแสดงความขอบคุณในการสนับสนุนด้านงบประมาณของหน่วยงานภายนอกอย่างชัดเจน และต่อเนื่อง (ค่า IC= 0.87) เน้นอนว่าองค์กรภายนอกโดยเฉพาะหน่วยงานภาคเอกชนที่เข้ามาให้การสนับสนุนกิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัยนั้นมีวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งคือ เพื่อการโฆษณา และประชาสัมพันธ์สินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือการบริการขององค์กรให้แก่บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยซึ่งมีจำนวนมาก และหลากหลายกลุ่ม รวมทั้งให้บุคคลภายนอกที่เข้ามาใช้บริการ กิจกรรมการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยได้รู้จักสินค้า และผลิตภัณฑ์ และรับทราบการบริการของตน ดังนั้นเมื่อมหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนทางด้าน งบประมาณจากองค์กรเหล่านั้น มหาวิทยาลัยก็ควรจะต้องตอบแทนด้วยการจัดทำโฆษณา และประชาสัมพันธ์ เพื่อแสดงความขอบคุณแก่องค์กร นั้นๆ อย่างชัดเจน และต่อเนื่อง เพื่อว่ามหาวิทยาลัยจะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรเหล่านั้นอีกต่อไป จะเห็นได้ว่ายุทธศาสตร์นี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์หลักของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ. 2555 –2558) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารมหาวิทยาลัย และระบบวิทยาเขต ด้านการสร้างองค์กรสัมพันธ์ และเครือข่ายภายนอก ซึ่งมีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ เพื่อรักษาระดับ ความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับเครือข่ายภายนอก องค์กรหน่วยงานท้องถิ่น หรือมูลนิธิ เพื่อร่วมกันทำงาน อย่างเกื้อกูล และพร้อมต่อการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

อีกทั้งมหาวิทยาลัยจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบด้านการประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์โครงการ (ค่า IC= 0.75) และเพิ่มประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานที่สามารถพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงรูปแบบที่ทันสมัยอยู่เสมอ (ค่า IC= 0.75) เป็นที่น่าสังเกตว่ายุทธศาสตร์นี้ไม่ได้รับการยอมรับจากผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคน ทั้งๆ ที่โดยปรกติแล้วองค์กรทุกองค์กรจะต้องมีหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบงานต่างๆ ทางด้าน

การประชาสัมพันธ์ในส่วนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นั้น มหาวิทยาลัยได้แบ่งส่วนราชการของสำนักงานอธิการบดีออกเป็นกอง โดยในวิทยาเขตหาดใหญ่แบ่งออกเป็น 7 กอง และวิทยาเขตปัตตานี 2 กอง และให้กองกลางดูแลรับผิดชอบงานสารบรรณ งานประชาสัมพันธ์ งานการประชุม งานประสานงาน งานเลขานุการ และงานสภาอาจารย์ อีกทั้งในระดับคณะ ทุกคณะของมหาวิทยาลัยก็มีผู้รับผิดชอบ ด้านประชาสัมพันธ์ของคณะ และในการจัดโครงการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ก็ได้มีการแต่งตั้งกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ด้วยเสมอ อีกทั้งในการทำงาน เพื่อการประชาสัมพันธ์โครงการนั้น คณะกรรมการ ก็ต้องปรับปรุงรูปแบบการทำงานให้ทันสมัยอยู่เสมอ และพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบการดำเนินงาน นอกจากนี้ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้ ก็สอดคล้องกับยุทธศาสตร์หลักของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ.2555 –2558) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารมหาวิทยาลัย และระบบวิทยาเขต ด้านการสร้างองค์กรสัมพันธ์ และเครือข่ายภายนอกที่กำหนดกลยุทธ์ให้มีการประสานหน่วยงานที่มีภารกิจด้านองค์กรสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์ภายในให้ทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเพื่อให้การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบด้านการประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์โครงการต่างๆ และการเพิ่มประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานที่สามารถพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นมีการปรับปรุงรูปแบบที่ทันสมัยอยู่เสมอจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

นอกเหนือจากยุทธศาสตร์ด้านการประชาสัมพันธ์แล้ว กำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ ถือเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic management) (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539, Certo & Peter, 1991) และการบริหารจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการแบบมีส่วนร่วมที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Results based management) เพราะการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ นโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ เป็นการออกแบบ และจัดวางทิศทาง และเป้าหมายของโครงการให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และบริบทขององค์กร เพื่อให้สามารถกำหนดกรอบการดำเนินโครงการ และกิจกรรม ต่างๆ หรือข้อกำหนดที่ต้องดำเนินการ และเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสม และนำไปปฏิบัติได้สอดคล้องกับ ทิศทาง นโยบาย และแผนที่กำหนดไว้ เพื่อให้งานประสบความสำเร็จหรือเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กร อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงาน (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั บ และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548; ช่วงโชติ พันธุเวช, 2554) ดังนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยต้อง ดำเนินการร่างยุทธศาสตร์ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อขับเคลื่อนโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายต่อไป

2.5. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย
สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการกำหนดนโยบาย
แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ

สำหรับร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย
สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทาง
การส่งเสริมสุขภาพนั้น ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคนยอมรับยุทธศาสตร์ โครงการต่างๆ ด้านส่งเสริม
สุขภาพควรปฏิบัติได้จริง และเห็นผล (ค่า IC= 1) ทั้งนี้หากโครงการสามารถปฏิบัติ ได้จริง และเห็นผล
ชัดเจนเป็นรูปธรรม ก็จะทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการนำไป
ปฏิบัติได้จริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะส่งผลให้สุขภาพดีขึ้นตามมา ก็แสดงว่าโครงการนั้นประสบผลสำเร็จ
ได้อย่างแท้จริง เมื่อผู้เข้าร่วมโครงการเห็นถึงผลดีของการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นแล้ว
ก็จะสามารถถ่ายทอด หรือประชาสัมพันธ์โครงการนั้นๆ ให้แก่บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
คนอื่น ๆ ต่อไปได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้บริหารทุกคนก็ได้ยืนยันยุทธศาสตร์ กำหนดนโยบายชัดเจนให้
บุคลากร และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เห็นคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วย
วิธีการที่หลากหลาย และผ่านสื่อหลายช่องทาง เช่น แผ่นพับ เสียงตามสาย วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์
ตัวหนังสือวิ่ง เว็บไซต์ e-mail, social media ต่างๆ (Facebook, line) เป็นต้น (ค่า IC= 1)
เป็นที่ทราบกันดีว่าปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการออกกำลังกายของคนเราคือ แรงจูงใจในการออกกำลังกาย
(Ronda, Van Assema & Brug, 2001) คนที่ขาดแรงจูงใจในการออกกำลังกายส่วนหนึ่งอาจจะเป็น
เพราะไม่รู้ และไม่เข้าใจในประโยชน์ และคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย
ส่วนบางคนอาจจะรับรู้ถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายแต่ไม่ชอบปฏิบัติ เช่นเดียวกับบริบทของ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากการวิเคราะห์ห้องค์กร (SWOT Analysis) ของสภาพปัจจุบันของ
การส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และการศึกษาปัญหาการพัฒนา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้านต่าง ๆ
พบว่ามหาวิทยาลัยมีจุดด้อย (Weaknesses) อุปสรรค (Threats) และปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ
นักศึกษา และบุคลากรจำนวนน้อยมากที่เห็นคุณค่า และให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายที่มีนิสัยรัก
การออกกำลังกายอย่างจริงจัง และทำเป็นนิสัย อีกทั้งมหาวิทยาลัยก็ไม่มีกิจกรรม และประชาสัมพันธ์
ให้นักศึกษา เจ้าหน้าที่ และบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้ตระหนัก และเห็นถึงคุณค่าของการออกกำลังกาย
อย่างจริงจัง ดังนั้นหากมหาวิทยาลัยรณรงค์ให้บุคลากร และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เห็นคุณค่าของ
การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และผ่านสื่อหลายช่องทาง เช่น
แผ่นพับ รายการเสียงตามสาย วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตัวหนังสือวิ่ง เว็บไซต์ e-mail, social media
ต่างๆ (Facebook, line) ก็อาจจะทำให้บุคลากร และนักศึกษามีแรงจูงใจในการออกกำลังกายมากขึ้น

ดังที่ Ronda, Van Assema และ Brug (2001) ได้กล่าวไว้ว่า การเพิ่มความตระหนักในการออกกำลังกายของคนเราจะสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจให้คนออกกำลังกายมากขึ้น ซึ่งจะทำให้การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายสามารถขับเคลื่อนไปได้ดี และประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้นได้

ในขณะที่เดียวกันผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมนำยุทธศาสตร์ต่อไปในระดับรองลงมา คือ รวบรวมวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน (ค่า IC= 0.87) ทั้งนี้ตามแนวคิดการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic management) (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2539, Certo & Peter, 1991) และการบริหารจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการแบบมีส่วนร่วมที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ การวิเคราะห์ SWOT เพื่อศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ปัญหา และอุปสรรคของโครงการ ถือว่าเป็นขั้นตอนพื้นฐานในการวางแผนยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นกระบวนการที่จะทำให้การวิเคราะห์ครอบคลุมขอบเขตของปัจจัยในมิติกว้าง เพราะต้องวิเคราะห์ทั้งสภาพแวดล้อมภายใน และภายนอกขององค์กร ทำให้ได้นำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางหรือเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และกลยุทธ์ การบริหารจัดการ และการดำเนินการโครงการต่างๆ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยยึดพื้นฐานของจุดแข็งขององค์กรและการแสวงหาประโยชน์จากโอกาสทางสภาพแวดล้อม เพื่อมุ่งเอาชนะอุปสรรคทางสภาพแวดล้อมหรือลดจุดอ่อนขององค์กรให้มน้อยที่สุด ได้รวมทั้งยังทำให้ได้ข้อมูล และแนวทางเพื่อหาทางแก้ไขปัญหา และอุปสรรคที่มีต่อการดำเนินการโครงการ (สมยศ นาวิการ, 2537) เมื่อมหาวิทยาลัยทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ของการดำเนินการโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว มหาวิทยาลัยก็สามารถดำเนินการยุทธศาสตร์ต่อไปคือ ให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย (ค่า IC= 0.87) และให้การสนับสนุนการจัดโครงการอย่างจริงจัง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงหรือทับซ้อน โดยที่โครงการต้องมุ่งเน้นไปยังกลุ่มเป้าหมายที่องค์กรดูแลอย่างชัดเจน โดยเน้นที่นักศึกษา และบุคลากรภายในก่อน (ค่า IC= 0.87) ดังได้กล่าวไปแล้วข้างต้นว่าการจัดการเชิงยุทธศาสตร์เป็นการบริหารจัดการองค์กรที่มีกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ ในการปรับปรุงคุณภาพทั่วไปทั้งองค์กร กระบวนการยุทธศาสตร์ประกอบด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ทั้งภายใน และภายนอกขององค์กร การกำหนดยุทธศาสตร์ การนำยุทธศาสตร์ลงสู่การปฏิบัติงาน และการตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ในขั้นตอนของการกำหนดยุทธศาสตร์หรือการวางแผน ยุทธศาสตร์นั้นองค์กรจะต้องเปิดโอกาสให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ด้วยเสมอจึงจะถือว่าเป็นกระบวนการที่สมบูรณ์ และสอดคล้องตามหลักการบริหารจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการแบบมีส่วนร่วมที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และหลักการพัฒนา

มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพตามแนวคิดของ Dooris (2001) ที่ย้ำว่าในการพัฒนามหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพจะต้องอยู่ภายในกรอบของระบบคุณค่าทางสังคม และวัฒนธรรมองค์กรด้านการมีส่วนร่วม (Participation) ความเสมอภาคของทุกฝ่าย และทุกคน (Equity) การร่วมใจ และมีข้อผูกพันร่วมกันทุกฝ่าย (Consensus) จากการศึกษาที่บุคลากรทุกฝ่ายของมหาวิทยาลัยได้เข้าร่วมเป็นผู้คิด วิเคราะห์ใช้เหตุผล อภิปรายแลกเปลี่ยน และนำไปสู่การตัดสินใจในการกำหนดภารกิจ วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ของกลุ่มก็จะทำให้บุคลากรทุกฝ่ายเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของในแผนกลยุทธ์ และเกิดความผูกพันต่อการนำแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติมากยิ่งขึ้น (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, 2542; สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลับ และประสิทธิ์ สาหร่ายสุวรรณ, 2548; พันัส พงษ์สุนันท์, 2550) อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่ายุทธศาสตร์ดังกล่าวได้รับการยืนยันจากผู้บริหารของมหาวิทยาลัยไม่ทุกคน ทั้งๆ ที่จากการวิเคราะห์ห้องกร (SWOT Analysis) ของสภาพปัจจุบันของการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และการศึกษาปัญหาการพัฒนาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้านต่างๆ พบว่ามหาวิทยาลัยมีจุดเด่น (Strengths) ด้านการวางแผน คือ มหาวิทยาลัยมีการประชุมวางแผน และการจัดทำแผนจัดโครงการสุขภาพตลอดปี ได้มีการวางแผน และกำหนดนโยบายการพัฒนาทางด้านการกีฬา และเน้นการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา และบุคลากรในทุกๆ หน่วยงาน อีกทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาให้ความสำคัญกับการวางแผนการส่งเสริมสุขภาพ และการพัฒนาด้านการออกกำลังกายมากขึ้น และมีความตระหนักที่จะให้โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้เกิดขึ้นจริงอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น ดังนั้นเมื่อยุทธศาสตร์ดังกล่าวถือเป็นจุดแข็งของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยก็ต้องดำเนินการยุทธศาสตร์นี้ต่อไปเพื่อให้การพัฒนาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย สามารถขับเคลื่อนไปได้ดี และประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้เพื่อให้นักศึกษา และบุคลากรเข้าร่วมโครงการ และกิจกรรมการออกกำลังกายมากขึ้น มหาวิทยาลัยควรอนุญาตให้คนในครอบครัวของบุคลากร และนักศึกษาใช้บริการสถานที่ และอุปกรณ์กีฬา และการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยด้วย เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ออกกำลังกาย เป็นครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ (ค่า IC= 0.87) ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อ การออกกำลังกายของเรา หากพ่อแม่ หรือผู้ปกครอง และคนในครอบครัวออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ และนำลูกหลานไปออกกำลังกายกับตัวเองด้วยทุกครั้ง ก็จะเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่ศึกษา ทำให้นักศึกษาได้ซึมซับความรู้สึกที่ดีต่อการออกกำลังกาย และมีแรงจูงใจในการออกกำลังกายมากขึ้น ดังผลการวิจัย ของอุบลรัตน์ สารวิโรจน์ และกานดา จันทร์แย้ม (2557) ที่พบว่า การได้รับคำแนะนำสนับสนุนด้านสุขภาพจากบุคคลต่างๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพในทางบวก นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ส่วนใหญ่ได้รับ

คำแนะนำสนับสนุนด้านสุขภาพจากบุคคลต่างๆ อาทิเช่น ครอบครัว เพื่อน คนรัก ทำให้นักศึกษาสนใจ และใส่ใจสุขภาพมากขึ้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยจำนวนมากที่พบว่าการสนับสนุนทางสังคม รวมถึงการสนับสนุนจากคนในครอบครัว และคนรู้จักมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การออกกำลังกายอย่างมีนัยสำคัญ (ปริญา ดาสา, 2544; คำรณ ธนาธร, 2537; ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์, 2549; ชื่น ศิริรักษ์, 2547; กมลชนก ทองเอียด, 2548; ชลลดา ไชยกุลวัฒนา, 2549; สุรรัตน์ รงเรือง และสมเกียรติ สุขนันทพงศ์, 2554) ด้วยเหตุนี้การอนุญาตให้คนในครอบครัวของบุคลากร และ นักศึกษามาใช้บริการสถานที่ และอุปกรณ์กีฬา และการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยด้วย ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสร้างแรงจูงใจในออกกำลังกาย และกระตุ้นหรือส่งเสริม ให้บุคลากร และ นักศึกษาได้ออกกำลังกายมากขึ้นได้

อีกทั้งมหาวิทยาลัยควรจะดำเนินการยุทธศาสตร์ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี (ค่า IC= 0.87) ดังได้กล่าวไปแล้วก่อนหน้านี้ว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่จะพัฒนาให้เป็น มหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของประเทศ มหาวิทยาลัยจึงให้การสนับสนุนงบประมาณเพื่อการวิจัยจำนวนมากในแต่ละปี การที่มหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนงบประมาณเพื่อการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดีอย่างต่อเนื่องนี้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ภารกิจที่เชื่อมโยงเป็นระบบที่ทรงประสิทธิภาพ ด้านการวิจัย และบัณฑิตศึกษา ของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ระหว่างปี 2555- 2558 ซึ่งประกอบด้วยกลยุทธ์ จัดการระบบเครือข่ายวิจัยหรือกลุ่มวิจัยภายในที่เป็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยให้มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ระดับชาติ และนานาชาติโดยปรับทิศทางการวิจัยให้เน้นหนักเชิงบูรณาการ และให้การสนับสนุน งบประมาณแบบหวังผล ชับเคลื่อนเครือข่ายวิจัยทางด้านมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และ สร้างระบบสนับสนุนให้มีการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในระดับนานาชาติมากขึ้นรวมทั้งการใช้ประโยชน์ และ สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถของนักวิจัยทุกระดับให้มีศักยภาพสูงรองรับการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ดังนั้นยุทธศาสตร์นี้ก็จะเป็แนวทางหนึ่งที่ทำให้การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายสามารถเดินหน้าไปได้อย่างสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพได้

จากการวิเคราะห์องค์กร (SWOT analysis) สภาพปัจจุบันของการส่งเสริม การออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และการศึกษาปัญหาการพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้านต่าง ๆ ที่พบว่ามหาวิทยาลัยมีจุดด้อย (Weaknesses) อุปสรรค (Threats) และปัญหาด้านการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมของบุคลากร และนักศึกษา หลายประการ อาทิเช่น วัฒนธรรมขององค์กรยังขาดการให้ ความสำคัญแก่การสร้างเสริมสุขภาพ บุคลากร และนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับ

การออกกำลังกาย และไม่มีความรู้สึกตระหนักรู้หรือผูกพันกับคำว่าส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายมากนัก จึงไม่นิยมออกกำลังกาย และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมค่อนข้างยาก และขาดผู้นำที่มีคุณภาพในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคลากร และนักศึกษาให้หันมาออกกำลังกาย เป็นต้น ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยจึงต้องร่างยุทธศาสตร์ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ ให้สอดคล้องกับปัญหาดังกล่าว โดยกำหนดให้ “การมีสุขภาพดี” เป็นวัฒนธรรมองค์กรอีกวัฒนธรรมหนึ่งควบคู่กับวัฒนธรรมคุณภาพของมหาวิทยาลัย (ค่า IC = 0.75) ทั้งนี้ในการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางการพัฒนาระบบราชการที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และมีเป้าหมายสำคัญ คือ คุณภาพมาตรฐาน และความพึงพอใจของผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียนั้น กระบวนการแรกที่องค์กรต้องดำเนินการคือ การพัฒนากระบวนการทัศน ค่านิยม และวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากร การปรับเปลี่ยนกระบวนการ และวิธีการทำงาน (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลับ และประสิทธิ์ สาหร่ายสุวรรณ, 2548) ดังนั้นเพื่อการพัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้า และก้าวไปในจุดที่เหมาะสมอย่างยั่งยืน องค์กรจึงควรกำหนดวัฒนธรรมองค์กร (Organization culture) ไว้ให้ชัดเจน เพื่อให้คนในองค์กรได้ยึดถือหรือยึดเหนี่ยวเป็นกรอบกำหนดการทำงาน การกระทำ และพฤติกรรม และเป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน อันจะช่วยเสริมสร้าง และกระตุ้นให้คนในองค์กรมีพฤติกรรมที่สอดคล้องเหมาะสม และทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ก็จะต้องส่งเสริม วัฒนธรรม และกระตุ้นให้บุคลากรทุกคนของมหาวิทยาลัยมีจิตสำนึกในการร่วมสร้างวัฒนธรรมองค์กร “การมีสุขภาพดี” ที่ดีให้เกิดขึ้นภายในองค์กรให้ได้อย่างแท้จริงควบคู่ไปกับวัฒนธรรมองค์กรที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยอาจจะจัดให้มีวันสุขภาพของมหาวิทยาลัยให้บุคลากร และนักศึกษาร่วมกันออกกำลังกาย (ค่า IC = 0.75) เพื่อการรณรงค์เชิญชวนให้บุคลากร และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยได้ทราบข้อมูล หรือเรียนรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพที่ดี รวมทั้งอาจจะเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถจูงใจกลุ่มคนที่ยังไม่ได้ออกกำลังกายอย่างจริงจังให้ได้มีโอกาสเข้าใจถึงเป้าหมายที่ชัดเจนของการจัดโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกาย ได้รับรู้ถึงประโยชน์ของการออกกำลังกาย และหันมาออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้นได้ เพื่อให้การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายขับเคลื่อนไปได้อย่างยั่งยืน

เช่นเดียวกันนี้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ก็ต้องให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนดำเนินการ และนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย (ค่า IC = 0.75) ในการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และตามหลักการพัฒนามหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพตามแนวคิดของ Dooris (2001) ที่เน้นย้ำว่าในการพัฒนามหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพจะต้องอยู่ภายในกรอบของระบบคุณค่าทางสังคม และวัฒนธรรมองค์กรด้านการมีส่วนร่วม

(Participation) ความเสมอภาคของทุกฝ่าย และทุกคน (Equity) การร่วมใจ และมีข้อผูกพันร่วมกันทุกฝ่าย (consensus) การที่องค์กรเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการบริหารจัดการใดๆ ทั้งทางตรง และทางอ้อม ก็จะสามารถทำให้การบริหารงาน และการดำเนินการประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้ เพราะจะทำให้บุคลากรทุกฝ่ายเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของในแผนกลยุทธ์ และเกิดความผูกพันต่อการนำแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติมากยิ่งขึ้น (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, 2542; สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั บ และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548; พันธ์ พงศ์สุนันท์, 2550) เช่นเดียวกันนี้หากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งหมายถึงนักศึกษา และบุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนดำเนินการ และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ก็จะทำให้มหาวิทยาลัยได้ทราบถึงความสนใจ และความต้องการที่แท้จริงของประชาคมมหาวิทยาลัยในภาพรวมทั้งหมด ซึ่งจะช่วยให้มหาวิทยาลัยสามารถจัดกิจกรรมต่างๆ ได้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของคนส่วนใหญ่ ซึ่งจะสามารถทำให้จำนวนของผู้ที่สนใจเข้าร่วมโครงการต่างๆ เพิ่มมากขึ้นได้

อีกทั้งมหาวิทยาลัยต้องกำหนดนโยบาย และแผนปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายที่ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนได้ตื่นตัวในการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว (ค่า IC= 0.75) ดังงานวิจัยของ อุบลรัตน์ สารวิโรจน์ และกานดา จันทร์แย้ม (2557) ที่ได้ยืนยันว่าการมีนโยบายส่งเสริม สุขภาพที่ชัดเจนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยในแผนการดำเนินการ และนโยบายนั้นก็ต้องกำหนดเป้าหมาย และตัวชี้วัดให้ชัดเจนในโครงการกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ (ค่า IC= 0.75) ตามแนวคิดพื้นฐานของการบริหารจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการในปัจจุบัน คือ การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results based management) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงผล การปฏิบัติงานขององค์กรให้ดีขึ้น การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์นี้ คือ การบริหารที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (Results) ของการดำเนินงาน โดยมีตัวชี้วัดผล (Indicators) ที่เป็นรูปธรรม เพราะการกำหนดเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่ชัดเจนจะช่วยให้มหาวิทยาลัยสามารถประเมินผลโครงการกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นได้อย่างถูกต้อง และแม่นยำว่าโครงการนั้นๆ ได้ดำเนินการโดยการใช้ทรัพยากรอย่าง ประหยัด (Economy) มีประสิทธิภาพ (Efficiency) และสามารถทำให้ได้ผลงานบรรลุตามเป้าหมายขององค์การ (Effectiveness) อย่างแท้จริง (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั บ และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548) อีกทั้งมหาวิทยาลัยจะต้องกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการออกกำลังกายไว้ในแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจน (ค่า IC= 0.75) เพื่อให้ทุกคนที่สนใจกิจกรรมการออกกำลังกายได้เข้าใจถึงประโยชน์ และข้อดีของการออกกำลังกายได้มากขึ้น และสามารถวางแผนการเข้าร่วมโครงการล่วงหน้าได้

2.6. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการบริหาร และการ จัดการ

เมื่อมีการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพเรียบร้อยแล้ว กระบวนการของการร่างยุทธศาสตร์ที่สำคัญอีกกระบวนการหนึ่งคือ การบริหาร และการจัดการ งานวิจัยครั้งนี้พบว่าร่างยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้านการบริหาร และการจัดการ ที่ผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยทุกคนยอมรับ มีดังนี้ ต้องรณรงค์ให้นักศึกษา และบุคลากรได้เห็นประโยชน์ และคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเป็นรูปธรรม (ค่า IC= 1) รณรงค์ให้นักศึกษา และบุคลากรได้เห็นความจำเป็นในการต้องเข้าร่วมการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย (ค่า IC= 1) ดังได้กล่าวไปแล้วข้างต้นว่าการรับรู้ถึงคุณค่า และประโยชน์ของการออกกำลังกาย นอกจากจะช่วยสร้าง ทักษะที่ดีต่อการออกกำลังกายแล้ว (Ronda, Van Assema & Brug, 2001) ยังเป็นแรงจูงใจอย่าง หนึ่งที่สามารถส่งผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของคนเราเป็นอย่างมาก (คำธณ ธนาธร, 2537; ชื่น ศิริรักษ์, 2547; ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์, 2549; สุริรัตน์ รงเรือง และสมเกียรติ สุขนันทพงศ์, 2554; Brownson, Baker, Housemann, Brennan & Bacak, 2001; Ronda, Van Assema & Brug, 2001; Lee, Blake & Lloyd, 2010) และสามารถทำให้คนเราปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของ ตนเองได้ ดังงานวิจัยของอุบลรัตน์ สารวิโรจน์ และกานดา จันทร์แย้ม (2557) ที่ได้พบว่านักศึกษา ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่รู้ว่าตนเองมีสุขภาพร่างกายอย่างไร และ การรับรู้ถึงประโยชน์ของการส่งเสริมสุขภาพ คือการรับรู้ถึงผลดีของการรักษาสุขภาพ ทำให้นักศึกษา สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพไปในเชิงบวกได้ ด้วยเหตุนี้เมื่อมหาวิทยาลัยสามารถทำให้นักศึกษา และบุคลากรได้เห็นคุณค่า และประโยชน์ของการออกกำลังกายได้ก็จะสามารถทำให้นักศึกษา และ บุคลากรเข้าร่วมการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายมากยิ่งขึ้น ดังที่ Ronda, Van Assema และ Brug (2001: 312) ได้ยืนยันว่าการพัฒนาการตระหนักรู้ในการออกกำลังกายเป็นขั้นตอนแรกของการลงมือปฏิบัติการออกกำลังกายอย่างจริงจัง

และวิธีการหนึ่งที่จะสามารถโน้มน้าวใจให้นักศึกษา และบุคลากรได้เห็นว่าการออกกำลังกายมีประโยชน์ต่อสุขภาพอย่างยิ่ง และเข้าร่วมโครงการ ต่างๆ ทางด้านการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายมากยิ่งขึ้นก็คือ ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยเป็นแบบอย่างที่ดีของการรณรงค์ การออกกำลังกาย (ค่า IC= 1) ทั้งนี้ผู้บริหารถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากอีก อย่างหนึ่งในการบริหารจัดการองค์กร เพื่อให้สมาชิกขององค์กรร่วมกันปฏิบัติตามแนวทาง และค่านิยมขององค์กร และ เพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้เข้มแข็งนั้น ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยจะต้องให้การสนับสนุน

ที่ดีอย่างต่อเนื่อง และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่สมาชิกในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรินทร์า ดวงดารา (2549) ที่พบว่า การให้การสนับสนุน และการเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้บริหารหรือ ผู้บังคับบัญชามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการออกกำลังกายของบุคลากรพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช ดังที่ Lee, Blake และ Lloyd (2010) ได้ยืนยันว่าการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจ ในการบริหารระดับสูงเป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อความสำเร็จของการพัฒนาการมีสุขภาพที่ดี และ พันัส พฤษสุนันท์ (2550: 4) ได้เสนอไว้ว่าการบริหารจัดการสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ นั้นต้องเริ่มจากการสร้างความเข้าใจกับผู้บริหารซึ่งถือว่าเป็นผู้กำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย ในการที่จะดำเนินการต่างๆ เพื่อสนับสนุนโครงการดังกล่าว ดังนั้นหากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ต้องการรณรงค์ส่งเสริมให้บุคลากร และนักศึกษาได้เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย และ ปฏิบัติอย่างจริงจัง และสม่ำเสมอ ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยก็ต้องเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญ รวมทั้งเห็นถึงประโยชน์ และคุณค่าของการออกกำลังกายก่อน โดยการริเริ่ม และออกกำลังกาย อย่างสม่ำเสมอ และเคร่งครัดด้วย เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักศึกษา และบุคลากรในมหาวิทยาลัย อีกทั้งผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคนยอมรับร่างยุทธศาสตร์ มีระบบ และ กลไกในการสร้างความร่วมมือของนักศึกษา และบุคลากรที่เป็นรูปธรรม และชัดเจน (ค่า IC= 1) และ ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายของนักศึกษา และบุคลากรในการดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย (ค่า IC= 1) ตามแนวคิดหลักของการบริหารจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์ใหม่ ของการพัฒนาาระบบราชการแบบมีส่วนร่วมซึ่งยึดหลักของการมีส่วนร่วมของทุกคนในองค์กรนั้น สิ่งสำคัญที่จะทำให้การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมนี้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้ก็คือ ความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องนั่นเอง (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลับ และ ประสิทธิ์ สาหร่ายสุวรรณ, 2548) ดังนั้นเพื่อให้นักศึกษา และบุคลากรได้ร่วมกันขับเคลื่อนการพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยก็ต้องมีระบบกลไกที่เป็นรูปธรรม และชัดเจน เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษา และบุคลากรได้ ร่วมสร้างเครือข่าย และร่วมกันดำเนินการโครงการต่างๆ เมื่อทุกคนได้มีส่วนร่วมลงมือทำด้วยตัวเอง ก็จะทำให้ทุกคนรู้สึกเห็นคุณค่าของกิจกรรม และรู้สึกผูกพัน ทำให้ทุกคนเกิดความสมัครสมานสามัคคี และหันมาเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นอย่างพร้อมเพรียงกันมากขึ้น

นอกจากยุทธศาสตร์ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายของนักศึกษา และบุคลากรใน การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายแล้ว ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคน ยอมรับร่างยุทธศาสตร์ สนับสนุน และส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยสร้างภาคีเครือข่าย ร่วมกับองค์กร ส่งเสริมสุขภาพทั้งภาครัฐ และเอกชน (ค่า IC= 1) อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ พันัส พฤษสุนันท์ (2550: 4) ที่ได้เสนอไว้ว่าการบริหารจัดการสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพนั้นมหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาเชื่อมโยงกับบริบทอื่น ๆ และชุมชน โดยการค้นหาภาคีร่วม

ทำงานจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งใน และนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งถือเป็นจุดเน้นหลักด้านหนึ่งที่สำคัญ นอกเหนือจากการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสุขภาพ และการบูรณาการเรื่องสุขภาพ กับกิจกรรมทุกอย่างของมหาวิทยาลัย จะเห็นได้ว่ายุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ ด้านการสร้างองค์กรสัมพันธ์ และเครือข่ายภายนอก ของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปี 2555-2558 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์คือ รักษาระดับความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับเครือข่าย ภายนอก องค์กรหน่วยงานท้องถิ่น หรือมูลนิธิ เพื่อร่วมกันทำงานอย่างเกื้อกูล และพร้อมต่อการ สนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย โดยมีกลยุทธ์ที่สำคัญคือ กระตุ้นให้เกิดความร่วมมือแบบ ยั่งยืนระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานองค์กรท้องถิ่น หรือมูลนิธิ และเสาะแสวงหาโจทย์วิจัยจาก ชุมชน (กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2555) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าปัจจุบันมหาวิทยาลัย ได้รับการสนับสนุน และส่งเสริมจากองค์กรภาครัฐ และเอกชนหลายแห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กร ที่เป็นผู้รับผิดชอบ ดูแล หรือให้การสนับสนุนทางด้านการสร้างเสริมสุขภาพ และการส่งเสริม การออกกำลังกายของประชาชนในประเทศ อาทิเช่น กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานกองทุน สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาต่างๆ ทั้งในระดับจังหวัด และ ระดับประเทศ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งในระดับจังหวัด เทศบาล และตำบล เป็นต้น และ ในปี พ.ศ. 2553 มหาวิทยาลัยก็ได้เป็นภาคีเครือข่ายของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริม สุขภาพ (สสส.) โดยเข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพที่ ยึดหลักกระบวนการ "การสร้างเสริมสุขภาพในแนวใหม่" เพื่อขับเคลื่อนกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ อย่างมีประสิทธิภาพให้นักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากร ทั้ง 5 วิทยาเขตได้มีสุขภาพดีถ้วนหน้า อย่างยั่งยืน (Health for all and sustainability) และได้จัดกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย ทั้งที่เป็น กิจกรรมรณรงค์ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์การสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย เพื่อให้บุคลากร เห็นความสำคัญของการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ การจัดโครงการอบรมการเล่นกีฬา และ หลักการออกกำลังกายที่ถูกต้อง และการเลือกชนิดกีฬาที่ออกกำลังกายให้เหมาะสมกับสภาพ ร่างกายของแต่ละคน การจัดโครงการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ อีกทั้งได้มีการปรับปรุง สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามโครงการนี้ก็ไม่ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องทุกปี ดังนั้นหากมหาวิทยาลัยต้องการ พัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริม การออกกำลังกายต่อไป มหาวิทยาลัยก็ต้องกำหนดให้การสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริม การออกกำลังกายของบุคลากร และนักศึกษาเป็นแผนกลยุทธ์ที่จะต้องขับเคลื่อนไปพร้อมกับ แผนกลยุทธ์อื่นๆ ทางด้านการจัดการเรียนสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ และดำเนินการ ขอรับการสนับสนุน และส่งเสริมจากทั้งองค์กรส่งเสริมสุขภาพทั้งภาครัฐ และเอกชนอย่างต่อเนื่อง ต่อไป

เมื่อได้ดำเนินการโครงการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายต่างๆ ตามแผนที่ได้กำหนดไว้แล้ว มหาวิทยาลัยก็ต้องให้มีการติดตามผลการดำเนินการของโครงการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายต่างๆ ทั้งระยะสั้น และระยะยาว (ค่า IC= 1) และมีระบบการติดตามความก้าวหน้า และประเมินผลในการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ (ค่า IC= 0.87) ด้วยทฤษฎีศาสตร์ดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดของการบริหารจัดการคุณภาพ (Total Quality Management) ที่เชื่อว่าการบริหารจัดการกระบวนการในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ องค์กรจะต้องมีกระบวนการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ และกระบวนการปรับปรุงคุณภาพ โดยกระบวนการในการพัฒนาประสิทธิภาพ และคุณภาพของการดำเนินงานที่ได้รับ การนิยามมากคือ กระบวนการ PDCA (Plan-Do-Check-Act) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้น คือ วางแผน-ปฏิบัติ-ตรวจสอบ-ปรับปรุงการดำเนินกิจกรรม (ช่วงโชติ พันธุเวช, 2552) ในส่วนของ การตรวจสอบ (Check) นั้นเป็นกิจกรรมที่มีขึ้นเพื่อประเมินผลว่ามีการปฏิบัติงานตามแผนหรือไม่ มีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติงานหรือไม่ ในการดำเนินงานใดๆ การติดตามการตรวจสอบ และการประเมินปัญหาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำควบคู่ไปกับการดำเนินงาน เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพของการดำเนินงานต่อไป ดังนั้นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของงาน การดำเนินกิจกรรม PDCA อย่างเป็นระบบให้ครบวงจรอย่างต่อเนื่อง หมุนเวียนไปเรื่อยๆ ย่อมส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพเพิ่มขึ้นโดยตลอด นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ดังกล่าวก็สอดคล้องกับแนวคิดการบริหารจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการที่ได้นำหลักการแนวคิดของการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ และเทคนิค Balanced scorecard มาประยุกต์ใช้ ซึ่งในการบริหารที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (Results) นี้จะต้องมีตัวชี้วัดผล (Indicators) ที่เป็นรูปธรรม และประกอบด้วยเทคนิคการวัดผลการปฏิบัติงาน (Performance measurement) โดยใช้ตัวชี้วัด การปฏิบัติงานเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ การตรวจสอบผล การปฏิบัติงาน (Performance auditing) และการประเมินผลโครงการ (Project evaluation) (สนธิรักษ์ เทพธัญ, อรพินธ์ สอนสลั และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548) ดังนั้นเทคนิคเหล่านี้จัดเป็นกระบวนการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ที่จะทำให้มหาวิทยาลัยได้ทราบข้อมูลที่ชัดเจนว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ มีประสิทธิภาพเพียงใด เป็นโครงการที่มีคุณค่ามากน้อยเพียงใด และคุ้มค่าต่อการดำเนินการต่อไปอีกหรือไม่ อีกทั้งยังทำให้ได้ทราบถึงปัญหาหรืออุปสรรคที่ส่งผลต่อการดำเนินการโครงการ ทราบถึงข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งจะเป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยหรือผู้รับผิดชอบโครงการได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ในการบริหารโครงการ เพื่อหาทางแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาการดำเนินการของโครงการ ให้ดี และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้าร่วมโครงการมากยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2534; สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2544; เยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2546)

ด้วยเหตุนี้ยุทธศาสตร์สนับสนุนการใช้ข้อมูลจากการติดตาม และประเมินผลในการพัฒนา และการปรับปรุงการบริหารงาน (ค่า IC= 0.87) จึงเป็นอีกยุทธศาสตร์หนึ่งที่จำเป็นที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการไปควบคู่กัน ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดกระบวนการปรับปรุงวงจรคุณภาพ PDCA (Plan-Do-Check-Act) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ วางแผน-ปฏิบัติ-ตรวจสอบ-ปรับปรุงการดำเนินงานกิจกรรม ในส่วนของการปรับปรุง (Act) นั้น เป็นกิจกรรมที่มีขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากได้ทำการตรวจสอบแล้ว การปรับปรุงอาจเป็นการแก้ไขแบบเร่งด่วนเฉพาะหน้าหรือการค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำรอยเดิม และข้อมูลที่ได้จากการปรับปรุงจะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์ และมีคุณภาพเพิ่มขึ้นได้ด้วย ทั้งนี้การบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์จะประสบผลสำเร็จได้ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญหลายประการ หนึ่งในปัจจัยเหล่านั้นคือ ผู้บริหารระดับสูงต้องใช้ข้อมูลที่ได้รับจากผลการประเมินการปฏิบัติงานมาใช้ในการบริหารจัดการ มีการจัดทำระบบข้อมูลผลการปฏิบัติงานด้วยการพัฒนาตัวชี้วัด และพัฒนาระบบข้อมูลอย่างต่อเนื่องให้ทันสมัย และสามารถใช้งานได้อย่างทันทั่วทั้งที่ (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั และประสิทธิ์ สาหารายสุวรรณ, 2548)

นอกจากนี้ร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านการบริหาร และการจัดการที่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมรับรองลงมาได้มีหน่วยงาน และบุคลากรที่จะรับผิดชอบการดำเนินโครงการ อย่างชัดเจน และเพียงพอ (ค่า IC= 0.87) ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าในการบริหารจัดการองค์กร องค์กร องค์กร จะต้องมีการสร้างโครงสร้างขององค์กร (Organization structure) ที่ชัดเจน โดยมีการกำหนดภาระหน้าที่ และแบ่งงานกันทำตามสายงานของแต่ละฝ่าย เพื่อจะได้ร่วมกันทำงานจนบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายขององค์กร (Certo & Peter, 1991) และปัจจุบันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ก็ได้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ดังกล่าวไปแล้ว โดยได้สร้างศูนย์กีฬา และสุขภาพขึ้นที่วิทยาเขตหาดใหญ่ ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้การกำกับของมหาวิทยาลัย เพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมกิจกรรมด้านการพัฒนาการกีฬา และส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ และดูแลอาคารสนามกีฬาของศูนย์กีฬาของมหาวิทยาลัยทั้งระบบ ตลอดจนทำหน้าที่ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาทั้งในวิทยาเขต และต่างวิทยาเขตให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานพัฒนากีฬา กองกิจการนักศึกษาให้ไปอยู่ภายใต้การบริหารงานของศูนย์พัฒนากีฬา และสุขภาพนี้ ดังนั้นศูนย์กีฬา และสุขภาพก็ต้องดำเนินการแบ่งภาระหน้าที่ให้แก่บุคลากรในการรับผิดชอบการดำเนินโครงการต่างๆ อย่างชัดเจน และเพียงพอ โดยจะต้องกำหนดภาระงานให้ชัดเจนว่าจะให้หน่วยงานใดหรือฝ่ายใด และบุคคลใดในฝ่ายนั้นเป็นผู้รับผิดชอบโครงการแต่ละโครงการตามแผนที่ได้กำหนดไว้ อีกทั้งหน่วยงานดังกล่าวก็ต้องดำเนินการยุทธศาสตร์ส่งเสริมให้มีการบูรณาการให้นักศึกษา และบุคลากรจากทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในระดับนโยบาย แผนปฏิบัติการการดำเนินการโครงการ

และการติดตามประเมินผลการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย (ค่า IC= 0.87) และส่งเสริมความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ จากภายนอก ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำโครงการ และกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการ และสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนด (ค่า IC= 0.87) ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่าหลักการหนึ่งที่สำคัญในการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางการพัฒนาระบบราชการ คือ หลักความร่วมมือ ทั้งนี้หากหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย และแผนปฏิบัติการได้ส่งเสริมให้นักศึกษา และบุคลากรได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์จุดเด่นจุดด้อยขององค์กรร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยน และแสดงความคิดเห็น เพื่อกำหนดเป้าประสงค์ นโยบาย และแผนการปฏิบัติงาน เพื่อการส่งเสริมการออกกำลังกายร่วมกัน และได้มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ก็จะเป็นการสร้างความรู้สึกร่วมกันเหมือนเป็นเจ้าของแผนงาน เกิดความผูกพันต่อการนำแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ และผูกพันกับองค์กรมากยิ่งขึ้น (สมยศ นาวิการ, 2537; ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2537; วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, 2542; สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั และประสิทธิ์ สาหร่ายสุวรรณ, 2548) ซึ่งจะสามารถทำให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง และมีผู้เข้าร่วมโครงการมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังทำให้การขับเคลื่อนหรือดำเนินโครงการต่างๆ บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากนักศึกษา และบุคลากรได้รับการสนับสนุน และส่งเสริมให้ได้มีความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานอื่นๆ จากภายนอกมหาวิทยาลัยในการจัดโครงการ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการออกกำลังกายด้วยแล้ว นอกจากจะทำให้มหาวิทยาลัยได้มีโอกาสแลกเปลี่ยน การบริการกับองค์กรภายนอกที่เป็นเครือข่ายแล้ว ยังทำให้มหาวิทยาลัย และองค์กรจากภายนอกได้ใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ปี 2555-2558 ต่อไป

ทั้งนี้ และทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา และบุคลากรอย่างจริงจัง (ค่า IC= 0.87) ก่อน เพราะจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากผลการวิเคราะห์ห้องกร (SWOT analysis) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รวมถึงศึกษาปัญหาการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้านต่างๆ พบว่าจุดด้อย (Weaknesses) อย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัย คือ ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยไม่สนใจ และไม่เข้าใจแนวทางในการพัฒนากีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายมากเท่าที่ควร แต่มุ่งเน้นหรือให้ความสำคัญในการสนับสนุนแผนงาน หรือโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยหรือการเรียนการสอนมากกว่า ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงยุทธศาสตร์ต่างๆ ของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ระหว่างปี 2555- 2558 ก็จะพบว่าในยุทธศาสตร์ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา และนักศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์คือ เพื่อสร้างบัณฑิตคุณภาพ ที่มีศักยภาพสูง มีสมรรถนะการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ในการเข้าสู่ตลาดงานสากลบนพื้นฐาน

แห่งคุณธรรม สำนึกสาธารณะ และภูมิใจกับความเป็นสงขลานครินทร์ และความเป็นไทย พบว่า ไม่มีกลยุทธ์ใดที่กล่าวถึงการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของของนักศึกษาอย่างชัดเจน และเห็นเป็นรูปธรรม แต่มีการกล่าวถึงการพัฒนาทักษะการดำเนินชีวิตของนักศึกษาอยู่บ้างในกลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน และระบบการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 เพื่อเติมเต็มในการสื่อสาร การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และดำรงอยู่ได้ในสถานการณ์โลกอนาคต และกลยุทธ์ที่ 8 จัดการการบ่มเพาะนักศึกษาอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางวิชาการ และพัฒนาระบบกิจกรรมนักศึกษาให้นักศึกษาสามารถสะท้อนภาวะผู้นำ ทักษะชีวิตตามคุณลักษณะบัณฑิต และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี เช่นเดียวกับยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์คือ พัฒนาทรัพยากรบุคคล และกำกับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะบุคคลสายวิชาการทั้งมิติแผนอัตรากำลัง และแผนพัฒนาบุคลากรให้เน้นการมีศักยภาพพร้อมต่อการพัฒนา งานวิจัย บัณฑิตศึกษา และนานาชาติ (กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2555) และพบว่ามหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญหรือมียุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการส่งเสริม และพัฒนา คุณภาพชีวิตของบุคลากร และนักศึกษาน้อยมาก ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรจะทำหน้าที่เป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญสำหรับการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา และบุคลากร ดังที่ Pate และคณะ (2006 อ้างถึงใน Corbin & McKenzie, 2008) ได้ยืนยันว่าสถาบันการศึกษาเป็นสถานที่ที่สำคัญที่สุด และมีประสิทธิภาพมากที่สุดในการส่งเสริมการออกกำลังกาย และการสร้างเสริมสุขภาพอย่างยั่งยืน และสุพิตร สมานิต, อภิลักษณ์ เทียนทอง, วลัย ภัทโรภาส, บรรจบ ภิรมย์คำ และอำพร ศรียาภัย (2547) ได้เสนอแนะไว้ว่า นอกเหนือจากการทำภารกิจหลัก ด้านการเรียนการสอน การวิจัย และ การบริการวิชาการ การทำหน้าที่สร้างจิตสำนึก และส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา และบุคลากรก็ถือเป็นภารกิจหลักที่สำคัญเช่นกัน เพราะหากนักศึกษา และบุคลากรมีความอ่อนแอทางร่างกาย และจิตใจก็ย่อมส่งผลให้กระบวนการทางความคิด และสติปัญญาในการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ก็ลดลง ด้วยเหตุนี้ หากมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุน และส่งเสริมให้ทุกคนได้ออกกำลังกายถูกต้อง และเหมาะสมอย่างจริงจังให้มากขึ้น ก็จะช่วยให้นักศึกษา และบุคลากรมี สุขภาวะที่ดี สุขภาพร่างกายแข็งแรง ปราศจากโรคร้าย มีอารมณ์แจ่มใส ไม่มีภาวะเครียดทางอารมณ์ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอันจะส่งผลให้นักศึกษาสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ดี และบุคลากรสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และทำให้ การพัฒนามหาวิทยาลัยมีความก้าวหน้าต่อไปได้อย่างมีคุณภาพยิ่งขึ้น (วุฒิพงษ์ ปรมัตถากร, 2537; การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2540; ประเวศ วะสี, 2543; สมชาย ลีทองอิน, 2550; สุชาติ โสมประยูร, 2542ก; ประสาน พิทักษ์โกศล, 2546) ดังที่งานวิจัยของ Batt (2009) และของ Anderson, Quinn, Glanz, Ramirez, Kahwati, Johnson, Buchanan, และคณะ (2009) ยืนยันว่าการส่งเสริม และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากรในองค์กรโดย การสนับสนุนให้ออกกำลังกายอย่างจริงจังนี้

จะส่งผลที่ดีให้กับองค์กรในทุกๆระดับ ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การบริหารจัดการ ความสามารถในการผลิต และประสิทธิภาพของผลผลิตที่จะได้รับ เพราะจะช่วยให้ความสามารถในการทำงานของพนักงานดีขึ้น วัฒนธรรมภายในองค์กรดีขึ้น พนักงานมีความรู้สึกที่ดีต่อที่ทำงาน มีกำลังใจที่ดี ช่วยลดสภาวะการขาดงาน พัฒนาความร่วมมือในองค์กรให้ดีขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ของพนักงานและทีมงานดีขึ้น ลดอุบัติเหตุ และลดการบาดเจ็บที่เกิดจากการทำงาน และช่วยลดค่ารักษาพยาบาลขององค์กรได้

วิธีการหนึ่งที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สามารถดำเนินการได้เพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา และบุคลากรซึ่งเป็นสมาชิกขององค์กรทุกคนก็คือ ควรส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรได้เข้าร่วมอบรม สัมมนาเพื่อให้เห็นถึงประโยชน์ และคุณค่าของการออกกำลังกาย และโทษของการไม่ออกกำลังกาย (ค่า IC= 0.87) ทั้งนี้การส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรได้เข้าร่วมอบรมหรือสัมมนาเป็นกระบวนการหนึ่งของแนวคิดการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning organization) ซึ่งมีหัวใจหลักสำคัญอย่างหนึ่งคือ เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรเกิดการพัฒนาเสาะหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้แลกเปลี่ยนกับสมาชิกคนอื่นๆ อยู่เสมอ (เชนสอ ขำดี, 2541; เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว, 2549) การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคลากร และนักศึกษาได้พัฒนาความรู้ และสามารถแลกเปลี่ยนกับสมาชิกคนอื่นๆ ได้ และเพื่อหาทางให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และทัศนคติที่มีต่อการออกกำลังกายของบุคลากร และนักศึกษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาทางการส่งเสริมการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยทางการส่งเสริมการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สมิต สัจฉกร, 2542; ถวิล มาตรฐาน, 2545; กมล ฉิมวงศ์, 2547; นุกูล แข่งดี, 2551) นอกจากเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่ดูแลรับผิดชอบโดยตรงทาง ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยที่จะต้องพัฒนาตนเอง โดยการเข้าร่วมอบรมสัมมนาแล้ว มหาวิทยาลัยก็ควรส่งเสริมให้บุคลากร และนักศึกษาได้เข้าร่วมอบรมสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วย เพื่อให้ทุกคนได้เห็นประโยชน์ และคุณค่าของการออกกำลังกาย และได้ลงมือปฏิบัติกันอย่างจริงจังมากขึ้น โดยอาจจะจัดเป็นโครงการสัมมนา หรือโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการภายในมหาวิทยาลัย ที่ให้เจ้าหน้าที่ของศูนย์กีฬาหรืออาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากรร่วมถ่ายทอดความรู้ ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าที่ผ่านมาได้มีการจัดกิจกรรมประเภทดังกล่าวอยู่บ้างแล้ว เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการไต่เขายืด เพื่อการออกกำลังกาย เป็นต้น แต่โครงการดังกล่าวเหล่านี้ยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากนัก ดังนั้นเพื่อรณรงค์ให้ประชาคมสงขลานครินทร์ได้เห็นถึงประโยชน์ และคุณค่าของการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยก็จะต้องดำเนินการยุทธศาสตร์ ส่งเสริมให้นักศึกษา และบุคลากรได้เข้าร่วมอบรมสัมมนาเพื่อให้เห็นถึงประโยชน์ และคุณค่าของการออกกำลังกาย และโทษของการไม่ออกกำลังกายต่อไปอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ รวมทั้งมหาวิทยาลัยอาจจะจัดให้มี

การศึกษาดูงานจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาปรับใช้ (ค่า IC = 0.75) อย่างไรก็ตาม จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้ ไม่ได้รับการยืนยันจากผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกคน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะมหาวิทยาลัยมีงบประมาณไม่เพียงพอสำหรับการสนับสนุนให้ดำเนินการ ผู้บริหารบางท่าน จึงไม่เห็นด้วยกับยุทธศาสตร์นี้ ทั้งนี้ และทั้งนี้ยุทธศาสตร์นี้ก็ถือว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่ได้รับการยอมรับ จากผู้บริหารของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต้องดำเนินการ เพราะการศึกษาดูงานเป็น การนำบุคลากรในองค์กรให้ไปศึกษาดูแบบอย่างที่ดีของหน่วยงานอื่นเพื่อจะนำมาพัฒนางาน และ ปรับปรุงรูปแบบการทำงานในองค์กรของตนเอง ซึ่งจัดว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้บุคลากร และ นักศึกษาได้มีความตระหนัก และเห็นความสำคัญของการพัฒนาองค์กรของตนเองได้มากขึ้นมีจิตวิญญาณ ในการทำงานเป็นทีม และทำให้วัฒนธรรมขององค์กรเข้มแข็งขึ้น (ถวิล มาตรฐาน, 2545; กมล ฉิมวงศ์, 2547; นกุล แข่งดี, 2551) สอดคล้องกับหลักการการบริหารจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์ใหม่ของ การพัฒนาระบบราชการ ซึ่งได้นำหลักการแนวคิดของการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ และเทคนิค Balanced Scorecard มาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงผลการปฏิบัติงานขององค์กร ให้ดีขึ้น เทคนิคการบริหารที่มุ่งผลสัมฤทธิ์นี้ประกอบด้วยเทคนิคที่สำคัญหลายประการ หนึ่งในเทคนิค เหล่านี้คือ การเทียบงาน (Benchmarking) ซึ่งถือว่าเป็นการพัฒนาองค์กรทางลัดโดยศึกษาองค์กร ในสาขาเดียวกันที่ดีที่สุดแล้ววางแผนปฏิบัติงานให้ได้เหมือนองค์กรต้นแบบ แสวงหากระบวนการ การทำงานกับวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best practice) เพื่อปรับปรุง และพัฒนาองค์กร (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั และประสิทธิ์ สาหร่ายสุวรรณ, 2548) ดังนั้นยุทธศาสตร์การนำบุคลากร และ นักศึกษาไปศึกษาดูงานจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาปรับใช้จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

เช่นเดียวกับยุทธศาสตร์ให้ขอความร่วมมือจากสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพื่อส่งบุคลากร และนักศึกษาไปร่วมฝึกทักษะด้านการกีฬา และการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เพื่อจะได้สามารถ นำความรู้มาถ่ายทอดให้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัย หรือมาช่วยการดำเนินการโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป (ค่า IC = 0.75) ตามหลักการการบริหารจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์ใหม่ของ การพัฒนาระบบราชการ ซึ่งได้นำหลักการแนวคิดของการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ และเทคนิค Balanced scorecard มาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงผลการปฏิบัติงานขององค์กร ให้ดีขึ้น ต้องอาศัยปัจจัยสำคัญหลายประการ การพัฒนาบุคลากร และองค์กรเพื่อให้เป็นองค์กร แห่งการเรียนรู้ (Learning organization) ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้การบริหารแบบมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ประสบผลสำเร็จได้ (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลั และประสิทธิ์ สาหร่ายสุวรรณ, 2548) ดังนั้นการส่งบุคลากร และนักศึกษาไปร่วมฝึกทักษะด้านการกีฬา และการออกกำลังกาย จากสมาคมต่างๆ นี้ ก็เป็นการพัฒนาบุคลากรรูปแบบหนึ่ง นอกจากจะทำให้บุคลากรที่รับผิดชอบ ทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายหรือนักกีฬาที่เป็นนักกีฬาของมหาวิทยาลัยจะได้รับความรู้ และพัฒนาความสามารถของตนเอง เพื่อนำความรู้มาถ่ายทอดให้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัย หรือ

มาช่วยการดำเนินการโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไปได้แล้ว ยังเป็นการสร้างแรงจูงใจที่ดีให้แก่ นักศึกษาหรือบุคลากรคนอื่นๆ อีกด้วย อีกทั้งจะเห็นได้ว่าจริงๆ แล้วยุทธศาสตร์ดังกล่าวสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างองค์กรสัมพันธ์ และเครือข่ายภายนอก ของแผนพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2555-2558 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์เพื่อรักษาระดับความสัมพันธ์ อย่างใกล้ชิดกับเครือข่ายภายนอก องค์กรหน่วยงานท้องถิ่น หรือมูลนิธิ เพื่อร่วมกันทำงานอย่างเกื้อกูล และพร้อมต่อการสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ และทั้งนั้นถึงแม้ว่ายุทธศาสตร์ดังกล่าว นี้ไม่ได้รับการยืนยันจากผู้บริหารทุกคนก็ตาม แต่ก็ถือว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการ ด้วย เช่นเดียวกันนี้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยยอมรับให้ดำเนินการยุทธศาสตร์มีการจัดการ แข่งขัน หรือการประกวดผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในระดับวิทยาเขต คณะหรือวิทยาลัย ภาควิชาหรือสำนัก เพื่อกระตุ้นให้แต่ละหน่วยงานได้เข้าร่วมโครงการ (ค่า IC= 0.75) ทั้งนี้จะเห็นว่าการประกวดหรือการแข่งขันนั้นนอกจากจะทำให้ทุกคนได้พัฒนาความสามารถของตนเอง แล้ว ยังช่วยให้สมาชิกในทีมได้พัฒนามิตรภาพร่วมกัน ส่งเสริมการมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีวินัย มีมารยาท รู้จักเคารพกติกา และยอมรับความสามารถของคนอื่น และที่สำคัญที่สุดคือ ทำให้ทุก คนได้เรียนรู้สิ่งดีๆ จากผู้อื่นอีกด้วยดังนั้นยุทธศาสตร์นี้อาจจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริม ให้นักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้ร่วมมือร่วมใจกันคิดโครงการที่ดี ทำให้เกิดการเรียนรู้ ในระหว่างการดำเนินงานโครงการ ทำให้ทุกคนได้เห็นประโยชน์ของการออกกำลังกาย และ ตื่นตัวหันมาออกกำลังกายกันมากขึ้น อีกทั้งอาจจะทำให้จำนวนของผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริม การออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

และยุทธศาสตร์สุดท้ายที่มหาวิทยาลัยจะต้องดำเนินการอีกอย่างหนึ่งก็คือ มีระบบ การติดตาม กำกับ และดูแลการบริหารงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายทุกระดับ (ค่า IC= 0.75) การติดตาม กำกับ ดูแลการบริหารงานของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องนี้เป็นกระบวนการหนึ่งของการตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน (Performance auditing) ในเทคนิคการบริหารตามแนวคิดการบริหารจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบ ราชการที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Results) ซึ่งเป็นการบริหารที่คำนึงถึงองค์ประกอบหลัก 3 ประการคือ ความประหยัด (Economy) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) กล่าวคือ องค์กรต้องติดตาม กำกับ และดูแลการบริหารงานว่าได้จัดทำทรัพยากร การบริหารมาอย่างประหยัดหรือไม่ บริหารทรัพยากรเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ และ กระบวนการบริหารงานที่นำมาใช้นั้นได้ผลงานบรรลุเป้าหรือได้ผลลัพธ์ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ หรือไม่เพียงไร (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพันธ์ สอนสลั และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548) ทั้งนี้ในการบริหารจัดการภายในองค์กรของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นั้น ก็ได้มีระบบการ

ประเมินผลการทำงานของบุคลากร และหน่วยงานทุกหน่วยงานเพื่อติดตาม กำกับ และดูแล การบริหารงานของหน่วยงานต่างๆ อยู่แล้วอย่างชัดเจน ดังนั้นเมื่อมหาวิทยาลัยได้ก่อตั้งศูนย์กีฬา และสุขภาพขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมกิจกรรมด้านการพัฒนาการกีฬา และส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ มหาวิทยาลัยก็จะต้องใช้กระบวนการติดตาม กำกับ และดูแลการบริหารงานของหน่วยงานดังกล่าว ในทุกระดับเช่นเดียวกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อจะได้ทราบว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นได้บริหารโครงการ อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร โครงการต่างๆ ดำเนินการเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ ประสพผลสัมฤทธิ์เพียงใด คຸ່ມคຸ່ມกับทรัพยากรที่ได้ลงทุนไปหรือไม่ มีอุปสรรคใดบ้างที่ทำให้ โครงการนั้นไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง เป็นต้น อันจะเป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยหรือ ผู้รับผิดชอบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ในการหาทางแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาการบริหารงานองค์กรให้ดีขึ้น เพื่อจะได้ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทุกคนในมหาวิทยาลัย ต่อไป

กล่าวโดยสรุปถึงแม้ว่ายุทธศาสตร์ดังกล่าวทั้งหมดนี้ได้รับการยอมรับจากผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยในระดับที่แตกต่างกัน บางยุทธศาสตร์ได้รับการยอมรับจากผู้บริหารทุกคนของ มหาวิทยาลัย (ค่า IC= 1.0) ส่วนบางยุทธศาสตร์มีผู้บริหารบางท่านที่ไม่ยอมรับ (ค่า IC= 0.75 และ 0.87) แต่ก็ถือว่าร่างยุทธศาสตร์นี้ได้รับการยอมรับจากผู้บริหารของมหาวิทยาลัยตามค่าความน่าเชื่อถือ ทางสถิติ มหาวิทยาลัย และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาดำเนินการเพื่อขับเคลื่อนโครงการพัฒนา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ให้ประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืนต่อไป โดยยุทธศาสตร์นี้ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ และ ยุทธศาสตร์ ดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรทางการศึกษาในภาคใต้ที่มุ่งพัฒนาการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพให้ บุคลากรทุกภาคส่วนบนรากฐานของความสำเร็จอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

1. พัฒนาการบริหารจัดการด้านการกีฬา และการออกกำลังกายอย่างเป็นระบบ โดยการมีส่วนร่วมของนักศึกษา บุคลากรฝ่ายวิชาการ ฝ่ายสนับสนุน และเจ้าหน้าที่ ทุกภาคส่วน
2. สร้างความตระหนักถึงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของบุคลากร ทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. ดำเนินการพัฒนาประชากรของมหาวิทยาลัย สร้างองค์ความรู้วัฒนธรรม และ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของประชากรในมหาวิทยาลัย

4. พัฒนาสุขภาพจิตชีวิตมีสุขให้กับบุคลากรมหาวิทยาลัย และชุมชนในสังคม ส่งเสริม และพัฒนาการออกกำลังกายให้เป็นวัฒนธรรม และวิถีชีวิตสำหรับประชากรของมหาวิทยาลัย

5. ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาผู้นำทางการกีฬา และการออกกำลังกายให้มีขีดความสามารถ และความรู้สูงขึ้น

ยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์ด้านคน

1.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากรด้านกีฬา และการออกกำลังกาย ประกอบด้วย 13 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1) มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย

2) บุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายมีคุณวุฒิทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาการออกกำลังกายการส่งเสริม และการดูแลสุขภาพ

3) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายเป็นผู้ที่มีใจรักในการออกกำลังกาย และตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการออกกำลังกาย

4) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายมีส่วนร่วมในการวางแผน ยุทธศาสตร์

5) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการส่งเสริมการออกกำลังกาย

6) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนให้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง เช่นการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เป็นต้น

7) มีโครงสร้างการบริหารของบุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย และมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับ+ ความสามารถของแต่ละคน

8) บุคลากรด้านการกีฬา และการออกกำลังกายมีความทุ่มเทในการทำงาน

9) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายมีประสบการณ์ทางด้าน การกีฬา และการออกกำลังกาย

10) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายเป็นผู้ที่เข้าใจหลักการสร้าง เสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้

11) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และ
 ขอบข่ายการทำงานของตนเอง

12) บุคลากรด้านการกีฬา และการออกกำลังกายทำงานเป็นทีม และใช้กระบวนการ
 การทำงานแบบมีส่วนร่วม

13) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายมีความคิดสร้างสรรค์ใน
 การจัดทำโครงการต่างๆ และการประชาสัมพันธ์

1.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน ประกอบด้วย
 10 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1) สร้างความตระหนักด้านการออกกำลังกาย และสุขภาพ ให้กับบุคลากรสาย
 วิชาการ และสายสนับสนุนทุกฝ่ายได้รับรู้อย่างต่อเนื่อง และจริงจังว่า “หากอยากมีสุขภาพดี..ก็ต้องทำ
 เอง” หรือ “สุขภาพที่ดีไม่มีขาย”

2) ให้บุคลากรทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุนที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญด้าน
 การส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายมาร่วมวางแผน

3) จัดทำโครงการ และกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย น่าสนใจ และสามารถปฏิบัติ
 ได้อย่างเป็นรูปธรรม และสามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่อง โดยบุคลากรทุกภาคส่วนสามารถเข้ามามี
 ส่วนร่วมในกิจกรรมได้สะดวก และสม่ำเสมอ

4) สำรวจความต้องการ ความจำเป็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพ เพื่อเป็นข้อมูล
 ในการปลูกกระแสความสนใจด้านการออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน

5) จัดโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกายโดยเน้น
 การมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัย

6) จัดระบบ และกลไกในการสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย

7) เปิดโอกาสหรือสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา และ
 การส่งเสริมการออกกำลังกายในสถานบันเครือข่ายทั้งใน และต่างประเทศ

8) จัดอบรม สัมมนา เพื่อให้ความรู้ด้านส่งเสริม และพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพ
 และการออกกำลังกาย เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา

9) มีการยกย่อง ชมเชย บุคลากรที่ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแบบอย่าง
 ที่ดีต่อบุคคลอื่น

10) มีการรายงานผลสำเร็จหรือปัญหาอุปสรรคของการจัดทำโครงการ และกิจกรรม
 ต่างๆ ให้บุคลากรทราบ เพื่อให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และจำนวนมากขึ้น

1.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา ประกอบด้วย 7 กลยุทธ์ ดังนี้

1) มีการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้นักศึกษาหันมาสนใจกีฬา และการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการหลากหลาย เช่น ผ่านเว็บไซต์ของคณะฯ และมหาวิทยาลัย แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ กิจกรรมรณรงค์ โดยสโมสรนักศึกษาหรือองค์กรนักศึกษาหรือสถานศึกษา

2) ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และวางแผนปฏิบัติโครงการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย

3) จัดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการ และความสนใจของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

4) จัดให้มีการวัด และประเมินผลกิจกรรม หรือโครงการการพัฒนานักศึกษา เพื่อสุขภาพ

5) จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายให้แก่ศึกษา อย่างทั่วถึง และอย่างต่อเนื่องตลอดปี

6) จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

7) กำหนดโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาให้อยู่ใน แผนงานของคณะ และมหาวิทยาลัย

2. ยุทธศาสตร์ด้านงบประมาณ

2.1 ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ ประกอบด้วย 8 กลยุทธ์ ดังนี้

1) มีระบบ และกลไกในการจัดสรร และการสนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์กร ภายใน อย่างชัดเจน

2) จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม โดยใช้แผนงานโครงการ และแผนปฏิบัติการ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ประกอบการพิจารณา

3) มีการจัดทำแผนด้านการเงินอย่างเป็นระบบ

4) มีการจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาของวิทยาเขต และวิธีการในการดำเนินงานของแต่ละวิทยาเขตอย่างเหมาะสม

5) จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ และสอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน โครงการ เพื่อลดความซ้ำซ้อน และการใช้งบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

6) สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาต่างๆ ของบุคลากร

7) กำหนดสัดส่วนของงบประมาณให้ชัดเจน (เงินรายได้หรือจากค่าบำรุงกิจกรรม นักศึกษา)

8) มีการจัดสรรงบประมาณตามขนาดของวิทยาเขต

2.2 ยุทธศาสตร์การหาแหล่งทุน ประกอบด้วย 6 กลยุทธ์ ดังนี้

- 1) ประสานขอความร่วมมือจากแหล่งทุนจากภายนอก (บริษัท ห้างร้าน หรือองค์กรต่างๆ) ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย เช่น ส.ส.ส.
- 2) เปิดโอกาสให้เจ้าของแหล่งทุนหรือผู้ให้การสนับสนุนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองจะสนับสนุน
- 3) กิจกรรมที่จะจัดเพื่อหาทุนต้องเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายของมหาวิทยาลัย รวมทั้งศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน
- 4) ขอลงทุนจากองค์กรหลักระดับประเทศ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาประเภทต่าง ๆ กระทรวงการท่องเที่ยว และการกีฬา ฯลฯ
- 5) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากองค์กร หรือหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนทุนหรือให้งบประมาณมาเป็นส่วนหนึ่งของกรรมการดำเนินโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย
- 6) ชี้แจง และประชาสัมพันธ์ให้องค์กรภายนอกได้รับรู้ถึงความจำเป็นของการให้ความอนุเคราะห์ และความสำคัญของการเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณสำหรับการดำเนินโครงการต่างๆ รวมทั้งได้ทราบถึงผลตอบแทนที่องค์กรภายนอกจะได้รับ

3. ยุทธศาสตร์ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ประกอบด้วย 16 กลยุทธ์ ดังนี้

- 1) กำหนดระเบียบการใช้สถานที่ด้านการกีฬา และการออกกำลังกาย รวมถึงอุปกรณ์การกีฬาที่เหมาะสม
- 2) กำหนดกรอบ และแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ครอบคลุมทั้ง งบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์
- 3) จัดให้มีสถานที่ให้พร้อมใช้ และเพียงพอต่อความต้องการของบุคลากร
- 4) ปรับสถานที่ พัฒนาสถานที่หรือประยุกต์สถานที่ให้สามารถใช้ออกกำลังกายได้
- 5) ตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการบริหารจัดการที่ชัดเจนในการดูแลพื้นที่ และอุปกรณ์ออกกำลังกาย
- 6) ส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักการบริหารที่ยุติธรรม โปร่งใส
- 7) บริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ให้เอื้อ และเสริมสร้างบรรยากาศให้บุคลากร และนักศึกษาอยากออกกำลังกาย อยากรู้ออกสุขภาพ และสร้างความมั่นใจ และปลอดภัยให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการ

- 8) สำรวจความต้องการ และตั้งงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายให้มากขึ้น และมีเพียงพอ
- 9) จัดทำนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายขององค์กรที่เป็นรูปธรรม และมีการบูรณาการทุกภาคส่วน
- 10) กำหนดกรอบ และแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในแต่ละช่วงเวลาอย่างชัดเจน
- 11) กำหนดพันธกิจของการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ชัดเจน
- 12) มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง
- 13) ขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์การออกกำลังกายจากภาคส่วนเอกชนหรือเชิญเข้ามามีส่วนร่วม และให้ผลตอบแทนในรูปแบบอื่น
- 14) มีการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และการออกกำลังกายภายในองค์กรทุกๆ ด้านให้ทันสมัยอยู่เสมอ
- 15) มีการวิจัย และพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง
- 16) จัดทำกรอบ และแผนปฏิบัติการในการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายที่สอดคล้องกันในทุกระดับ

4. ยุทธศาสตร์ด้านการประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วย 11 กลยุทธ์ ดังนี้

- 1) จัดทำสื่อนวัตกรรมทุกรูปแบบเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศวัย และสภาพร่างกายเพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬา และการออกกำลังกายเป็นพฤติกรรมที่เป็นนิสัยต่อไป
- 2) ให้สโมสรนักศึกษามีส่วนร่วมในประชาสัมพันธ์ และรณรงค์โครงการดังกล่าว
- 3) มหาวิทยาลัยควรเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์วิสัยทัศน์ พันธกิจ มาตรการแผนดำเนินการ ของโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ประชาคมมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึงครอบคลุมผู้ใช้บริการทุกกลุ่ม และตรงกลุ่มเป้าหมาย
- 4) มหาวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง
- 5) มหาวิทยาลัยควรใช้วิธีการ และช่องทางการประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลายโดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัย และสามารถเข้าถึงได้ง่าย

6) มหาวิทยาลัยควรมีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดี ต้องประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และอย่างต่อเนื่อง เพื่อสื่อสารให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึง

7) มีการโฆษณา และประชาสัมพันธ์เพื่อแสดงความขอบคุณในการสนับสนุน ด้านงบประมาณของหน่วยงานภายนอกอย่างชัดเจน และต่อเนื่อง

8) มีการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลาย อย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง

9) เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายให้สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมาย เช่น กับนักศึกษาใช้ Facebook, Line, social media อื่นๆ เป็นต้น

10) เพิ่มประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานที่สามารถพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงรูปแบบที่ทันสมัยอยู่เสมอ

11) แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบด้านการประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์โครงการ

5. ยุทธศาสตร์ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ ประกอบด้วย 13 กลยุทธ์ ดังนี้

1) กำหนดนโยบายรณรงค์ให้บุคลากร และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เห็นคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลาย และผ่านสื่อหลายช่องทาง เช่น แผ่นพับ เสียงตามสาย วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ทีวีหนังสือวีจ เว็บไซต์ e-mail, social media ต่างๆ (Facebook, line) เป็นต้น

2) โครงการต่างๆ ด้านส่งเสริมสุขภาพควรปฏิบัติได้จริง และเห็นผล

3) รวบรวมวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ทั้งจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน

4) ให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย

5) ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงหรือทับซ้อน โครงการต้องมุ่งเน้นไปยังกลุ่มเป้าหมายที่องค์กรดูแลอย่างชัดเจน โดยเน้นที่นักศึกษา และบุคลากรภายในก่อน

6) อนุญาตให้คนในครอบครัวของบุคลากร และนักศึกษาใช้บริการสถานที่ และอุปกรณ์กีฬา และการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยด้วยเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ออกกำลังกายเป็นครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ

7) ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี

8) กำหนดนโยบาย และแผนปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายที่ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุนได้ตื่นตัวในการออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพ และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว

9) กำหนดวัน เวลา สถานที่ ในการออกกำลังกายไว้ในแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจน

10) ให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนดำเนินการ และนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย

11) กำหนดให้ “การมีสุขภาพดี” เป็นวัฒนธรรมองค์กรอีกวัฒนธรรมหนึ่งควบคู่กับวัฒนธรรมคุณภาพของมหาวิทยาลัย

12) กำหนดเป้าหมาย และตัวชี้วัดให้ชัดเจนในโครงการกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

13) จัดให้มีวันสุขภาพของมหาวิทยาลัยให้บุคลากร และนักศึกษาร่วมกันออกกำลังกาย

6. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหาร การจัดการ ประกอบด้วย 18 กลยุทธ์ ดังนี้

1) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยเป็นแบบอย่างที่ดีของการณรงค์การออกกำลังกาย

2) สร้างภาคีเครือข่ายร่วมกับองค์กรส่งเสริมสุขภาพทั้งภาครัฐ และเอกชน

3) มีการติดตามผลการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายต่างๆ ทั้งระยะสั้น และระยะยาว

4) มีระบบ และกลไกในการสร้างความร่วมมือของของนักศึกษา และบุคลากรที่เป็นรูปธรรม และชัดเจน

5) ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายของนักศึกษา และบุคลากรในการดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย

6) รณรงค์ให้นักศึกษา และบุคลากรได้เห็นประโยชน์ และคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเป็นรูปธรรม

7) รณรงค์ให้นักศึกษา และบุคลากรได้เห็นความจำเป็นในการต้องเข้าร่วมการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย

- 8) มีหน่วยงาน และบุคลากรที่จะรับผิดชอบการดำเนินโครงการอย่างชัดเจน และเพียงพอ
- 9) มีระบบการติดตามความก้าวหน้า และประเมินผลในการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ
- 10) ส่งเสริมให้มีการบูรณาการให้นักศึกษา และบุคลากรจากทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในระดับนโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการ และการติดตามประเมินผล การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย
- 11) ส่งเสริมความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ จากภายนอก ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำโครงการ และกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการ และสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนด
- 12) ส่งเสริมให้นักศึกษา และบุคลากรได้เข้าร่วมอบรม สัมมนาเพื่อให้เห็นถึงประโยชน์ และคุณค่าของการออกกำลังกาย และโทษของการไม่ออกกำลังกาย
- 13) สนับสนุนการใช้ข้อมูลจากการติดตาม และประเมินผลในการพัฒนา และการปรับปรุงการบริหารงาน
- 14) ควรส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของของนักศึกษา และบุคลากรอย่างจริงจัง
- 15) จัดการแข่งขันหรือการประกวดผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในระดับวิทยาเขต คณะหรือวิทยาลัย ภาควิชาหรือสำนัก เพื่อกระตุ้นให้แต่ละหน่วยงานได้เข้าร่วมโครงการ
- 16) มีระบบการติดตาม กำกับ และดูแลการบริหารงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายทุกระดับ
- 17) ขอความร่วมมือจากสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพื่อส่งบุคลากร และนักศึกษาไปร่วมฝึกทักษะด้านการกีฬา และการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เพื่อจะได้สามารถนำความรู้มาถ่ายทอดให้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัย หรือมาช่วยการดำเนินการโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป
- 18) ควรมีการศึกษาดูงานจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาปรับใช้

บทสรุปยุทธศาสตร์

ร่างยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านนี้เป็นร่างยุทธศาสตร์ที่ได้มีการบูรณาการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ซึ่งยึดแนวคิด และหลักการสำคัญของยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพดีถ้วนหน้าตามกฎบัตรออตตาวา (Ottawa Charter) ที่ให้ความสำคัญกับแนวคิดหลัก 2 แนวคิด คือกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกาย (Physical activity) ในชีวิตประจำวัน และพื้นที่สุขภาพ (Healthy space) (วิลาลินี อุดุลยานนท์, 2553; สิ้นศักดิ์ชนม์ อุ๋นพรมมี, 2556) แผนการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ซึ่งเป็นองค์กรด้านสุขภาพมีหน้าที่จุดประกาย กระตุ้น สนับสนุน และประสานความร่วมมือกับกลุ่มบุคคล องค์กร และหน่วยงาน ต่างๆ ในสังคมทั้งภาครัฐ และเอกชนให้ร่วมกันทำงานบูรณาการในการขับเคลื่อนกระบวนการสร้างเสริมสุขภาพ มุ่งสู่วิสัยทัศน์ “คนไทยมีสุขภาพอย่างยั่งยืน” เพื่อให้คนไทยได้เข้าถึง “ระบบสุขภาพพอเพียง” อย่างถ้วนหน้า และอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2554) แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2558) ซึ่งมุ่งเน้นภารกิจหลักที่สำคัญ 4 ด้าน คือ การ เรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และแนวคิดการจัดการเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic management) (Kotler & Murpley, 1981; วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, กฤษณา สุวรรณภักดี, พรพรรณ ปริญาธนากุล, วลีพร ธนาธิคม และพรทิพย์ นุกุลวุฒิโอกาส, 2548) การบริหารจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการแบบมีส่วนร่วมที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (สนธิรักษ์ เทพเรณู, อรพินธ์ สอนสลับ และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ, 2548) โดยให้ร่างยุทธศาสตร์ฉบับนี้อยู่ภายใต้กรอบแนวคิด และหลักการของระบบคุณค่าทางสังคม และวัฒนธรรมองค์กร 6 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย การมีส่วนร่วม (Participation) การพัฒนาที่มีการบูรณาการทุกด้าน (Holism) ความเสมอภาคของทุกฝ่ายทุกคน (Equity) การร่วมใจ มีข้อผูกพันร่วมกันทุกฝ่าย (Consensus) การร่วมมือกัน ทำงานอย่างบูรณาการในทุกๆ สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (Interdiscipline collaboration) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน และต่อเนื่อง (Sustainability) (Dooris, 2001; พันธ์ พุกษ์สุนันท์, 2550) ผู้วิจัยเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่าร่างยุทธศาสตร์ฉบับนี้จะสามารถทำให้การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ออกกำลังกายเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น และสามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล อีกทั้งจะสามารถทำให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ เอื้อต่อการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย และเป็นศูนย์กลางของการส่งเสริมการมีสุขภาพทางกาย ใจ ปัญญา และสังคมที่ดี สามารถเชื่อมโยงขยายผลไปสู่สังคมภายนอก เพื่อขับเคลื่อนนำพาสังคมไทยไปในทิศทางที่ถูกต้อง ทำให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีอย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยควรนำผลการวิเคราะห์ บริบท และทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไปใช้ โดยการส่งเสริม และเปิดโอกาสให้บุคลากร นิสิตนักศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง ร่วมกันแก้ไขจุดอ่อน และอุปสรรคของการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยอย่างทั่วถึง

2. มหาวิทยาลัยควรนำผลการวิเคราะห์ บริบท และทิศทางด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไปให้ผู้เกี่ยวข้องโดยตรงได้พิจารณาถึงจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค เพื่อนำไปเป็นประโยชน์ต่อการจัดการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ต่อไป

3. มหาวิทยาลัยควรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาถึงความเป็นไปได้ของการนำยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้ไปใช้ประกอบในการวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยในปีต่อๆ ไป

4. มหาวิทยาลัยควรทดลองนำยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้ไปใช้ประกอบในการวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยในปีต่อๆ ไป และประเมินผลการนำยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้ไปใช้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

1. ศึกษาวิจัยผลการดำเนินการร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ฉบับนี้

2. ศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา และบุคลากร ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3. ศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านอื่นๆ อาทิเช่น ด้านการมีโภชนาการที่ดี ด้านการส่งเสริมจิตตปัญญาศึกษา ด้านป้องกันอุบัติเหตุทางจราจร ด้านการเล่นเกมส์คอมพิวเตอร์เกินควร ด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม ด้านเพศศึกษา ด้านการรณรงค์ไม่เสพสิ่งเสพติด การละเลิกการพนัน เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมลชนก ทองเอียด. (2548). *พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพและปัจจัยบางประการในผู้ถูกควบคุมชาย ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภาคใต้*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2540). *การออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2550). *แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 - 2554)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค้ำ สกสค.
- _____. (2554). *แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555-2559)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ องค์การค้ำของ สกสค.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2550). *แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)*. นนทบุรี: สำนักนโยบายและแผนยุทธศาสตร์.
- ฤชดา กรุดทอง. (2530). การวิจัยเชิงอนาคต. *วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนา*. 3, 12-18.
- กองกิจการนักศึกษา. (2557). *รายงานประจำปีประเมินคุณภาพกองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. สืบค้นเมื่อ 3 พฤศจิกายน 2557, จาก: <http://student.psu.ac.th/qa/rpt.php>
- กองแผนงาน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2555). *แผนพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (พ.ศ. 2555- 2558)*. สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2556, จาก : <http://www.planning.psu.ac.th/index.php/information/30-sar>
- กองสุขศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (2542). *แนวคิด ทฤษฎี และการนำไปใช้ในการดำเนินงานสุขศึกษาและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ*. นนทบุรี: กองสุขศึกษา สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข.
- กาญจนา คำด้วง. (2549). *พฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

การกีฬาแห่งประเทศไทย สำนักนายกรัฐมนตรี. (2540). *การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจ เอ็ม ที.

_____. (2536). *การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา.

กาสั๊ก เต๊ะชั้นหมาก. (2531). *อนาคตสภาพและทางเลือกในอนาคตสำหรับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมในปี พุทธศักราช 2540*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

กำพล ศรีวัฒนกุล. (2543). *อ้วนไขมัน*. กรุงเทพฯ: Sky book.

กิตติศักดิ์ พลอยพานิชเจริญ. (2557). *TQM: การบริหารเพื่อคุณภาพโดยรวม*. กรุงเทพฯ: ส.ส.ท.

กุลธิดา เหมเพชร, คมกริช เขาวพานิช, พรเพ็ญ ลาโพธิ์ และวาสิฏฐี เทียมเท่าเกิด. (2555). *พฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของบุคลากรในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: แผนงานส่งเสริมนวัตกรรมกรรมการออกกำลังกาย และกีฬาเพื่อสุขภาพ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

เกษม ต้นติผลาชีวะ และกุลยา ต้นติผลาชีวะ. (2528). *การรักษาสุขภาพในวัยสูงอายุ*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

เกษม บุญอ่อน. (2522). เดลฟาย: เทคนิคการวิจัย. *คุรุปริทัศน์*. 10(10), 26-28.

เกษม พันธุ์สะ. (2540). *การเปรียบเทียบเทียบความต้องการกิจกรรมกีฬาระหว่างนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ กับมหาวิทยาลัยอุดรธา มาเลเซีย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว. (2549). คุณสมบัติพื้นฐาน 5 ประการขององค์กรแห่งการเรียนรู้. *วารสารสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย*, 15(83), 97-99.

ชนิษฐา วิทยาอนุมาส. (2530). การวิจัยแบบเดลฟาย: เทคนิคและปัญหาที่พบในงานวิจัย. ใน *ชมรมผู้สนใจงานวิจัยทางการศึกษา* (บรรณาธิการ), *รวมบทความเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา*. (หน้า 24-39). กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

ครรรชิต มาลัยวงศ์. (2543). *เทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหาร*. สืบค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2558, จาก:
<http://www.drkanchit.com/presentations/it-management.pdf>

คณะกรรมการอำนวยการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ. (2550). *แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.

_____. (2555). *แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.

คนอง ธรรมจันดา. (2543). *สมรรถภาพทางกายและพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดเชียงใหม่ พะเยา และน่าน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงเสริมสุขภาพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

คำรณ ธนาธร. (2537). *ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสงเสริมสุขภาพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

จตุพงศ์ แก้วใส. (2540). *แนวโน้มการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนประถมศึกษาใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2540-2549)*. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.

จรรยาลักษณ์ สุขแจ่ม. (2541). *การสร้างแรงจูงใจเพื่อสงเสริมการออกกำลังกายในพยาบาลโรงพยาบาลวชิรพยาบาล กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.

เจริญ กระบวนรัตน์. (2540). *ร่างกายกับผลที่ได้จากการออกกำลังกาย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จรวยพร ธรณินทร์. (2534). *ออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: บริษัทเลิฟแอนด์ลิฟเพรส.

จรินทร์ ธาณีรัตน์. (2527). *คู่มือกีฬา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- จำเริญรัตน์ เจือจันทร์. (2543). *การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยเอกชน*.
วิทยานิพนธ์การศึกษาคุุณภูมิตต สาขาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- จิตอารี ศรีอาคะ. (2543). *การรับรู้อุปสรรคต่อการออกกำลังกายและพฤติกรรมการออกกำลังกายของ
พยาบาล*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสตรี บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- จิรภรณ์ ศิริประเสริฐ. (2526). *ความต้องการและการจัดบริการด้านการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริม
สุขภาพของบุคลากรในมหาวิทยาลัย*. ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- จุมพล พูลภัทรชีวิน. (2529). การวิจัยอนาคต. *วารสารวิจัย*, 1(1), 22- 25.
- _____. (2548). ปฏิบัติการวิจัยอนาคตด้วย EDFR. *วารสารบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 1(2), 19-31.
- จุมพล พูลภัทรชีวิน. (2553). เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR. ใน ทศพร ศิริสัมพันธ์
(บรรณาธิการ) *เทคนิควิธีการวิเคราะห์หุ่นโยบาย*. (พิมพ์ครั้งที่ 9, หน้า 74-86). กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉลองชัย ม่านโคกสูง. (2537). *ความต้องการรับบริการทางด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาและ
บุคลากรในมหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ฉัตรฤดี สุบรรณ ณ อยุธยา. (2533). *ความต้องการการออกกำลังกายของอาจารย์ในสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ
- ฉก ฉนะสิริ. (2540). *การเพิ่มประสิทธิภาพของชีวิต*. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: ป.สัมพันธ์พานิช.
- _____. (2540). *ทำอย่างไรชีวิตจะยืนยาวและมีความสุข*. กรุงเทพฯ: คราฟแมนเพรส.

- เฉลิม สัตยเสวนา. (2532). *ความต้องการกิจกรรมกีฬาของนักศึกษามหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- เฉลิมพล กระบวนรัตน์. (2541). *พฤติกรรมศาสตร์สาธารณสุข*. กรุงเทพฯ: สหประชาพานิชย์.
- เฉลิมพล สุทธจรรยา. (2546). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทางการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ.
- ชนิตา รัชพลเมือง. (2553). การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย ใน เทคนิควิธีการวิเคราะห์นโยบาย. ทศพร ศิริสัมพันธ์ (บรรณาธิการ). (พิมพ์ครั้งที่ 9, หน้า 59-72). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลลดา ไชยกุลวัฒนา. (2549). *ส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดอุบลราชธานี*. วารสารวิชาการ ม.อบ. 8(2), 89-103.
- ช่วงโชติ พันธุ์เวช. (2552). *การจัดการคุณภาพ TQM (Total Quality Management)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- _____. (2553). *ชุดคู่มือการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่คุณภาพ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ชายฉลาด ธาราวร และอำนาจ สุขแจ่ม. (2550). *การศึกษาความต้องการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา (เอกสารทางวิชาการหมายเลข 312)*. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- ชื่น ศิริรักษ์. (2547). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยพยาบาลในภาคกลาง สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

- ชูเกียรติ เกียรติธีรรัตน์. (2537). *ความต้องการออกกำลังกายของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน*.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ไชยา อังศุสุนทรกุล. (2543). *พฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนใน
วิทยาลัยพลศึกษาเขตภาคเหนือ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ดวงเดือน พันธุโยธี. (2539). *ความสัมพันธ์ระหว่างความสำคัญของสุขภาพการรับรู้ประโยชน์ของ
การออกกำลังกายและพฤติกรรมการออกกำลังกายของผู้สูงอายุในจังหวัดเชียงใหม่*.
วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ดวงพร กตัญญูตานนท์. (2554). *ภาวะโภชนาการและพฤติกรรม 3 อ. ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ*. *วารสาร มฉก.วิชาการ*. 14(28), 67-84.
- ดำรง กิจกุล. (2527). *การออกกำลังกาย*. กรุงเทพฯ: คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดิลก บุญเรืองรอด. (2530). *การวิจัยอนาคตทางการศึกษา*. *วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนา*.
3, 19-25.
- ถนอมวงศ์ ถุขณ์เพชร. (2544). *พฤติกรรมการออกกำลังกาย เล่นกีฬาและดูกีฬาของประชาชนใน
เขตกรุงเทพมหานคร*. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ*. 27, 25-33.
- ถวิล มาตรฐาน. (2545). *การปฏิรูปการศึกษา: โรงเรียนเป็นฐานการบริหารจัดการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ. (2557). *กลยุทธ์การจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนิสิตนักศึกษาใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ*. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 16(1), 149-152.
- ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ. (2557). *การยกระดับมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ*. *วารสาร
ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 17(1), 169-178.

- ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ. (2558). การศึกษาการจัดการกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 17(3), 89-99.
- ทวีศักดิ์ สุริยมล. (2552). ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการการกีฬาโดยความร่วมมือขององค์กรกีฬา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2539). *การวางแผนเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี.
- _____. (บรรณาธิการ, 2539). *เทคนิควิธีการวิเคราะห์นโยบาย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (บรรณาธิการ). (2548). *การบริหารราชการแนวใหม่: บริบทและเทคนิควิธี*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- ทศนา แคมมณี และ สร้อยสน สกลรักษ์ (บรรณาธิการ). (2540). *แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทียนฉาย กิระนันท์. (2537). *เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์: การพัฒนาสุขภาพอนามัยในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สมบูรณ์. (2549). *จากองค์กรแห่งการเรียนรู้...สู่องค์กรเปี่ยมสุข*. กรุงเทพฯ: ประชาสัมพันธ์สยาม.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2535). *กลยุทธ์การจัดการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: รุ่งแสงการพิมพ์.
- _____. (2535). *องค์การและการบริหารการจัดการจัดการแผนใหม่*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธเนศ ขำดี. (2541). องค์กรแห่งการเรียนรู้. *วารสารส่งเสริมเทคโนโลยี*. 24(137), 171-174.
- ัญชนก ชุมทอง. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การออกกำลังกายของบุคลากรกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.

- นงนภัส คู่วรัญญู เทียงกมล. (2551). *การวิจัยเชิงบูรณาการแบบองค์รวม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2538). วิธีวิทยาขั้นสูงด้านการวิจัยและสถิติ. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*. 7(2), 1-36.
- นัฏรตี พลวัง. (2541). *การศึกษาสถานการณ์ยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาระหว่างปี 2541-2546 โดยใช้เทคนิคการสร้างภาพอนาคต*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- นัทธี บุญจันทร์. (2557). การพัฒนาตัวแบบกิจกรรมกีฬาและนันทนาการเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. *วารสารวิชาการ สถาบันการพลศึกษา*. 6(3), 145-156.
- นันทา อ่วมกุล และจินตนา พัฒนพงศ์ (บรรณาธิการ). (2546). *แนวปฏิบัติบริการสุขภาพสำหรับศูนย์สุขภาพชุมชน ด้านการส่งเสริมสุขภาพ*. นนทบุรี: สำนักพัฒนาระบบบริการสุขภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข.
- นันทิยา หุตานุวัตร และณรงค์ หุตานุวัตร. (2545). *SWOT: การวางแผนกลยุทธ์ธุรกิจชุมชน*. อุบลราชธานี: คณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- นัตยา ปิลาธนนานนท์. (2526). *อนาคตศาสตร์*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นำสุข บำเพ็ญแพทย์. (2547). *ปัญหาและความต้องการการออกกำลังกายของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- นิกร สีแล. (2555). *ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการพลศึกษา: การพัฒนาเกณฑ์และประเมินโดยใช้ทฤษฎีโปรแกรม*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

นิจลววรรณ เพชรรินทร์. (2553). *พฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรีหลักสูตรปกติคณะ
สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรบัณฑิต คณะ
สาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

นิยม จันทร์แถม. (2547). *แนวโน้มยุทธศาสตร์การสร้างเสริมสุขภาพผู้สูงอายุในทศวรรษหน้า พ.ศ.
2555 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและ
พัฒนาระบบสาธารณสุข คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.

นิรนาม. (2555). *รู้จัก สสส*. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. ค้นเมื่อ 17 มีนาคม
2555, จาก: <http://www.thaihealth.or.th/Aboutus.html>

นุกูล แข่งดี. (2551). *ยุทธศาสตร์การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุดรธานี, อุดรธานี.

เนสนี ไชยเอี้ย, พรพรรณ สันติเสวี, ศรีน้อย มาศเกษม, สิริรัตน์ ลาทอง, ศิริหทัย ขวโธธา,
ศักรินทร์ จิรพงศธร, อุมา โชติชะวงศ์. (2548). *การออกกำลังกายอย่างเพียงพอและ
พฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*.
ศรีนครินทร์เวชสาร. 20, 11-16.

ณัฐชуда วิจิตรจามรี. (2553). *การสื่อสารในองค์กร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บรรลุ ศิริพานิช (บรรณาธิการ). (2541). *การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ*. กรุงเทพฯ:
หมอชาวบ้าน.

บัณฑิต หาญธงชัย. (2555). *ยุทธศาสตร์เพื่อดำเนินการงานกิจการนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษา
ประจำวิทยาเขต*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

บันเทิง เกิดปราง. (2541). *การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

บุญใจ ศรีสถิตนรากร. (2543). *การพัฒนาดัชนีรวมของคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับหลักสูตร
พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาการวิจัยและ
พัฒนาหลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2532). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เจริญผลการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด และสุริทอง ศรีสะอาด. (2552). *การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการศึกษ*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปกรณ ปรียากร. (2546). *การวางแผนกลยุทธ์*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: เสมอธรรม.
- ประเทือง เพ็ชรรัตน์. (2530 มกราคม-ธันวาคม). เทคนิคเดลฟาย. *วารสารการวิจัยเพื่อการพัฒนา*. 3, 38-42.
- ประภา เพ็ญสุวรรณ, วสันต์ ศิลปะสุวรรณ และบุญยง เกี่ยวการค้า. (2538). การศึกษาสถานการณ์การส่งเสริมสุขภาพในประเทศ. *วารสารการวิจัยระบบสาธารณสุข*. 3, 170-180.
- ประยูร ศรีประสาธน์. (2523). เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. 14(2), 50-59.
- ประเวศ วะสี. (2543). *สุขภาพในฐานะอุดมการณ์ของมนุษย์*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- _____ . (2546). สุขภาวะทางจิตสุขภาวะทางจิตวิญญาณ. *หมอชาวบ้าน*. 22(261), 41-46.
- _____ . (2548). *มรรค 12 สู่ประเทศไทยอยู่เย็นเป็นสุข*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). นนทบุรี: สำนักงานปฏิรูประบบสาธารณสุขแห่งชาติ.
- ประศักดิ์ สันติภาพ. (2546). *พฤติกรรมกรรมการออกกำลังกาย และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในกลุ่มนักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ประสาน พิทักษ์โกศล. (2546). *ผลการฝึกแบบแอโรบิคแดนซ์และแบบแบบทดสอบเก้าอี้จตุรัสที่มีต่อปริมาณการใช้ออกซิเจน ของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ปราณี ทองคำ. (2529). *เทคนิคและเครื่องมือวิจัยทางการศึกษา*. ปัตตานี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- ปริญญา ดาสา. (2544). *พฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายและการรับรู้อุปสรรคต่อการออกกำลังกายของอาจารย์สตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลสตรี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ปริญญาพัชญ์ นนทวงศ์กุลศิริ. (2553). *แรงจูงใจในการวิ่งเหยาะตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ปริยาภรณ์ โกมุก. (2548). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของบุคคลทางการพยาบาลโรงพยาบาลพระนั่งเกล้า จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ปัทมา รอดทั้ง. (2540). *การใช้เวลาว่างด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนในเขตภาคกลางตอนล่าง*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พงศ์มิตร โพธิ์กลาง. (2543). *การศึกษาเรื่องทัศนคติที่มีผลต่อการออกกำลังกายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พนัส พุกษ์สุนันท์. (2550). *มหาวิทยาลัยส่งเสริมสุขภาพ*. สืบค้นเมื่อ 17 มกราคม 2555, จาก: http://advisor1.anamai.moph.go.th/322/HEALTH_Vol32No2_02.pdf
- พนารัตน์ วิศวะเทพนิมิต. (2539). *สมรรถนะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตทางพยาบาลศาสตร์ ใน พ.ศ. 2544 ถึง 2549*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- พรชูลี อาชวอำรุง. (2537). *กลวิธีวิจัยอนาคต: กระบวนการอนาคตปริทัศน์*. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย*. 6(2), 76-91.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พวงผกา คงวัฒนานนท์. (2556). การใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธีเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือของงานวิจัยทางสุขภาพ. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*. 21(7) (ฉบับพิเศษ): 648-657.

พัชรินทร์ ตรีศักดิ์ศรี. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมหานคร. วิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.

พัลลภ คำลือ. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

พินิจ กุลละวณิชย์. (2535). *คู่มือการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.

_____. (2540). การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ. ใน สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย (บรรณาธิการ). *คู่มือการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ* (หน้า 11-13). กรุงเทพฯ: องค์การส่งเสริมสุขภาพแห่งประเทศไทย.

เพชรมณี วิริยะสีบพงศ์. (2545). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณภาพกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกกระทรวงสาธารณสุข. ปริญญาโท การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.

เพ็ญพร ไชยนาพงษ์. (2536). *แนวโน้มการบริหารของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดในทศวรรษหน้า*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.

ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฟ้าม่วย เรื่องเลิศบุญ. (2538). การศึกษาแนวโน้มการบริหารในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในศตวรรษที่ 21. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

- ภูงศ์ แพรขาว. (2551). *พฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษา กรณีศึกษา: นักศึกษา มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- มงคล แผงสาเคน. (2548). *พฤติกรรมสุขภาพและพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- _____. (2549). *การออกกำลังกายด้วยการเหยียดกล้ามเนื้อเพื่อสุขภาพ และกีฬา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- มนู วาทีสุนทร. (2541). หลักการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพตามสภาพร่างกาย. *วารสารสุขุทัยธรรมมาธิราช*. 11(3), 5-17.
- มานพ สมาลัย. (2548). *การศึกษาให้บริการเพื่อการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- โยธิน แสงดี. (2555). *ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods)*. สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2555, จาก: http://rlc.nrct.go.th/ewt_dl.php?nid=679
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2546). *การประเมินโครงการแนวคิดและแนวปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตน์ะ บัวสนธ์. (2555). *วิธีการเชิงผสมผสานสำหรับการวิจัยและประเมินผล*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เรืองศักดิ์ ศิริผล. (2542). *การออกกำลังกายกับการควบคุมโรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคหัวใจขาดเลือด*. นนทบุรี: สำนักพัฒนาวิชาการแพทย์ กรมการแพทย์.
- รุจน์ เอ็งฉ้วน. (2558). *การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อการจัดการศึกษาโดยครอบครัว: กรณีศึกษา ภาคใต้ของประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.

ลดาวัลย์ ประทีปชัยกูร, พัชรียา ไชยลังกา และปิยะนุช จิตตุนนท์. (2551). ภาวะสุขภาพและ
พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของบุคลากร: กรณีศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. *สงขลานครินทร์เวชสาร*. 26(2), 151-161.

ลดาวัลย์ ประทีปชัยกูร, พัชรียา ไชยลังกา และปิยะนุช จิตตุนนท์. (2552). *ภาวะสุขภาพและ
พฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพของบุคลากร: กรณีศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

ลักขณา สิริรัตนพลกุล. (2548). ออกกำลังกายสัปดาห์ละ 3 ครั้ง. *พอควอลิตี้*. 9(63), 133-138.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). *หลักการและวิธีสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วรินทร์า ดวงดารา. (2549). *การส่งเสริมการออกกำลังกายของบุคลากรพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช
กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.

วัฒน์ บุญกอบ. (2552). *การพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของอาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการพัฒนาศึกษาการพัฒนาระบบ มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
กรุงเทพมหานคร*.

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์. (2542). *การบริหารแผนงานเชิงกลยุทธ์ในหน่วยงานภาครัฐบาล*.
กรุงเทพฯ: ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์, กฤษณา สุวรรณภักดี, พรพรรณ ปริญาธนกุล, วลีพร ธนาธิคม และ
พรทิพย์ นุกุลวุฒิโอภาส. (2548). *การวางแผนกลยุทธ์: ศิลปะกำหนดแผนองค์การสู่ความ
เป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: บริษัทอินโนกราฟฟิกส์.

วัลลภ รุจิรากร. (2546). *ปัญหาและความต้องการในการออกกำลังกายของนิสิตระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.

- วาสนา ประवालพฤษ์. (2544). *คู่มือการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา เรื่องหลักและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัทเดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- วิฑูรย์ ต้นสุวรรณรัตน์. (2545). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออกกำลังกายกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- วิเชียร วิทย์อุดม. (2554). *ทฤษฎีองค์การ*. กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- วิภาวรรณ ลีลาสำราญ และวุฒิชัย เพิ่มศิริวานิชย์. (2547). *การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและในโรคต่างๆ*. สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2532). *อนาคตทางการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและบทวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: อักษรพัฒนา.
- _____. (2545). *วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสม: กระบวนทัศน์ใหม่สำหรับการวิจัยทางการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัทอักษรพัฒนา.
- วิโรจน์ พวงพิกุล. (2550). *ความต้องการในการออกกำลังกายของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต ศรีราชา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา, ชลบุรี.
- วิลานี อุดุลยานนท์. (2553). *กฎบัตรโทรอนโตเพื่อกิจกรรมทางกาย: ข้อเสนอระดับโลกเพื่อให้เกิดการปฏิบัติ*. สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2555, จาก: http://www.ispah.org/AcuCustom/Sitename/DAM/132/Toronto_Charter_Thai_FINAL.pdf
- วุฒิพงษ์ ปรมัตถากร. (2537). *การออกกำลังกาย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- _____. (2541). *กีฬาเวชศาสตร์*. นครราชสีมา: คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูนครราชสีมา.
- _____. (2542). *โภชนาการกับการกีฬา*. *สีมาจารย์*, 13(27), 37-43.
- _____. (2545). *กีฬาเพื่อสุขภาพ*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

- วุฒิพงษ์ ปรมัตถการ และอารี ปรมัตถการ. (2532). *วิทยาศาสตร์การกีฬา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริพร รุ่งเรือง, จิราพร เขียวอยู่ และยุพา ถาวรพิทักษ์. (2549). การออกกำลังกายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. *วารสารวิชาการสาธารณสุข*. 15(2), 315-322.
- ศิริพงษ์ เสาภายน. (2547). *หลักการบริหารการศึกษา: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตโพยท์.
- ศิริรัตน์ หิรัญรัตน์. (2539). การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและทางกีฬา. กรุงเทพฯ: คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศุภกิจ วงศ์วิวัฒน์นุกิจ. (2550). *พจนานุกรมศัพท์การวิจัยและสถิติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภรา กันตะพัฒนา. (2549). ขวนกันมาออกกำลังกายสลายโรค. *ชีวจิต*. 8(183), 38-43.
- ศุภฤกษ์ เวศยาสิรินทร์. (2555). *กลยุทธ์การบริหารองค์การด้วยฐานการสื่อสารของผู้บริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ปัตตานี.
- สกุณา บุญนรากร. (2551). *การสร้างเสริมสุขภาพแบบองค์รวมทุกช่วงวัย*. กรุงเทพฯ: เทมการพิมพ์.
- สมิต สัชฌุกร. (2542). การพัฒนาหน่วยงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. *วารสารเพื่อคุณภาพและเทคนิคการบริหารธุรกิจ*. 5(28), 111-114.
- สนธิรักษ์ เทพเรณู อรพินธ์ สอนสลั และประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ. (2548). *การบริหารจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการ*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยผู้บริหารสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมจิต หนูเจริญกุล, วัลลา ตันตโยทัย และรวมพร คงกำเนิด. (บรรณาธิการ). (2543). *การส่งเสริมสุขภาพ แนวคิด ทฤษฎี และการปฏิบัติการพยาบาล*. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

- สมใจ ศิระกมล. (2555). การสร้างเสริมสุขภาพในสถาบันอุดมศึกษา: ความหมายและมุมมองที่แตกต่าง. *พยาบาลสาร*. 39(4), 169-178.
- สมชาย ลีทองอิน. (2550). แคมป์ เท้ากับ สุขภาพ. *หมอชาวบ้าน*. 29(337), 18-23.
- สมชาย สุวรรณสาม. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายและภาวะสุขภาพของประชาชนในจังหวัดกระบี่ปี พ.ศ. 2551. ปรินซิพนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- สมนึก แก้ววิไล. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. กรุงเทพฯ: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2541). *พฤติกรรมกรรมการออกกำลังกาย*. กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สมพร ใหม่แก้ว. 2537. เปรียบเทียบผลการวิจัยอนาคตด้วยเทคนิค อี เอฟ อาร์ กับเดลฟาย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่
- สมยศ นาวิการ. (2525). *การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2537). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- สมศักดิ์ เผือกพันธ์. (2535). วิทยาศาสตร์การกีฬากับการสอนพลศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 15(1-2), 48-52.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2544). *วิธีวิทยาการประเมินศาสตร์แห่งคุณค่า*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2554). *แผนหลัก สสส. 2554-2556*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2545). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่10 พ.ศ. 2550-2554*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

_____. (2555). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่11 พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สินศักดิ์ชื่นมณี อุ่นพรมมี. (2556). *พัฒนาการสำคัญของการสร้างเสริมสุขภาพ*. นนทบุรี: โครงการสวัสดิการวิชาการ สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข.

สีบพงศ์ จินดาพล. 2533. *การศึกษาปัญหาทางการเรียนและการปรับตัวของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา, สงขลา.

สุกัญญา อุชชิน. (2551). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของบุคลากร กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2534). *การวิจัยประเมินผลโครงการ (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

_____. (2547). *วิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพ: การวิจัยปัญหาปัจจุบันและการวิจัยอนาคตกาล*. กรุงเทพฯ: เพ็ญฟ้าพรินติ้ง.

สุชาติ โสมประยูร. (2542). *แนวทางสร้างชีวิตสุข*. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.

_____. (2542). *สุขศึกษาภาคปฏิบัติ (สาระสำคัญ การทดลอง และการปฏิบัติ)*. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.

สุดจิต ไตรประคอง, วัชรีย์ แสงมณี และกมลทพย์ ถาวรประสิทธิ์. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกายของบุคลากรฝ่ายบริการพยาบาล โรงพยาบาลสงขลานครินทร์*. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. 20(2), 75-92.

สุดารัตน์ พุกรอด, ฉัตรนภา จันทระเสนา และสุพัตรา อเนกพร. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกำลังกายของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารจัดการโรงพยาบาล คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ*. กรุงเทพฯ: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สุดาวดี ลิ้มไพบูลย์. (2546). *การใช้เทคนิคการสร้างภาพอนาคตในการศึกษาสถานการณ์การเรียนรู้ การสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในปีพุทธศักราช 2550 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอ เมืองเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

สุทธิธัช คนกาญจน์. (2547). *การพัฒนาตัวบ่งชี้ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการทดสอบและวัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.

สุนีย์ ละกำป็น. (2541). *การพัฒนารูปแบบกิจกรรมส่งเสริมความสามารถในการดูแลสุขภาพตนเอง สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย และพัฒนาหลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.

สุปรียา ต้นสกุล. (2549). *จิตวิทยากับการปรับพฤติกรรมสุขภาพ*. กรุงเทพฯ: วิชुरย์การปก.

สุพิตร สมอาทิตย์. (2532). *เดินอย่างไรจึงจะทำให้สุขภาพดี*. *วารสารสุขศึกษาพลศึกษาและสันทนาการ*. 14(13), 173-179.

สุพิตร สมอาทิตย์, อภิลักษณ์ เทียนทอง, วัลลีย์ ภัทรโรภาส, บรรจบ ภิรมย์คำ และอำพร ศรียาภัย. (2547). *รูปแบบการจัดกีฬาเพื่อมวลชน: กรณีศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*. 19(2), 41-49.

สุมิตร สุวรรณ, น.ท. (2554). *การกำหนดยุทธศาสตร์*. นครปฐม: เพชรเกษมพรินต์ติ้งกรุ๊ป.

_____. (2554). *รัฐกับแนวคิดและทฤษฎีการพัฒนา*. นครปฐม: เพชรเกษมพรินต์ติ้งกรุ๊ป.

สุรีย์ กาญจนวงศ์ และจรรยาวัตร คมพยัคฆ์. (2545). *ความเครียด สุขภาพ และความเจ็บป่วย : แนวคิดและการศึกษาในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุรรัตน์ รงเรือง และสมเกียรติ สุขนันตพงศ์. (2554). *พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี*. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*. 17(1), 109-123.

สุวรรณมา เชื้อรัตนพงษ์. (2528). *การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย*. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. 19, 69-77.

- องอาจ นัยวัฒน์. (2554). *การออกแบบการวิจัย: การวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพและผสมผสาน*
วิธีการ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรวรรณ ชาศรียศกุล. (2550). *ยุทธศาสตร์การพัฒนาการดำเนินงานส่งเสริมสุขภาพเพื่อการไม่สูบบุหรี่*ของโรงพยาบาลราชวิถี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การ
 พัฒนา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, ราชบุรี.
- อริสา สำรอง. (2552). กลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อการพัฒนาองค์กร. *วารสารการพัฒนา*
ทรัพยากรมนุษย์. 5, 1-17.
- อรุณรัตน์ สารวิโรจน์ และ กานดา จันทร์แย้ม. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ
 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. *วารสารเกษตรศาสตร์*. 35,
 223 - 234 .
- อวย เกตุสิงห์. (2525). ร่างกายกับการออกกำลังกาย. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และ สันทนาการ*.
 2, 190.
- อารีรัตน์ ตโนภาส. (2539). *การประยุกต์ทฤษฎีความสามารถตนเอง ร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคม*
ในการป้องกันโรคความดันโลหิตสูงในผู้สูงอายุ อำเภอมโนรมย์ จังหวัดชัยนาท. กรุงเทพฯ:
 มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อำนาจ ศรีรัตนบัลล์. (2547). การสร้างเสริมสุขภาพ. *วารสารสร้างเสริมสุขภาพ*, 1(1-2), 1-4.
- อุดมโชค อาษาวิมลกิจ. (2552). การวิเคราะห์ผลงานวิจัยของมหาบัณฑิตทางรัฐประศาสนศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. *วารสารรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*, ฉบับพิเศษ, 17-37.
- อุบลรัตน์ รุ่งเรืองศิลป์. (2540). *พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา จังหวัด*
ประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา
 มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.
- อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์. (2537). *การพัฒนาดัชนีชี้วัดความเป็นเลิศทางวิชาการของคณะพยาบาล*
ศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการ
 อุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

อุษณีย์ จินตนาประवास. (2544). *การบริหารการกีฬาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะบัณฑิตศึกษาศาน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

เอกรินทร์ สังข์ทอง. (ม.ป.ป.). *การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed - Methods Research)*. เอกสารประกอบการสอน รายวิชาการวิจัยเชิงคุณภาพทางการบริหารการศึกษา. ปัตตานี: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

Ali, A. K. (2005). Using the Delphi technique to search for empirical measures of local planning agency power. *The Qualitative Report*, 10(4), 718-744. Retrieved June 6, 2012, from <http://www.nova.edu/ssss/OR/QR10-4/ali.pdf>.

American College of Sports Medicine. (1998). The recommended quantity and quality of exercise for developing and maintaining cardiorespiratory and muscular fitness, and flexibility in healthy adults. *Medicine and Science in Sports and Exercise*, 30(6), 975 – 991.

Anderson, L.B. (1994). Blood pressure, physical fitness and physical activity in 17-year-old Danish adolescents. *Journal of Internal Medicine*, 236, 323-330.

Anderson, L.M., Quinn, T.A., Glanz, K., Ramirez, G., Kahwati, L.C., Johnson, D.B., ...Katz, D.L. (2009). The effectiveness of worksite nutrition and physical activity interventions for controlling employee overweight and obesity: a systematic review. *American Journal of Preventive Medicine*. 37(4): 340-357.

Armon, Y., Cooper, D.M., Flores, R., Zanconato, S., & Barstow, T.J. (1991). Oxygen uptake dynamics during high-intensity exercise in children and adults. *Journal of Applied Physiology*, 70, 841-848.

Asano, M. (2010). *Promoting exercise and physical activity among persons with multiple sclerosis* (doctoral dissertation). McGill University, Montreal.

- Barnes, J. L. (1987). *An international study of curricular organizers for the study of technology* (unpublished dissertation). Virginia Polytechnic Institute & State University, Blacksburg, Virginia.
- Batt, M. (2009). Physical activity interventions in the workplace: the rationale and future direction for workplace wellness. *British Journal of Sports Medicine*, 43, 47-48.
- Black, K.J. (2005). *Evaluating the effectiveness of an intervention promoting walking and lifestyle physical activity in a primary care practice* (doctoral dissertation). University of Colorado Denver, Colorado.
- Bray, S.R., & Born, H.A. (2004). Transition to university and vigorous physical activity: implications for health and psychological wellbeing. *The Journal of American College Health*, 52, 181–188.
- Bristol, A. D. (2005). *Everyone is; should healthcare? Outsourcing: issues in strategic planning, organizational culture and organizational ethics* (doctoral dissertation). University of Texas, Texas.
- Brockhoff, K. (1975). The performance of forecasting groups in computer dialogue & face-to-face discussion. In H. A. Linstone, and M. Turoff (Ed.). *The Delphi method: Techniques and applications* (pp. 291-321). Massachusetts: Addison-Wesley.
- Brooks, K. W. (1979). Delphi technique: Expanding applications. *North Central Association Quarterly*, 54(3), 377-385.
- Brownson, R.C., Baker, E. A., Housemann, R. A., Brennan, L. K., & Bacak, S. J. (2001). Environmental and policy determinants of physical activity in the United States. *American Journal of Public Health*, 91(12), 1995-2003.
- Certo, S.C., & Peter J. P. (1991). *Strategic Management: Concept and Applications*. New York: Mcgraw-Hill.

- Chau J. (2009). Evidence module: Workplace physical activity and nutrition interventions. *Physical Activity Nutrition and Obesity Research Group (PANORG)*, University of Sydney. 1-39. Retrieved May, 14 2012, from: http://sydney.edu.au/medicine/public-health/panorg/pdfs/Evidence_module_Workplace.pdf
- Chen, H-J. (2002). *Physical educators' attitudes toward fitness-promoting behavior based on their body mass and engagement in physical activity* (doctoral dissertation). University of South Dakota, South Dakota.
- Chodzko-Zaiko, W. (2006). The USA national strategic plan for promoting physical activity in the mid-life and older adult population. *Studies in physical culture and tourism*, 13, 15-18.
- Colin, B., & Chris, R. (2001). The physical activity, fitness and health of children. *Journal of Sports Sciences*, 19, 915-929.
- Colton, S. (2002). *Developing an instrument to analyze the application of adult learning principles to world wide web distance education courses using the Delphi technique* (doctoral dissertation). University of Louisville, Kentucky.
- Conn, V.S., Hafdahl, A. R., Cooper, P. S. Brown, L. M., & Lusk, S. L. (2009). Meta-analysis of workplace physical activity interventions. *American Journal of Preventive Medicine*, 37(4), 330-339.
- Corbin, C. B., & Mckenzie, T. L. (2008). Physical Activity Promotion. A responsibility for Both K-12 Physical Education and Kinesiology. *JOPERD*, 79(6), 47-51.
- Coulter, M. (2005). *Strategic Management in Action*. New Jersey: Pearson.
- Custer, R. L., Scarcella, J. A., & Stewart, B. R. (1999). The modified Delphi technique: A rotational modification. *Journal of Vocational and Technical Education*, 15(2), 1-10.

- Cyphert, F. R., & Gant, W. L. (1971). The Delphi technique: A case study. *Phi Delta Kappan*, 52, 272-273.
- Dalkey, N. C. (1967). *Delphi*. Santa Monica, California: The Rand Corporation.
- _____. (1969). An experimental study of group opinion. *Futures*, 1(5), 408-426.
- Dalkey, N. C. (1972). The Delphi method: An experimental study of group opinion. In N.C. Dalkey, D.L. Rourke, R. Lewis, and D. Snyder (Ed.), *Studies in the quality of life: Delphi and decision making* (pp. 13-54). Massachusetts: Lexington.
- Dalkey, N. C., & Helmer, O. (1962). *An experimental application of the Delphi method to the use of experts*. Report No. Rm-27-PR Abridged. Santa Monica, California: The Rand Corporation.
- Dalkey, N. C., Rourke, D. L., Lewis, R., & Snyder, D. (Eds, 1972). *Studies in the quality of life: Delphi and decision-making*. Massachusetts: Lexington Books.
- De Lucena, L. P. (2003). *How nonprofit organizations implement a global health alliance: a case study* (doctoral dissertation). Columbia University, New York.
- Delgecq, A. L., Van de Ven, A. H., & Gustafson, D. H. (1975). Group techniques for program planning. Glenview, Illinois: Scott, Foresman, and Co.
- DeVivo, S. B. (2008). *The strategic planning process: an analysis at two small colleges* (doctoral dissertation). University of Pennsylvania, Pennsylvania.
- Dooris, M. (2001). The "Health Promoting University": a critical exploration of theory and Practice. *Health Education*. 101(2), 51-60.
- _____. (2001). Health Promoting University : Policy and Practice - a UK Perspective. Community – Campus Partnership for Health’s 5th Annual Conference. San Antonio, TX. Retrieved June 15, 2012, from: <http://futurehealth.ucsf.edu/ccph.html>. Accessed on Oct 30, 2007.

- Dooris, M., Wills, J. & Newton, J. (2014). Theorizing healthy settings: a critical discussion with reference to Healthy Universities. *Scandinavian Journal of Public Health*. 42 (Suppl 15), 7–16.
- Ferrara, C. (2009). The college experience: physical activity, nutrition and implications for intervention and future research. *Journal of Exercise Physiology*, 12(1), 23 - 35.
- Fischer, B. (2007). *The relationship between leadership, strategic planning and the capital structure of Cardinal Stritch University* (doctoral dissertation). Cardinal Stritch University, Wisconsin.
- Fletcher, F.G., Balady, G., Blair, S.N., Blumenthal, J., Caspersen, C. Chaitman, B., Epstein, S. et al. (1996). Statement on Exercise: Benefits and Recommendations for Physical Activities Programs for All Americans. *Circulation*. 94, 857-862.
- Fogarty, E. (2008). *Strategic planning as though learning matters: in search of evidence at small college* (doctoral dissertation). University of Pennsylvania, Pennsylvania.
- Foster, C., Hillsdon, M., Thorogood, M., Kaur, A., & Wedatilake, T. (2005). Interventions for promoting physical activity. *Cochrane Database of Systematic Reviews*. Retrieved June 6, 2012, from: 10.1002/14651858. CD003180.pub2.
- Fox, K. R. (1992). A clinical approach to exercise in the markedly obese. In Wadden, T. A., & Van Itallie, T.B. (Eds). *Treating the severely obese patient* (pp. 354–381). New York: Guilford Press.
- Global Advocacy Council for Physical Activity, International Society for Physical Activity and Health. (2010). The Toronto Charter for Physical Activity and Health: A Global Call for Action. *Journal of Physical Activity and Health*, 7(Suppl 3), 370-374.

- Gorman, K., & Posner, J. (1988). Benefits of exercise in old age. *Clinics in Geriatric Medicine*, 4(1), 181-192.
- Greaney, M.L., Less, F.D., White, A.A., Dayton, S.F., Riebe, D., Blissmer, B., ...Greene, G.W. (2009). College students' barriers and enablers for healthful weight management: a qualitative study. *The Journal of Nutrition Education and Behavior*, 41, 281-286.
- Green, K. C., & Armstrong, J. S. (2007). The Value of Expertise for Forecasting Decisions in Conflicts. *Interfaces*, 37, 287-299.
- Green, K.C., Armstrong, J.S., & Graefe, A. (2007). Methods to Elicit Forecasts from Groups: Delphi and Prediction Markets Compared. *Foresight*, 8, 1-6.
- Green, L.W., & Kreuter, M. W. (1991). *Health Promotion Planning : An Educational and Environmental Approach*. Toronto: Mayfield Publishing Company
- Hall, J. (2004). *Promoting physical activity for health in the community and workplace: what can a community recreational program do and what effects are there?* (master of arts dissertation). Royal Roads University, British Columbia.
- Hamer, M. (2007). The relative influences of fitness and fatness on inflammatory factors. *American Journal of Preventive Medicine*, 44, 3-11.
- Hamilton, M.T., Gonzalez-Alonso, J., Montain, S.J., & Coyle, E.F. (1991). Fluid replacement and glucose infusion during exercise prevent cardiovascular drift. *Journal of Applied Physiology*, 71, 871-877.
- Helmer, O. (1983). *Looking forward: A guide to future research*. Beverly Hills, California: Sage.
- Helmer, O., & Rescher, N. (1959). On the epistemology of the inexact science. *Management Science*, 6, 25-53.

- Hershey, J. H. (2011). *Implementing MAPP (Mobilization for Action through Planning and Partnerships) in the New River Valley, Virginia: A planning approach to improve the community's health and quality of life through mobilized partnerships and strategic action* (doctoral dissertation). Virginia Polytechnic Institute and State University, Virginia.
- Jones, M. D., & Nies, M. A. (1996). The relationship of perceived benefits of and barriers to reported exercise in older African American women. *Public Health Nursing, 13*(2), 151-158.
- Kotler, P., & Murphy, P. E. (1981). Strategic Planning for Higher Education. *Journal of Higher Education, 52*(5), 470-489.
- Krieger, J. (2002). Housing and Health: Time Again for Public Health Action. *American Journal of Public Health, 92*(5), 758-768.
- Lamb, D.R. (1984). *Physiology of exercise*. (2nd ed.). USA.: MacMillian.
- Lee, S., Blake, H., & Lloyd, S. (2010). The price is right: making workplace wellness financially sustainable. *International Journal of Workplace Health Management, 3*(1), 58-69.
- Lewis, B.A. Marcus, B.H., Pate, R.R., & Dunn, A.L. (2002). Psychosocial mediators of physical activity behavior among adults and children. *American Journal of Preventive Medicine, 23*(suppl 2), 26-35.
- Loughlan, C., & Mutrie, N. (1997). An evaluation of the effectiveness of three interventions in promoting physical activity in a sedentary population. *Health Education Journal, 56*(2), 154-165.
- Maassen, P., & Potman, H.P. (1990). Strategic decision making in higher education, an analysis of the new planning system in Dutch higher education. *Higher Education, 20*, 393-410.

- Maassen, P., & Van Vught, F. (1992). Strategic Planning. In B. R. Clark, and G. Neave (Ed.). *Encyclopedia of Higher Education*. Oxford: Pergamon.
- Mahan, K.L., & Escott-Stump, S. (1996). Nutrition in bone health. In K.L. Mahan, and S. Escott-Stump (Ed.), *Krause's food, nutrition and diet therapy* (pp. 567-579). Philadelphia: WB Saunders Company.
- Mills, P.R., Kessler, R.C., Cooper, J., & Sullivan, S. (2007). Impact of a health promotion program on employee health risks and work productivity. *American Journal of Health Promotion*, 22(1), 45-53.
- Milroy, J. (2010). *Behavior, theory and practice: promoting physical activity among American college students* (doctoral dissertation). University of North Carolina, North Carolina.
- O'Donovan, G., Blazevich, A.J., Boreham, C., Cooper, A.R., Crank, H., Ekelund, U., ... Stamatakis, E. (2010). The ABC of Physical Activity for Health: A consensus statement from the British Association of Sport and Exercise Sciences. *Journal of Sports Sciences*, 28(6), 573-591
- Östlund, U., Kidd, L., Wengström, Y., & Rowa-Dewar, N. (2011). Combining qualitative and quantitative research within mixed method research designs: A methodological review. *International Journal of Nursing Studies*, 48(3): 369–383.
- Patenaude, S. (2005). *Competencies for strategic planning for the Canadian forces health services* (doctoral dissertation). Royal Roads University, British Columbia.
- Pender, N.J. (1987). *Health promotion in Nursing Paractice* (2nd ed.). Stamford, Connecticut: Appleton & Lange.
- Pender, N. J., Murdaugh, C. L., and Parsons, M. A. (2002). *Health promotion in nursing practice* (4th ed.). New Jersey: Pearson Education.

- Pitts, R., & Lei, D. (2000). *Strategic Management: Building and Sustaining Competitive Advantage* (2nd ed.). Australia: South Western.
- Pronk, N.P., & Kottke, T.E. (2009). Physical activity promotion as a strategic corporate priority to improve worker health and business performance. *Preventive Medicine, 49*(4), 316-321.
- Pullen Davis, L. A. (2003). *The role of goal setting and social support in promoting physical activity among African-American women with type 2 diabetes* (doctoral dissertation). University of North Carolina, North Carolina.
- Reeves, T. (1996). *Configurations among health services organizations* (doctoral dissertation). University of Alabama at Birmingham, Birmingham.
- Robbins, B.L., Gretebeck, K.A., Kazanis, A.S., & Pender, N.J. (2006). Girls on the Move Program to Increase Physical Activity Participation. *Nursing Research, 55*(3), 206- 216.
- Robert, B. (1980). *A Handbook on Ethnographic Futures Research* (3rd ed.). Stanford, California: Stanford University.
- Ronda, G., Van Assema, P., & Brug, J. (2001). Stages of change, psychological factors and awareness of physical activity levels in the Netherlands. *Health Promotion International, 16* (4), 305-314.
- Rotich, J.P. (2004). *Physical activity among adolescent montagnard immigrant youth: identifying activity patterns, determinants and strategies for promoting change* (doctoral dissertation). University of North Carolina, North Carolina.
- Showstack, J. A. (2007). *The social framing of strategic planning in academic health centers* (doctoral dissertation). University of California, California.
- Sidman, C. L. (2002). *Promoting physical activity among sedentary women using pedometers* (doctoral dissertation). Arizona State University, Arizona.

- Stutts, W. C. (2002). Physical activity determinants in adults. Perceived benefits, barriers, and self Efficacy. *The American Association of Occupational Health Nurses, 50*, 499 – 507.
- Swartz, A. M., Strath, S.J., Bassett, D.R., Moore, J.B., Redwine, B.A., Groer, M., & Thompson. D.L. (2003). Increasing daily walking improves glucose tolerance in overweight Women. *Preventive Medicine, 37*, 356–362.
- Taylor, H.L., Buskirk, E., & Henschel, A. (1955). Maximal oxygen intake as an objective measure of cardiorespiratory performance. *Journal of Applied Physiology, 8*, 73-80.
- Tones, K., & Green, J. (2004). *Health promotion planning and strategies*. London: SAGE Publications.
- Verloigne, M., Van Lippevelde, W., Maes, L., Yildirim, M., Chinapaw, M., Manior, Y., ...De Bourdeaudhuij, L.(2012). Levels of physical activity and sedentary time among 10-to-12 old boys and girls across 5 European countries using accelerometers: an observation study within the ENERGY-project. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity, 9*(34). Retrieved January 6, 2013, from: <http://www.ijbnpa.org/content/9/1/34>.doi:10.1186/1479-5868-9-34
- Walker, S. N. Volkan, K., Sechrist, K.R.& Pender, N.J. (1988). Health promoting lifestyles of older adults: Comparisons with young and middle-aged adults, correlates and patterns. *Advances in Nursing Science, 11*(1), 76-90.
- Weiss, D. R. (2009). *Promoting physical activity in seniors: a mixed methods approach to identify factors associated with physician counseling* (doctoral dissertation). McGill University, Montreal.
- Wilson, I.H. (1978). *Handbooks of Futures Research*. Westport Connecticut: Greenwood Press.

World Health Organization. (2003). *Health and Development Through Physical Activity and Sport*. Geneva: Who Document Production Services.

Prince of Songkla University
Pattani Campus

Prince of Songkla University
ภาคผนวก
Pattani Campus

ภาคผนวก ก

1. หนังสือขอเชิญเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สำหรับการสัมภาษณ์ ระยะที่ 1
2. รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สำหรับการสัมภาษณ์ ระยะที่ 1

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๒/

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี ๙๔๐๐๐

สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์การสัมภาษณ์

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบตอบรับ	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. แบบสัมภาษณ์	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. โครงร่างวิจัย	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล นิมสุวรรณ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขา วิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการ สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ กลุ่มในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ ๑ ใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดล ฟาย สอบถามผู้เชี่ยวชาญ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ ๒ และยืนยันยุทธศาสตร์ที่ได้ โดยวิธีการ สัมภาษณ์ผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย ในระยะที่ ๓ และขอสัมภาษณ์ท่านในฐานะ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ ๑

ในการนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษาได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เกี่ยวข้องในการให้ ข้อมูลเสนอแนะแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริม การออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้งนี้ นักศึกษาซึ่งเป็นผู้วิจัยจะได้ติดต่อประสานงานกับ ท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.เรชา ชุสุวรรณ)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. ๐ ๗๓๓๑ ๓๙๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๔

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สำหรับการสัมภาษณ์ ระยะที่ 1

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน/วิทยาเขต
นายวรรณโน สนธิพัฒน์	นายกสโมสรอาจารย์ ข้าราชการ วิทยาเขตหาดใหญ่
นายธีรวัฒน์ สุริยปรากฏ	บุคลากร อาจารย์ วิทยาเขตหาดใหญ่
นายพิศิษฐ์ เรืองน้อย	บุคลากร ฝ่ายกีฬา วิทยาเขตหาดใหญ่
นายวรัญญู ขวัญวิชา	บุคลากร ฝ่ายกีฬา วิทยาเขตหาดใหญ่
นายวีระพันธ์ รักช้าง	นักศึกษา วิทยาเขตหาดใหญ่
นางสาวฐิติมา อรชร	นักศึกษา วิทยาเขตหาดใหญ่
นาย สุชาติ บินโต๊ะหีม	นายกสโมสรบุคลากร วิทยาเขตตรัง
นายศักดิ์ยศ สังข์พันธ์	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาและ วัฒนธรรม วิทยาเขตตรัง
นายทวีศักดิ์ หนูสุวรรณ	บุคลากร ฝ่ายกีฬา วิทยาเขตตรัง
นายมานพ พานิช	บุคลากร นักวิชาการอุดมศึกษา วิทยาเขตตรัง
นางสาวกิงกาญจน์ สินทร์พย์	นักศึกษา วิทยาเขตตรัง
นายนพดล ชูเกื้อ	นักศึกษา วิทยาเขตตรัง
นายวิรัตน์ ทองแก้ว	บุคลากร อาจารย์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
นางสาวทัศนีย์ จันทร์รุ่ง	บุคลากร อาจารย์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
นายสกล โพธิ์เพชร	บุคลากร นักวิทยาศาสตร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
นายวิภูษิต เยี่ยมสวัสดิ์	บุคลากร นักวิชาการอุดมศึกษา วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
นายปิยณัฐ แซ่ทอง	นักศึกษา วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
นายพิรยุทธ พรหมฤทธิ์	นักศึกษา วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญ สำหรับการสัมภาษณ์ ระยะที่ 1

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน/วิทยาเขต
นายจารึก สระอีส	นายกสโมสรบุคลากร วิทยาเขตปัตตานี
ดร.ถาวรินทร์ รัชษ์บำรุง	บุคลากร สายอาจารย์ วิทยาเขตปัตตานี
นายสิริชัย พลับช่วย	ผอ.โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนากีฬาและสุขภาพ วิทยาเขตปัตตานี
นายปิยะพล สุทธิพันธ์	บุคลากร ฝ่ายกีฬา วิทยาเขตปัตตานี
นายตูแวยูไซ๊ะ กูจิ	นักศึกษา วิทยาเขตปัตตานี
นายอาริสมัน อาแวกาเซง	นักศึกษา วิทยาเขตปัตตานี
นายสมหมาย บุญลอย	นายกสโมสรบุคลากร วิทยาเขตภูเก็ต
นายสุรวุฒิ จาปริง	บุคลากร หัวหน้างานกิจกรรมนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา วิทยาเขตภูเก็ต
นายวิโรจน์ ภู້ต้อง	ผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต
ดร.ธีรภัทร ลำเนาครุฑ	บุคลากร อาจารย์ วิทยาเขตภูเก็ต
นายเนติณัฏฐ์ ชุมไชโย	นักศึกษา วิทยาเขตภูเก็ต
นายมนัสชัย ผดุง	นักศึกษา วิทยาเขตภูเก็ต

ภาคผนวก ข

1. หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ระยะที่ 1
2. หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ระยะที่ 2
3. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๒/

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี ๙๔๐๐๐

สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบตอบรับ	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. แบบสัมภาษณ์	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. โครงร่างวิจัย	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล นิมสุวรรณ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขา
วิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังอยู่
ในระหว่างการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม
สุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง
จำนวน ๓ กลุ่มในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ ๑ ใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย สอบถาม
ผู้เชี่ยวชาญ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ ๒ และยืนยันยุทธศาสตร์ที่ได้ โดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้มี
อำนาจในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย ในระยะที่ ๓ และเครื่องมือนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้
ที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ ๑

ในการนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษาได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นบุคคลสำคัญที่มีความสามารถ
ในการตรวจสอบเครื่องมือเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ นักศึกษาซึ่งเป็นผู้วิจัยจะได้
ติดต่อประสานงานกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.เรชา ชุสุวรรณ)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. ๐ ๗๓๓๑ ๓๙๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๔

ที่ ศธ ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๒/

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี ๙๔๐๐๐

สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบตอบรับ	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. แบบสัมภาษณ์	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. โครงร่างวิจัย	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล นิมสุวรรณ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขา วิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัย สร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการ สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวน ๓ กลุ่ม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ ๑ ใช้เทคนิคการวิจัยแบบ เดลฟาย สอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ ๒ และยืนยันยุทธศาสตร์ที่ได้ โดย วิธีการสัมภาษณ์ผู้ที่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย ในระยะที่ ๓ และเครื่องมือนี้เป็น แบบสอบถาม ที่ใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ในระยะที่ ๒

ในการนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษาได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นบุคคลสำคัญที่มีความสามารถในการตรวจเครื่องมือเพื่อใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ นักศึกษาซึ่งเป็นผู้วิจัยจะได้ติดต่อประสานงานกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.เรชา ชูสุวรรณ)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. ๐ ๗๓๓๑ ๓๙๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๔

3. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย ระยะที่ 1 และระยะที่ 2

ชื่อ – สกุล

ตำแหน่ง/หน่วยงาน

1. รองศาสตราจารย์มนตรี มีเนียม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูชาติ ผลบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพศาล สุขเกษม คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ฉะเชิงเทรา

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ค

1. หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับการทำการวิจัยเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 1
2. หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับการทำการวิจัยเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 2
3. หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับการทำการวิจัยเทคนิคเดลฟาย รอบที่ 3
4. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับการทำวิจัยเทคนิคเดลฟาย

ที่ ศธ. ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๒/

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี ๙๔๐๐๐

สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. แบบตอบรับ	จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบสอบถาม	จำนวน ๑ ฉบับ
๓. โครงร่างวิจัย	จำนวน ๑ ฉบับ
๔. บริบทมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล นิมสุวรรณ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังอยู่ในระหว่างการดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เอกรินทร์ สังข์ทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ กลุ่มในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ ๑ ใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย สอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ ๒ และยืนยันยุทธศาสตร์ที่ได้ โดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย ในระยะที่ ๓ และเครื่องมือฉบับนี้เป็นแบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ ๒ รอบที่ ๑

ในการนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษาได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นบุคคลสำคัญเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตอบแบบสอบถามฉบับนี้โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย ทั้งนี้ นักศึกษาซึ่งเป็นผู้วิจัยจะได้ติดต่อประสานงานกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.เรชา ชุสุวรรณ)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. ๐ ๗๓๓๑ ๓๙๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๔

ที่ ศธ. ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๒/

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี ๙๔๐๐๐

ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน

อ้างถึง หนังสือภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ที่ ศธ. ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๒/๕๐๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึงที่ ศธ. ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๒/๕๐๑ ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ส่งหนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล
นันทสุวรรณ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขา วิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รายละเอียดดังแจ้งแล้วนั้น

ในกรณีนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา ขอส่งแบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้เทคนิคการ
วิจัยแบบเดลฟาย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ ๒ รอบที่ ๒ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.เรชา ชุสุวรรณ)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. ๐ ๗๓๓๑ ๓๙๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๔

ที่ ศธ. ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๒/

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี ๙๔๐๐๐

ธันวาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน

อ้างถึง หนังสือภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ที่ ศธ. ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๒/๕๐๑ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗
หนังสือภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ที่ ศธ. ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๒/๕๐๙ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึงที่ ศธ. ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๒/๕๐๑ และ ที่ ศธ. ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๒/๕๐๙ นั้น
ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ส่งหนังสือขอเชิญเป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิ ของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล นิมสุวรรณ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รายละเอียดดังแจ้ง
แล้วนั้น

ในการนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษา ขอส่งแบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้เทคนิคการ
วิจัยแบบเดลฟาย ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ ๒ รอบที่ ๓ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.เรชา ชุสุวรรณ)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. ๐ ๗๓๓๑ ๓๙๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

โทรสาร ๐ ๗๓๓๓ ๗๓๘๔

4. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิสำหรับการทำวิจัยเทคนิคเดลฟาย

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน
1. ดร.เกษม พันธุ์สะ	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ถาวร กมฺทศรี	วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย พูลศรี	คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพจน์ โกวิทยา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.เจริญ กระบวนรัตน์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ อินทร์ักษ์	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพศาล สุขเกษม	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี
8. อาจารย์ไพโรจน์ ไบบัว	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พายัพ
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักยภาพ บุญบาล	คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
10. ดร.นกุล โสทธิพันธ์	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
11. ดร.ทีปพิพัฒน์ สันตะวัน	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สีบพงศ์ จินดาพล	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพิ่มศักดิ์ สุริยจันทร์	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
14. อาจารย์วีรวิชัย ทองยอดดี	หัวหน้าสถานกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
15. อาจารย์อาคม สมุทรโคจร	ผู้อำนวยการสำนักกีฬาและกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
16. อาจารย์ชูเกียรติ เกียรติธีร์รัตน์	ผู้อำนวยการศูนย์การกีฬา มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ABAC
17. รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต หาญธงชัย	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี
18. รองศาสตราจารย์ ดร.วินิช นิรันทรานนท์	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธา
19. ดร.ณัฐพัฒน์ พูลสวัสดิ์	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธิโชค วรรณเศรณี	มหาวิทยาลัยทักษิณ (ข้าราชการบำนาญ)
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกรียงไกร ธรรมลักษ์ณา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย (ข้าราชการบำนาญ)
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรินทร์ชาติ พันธุ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่(ข้าราชการบำนาญ)
23. รองศาสตราจารย์ ผดุงยศ ดวงมาลา	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์(ข้าราชการบำนาญ)

ภาคผนวก ง

1. หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อยืนยันยุทธศาสตร์
2. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

ที่ ศธ. ๐๕๒๑.๒.๐๗๐๒/

ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี 94000

มกราคม 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. แบบตอบรับ	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. แบบสอบถาม	จำนวน ๑ ฉบับ
	๓. โครงร่างวิจัย	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล นิมสุวรรณ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ กลุ่ม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยาะที่ ๑ ใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย สอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยาะที่ ๒ และยืนยันยุทธศาสตร์ที่ได้ โดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย ในระยาะที่ ๓ และเครื่องมือฉบับนี้เป็นแบบสอบถามในระยาะที่ ๓ ยืนยันยุทธศาสตร์ โดยการสัมภาษณ์ผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย

ในการนี้ ภาควิชาการบริหารการศึกษาได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีอำนาจในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามฉบับนี้เพื่อยืนยันยุทธศาสตร์ ทั้งนี้ นักศึกษาซึ่งเป็นผู้วิจัยจะได้ติดต่อประสานงานกับท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.เรชา ชุสุวรรณ)

หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทร. ๐ ๗๓๓๑ ๓๙๒๘-๕๐ ต่อ ๑๖๒๔

2. รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/หน่วยงาน/วิทยาเขต
รองศาสตราจารย์ ดร. ชูศักดิ์ ลิ้มสกุล	อธิการบดี
อาจารย์พิชิต เรืองแสงวัฒนา	รองอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิวัติ แก้วประดับ	รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและการเงิน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมปอง ทองผ่อง	รองอธิการบดีวิทยาเขตปัตตานี
รองศาสตราจารย์ ดร.เจริญ นาเคสรรค์	รองอธิการบดีวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พัทธรา คูบุรัตต์	รองอธิการบดีวิทยาเขตตรัง
รองศาสตราจารย์ ภูวดล บุตรรัตน์	รองอธิการบดีวิทยาเขตภูเก็ต
รองศาสตราจารย์ ดร.วรวุฒิ วิสุทธิเมธางกูร	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาและศิษย์เก่าสัมพันธ์

ภาคผนวก จ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสัมภาษณ์ ระยะที่ 1
2. แบบสอบถาม ระยะที่ 2 รอบ 1
3. แบบสอบถาม ระยะที่ 2 รอบ 2
4. แบบสอบถาม ระยะที่ 2 รอบ 3
5. แบบสัมภาษณ์ ระยะที่ 3

การวิจัย

เรื่อง : ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย
ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

STRATEGY FOR OPERATION OF CAPABILITY DEVELOPMENT PROGRAM FOR BEING HEALTH UNIVERSITY IN PHYSICAL ACTIVITIES PROMOTION IN PRINCE OF SONGKLA UNIVERSITY

แบบสอบถามรอบที่ 1

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างยุทธศาสตร์ การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยต้องการระดมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องและมีประสบการณ์ด้านการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพในสถาบันการศึกษาต่างๆ ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปความคิดเห็นที่สอดคล้องของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ทราบยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อคณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการพิจารณาวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการวางยุทธศาสตร์ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ซึ่งจะช่วยในการรวบรวมความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทราบหรือคาดการณ์ยุทธศาสตร์ในอนาคตของการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้เป็นอย่างดี โดยจะถามความเห็นจากท่าน 3 รอบ รอบแรกนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะให้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ซึ่งต้องใช้เวลาในการตอบคำถามมาก แต่ในครั้งต่อไปการตอบจะใช้เวลาน้อยลงกว่าเดิม เพราะเป็นการให้น้ำหนักข้อความตามความคิดเห็นท่านนั้น และเพื่อความเที่ยงตรงของการวิจัยช่วงเวลาในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ควรเป็นระยะเวลาที่ไม่ห่างกันมากนัก จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านโปรดตอบแบบสอบถามรอบแรกนี้ภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการคัดสรรเสนอชื่อ ให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่ละท่านมีความรู้ มีประสบการณ์ด้านการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและกีฬาในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย โดยขอให้ท่านแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ แนวทางพัฒนา แผนดำเนินการ หรือแผนกลยุทธ์ใดบ้าง เพื่อการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อความ

ชัดเจนของทิศทางการยุทธศาสตร์ของงานวิจัยนี้ และเพื่อเป็นข้อมูลให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิทราบสภาพหรือบริบททั่วไปของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเอกสารและสร้างแบบสอบถามปลายเปิดถึงโครงสร้างสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม ทั้ง 5 วิทยาเขตดังนี้ 1. กลุ่มหัวหน้างานกีฬา ผู้ปฏิบัติงานด้านกีฬากองกิจกรรมนักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง 2. นายกสิโมสรอาจารย์ ชำราชากร บุคลากร ประธานสภาอาจารย์ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง 3. นายกองคณาการนักศึกษา นายกสภานักศึกษา นักศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยใช้กระบวนการสร้างวิเคราะห์องค์การ(SWOT Analysis) ในด้านต่างๆ ทั้งนี้ในทุกๆด้านที่สอบถาม จะมีคำถามปลายเปิดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้อย่างอิสระเต็มที่ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวม ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามปลายเปิดถึงโครงสร้างจากผู้เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม เป็นข้อมูลให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ศึกษาและพิจารณาสภาพหรือบริบททั่วไปจากข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มที่เกี่ยวข้องอีกทั้งผู้ทรงคุณวุฒิสามารถเสนอแนะเพิ่มเติมได้อย่างเต็มที่ จากข้อมูลยุทธศาสตร์ แนวทางพัฒนา แผนดำเนินการหรือแผนกลยุทธ์ ที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิในรอบที่ 1 ผู้วิจัยจะรวบรวมสรุปแล้วสร้างแบบสอบถามแบบ Rating Scale เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้นำหนักคะแนนตามความคิดเห็นของท่าน ในรอบที่ 2 ส่วนในรอบที่ 3 ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลที่ได้รับรอบที่ 2 และให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ยืนยันความคิดเห็นของท่านในรอบที่ 3 ต่อไป

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามทั้ง 3 รอบ การมีส่วนร่วมในการตอบแบบสอบถามทั้ง 3 รอบของท่าน มีความสำคัญ และมีความหมายเป็นอย่างยิ่งสำหรับความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการวิจัยครั้งนี้ เมื่อเสร็จสิ้นการวิจัยแล้วผู้วิจัยจะส่งรายงานผลการวิจัยที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้ให้ท่านทราบ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณทุกท่านในความร่วมมืออย่างดียิ่ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล นิมสุวรรณ

นักศึกษาลัทธิสุตตปริยญาศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อ.....นามสกุล.....
ตำแหน่งหน้าที่ (อดีตและปัจจุบัน).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยรวบรวมไว้ ตามทฤษฎีและประสบการณ์ของท่าน ท่านคิดว่าการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ควรมีองค์ประกอบด้านในบ้าง องค์ประกอบแต่ละด้านควรมียุทธศาสตร์ใดบ้าง ในแต่ยุทธศาสตร์ควรมีแนวทาง แผนดำเนินการ หรือกลยุทธ์ใดบ้างเพื่อขับเคลื่อนพัฒนาสู่ความสำเร็จ ท่านผู้เชี่ยวชาญสามารถพิจารณาตามทิศทางที่ผู้วิจัย ได้จากการศึกษาข้อมูลเอกสารและสร้างแบบสอบถามปลายเปิดถึงโครงสร้าง สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 วิทยาเขต และได้รวบรวมเป็นแนวทางไว้ หรือท่านสามารถที่ปรับเปลี่ยนให้ข้อเสนอแนะยุทธศาสตร์ เพิ่มเติมได้อย่างอิสระเต็มที่ ข้อมูลของท่านที่ได้รับจะไม่นำไปเปิดเผยเป็นการส่วนตัว แต่จะใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาร่วมกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญท่านอื่นๆ เพื่อหาความสอดคล้องกันและแปลผลเป็นความเห็นสอดคล้องของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ภายหลังจากที่ได้มีการตรวจสอบข้อมูลในรอบที่ 3 ซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย

2.1. ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” ควรมีวิสัยทัศน์อย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.2. ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” ควรมีพันธกิจอย่างไร

.....

.....

.....
.....
2.3. ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออก
กำลังภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” ควรมีข้อคิดอย่างไร

.....
.....
.....
.....
2.4. ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออก
กำลังภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” ควรมีองค์ประกอบหลักด้านต่างๆ ต่อไปนี้ อย่างไร

2.4.1. ด้านคน

2.4.1.1. ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูการด้านกีฬาและการออกกำลังภายใน” ควรเป็นอย่างไร

1) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูการด้านกีฬาและการออกกำลังภายใน” ด้านการเตรียมบุคลากร
ด้านกีฬาและการออกกำลังภายในควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
2) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูการด้านกีฬาและการออกกำลังภายใน” ด้านการเพิ่มพูนความรู้
ความสามารถด้านกีฬาและการออกกำลังภายในของบุคลากรทางกีฬาควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....
3) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูการด้านกีฬาและการออกกำลังภายใน” ด้านการจัดแบ่งหน้าที่
บุคลากรด้านกีฬาตามความสามารถ เพื่อการขับเคลื่อนภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพควรเป็นอย่างไร

4) ท่านคิดว่า เพื่อขับเคลื่อน “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์กลางด้านกีฬาและการออกกำลังกาย” นี้สู่ความสำเร็จ ควรมีแนวทาง แผนดำเนินการหรือกลยุทธ์อื่นใดเพิ่มเติมอีกหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2.4.1.2. ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์กลางสายวิชาการและสายสนับสนุน” ควรเป็นอย่างไร

1) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์กลางสายวิชาการและสายสนับสนุน” ด้านการรณรงค์เพื่อปลูกกระแสความสนใจตื่นตัวดูแลสุขภาพให้กับบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์กลางสายวิชาการและสายสนับสนุน” ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพให้กับบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

3) ท่านคิดว่า เพื่อขับเคลื่อน “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์กลางสายวิชาการและสายสนับสนุน” นี้สู่ความสำเร็จ ควรมีแนวทาง แผนดำเนินการ หรือกลยุทธ์อื่นใดเพิ่มเติมอีกหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2.4.1.3. ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา” ควรเป็นอย่างไร

1) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา” ด้านการรณรงค์เพื่อปลูกกระแสความสนใจตื่นตัวดูแลสุขภาพนักศึกษาควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2) ท่านคิดว่า“ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา” ด้านการรับสมัครนักศึกษาที่มีความสามารถเป็นเลิศด้าน
กีฬาควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

3) ท่านคิดว่า“ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา” ด้านการส่งเสริมสนับสนุนนักศึกษาที่มีความสามารถ
ด้านกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

4) ท่านคิดว่า“ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา” ด้านการจัดระบบการเรียนการสอนและการศึกษาที่เอื้อ
ให้กับนักศึกษาที่มีความสามารถด้านกีฬาควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

5) ท่านคิดว่า“ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา” ด้านการสร้างระบบเสริมแรงจูงใจให้กับนักศึกษาที่ทำ
ชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัยควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

6) ท่านคิดว่า“ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา” ด้านการจัดหาผู้ฝึกสอนของแต่ละชนิดกีฬามาฝึกซ้อม
เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่างๆ ควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

7) ท่านคิดว่าเพื่อขับเคลื่อน “ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา” นี้สู่ความสำเร็จ ควรมีแนวทาง แผน
ดำเนินการ หรือกลยุทธ์อื่นใดเพิ่มเติมอีกหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2.4.1.4. ท่านคิดว่าควรมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านคน ที่จำเป็นอื่นใดเพิ่มเติมอีกหรือไม่
อย่างไร

.....

.....

.....

2.4.2. ด้านงบประมาณ

2.4.2.1. ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการจัดสรรงบประมาณ” ควรเป็นอย่างไร

1) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการจัดสรรงบประมาณ” ด้านการกำหนดนโยบายการจัดสรรงบประมาณ
ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการจัดสรรงบประมาณ” ด้านการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณให้แก่
วิทยาเขตต่างๆ ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

3) ท่านคิดว่าเพื่อขับเคลื่อน “ยุทธศาสตร์ด้านการจัดสรรงบประมาณ” นี้สู่ความสำเร็จ ควรมีแนวทาง
แผนดำเนินการหรือกลยุทธ์อื่นใดเพิ่มเติมอีกหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2.4.2.2. ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์การหาแหล่งทุน” ควรเป็นอย่างไร

1) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการหาแหล่งทุน” ด้านการขอการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กร ภายในควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

2) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการหาแหล่งทุน” ด้านการขอการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กร ภายนอกควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

3) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการหาแหล่งทุน” ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุนสมทบโครงการต่างๆ ควรเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

4) ท่านคิดว่าเพื่อขับเคลื่อน “ยุทธศาสตร์ด้านการหาแหล่งทุน” นี้สู่ความสำเร็จ ควรมีแนวทาง แผน ดำเนินการ หรือกลยุทธ์อื่นใดเพิ่มเติมอีกหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

2.4.2.3. ท่านคิดว่าควรมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านงบประมาณ ที่จำเป็นอื่นใดเพิ่มเติมอีกหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

2.4.3. ด้านสถานที่และอุปกรณ์

2.4.3.1. ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการแก้ไขปัญหาการแคลนสถานที่และอุปกรณ์สำหรับการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย” ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.4.3.2. ท่านคิดว่าเพื่อขับเคลื่อน “ยุทธศาสตร์ด้านสถานที่และอุปกรณ์” นี้สู่ความสำเร็จ ควรมีแนวทาง แผนดำเนินการ หรือกลยุทธ์อื่นใดเพิ่มเติมอีกหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2.4.3.3. ท่านคิดว่ายังคงมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านสถานที่และอุปกรณ์ด้านอื่นๆ ที่จำเป็นอีกหรือไม่ และควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.4.4 ด้านประชาสัมพันธ์

2.4.4.1 ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านประชาสัมพันธ์” ควรเป็นอย่างไร

1) ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยควรดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์อย่างไรในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านนี้สู่ความสำเร็จ

.....

.....

.....

2) ท่านคิดว่าเพื่อขับเคลื่อนสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ควรดำเนินการกับ “ยุทธศาสตร์ด้านประชาสัมพันธ์” อย่างไร

.....

.....

.....

2.4.4.2 ท่านคิดว่าเพื่อขับเคลื่อน “ยุทธศาสตร์ด้านประชาสัมพันธ์” นี้สู่ความสำเร็จ ควรมีแนวทาง แผน
ดำเนินการ หรือกลยุทธ์อื่นใดเพิ่มเติมอีกหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2.4.5 ด้านการกำหนดนโยบายแผนและทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ

2.4.5.1 ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการกำหนดนโยบายแผนและทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ” ควรเป็นอย่างไร

1) ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยควรดำเนินการอย่างไรในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านการกำหนดนโยบาย
แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพนี้สู่ความสำเร็จ

.....

.....

.....

2) ท่านคิดว่าท่านคิดว่าเพื่อขับเคลื่อนสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออก
กำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ควรดำเนินการกับ “ยุทธศาสตร์ด้านการกำหนดนโยบาย
แผนและทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ” อย่างไร

.....

.....

.....

2.4.5.2 ท่านคิดว่าเพื่อขับเคลื่อน “ยุทธศาสตร์ด้านการกำหนดนโยบายแผนและทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ”
นี้สู่ความสำเร็จ ควรมีแนวทาง แผนดำเนินการ หรือกลยุทธ์อื่นใดเพิ่มเติมอีกหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2.4.6 ด้านการบริหารจัดการ

2.4.6.1 ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ” ควรเป็นอย่างไร

1) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ” ด้านการจัดทำแผนและนโยบายควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ” ด้านการประชาสัมพันธ์แผนและนโยบายการส่งเสริมสุขภาพ และโครงการต่างๆ ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

3) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ” ด้านการรณรงค์ให้ผู้บริหาร บุคลากรและนักศึกษาได้เห็นคุณค่าของการส่งเสริมการออกกำลังกาย ควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ” ด้านการสนับสนุนการจัดโครงการต่างๆ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

5) ท่านคิดว่า “ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการ” ด้านการสร้างความร่วมมือของบุคลากร และนักศึกษาคควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.4.6.2 ท่านคิดว่ายังคงมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการด้านอื่นๆ ที่จำเป็นอีกหรือไม่ และควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.4.6.3 ท่านคิดว่ายังควรมียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอื่นใดอีกหรือไม่กับองค์ประกอบด้านอื่นๆ ที่จำเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

Prince of Songkla University
Pattani Campus

การวิจัย

เรื่อง : ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย
ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

STRATEGY FOR OPERATION OF CAPABILITY DEVELOPMENT PROGRAM FOR BEING HEALTH UNIVERSITY IN PHYSICAL ACTIVITIES PROMOTION IN PRINCE OF SONGKLA UNIVERSITY

แบบสอบถามรอบที่ 2

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยต้องการระดมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องและมีประสบการณ์ด้านการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพในสถาบันการศึกษาต่างๆ ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปความคิดเห็นที่สอดคล้องของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ทราบยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อคณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการพิจารณาวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการวางยุทธศาสตร์ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ใช้ เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ซึ่งจะช่วยในการรวบรวมความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทราบหรือคาดการณ์ยุทธศาสตร์ในอนาคตของการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย โดยจะถามความเห็นจากท่าน 3 รอบ

แบบสอบถามรอบนี้เป็นรอบที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในรอบแรกทุกท่าน และนำข้อมูลมาสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้น้ำหนักความสำคัญของแต่ละข้อตามความคิดเห็นอย่างอิสระเต็มที่ จึงไม่ขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 นี้ ภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้รวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน มาหาค่าฐานนิยม (Mode) ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) เพื่อส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณายืนยันหรือเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของท่านในรอบที่ 3 ต่อไป

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 2 นี้อีกครั้ง การมีส่วนร่วมในการตอบแบบสอบถามทั้ง 3 รอบของท่าน มีความสำคัญ และมีความหมายเป็นอย่างยิ่งสำหรับความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการวิจัยครั้งนี้ และผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณทุกท่านในความร่วมมืออย่างดียิ่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล นิมสุวรรณ
นักศึกษาหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Prince of Songkla University
Pattani Campus

คำชี้แจงในการตอบ

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (พ.ศ. 2559-2562) โดยให้ระดับคะแนน ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง ยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์นั้นมีความเป็นไปได้มากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง ยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์นั้นมีความเป็นไปได้มาก
- ระดับ 3 หมายถึง ยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์นั้นมีความเป็นไปได้ปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์นั้นมีความเป็นไปได้น้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์นั้นมีความเป็นไปได้น้อยที่สุด

ทั้งนี้ขอความกรุณาจากท่านได้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ วิสัยทัศน์ และพันธกิจ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในแบบสอบถามรอบที่ 1 ด้วยว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ และอย่างไร โดยท่านสามารถแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้อย่างอิสระ

ท่านคิดว่าวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ต่อการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่กำหนดว่า “เป็นองค์กรทางการศึกษาในภาคใต้ที่มุ่งพัฒนาการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพให้บุคลากรทุกภาคส่วนบนรากฐานของความสำเร็จอย่างยั่งยืน” นั้นมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

เหมาะสม เหตุผล.....

ไม่เหมาะสม เหตุผล.....

แก้ไขเป็น.....

ท่านคิดว่าพันธกิจต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ต่อการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ดังต่อไปนี้ มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

1. พัฒนาการบริหารจัดการด้านการกีฬาและการออกกำลังกายอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมของนักศึกษา บุคลากรฝ่ายวิชาการ ฝ่ายสนับสนุนและเจ้าหน้าที่ ทุกภาคส่วน

เหมาะสม เหตุผล.....

ไม่เหมาะสม เหตุผล.....

แก้ไขเป็น.....

2. สร้างความตระหนักถึงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของบุคลากรทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เหมาะสม เหตุผล.....

ไม่เหมาะสม เหตุผล.....

แก้ไขเป็น.....

3. ดำเนินการพัฒนาประชากรของมหาวิทยาลัย สร้างองค์ความรู้วัฒนธรรม และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชากรในมหาวิทยาลัย

เหมาะสม เหตุผล.....

ไม่เหมาะสม เหตุผล.....

แก้ไขเป็น.....

4. พัฒนาสุขภาพจิตให้มีสุขให้กับบุคลากรมหาวิทยาลัยและชุมชนในสังคม

เหมาะสม เหตุผล.....

ไม่เหมาะสม เหตุผล.....

แก้ไขเป็น.....

5. ส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายให้เป็นวัฒนธรรมและวิถีชีวิตสำหรับประชากรของมหาวิทยาลัย

เหมาะสม เหตุผล.....

ไม่เหมาะสม เหตุผล.....

6. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผู้นำทางการกีฬา และการออกกำลังกายให้มีขีดความสามารถ และความรู้สูงขึ้น

เหมาะสม เหตุผล.....

ไม่เหมาะสม เหตุผล.....

แก้ไขเป็น.....

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาลู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					เหตุผล เพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	
1. ด้านคน						
1.1 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ด้านกีฬาและการออกกำลังกาย”						
1.1.1 มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับด้านการส่งเสริมการกีฬาและการออกกำลังกาย						
1.1.2 บุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกายมีคุณวุฒิทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การออกกำลังกาย การส่งเสริมและการดูแลสุขภาพ						
1.1.3 บุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกายมีความรู้ความสามารถด้านการกีฬาและการออกกำลังกายเป็นอย่างดี ถูกต้องแม่นยำ และมีความรู้ที่ทันสมัย						
1.1.4 บุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกายมีประสบการณ์ทางด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย						
1.1.5 บุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกายเป็นผู้ที่มีใจรักในการออกกำลังกาย และตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับการออกกำลังกาย						
1.1.6 บุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกายเป็นผู้ที่เข้าใจหลักการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้						
1.1.7 บุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกายเป็นผู้ฝึกซ้อม (โค้ช) หรือเป็นผู้ที่เป็นนักกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติมาก่อน						
1.1.8 บุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกายมีความคิดสร้างสรรค์ ในการจัดทำโครงการต่างๆ และการประชาสัมพันธ์						
1.1.9 บุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกายมีภาวะการเป็นผู้นำที่ดี หรือมีความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี						
1.1.10 บุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกายเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และช่วยในการทำงานของตนเอง						
1.1.11 บุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกายมีส่วนร่วมต่อการวางแผนยุทธศาสตร์						
1.1.12 บุคลากรด้านการกีฬาและการออกกำลังกายนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการส่งเสริมการออกกำลังกาย						
1.1.13 จำนวนบุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกายมีเพียงพอกับสัดส่วนของนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย						
1.1.14 บุคลากรด้านการกีฬาและการออกกำลังกายได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง เช่นการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เป็นต้น						
1.1.15 มีโครงสร้างการบริหารของบุคลากรด้านการกีฬาและการออก						

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					เหตุผล เพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	
กำลังกายและมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคน						
1.1.16 บุคลากรด้านการกีฬาและการออกกำลังกายทำงานเป็นทีมและ ใช้กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม						
1.1.17 บุคลากรด้านการกีฬาและการออกกำลังกายทุ่มเทในการ ทำงาน						
1.2 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน”						
1.2.1 กำหนดให้บุคลากรตรวจสุขภาพทุกๆ 6 เดือน						
1.2.2 เปิดโอกาสหรือสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขัน กีฬาและการส่งเสริมการออกกำลังกายในสถานบันเครือข่ายทั้งในและ ต่างประเทศ						
1.2.3 จัดอบรม สัมมนา เพื่อให้ความรู้ด้านที่ส่งเสริมและพัฒนา เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย เป็นระยะๆ อย่าง ต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา						
1.2.4 จัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย น่าสนใจ และ สามารถปฏิบัติได้เป็นรูปธรรมและสามารถทำอย่างต่อเนื่อง ที่บุคลากรทุก ภาคส่วนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมได้สะดวก และสม่ำเสมอ						
1.2.5 สำรวจความต้องการ ความจำเป็น ปัญหาด้านสุขภาพ เพื่อเป็น ข้อมูลในการปลูกกระแสความสนใจด้านการออกกำลังกายของบุคลากรสาย วิชาการและสายสนับสนุน						
1.2.6 สร้างความตระหนักด้านการออกกำลังกายและสุขภาพ ให้กับ บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนทุกฝ่ายได้รับรู้อย่างต่อเนื่องและ จริงจังว่า “หากอยากมีสุขภาพดี..ก็ต้องทำเอง” หรือ “สุขภาพที่ดีไม่มีขาย”						
1.2.7 มีการยกย่อง ชมเชย บุคลากรที่มีการออกกำลังกายอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อคนอื่น						
1.2.8 จัดให้มีผู้นำทางการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของบุคลากรสาย วิชาการและสายสนับสนุน อย่างเพียงพอ						
1.2.9 ให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญ เฉพาะด้านการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกายมาร่วมวางแผน						
1.2.10 จัดโครงการต่างๆ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรใน มหาวิทยาลัย						
1.2.11 จัดระบบและกลไกในการสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเล่นกีฬาและ การออกกำลังกาย						
1.2.12 มีการรายงานผลสำเร็จหรืออุปสรรคปัญหาของการจัดทำ						

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาลู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					เหตุผล เพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	
โครงการและกิจกรรมต่างๆ ให้บุคลากรทราบ เพื่อให้บุคลากรเข้าร่วม กิจกรรมต่อเนื่องและจำนวนมากขึ้น						
1.3 “ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา”						
1.3.1 มีการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้นักศึกษาหันมาสนใจกีฬา และการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการหลากหลายรูปแบบ เช่น ผ่านเว็บไซต์ ของคณะฯ และมหาวิทยาลัย แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุ กิจกรรมรณรงค์ โดยสโมสรนักศึกษาหรือองค์กรนักศึกษาหรือสภานักศึกษา						
1.3.2 จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกาย ให้แก่ศึกษาอย่างทั่วถึงและอย่างต่อเนื่องตลอดปี						
1.3.3 กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเป็น กิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพของนักศึกษา ที่นักศึกษาจะต้องปฏิบัติ และต้อง บันทึกเป็นกิจกรรมบังคับในใบรายงานกิจกรรมนักศึกษา ตามระเบียบของ มหาวิทยาลัย ซึ่งมีผลต่อการจบหรือไม่จบ หรือผ่านหรือไม่ผ่านการศึกษา						
1.3.4 ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผน ปฏิบัติโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย						
1.3.5 จัดกิจกรรมที่สามารถตามสนองความต้องการและความสนใจ ของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง						
1.3.6 จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกาย ที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา						
1.3.7 กำหนดโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของ นักศึกษาให้อยู่ในแผนงานของคณะและมหาวิทยาลัย						
1.3.8 จัดให้มีการวัดและ ประเมินผล กิจกรรม หรือโครงการ การ พัฒนานักศึกษาเพื่อสุขภาพ						
1.3.9 เพิ่มจำนวนโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพ กีฬา และการออก กำลังกายให้มีความหลากหลาย ทันสมัย และมีจำนวนมากขึ้น						
2 ด้านงบประมาณ						
2.1 “ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ”						
2.1.1 จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม โดยใช้แผนงานโครงการและ แผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ประกอบการ พิจารณา						
2.1.2 กำหนดสัดส่วนของงบประมาณให้ชัดเจน (เงินรายได้หรือจากค่า บำรุงกิจกรรมนักศึกษา)						
2.1.3 มีระบบและกลไกในการจัดสรรและการสนับสนุนงบประมาณ						

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	
ให้แก่องค์กรภายในอย่างชัดเจน						
2.1.4 มีการจัดทำแผนด้านการเงินอย่างเป็นระบบ						
2.1.5 จัดสรรงบประมาณให้คณะ หน่วยงาน องค์กรนักศึกษา เพื่อการจัดโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเพียงพอและทั่วถึง						
2.1.6 มีการจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนบุคลากรทุกภาคส่วน						
2.1.7 มีการจัดสรรงบประมาณตามขนาดของวิทยาเขต						
2.1.8 มีการจัดสรรงบประมาณตามความสำเร็จด้านการกีฬาและผลสัมฤทธิ์ด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของแต่ละวิทยาเขต						
2.1.9 มีการจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาของวิทยาเขต และรูปแบบวิธีการในการดำเนินงานของแต่ละวิทยาเขตอย่างเหมาะสม						
2.1.10 มีการกำหนดเป็นนโยบายในการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้แต่ละหน่วยงานได้มีงบประมาณเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายและกีฬา						
2.1.11 จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและสอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน โครงการ เพื่อลดความซ้ำซ้อนและการใช้งบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์						
2.1.12 จัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงการจัดสรรและการใช้งบประมาณ						
2.1.13 สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาด้านต่างๆ ของบุคลากร						
2.1.14 จัดให้มีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล แผนงานหรือโครงการทุกโครงการอย่างจริงจังเพื่อจะได้สนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมต่อไป						
2.1.15 มีหน่วยงานและบุคลากรตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อความถูกต้องและเป็นธรรม						
2.1.16 จัดหมวดหมู่กิจกรรมในการสนับสนุนงบประมาณโดยเพิ่มสัดส่วนของงบประมาณด้านสุขภาพมากขึ้น						
2.2 “ยุทธศาสตร์การหาแหล่งทุน”						
2.2.1 มีการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนการปฏิบัติงานที่จะใช้สำหรับการขอสนับสนุนจากองค์กรภายนอก						
2.2.2 มีการจัดเตรียมข้อมูลและแผนการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อนำเสนอต่อองค์กรภายนอก						
2.2.3 มีระบบและกลไกในการขอการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กร						

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาลู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	
ภายนอกที่ชัดเจน						
2.2.4 ประสานขอความร่วมมือแหล่งทุนจากภายนอก (บริษัท ห้างร้าน หรือองค์กรต่างๆ) ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย เช่น ส.ส.ส.						
2.2.5 มีกองทุนพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการนักกีฬา						
2.2.6 ทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัยควรให้ความร่วมมือในการหาแหล่งทุนจากภายนอก						
2.2.7 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุน มีหน้าที่ในการพิจารณาจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ						
2.2.8 จัดให้มีการแข่งขัน หรือมหกรรมกีฬาเป็นระยะๆ พร้อมกับการจัดทำของที่ระลึกเพื่อหาทุน						
2.2.9 กิจกรรมที่จะจัดเพื่อหาทุนต้องเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งศิษย์ปัจจุบัน ศิษย์เก่า บุคลากรทุกฝ่ายของมหาวิทยาลัย						
2.2.10 เปิดโอกาสให้เจ้าของแหล่งทุนหรือผู้ให้การสนับสนุนควรได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองจะสนับสนุน						
2.2.11 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากองค์กร หรือหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนทุนหรืองบประมาณมาเป็นส่วนหนึ่งของกรรมการดำเนินโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย						
2.2.12 จัดตั้งกองทุนศิษย์เก่า เพื่อสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณบางส่วนมาใช้สำหรับการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย						
2.2.13 เชิดชู ยกย่อง หรือส่งเสริมให้มอบ “ปริญญาเกิตติมศักดิ์” แก่ผู้ที่มีอุปการคุณหรือผู้ที่สนับสนุนโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย						
2.2.14 จัดตั้งมูลนิธิด้านการกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย						
2.2.15 ชี้แจงและประชาสัมพันธ์ให้องค์กรภายนอกได้รับรู้ถึงความจำเป็นของการไปขอความอนุเคราะห์ และความสำคัญของการเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณสำหรับการดำเนินโครงการต่างๆ รวมทั้งได้ทราบถึงผลตอบแทนที่องค์กรภายนอกจะได้รับ						
2.2.16 ขอการสนับสนุนจากองค์กรหลักระดับประเทศ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาประเภทต่าง ๆ กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา ฯลฯ						

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	
3. ” ด้านสถานที่และอุปกรณ์”						
3.1 กำหนดระเบียบการใช้สถานที่ด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย รวมถึงอุปกรณ์การกีฬาที่เหมาะสม						
3.2 กำหนดรอบและแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ครอบคลุมทั้ง งบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์						
3.3 จัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายให้พร้อมใช้ และเพียงพอต่อความต้องการของบุคลากร						
3.4 สำรองความต้องการและตั้งงบประมาณในการจัดซื้อให้มากขึ้นและมีเพียงพอ						
3.5 ปรับสถานที่ พัฒนาสถานที่หรือประยุกต์สถานที่ให้สามารถใช้งานได้						
3.6 ขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์การออกกำลังกายจากภาคส่วนเอกชน หรือดึงเข้ามามีส่วนร่วมและให้ผลตอบแทนในรูปแบบอื่น						
3.7 ตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการบริหารจัดการที่ชัดเจนในการดูแลพื้นที่และอุปกรณ์ออกกำลังกาย						
3.8 จัดทำนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายขององค์กรที่เป็นรูปธรรมและมีการบูรณาการทุกภาคส่วน						
3.9 มีการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา และการออกกำลังกายภายในองค์กรทุกๆ ด้านให้ทันสมัยอยู่เสมอ						
3.10 กำหนดรอบและแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในแต่ละช่วงเวลาอย่างชัดเจน						
3.11 มีการวิจัยและพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง						
3.12 ส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักการบริหารที่ยุติธรรม โปร่งใส						
3.13 กำหนดพันธกิจของการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ชัดเจน						
3.14 มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง						
3.15 จัดทำรอบและแผนปฏิบัติการในการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายที่สอดคล้องกันในทุกระดับ						
3.16 เน้นการบริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ให้เอื้อและเสริมสร้างบรรยากาศให้บุคลากรและนักศึกษาอยากออกกำลังกาย อยากรู้อสุขภาพ และสร้างความมั่นใจและปลอดภัยให้แก่ผู้มาใช้บริการ						

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	
4. ด้านการประชาสัมพันธ์						
4.1 มหาวิทยาลัยควรแต่งตั้งคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ระดับมหาวิทยาลัยเพื่อรับผิดชอบการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย						
4.2 มหาวิทยาลัยควรเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์วิสัยทัศน์ พันธกิจ มาตรการ แผนดำเนินการ ของโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ประชาคมมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึงครอบคลุมผู้ใช้บริการทุกกลุ่มและตรงกลุ่มเป้าหมาย						
4.3 มหาวิทยาลัยต้องประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง						
4.4 มหาวิทยาลัยต้องใช้วิธีการและช่องทางการประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลายใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย และสามารถเข้าถึงได้ง่าย						
4.5 มหาวิทยาลัยควรมีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดี ต้องประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการที่หลากหลายและอย่างต่อเนื่อง เพื่อสื่อสารให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึง						
4.6 เพิ่มประสิทธิภาพระบบในการดำเนินงานเพื่อสามารถพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงรูปแบบที่ทันสมัยอยู่เสมอ						
4.7 มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพื่อแสดงความขอบคุณในการสนับสนุนด้านงบประมาณของหน่วยงานภายนอกอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง						
4.8 จัดทำสื่อนวัตกรรมทุกรูปแบบเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศวัยและสภาพร่างกายเพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายที่เป็นพฤติกรรมนิสัยต่อไป						
4.9 แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบด้านการประชาสัมพันธ์ และกิจกรรมรงค์โครงการ						
4.10 ให้สโมสรนักศึกษามีส่วนร่วมในประชาสัมพันธ์และณรงค์โครงการดังกล่าว						
4.11 มีการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง						
4.12 เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น กับนักศึกษาใช้ Facebook, Line, social media อื่นๆ						

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					เหตุผล เพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	
เป็นต้น						
5. ด้านการกำหนดนโยบาย แผนและทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ						
5.1 กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกายให้มีความชัดเจน						
5.2 กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ควบคู่กับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย						
5.3 กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออก กำลังกายที่ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนได้ตื่นตัว ในการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพ และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน นโยบายดังกล่าว						
5.4 กำหนดนโยบายรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ เห็นคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการ หลากหลายรูปแบบ และผ่านสื่อหลายช่องทาง เช่น แผ่นพับ เสียงตามสาย วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตัวหนังสือวีจิง เว็บไซต์ e-mail, social media ต่างๆ (Facebook, line) เป็นต้น						
5.5 รวบรวมวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ทั้งจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเพื่อให้ ผู้ปฏิบัติงานได้ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน						
5.6 กำหนดให้บุคลากรทุกฝ่ายและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เข้าร่วม กิจกรรมนี้อย่างทั่วถึงและอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้มาตรการต่างๆ ทั้งที่เป็น มาตรการเสริมแรงทางบวกและทางลบ						
5.7 ให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นใน การกำหนดนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้าน การออกกำลังกาย						
5.8 จัดมหกรรมการส่งเสริมสุขภาพที่เน้นด้านการออกกำลังกายอย่าง ยิ่งใหญ่ในทุกภาคการศึกษา						
5.9 กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเป็นนโยบายใน แผนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา และองค์การนิสิต นักศึกษา เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ปฏิบัติอย่างจริงจัง						
5.10 กำหนดวัน เวลา สถานที่ ในการออกกำลังกายไว้ในแผนการ ดำเนินงานอย่างชัดเจน						
5.11 ให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนดำเนินการและ นโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย						

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	
5.12 กำหนดให้ “การมีสุขภาพดี” เป็นวัฒนธรรมองค์กรอีกวัฒนธรรมหนึ่งควบคู่กับวัฒนธรรมคุณภาพของมหาวิทยาลัย						
5.13 กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะต้องส่งบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ให้กับบุคลากรของคณะ						
5.14 กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะมีพื้นที่ สถานที่ การออกกำลังกาย ให้กับบุคลากรของคณะ						
5.15 กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดให้ชัดเจนในโครงการกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ						
5.16 ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงหรือทับซ้อนโครงการต้องมุ่งเน้นไปยังกลุ่มเป้าหมายที่องค์กรดูแลอย่างชัดเจน โดยเน้นที่นักศึกษาและบุคลากรภายในก่อน						
5.17 โครงการต่างๆ ด้านส่งเสริมสุขภาพควรปฏิบัติได้จริงและเห็นผล						
5.18 มีการบันทึกข้อตกลงระหว่างบุคลากร และนักศึกษาในการส่งเสริมและปฏิบัติการออกกำลังกาย เล่นกีฬาและนำผลมาประเมินความดีความชอบ ในแต่ละกลุ่มต่อไป เช่น การทำวิจัย การนำเสนอผลงานทางวิชาการ เป็นต้น						
5.19 จัดให้มีวันสุขภาพของมหาวิทยาลัยให้บุคลากรและนักศึกษาร่วมกันออกกำลังกาย						
5.20 อนุญาตให้คนในครอบครัวของบุคลากรและนักศึกษาใช้บริการสถานที่และอุปกรณ์กีฬาและการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยด้วยเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ออกกำลังกายเป็นครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ						
5.21 ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี						
6. ด้านการบริหาร การจัดการ						
6.1 ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยเป็นแบบอย่างที่ดีของการรณรงค์การออกกำลังกาย						
6.2 จัดการแข่งขันหรือการประกวดผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในระดับวิทยาเขต คณะหรือวิทยาลัยภาควิชาหรือสำนัก เพื่อกระตุ้นให้แต่ละหน่วยงานได้เข้าร่วมโครงการ						
6.3 มหาวิทยาลัยและผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานทุกระดับต้องให้ความสำคัญและประกาศเป็นนโยบายสำคัญของทุกๆ หน่วยงาน						
6.4 มีระบบการติดตาม กำกับ และดูแลการบริหารงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายทุกระดับ						
6.5 มีหน่วยงานและบุคลากรที่จะรับผิดชอบการดำเนินโครงการอย่าง						

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	
ชัดเจนและเพียงพอ						
6.6 ขอความร่วมมือจากสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพื่อส่งบุคลากรและนักศึกษาไปร่วมฝึกทักษะด้านการกีฬาและการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เพื่อจะได้สามารถนำความรู้มาถ่ายทอดให้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัย หรือมาช่วยการดำเนินการโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป						
6.7 สร้างภาคีเครือข่ายร่วมกับองค์กรส่งเสริมสุขภาพทั้งภาครัฐและเอกชน						
6.8 นำเอาวิธีการเชิงธุรกิจมาปรับใช้เพื่อขับเคลื่อนให้กิจกรรมหรือโครงการต่างๆ เดินหน้าไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
6.9 มีการติดตามผลการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายต่างๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว						
6.10 มีระบบการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลในการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ						
6.11 มีระบบและกลไกในการสร้างความร่วมมือของบุคลากรและนักศึกษาที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน						
6.12 ส่งเสริมให้มีการบูรณาการให้นักศึกษาและบุคลากรจากทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในระดับนโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการ และการติดตามประเมินผลการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย						
6.13 ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ จากภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำโครงการและกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการและสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนด						
6.14 ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายของบุคลากรและนักศึกษาในการดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย						
6.15 รมรงคิให้นักศึกษาและบุคลากรได้เห็นประโยชน์และคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเป็นรูปธรรม						
6.16 รมรงคิให้นักศึกษาและบุคลากรได้เห็นความจำเป็นในการต้องเข้าร่วมการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย						
6.17 เชื่อมโยงประวัติสุขภาพหรือการตรวจสุขภาพประจำปีของนักศึกษาและบุคลากรเข้ากับยุทธศาสตร์นี้						
6.18 ให้ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงและครอบครัวของนักศึกษาและบุคลากรได้มีส่วนร่วมในการดำเนินแผนกลยุทธ์การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งสุขภาพ						
6.19 ควรมีการศึกษาดูงานจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาปรับใช้						

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					เหตุผล เพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	
6.20 ส่งเสริมให้บุคลากรและนักศึกษาได้เข้าร่วมอบรม สัมมนาเพื่อให้ เห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกายและโทษของการไม่ออก กำลังกาย						
6.21 สนับสนุนการใช้ข้อมูลจากการติดตามและประเมินผลในการพัฒนา และการปรับปรุงการบริหารงาน						
6.22 ควรส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากรและนักศึกษา อย่างจริงจัง						

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

Prince of Songkla University
Pattani Campus

แบบสอบถามรอบที่ 3

เรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยต้องการระดมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องและมีประสบการณ์ด้านการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพในสถาบันการศึกษาต่างๆ ในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปความคิดเห็นที่สอดคล้องของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ทราบยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อคณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการพิจารณาวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการวางยุทธศาสตร์ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ใช้ เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ซึ่งจะช่วยในการรวบรวมความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อทราบหรือคาดการณ์ยุทธศาสตร์ในอนาคตของการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย โดยจะถามความเห็นจากท่าน 3 รอบ

แบบสอบถามรอบนี้เป็นรอบที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นท่านผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้ง โดยในครั้งนี้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิจะได้ทราบความคิดเห็นของกลุ่มท่านผู้ทรงคุณวุฒิทั้งกลุ่มและเปรียบเทียบกับคำตอบเดิมของท่านผู้ทรงคุณวุฒิเอง และขอให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาให้ความเห็นของท่านอีกครั้งโดยจะเลือกเหมือนคำตอบเดิมในรอบที่ 2 ของท่าน หรือจะเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่ในรอบนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความเป็นไปได้” ของยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยให้ระดับคะแนน มีดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง ยุทธศาสตร์นั้นมีความเป็นไปได้มากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง ยุทธศาสตร์นั้นมีความเป็นไปได้มาก
- ระดับ 3 หมายถึง ยุทธศาสตร์นั้นมีความเป็นไปได้ปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ยุทธศาสตร์นั้นมีความเป็นไปได้น้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ยุทธศาสตร์นั้นมีความเป็นไปได้น้อยที่สุด

จากตัวอย่างแสดงว่า การตอบครั้งที่แล้วที่ท่านได้เลือกไว้ในแบบสอบถามรอบที่ 2 คือ 5 และแสดงด้วยสัญลักษณ์ ✓

ในการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 3 นี้ ขอให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาให้ความเห็นของท่านอีกครั้งโดยจะยืนยันเหมือนคำตอบเดิมในรอบที่ 2 ของท่าน หรือจะเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่ก็ได้ และขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความเป็นไปได้” รวมทั้งให้เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)

ผู้วิจัยขอความกรุณาจากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามรอบสุดท้ายนี้ และกรุณาส่งคืนกลับผู้วิจัยภายในวันที่ 20 มกราคม 2558 ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล นิมสุวรรณ
นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

คนที่ 1 ดร.เกษม พันธุ์สะ

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ความเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md	Q1- Q3	
1. ด้านคน									
1.1 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ด้าน กีฬาและการออกกำลังกาย”									
1.1.1 มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่ รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.75	
1.1.2 บุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬาและ การออกกำลังกายมีคุณวุฒิทางด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา การออกกำลังกาย การส่งเสริมและการดูแลสุขภาพ	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
1.1.3 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายมีความรู้ความสามารถด้าน การกีฬาและการออกกำลังกายเป็นอย่างดี ถูกต้องแม่นยำ และมีความรู้ที่ทันสมัย	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
1.1.4 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายมีประสบการณ์ทางด้านการ กีฬาและการออกกำลังกาย	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
1.1.5 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายเป็นผู้ที่มีใจรักในการออก กำลังกาย และตระหนักถึงประโยชน์ที่จะ ได้รับจากการออกกำลังกาย	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
1.1.6 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายเป็นผู้ที่เข้าใจหลักการสร้าง เสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย และ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.75	
1.1.7 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายเป็นผู้ฝึกซ้อม (โค้ช) หรือเป็นผู้ ที่เป็นนักกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติมา ก่อน			Md ↔ ✓			3	3.00	4.00 - 3.00	
1.1.8 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายมีความคิดสร้างสรรค์ ในการ จัดทำโครงการต่างๆ และการประชาสัมพันธ์		Md ↔ ✓				4	4.00	5.00 - 4.00	
1.1.9 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายมีภาวะผู้นำที่ดี หรือมี ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md	Q1- Q3	
1.1.10 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและ การออกกำลังกายเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และขอบข่ายการทำงานของตนเอง	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.75	
1.1.11 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและ การออกกำลังกายมีส่วนร่วมในการวางแผน ยุทธศาสตร์	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
1.1.12 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและ การออกกำลังกายนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการ ส่งเสริมการออกกำลังกาย	Md ✓					5	4.50	5.00 - 4.00	
1.1.13 จำนวนบุคลากรด้านส่งเสริม กีฬาและการออกกำลังกายมีเพียงพอกับ สัดส่วนของนักศึกษาและบุคลากรของ มหาวิทยาลัย	Md ✓					5	4.00	5.00 - 4.00	
1.1.14 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและ การออกกำลังกายได้รับการส่งเสริมและ สนับสนุนให้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง เช่นการ อบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เป็นต้น	Md ✓					5	4.50	5.00 - 4.00	
1.1.15 มีโครงสร้างการบริหารของ บุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬาและการออก กำลังกายและมีการแบ่งหน้าที่ความ รับผิดชอบในแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน และ สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคน	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
1.1.16 บุคลากรด้านการกีฬาและการ ออกกำลังกายทำงานเป็นทีมและใช้ กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
1.1.17 บุคลากรด้านการกีฬาและการ ออกกำลังกายมีความทุ่มเทในการทำงาน	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
1.2 “ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการสาย วิชาการและสายสนับสนุน”									
1.2.1 กำหนดให้บุคลากรตรวจสอบสุขภาพ ทุกๆ 6 เดือน	Md ✓					5	4.00	5.00 - 4.00	
1.2.2 เปิดโอกาสหรือสนับสนุนให้ บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายในสถาน บันเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ	Md ✓					5	4.00	5.00 - 3.75	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md	Q1- Q3	
1.2.3 จัดอบรม สัมมนา เพื่อให้ความรู้ด้านส่งเสริมและพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา	←	→				5	4.00	5.00 - 4.00	
1.2.4 จัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย น่าสนใจ และสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและสามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่อง โดยบุคลากรทุกภาคส่วนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมได้สะดวก และสม่ำเสมอ	←	→				5	5.00	5.00 - 4.00	
1.2.5 สำรวจความต้องการ ความจำเป็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพ เพื่อเป็นข้อมูลในการปลูกกระแสความสนใจด้านการออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน	←	→				5	5.00	5.00 - 4.00	
1.2.6 สร้างความตระหนักด้านการออกกำลังกายและสุขภาพ ให้กับบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนทุกฝ่ายได้รับรู้อย่างต่อเนื่องและจริงจังว่า “หากอยากมีสุขภาพดี..ก็ต้องทำเอง” หรือ “สุขภาพที่ดีไม่มีขาย”	←	→				5	5.00	5.00 - 4.00	
1.2.7 มีการยกย่อง ชมเชย บุคลากรที่ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลอื่น	←	→				5	5.00	5.00 - 4.00	
1.2.8 จัดให้มีผู้นำทางการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน อย่างเพียงพอ	←	→				5	5.00	5.00 - 4.00	
1.2.9 ให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย มาร่วมวางแผน	←	→				5	5.00	5.00 - 4.00	
1.2.10 จัดโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกายโดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัย	←	→				5	5.00	5.00 - 4.00	
1.2.11 จัดระบบและกลไกในการสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย	←	→				5	5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1		เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)	
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md		Q1- Q3
1.2.12 มีการรายงานผลสำเร็จหรือปัญหาอุปสรรคของการจัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ให้บุคลากรทราบ เพื่อให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและจำนวนมากขึ้น	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
1.3 “ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา”									
1.3.1 มีการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้นักศึกษาหันมาสนใจกีฬาและการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการหลากหลาย เช่น ผ่านเว็บไซต์ของคณะฯ และมหาวิทยาลัย แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ กิจกรรมรณรงค์ โดยสโมสรนักศึกษาหรือองค์กรนักศึกษาหรือสภานักศึกษา	Md ✓					5	5.00	5.00 - 5.00	
1.3.2 จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึงและอย่างต่อเนื่องตลอดปี	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
1.3.3 กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพของนักศึกษา ที่นักศึกษาจะต้องปฏิบัติ และต้องบันทึกเป็นกิจกรรมบังคับไว้ในใบรายงานกิจกรรมนักศึกษา ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผลต่อการสำเร็จหรือไม่สำเร็จหรือผ่านหรือไม่ผ่านการศึกษา	Md ✓					5	4.50	5.00 - 4.00	
1.3.4 ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนปฏิบัติโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	Md ✓					5	4.00	5.00 - 4.00	
1.3.5 จัดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
1.3.6 จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
1.3.7 กำหนดโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาให้อยู่ในแผนงานของคณะและมหาวิทยาลัย	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md	Q1- Q3	
1.3.8 จัดให้มีการวัดและ ประเมินผล กิจกรรม หรือโครงการ การพัฒนานักศึกษา เพื่อสุขภาพ	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
1.3.9 เพิ่มจำนวนโครงการกิจกรรมด้าน สุขภาพ กีฬา และการออกกำลังกายให้มี ความหลากหลาย ทันสมัย และมีจำนวนมาก ขึ้น	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
2 ด้านงบประมาณ									
2.1 “ยุทธศาสตร์การจัดสรร งบประมาณ”									
2.1.1 จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม โดยใช้แผนงานโครงการและแผนปฏิบัติการ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ ประกอบการพิจารณา	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.1.2 กำหนดสัดส่วนของงบประมาณให้ ชัดเจน (เงินรายได้หรือจากค่าบำรุงกิจกรรม นักศึกษา)	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.1.3 มีระบบและกลไกในการจัดสรร และการสนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์กร ภายในอย่างชัดเจน	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.1.4 มีการจัดทำแผนด้านการเงินอย่าง เป็นระบบ	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.1.5 จัดสรรงบประมาณให้คณะ หน่วยงาน องค์กรนักศึกษา เพื่อการจัด โครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเพียงพอ และทั่วถึง	Md ✓	← →				5	4.50	5.00 - 4.00	
2.1.6 มีการจัดสรรงบประมาณให้ เป็นไปตามสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวน บุคลากรทุกภาคส่วน	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.1.7 มีการจัดสรรงบประมาณตาม ขนาดของวิทยาเขต	Md	← →		✓		3	4.50	5.00 - 4.00	
2.1.8 มีการจัดสรรงบประมาณตาม ความสำเร็จด้านการกีฬาและผลสัมฤทธิ์ด้าน การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของแต่ละ วิทยาเขต	Md	← →		✓		3	4.00	5.00 - 3.75	

2.1.9 มีการจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาของวิทยาเขต และวิธีการในการดำเนินงานของแต่ละวิทยาเขตอย่างเหมาะสม	Md ✓				5	4.50	5.00 - 4.00	
2.1.10 มีการกำหนดเป็นนโยบายในการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้แต่ละหน่วยงานได้มีงบประมาณเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายและกีฬา	Md ✓				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.1.11 จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและสอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน โครงการ เพื่อลดความซ้ำซ้อนและการใช้งบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์	Md ✓				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.1.12 จัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงการจัดสรรและการใช้งบประมาณ					5	5.00	5.00 - 3.75	
2.1.13 สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาด้านต่างๆ ของบุคลากร	Md ✓				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.1.14 จัดให้มีคณะกรรมการติดตามประเมินผล แผนงานหรือโครงการทุกโครงการอย่างจริงจังเพื่อจะได้สนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมต่อไป	Md ✓				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.1.15 มีหน่วยงานและบุคลากรตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อความถูกต้องและเป็นธรรม	Md ✓				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.1.16 จัดหมวดหมู่กิจกรรมในการสนับสนุนงบประมาณโดยเพิ่มสัดส่วนของงบประมาณด้านสุขภาพมากขึ้น	Md ✓				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.2 “ยุทธศาสตร์การหาแหล่งทุน”								
2.2.1 มีการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนการปฏิบัติงานที่จะใช้สำหรับการขอสนับสนุนจากองค์กรภายนอก	Md ✓				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.2.2 มีการจัดเตรียมข้อมูลและแผนการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อนำเสนอต่อองค์กรภายนอก	Md ✓				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.2.3 มีระบบและกลไกในการขอการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรภายนอกที่ชัดเจน	Md ✓				5	5.00	5.00 - 4.00	
2.2.4 ประสานขอความร่วมมือจากแหล่งทุนจากภายนอก (บริษัท ห้างร้านหรือองค์กรต่างๆ) ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย เช่น ส.ส.	Md ✓				5	5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md	Q1- Q3	
2.2.5 มีกองทุนพัฒนาการกีฬาและ สวัสดิการนักกีฬา	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
2.2.6 ทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัยควรให้ ความร่วมมือในการหาแหล่งทุนจาก ภายนอก	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
2.2.7 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดกิจกรรม เพื่อหาทุน มีหน้าที่ในการพิจารณาจัด กิจกรรมหลากหลายรูปแบบ	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
2.2.8 จัดให้มีการแข่งขัน หรือมหกรรม กีฬาเป็นระยะๆ พร้อมกับการจัดทำของที่ ระลึกเพื่อหาทุน	Md ↔ ✓					5	4.00	5.00 - 4.00	
2.2.9 กิจกรรมที่จะจัดเพื่อหาทุนต้อง เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายของ มหาวิทยาลัย รวมทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ ปัจจุบัน	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
2.2.10 เปิดโอกาสให้เจ้าของแหล่งทุน หรือผู้ให้การสนับสนุนได้มีส่วนร่วมในการ เสนอแนวคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ ตนเองจะสนับสนุน	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
2.2.11 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจาก องค์กร หรือหน่วยงานภายนอกที่ให้การ สนับสนุนทุนหรือให้งบประมาณมาเป็นส่วน หนึ่งของกรรมการดำเนินโครงการส่งเสริม สุขภาพด้านการออกกำลังกายของ มหาวิทยาลัย	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
2.2.12 จัดตั้งกองทุนศิษย์เก่า เพื่อ สนับสนุนและจัดสรรงบประมาณบางส่วนมา ใช้สำหรับการดำเนินการของโครงการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของ มหาวิทยาลัย	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
2.2.13 ยกย่อง เชิดชูหรือส่งเสริมให้มอบ “ปริญญากิตติมศักดิ์” แก่ผู้ที่มีอุปการคุณ หรือผู้ที่สนับสนุนโครงการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย	Md ↔				✓	1	4.00	5.00 - 4.00	
2.2.14 จัดตั้งมูลนิธิด้านการกีฬาและการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	Md ↔ ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md	Q1- Q3	
2.2.15 ชี้แจงและประชาสัมพันธ์ให้ องค์กรภายนอกได้รับรู้ถึงความจำเป็นของ การให้ความอนุเคราะห์ และความสำคัญ ของการเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณสำหรับ การดำเนินโครงการต่างๆ รวมทั้งได้ทราบ ถึงผลตอบแทนที่องค์กรภายนอกจะได้รับ	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
2.2.16 ขอกการสนับสนุนจากองค์กรหลัก ระดับประเทศ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาประเภทต่าง ๆ กระทรวง การท่องเที่ยวและการกีฬา ฯลฯ	Md ✓					5	4.00	5.00 - 3.75	
3. ” ด้านสถานที่และอุปกรณ์”									
3.1 กำหนดระเบียบการใช้สถานที่ด้าน การกีฬาและการออกกำลังกาย รวมถึง อุปกรณ์การกีฬาที่เหมาะสม	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.75	
3.2 กำหนดกรอบและแผนปฏิบัติการ การสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการ ออกกำลังกายให้ครอบคลุมทั้ง งบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
3.3 จัดให้มีสถานที่ ให้พร้อมใช้ และ เพียงพอต่อความต้องการของบุคลากร	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
3.4 สสำรวจความต้องการและตั้ง งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ และเครื่อง อำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬาและ การออกกำลังกายให้มากขึ้นและมีเพียงพอ	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.75	
3.5 ปรับสถานที่ พัฒนาสถานที่หรือ ประยุกต์สถานที่ให้สามารถใช้ออกกำลังกาย ได้	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
3.6 ขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์การออก กำลังกายจากภาคส่วนเอกชนหรือเชิญเข้า มามีส่วนร่วมและให้ผลตอบแทนในรูปแบบ อื่น	Md ✓					5	4.50	5.00 - 4.00	
3.7 ตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการ บริหารจัดการที่ชัดเจนในการดูแลพื้นที่และ อุปกรณ์ออกกำลังกาย	Md ✓					5	4.50	5.00 - 4.00	
3.8 จัดทำนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายของ องค์กรที่เป็นรูปธรรมและมีการบูรณาการทุก ภาคส่วน	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md	Q1- Q3	
3.9 มีการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและการออกกำลังกายภายในองค์กรทุกๆ ด้านให้ทันสมัยอยู่เสมอ	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
3.10 กำหนดกรอบและแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในแต่ละช่วงเวลาอย่างชัดเจน	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
3.11 มีการวิจัยและพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
3.12 ส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักการบริหารที่ยุติธรรม โปร่งใส	Md ✓					5	4.50	5.00 - 4.00	
3.13 กำหนดพันธกิจของการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ชัดเจน	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
3.14 มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
3.15 จัดทำกรอบและแผนปฏิบัติการในการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายที่สอดคล้องกันในทุกระดับ	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
3.16 บริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ให้อื้อและเสริมสร้างบรรยากาศให้บุคลากรและนักศึกษาอยากออกกำลังกาย อยากดูแลสุขภาพ และสร้างความมั่นใจและปลอดภัยให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการ	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
4. ด้านการประชาสัมพันธ์									
4.1 มหาวิทยาลัยควรแต่งตั้งคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ระดับมหาวิทยาลัยเพื่อรับผิดชอบการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย	Md ✓					5	4.50	5.00 - 4.00	
4.2 มหาวิทยาลัยควรเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์วิธีทัศน์ พันธกิจ มาตรการแผนดำเนินการ ของโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ประชาคมมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึงครอบคลุมผู้ใช้บริการทุกกลุ่มและตรงกลุ่มเป้าหมาย	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md	Q1- Q3	
4.3 มหาวิทยาลัยควรมีการ ประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่าง ต่อเนื่อง	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
4.4 มหาวิทยาลัยควรใช้วิธีการและ ช่องทางการประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ที่ หลากหลายโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ทันสมัย และสามารถเข้าถึงได้ง่าย	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
4.5 มหาวิทยาลัยควรมีระบบการ ประชาสัมพันธ์ที่ดี ต้องประชาสัมพันธ์ โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริม การออกกำลังกาย ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และอย่างต่อเนื่อง เพื่อสื่อสารให้บุคลากร ของมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึง	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
4.6 เพิ่มประสิทธิภาพระบบการ ดำเนินงานที่สามารถพัฒนารูปแบบของ กิจกรรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น มีการปรับปรุง รูปแบบที่ทันสมัยอยู่เสมอ	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
4.7 มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพื่อ แสดงความขอบคุณในการสนับสนุนด้าน งบประมาณของหน่วยงานภายนอกอย่าง ชัดเจนและต่อเนื่อง	Md ✓					5	4.50	5.00 - 4.00	
4.8 จัดทำสื่ออนิเมชันทุกรูปแบบเพื่อ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬาและการ ออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศวัยและ สภาพร่างกายเพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬาและ การออกกำลังกายเป็นพฤติกรรมที่เป็นนิสัย ต่อไป	Md ✓					5	4.50	5.00 - 4.00	
4.9 แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบด้าน การประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์โครงการ	Md ✓					5	4.50	5.00 - 4.00	
4.10 ให้สโมสรนักศึกษามีส่วนร่วมใน ประชาสัมพันธ์และรณรงค์โครงการดังกล่าว	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
4.11 มีการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วย วิธีการที่หลากหลาย อย่างทั่วถึง และ ต่อเนื่อง	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md	Q1- Q3	
5.6 กำหนดให้บุคลากรทุกฝ่ายและ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เข้าร่วมกิจกรรม นี้อย่างทั่วถึงและอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้ มาตรการต่างๆ ทั้งที่เป็นมาตรการเสริมแรง ทางบวกและทางลบ	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
5.7 ให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการ เสนอแนะ แสดงความคิดเห็นในการกำหนด นโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ของโครงการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
5.8 จัดมหกรรมการส่งเสริมสุขภาพที่ เน้นด้านการออกกำลังกายอย่างจริงจังในทุก ภาคการศึกษา	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
5.9 กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้าน การออกกำลังกายเป็นนโยบายในแผนการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา และองค์การนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ทุกภาค ส่วนได้ปฏิบัติอย่างจริงจัง	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
5.10 กำหนดวัน เวลา สถานที่ ในการ ออกกำลังกายไว้ในแผนการดำเนินงานอย่าง ชัดเจน	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
5.11 ให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมใน การจัดทำแผนดำเนินการและนโยบายการ สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออก กำลังกาย	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
5.12 กำหนดให้ “การมีสุขภาพดี” เป็น วัฒนธรรมองค์กรหรือวัฒนธรรมหนึ่งควบคู่ กับวัฒนธรรมคุณภาพของมหาวิทยาลัย	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
5.13 กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะต้อง ส่งบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ ให้กับบุคลากรของคณะ	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	
5.14 กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะมี พื้นที่ สถานที่ การออกกำลังกาย ให้กับ บุคลากรของคณะ	Md ✓	← →				5	4.50	5.00 - 4.00	
5.15 กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดให้ ชัดเจนในโครงการกิจกรรมออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ	Md ✓	← →				5	5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md	Q1- Q3	
5.16 ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงหรือทับซ้อน โครงการต้องมุ่งเน้นไปยังกลุ่มเป้าหมายที่องค์กรดูแลอย่างชัดเจน โดยเน้นที่นักศึกษาและบุคลากรภายในก่อน	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
5.17 โครงการต่างๆ ด้านส่งเสริมสุขภาพ ควรปฏิบัติได้จริงและเห็นผล	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
5.18 มีการบันทึกข้อตกลงระหว่างบุคลากร และนักศึกษาในการส่งเสริมและปฏิบัติการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย และนำผลมาประเมินความดีความชอบ ในแต่ละกลุ่มต่อไป เช่น การทำวิจัย การนำเสนอผลงานทางวิชาการ เป็นต้น	Md ✓					5	4.00	5.00 - 4.00	
5.19 จัดให้มีวันสุขภาพของมหาวิทยาลัย ให้บุคลากรและนักศึกษาร่วมกันออกกำลังกาย	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.75	
5.20 อนุญาตให้คนในครอบครัวของบุคลากรและนักศึกษาใช้บริการสถานที่และอุปกรณ์กีฬาและการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยด้วยเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ออกกำลังกายเป็นครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ	Md ✓					5	4.50	5.00 - 3.75	
5.21 ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เพื่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6. ด้านการบริหาร การจัดการ									
6.1 ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย เป็นแบบอย่างที่ดีของการรณรงค์การออกกำลังกาย	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.2 จัดการแข่งขันหรือการประกวดผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในระดับวิทยาเขต คณะหรือวิทยาลัย ภาควิชาหรือสำนัก เพื่อกระตุ้นให้แต่ละหน่วยงานได้เข้าร่วมโครงการ	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.3 มหาวิทยาลัยและผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานทุกระดับต้องให้ความสำคัญและประกาศเป็นนโยบายสำคัญของทุกๆ หน่วยงาน	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md	Q1- Q3	
6.4 มีระบบการติดตาม กำกับ และดูแล การบริหารงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ โครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ทุกระดับ	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.75	
6.5 มีหน่วยงานและบุคลากรที่จะ รับผิดชอบการดำเนินโครงการอย่างชัดเจน และเพียงพอ	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.6 ขอความร่วมมือจากสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพื่อส่งบุคลากรและนักศึกษาไปร่วมฝึก ทักษะด้านการกีฬาและการออกกำลังกายที่ ถูกต้อง เพื่อจะได้สามารถนำความรู้มา ถ่ายทอดให้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัย หรือ มาช่วยการดำเนินการโครงการต่างๆ ที่ เกี่ยวข้องต่อไป	Md ✓					5	4.50	5.00 - 4.00	
6.7 สร้างภาคีเครือข่ายร่วมกับองค์กร ส่งเสริมสุขภาพทั้งภาครัฐและเอกชน	Md ✓					5	4.50	5.00 - 4.00	
6.8 นำวิธีการเชิงธุรกิจมาปรับใช้เพื่อ ขับเคลื่อนให้กิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ	Md ✓					5	4.00	5.00 - 3.75	
6.9 มีการติดตามผลการดำเนินการของ โครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ต่างๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.10 มีระบบการติดตามความก้าวหน้า และประเมินผลในการนำแผนงานไปสู่การ ปฏิบัติ	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.11 มีระบบและกลไกในการสร้างความ ร่วมมือของของนักศึกษาและบุคลากรที่เป็น รูปธรรมและชัดเจน	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.12 ส่งเสริมให้มีการบูรณาการให้ นักศึกษาและบุคลากรจากทุกภาคส่วนได้มี ส่วนร่วมในระดับนโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการและการติดตาม ประเมินผลการส่งเสริมสุขภาพด้านการออก กำลังกาย	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md	Q1- Q3	
6.13 ส่งเสริมความร่วมมือและสร้าง เครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ จากภายนอก ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ในการจัดทำโครงการและกิจกรรม ตามแผนปฏิบัติการและสนับสนุนให้มีการใช้ ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตามเป้าหมายที่กำหนด	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.14 ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายของ นักศึกษาและบุคลากรในการดำเนินการ โครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.15 รมรงศ์ให้นักศึกษาและบุคลากรได้ เห็นประโยชน์และคุณค่าของการส่งเสริม สุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเป็น รูปธรรม	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.16 รมรงศ์ให้นักศึกษาและบุคลากร ได้เห็นความจำเป็นในการต้องเข้าร่วมการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.17 เชื่อมโยงประวัติสุขภาพหรือการ ตรวจสุขภาพประจำปีของนักศึกษาและ บุคลากรเข้ากับยุทธศาสตร์นี้	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.18 ให้ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงและ ครอบครัวของนักศึกษาและบุคลากรได้มี ส่วนร่วมในการดำเนินแผนกลยุทธ์การเป็น มหาวิทยาลัยแห่งสุขภาพ						5	5.00	5.00 - 3.75	
6.19 ควรมีการศึกษาดูงานจาก หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมา ปรับใช้	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.20 ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรได้ เข้าร่วมอบรม สัมมนาเพื่อให้เห็นถึง ประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกาย และโทษของการไม่ออกกำลังกาย	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.21 สนับสนุนการใช้ข้อมูลจากการ ติดตามและประเมินผลในการพัฒนาและ การปรับปรุงการบริหารงาน	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	
6.22 ควรส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ของของนักศึกษาและบุคลากรอย่างจริงจัง	Md ✓					5	5.00	5.00 - 4.00	

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

การวิจัย

เรื่อง : ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย
ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

STRATEGY FOR OPERATION OF CAPABILITY DEVELOPMENT PROGRAM FOR BEING HEALTH UNIVERSITY IN PHYSICAL ACTIVITIES PROMOTION IN PRINCE OF SONGKLA UNIVERSITY

แบบสอบถามระยะที่ 3

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 3 ระยะ ซึ่งแบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือสำหรับการดำเนินการวิจัยระยะที่ 3 ประกอบด้วยข้อมูลที่ผู้วิจัยได้สรุปผลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในการดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 ที่ผ่านมา สำหรับการดำเนินการวิจัยระยะที่ 3 นี้เป็นการพิจารณายืนยันความสอดคล้องความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความกรุณาท่านได้พิจารณายืนยันความสอดคล้องความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์และความร่วมมืออย่างดียิ่งของท่านมา ณ โอกาสนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล นิมสุวรรณ

นักศึกษาลัทธิปริญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาทิศทางหรือแนวโน้มยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อน โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งคะแนนสำหรับการประเมินมีความหมายดังต่อไปนี้

1	หมายถึง	เห็นด้วย
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
-1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

และหากท่านมีข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ได้โปรดใส่ข้อความลงในช่องหมายเหตุ

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ประเมิน IC			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
1. ด้านคน				
1.1 “ยุทธศาสตร์พัฒนาบุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกาย”				
1.1.1 มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย				
1.1.2 บุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การออกกำลังกาย การส่งเสริมและการดูแลสุขภาพ				
1.1.3 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีความรู้ความสามารถด้านการกีฬาและการออกกำลังกายเป็นอย่างดี ถูกต้องแม่นยำ และมีความรู้ที่ทันสมัย				
1.1.4 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีประสบการณ์ทางด้านการศึกษาและการออกกำลังกาย				
1.1.5 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นผู้ที่มีใจรักในการออกกำลังกายและตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการออกกำลังกาย				
1.1.6 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นผู้ที่เข้าใจหลักการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้				
1.1.7 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นผู้ฝึกซ้อม (โค้ช) หรือเป็นผู้ที่เป็นนักกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติมาก่อน				
1.1.8 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีความคิดสร้างสรรค์ ในการจัดทำโครงการต่างๆ และการประชาสัมพันธ์				
1.1.9 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีภาวะผู้นำที่ดีหรือมีความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี				
1.1.10 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายเข้าใจในบทบาทหน้าที่และขอบข่ายการทำงานของตนเอง				
1.1.11 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์				
1.1.12 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการส่งเสริมการออกกำลังกาย				

“ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ประเมิน IC			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
1.1.13 จำนวนบุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีเพียงพอกับสัดส่วนของนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย				
1.1.14 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง เช่นการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เป็นต้น				
1.1.15 มีโครงสร้างการบริหารของบุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายและมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคน				
1.1.16 บุคลากรด้านการกีฬาและการออกกำลังกายทำงานเป็นทีมและใช้กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม				
1.1.17 บุคลากรด้านการกีฬาและการออกกำลังกายมีความทุ่มเทในการทำงาน				
1.2 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์วิชาการและสายสนับสนุน”				
1.2.1 กำหนดให้บุคลากรตรวจสุขภาพทุกๆ 6 เดือน				
1.2.2 เปิดโอกาสหรือสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาและการส่งเสริมการออกกำลังกายในสถาบันบันเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ				
1.2.3 จัดอบรม สัมมนา เพื่อให้ความรู้ด้านส่งเสริมและพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา				
1.2.4 จัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย น่าสนใจ และสามารถปฏิบัติได้เป็นอย่างดี เป็นรูปธรรมและสามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่อง โดยบุคลากรทุกภาคส่วนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมได้สะดวก และสม่ำเสมอ				
1.2.5 สสำรวจความต้องการ ความจำเป็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพ เพื่อเป็นข้อมูลในการปลูกกระแสความสนใจด้านการออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน				
1.2.6 สร้างความตระหนักด้านการออกกำลังกายและสุขภาพ ให้กับบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนทุกฝ่ายได้รับรู้อย่างต่อเนื่องและจริงจังว่า “หากอยากมีสุขภาพดี..ก็ต้องทำเอง” หรือ “สุขภาพที่ดีไม่มีขาย”				
1.2.7 มีการยกย่อง ชมเชย บุคลากรที่ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลอื่น				
1.2.8 จัดให้มีผู้นำทางการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน อย่างเพียงพอ				
1.2.9 ให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกายมาร่วมวางแผน				
1.2.10 จัดโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกายโดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัย				
1.2.11 จัดระบบและกลไกในการสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย				
1.2.12 มีการรายงานผลสำเร็จหรือปัญหาอุปสรรคของการจัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ให้บุคลากรทราบ เพื่อให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและจำนวนมากขึ้น				
1.3 “ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา”				
1.3.1 มีการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้นักศึกษาหันมาสนใจกีฬาและการออกกำลังกายด้วยวิธีการหลากหลาย เช่น ผ่านเว็บไซต์ของคณะฯ และมหาวิทยาลัย แผ่นพับ หนังสือพิมพ์				

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ประเมิน IC			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
วิทย์ โทรทัศน์ กิจกรรมรณรงค์ โดยสโมสรนักศึกษาหรือองค์กรนักศึกษาหรือสภานักศึกษา				
1.3.2 จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึงและอย่างต่อเนื่องตลอดปี				
1.3.3 กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพของนักศึกษา ที่นักศึกษาจะต้องปฏิบัติ และต้องบันทึกเป็นกิจกรรมบังคับในใบรายงานกิจกรรมนักศึกษา ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผลต่อการสำเร็จหรือไม่สำเร็จหรือผ่านหรือไม่ผ่านการศึกษา				
1.3.4 ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนปฏิบัติโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย				
1.3.5 จัดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง				
1.3.6 จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา				
1.3.7 กำหนดโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาให้อยู่ในแผนงานของคณะและมหาวิทยาลัย				
1.3.8 จัดให้มีการวัดและ ประเมินผล กิจกรรม หรือโครงการ การพัฒนานักศึกษาเพื่อสุขภาพ				
1.3.9 เพิ่มจำนวนโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพ กีฬา และการออกกำลังกายให้มีความหลากหลาย ทันสมัย และมีจำนวนมากขึ้น				
2 ด้านงบประมาณ				
2.1 “ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ”				
2.1.1 จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม โดยใช้แผนงานโครงการและแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ประกอบการพิจารณา				
2.1.2 กำหนดสัดส่วนของงบประมาณให้ชัดเจน (เงินรายได้หรือจากค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา)				
2.1.3 มีระบบและกลไกในการจัดสรรและการสนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์กรภายในอย่างชัดเจน				
2.1.4 มีการจัดทำแผนด้านการเงินอย่างเป็นระบบ				
2.1.5 จัดสรรงบประมาณให้คณะ หน่วยงาน องค์กรนักศึกษา เพื่อการจัดโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเพียงพอและทั่วถึง				
2.1.6 มีการจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนบุคลากรทุกภาคส่วน				
2.1.7 มีการจัดสรรงบประมาณตามขนาดของวิทยาเขต				
2.1.8 มีการจัดสรรงบประมาณตามความสำเร็จด้านการกีฬาและผลสัมฤทธิ์ด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของแต่ละวิทยาเขต				
2.1.9 มีการจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาของวิทยาเขต และวิธีการในการดำเนินงานของแต่ละวิทยาเขตอย่างเหมาะสม				
2.1.10 มีการกำหนดเป็นนโยบายในการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้แต่ละหน่วยงานได้มีงบประมาณเพื่อส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายและกีฬา				

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ประเมิน IC			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
2.1.11 จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและสอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน โครงการ เพื่อลดความซ้ำซ้อนและการใช้งบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์				
2.1.12 จัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงการจัดสรรและการใช้งบประมาณ				
2.1.13 สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาด้านต่างๆ ของบุคลากร				
2.1.14 จัดให้มีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล แผนงานหรือโครงการทุกโครงการอย่างจริงจังเพื่อจะได้สนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมต่อไป				
2.1.15 มีหน่วยงานและบุคลากรตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อความถูกต้องและเป็นธรรม				
2.1.16 จัดหมวดหมู่กิจกรรมในการสนับสนุนงบประมาณโดยเพิ่มสัดส่วนของงบประมาณด้านสุขภาพมากขึ้น				
2.2 “ยุทธศาสตร์การหาแหล่งทุน”				
2.2.1 มีการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนการปฏิบัติงานที่จะใช้สำหรับการขอสนับสนุนจากองค์กรภายนอก				
2.2.2 มีการจัดเตรียมข้อมูลและแผนการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อนำเสนอต่อองค์กรภายนอก				
2.2.3 มีระบบและกลไกในการขอการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรภายนอกที่ชัดเจน				
2.2.4 ประสานขอความร่วมมือจากแหล่งทุนจากภายนอก (บริษัท ห้างร้าน หรือองค์กรต่างๆ) ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย เช่น ส.ส.ส.				
2.2.5 มีกองทุนพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการนักกีฬา				
2.2.6 ทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัยควรให้ความร่วมมือในการหาแหล่งทุนจากภายนอก				
2.2.7 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุน มีหน้าที่ในการพิจารณาจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ				
2.2.8 จัดให้มีการแข่งขัน หรือมหกรรมกีฬาเป็นระยะๆ พร้อมกับการจัดทำของที่ระลึกเพื่อหาทุน				
2.2.9 กิจกรรมที่จะจัดเพื่อหาทุนต้องเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายของมหาวิทยาลัย รวมทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน				
2.2.10 เปิดโอกาสให้เจ้าของแหล่งทุนหรือผู้ให้การสนับสนุนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองจะสนับสนุน				
2.2.11 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากองค์กร หรือหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนทุนหรือให้งบประมาณมาเป็นส่วนหนึ่งของกรรมการดำเนินโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย				
2.2.12 จัดตั้งกองทุนศิษย์เก่า เพื่อสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณบางส่วนมาใช้สำหรับการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย				
2.2.13 ยกย่อง เชิดชูหรือส่งเสริมให้มอบ “ปริญญากิตติมศักดิ์” แก่ผู้ที่มีอุปการคุณหรือผู้ที่สนับสนุนโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย				
2.2.14 จัดตั้งมูลนิธิด้านการกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย				
2.2.15 ชี้แจงและประชาสัมพันธ์ให้องค์กรภายนอกได้รับรู้ถึงความจำเป็นของการให้ความ				

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาลู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ประเมิน IC			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
อนุเคราะห์ และความสำคัญของการเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณสำหรับการดำเนินโครงการต่างๆ รวมทั้งได้ทราบถึงผลตอบแทนที่องค์กรภายนอกจะได้รับ				
2.2.16 ขอการสนับสนุนจากองค์กรหลักระดับประเทศ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาประเภทต่าง ๆ กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา ฯลฯ				
3. ” ด้านสถานที่และอุปกรณ์”				
3.1 กำหนดระเบียบการใช้สถานที่ด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย รวมถึงอุปกรณ์การกีฬาที่เหมาะสม				
3.2 กำหนดกรอบและแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ครอบคลุมทั้ง งบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์				
3.3 จัดให้มีสถานที่ ให้พร้อมใช้ และเพียงพอต่อความต้องการของบุคลากร				
3.4 สำรวจความต้องการและตั้งงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายให้มากขึ้นและมีเพียงพอ				
3.5 ปรับสถานที่ พัฒนาสถานที่หรือประยุกต์สถานที่ที่สามารถใช้ออกกำลังกายได้				
3.6 ขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์การออกกำลังกายจากภาคส่วนเอกชนหรือเชิญเข้ามามีส่วนร่วมและให้ผลตอบแทนในรูปแบบอื่น				
3.7 ตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการบริหารจัดการที่ชัดเจนในการดูแลพื้นที่และอุปกรณ์ออกกำลังกาย				
3.8 จัดทำนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายขององค์กรที่เป็นรูปธรรมและมีการบูรณาการทุกภาคส่วน				
3.9 มีการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและการออกกำลังกายภายในองค์กรต่างๆ ด้านให้ทันสมัยอยู่เสมอ				
3.10 กำหนดกรอบและแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในแต่ละช่วงเวลาอย่างชัดเจน				
3.11 มีการวิจัยและพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง				
3.12 ส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักการบริหารที่ยุติธรรม โปร่งใส				
3.13 กำหนดพันธกิจของการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ชัดเจน				
3.14 มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง				
3.15 จัดทำกรอบและแผนปฏิบัติการในการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายที่สอดคล้องกันในทุกระดับ				
3.16 บริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ให้เอื้อและเสริมสร้างบรรยากาศให้บุคลากรและนักศึกษาอยากออกกำลังกาย อยากดูแลสุขภาพ และสร้างความมั่นใจและปลอดภัยให้แก่ผู้มาใช้บริการ				
4. ด้านการประชาสัมพันธ์				
4.1 มหาวิทยาลัยควรแต่งตั้งคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ระดับมหาวิทยาลัยเพื่อรับผิดชอบการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย				

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาลู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ประเมิน IC			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
4.2 มหาวิทยาลัยควรเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์วิสัยทัศน์ พันธกิจ มาตรการ แผนดำเนินการ ของโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ประชาคมมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึงครอบคลุมผู้ใช้บริการทุกกลุ่มและตรงกลุ่มเป้าหมาย				
4.3 มหาวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง				
4.4 มหาวิทยาลัยควรใช้วิธีการและช่องทางการประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย และสามารถเข้าถึงได้ง่าย				
4.5 มหาวิทยาลัยควรมีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดี ต้องประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการที่หลากหลายและอย่างต่อเนื่อง เพื่อสื่อสารให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึง				
4.6 เพิ่มประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานที่สามารถพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงรูปแบบที่ทันสมัยอยู่เสมอ				
4.7 มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพื่อแสดงความขอบคุณในการสนับสนุนด้านงบประมาณของหน่วยงานภายนอกอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง				
4.8 จัดทำสื่อนวัตกรรมทุกรูปแบบเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศวัยและสภาพร่างกายเพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเป็นพฤติกรรมที่เป็นนิสัยต่อไป				
4.9 แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบด้านการประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์โครงการ				
4.10 ให้สโมสรนักศึกษามีส่วนร่วมในประชาสัมพันธ์และรณรงค์โครงการดังกล่าว				
4.11 มีการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลาย อย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง				
4.12 เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายให้สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมาย เช่น กับนักศึกษาใช้ Facebook, Line, social media อื่นๆ เป็นต้น				
5. ด้านการกำหนดนโยบาย แผนและทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ				
5.1 กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้มีความชัดเจน				
5.2 กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ควบคู่กับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาลู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย				
5.3 กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายที่ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนได้ตื่นตัวในการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพ และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว				
5.4 กำหนดนโยบายรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เห็นคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลาย และผ่านสื่อหลายช่องทาง เช่น ผ่านพับ เสียงตามสาย วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ทีวีหนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ e-mail, social media ต่างๆ (Facebook, line) เป็นต้น				
5.5 รวบรวมวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ทั้งจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน				

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ประเมิน IC			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
5.6 กำหนดให้บุคลากรทุกฝ่ายและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เข้าร่วมกิจกรรมนี้อย่างทั่วถึงและอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้มาตรการต่างๆ ทั้งที่เป็นมาตรการเสริมแรงทางบวกและทางลบ				
5.7 ให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย				
5.8 จัดมหกรรมการส่งเสริมสุขภาพที่เน้นด้านการออกกำลังกายอย่างจริงจังในทุกภาคการศึกษา				
5.9 กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเป็นนโยบายในแผนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา และองค์การนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ปฏิบัติอย่างจริงจัง				
5.10 กำหนดวัน เวลา สถานที่ ในการออกกำลังกายไว้ในแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจน				
5.11 ให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนดำเนินการและนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย				
5.12 กำหนดให้ “การมีสุขภาพดี” เป็นวัฒนธรรมองค์กรอีกวัฒนธรรมหนึ่งควบคู่กับวัฒนธรรมคุณภาพของมหาวิทยาลัย				
5.13 กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะต้องส่งบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ให้กับบุคลากรของคณะ				
5.14 กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะมีพื้นที่ สถานที่ การออกกำลังกาย ให้กับบุคลากรของคณะ				
5.15 กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดให้ชัดเจนในโครงการกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ				
5.16 ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงหรือทับซ้อน โครงการต้องมุ่งเน้นไปยังกลุ่มเป้าหมายที่องค์กรดูแลอย่างชัดเจน โดยเน้นที่นักศึกษาและบุคลากรภายในก่อน				
5.17 โครงการต่างๆ ด้านส่งเสริมสุขภาพควรปฏิบัติได้จริงและเห็นผล				
5.18 มีการบันทึกข้อตกลงระหว่างบุคลากร และนักศึกษาในการส่งเสริมและปฏิบัติการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย และนำผลมาประเมินความดีความชอบ ในแต่ละกลุ่มต่อไป เช่น การทำวิจัย การนำเสนอผลงานทางวิชาการ เป็นต้น				
5.19 จัดให้มีวันสุขภาพของมหาวิทยาลัยให้บุคลากรและนักศึกษาร่วมกันออกกำลังกาย				
5.20 อนุญาตให้คนในครอบครัวของบุคลากรและนักศึกษาใช้บริการสถานที่และอุปกรณ์กีฬา และการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยด้วยเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ออกกำลังกายเป็นครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ				
5.21 ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี				
6. ด้านการบริหาร การจัดการ				
6.1 ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยเป็นแบบอย่างที่ดีของการรณรงค์การออกกำลังกาย				
6.2 จัดการแข่งขันหรือการประกวดผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในระดับวิทยาเขต คณะหรือวิทยาลัย ภาควิชาหรือสำนัก เพื่อกระตุ้นให้แต่ละหน่วยงานได้เข้าร่วมโครงการ				
6.3 มหาวิทยาลัยและผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานทุกระดับต้องให้ความสำคัญและประกาศเป็นนโยบายสำคัญของทุกๆ หน่วยงาน				

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ประเมิน IC			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
6.4 มีระบบการติดตาม กำกับ และดูแลการบริหารงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายทุกระดับ				
6.5 มีหน่วยงานและบุคลากรที่จะรับผิดชอบการดำเนินโครงการอย่างชัดเจนและเพียงพอ				
6.6 ขอความร่วมมือจากสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพื่อส่งบุคลากรและนักศึกษาไปร่วมฝึกทักษะด้านการกีฬาและการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เพื่อจะได้สามารถนำความรู้มาถ่ายทอดให้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัย หรือมาช่วยการดำเนินการโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป				
6.7 สร้างภาคีเครือข่ายร่วมกับองค์กรส่งเสริมสุขภาพทั้งภาครัฐและเอกชน				
6.8 นำวิธีการเชิงธุรกิจมาปรับใช้เพื่อขับเคลื่อนให้กิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ดำเนินไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพ				
6.9 มีการติดตามผลการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายต่างๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว				
6.10 มีระบบการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลในการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ				
6.11 มีระบบและกลไกในการสร้างความร่วมมือของของนักศึกษาและบุคลากรที่เป็นรูปธรรม และชัดเจน				
6.12 ส่งเสริมให้มีการบูรณาการให้นักศึกษาและบุคลากรจากทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในระดับนโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการและการติดตามประเมินผลการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย				
6.13 ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ จากภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำโครงการและกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการ และสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนด				
6.14 ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายของนักศึกษาและบุคลากรในการดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย				
6.15 รมรงค์ให้นักศึกษาและบุคลากรได้เห็นประโยชน์และคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเป็นรูปธรรม				
6.16 รมรงค์ให้นักศึกษาและบุคลากรได้เห็นความจำเป็นในการต้องเข้าร่วมการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย				
6.17 เชื่อมโยงประวัติสุขภาพหรือการตรวจสุขภาพประจำปีของนักศึกษาและบุคลากรเข้ากับยุทธศาสตร์นี้				
6.18 ให้ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงและครอบครัวของนักศึกษาและบุคลากรได้มีส่วนร่วมในการดำเนินแผนกลยุทธ์การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งสุขภาพ				
6.19 ควรมีการศึกษาดูงานจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาปรับใช้				
6.20 ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรได้เข้าร่วมอบรม สัมมนาเพื่อให้เห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกายและโทษของการไม่ออกกำลังกาย				
6.21 สนับสนุนการใช้ข้อมูลจากการติดตามและประเมินผลในการพัฒนาและการปรับปรุงการบริหารงาน				
6.22 ควรส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของของนักศึกษาและบุคลากรอย่างจริงจัง				

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

ภาคผนวก ฉ

ผลการวิจัย ระยะที่ 2 รอบที่ 1

Prince of Songkla University
Pattani Campus

สรุปผลการวิจัยระยะที่ 2 รอบที่ 1 การพัฒนายุทธศาสตร์

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย” ควรมีวิสัยทัศน์อย่างไร

ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอวิสัยทัศน์ไว้แตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

- เป็นองค์กรทางด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นนำในภาคใต้ที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาและพัฒนาการเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษาและบุคลากร โดยการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอย่างถูกต้องจนเป็นวัฒนธรรม และเป็นวิถีชีวิตอย่างยั่งยืน
- เป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบในการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ที่มุ่งพัฒนาความอยู่ดีมีสุขให้กับสังคม ประเทศชาติ และประชาคมอาเซียน
- เป็นผู้นำมหาวิทยาลัยในภาคใต้สู่การพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยเสริมสร้างสุขภาพบนรากฐานของความสำเร็จอย่างยั่งยืน และเป็นศูนย์กลางการให้บริการด้านการส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพทั้งในด้านสถานที่ และการบริการวิชาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้ยั่งยืน

“ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย” ควรมีพันธกิจอย่างไร

ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอพันธกิจไว้แตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

- เป็นแหล่งความรู้และผู้นำองค์กรสถาบันอุดมศึกษาในภาคใต้ ที่มีการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอย่างต่อเนื่อง และจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสาขาต่างๆ บนฐานด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายและสาขาที่เกี่ยวข้องให้มากขึ้น
- ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านการออกกำลังกาย โดยมุ่งพัฒนาสุขภาพดีชีวิตมีสุขให้กับนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย และชุมชนในสังคม
- จัดสภาพแวดล้อมให้นักศึกษาและบุคลากรได้เรียนรู้ เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย ส่งเสริมปัจจัยพื้นฐาน อาคารสถานที่ ให้ทัดเทียมสากล จัดเตรียมสนามกีฬาและอุปกรณ์ด้านการออกกำลังกายให้พร้อมใช้
- เป็นศูนย์กลางขององค์ความรู้ เผยแพร่งานวิจัย และบริการวิชาการ โดยการจับมือร่วมด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ที่มีความทันสมัยทัดเทียมระดับประเทศ หรือระดับนานาชาติ ให้แก่นักศึกษา บุคลากร และประชาชนภายนอกอย่างเป็นระบบ

- สร้างและพัฒนาคนให้มีศักยภาพเพียงพอในการดำเนินการด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
- พัฒนาบุคลากร สร้างองค์ความรู้ วัฒนธรรม และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของประชาคมมหาวิทยาลัย ส่งเสริม พัฒนาการกีฬา การออกกำลังกายให้เป็นวัฒนธรรม และวิถีชีวิต
- ส่งเสริมและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาทันสมัย และนำมาประยุกต์ใช้กับการบริการจัดการการกีฬาอย่างเป็นระบบ
- รณรงค์ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อให้เกิดความตื่นตัวและเข้าร่วมอย่างต่อเนื่อง และสร้างสรรค์กิจกรรมการแข่งขันให้มีความหลากหลาย ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอเพื่อสร้างความสนใจให้แก่บุคลากร
- มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบในการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย มีผู้บริหารและผู้รับผิดชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบในการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย และมีระบบการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ และมีการแลกเปลี่ยนผลการประเมินแผนยุทธศาสตร์ต่อประชาคมมหาวิทยาลัย

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” ควรมีองค์ประกอบหลักด้านต่างๆ ต่อไปนี้ อย่างไร

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านคน

1.1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านบุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกาย

มหาวิทยาลัยควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย และมีโครงสร้างการบริหารของบุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายและมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน บุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายควรมีคุณสมบัติทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การออกกำลังกาย การส่งเสริมและการดูแลสุขภาพ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการกีฬาและการออกกำลังกายเป็นอย่างดี ถูกต้องแม่นยำ และมีความรู้ที่ทันสมัย เป็นผู้ที่มีใจรักในการออกกำลังกาย และตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการออกกำลังกาย เข้าใจหลักการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ มีภาวะผู้นำที่ดีหรือมีความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี เข้าใจในบทบาทหน้าที่และขอบข่ายการทำงานของตนเอง มีจิตบริการ มีความทุ่มเทในการทำงานอย่างต่อเนื่อง มีความคิดสร้างสรรค์ ในการจัดทำโครงการต่างๆ และการประชาสัมพันธ์ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการส่งเสริมการออกกำลังกาย อีกทั้งจะต้องมีประสบการณ์ทางด้านกีฬาและการออกกำลังกาย หรืออาจจะเป็นผู้ฝึกซ้อม (โค้ช) หรือเป็นผู้ที่เป็นนักกีฬาระดับชาติหรือ

นานาชาติมาก่อน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรจะเปิดโอกาสให้บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์ สนับสนุนให้มีจำนวนบุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย เพียงพอกับสัดส่วนของนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรด้านการกีฬา และการออกกำลังกายได้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง เช่นการอบรม สัมมนา การศึกษาดูงานมหาวิทยาลัยอื่นหรือหน่วยงานที่เป็นแบบอย่างทั้งในประเทศหรือในต่างประเทศ เป็นต้น และ ได้ทำงานเป็นทีม โดยใช้กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม อีกทั้งมหาวิทยาลัยควรจัดทำแผนงานพัฒนา บุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างครบวงจรให้เป็นมาตรฐาน และสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ควรมีการติดตาม ผลการปฏิบัติงานและการประเมินคุณภาพบุคลากรตามกำหนด มีแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับอัตรากำลังคนที่เป็น จริงในระยะ 3-5 ปี

1.2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน

มหาวิทยาลัยควรกำหนดให้บุคลากรตรวจสอบสุขภาพทุกๆ 6 เดือน เปิดโอกาสหรือสนับสนุนให้ บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาและการส่งเสริมการออกกำลังกายในสถานบันเครือข่ายทั้งในและ ต่างประเทศ จัดอบรม สัมมนา เพื่อให้ความรู้ด้านส่งเสริมและพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย ให้แก่บุคลากรเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา หรือจัดมหกรรมการออกกำลังกายเป็นระยะตลอดปี โดยการจัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย น่าสนใจ สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และ สามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่อง และเอื้อต่อการจูงใจให้ครอบครัวหรือญาติของบุคลากรร่วมกิจกรรมได้ โดย เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัย และบุคลากรทุกภาคส่วนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้สะดวก และสม่ำเสมอ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรสำรวจความต้องการ ความจำเป็นเกี่ยวกับปัญหาด้าน สุขภาพ เพื่อเป็นข้อมูลในการปลูกกระแสความสนใจด้านการออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการและสาย สนับสนุน สร้างความตระหนักด้านการออกกำลังกายและสุขภาพ ให้กับบุคลากรสายวิชาการและสาย สนับสนุนทุกฝ่ายได้รับรู้อย่างต่อเนื่องและจริงจังว่าการออกกำลังกายมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อคนเรา อย่างยิ่ง จัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวก และบุคลากรผู้นำทางการเล่นกีฬาและออก กกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนอย่างเพียงพอ ให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสาย สนับสนุนที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกายมาร่วมวางแผน จัดระบบและ กลไกในการสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ควรมีการยกย่อง ชมเชยบุคลากรที่ออก กกำลังกายอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลอื่น อีกทั้งมหาวิทยาลัยควรมีการรายงานผลสำเร็จหรือ ปัญหาอุปสรรคของการจัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ให้บุคลากรทราบ เพื่อให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรม อย่างต่อเนื่องและจำนวนมากขึ้น

1.3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านนักศึกษา

มหาวิทยาลัยควรประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้นักศึกษาหันมาสนใจกีฬาและการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการหลากหลาย เช่น ผ่านเว็บไซต์ของคณะฯ และมหาวิทยาลัย แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ วิทยุ

โทรทัศน์ กิจกรรมรณรงค์ โดยสโมสรนักศึกษาหรือองค์กรนักศึกษาหรือสภานักศึกษา เป็นต้น ควรจัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา และสามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษาให้แก่ศึกษาอย่างทั่วถึงและอย่างต่อเนื่องตลอดปี เพิ่มจำนวนโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพ กีฬา และการออกกำลังกายให้มีความหลากหลาย ทันสมัย และมีจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรกำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพของนักศึกษาที่นักศึกษาจะต้องปฏิบัติ และต้องบันทึกเป็นกิจกรรมบังคับในใบรายงานกิจกรรมนักศึกษาตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผลต่อการสำเร็จหรือไม่สำเร็จหรือผ่านหรือไม่ผ่านการศึกษา ควรให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และวางแผนปฏิบัติโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย กำหนดให้มีโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาอยู่ในแผนงานของคณะและมหาวิทยาลัยทุกปี และจัดให้มีการวัดและประเมินผลกิจกรรมหรือโครงการที่มุ่งเน้นการพัฒนา นักศึกษาเพื่อสุขภาพทุกโครงการ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านงบประมาณ

2.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการจัดสรรงบประมาณ

มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม โดยใช้แผนงานโครงการและแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ประกอบการพิจารณา กำหนดสัดส่วนของงบประมาณให้ชัดเจน (เงินรายได้หรือจากค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา) มีระบบและกลไกในการจัดสรรและการสนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์กรภายในอย่างชัดเจน มีการจัดทำแผนด้านการเงินอย่างเป็นระบบ จัดสรรงบประมาณให้คณะ หน่วยงาน องค์กรนักศึกษา เพื่อการจัดโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย อย่างเพียงพอและทั่วถึง จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและสอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน โครงการ เพื่อลดความซ้ำซ้อนและการใช้งบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ จัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนบุคลากรทุกภาคส่วน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาของวิทยาเขต และวิธีการในการดำเนินงานของแต่ละวิทยาเขตอย่างเหมาะสม จัดสรรงบประมาณตามขนาดของวิทยาเขต ตามความสำเร็จด้านการกีฬา และผลสัมฤทธิ์ด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของแต่ละวิทยาเขต มีการกำหนดเป็นนโยบายในการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้แต่ละหน่วยงานได้มีงบประมาณเพื่อการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายและกีฬา จัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงการจัดสรร และการใช้งบประมาณ สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาด้านต่างๆ ของบุคลากร อีกทั้งจะต้องจัดให้มีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล แผนงานหรือโครงการทุกโครงการอย่างจริงจังเพื่อจะได้สนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมต่อไป มีหน่วยงานและบุคลากรตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อความถูกต้องและเป็นธรรม จัดหมวดหมู่กิจกรรมในการสนับสนุนงบประมาณโดยเพิ่มสัดส่วนของงบประมาณด้านสุขภาพมากขึ้น

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการหาแหล่งทุน

มหาวิทยาลัยควรจัดทำยุทธศาสตร์และแผนการปฏิบัติงานที่จะใช้สำหรับการขอสนับสนุนจากองค์กรภายนอก (บริษัท ห้างร้าน หรือองค์กรต่างๆ) จัดเตรียมข้อมูลและแผนการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อนำเสนอต่อองค์กรภายนอก ควรมีระบบและกลไกในการขอการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรภายนอกที่ชัดเจน ประสานขอความร่วมมือจากแหล่งทุนจากภายนอกที่มีแนวคิดสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย เช่น สสส., การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาประเภทต่าง ๆ กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา เป็นต้น มีกองทุนพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการนักกีฬา มหาวิทยาลัยต้องขอความร่วมมือจากทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัยในการหาแหล่งทุนจากภายนอก แต่งตั้งคณะกรรมการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุนมีหน้าที่ในการพิจารณาจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ จัดให้มีการแข่งขัน หรือมหกรรมกีฬาเป็นระยะๆ พร้อมกับการจัดทำของที่ระลึกเพื่อหาทุน กิจกรรมที่จะจัดเพื่อหาทุนต้องเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายของมหาวิทยาลัยรวมทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เปิดโอกาสให้เจ้าของแหล่งทุนหรือผู้ให้การสนับสนุนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองจะสนับสนุน เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากองค์กร หรือหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนทุนหรือให้งบประมาณมาเป็นส่วนหนึ่งของกรรมการดำเนินโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย จัดตั้งกองทุนศิษย์เก่าเพื่อสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณบางส่วนมาใช้สำหรับการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรยกย่อง เชิดชู หรือส่งเสริมให้มอบ “ปริญญากิตติมศักดิ์” แก่ผู้ที่มีอุปการคุณหรือผู้ที่สนับสนุนโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย จัดตั้งมูลนิธิด้านการกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย อีกทั้งจะต้องชี้แจงและประชาสัมพันธ์ให้องค์กรภายนอกได้รับรู้ถึงความจำเป็นของการให้ความอนุเคราะห์และความสำคัญของการเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณสำหรับการดำเนินโครงการต่างๆ รวมทั้งได้ทราบถึงผลตอบแทนที่องค์กรภายนอกจะได้รับขอการสนับสนุนจากองค์กรหลักระดับประเทศ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาประเภทต่าง ๆ กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา เป็นต้น

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านสถานที่และอุปกรณ์

มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางด้านกีฬาและการออกกำลังกายควรปรับสถานที่พัฒนาสถานที่ หรือประยุกต์สถานที่ให้สามารถใช้ออกกำลังกายได้ให้มากขึ้น จัดให้มีสถานที่ที่พร้อมใช้ และเพียงพอต่อความต้องการของบุคลากร ตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการบริหารจัดการที่ชัดเจนในการดูแลพื้นที่และอุปกรณ์ออกกำลังกาย กำหนดระเบียบการใช้สถานที่ด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย รวมถึงอุปกรณ์การกีฬาที่เหมาะสม ปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและการออกกำลังกาย ภายในองค์กรต่างๆ ด้านให้ทันสมัยอยู่เสมอ สำรวจความต้องการและตั้งงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายให้มากขึ้นและมีเพียงพอ ขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์การออกกำลังกายจากภาคส่วนเอกชนหรือเชิญเข้ามามีส่วนร่วมและให้ผลตอบแทนใน

รูปแบบอื่น กำหนดกรอบและแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ครอบคลุมทั้งงบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์ และสอดคล้องกันในทุกระดับ จัดทำนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายขององค์กรที่เป็นรูปธรรมและมีการบูรณาการทุกภาคส่วน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรกำหนดกรอบและแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในแต่ละช่วงเวลาอย่างชัดเจน มีการวิจัยและพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง กำหนดพันธกิจของการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ชัดเจน ส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักการบริหารที่ยุติธรรม โปร่งใส บริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ให้เอื้อและเสริมสร้างบรรยากาศให้กับบุคลากรและนักศึกษาอยากออกกำลังกาย อยากดูแลสุขภาพ และสร้างความมั่นใจและปลอดภัยให้แก่ผู้มาใช้บริการ และมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยควรมีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดี ควรแต่งตั้งคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ระดับมหาวิทยาลัยเพื่อรับผิดชอบการประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ควรเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์วิธีปฏิบัติ พันธกิจ มาตรการ และแผนดำเนินการของโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ประชาคมมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึง ครอบคลุมผู้ใช้บริการทุกกลุ่มและตรงกลุ่มเป้าหมาย ควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง โดยใช้วิธีการและช่องทางการประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย และใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและสามารถเข้าถึงได้ง่ายเพื่อสื่อสารให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง จัดทำสื่อนวัตกรรมทุกรูปแบบเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศวัยและสภาพร่างกายเพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเป็นพฤติกรรมที่เป็นนิสัยต่อไป เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น กับนักศึกษาใช้ Facebook, Line, social media อื่นๆ เป็นต้น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรเพิ่มประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานที่สามารถพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงรูปแบบที่ทันสมัยอยู่เสมอ ให้สโมสรนักศึกษามีส่วนร่วมในประชาสัมพันธ์และรณรงค์โครงการดังกล่าว และมีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพื่อแสดงความขอบคุณในการสนับสนุนด้านงบประมาณของหน่วยงานภายนอกอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการกำหนดนโยบาย แผนและทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ

มหาวิทยาลัยควรกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้มีความชัดเจน กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารทรัพยากร

มนุษย์ควบลู่กับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายที่ชัดเจนเพื่อให้บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนได้ตื่นตัวในการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพ และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว กำหนดนโยบายรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เห็นคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลาย และผ่านช่องทางการสื่อสารหลาย ๆ ช่องทาง เช่น แผ่นพับ เสียงตามสาย วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตั๋วหนังสือเวียน เว็บไซต์ e-mail, social media ต่างๆ (Facebook, line) เป็นต้น รวบรวมวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรกำหนดให้บุคลากรทุกฝ่ายและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เข้าร่วมกิจกรรมนี้อย่างทั่วถึงและอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้มาตรการต่างๆ ทั้งที่เป็นมาตรการเสริมแรงทางบวกและทางลบ ให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย จัดมหกรรมการส่งเสริมสุขภาพที่เน้นด้านการออกกำลังกายอย่างจริงจังในทุกภาคการศึกษา กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเป็นนโยบายในแผนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา และองค์การนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ทุกฝ่ายได้ปฏิบัติอย่างจริงจัง กำหนดวัน เวลา สถานที่ ในการออกกำลังกายไว้ในแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจน ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนดำเนินการและนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย อีกทั้งจะต้องกำหนดให้ “การมีสุขภาพดี” เป็นวัฒนธรรมองค์กรอีกวัฒนธรรมหนึ่งควบคู่กับวัฒนธรรมคุณภาพของมหาวิทยาลัย กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะต้องส่งบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพให้กับบุคลากรของคณะ กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะมีพื้นที่ สถานที่การออกกำลังกายให้กับบุคลากรของคณะ กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดให้ชัดเจนในโครงการกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงหรือทับซ้อน โครงการต่างๆ ต้องมุ่งเน้นไปยังกลุ่มเป้าหมายที่องค์กรดูแลอย่างชัดเจนโดยเน้นที่นักศึกษาและบุคลากรภายในก่อน โครงการต่างๆ ด้านส่งเสริมสุขภาพควรปฏิบัติได้จริงและเห็น มีการบันทึกข้อตกลงระหว่างบุคลากรและนักศึกษาในการส่งเสริมและปฏิบัติการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ควรนำผลจากการเข้าร่วมโครงการต่างๆ มาใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความดีความชอบในแต่ละกลุ่มต่อไป เช่น การทำวิจัย การนำเสนอผลงานทางวิชาการ เป็นต้น จัดให้มีวันสุขภาพของมหาวิทยาลัย ให้บุคลากรและนักศึกษาร่วมกันออกกำลังกาย อีกทั้งมหาวิทยาลัยควรอนุญาตให้คนในครอบครัวของบุคลากรและนักศึกษามาใช้บริการสถานที่และอุปกรณ์กีฬาและการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยด้วยเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ออกกำลังกายเป็นครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ และมหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย
ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการบริหาร การจัดการ

มหาวิทยาลัยและผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานทุกระดับต้องให้ความสำคัญและประกาศเป็นนโยบายสำคัญของทุกๆ หน่วยงาน ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของการรณรงค์การออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยควรจัดการแข่งขันหรือการประกวดผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในระดับวิทยาเขต คณะหรือวิทยาลัย ภาควิชาหรือสำนัก เพื่อกระตุ้นให้แต่ละหน่วยงานได้เข้าร่วมโครงการ ต้องมีหน่วยงานและบุคลากรที่จะรับผิดชอบการดำเนินโครงการอย่างชัดเจนและเพียงพอ มหาวิทยาลัยควรขอความร่วมมือจากสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพื่อส่งบุคลากรและนักศึกษาไปร่วมฝึกทักษะด้านการกีฬาและการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เพื่อจะได้สามารถนำความรู้มาถ่ายทอดให้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัย หรือมาช่วยการดำเนินการโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป นอกจากนี้มหาวิทยาลัยควรนำวิธีการเชิงธุรกิจมาปรับใช้เพื่อขับเคลื่อนให้กิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการติดตามผลการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายต่างๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว มีระบบการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลในการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ มีระบบและกลไกในการสร้างความร่วมมือของของนักศึกษาและบุคลากรที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน ส่งเสริมให้มีการบูรณาการให้นักศึกษาและบุคลากรจากทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในระดับนโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการ และการติดตามประเมินผลการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างภาคีเครือข่ายกับองค์กรส่งเสริมสุขภาพ และกับหน่วยงานต่างๆ จากภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำโครงการและกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการและสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนด ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายของนักศึกษาและบุคลากรในการดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ควรส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของของนักศึกษาและบุคลากรอย่างจริงจัง รมรงคิให้นักศึกษาและบุคลากรได้เห็นประโยชน์และคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งได้เห็นความจำเป็นในการต้องเข้าร่วมการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรได้เข้าร่วมอบรม สัมมนาเพื่อให้เห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกายและโทษของการไม่ออกกำลังกาย ควรจัดให้มีการศึกษาดูงานจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาปรับใช้ รวมทั้งมหาวิทยาลัยต้องเชื่อมโยงประวัติสุขภาพหรือการตรวจสุขภาพประจำปีของนักศึกษาและบุคลากรเข้ากับยุทธศาสตร์นี้ เปิดโอกาสให้ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงและครอบครัวของนักศึกษาและบุคลากรได้มีส่วนร่วมในการดำเนินแผนกลยุทธ์การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งสุขภาพ ต้องมีระบบการติดตาม กำกับ และดูแลการบริหารงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายทุกระดับ และสนับสนุนการใช้ข้อมูลจากการติดตามและประเมินผลในการพัฒนาและการปรับปรุงการบริหารงาน

ภาคผนวก ข

ผลการวิจัย ระยะที่ 2 รอบที่ 2

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ผลระยะที่ 2

ร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ยืนยันประกอบด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจสรุปได้ดังต่อไปนี้

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรทางการศึกษาในภาคใต้ที่มุ่งพัฒนาการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพให้บุคลากรทุกภาคส่วนบนรากฐานของความสำเร็จอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

1. พัฒนาการบริหารจัดการด้านการกีฬาและการออกกำลังกายอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมของนักศึกษา บุคลากรฝ่ายวิชาการ ฝ่ายสนับสนุนและเจ้าหน้าที่ ทุกภาคส่วน
2. สร้างความตระหนักถึงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของบุคลากรทุกภาคส่วนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. ดำเนินการพัฒนาประชากรของมหาวิทยาลัย สร้างองค์ความรู้วัฒนธรรม และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชากรในมหาวิทยาลัย
4. พัฒนาสุขภาพที่ดีมีสุขให้กับบุคลากรมหาวิทยาลัยและชุมชนในสังคม ส่งเสริมและพัฒนาการออกกำลังกายให้เป็นวัฒนธรรมและวิถีชีวิตสำหรับประชากรของมหาวิทยาลัย
5. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาผู้นำทางการกีฬา และการออกกำลังกายให้มีความสามารถ และความรู้สูงขึ้น

ค่าน้ำหนักของกลยุทธ์ในร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายด้านต่างๆ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้กำหนดไว้มีดังนี้

“ยุทธศาสตร์การพัฒนสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md	Q1- Q3	
1. ด้านคน									
1.1 “ยุทธศาสตร์การพัฒนบุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกาย”									
1.1.1 มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย	Md	←	→				5.00	5.00 - 4.75	
1.1.2 บุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีคุณวุฒิทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การออกกำลังกาย	Md	←	→				5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1		เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)	
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md		Q1- Q3
การส่งเสริมและการดูแลสุขภาพ									
1.1.3 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายมีความรู้ความสามารถด้าน การกีฬาและการออกกำลังกายเป็นอย่างดี ถูกต้องแม่นยำ และมีความรู้ที่ทันสมัย	Md	←→					5.00	5.00 - 4.00	
1.1.4 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายมีประสบการณ์ทางด้านการ กีฬาและการออกกำลังกาย	Md	←→					5.00	5.00 - 4.00	
1.1.5 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายเป็นผู้ที่มีใจรักในการออก กำลังกาย และตระหนักถึงประโยชน์ที่จะ ได้รับจากการออกกำลังกาย	Md	←→					5.00	5.00 - 4.00	
1.1.6 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายเป็นผู้ที่เข้าใจหลักการสร้าง เสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย และ สามารถถ่ายทอดความรู้ได้	Md	←→					5.00	5.00 - 4.75	
1.1.7 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายเป็นผู้ฝึกซ้อม (โค้ช) หรือเป็นผู้ ที่เป็นนักกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติมา ก่อน			Md	←→			3.00	4.00 - 3.00	
1.1.8 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายมีความคิดสร้างสรรค์ ในการ จัดทำโครงการต่างๆ และการประชาสัมพันธ์		Md	←→				4.00	5.00 - 4.00	
1.1.9 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการ ออกกำลังกายมีภาวะผู้นำที่ดีหรือมี ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี		Md	←→				5.00	5.00 - 4.00	
1.1.10 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและ การออกกำลังกายเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และช่วยการทำงานของตนเอง		Md	←→				5.00	5.00 - 4.75	
1.1.11 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและ การออกกำลังกายมีส่วนร่วมในการวางแผน ยุทธศาสตร์		Md	←→				5.00	5.00 - 4.00	
1.1.12 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและ การออกกำลังกายนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการ ส่งเสริมการออกกำลังกาย		Md	←→				4.50	5.00 - 4.00	
1.1.13 จำนวนบุคลากรด้านส่งเสริม							4.00	5.00 - 4.00	

Md
←→

“ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md	Q1- Q3	
กีฬาและการออกกำลังกายมีเพียงพอกับสัดส่วนของนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย									
1.1.14 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง เช่นการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เป็นต้น		Md					4.50	5.00 - 4.00	
1.1.15 มีโครงสร้างการบริหารของบุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายและมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคน		Md					5.00	5.00 - 4.00	
1.1.16 บุคลากรด้านการกีฬาและการออกกำลังกายทำงานเป็นทีมและใช้กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม		Md					5.00	5.00 - 4.00	
1.1.17 บุคลากรด้านการกีฬาและการออกกำลังกายมีความทุ่มเทในการทำงาน		Md					5.00	5.00 - 4.00	
1.2 “ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการสายวิชาการและสายสนับสนุน”									
1.2.1 กำหนดให้บุคลากรตรวจสุขภาพทุกๆ 6 เดือน		Md					4.00	5.00 - 4.00	
1.2.2 เปิดโอกาสหรือสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา และการส่งเสริมการออกกำลังกายในสถาบันเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ		Md					4.00	5.00 - 3.75	
1.2.3 จัดอบรม สัมมนา เพื่อให้ความรู้ด้านส่งเสริมและพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพ และการออกกำลังกาย เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา		Md					4.00	5.00 - 4.00	
1.2.4 จัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย น่าสนใจ และสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและสามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่อง โดยบุคลากรทุกภาคส่วนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมได้สะดวก และสม่ำเสมอ		Md					5.00	5.00 - 4.00	
1.2.5 สำรวจความต้องการ ความจำเป็น							5.00	5.00 - 4.00	

Md
↔

“ยุทธศาสตร์การพัฒนากฎการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1		เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)	
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md		Q1- Q3
เกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพ เพื่อเป็นข้อมูลในการปลูกกระแสความสนใจด้านการออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน									
1.2.6 สร้างความตระหนักด้านการออกกำลังกายและสุขภาพ ให้กับบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนทุกฝ่ายได้รับรู้อย่างต่อเนื่องและจริงจังว่า “หากอยากมีสุขภาพดี..ก็ต้องทำเอง” หรือ “สุขภาพที่ดีไม่มีขาย”		Md					5.00	5.00 - 4.00	
1.2.7 มีการยกย่อง ชมเชย บุคลากรที่ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลอื่น		Md					5.00	5.00 - 4.00	
1.2.8 จัดให้มีผู้นำทางการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน อย่างเพียงพอ		Md					5.00	5.00 - 4.00	
1.2.9 ให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย มาร่วมวางแผน		Md					5.00	5.00 - 4.00	
1.2.10 จัดโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกายโดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัย		Md					5.00	5.00 - 4.00	
1.2.11 จัดระบบและกลไกในการสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย		Md					5.00	5.00 - 4.00	
1.2.12 มีการรายงานผลสำเร็จหรือปัญหาอุปสรรคของการจัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ให้บุคลากรทราบ เพื่อให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและจำนวนมากขึ้น		Md					5.00	5.00 - 4.00	
1.3 “ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา”									
1.3.1 มีการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้นักศึกษาหันมาสนใจกีฬาและการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการหลากหลาย เช่น ผ่านเว็บไซต์ของคณะฯ และมหาวิทยาลัย แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรศัพท์		Md					5.00	5.00 - 5.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1		เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)	
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md		Q1- Q3
กิจกรรมรณรงค์ โดยสโมสรนักศึกษาหรือองค์กรนักศึกษาหรือสภานักศึกษา									
1.3.2 จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพและส่งเสริมการออกกำลังกายให้นักศึกษาอย่างทั่วถึงและอย่างต่อเนื่องตลอดปี	Md ↔ ✓						5.00	5.00 - 4.00	
1.3.3 กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพของนักศึกษา ที่นักศึกษาจะต้องปฏิบัติ และต้องบันทึกเป็นกิจกรรมบังคับในใบรายงานกิจกรรมนักศึกษา ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผลต่อการสำเร็จหรือไม่สำเร็จหรือผ่านหรือไม่ผ่านการศึกษา	Md ↔						4.50	5.00 - 4.00	
1.3.4 ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนปฏิบัติโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	Md ↔						4.00	5.00 - 4.00	
1.3.5 จัดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	Md ↔						5.00	5.00 - 4.00	
1.3.6 จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพและส่งเสริมการออกกำลังกายที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา	Md ↔						5.00	5.00 - 4.00	
1.3.7 กำหนดโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาให้อยู่ในแผนงานของคณะและมหาวิทยาลัย	Md ↔						5.00	5.00 - 4.00	
1.3.8 จัดให้มีการวัดและ ประเมินผลกิจกรรม หรือโครงการ การพัฒนานักศึกษาเพื่อสุขภาพ	Md ↔						5.00	5.00 - 4.00	
1.3.9 เพิ่มจำนวนโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพ กีฬา และการออกกำลังกายให้มีความหลากหลาย ทันสมัย และมีจำนวนมากขึ้น	Md ↔						5.00	5.00 - 4.00	
2 ด้านงบประมาณ									
2.1 “ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ”									
2.1.1 จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม							5.00	5.00 - 4.00	

Md
↔

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1		เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)	
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md		Q1- Q3
โดยใช้แผนงานโครงการและแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ประกอบการพิจารณา									
2.1.2 กำหนดสัดส่วนของงบประมาณให้ชัดเจน (เงินรายได้หรือจากค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา)	Md	↔					5.00	5.00 - 4.00	
2.1.3 มีระบบและกลไกในการจัดสรรและการสนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์กรภายในอย่างชัดเจน	Md	↔					5.00	5.00 - 4.00	
2.1.4 มีการจัดทำแผนด้านการเงินอย่างเป็นระบบ	Md	↔					5.00	5.00 - 4.00	
2.1.5 จัดสรรงบประมาณให้คณะหน่วยงาน องค์กรนักศึกษา เพื่อการจัดโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเพียงพอและทั่วถึง	Md	↔					4.50	5.00 - 4.00	
2.1.6 มีการจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนบุคลากรทุกภาคส่วน	Md	↔					5.00	5.00 - 4.00	
2.1.7 มีการจัดสรรงบประมาณตามขนาดของวิทยาเขต	Md	↔					4.50	5.00 - 4.00	
2.1.8 มีการจัดสรรงบประมาณตามความสำเร็จด้านการกีฬาและผลสัมฤทธิ์ด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของแต่ละวิทยาเขต	Md	↔					4.00	5.00 - 3.75	
2.1.9 มีการจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาของวิทยาเขต และวิธีการในการดำเนินงานของแต่ละวิทยาเขตอย่างเหมาะสม	Md	↔					4.50	5.00 - 4.00	
2.1.10 มีการกำหนดเป็นนโยบายในการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้แต่ละหน่วยงานได้มีงบประมาณเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายและกีฬา	Md	↔					5.00	5.00 - 4.00	
2.1.11 จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและสอดคล้องกับนโยบาย แผนงานโครงการ เพื่อลดความซ้ำซ้อนและการใช้	Md	↔					5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1		เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)	
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md		Q1- Q3
งบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์									
2.1.12 จัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงการจัดสรรและการใช้งบประมาณ							5.00	5.00 - 3.75	
2.1.13 สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาต่างๆ ของบุคลากร	Md	← →					5.00	5.00 - 4.00	
2.1.14 จัดให้มีคณะกรรมการติดตามประเมินผล แผนงานหรือโครงการทุกโครงการอย่างจริงจังเพื่อจะได้สนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมต่อไป	Md	← →					5.00	5.00 - 4.00	
2.1.15 มีหน่วยงานและบุคลากรตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อความถูกต้องและเป็นธรรม	Md	← →					5.00	5.00 - 4.00	
2.1.16 จัดหมวดหมู่กิจกรรมในการสนับสนุนงบประมาณโดยเพิ่มสัดส่วนของงบประมาณด้านสุขภาพมากขึ้น	Md	← →					5.00	5.00 - 4.00	
2.2 “ยุทธศาสตร์การหาแหล่งทุน”									
2.2.1 มีการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนการปฏิบัติงานที่จะใช้สำหรับการขอสนับสนุนจากองค์กรภายนอก	Md	← →					5.00	5.00 - 4.00	
2.2.2 มีการจัดเตรียมข้อมูลและแผนการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อนำเสนอต่อองค์กรภายนอก	Md	← →					5.00	5.00 - 4.00	
2.2.3 มีระบบและกลไกในการขอการสนับสนุนงบประมาณจากองค์กรภายนอกที่ชัดเจน	Md	← →					5.00	5.00 - 4.00	
2.2.4 ประสานขอความร่วมมือจากแหล่งทุนจากภายนอก (บริษัท ห้างร้านหรือองค์กรต่างๆ) ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย เช่น ส.ส.ส.	Md	← →					5.00	5.00 - 4.00	
2.2.5 มีกองทุนพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการนักกีฬา	Md	← →					5.00	5.00 - 4.00	
2.2.6 ทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัยควรให้ความร่วมมือในการหาแหล่งทุนจากภายนอก	Md	← →					5.00	5.00 - 4.00	
2.2.7 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุน มีหน้าที่ในการพิจารณาจัด	Md	← →					5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1		เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)	
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md		Q1- Q3
กิจกรรมหลากหลายรูปแบบ									
2.2.8 จัดให้มีการแข่งขัน หรือมหกรรมกีฬาเป็นระยะๆ พร้อมกับการจัดทำของที่ระลึกเพื่อหาทุน	←	Md					4.00	5.00 - 4.00	
2.2.9 กิจกรรมที่จะจัดเพื่อหาทุนต้องเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายของมหาวิทยาลัย รวมทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน	←	Md					5.00	5.00 - 4.00	
2.2.10 เปิดโอกาสให้เจ้าของแหล่งทุน หรือผู้ให้การสนับสนุนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองจะสนับสนุน	←	Md					5.00	5.00 - 4.00	
2.2.11 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากองค์กร หรือหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนทุนหรือให้งบประมาณมาเป็นส่วนหนึ่งของกรรมการดำเนินโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย	←	Md					5.00	5.00 - 4.00	
2.2.12 จัดตั้งกองทุนศิษย์เก่า เพื่อสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณบางส่วนมาใช้สำหรับการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย	←	Md					5.00	5.00 - 4.00	
2.2.13 ยกย่อง เชิดชูหรือส่งเสริมให้มอบ “ปริญญากิตติมศักดิ์” แก่ผู้ที่มีอุปการคุณ หรือผู้ที่สนับสนุนโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย	←	Md					4.00	5.00 - 4.00	
2.2.14 จัดตั้งมูลนิธิด้านการกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	←	Md					5.00	5.00 - 4.00	
2.2.15 ชี้แจงและประชาสัมพันธ์ให้องค์กรภายนอกได้รับรู้ถึงความจำเป็นของการให้ความอนุเคราะห์ และความสำคัญของการเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณสำหรับการดำเนินโครงการต่างๆ รวมทั้งได้ทราบถึงผลตอบแทนที่องค์กรภายนอกจะได้รับ	←	Md					5.00	5.00 - 4.00	
2.2.16 ขอกการสนับสนุนจากองค์กรหลักระดับประเทศ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย	←	Md					4.00	5.00 - 3.75	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1		เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)	
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md		Q1- Q3
ไทย สมาคมกีฬาประเภทต่าง ๆ กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา ฯลฯ									
3. ” ด้านสถานที่และอุปกรณ์”									
3.1 กำหนดระเบียบการใช้สถานที่ด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย รวมถึงอุปกรณ์การกีฬาที่เหมาะสม	Md	↔					5.00	5.00 - 4.75	
3.2 กำหนดกรอบและแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ครอบคลุมทั้ง งบประมาณวัสดุครุภัณฑ์	Md	↔					5.00	5.00 - 4.00	
3.3 จัดให้มีสถานที่ ให้พร้อมใช้ และเพียงพอต่อความต้องการของบุคลากร	Md	↔					5.00	5.00 - 4.00	
3.4 สำรวจความต้องการและตั้งงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายให้มากขึ้นและมีเพียงพอ	Md	↔					5.00	5.00 - 4.75	
3.5 ปรับสถานที่ พัฒนาสถานที่หรือประยุกต์สถานที่ให้สามารถใช้ออกกำลังกายได้	Md	↔					5.00	5.00 - 4.00	
3.6 ขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์การออกกำลังกายจากภาคส่วนเอกชนหรือเชิญเข้ามามีส่วนร่วมและให้ผลตอบแทนในรูปแบบอื่น	Md	↔					4.50	5.00 - 4.00	
3.7 ตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการบริหารจัดการที่ชัดเจนในการดูแลพื้นที่และอุปกรณ์ออกกำลังกาย	Md	↔					4.50	5.00 - 4.00	
3.8 จัดทำนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายขององค์กรที่เป็นรูปธรรมและมีการบูรณาการทุกภาคส่วน	Md	↔					5.00	5.00 - 4.00	
3.9 มีการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและการออกกำลังกายภายในองค์กรต่างๆ ด้านให้ทันสมัยอยู่เสมอ	Md	↔					5.00	5.00 - 4.00	
3.10 กำหนดกรอบและแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในแต่ละช่วงเวลาอย่างชัดเจน	Md	↔					5.00	5.00 - 4.00	
3.11 มีการวิจัยและพัฒนาการสร้างเสริม	Md	↔					5.00	5.00 - 4.00	

↔
Md
↔

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md	Q1- Q3	
สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง									
3.12 ส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักการ บริหารที่ยุติธรรม โปร่งใส							4.50	5.00 - 4.00	
3.13 กำหนดพันธกิจของการสร้างเสริม สุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ให้ชัดเจน	Md	←→					5.00	5.00 - 4.00	
3.14 มีการติดตามประเมินผลการ ปฏิบัติงานการสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง	Md	←→					5.00	5.00 - 4.00	
3.15 จัดทำกรอบและแผนปฏิบัติการใน การสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการ ออกกำลังกายที่สอดคล้องกันในทุกระดับ	Md	←→					5.00	5.00 - 4.00	
3.16 บริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ให้ เอื้อและเสริมสร้างบรรยากาศให้บุคลากร และนักศึกษาอยากออกกำลังกาย อยากดูแล สุขภาพ และสร้างความมั่นใจและปลอดภัย ให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการ	Md	←→					5.00	5.00 - 4.00	
4. ด้านการประชาสัมพันธ์									
4.1 มหาวิทยาลัยควรแต่งตั้ง คณะกรรมการประชาสัมพันธ์ระดับ มหาวิทยาลัยเพื่อรับผิดชอบการ ประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย	Md	←→					4.50	5.00 - 4.00	
4.2 มหาวิทยาลัยควรเผยแพร่หรือ ประชาสัมพันธ์วิสัยทัศน์ พันธกิจ มาตรการ แผนดำเนินการ ของโครงการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ประชาคม มหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึงครอบคลุม ผู้ใช้บริการทุกกลุ่มและตรงกลุ่มเป้าหมาย	Md	←→					5.00	5.00 - 4.00	
4.3 มหาวิทยาลัยควรมีการ ประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่าง ต่อเนื่อง	Md	←→					5.00	5.00 - 4.00	
4.4 มหาวิทยาลัยควรใช้วิธีการและ ช่องทางการประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ที่ หลากหลายโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ทันสมัย และสามารถเข้าถึงได้ง่าย	Md	←→					5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาลู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1		เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)	
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md		Q1- Q3
4.5 มหาวิทยาลัยควรมีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดี ต้องประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการที่หลากหลายและอย่างต่อเนื่อง เพื่อสื่อสารให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึง	Md						5.00	5.00 - 4.00	
4.6 เพิ่มประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานที่สามารถพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงรูปแบบที่ทันสมัยอยู่เสมอ	Md						5.00	5.00 - 4.00	
4.7 มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพื่อแสดงความขอบคุณในการสนับสนุนด้านงบประมาณของหน่วยงานภายนอกอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง	Md						4.50	5.00 - 4.00	
4.8 จัดทำสื่อนวัตกรรมทุกรูปแบบเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศวัยและสภาพร่างกายเพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเป็นพฤติกรรมที่เป็นนิสัยต่อไป	Md						4.50	5.00 - 4.00	
4.9 แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบด้านการประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์โครงการ	Md						4.50	5.00 - 4.00	
4.10 ให้สโมสรนักศึกษามีส่วนร่วมในประชาสัมพันธ์และรณรงค์โครงการดังกล่าว	Md						5.00	5.00 - 4.00	
4.11 มีการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลาย อย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง	Md						5.00	5.00 - 4.00	
4.12 เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายให้สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมาย เช่น กับนักศึกษาใช้ Facebook, Line, social media อื่นๆ เป็นต้น	Md						5.00	5.00 - 4.00	
5. ด้านการกำหนดนโยบาย แผนและทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ									

Md
↔

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1		เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)	
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md		Q1- Q3
5.1 กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้มีความชัดเจน							5.00	5.00 - 4.75	
5.2 กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ควบคู่กับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย							5.00	5.00 - 4.00	
5.3 กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายที่ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนได้ตื่นตัวในการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพ และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว							5.00	5.00 - 4.75	
5.4 กำหนดนโยบายรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เห็นคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลาย และผ่านสื่อหลายช่องทาง เช่น แผ่นพับ เสียงตามสาย วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ทีวี หนังสือวีดิทัศน์ เว็บไซต์ e-mail, social media ต่างๆ (Facebook, line) เป็นต้น							5.00	5.00 - 4.00	
5.5 รวบรวมวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ทั้งจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน							5.00	5.00 - 4.00	
5.6 กำหนดให้บุคลากรทุกฝ่ายและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เข้าร่วมกิจกรรมนี้อย่างทั่วถึงและอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้มาตรการต่างๆ ทั้งที่เป็นมาตรการเสริมแรงทางบวกและทางลบ							5.00	5.00 - 4.00	
5.7 ให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ของโครงการ							5.00	5.00 - 4.00	

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md	Q1- Q3	
ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย									
5.8 จัดมหกรรมการส่งเสริมสุขภาพที่ เน้นด้านการออกกำลังกายอย่างจริงจังในทุก ภาคการศึกษา	Md						5.00	5.00 - 4.00	
5.9 กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้าน การออกกำลังกายเป็นนโยบายในแผนการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา และองค์การนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ทุกภาค ส่วนได้ปฏิบัติอย่างจริงจัง	Md						5.00	5.00 - 4.00	
5.10 กำหนดวัน เวลา สถานที่ ในการ ออกกำลังกายไว้ในแผนการดำเนินงานอย่าง ชัดเจน	Md						5.00	5.00 - 4.00	
5.11 ให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมใน การจัดทำแผนดำเนินการและนโยบายการ สร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออก กำลังกาย	Md						5.00	5.00 - 4.00	
5.12 กำหนดให้ “การมีสุขภาพดี” เป็น วัฒนธรรมองค์กรอีกวัฒนธรรมหนึ่งควบคู่ กับวัฒนธรรมคุณภาพของมหาวิทยาลัย	Md						5.00	5.00 - 4.00	
5.13 กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะต้อง ส่งบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ ให้กับบุคลากรของคณะ	Md						5.00	5.00 - 4.00	
5.14 กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะมี พื้นที่ สถานที่ การออกกำลังกาย ให้กับ บุคลากรของคณะ	Md						4.50	5.00 - 4.00	
5.15 กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดให้ ชัดเจนในโครงการกิจกรรมออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพ	Md						5.00	5.00 - 4.00	
5.16 ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ไม่มี ผลประโยชน์แอบแฝงหรือทับซ้อน โครงการ ต้องมุ่งเน้นไปยังกลุ่มเป้าหมายที่องค์กรดูแล อย่างชัดเจน โดยเน้นที่นักศึกษาและ บุคลากรภายในก่อน	Md						5.00	5.00 - 4.00	
5.17 โครงการต่างๆ ด้านส่งเสริมสุขภาพ ควรปฏิบัติได้จริงและเห็นผล	Md						5.00	5.00 - 4.00	
5.18 มีการบันทึกข้อตกลงระหว่าง							4.00	5.00 - 4.00	

Md
↔

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูการเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md	Q1- Q3	
บุคลากร และนักศึกษาในการส่งเสริมและ ปฏิบัติการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย และนำผลมาประเมินความดีความชอบ ใน แต่ละกลุ่มต่อไป เช่น การทำวิจัย การ นำเสนอผลงานทางวิชาการ เป็นต้น									
5.19 จัดให้มีวันสุขภาพของมหาวิทยาลัย ให้บุคลากรและนักศึกษาร่วมกันออกกำลังกาย	Md						5.00	5.00 - 4.75	
5.20 อนุญาตให้คนในครอบครัวของ บุคลากรและนักศึกษาใช้บริการสถานที่และ อุปกรณ์กีฬาและการออกกำลังกายของ มหาวิทยาลัยด้วยเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจ ให้ออกกำลังกายเป็นครอบครัวอย่าง สม่ำเสมอ	Md						4.50	5.00 - 3.75	
5.21 ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เพื่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี	Md						5.00	5.00 - 4.00	
6. ด้านการบริหาร การจัดการ									
6.1 ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย เป็นแบบอย่างที่ดีของการรณรงค์การออก กำลังกาย	Md						5.00	5.00 - 4.00	
6.2 จัดการแข่งขันหรือการประกวดผล การดำเนินงานโครงการส่งเสริมสุขภาพด้าน การออกกำลังกายในระดับวิทยาเขต คณะ หรือวิทยาลัย ภาควิชาหรือสำนัก เพื่อ กระตุ้นให้แต่ละหน่วยงานได้เข้าร่วม โครงการ	Md						5.00	5.00 - 4.00	
6.3 มหาวิทยาลัยและผู้บริหารระดับสูงของ หน่วยงานทุกระดับต้องให้ความสำคัญและ ประกาศเป็นนโยบายสำคัญของทุกๆ หน่วยงาน	Md						5.00	5.00 - 4.00	
6.4 มีระบบการติดตาม กำกับ และดูแล การบริหารงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ โครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ทุกระดับ	Md						5.00	5.00 - 4.75	
6.5 มีหน่วยงานและบุคลากรที่จะ รับผิดชอบการดำเนินโครงการอย่างชัดเจน และเพียงพอ	Md						5.00	5.00 - 4.00	
6.6 ขอความร่วมมือจากสมาคมกีฬาต่าง							4.50	5.00 - 4.00	

Md
↔

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1		เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)	
	5	4	3	2	1	การตอบครั้งที่แล้ว	Md		Q1- Q3
ๆ เพื่อส่งบุคลากรและนักศึกษาไปร่วมฝึกทักษะด้านการกีฬาและการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เพื่อจะได้สามารถนำความรู้มาถ่ายทอดให้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัย หรือมาช่วยการดำเนินการโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป									
6.7 สร้างภาคีเครือข่ายร่วมกับองค์กรส่งเสริมสุขภาพทั้งภาครัฐและเอกชน							4.50	5.00 - 4.00	
6.8 นำวิธีการเชิงธุรกิจมาปรับใช้เพื่อขับเคลื่อนให้กิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ		Md					4.00	5.00 - 3.75	
6.9 มีการติดตามผลการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายต่างๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว		Md					5.00	5.00 - 4.00	
6.10 มีระบบการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลในการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ		Md					5.00	5.00 - 4.00	
6.11 มีระบบและกลไกในการสร้างความร่วมมือของของนักศึกษาและบุคลากรที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน		Md					5.00	5.00 - 4.00	
6.12 ส่งเสริมให้มีการบูรณาการให้นักศึกษาและบุคลากรจากทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในระดับนโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการและการติดตามประเมินผลการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย		Md					5.00	5.00 - 4.00	
6.13 ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ จากภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำโครงการและกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการและสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนด		Md					5.00	5.00 - 4.00	
6.14 ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายของ		Md					5.00	5.00 - 4.00	

←→

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็น มหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	ระดับความเป็นได้					ผลรอบที่ 1			เหตุผลเพิ่มเติม (ถ้ามี)
	5	4	3	2	1	การตอบ ครั้งที่ แล้ว	Md	Q1- Q3	
นักศึกษาและบุคลากรในการดำเนินการ โครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย									
6.15 รมรงค์ให้นักศึกษาและบุคลากรได้ เห็นประโยชน์และคุณค่าของการส่งเสริม สุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเป็น รูปธรรม		Md					5.00	5.00 - 4.00	
6.16 รมรงค์ให้นักศึกษาและบุคลากร ได้เห็นความจำเป็นในการต้องเข้าร่วมการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย		Md					5.00	5.00 - 4.00	
6.17 เชื่อมโยงประวัติสุขภาพหรือการ ตรวจสุขภาพประจำปีของนักศึกษาและ บุคลากรเข้ากับยุทธศาสตร์นี้		Md					5.00	5.00 - 4.00	
6.18 ให้ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงและ ครอบครัวของนักศึกษาและบุคลากรได้มี ส่วนร่วมในการดำเนินแผนกลยุทธ์การเป็น มหาวิทยาลัยแห่งสุขภาพ		Md					5.00	5.00 - 3.75	
6.19 ควรมีการศึกษาดูงานจาก หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมา ปรับใช้		Md					5.00	5.00 - 4.00	
6.20 ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรได้ เข้าร่วมอบรม สัมมนาเพื่อให้เห็นถึง ประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกาย และโทษของการไม่ออกกำลังกาย		Md					5.00	5.00 - 4.00	
6.21 สนับสนุนการใช้ข้อมูลจากการ ติดตามและประเมินผลในการพัฒนาและ การปรับปรุงการบริหารงาน		Md					5.00	5.00 - 4.00	
6.22 ควรส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ของของนักศึกษาและบุคลากรอย่างจริงจัง		Md					5.00	5.00 - 4.00	

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ภาคผนวก ข

ผลการวิจัย ระยะที่ 2 รอบที่ 3

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ผลการวิจัย ระยะที่ 2 รอบที่ 3

ผลการยืนยันร่างยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์สู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังนี้

“ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	Mo	Mdn ≥3.50	IR หรือ Q3- Q1 ≤1.50	Mo- Mdn ≤1.00	ความเป็น ไปได้
1. ด้านคน					
1.1 “ยุทธศาสตร์การพัฒนากุศลกรด้านกีฬาและการออกกำลังกาย”					
1.1.1 มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
1.1.2 บุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีคุณวุฒิทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การออกกำลังกาย การส่งเสริมและการดูแลสุขภาพ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.1.3 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีความรู้ความสามารถด้านการกีฬาและการออกกำลังกายเป็นอย่างดี ถูกต้องแม่นยำ และมีความรู้ที่ทันสมัย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.1.4 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีประสบการณ์ทางด้านกีฬาและการออกกำลังกาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.1.5 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นผู้ที่มีใจรักในการออกกำลังกาย และตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการออกกำลังกาย	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
1.1.6 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นผู้ที่เข้าใจหลักการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกาย และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
1.1.7 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นผู้ฝึกซ้อม (โค้ช) หรือเป็นผู้ที่เป็นนักกีฬาระดับชาติหรือนานาชาติมาก่อน	4.00	4.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.1.8 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีความคิดสร้างสรรค์ ในการจัดทำโครงการต่างๆ และการประชาสัมพันธ์	4.00	4.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.1.9 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีภาวะผู้นำที่ดีหรือมีความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
1.1.10 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายเข้าใจในบทบาทหน้าที่และขอบข่ายการทำงานของตนเอง	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
1.1.11 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.1.12 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการส่งเสริมการออกกำลังกาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	Mo	Mdn ≥3.50	IR หรือ Q3- Q1 ≤1.50	Mo- Mdn ≤1.00	ความเป็น ไปได้
1.1.13 จำนวนบุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีเพียงพอกับสัดส่วนของนักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย	4.00	4.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.1.14 บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง เช่นการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เป็นต้น	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.1.15 มีโครงสร้างการบริหารของบุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายและมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.1.16 บุคลากรด้านการศึกษาและการออกกำลังกายทำงานเป็นทีมและใช้กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
1.1.17 บุคลากรด้านการศึกษาและการออกกำลังกายมีความทุ่มเทในการทำงาน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.2 “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูการสายวิชาการและสายสนับสนุน”					
1.2.1 กำหนดให้บุคลากรตรวจสุขภาพทุกๆ 6 เดือน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.2.2 เปิดโอกาสหรือสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาและการส่งเสริมการออกกำลังกายในสถานบันเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ	4.00	4.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.2.3 จัดอบรม สัมมนา เพื่อให้ความรู้ด้านส่งเสริมและพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา	4.00	4.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.2.4 จัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย น่าสนใจ และสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและสามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่อง โดยบุคลากรทุกภาคส่วนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมได้สะดวก และสม่ำเสมอ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.2.5 สำรวจความต้องการ ความจำเป็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพ เพื่อเป็นข้อมูลในการปลูกกระแสความสนใจด้านการออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
1.2.6 สร้างความตระหนักด้านการออกกำลังกายและสุขภาพให้กับบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนทุกฝ่ายได้รับรู้อย่างต่อเนื่องและจริงจังว่า “หากอยากมีสุขภาพดี..ก็ต้องทำเอง” หรือ “สุขภาพที่ดีไม่มีขาย”	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
1.2.7 มีการยกย่อง ชมเชย บุคลากรที่ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลอื่น	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
1.2.8 จัดให้มีผู้นำทางการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของบุคลากร	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้

“ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	Mo	Mdn ≥3.50	IR หรือ Q3- Q1 ≤1.50	Mo- Mdn ≤1.00	ความเป็น ไปได้
สายวิชาการและสายสนับสนุน อย่างเพียงพอ					
1.2.9 ให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกายมาร่วมวางแผน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.2.10 จัดโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกายโดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.2.11 จัดระบบและกลไกในการสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.2.12 มีการรายงานผลสำเร็จหรือปัญหาอุปสรรคของการจัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ให้บุคลากรทราบ เพื่อให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและจำนวนมากขึ้น	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.3 “ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา”					
1.3.1 มีการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้นักศึกษาหันมาสนใจกีฬาและการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการหลากหลาย เช่น ผ่านเว็บไซต์ของคณะฯ และมหาวิทยาลัย แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ กิจกรรมรณรงค์ โดยสโมสรนักศึกษาหรือองค์กรนักศึกษาหรือสภานักศึกษา	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
1.3.2 จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายให้แก่ักศึกษาอย่างทั่วถึงและอย่างต่อเนื่องตลอดปี	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
1.3.3 กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาสุขภาพของนักศึกษา ที่นักศึกษาจะต้องปฏิบัติ และต้องบันทึกเป็นกิจกรรมบังคับในใบรายงานกิจกรรมนักศึกษา ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีผลต่อการสำเร็จหรือไม่สำเร็จหรือผ่านหรือไม่ผ่านการศึกษา	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.3.4 ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนปฏิบัติโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	4.00	4.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.3.5 จัดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.3.6 จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.3.7 กำหนดโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาให้อยู่ในแผนงานของคณะและมหาวิทยาลัย	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
1.3.8 จัดให้มีการวัดและ ประเมินผล กิจกรรม หรือโครงการ การพัฒนานักศึกษาเพื่อสุขภาพ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
1.3.9 เพิ่มจำนวนโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพ กีฬา และการออกกำลังกายให้มีความหลากหลาย ทันสมัย และมีจำนวนมากขึ้น	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2 ด้านงบประมาณ					

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมคุณภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	Mo	Mdn ≥3.50	IR หรือ Q3- Q1 ≤1.50	Mo- Mdn ≤1.00	ความเป็น ไปได้
2.1 “ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ”					
2.1.1 จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม โดยใช้แผนงานโครงการและแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ประกอบการพิจารณา	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.1.2 กำหนดสัดส่วนของงบประมาณให้ชัดเจน (เงินรายได้หรือจากค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา)	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.1.3 มีระบบและกลไกในการจัดสรรและการสนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์กรภายในอย่างชัดเจน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.1.4 มีการจัดทำแผนด้านการเงินอย่างเป็นระบบ	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
2.1.5 จัดสรรงบประมาณให้คณะ หน่วยงาน องค์กรนักศึกษา เพื่อการจัดโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเพียงพอและทั่วถึง	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.1.6 มีการจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปตามสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนบุคลากรทุกภาคส่วน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.1.7 มีการจัดสรรงบประมาณตามขนาดของวิทยาเขต	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.1.8 มีการจัดสรรงบประมาณตามความสำเร็จด้านภารกิจและผลสัมฤทธิ์ด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของแต่ละวิทยาเขต	4.00	4.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.1.9 มีการจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาของวิทยาเขต และวิธีการในการดำเนินงานของแต่ละวิทยาเขตอย่างเหมาะสม	4.00	4.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.1.10 มีการกำหนดเป็นนโยบายในการจัดสรรงบประมาณเงินรายได้ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้แต่ละหน่วยงานได้มีงบประมาณเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายและกีฬา	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.1.11 จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและสอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน โครงการ เพื่อลดความซ้ำซ้อนและการใช้งบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.1.12 จัดทำแผนป้องกันความเสี่ยงการจัดสรรและการใช้งบประมาณ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.1.13 สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาด้านต่างๆ ของบุคลากร	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.1.14 จัดให้มีคณะกรรมการติดตาม ประเมินผล แผนงานหรือโครงการทุกโครงการอย่างจริงจังเพื่อจะได้สนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมต่อไป	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
2.1.15 มีหน่วยงานและบุคลากรตรวจสอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อความถูกต้องและเป็นธรรม	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.1.16 จัดหมวดหมู่กิจกรรมในการสนับสนุนงบประมาณโดยเพิ่มสัดส่วนของงบประมาณด้านสุขภาพมากขึ้น	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.2 “ยุทธศาสตร์การหาแหล่งทุน”					

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	Mo	Mdn ≥3.50	IR หรือ Q3- Q1 ≤1.50	Mo- Mdn ≤1.00	ความเป็น ไปได้
2.2.1 มีการจัดทำยุทธศาสตร์และแผนการปฏิบัติงานที่จะใช้ สำหรับการขอสนับสนุนจากองค์กรภายนอก	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.2.2 มีการจัดเตรียมข้อมูลและแผนการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อนำเสนอต่อองค์กรภายนอก	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.2.3 มีระบบและกลไกในการขอการสนับสนุนงบประมาณจาก องค์กรภายนอกที่ชัดเจน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.2.4 ประสานขอความร่วมมือจากแหล่งทุนจากภายนอก (บริษัท ห้างร้าน หรือองค์กรต่างๆ) ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย เช่น ส.ส.ส.	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.2.5 มีกองทุนพัฒนากีฬาและสวัสดิการนักกีฬา	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
2.2.6 ทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัยควรให้ความร่วมมือในการหาแหล่ง ทุนจากภายนอก	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.2.7 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุน มีหน้าที่ในการ พิจารณาจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.2.8 จัดให้มีการแข่งขัน หรือมหกรรมกีฬาเป็นระยะๆ พร้อมกับ การจัดทำของที่ระลึกเพื่อหาทุน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.2.9 กิจกรรมที่จะจัดเพื่อหาทุนต้องเน้นการมีส่วนร่วมของ บุคลากรทุกฝ่ายของมหาวิทยาลัย รวมทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
2.2.10 เปิดโอกาสให้เจ้าของแหล่งทุนหรือผู้ให้การสนับสนุนได้มีส่วน ร่วมในการเสนอแนวคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองจะ สนับสนุน	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
2.2.11 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากองค์กร หรือหน่วยงาน ภายนอกที่ให้การสนับสนุนทุนหรือให้งบประมาณมาเป็นส่วนหนึ่งของ กรรมการดำเนินโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของ มหาวิทยาลัย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.2.12 จัดตั้งกองทุนศิษย์เก่า เพื่อสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณ บางส่วนมาใช้ในการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้าน การออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.2.13 ยกย่อง เชิดชูหรือส่งเสริมให้มอบ “ปริญญากิตติมศักดิ์” แก่ ผู้ที่มีอุปการคุณหรือผู้ที่สนับสนุนโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออก กำลังกายของมหาวิทยาลัย	4.00	4.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.2.14 จัดตั้งมูลนิธิด้านการกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพด้านการ ออกกำลังกาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.2.15 ชี้แจงและประชาสัมพันธ์ให้องค์กรภายนอกได้รับรู้ถึงความ จำเป็นของการให้ความอนุเคราะห์ และความสำคัญของการเป็น ผู้สนับสนุนงบประมาณสำหรับการดำเนินโครงการต่างๆ รวมทั้งได้ ทราบถึงผลตอบแทนที่องค์กรภายนอกจะได้รับ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
2.2.16 ขอการสนับสนุนจากองค์กรหลักระดับประเทศ เช่น การกีฬา	4.00	4.00	1.00	0.00	ใช้ได้

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	Mo	Mdn ≥3.50	IR หรือ Q3- Q1 ≤1.50	Mo- Mdn ≤1.00	ความเป็น ไปได้
แห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาประเภทต่าง ๆ กระทรวงการท่องเที่ยว และการกีฬา ฯลฯ					
3. ” ด้านสถานที่และอุปกรณ์”					
3.1 กำหนดระเบียบการใช้สถานที่ด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย รวมถึงอุปกรณ์การกีฬาที่เหมาะสม	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
3.2 กำหนดกรอบและแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกายให้ครอบคลุมทั้ง งบประมาณ วัสดุ ครุภัณฑ์	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
3.3 จัดให้มีสถานที่ ให้พร้อมใช้ และเพียงพอต่อความต้องการของ บุคลากร	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
3.4 สำนวจความต้องการและตั้งงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย ให้มากขึ้นและมีเพียงพอ	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
3.5 ปรับสถานที่ พัฒนาสถานที่หรือประยุกต์สถานที่ให้สามารถ ออกกำลังกายได้	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
3.6 ขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์การออกกำลังกายจากภาคส่วน เอกชนหรือเชิญเข้ามามีส่วนร่วมและให้ผลตอบแทนในรูปแบบอื่น	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
3.7 ตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการบริหารจัดการที่ชัดเจนใน การดูแลพื้นที่และอุปกรณ์ออกกำลังกาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
3.8 จัดทำนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออก กำลังกายขององค์กรที่เป็นรูปธรรมและมีการบูรณาการทุกภาคส่วน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
3.9 มีการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กีฬาและการออกกำลังกายในองค์กรทุกๆ ด้านให้ทันสมัยอยู่เสมอ	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
3.10 กำหนดกรอบและแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกายในแต่ละช่วงเวลาอย่างชัดเจน	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
3.11 มีการวิจัยและพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการ ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
3.12 ส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักการบริหารที่ยุติธรรม โปร่งใส	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
3.13 กำหนดพันธกิจของการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการ ออกกำลังกายให้ชัดเจน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
3.14 มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
3.15 จัดทำกรอบและแผนปฏิบัติการในการสร้างเสริมสุขภาพด้าน การส่งเสริมการออกกำลังกายที่สอดคล้องกันในทุกระดับ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
3.16 บริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ให้เอื้อและเสริมสร้าง บรรยากาศให้บุคลากรและนักศึกษาอยากออกกำลังกาย อยากดูแล	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	Mo	Mdn ≥3.50	IR หรือ Q3- Q1 ≤1.50	Mo- Mdn ≤1.00	ความเป็น ไปได้
สุขภาพ และสร้างความมั่นใจและปลอดภัยให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการ					
4. ด้านการประชาสัมพันธ์					
4.1 มหาวิทยาลัยควรแต่งตั้งคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ระดับมหาวิทยาลัยเพื่อรับผิดชอบการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
4.2 มหาวิทยาลัยควรเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์วิสัยทัศน์ พันธกิจ มาตรการ แผนดำเนินการ ของโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ประชาคมมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึงครอบคลุมผู้ใช้บริการทุกกลุ่มและตรงกลุ่มเป้าหมาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
4.3 มหาวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
4.4 มหาวิทยาลัยควรใช้วิธีการและช่องทางการประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลายโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย และสามารถเข้าถึงได้ง่าย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
4.5 มหาวิทยาลัยควรมีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดี ต้องประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการที่หลากหลายและอย่างต่อเนื่อง เพื่อสื่อสารให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึง	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
4.6 เพิ่มประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานที่สามารถพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงรูปแบบที่ทันสมัยอยู่เสมอ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
4.7 มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพื่อแสดงความขอบคุณในการสนับสนุนด้านงบประมาณของหน่วยงานภายนอกอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
4.8 จัดทำสื่อนวัตกรรมทุกรูปแบบเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศวัยและสภาพร่างกาย เพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเป็นพฤติกรรมที่เป็นนิสัยต่อไป	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
4.9 แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบด้านการประชาสัมพันธ์ และการณรงค์โครงการ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
4.10 ให้สโมสรนักศึกษามีส่วนร่วมในประชาสัมพันธ์และรณรงค์โครงการดังกล่าว	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
4.11 มีการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
4.12 เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การ	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	Mo	Mdn ≥3.50	IR หรือ Q3- Q1 ≤1.50	Mo- Mdn ≤1.00	ความเป็น ไปได้
ดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายให้สอดคล้อง กับ กลุ่มเป้าหมาย เช่น กับนักศึกษาใช้ Facebook, Line, social media อื่นๆ เป็นต้น					
5. ด้านการกำหนดนโยบาย แผนและทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ					
5.1 กำหนดยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้มีความชัดเจน	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
5.2 กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารทรัพยากร มนุษย์ควบคู่กับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้าง เสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.3 กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาพด้านการ ออกกำลังกายที่ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน ได้ตื่นตัวในการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพ และมีส่วนร่วมใน การขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
5.4 กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการให้บุคลากรและนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยได้เห็นคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และผ่านสื่อหลายช่องทาง เช่น แผ่นพับ เสียงตามสาย วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตัวหนังสือวิง เว็บไซต์ e- mail, social media ต่างๆ (Facebook, line) เป็นต้น	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.5 รวบรวมวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ทั้งจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเพื่อให้ ผู้ปฏิบัติงานได้ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.6 กำหนดให้บุคลากรทุกฝ่ายและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เข้า ร่วมกิจกรรมนี้อย่างทั่วถึงและอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้มาตรการต่างๆ ทั้ง ที่เป็นมาตรการเสริมแรงทางบวกและทางลบ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.7 ให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอแนะ แสดงความ คิดเห็นในการกำหนดนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ของโครงการ ส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
5.8 จัดมทรรรมการส่งเสริมสุขภาพที่เน้นด้านการออกกำลังกาย อย่างจริงจังในทุกภาคการศึกษา	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.9 กำหนดให้การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเป็น นโยบายในแผนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา และ องค์กรนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ปฏิบัติอย่างจริงจัง	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.10 กำหนดวัน เวลา สถานที่ ในการออกกำลังกายไว้ในแผนการ ดำเนินงานอย่างชัดเจน	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
5.11 ให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนดำเนินการและ นโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.12 กำหนดให้ “การมีสุขภาพดี” เป็นวัฒนธรรมองค์กรอีก วัฒนธรรมหนึ่งควบคู่กับวัฒนธรรมคุณภาพของมหาวิทยาลัย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	Mo	Mdn ≥3.50	IR หรือ Q3- Q1 ≤1.50	Mo- Mdn ≤1.00	ความเป็น ไปได้
5.13 กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะต้องส่งบุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ให้กับบุคลากรของคณะ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.14 กำหนดเป็นตัวชี้วัดให้ทุกคณะมีพื้นที่ สถานที่ การออกกำลังกาย ให้กับบุคลากรของคณะ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.15 กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดให้ชัดเจนในโครงการกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.16 ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงหรือทับซ้อน โครงการต้องมุ่งเน้นไปยังกลุ่มเป้าหมายที่องค์กรดูแลอย่างชัดเจน โดยเน้นที่นักศึกษาและบุคลากรภายในก่อน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.17 โครงการต่างๆ ด้านส่งเสริมสุขภาพควรปฏิบัติได้จริงและเห็นผล	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.18 มีการบันทึกข้อตกลงระหว่างบุคลากร และนักศึกษาในการส่งเสริมและปฏิบัติการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย และนำผลมาประเมินความดีความชอบ ในแต่ละกลุ่มต่อไป เช่น การทำวิจัย การนำเสนอผลงานทางวิชาการ เป็นต้น	4.00	4.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.19 จัดให้มีวันสุขภาพของมหาวิทยาลัยให้บุคลากรและนักศึกษาร่วมกันออกกำลังกาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.20 อนุญาตให้คนในครอบครัวของบุคลากรและนักศึกษาใช้บริการสถานที่และอุปกรณ์กีฬาและการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยด้วย เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ออกกำลังกายเป็นครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
5.21 ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
6. ด้านการบริหาร การจัดการ					
6.1 ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยเป็นแบบอย่างที่ดีของการรณรงค์การออกกำลังกาย	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
6.2 จัดการแข่งขันหรือการประกวดผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในระดับวิทยาเขต คณะหรือวิทยาลัย ภาควิชาหรือสำนัก เพื่อกระตุ้นให้แต่ละหน่วยงานได้เข้าร่วมโครงการ	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
6.3 มหาวิทยาลัยและผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานทุกระดับต้องให้ความสำคัญและประกาศเป็นนโยบายสำคัญของทุกๆ หน่วยงาน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
6.4 มีระบบการติดตาม กำกับ และดูแลการบริหารงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายทุกระดับ	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
6.5 มีหน่วยงานและบุคลากรที่จะรับผิดชอบการดำเนินโครงการอย่างชัดเจนและเพียงพอ	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
6.6 ขอความร่วมมือจากสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพื่อส่งบุคลากรและ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	Mo	Mdn ≥3.50	IR หรือ Q3- Q1 ≤1.50	Mo- Mdn ≤1.00	ความเป็น ไปได้
นักศึกษาไปร่วมฝึกทักษะด้านการกีฬาและการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เพื่อจะได้สามารถนำความรู้มาถ่ายทอดให้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัย หรือมาช่วยการดำเนินการโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป					
6.7 สร้างภาคีเครือข่ายร่วมกับองค์กรส่งเสริมสุขภาพทั้งภาครัฐและ เอกชน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
6.8 นำวิธีการเชิงธุรกิจมาปรับใช้เพื่อขับเคลื่อนให้กิจกรรมหรือ โครงการต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
6.9 มีการติดตามผลการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการออกกำลังกายต่างๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
6.10 มีระบบการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลในการนำ แผนงานไปสู่การปฏิบัติ	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
6.11 มีระบบและกลไกในการสร้างความร่วมมือของของนักศึกษา และบุคลากรที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
6.12 ส่งเสริมให้มีการบูรณาการให้นักศึกษาและบุคลากรจากทุก ภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในระดับนโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการ โครงการและการติดตามประเมินผลการส่งเสริมสุขภาพด้านการออก กำลังกาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
6.13 ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ จากภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการ จัดทำโครงการและกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการและสนับสนุนให้มีการ ใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนด	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
6.14 ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายของนักศึกษาและบุคลากรใน การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
6.15 รมรงคิให้นักศึกษาและบุคลากรได้เห็นประโยชน์และคุณค่า ของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเป็นรูปธรรม	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
6.16 รมรงคิให้นักศึกษาและบุคลากรได้เห็นความจำเป็นในการ ต้องเข้าร่วมการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
6.17 เชื่อมโยงประวัติสุขภาพหรือการตรวจสุขภาพประจำปีของ นักศึกษาและบุคลากรเข้ากับยุทธศาสตร์นี้	5.00	5.00	0.00	0.00	ใช้ได้
6.18 ให้ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงและครอบครัวของนักศึกษาและ บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการดำเนินแผนกลยุทธ์การเป็นมหาวิทยาลัย แห่งสุขภาพ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
6.19 ควรมีการศึกษาดูงานจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง แล้ว นำมาปรับใช้	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
6.20 ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรได้เข้าร่วมอบรม สัมมนา เพื่อให้เห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกายและโทษของ การไม่ออกกำลังกาย	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้
6.21 สนับสนุนการใช้ข้อมูลจากการติดตามและประเมินผลในการ	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้

“ยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์”	Mo	Mdn ≥3.50	IR หรือ Q3- Q1 ≤1.50	Mo- Mdn ≤1.00	ความเป็น ไปได้
พัฒนาและการปรับปรุงการบริหารงาน					
6.22 ควรส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของของนักศึกษาและ บุคลากรอย่างจริงจัง	5.00	5.00	1.00	0.00	ใช้ได้

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ฅ

ผลการวิจัย ระยะที่ 3

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ผลการวิจัย ระยะที่ 3

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าร่างยุทธศาสตร์การพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ผ่านการยืนยันจากผู้บริหารของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยควรจะนำไปดำเนินการประกอบด้วยยุทธศาสตร์ 6 ด้านคือ ยุทธศาสตร์ด้านคน ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ และด้านการบริหารและการจัดการ ซึ่งแต่ละยุทธศาสตร์จะประกอบด้วยกลยุทธ์ต่อไปนี้

1. ยุทธศาสตร์ด้านคน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากรด้านกีฬาและการออกกำลังกาย

- 1) มหาวิทยาลัยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย
- 2) บุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีคุณวุฒิทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาก่อนการออกกำลังกายการส่งเสริมและการดูแลสุขภาพ
- 3) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นผู้ที่มีใจรักในการออกกำลังกายและตระหนักถึงประโยชน์ที่จะได้รับการออกกำลังกาย
- 4) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีส่วนร่วมในการวางแผนยุทธศาสตร์
- 5) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการส่งเสริมการออกกำลังกาย
- 6) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง เช่นการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เป็นต้น
- 7) มีโครงสร้างการบริหารของบุคลากรด้านการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายและมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน และสอดคล้องกับ+ความสามารถของแต่ละคน
- 8) บุคลากรด้านการกีฬาและการออกกำลังกายมีความทุ่มเทในการทำงาน
- 9) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีประสบการณ์ทางด้านกีฬาและการออกกำลังกาย
- 10) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นผู้ที่เข้าใจหลักการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้
- 11) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายเข้าใจในบทบาทหน้าที่และขอบข่ายการทำงานของตนเอง
- 12) บุคลากรด้านการกีฬาและการออกกำลังกายทำงานเป็นทีมและใช้กระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม

- 13) บุคลากรด้านส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกายมีความคิดสร้างสรรค์ ในการจัดทำโครงการต่างๆ และการประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนากุศลกรสายวิชาการและสายสนับสนุน

- 1) สร้างความตระหนักด้านการออกกำลังกายและสุขภาพ ให้กับบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนทุกฝ่ายได้รับรู้อย่างต่อเนื่องและจริงจังว่า “หากอยากมีสุขภาพดี..ก็ต้องทำเอง” หรือ “สุขภาพที่ดีไม่มีขาย”
- 2) ให้บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกายมาร่วมวางแผน
- 3) จัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย น่าสนใจ และสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและสามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่อง โดยบุคลากรทุกภาคส่วนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมได้สะดวก และสม่ำเสมอ
- 4) สำรวจความต้องการ ความจำเป็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพ เพื่อเป็นข้อมูลในการปลูกกระแสความสนใจด้านการออกกำลังกายของบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน
- 5) จัดโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกายโดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในมหาวิทยาลัย
- 6) จัดระบบและกลไกในการสร้างแรงจูงใจที่ดีในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย
- 7) เปิดโอกาสหรือสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาและการส่งเสริมการออกกำลังกายในสถานบันเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ
- 8) จัดอบรม สัมมนา เพื่อให้ความรู้ด้านส่งเสริมและพัฒนาการส่งเสริมสุขภาพและการออกกำลังกาย เป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา
- 9) มีการยกย่อง ชมเชย บุคลากรที่ออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลอื่น
- 10) มีการรายงานผลสำเร็จหรือปัญหาอุปสรรคของการจัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ ให้บุคลากรทราบ เพื่อให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและจำนวนมากขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษา

- 1) มีการประชาสัมพันธ์ และรณรงค์ให้นักศึกษาหันมาสนใจกีฬาและการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการหลากหลาย เช่น ผ่านเว็บไซต์ของคณะฯ และมหาวิทยาลัย แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ กิจกรรมรณรงค์ โดยสโมสรนักศึกษาหรือองค์กรนักศึกษา หรือสถานักศึกษา
- 2) ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนปฏิบัติโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย
- 3) จัดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- 4) จัดให้มีการวัดและ ประเมินผล กิจกรรม หรือโครงการ การพัฒนานักศึกษาเพื่อสุขภาพ
- 5) จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายให้แก่ศึกษาอย่างทั่วถึงและอย่างต่อเนื่องตลอดปี
- 6) จัดให้มีโครงการเพื่อดูแลสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา
- 7) กำหนดโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของนักศึกษาให้อยู่ในแผนงานของคณะและมหาวิทยาลัย

2. ยุทธศาสตร์ด้านงบประมาณ

ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ

- 1) มีระบบและกลไกในการจัดสรรและการสนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์กรภายใน อย่างชัดเจน
- 2) จัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม โดยใช้แผนงานโครงการและแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ประกอบการพิจารณา
- 3) มีการจัดทำแผนด้านการเงินอย่างเป็นระบบ
- 4) มีการจัดสรรงบประมาณตามแผนพัฒนาของวิทยาเขต และวิธีการในการดำเนินงานของแต่ละวิทยาเขตอย่างเหมาะสม
- 5) จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและสอดคล้องกับนโยบาย แผนงาน โครงการ เพื่อลดความซ้ำซ้อนและการใช้งบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
- 6) สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมแข่งขันกีฬาต่างๆ ของบุคลากร
- 7) กำหนดสัดส่วนของงบประมาณให้ชัดเจน (เงินรายได้หรือจากค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา)
- 8) มีการจัดสรรงบประมาณตามขนาดของวิทยาเขต

ยุทธศาสตร์การหาแหล่งทุน

- 1) ประสานขอความร่วมมือจากแหล่งทุนจากภายนอก (บริษัท ห้างร้าน หรือองค์กรต่างๆ) ที่มีแนวคิดสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย เช่น ส.ส.ส.
 - 2) เปิดโอกาสให้เจ้าของแหล่งทุนหรือผู้ให้การสนับสนุนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดสำหรับการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองจะสนับสนุน
 - 3) กิจกรรมที่จะจัดเพื่อหาทุนต้องเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายของมหาวิทยาลัย รวมทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน
 - 4) ขอการสนับสนุนจากองค์กรหลักระดับประเทศ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาประเภทต่าง ๆ กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา ฯลฯ
 - 5) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากองค์กร หรือหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนทุนหรือให้งบประมาณมาเป็นส่วนหนึ่งของกรรมการดำเนินโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัย
 - 6) ชี้แจงและประชาสัมพันธ์ให้องค์กรภายนอกได้รับรู้ถึงความจำเป็นของการให้ความอนุเคราะห์ และความสำคัญของการเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณสำหรับการดำเนินโครงการต่างๆ รวมทั้งได้ทราบถึงผลตอบแทนที่องค์กรภายนอกจะได้รับ
- ### 3. ยุทธศาสตร์ด้านสถานที่และอุปกรณ์
- 1) กำหนดระเบียบการใช้สถานที่ด้านการกีฬาและการออกกำลังกาย รวมถึงอุปกรณ์การกีฬาที่เหมาะสม
 - 2) กำหนดกรอบและแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ครอบคลุมทั้ง งบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์
 - 3) จัดให้มีสถานที่ ให้พร้อมใช้ และเพียงพอต่อความต้องการของบุคลากร
 - 4) ปรับสถานที่ พัฒนาสถานที่หรือประยุกต์สถานที่ให้สามารถใช้ออกกำลังกายได้
 - 5) ตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการบริหารจัดการที่ชัดเจนในการดูแลพื้นที่และอุปกรณ์ออกกำลังกาย
 - 6) ส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักการบริหารที่ยุติธรรม โปร่งใส
 - 7) บริหารจัดการด้านอาคารสถานที่ให้เอื้อและเสริมสร้างบรรยากาศให้บุคลากรและนักศึกษาอยากออกกำลังกาย อยากดูแลสุขภาพ และสร้างความมั่นใจและปลอดภัยให้แก่ผู้มาใช้บริการ
 - 8) สำรวจความต้องการและตั้งงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายให้มากขึ้นและมีเพียงพอ

- 9) จัดทำนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายขององค์กรที่เป็นรูปธรรมและมีการบูรณาการทุกภาคส่วน
- 10) กำหนดกรอบและแผนปฏิบัติการการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายในแต่ละช่วงเวลาอย่างชัดเจน
- 11) กำหนดพันธกิจของการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ชัดเจน
- 12) มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง
- 13) ขอรับการสนับสนุนอุปกรณ์การออกกำลังกายจากภาคส่วนเอกชนหรือเชิญเข้ามามีส่วนร่วมและให้ผลตอบแทนในรูปแบบอื่น
- 14) มีการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาและการออกกำลังกายภายในองค์กรทุกๆ ด้านให้ทันสมัยอยู่เสมอ
- 15) มีการวิจัยและพัฒนาการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง
- 16) จัดทำกรอบและแผนปฏิบัติการในการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายที่สอดคล้องกันในทุกระดับ

4. ยุทธศาสตร์ด้านการประชาสัมพันธ์

- 1) จัดทำสื่อนวัตกรรมทุกรูปแบบเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศวัยและสภาพร่างกายเพื่อนำไปสู่การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเป็นพฤติกรรมที่เป็นนิสัยต่อไป
- 2) ให้สโมสรนักศึกษามีส่วนร่วมในประชาสัมพันธ์และรณรงค์โครงการดังกล่าว
- 3) มหาวิทยาลัยควรเผยแพร่หรือประชาสัมพันธ์วิสัยทัศน์ พันธกิจ มาตรการ แผนดำเนินการ ของโครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายให้ประชาคมมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึงครอบคลุมผู้ใช้บริการทุกกลุ่มและตรงกลุ่มเป้าหมาย
- 4) มหาวิทยาลัยควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง
- 5) มหาวิทยาลัยควรใช้วิธีการและช่องทางการประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลายโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย และสามารถเข้าถึงได้ง่าย
- 6) มหาวิทยาลัยควรมีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดี ต้องประชาสัมพันธ์โครงการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย ด้วยวิธีการที่หลากหลายและอย่างต่อเนื่องเพื่อสื่อสารให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้รับรู้อย่างทั่วถึง

- 7) มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์เพื่อแสดงความขอบคุณในการสนับสนุนด้านงบประมาณของหน่วยงานภายนอกอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง
- 8) มีการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลาย อย่างทั่วถึง และต่อเนื่อง
- 9) เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์นโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายให้สอดคล้องกับ กลุ่มเป้าหมาย เช่น กับนักศึกษา ใช้ Facebook, Line, social media อื่นๆ เป็นต้น
- 10) เพิ่มประสิทธิภาพระบบการดำเนินงานที่สามารถพัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น มีการปรับปรุงรูปแบบที่ทันสมัยอยู่เสมอ
- 11) แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบด้านการประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์โครงการ

5. ยุทธศาสตร์ด้านการกำหนดนโยบาย แผน และทิศทางการส่งเสริมสุขภาพ

- 1) กำหนดนโยบายรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้เห็นคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายด้วยวิธีการที่หลากหลาย และผ่านสื่อหลายช่องทาง เช่น แผ่นพับ เสียงตามสาย วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ทีวี หนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ e-mail, social media ต่างๆ (Facebook, line) เป็นต้น
- 2) โครงการต่างๆ ด้านส่งเสริมสุขภาพควรปฏิบัติได้จริงและเห็นผล
- 3) รวบรวมวิเคราะห์ ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ทั้งจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ดำเนินการไปในทิศทางเดียวกัน
- 4) ให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการเสนอแนะ แสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย
- 5) ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ไม่มีผลประโยชน์แอบแฝงหรือทับซ้อน โครงการต้องมุ่งเน้นไปยังกลุ่มเป้าหมายที่องค์กรดูแลอย่างชัดเจน โดยเน้นที่นักศึกษาและบุคลากรภายในก่อน
- 6) อนุญาตให้คนในครอบครัวของบุคลากรและนักศึกษาใช้บริการสถานที่และอุปกรณ์กีฬา และการออกกำลังกายของมหาวิทยาลัยด้วยเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ออกกำลังกายเป็นครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ
- 7) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี
- 8) กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายที่ชัดเจน เพื่อให้บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนได้ตื่นตัวในการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพ และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าว

- 9) กำหนดวัน เวลา สถานที่ ในการออกกำลังกายไว้ในแผนการดำเนินงานอย่างชัดเจน
- 10) ให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนดำเนินการและนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพด้านการส่งเสริมการออกกำลังกาย
- 11) กำหนดให้ “การมีสุขภาพดี” เป็นวัฒนธรรมองค์กรอีกวัฒนธรรมหนึ่งควบคู่กับวัฒนธรรมคุณภาพของมหาวิทยาลัย
- 12) กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดให้ชัดเจนในโครงการกิจกรรมออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
- 13) จัดให้มีวันสุขภาพของมหาวิทยาลัยให้บุคลากรและนักศึกษาร่วมกันออกกำลังกาย

6. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหาร การจัดการ

- 1) ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยเป็นแบบอย่างที่ดีของการรณรงค์การออกกำลังกาย
- 2) สร้างภาคีเครือข่ายร่วมกับองค์กรส่งเสริมสุขภาพทั้งภาครัฐและเอกชน
- 3) มีการติดตามผลการดำเนินการของโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายต่างๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว
- 4) มีระบบและกลไกในการสร้างความร่วมมือของของนักศึกษาและบุคลากรที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน
- 5) ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายของนักศึกษาและบุคลากรในการดำเนินการโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย
- 6) รณรงค์ให้นักศึกษาและบุคลากรได้เห็นประโยชน์และคุณค่าของการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายอย่างเป็นรูปธรรม
- 7) รณรงค์ให้นักศึกษาและบุคลากรได้เห็นความจำเป็นในการต้องเข้าร่วมการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย
- 8) มีหน่วยงานและบุคลากรที่จะรับผิดชอบการดำเนินโครงการอย่างชัดเจนและเพียงพอ
- 9) มีระบบการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลในการนำแผนงานไปสู่การปฏิบัติ
- 10) ส่งเสริมให้มีการบูรณาการให้นักศึกษาและบุคลากรจากทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในระดับนโยบาย แผนปฏิบัติการ การดำเนินการโครงการและการติดตามประเมินผลการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกาย
- 11) ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ จากภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำโครงการและกิจกรรมตาม+1แผนปฏิบัติการและสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนด
- 12) ส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรได้เข้าร่วมอบรม สัมมนาเพื่อให้เห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกายและโทษของการไม่ออกกำลังกาย
- 13) สนับสนุนการใช้ข้อมูลจากการติดตามและประเมินผลในการพัฒนาและการปรับปรุงการบริหารงาน
- 14) ควรส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของของนักศึกษาและบุคลากรอย่างจริงจัง
- 15) จัดการแข่งขันหรือการประกวดผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายในระดับวิทยาเขต คณะหรือวิทยาลัย ภาควิชาหรือสำนัก เพื่อกระตุ้นให้แต่ละหน่วยงานได้เข้าร่วมโครงการ

- 16) มีระบบการติดตาม กำกับ และดูแลการบริหารงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายทุกระดับ
- 17) ขอความร่วมมือจากสมาคมกีฬาต่าง ๆ เพื่อส่งบุคลากรและนักศึกษาไปร่วมฝึกทักษะด้านการกีฬา และการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เพื่อจะได้สามารถนำความรู้มาถ่ายทอดให้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัย หรือมาช่วยการดำเนินการโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป
- 18) ควรมีการศึกษาดูงานจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาปรับใช้

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ญ

ประวัติผู้เขียน

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์นพดล นิมสุวรรณ

รหัสประจำตัวนักศึกษา 532030002

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พลศึกษา)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2529
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2535

ทุนการศึกษา (ที่ได้รับในระหว่างการศึกษา)

ทุนอุดหนุนการค้นคว้าวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ทุนพัฒนาอาจารย์มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ทุนสนับสนุนการวิจัยสถานวิจัยพัฒนธรรมศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน(สพย.)

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

อาจารย์ประจำภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

นพดล นิมสุวรรณ. (2558). การวิเคราะห์องค์กรบริบทด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารสหศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม-เดือนธันวาคม 2558.

นพดล นิมสุวรรณ. (2558). การดำเนินการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต หาดใหญ่. ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม-เดือนธันวาคม 2559.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นายนพดล นิมสุวรรณ

รหัสประจำตัวนักศึกษา 532030002

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พลศึกษา)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2529
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พลศึกษา)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2535

ทุนการศึกษา

ทุนอุดหนุนการค้นคว้าวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ทุนพัฒนาอาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ทุนสนับสนุนการวิจัยสถานวิจัยพหุวัฒนธรรมศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์(สพย.)

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

นพดล นิมสุวรรณ. (2558). การวิเคราะห์ห้องค์กรบริบทด้านการส่งเสริมการออกกำลังกายใน
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารสหศาสตร์. 15 (2): (อยู่ระหว่างดำเนินการ
จัดพิมพ์).

นพดล นิมสุวรรณ. (2559). การดำเนินการส่งเสริมสุขภาพด้านการออกกำลังกายใน
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยา
เขตหาดใหญ่. 8 (2): (อยู่ระหว่างดำเนินการจัดพิมพ์).